DİP SERİSİ

KUPA KIZI VE SİNEK VALESİ

ZEYNEP GÜVERÇİN

"Ruhlar var ateşlerin arasında,
her biri yakalanmış kendisini yakacak olana."
İlahi Komedya - Cehennem / Dante Alighieri

Sonun Başlangıcı...

Yaşam döngüm, bir günü dolduran saatin baştan başlamasıyla ilerleyerek zamanı tüketirken, her gün gözlerimi açtığımda karşılaştığım şeyler farklıydı. Bazen kendi odamın tavanı, bazen arkadaşımın odası ve bazen ise bir arabanın arka koltuğuydu. Yeni bir güne gözlerimi açarak yaşamıma biçilen ömürden gün eksiltiyor, her günüm farklı olsa da bana birbirinin kopyası gibi geliyordu. Zaman çarkı beni içine hapsetmiş tükenirken, hapsolduğum yerden çıkmama izin vermiyordu. Yumruklarımı görünmez duvarlara gelişigüzel geçirerek kurtulmak isterken yapabildiğim ve bildiğim tek şey savaşmaktı.

İçine yavaş yavaş su dolan fanusun içinde boğulacağımı bilerek gözlerimi kapattığım günlerde bilinçaltım, beni gerçek yaşamdan çekip alarak çok farklı bir evrene götürürken benden ne istediğini bilmiyordum. Üstelik hatırlamak istemedikçe zihnime sızıyordu. Bana sunduğu sesler, görüntüler ve unutamadığım kokuyla sıcaklık vardı. Sanki yaşadığım sır olarak kalan geceden sonra yatağımın başucuna o anı sürdüren rüyalardan korunmak için düş kapanı asmış ve o kapan beni içine çekmişti. Artık her gece geçmişte bırakmaya çalıştığım âna çekiliyor, gözlerimi kapattığımda onu görüyor, hafızama kazıyordum.

Soğuğu sevmeyen bana, o geceyle soğuk havayı sevdirmişti. Yaz mevsimine âşık bir insan olarak doğmuş, kara kışın ayazına kalbimi

kaptırmıştım. Artık tenimin buz kesmesini, soğuk havayı hissetmeyi seviyordum ve bu onun yüzündendi.

O gece karlar bulunduğumuz cam alanın tavanına yağarken soğukluğunu ve tutkuyla tenimde eriyişini hissetmiştim. O günden sonra düşlerime sızdığı her gece tenimi dondurmuş, yakmış, kendine hapsetmişti. Düşlerimde beni kış mevsiminin içine hapsederek dokunuşlarıyla yakıyor ve ben bundan delice bir zevk alıyordum. Beni delirtiyordu, onun için deli oluyordum ama artık sadece düşlerimdeydi. Gözlerimi kapattığım her gece hafızama sızarak onunla bir anıya hapsoluyor, aynı sahneyi tekrar tekrar yaşıyordum. Neresi olduğunu bildiğim, camların sararak kare bir fanusu oluşturduğu yerde, masanın üzerinde oturuyordum. O masaya beni onun iri elleri oturtmuş, elbisemin darlığından şikâyet edercesine homurdandığı sırada elbisemi kalçalarıma kadar sıyırıp bacaklarımın arasına girmişti. Saçlarımın arasına karışan parmakları kafamı geriye yatırdığında, gözlerim cam tavana dökülen kar tanelerine takılmıştı. İntiharlarını gerçekleştirdiklerini ve birbirlerine karışarak sonlarına kavuşacaklarını bilmeden aheste tavırlarla yağmışlardı.

Onun kokusunun sindiği boynumu okşayan dudakları tenime dokunduğunda, karlar gibi erimeye başlıyordum. Uyandığımda her şeyin son bulacağının hep bilincindeydim. Tenim beni donduracak soğuk havayı içine çekiyor ama aynı zamanda onun teninin sıcaklığıyla yanıyordu.

Ruhlar vardı, hapsoldukları gökyüzünden kaçıp özgürlüğüne kavuşmak isteyen ama kaçtıklarında sonlarına adım atacaklarını bilmeyen.

Ruhlar vardı, hapsoldukları bedenlerin içinden kaçmak, özgürlüklerine ölüme bir adım yaklaştıklarını bilmeden ulaşmak isteyen.

Ruhum vardı, bedenimin içine hapsolan ve kaçmak için çığlıklarını duyurup bana işkence ederek canımı yakan.

Ruhum, hapsolduğu bedenin göğsüne yumruklarını indirip özgürlüğüne kavuşmak için ağlıyordu, onu duymazdan geliyordum.

Ağlıyordu ve gözyaşları kalbime akıyor, buz kesmeme neden oluyordu.

Eğer şeytan kullarını, dünyaya Havva ve Adem'in kullarını yoldan çıkartmak için saldıysa, o şeytanın kulu, ben de Havva'nın tohumuydum.

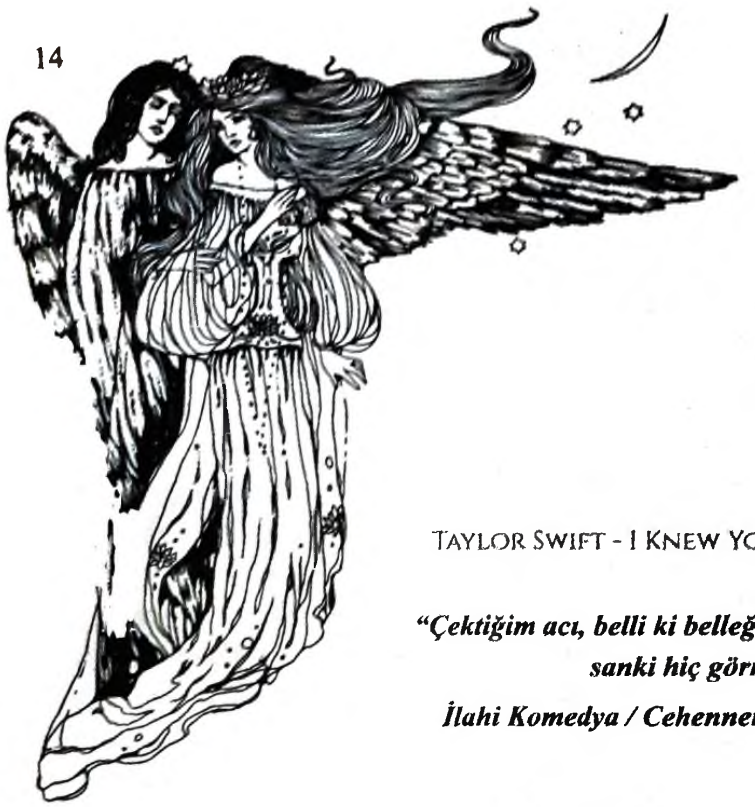
Biz her gece birleşip dünyaya bir günah doğuruyorduk.

Eğer yoldan çıkmak kulağa fısıldanan sözlerden ibaretse, ikimiz de şeytanın kullarıydık.

İkimiz de her gece yoldan çıkıyorduk.

Kanatları kopartılarak yeryüzüne atılan bizler, ilk günahlarımızı değil ama her gece son olmayacağını bildiğimiz bir günahı daha işleyerek tenimize kazıyorduk, üstelik bu artık sadece benim kafamın içinde, düşlerimde oluyordu.

Tanımadığım biriyle.

1. Kanto

TAYLOR SWIFT - I KNEW YOU WERE TROUBLE

"Çektiğim acı, belli ki belleğimden silmiş izini,
sanki hiç görmüş değilim seni."
İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Var olduğum dünyanın içinde bana her şeyi gösteren, görmemi sağlayan gözlerim, bir süredir farklı bir şey bulabilirmişim gibi aynadaki yansımamda dolaşırken öne doğru bir adım attım. Beyaz ojelerin süslediği uzun tırnaklarımı aynaya dokundururken bir an için aynadan geçip başka bir evrene girebileceğimi sandım. Kocaman boncukları andıran bal rengi gözlerim, dudaklarımdan taşan sıcacık nefesin aynada yarattığı minik buharı inceledi. İşaret parmağımı o ize bastırıp yamuk ama küçük bir kalp çizdim, çizdiğim şekil tam olarak sağ yanağımın üzerine denk geliyordu. Gözlerim o izde dolaşarak bir kere daha yüzüme çıktı ve önce ısırılmaktan şişen dudaklarımda dolaştı. Islak dilimi dudağımda dolaştırarak geceden beri ağzımdan eksilmeyen tadı bir kere daha aldım. Gözlerim yukarı tırmanarak saçlarıma kaydı, saçlarım kurumaya başladıkça kalın dalgaları hafifçe kabarıyor, sırtıma özgürce dökülüyordu. Parıldayan bakışlarım çenemden boynuma kaydığında, elimdeki pamuğu boynumdaki minik yeri saran morluğa bastırdım. Yavaşça sürerek izi kaybederken boynumu ve göğüslerimi saran izleri tek tek kapattım. Dramatik bir edebiyatın içinde çırpınan zihnim yaralarımı her zaman çok iyi kapattığımı fısıldıyordu, aksini iddia edecek değildim.

Bazı kadınlar maskelerini yaratırlardı, bazı kadınların ise doğuştan maskeleri olurdu. Benim doğuştan insanı kandırabilecek maskelerim vardı.

Çıplak bedenimi saran beyaz bornozumun yakası açık ten rengine sahip iri eller tarafından geriye çekildiğinde itiraz etmedim. Bornozumun tek omuzu aşağı düşerken becerikli elleri kuşağını da açtı. Dudaklarını sağ omzuma bastırdı, diğer eli karnımda dolaşarak yavaşça kadınlığıma ulaştığında bacaklarımı onun için araladım. Dudakları omuzum ile boynum arasında geziniyordu.

"Gitmek zorunda değilsin."

İşini bilen parmakları alıştığım dokunuşları tekrarlarken göğsüne yaslanarak sıcaklığını hissettim ama bu asıl hissetmek istediğim sıcaklık değildi, onu bir daha hissedemezdim. Arzuyla koyulaşıp büyüyen gözlerim aynada onun gözleriyle karşılaştı. Kafamı iki yana sallayıp ellerinin dokunuşlarından uzaklaştığımda suratını asmasını umursamadım. Burada saklanabilirdim. Öyle bir saklanırdım ki, kimsenin aklına gelmezdi bu eve göz atmak ama bunu istemiyordum.

"Mutlu olmadığını biliyorum." Dokunuşlarını hissettirmekten vazgeçmiyordu. Ellerini omuzlarıma sararak boynumdan öptüğünde, dudaklarının dokunuşlarını uzun süre tenimde hissettirdi. "Cam fanusun içine kapatılmışsın ve..."

Hayır... Cam fanus değil, ben elmasın içine kapatılmıştım.

Parıldayan bir elmastım.

"Bu hayatı ben istiyorum." Bir kere daha dokunuşlarından kaçtım. Bir daha uzanmaması için yatağa ilerleyip etrafa saçılan kıyafetlerimi toplamaya başladım. "Ben bu hayatın en değerli elmasıyım ve bunu seviyorum. Her zaman parıldayacağım."

Kalmamla ilgili dil dökse de duymazdan gelerek bütün eşyalarımı toplayıp yatak odasından çıktığımda itaatkâr bir şekilde peşimden geliyordu. "Bir daha ne zaman görüşürüz?"

Dudaklarıma birçok insanı samimiyetime inandırabilecek gülümsememi ekleyerek ona döndüm. "Bilmiyorum, yine ayarlamaya çalışacağım," dedim. "Artık gidiyorum. Beni özle."

"Peki, dikkatli ol."

Güneş gözlüğümü takıp siyah spor şapkamı kafama geçirdim. Merkezden ve insanlardan uzak evinin sessiz sokağına çıktığımda hızlı adımlarla evinden uzaklaştım. Bu tarafa kimse zorunda kalmadıkça gelmezdi, dolu çok nadir ev vardı. Kimse şehrin merkezinden uzaklaşmak

istemezdi ve bu ev şehrin çıkışına oldukça yakındı. Yirmi ikinci yaş hediyem siyah lüks arabama geçtiğimde, koltuğu biraz daha geriye iterek uzun bacaklarımı sığdırdım. Arabayı çalıştırarak çatlakların olduğu zeminde ilerlerken sessizlik içindeydim. Arabanın motoru kaplan mırıltısı gibi etrafı okşadı, göz ucuyla telefonumdan müzik listeme girip ses seviyesini sonuna getirdim. *The Weeknd'in* en sevdiğim şarkılarından biri geçtiğim yollarda gürültüsüyle yerdeki tozları havaya kaldırırken sözleri söylüyor, oturduğum yerde salınıyordum.

Asfaltın çizdiği yolda ilerleyip Devin'in giriş yoluna açılan başka bir yan yoldan ana yola ulaşırken göğsüme sarılan his bir kere daha kendini hissettirdi. Bu şehirden her uzaklaşmak istediğim ve sınıra geldiğimde aynı tuhaf his göğsüme çörekleniyordu. Devin'in girişi tuhaftı. Ormanlık yolun iki tarafı ağaçlarla kaplıydı ama giriş ağaçlarla sarılı karanlık bir tünel gibiydi. Yaklaşırken kara delikten geçecek ve o karanlık aracı yutacak gibi görünürdü, bu her seferinde beni gererdi. Sınır noktasına yaklaştığımda sanki görünmez kanatlarımdan bir tüy daha düşerdi.

Kocaman haritanın üzerine birbirini takip eden raptiyeler saplanmış, her birine şehir ismi verilmişti. Levan, Devin ve Medar. Bir annenin rahminden düşen üçüz gibi görünseler de birbirlerine oldukça uzak, yabancılardı. İlk adım Levan'dan geçiyor, Devin'de dinlenerek yolun sonu Medar'da bitiyordu.

Giriş karanlık bir tünelin başını andırsa da içinden geçtiğim anda orman havası her yeri sarıyordu. Güneşin parıltıları üzerime çarparken göğsümü saran boğucu his ormanın kokusunu içimi çekmemle kayboldu. Bu şehrin içinde doğanların üzerine sinen bir lanet vardı, sanki şehirden dışarı adım atıldığında yaşam süreleri de son buluyordu. Şehrin çıkışına yakın eve her geldiğimde sanki göğsüm sıkışıyor, kalbim daha yavaş atıyordu ama böyle bir şey yoktu. Böyle hissedeceğimiz şekilde büyütülmüştük. Parmaklarımızın ucuyla istediğimiz her şeye ulaşarak büyürken gitmek kelimesi lügatimizden silinmiş, korku diye kalbimize ekilmişti. Etrafımdaki insanlar bunu artık umursamasa da benim umurumdaydı.

Ormana açılan girişe adım atmamla sanki gökyüzü oyun oynuyormuş gibi ilk önce güneşin parıltısını üzerime vurup sonra alaycı kahkahasıyla parlaklığını içine çekti. Çiseleyen yağmur tanelerinin şaşkınlığıyla kaşlarım yukarı kavislenirken silecekleri çalıştırdım ve yağmur hızlandı. Yaz mevsiminin incisi günleri geride bırakmıştık ama yağmur

yağacak zamanda değildi. Devin'in günahkâr toprağı yine hangi tanrıyı kızdırdı bilmiyordum ama gökyüzü hırsını bizden alıyordu.

Arabamın ön camını kırmak istercesine çarpan yağmur taneleri sileceğin hareket etmesiyle yok oluyordu, yağmur öyle hızlı yağıyordu ki cam ânında tekrar damlalarıyla kaplanıyordu. Sıkıntıyla nefes verirken göğsüme çöken ağırlık nefesimi kesiyordu ve bir an önce eve ulaşıp boğucu havadan kurtulmak istiyordum.

Gökyüzünde patlayan şimşek ışığını ormana yansıttığında, uzun yolun iki tarafındaki ağaçların gövdesini dikenli dallarıyla saran kırmızı güller parıldadı. Yağmur taneleri ağaçları sarmaşık gibi sarıp içine kan rengini hapsetmiş güllerin yapraklarını ıslatırken yağmurla beraber gül kokusu her yana dağılıyordu. Kanı içine hapsettiğini bilirmiş gibi kırmızı gülün kokusu acı ve keskindi, aynı tenime sinen koku gibiydi. Sanki Devin gülün tomurcuğundan doğmuş, güllerin tohumları da her yanı sarmıştı. Şehrin simgesi hâline gelmiş dikenli gülleri her yerde görüyordum ve en sevdiğim çiçekti. Üstelik ağaçların sert gövdelerini saran güller sadece Devin'de var diye biliyordum.

Bu şehir özeldi, tehlikeliydi ve son derece tuhaftı.

Telefonumun titreşimi dalgınlıkla yerimden sıçramama sebep oldu, bakışlarımı telefonuma çevirdiğimde gözlerimin önünden kayan karartıyla bir kere daha irkilerek cama baktım ve frene asıldım. Arabamın tekerlekleri yağmurun ıslattığı asfaltta kayarak sertçe durduğunda, öne savrularak camdan fırlamamı emniyet kemerim engelledi. Göğsüme baskısını uygulayarak beni koltuğa yapıştırırken gözlerim kocaman açılmıştı, şok içinde camdan dışarı bakıyordum. Arabanın silecekleri hızla çalışarak yağmur damlalarını silip bana kısacık bir an net görüş sağladığında korkuyla buz kestiğimi hissettim.

Karşımda bir hayvan vardı ve ona çarpmaktan son anda kurtulmuştum.

Yerimde şaşkınlıkla doğrulurken kafası yere eğik hayvan kıpırdayarak kafasını kaldırdığında korkuyla yerime sindim.

İlk bakışımda bir an için boynuzlarından dolayı geyik sansam da değildi, gözlerinden tanımıştım. Karşımda büyüleyici bir güzellikte ceylan vardı. Uzun, kaslı bacakları, zayıf ama bir o kadar zarif bedeni ve boynuzları...

Karşımdaki ceylanın tüyleri kar kadar beyaz görünürken ağır ağır hareket ederek bana döndüğünde, sırtını saran kırmızı benekleri fark ettim. Kocaman sürmeli oniks rengi gözleri beni bulduğunda nefesim

kesildi, sanki ona çarpacağımı anlamış gibi öfkelendiğini hissettim. Arabamın önüne doğru bir adım attığında geriye kaçmak istedim ama hareket edemiyordum. Kaçacağımı anlamış gibi bir adım daha attığında yere çarpan sert ayağının sesini duydum. Kafasını öne eğerek uzun, simsiyah, iki yana ağaç dalları gibi açılmış boynuzlarını sertçe arabamın önüne çarptığında çığlık attım. Kalbim göğüs kafesimi dövdüğü sırada sanki benimle dalga geçiyormuş gibi boynuzlarını arabamın önüne sürterek çizik attı, o iç gıcıklayıcı ses artçı bir çığlık gibi etrafta yankılandı. Kıpırdamadan titreyerek ona bakarken beni yeterince korkuttuğuna inanmış gibi bir iki adım geri çekildi. Gözleri gözlerimi kendine mühürlemişti, hareket etmeden ona bakıyordum, sanki beni hipnotize etmişti. Kara kuyuları anımsatan gözleri bana tutunmuş, dile gelecekmiş gibi büyük bir duygu yoğunluğuyla bakıyordu. Kalp atışlarımın hızı göğüs kafesimi parçalayacak gibiydi.

Kalbim sertçe göğsüme çarptı, o tekrar bir adım attı. Kalbim bir kere daha çarptı, o arabamın önüne geldi.

Kalbim kulaklarımı sağır eden gürültüyle attığında dudaklarım kendiliğinden aralandı ve "Kaybolmuşsun," diye mırıldandım.

Beni anladı, dudaklarımdan çıkan kelimeyi hafızasına kazıyarak sadece gözleriyle cevabını verdi.

Tuhaftı ama siyah gözlerinde yatan duygular dile gelmese de göğsüme ağırlığını bırakmıştı. Kaybolmuştu, benim gibi kaybolmuştu ve karşıma çıkmıştı. Bir an için arabadan çıkıp yanına gitmek istedim ama bunu fark etmiş gibi geri çekildi. Kafası aniden sağımda kalan ormana döndüğünde zayıf bedeni gerildi ve kaslarla görsel şölen sunan bacakları öne atıldı. Saniyeler içinde gözlerimin önünden geçip gitti, hızıyla ağaçların gövdelerini saran güllerin yaprakları koparak dört bir yana dağılırken gözden kayboldu.

Gürültülü nefeslerim dudaklarımdan taşıyor, kalbim göğüs kafesimi dövüyordu, saniyeler geçip giderken kıpırdayamıyordum. Gözlerimi kırpıştırarak kafamı yavaşça oynatıp koşarak kaybolduğu yere baktığımda, sanki ormanın içinde bir sürü göz vardı ve hepsi beni izliyordu. Telefonum tekrar titreyerek beni içine düştüğüm korkudan çekip aldı, yolun ortasında durmamın tehlikeli olduğunu bilerek arabamı tekrar çalıştırdım. O noktadan uzaklaşarak kenara çekip emniyet kemerimi çözerek dışarı çıktım. Burada kalmam belki de tehlikeliydi ama geri gelmeyeceğini hissediyordum. Islanmayı umursamadan arabamın ön kaputuna yaslanıp kafamı geriye yatırdım. Yağmur kokusunu içime

çekerek damlalarının yüzümü ıslatmasına izin verirken kalbimin atışı kulaklarımı sağır edecek gibiydi. Titreyen ellerimle yüzüme yapışan saçlarımı geriye ittim, yağmur son damlalarını dökerek çiseleyip yavaşça dururken derin nefesleri ciğerlerime doldurdum. Titrek adımlarla yerimde doğrularak elimi arabanın kaputuna yasladığımda parmaklarım çizikle beraber oluşan hasara dokunmalıydı ama hiçbir şey yoktu. Arabamın boyasında tek bir çizik yoktu.

Şok duygusunun beni esir almaması için derin nefesler alarak bununla savaştım. Enseme huzursuzluğun sivri dişleri geçerken yüzüme dökülen damlaları silerek bir kere daha arabamın içine geçip emniyet kemerimi taktım. Dikiz aynasından arkama, ceylanın kaybolduğu yere baktım ama hiçbir şey yoktu.

Yol boyunca sessizliğin içinde donmuş bir şekilde ilerlerken gerginliğim vücudumu ağrıtıyordu. Orman yolundan çıkarak evimizin içinde olduğu site yoluna geçtim. Site yolu ikiye ayrılıyordu. Biri direkt Gül sitesinin açıldığı yola giriyor, sağ tarafta kalan yol bir diğer ormana, koşu yoluna açılıyordu. Orada sabahın erken saatlerinde koşmayı severdim.

Ezberlediğim yolda ilerlerken gözlerim bir anlık dikiz aynasına kaydı ve kaşlarım istemsizce çatıldı. Biraz geride biri vardı. Siyah şortu haricinde çıplak olan adam hemen çaprazımda kalan koşu yolunda ilerliyordu. Beni fark edeceğini sanmıyordum ama gözüm bir anlık ona takılmıştı. Yüzünü seçemediğim kişi yumruk olan ellerini eşit hareketlerle iki yanında savurup koşarken daha önce orada ben ve annem hariç kimsenin koştuğunu görmemiştim. İlerlediğim yol sola kıvrıldı, son kez koşu yoluna baktım. Koşan kişiyle yollarımız ayrıldığı sırada kafasını bana doğru çevirdi. Kısa bir an ağaçların arasından onu gördüm. Aramızda mesafe olmasına rağmen göz rengini seçebildim. Zümrüt yeşil gözleri beni net şekilde görebiliyormuş gibi süzdü ve sonra gözden kayboldu. Arabam evimizin önüne çıktığında güvenlikten geçip aracı otoparka bırakmaları için kenara çektim ve anahtarı üzerinde bırakıp çantamı alarak dışarı çıktım.

Adımlarımı eve ulaşan merdivenlere yönlendirdiğimde istediğim kimseye görünmeden odama ulaşmak, bir an önce uyumaktı. Evin büyük girişinde, sol koridorda kalan asansöre ilerledim. Alt kattaki mahzeni saydığımda dört katlı evimizin dördüncü katına ulaştım. Burası bana ve kardeşime aitti. İkimizin odası ve artık her ne kadar kullanmasak da çocukken hapsolduğum kütüphanemiz vardı.

Beyaz renginin hakim olduğu odama girdiğimde içime çektiğim ferah havayla gülümsedim. Soğuk havaları artık seviyordum. Kar yağmasını, yüzümü donduran soğuğu hissetmeyi seviyordum ve odamın ferah kokuyor oluşu bana o geceyi hatırlatıyordu. Yüzümdeki tatmin olmuş gülümsemeyle üzerimdeki kıyafetleri çıkardım. Odamın kapısını kilitleyerek yatağıma ulaştığımda iç çamaşırlarımla yatağıma uzandım. Esmer tenim, siyah iç çamaşırlarım ve simsiyah dalgalı saçlarımla cehennemden düşmüş kara melek gibiydim. Yumuşacık yerimde yan uzanarak saatler önce telefonuma doluşan bildirimleri kontrol edip temizlemeye başladım. Sosyal medyadan gelen mesajları umursamadan özelden gelen bildirimi açtığımda ekranıma doluşan mesajlara karşılık gözlerimi devirdim. Birkaçını görmezden geldim, yine içinde bulunduğum iki gruptan birinde bir sürü mesaj birikmişti. Grubun isminin *Felix Culpa* olmasını ben istemiştim. *Kutanmış günah* demekti, bizim gibi istediği her şeye ulaşan, günahı parmaklarının arasında dönen metalik gibi kullanmayı sevenler için gayet uygundu. Akşam gerçekleşecek partiye geleceğimi haber vererek, Kerem'in evden alacağını belirten mesajını onayladım ve alarm kurup telefonu kenara bıraktım. Yüzümü yastığımın soğuk tarafına gömerek gözlerimi kapatırken düş kapanının genişleyerek beni içine çekişini ve o âna götürüşünü hissettim, diğer günler olduğu gibi her şey sırayla gerçekleşti.

Ne kadar zaman geçtiğini bilmediğim bir süre sonra nefes nefese gözlerimi açtığımda, göğsüm sert nefeslerimle hızlıca inip kalkıyordu, dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırdım. Ağzım, boğazım kurumuştu, günlerdir su içmiyor gibi hissediyordum ve bunun nedeni aylardır o geceden hatıra kalan rüyaydı. Yanımda duran ikinci yastığı yüzüme bastırırken karnımdan kasıklarıma sızan sıcaklıkla çığlığımı patlattım. Bu rüyadan yorulmuştum! Aylar önce yeni yıla adım attığımız o gece bir yabancıyla geçirdiğim an sürekli rüyalarıma giriyor, bana musallat oluyordu.

Yanı başımdaki sürahiden kendime su doldurarak kuruyan boğazımı rahatlatıp yerimden kalktım. Her ne kadar eve gelmeden önce duş almış olsam da bir kere daha kendimi sıcak suyun altına atıp rüyamın üzerimde bıraktığı etkiden sıyrıldım. Bornozuma sarınarak adımlarımın yönünü giyinme odama çevirdim. Camdan oluşan kıyafet dolaplarımın önünde dolaşırken telefonumdan müzik çalarıma girerek odamda, çalışma masamın üzerinde duran minik hoparlöre bağlandım. Yabancı şarkı odamı sararken birbirinden renkli birçok çeşit olan elbiseleri in-

celemeden özel olarak ayırdığım yere geçtim. Her insanın kalbini saran bir renk vardı, benimki de beyazdı. Beyaz renginin masumluğunun ardına saklanarak günah işlemek benim için çocuk oyuncağıydı. Beyaz renk birçok elbisem vardı ve artık herkesin kabullendiği şekilde parti ya da özel davetlerde ben hariç kimse beyaz renkte elbise giyemezdi. Bunu insanların zihnine kazıyarak yasaklamıştım. Beyaz derin v yaka gelen çapraz askı detaylı üst ve dar diz üstü eteğimle sade ama benimle bütünleştiğinde göz kamaştırıcı iki parçayı seçmiştim. Ona uygun ayakkabılarımı ayarlayarak odamda yatağımın üzerine bıraktım.

Yönümü yatağımın karşısında, sol taraftaki camın önünde duran krem rengi eskitme tarzdaki masama çevirdiğimde, yumuşak koltuğuna yerleşerek gece sonunda makyajı akan bir palyaçoya dönmemek için hafif bir makyaj yaptım. Takılarımı seçerek, saçlarımı kurutup dalgalarının üzerinden geçerek belirginleştirdim. Seçtiklerimi üzerime geçirip ince bantlı ayakkabılarımı da giydiğimde eksik bir şeyim kalmamıştı. Yatağımın solunda kalan camın önündeki gül kurusu rengine sahip, istiridye şeklindeki berjere yerleştim. Saatlerdir kontrol etmediğim Instagram hesabıma girdiğimde gelen yüzü geçen bildirimlere bakmadan akışıma düşenleri incelemeye başladım. Dora'nın, Tibet ile attığı fotoğrafı incelerken bir sonraki kişiye geçtim. Kerem arabasında attığı gönderide yine havasını konuşturmuş, güzel yüzünü kameranın açısında tutarak kendini beğenmiş bir şekilde gülümsüyordu, diğer birkaç kişiye de baktım. Kendi kamerama girerek yüz filtrelerini incelerken şeytan filtresinde durdum. Telefonun ekranını kendimden uzaklaştırdığımda kırmızı minik boynuzlar başımın iki yanında yerini aldı.

Her insan bedeninin içinde yatan ruhunun kimliğine ulaşırken bazen uzun, bazen ise hiç tahmin edemeyeceği kadar kısa yollardan geçerdi. İnsan kimliğine ulaşıp kendinin ne olduğunu çözdüğünde attığı adımlar daha emin olurdu. Ben ne olduğumu biliyordum, insanlar benim ne olduğumu biliyorlardı. Şeytan oluşumu dile getirmek, göze sokmak kaçtığım bir şey değildi, nitekim şeytan da bir melekti ve ben yeryüzüne düşmüş, kanatları kırık bir parçaydım.

Kerem'in geldiğini haber veren mesajı ekranıma yansıdığında toparlanarak çantamı alıp odamdan çıktım. Asansöre geçerek aşağı indiğimde Kerem çoktan içeri girmiş, onu karşılayan annemle konuşuyordu. Annemin arkasından ilerlerken Kerem'in bakışları beni buldu.

"Hoş geldin canım." Yanına ulaşmamla kolunu belime sardığında dudaklarımı yanağına bastırdım.

"Çok güzel olmuşsun." Gözleri beğeniyle üzerimde dolaşırken elimi tuttu, anneme veda ederek Kerem'in aracına geçtiğimizde arkama yaslandım. "Gece evde değil miydin?" Bakışlarını yoldan ayırmadan konuştuğunda ona baktım. "Kayla Hanım bir şeyler sezmiş."

"Seninle olduğumu sanıyor ama yine de güvenmiyor." Omuz silkerek kollarımı göğsümde birleştirdim. "Çok umurumda değil. Merak etme, babam sıkıştırmazsa peşime düşmez."

"Göze batıyorsun." Kaşları çatılırken şımarıkça omuz silktiğimde gözlerini devirdi. "Neredeydin?"

"Takılıyordum."

"Kiminle?"

"Hayatım sen her şeyi böyle soracak mısın?"

Takılışımla gülerek, "Sadece bana konum at, başına bir şey geldiğinde kimse yerine bilmezse ne olacak? Hiç mi endişelenmiyorsun?" diye sordu ve sözlerine devam etti. "Yapmazsan Ediz'e söylerim, fark etmeden bir takip uygulamasını da senin telefonuna yükler."

"O zaman ikinizi de penisinizden tavana asarım." Kerem irkilerek bana baktığında kahkaha attım. "Korkak."

"Eh herhalde, o benim geleceğe yatırımım."

"Lütfen sus."

Elimi yeterli dercesine havada salladığımda yüzümü buruştursam da dudaklarım gülümseyişimle kıvrılmıştı. Dışarıdan şehrimize insan gelmezdi, tercih etmezlerdi, buranın lüksünü herkes kaldıramazdı, aynı şekilde kimse de burayı terk etmek istemezdi. Altın şehrin içinde belli, yazılı olmasa da bilinen kurallar vardı, bunlardan biri de sınırsız eğlencenin her köşe başında olmasıydı. Partiler bu şehrin vazgeçilmez eğlencesiydi. Kimin düzenlediğiyle ilgilenmediğim parti şehrin merkezinden uzak sitelerin aksine orman yolunda kalan, birbirine mesafesi olan evlerden birindeydi.

"Kelebek geleceğine dair bir şey söylemiş miydi?" Aklıma gelen detayla çantamdan telefonumu çıkararak bildirimlerimi kontrol ettim.

"Kendi geleceğinden bahsetti ama nerede bilmiyorum."

"Sadece bir an dikkatimi üzerinden çekerek kendi hayatıma odaklanıyorum ve puf, Kelebek ortadan kayboluyor, harika."

"Sakin ol, Ediz'in yanına gidelim, nerede olduğunu söyler."

Somurtmamaya çalışsam da elimde değildi, sorumsuz olmasına deli oluyordum. Sadece tek bir mesaj atmak bu kadar zor olmamalıydı. Partinin yapıldığı mekâna geldiğimizde toparlanarak arabadan çıktım.

Kerem yanıma gelerek elini uzattığında gülümsedim. Dışarıdan bizi izleyen birçok insanda hayranlığı, imrenmeyi görmeye alışmıştım. Hepsi tutuşan ellerimize bakarak bize imreniyordu. Onlar birleşmiş ellerimizde tutku, aşk görüyordu, ben ise senelerdir yanımda olan dostumun güvenini.

Kalabalığın arasından sıyrılarak üzerimize çevrilen bakışları umursamadan partinin merkezine, eve ulaştığımızda Kerem'in yönlendirmesiyle ilerliyordum. Herkesten daha uzak bir köşede bulunan arkadaş grubumuzu gördüğümde gülümseyerek yanlarına ilerledim. Yine birbirlerine uyumlu şekilde giyinen Akın ve Giray'ın kollarının arasına girerek yanaklarına öpücüklerimi bıraktım. Akın'ın modaya düşkün olması onu kendi zevkinin geçtiği yoldan götürmüş ve yirmi iki yaşında markasını taşıyan bir erkek mağazası açmıştı. Sevgili olduklarından beri ayrılmaz ikili gibi Giray'la dolaşıyorlardı ve giydikleri kıyafetler bile birbirine uyumluydu. Giray kahverengi, dalgalı saçlarının uzunluğunu yanlardan kısalttırmış, üstlerini hafif kabarık bırakmıştı. Mavi, değerli taşları anımsatan gözleri merakla üzerimizde dolaşıyordu. Akın ise yanında kollarını beline sararak çenesini onun omzuna yaslamıştı. Onun doğuştan altın sarısı saçları vardı ama o kadar sık rengini değiştiriyordu ki, bazen sarışın olduğunu unutuyordum. Bu sefer maviye boyattığı saçlarına özenle şekil vermişti. Giray'ın siyah kıyafetlerine uygun kıyafetler seçmişti ve ela gözleri dikkat çekiyordu.

"Yüzündeki endişe, kapının girişinde bile belli oluyordu." Ediz, beni kollarının arasına çektiğinde yanağından öperek gülümsemeye çalıştım. "Merak etme güvende."

"Yine sorumsuz davrandı."

"Ben izliyorum."

"Sen olmasan ne yapardım acaba!" Teşekkür edercesine gülümserken önemli değil dercesine omuz silkti.

"Ediz, şu kız geldiğinden beri seni kesiyor," diyerek Giray konuştuğunda ona baktım. "Barney Stinson tarzın kadınlar üzerinde işe yarıyor."

Ediz gözlerini devirerek elindeki plastik bardaktan alkolünü tüketti. "O diziyi izlemedim," dediğinde şaşırmadım. Grupta Akın ve Giray hariç kimse izlememişti. "Bu benim tarzım."

"Ve kesinlikle sana yaklaşıyor."

Dağılan saçlarını parmak uçlarımda düzelterek gülümsedim. Devin'de doğmuş, zamanımızı doldurmaya başlamıştık, çocukluğumuzdan beri birbirimizi tanırdık, onlar benim hakkımda istediğim kadarını

bilseler de ben onlar hakkında her şeyi bilirdim. Ediz'in tarzı klasikti, hepimiz biliyorduk. Babası adını duyuran avukatlardan biriydi ve o çocukluğundan beri babasının mesleğini devam ettirmek isterken her zaman resmi kıyafetlerin içine sığınırdı. Onu şık, düzgün ve marka kıyafetlerin içinde görmediğim çok nadir anlar vardı. Klasik gömlek, ceket ve kumaş pantolonunun içine sığınmazdı. O parçaları bile güzelleştirecek farklılıklar yaratır, modayı takip ederdi. Bugün üzerinde siyah kot pantolonu, beyaz spor ayakkabıları ve aynı renk beyaz gömleği vardı. Gömleğini pantolonunun içine koyarak kemerle süslemiş ve gömleğine uyan kolye takmıştı. Esmer tenini saran kirli sakalları kendini belli ediyordu, kahverengi gözleriyle aynı renk saçlarının önü hafifçe bozulmuş, alnına dökülmüştü.

"Her zamanki gibi beyazlar içindesin." Akın yanıma gelerek elini omuluma sardığında gülümseyerek ona baktım. "İnsanlar senin korkundan beyaz renginden uzak duruyorlar."

"Çünkü bana ait."

İç çekerek, "Kalbim Giray'a ait olmasaydı sana kapılmıştım," dediğinde kahkaha attım. "Ama keşke Kerem'e de bir şeyler söyleseydin, yine aşırı uyumsuz giyinmişsiniz."

"Bu da onun kabahati," diyerek gözlerimi devirdim. Her seferinde zıt renkleri seçiyorduk. "Allah'tan ne giyse yakışıyor da yanımda sönük kalmıyor."

"Sizi duyuyorum." Kerem homurdanarak konuştuğunda sırıttım. "Ben değil, sen bana uy."

"Çok beklersin."

"Işığımdan sen de yararlanırsın."

"İçmeden sarhoş olan tek insansın."

Homurdanışımla keyifle sırıttı, beni gıcık etmek hoşuna gidiyordu. Üzerindekiler her ne kadar şık olsa da uyumlu değildik ve ikimiz de farkındaydık. Kerem yakışıklılığıyla dikkat çeken biriydi. Sarışındı, masmavi gözleri, uzun boyu ve birçok dergiye konuk olan vücudu vardı. Markalar onunla anlaşmak için can atıyordu. İkimiz için alkol alarak geldiğinde ince, uzun kadehin içindeki renkli pipeti dudaklarıma yaslayarak alkolü içime çektiğimde bildiğim tat dilimi yakarken yüzümü buruşturmamaya çalıştım. Votka almıştı ama şampanya ya da şarap olmasını tercih ederdim. Kuruyan dudaklarımı ıslatarak alkolün soğuk tadını mideme gönderirken aç karnına içtiğimin, biraz sonra çarpaca-

ğının farkındaydım ama umurumda değildi, bu durumdan birçok kez geçmiştim.

Çocuklar kendi aralarında konuşurlarken çoktan etrafımdan soyutlanarak kendi içime çekilmiştim, gözlerim birbirine sürtünerek dans eden bedenlerin üzerinde dolaşıyordu. Kalabalığın içinde herkes kendini kaybetmişken dışarı yayılan şehvetin yakıcı kokusunu almamak imkânsızdı ve bu aklıma tek bir şeyi getiriyordu. Etrafımda yankılanan sert nefes sesleri, inlemeler beni çıldırtan tek şeydi. Derin bir nefes aldım, sanki kokusu burnuma doldu. Votkanın soğuk hissi boğazımdan akıp gittiği anda sanki onun önünde açlıkla diz çöktüğüm ana geri döndüm. Parmaklarını sertçe enseme sardı, kavrayarak kendini ağzıma bastırdı. Tadını keşfederken hırıltılarını duydum. Bozuk bir ağzı vardı ve bu hoşuma gitmişti.

Her insanın kalbinde yatan, duygularla büyütüp beslediği bir şeytanı vardı. Şeytan zihnini, duygularını kontrol ederdi. Zihnimde tutkuyla attığım adımın tuzağına düşmüştüm. Zihnimin kapanı beni içine hapsetmişti, kurtulamıyordum.

Düşünmemek için ikinci kadehime geçerek onu da hızlıca tüketirken duyabildiğim tek şey müzik sesi olsun istiyordum. Seneleriini geçirdiğim bu şehirde hiçbir değişiklik yoktu. Aslında birçok değişiklik vardı ama beni ilgilendirecek şeyler değildi. Ailelerimiz şehri parıldatmaya çalışırken her şey bir o kadar karanlığa gömülüyor gibi geliyordu. Sıkılıyor, bunalıyordum. Ruhum daralıyordu ama kaçış yolu neresi bilmiyordum.

Hayatımın değişmesini istiyordum. İçimi sıkan durumdan birinin beni çekip almasını istiyordum.

Belki de beklediğim bir şey vardı, bilmiyordum.

Sadece bazen hayatımın değişmesini istiyordum.

Bu şehre hapsolmuştum ve ruhum benimle boğuluyordu.

Zaman geçtikçe alkol kanıma karışarak beni etkisi altına almaya başladı. Ediz ve Kerem'le dans etmiş, yorulmuştum. Elimi Kerem'in omzuna sarmış tutunurken, "Bugün bir şey oldu," diyerek sesimi yükseltim. Arkadaşlarım merakla bana baktı, elimdeki kadehin içindekini dökmemeye çalışıyordum. "Devin'in girişinde önüme ceylan atladı, az kalsın çarpıyordum, korkutucuydu."

"Ceylan mı?"

Ediz şaşkınlıkla bana bakarken onaylarcasına kafamı sallayıp sözlerime devam ettim. "Aslında boynuzlarını gördüğümde geyik sandım

ama değildi. Beyaz bir ceylandı, sırtında kan lekesi gibi benek izleri vardı, gözleri siyah kuyular gibiydi." O gözleri hatırlayışımla ürperdim. "Arabamın önüne boynuzlarıyla vurup çizdi ve bunu gözlerimin içine bakarak, dalga geçercesine yaptı ama arabadan indiğimde izleri göremedim. Gözlerimin içine baktığında onunla konuşmak istedim."

"Emin misin?" Kerem'in sorusuyla onaylarcasına kafamı salladım. "Güzelim, burada o tarz hayvan olmaz," diyerek güldü. "Sen gerçekten sarhoş olmuşsun."

"Saçmalama! Gerçekten gördüm, üstelik sabah alkol tüketmiyorum."

"Rima ceylanından bahsediyorsun." Arkamda duyduğum ses ben ona dönmeden sanki havada süzülen sarmaşıklar gibi bana ulaşıp bedenimi sarmaya başladığında, ensemden geçen ürpertiyle başım döndü. "Bahsettiğin ceylanı görmen imkânsız ama gördüysen de bir hikâyesi var."

Elimin titreyişiyle kadehim parmaklarımın arasından kayıp yere düşerken arkadaşlarımın şaşkın bakışları ben ve arkamdaki kişi arasında gidip geliyordu. Yavaşça ona döndüğümde ne göreceğimi biliyordum ve bunu bilmek uçurumdan aşağı öleceğimi bilerek atlamamla aynı şeydi. O sesi birçok kere duymuştum, ezberlemiştim, gece beni uyutan ninniye dönüşmüştü. Nefesim göğsümde birikerek beni boğmak için parmaklarını boğazıma geçirirken ona doğru döndüm, onu gördüm, onunla göz göze geldim.

Bal rengi gözlerim, mücevher gibi parıldayan zümrüt yeşili gözleriyle karşılaştığında onun felâketim olacağını anladım. Gözlerim karanlığa kapanırken her gece olduğu gibi son gördüğüm, onun gözleri ve bana uzanan elleri oldu.

Onu bir gece ansızın kabul ettim, öyle sinsice hayatıma sızdı ki kendine gizlice yer edinirken bunu fark edemedim. İzimin dokunduğu hayatıma karışarak başımı döndürdü, beni hayallere davet etti. Ellerimden tuttu zamanı geldiğinde bırakmak için.

2. Kanto

5 SECONDS OF SUMMER – KILLER QUEEN

Boşlukta sallananlarla birlikteydim, öyle kutlu,
Öyle güzel bir kadın çağırdı ki beni,
Ne isterse yerine getiririm dedim.
İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Avucumdaki airpods kutusunu kenara bırakıp kablolu kulaklıklarımı alarak adımlarımı odamdan dışarı çevirdiğimde evden ses çıkmıyordu. Dün kargoyla gelen paketin içinden çıkan Gucci markasına ait spor ayakkabılarımla zemine yumuşak adımlar atarak evi yavaşça terk ettim. Yönümü koşu yapacağım orman yoluna çevirdim. Adımlarım o yola kadar eşit hızda ilerledi, ısınma hareketlerini gerçekleştirerek adımlarımı hızlandırdığımda telefonumdan şarkı açtım. Orman yolunda derin nefesler alarak ilerlerken attığım her adım toprağa dokunarak havalanıyor, bir sonraki adım için hareket ediyordu. Sabahın erken saatleriydi, yoldan tek bir araba bile geçmiyordu ve müziği kapatsam ormanı sararak insana huzur veren kuş cıvıltılarını duyabilirdim.

Yine de yüksek ses çalan şarkı hariç hiçbir şey duymak istemiyordum. Şarkı kafamın içindeki düşüncelerin uğultusunu bastırmak istercesine yüksekti ama içten içe bunun bir yararının olmayacağını biliyordum. Attığım her adımda ileri doğru hareket etsem de kafamın içinde geriye, günler öncesine sürükleniyordum.

Her şey yedi gün önce olmuştu, şehrin havasına sinen yedi ölümcül günahın sayısı kadar gün geçmiş, her şey geride bırakılmıştı ama hiçbir şey kafamın içini terk etmemişti. O akşam onunla göz göze gelişimle yer ayaklarımın altından kaymış, ben kendimi karanlığın içine

bırakmıştım. Gözlerimi hastane odasında açtığımda ailem kadar ben de şaşkındım. Kimse bunu beklemiyordu, beklemiyordum. Bir anda bayıldığımı söylemişler, aç karnına alkol tüketmeme, yorgun olmama bağlamışlardı ama asıl sebebi ben biliyordum. Onun yeşil gözleriyle karşılaştığımda bir şey olmuştu, düşündükçe kelimelere dökemeyeceğim kadar değişik bir şey... Sanki göğsümün ardında kalbim elmastandı, onun gelişiyle göğsüme sert bir darbe almış, elmasım parçalanmıştı.

Kelebek bayıldığım anda yanımıza gelmişti ve hastaneye kaldırılışımla endişelenerek annemi aradığında her şeyi o da öğrenmişti, arabama saldıran hayvanı da öğrenmişti. Bir an için onun rüya olduğunu düşünmüştüm ama değildi, üstelik onun bayılmadan önce bahsettiğini düşündükçe o âna geri çekiliyordum. Ne olduğunu hâlâ anlayamadığım bir akşam yaşamıştım. Yeni yıl gecesi ardımda bıraktığımı düşünsem de her gece rüyalarıma konuk olan adamla karşılaşmıştım ve karşımda durmuş, gözlerimin içine bakmıştı. O günden sonra onu gördüğüm her yerde yolumu değiştirmiş, karşı karşıya gelmemek için kaçmıştım. Bir daha gözlerine bakmak istemiyordum.

Adımlarım hızlanırken gözlerim bir an için sol tarafımdaki ağaçlara takıldı. Ağaçların köklerinde yetişen çiçekleri tanımamam imkânsızdı. Beyaz güller ağacın köklerine tutunarak büyürken daha önce burada beyaz gül görmediğime emindim. Göğsümü saran huzursuzluk arttı, bakmayı kesip görmezden gelmeye çalıştım.

Devin şehri, Ege Bölgesi'nde paranın ışıltısıyla parıldayan bir şehirdi. Ediz'in babası Tan Çetin'in söylediği gibi; Devin'in toprağı bile para kokardı. Bu şöhrete ulaşmasını sağlayan güçler vardı. Erhanlı ve Rodas soyadlarının getirdiği güçlerdi. Şehre adım atarak parıldatan ilk aile Cengiz Han Erhanlı ailesiydi ve daha sonra benimle arkadaşlarının aileleri gelmişti. Babam hariç hepsi bizim gibi çocukluktan arkadaşlardı. Bu şehri parıldatan Cengiz Han Erhanlı'ydı, ona yardım eden de babam Timuçin Rodas'tı. Cengiz Han Erhanlı, belediye başkanıydı, üstelik eli birçok yere uzanan bence tehlikeli bir adamdı. Oğlu Tibet de ünlü bir hukuk bürosunun sahibiydi. Kelebek'in söylediğine göre *o* ise bir süre herkesin konuşacağı dedikodunun ana kaynağıydı. Cengiz Han Erhanlı'nın evlat edindiği oğluydu. Bu Devin'in uzun süre konuşacağı haberdi.

Eğer partide bayıldığım anda çekilen görüntüler internete sızdığı gibi annemin ekibi tarafından kaldırılmasa ve paylaşan insanların hesapları kapatılmasa, ondan çok ben konuşulurdum ama bu kolayca

halledilmişti. Babamın ailesinden kalan medya şirketinin içinde bulunmanın bazı avantajları vardı, bu da onlardan biriydi.

Kimse babama bir şey söylememişti, söylenmesini istememiştim, duyduğunda bir şey olacağını da sanmıyordum. Eve ulaşmamla yorgun olduğumu söyleyerek odama çekilmiş, kendimi yatağıma bırakmıştım. Uykuya dalmam çok zor olmuştu. Gözlerimi kapattığımda onu tekrar rüyamda görebilir miydim bilmiyordum ama karşımda canlı bir şekilde gördükten sonra zihnimin beni rahat bırakacağını düşünmüştüm, öyle de olmuştu. Sanki o karşıma çıkana kadar unutmamam için zihnim benimle oynamış, onu düşlerime davet etmiş, onun karşıma çıkışıyla her şey son bulmuştu. Bu kader miydi yoksa kaderin bir oyunu muydu bilmiyordum ama düşündükçe şaşırmaktan başka bir şey yapamıyordum. Efsanelere inanan biri değildim, okuduğum fantastik kitapların da kapaklarını kapattığımda karakterler kendi dünyalarına hapis kalırdı ama yaşadığım durum değişikti. Üstelik o gün iki farklı değişik olay yaşamıştım, ilki için kimse bana inanmamıştı ama o da gerçekti.

Kelebek, onun model olduğundan bahsetmişti. En yakın arkadaşı dünyaca ünlü bir uygulamada yazardı ve yazdığı hikâyesinde onun fotoğraflarını kullanmış, kızın yazdıklarının okunmasıyla o da tanınmıştı. Elimde ona dair birçok bilgi vardı, ismini arama motoruna yazdığımda birçok şey çıkıyordu ama asıl tuhaf olan Devin'e gelmesiydi. Devin'e dışarıdan insanlar gelmek istemezdi, o ise bir soyadının gücünü almadan buraya gelmişti. Erhanlı soyadını almak istemediğini duymuştum.

Bildirim sesiyle müziğim kesildiğinde daldığım noktadan irkilerek sıyrıldım. Adımlarımın birbirine karışmasıyla yavaşlayarak durduğumda telefonuma düşen bildirime baktım. Ediz bugün üniversiteye uğrayacağından bahsetmişti. Kaçta orada olacağımı yazarak tekrar hareketlendiğimde kafamı kaldırışımla karşıdan bana geleni gördüm.

Bazı insanlar cenneti kendileri terk ederdi ve bu onların kapılacaklarını bildikleri karanlığa adım atmalarıyla başlardı. Ben yasak meyvenin yetiştiği ağaç gibi bir ağacı göğsümde yetiştirmiştim ve dallarında maskelerim filizlenmiş, büyümüştü. O maskelerden ilkini yüzüme geçirdiğim anda cennetten kovulmuştum ve o maskelerden vazgeçemeyeceğimi anladığımda da cennete geri dönmek istememiştim. İnsanları kandıran maskelerimi denedikçe karanlığa ve yasak olan her şeye direncim kırılmıştı, belki de bu yüzden o gece onun gözlerine baktığımda ona kapılmıştım. Yeşil gözleriyle göz göze geldiğimde havanın ağırlaştığını, etrafımdaki insanların seslerinin boğuklaştığını fark etmiştim.

Benden önce ruhum ona çekilmiş, göğsümden firar ederek onu takip etmişti.

Belki de düşündüğüm yanlıştı asıl, cenneti terk etmemiş, bir süre önce kovulmuştum ve kovuluşum o gece onun tadına baktığım an olmuştu. Benim yasak meyvem oydu ve ben bunu o geceden sonra fark etmiştim. Onun tadı dudaklarıma mühürlenmişti.

İnsanlar, Alya Lydia Rodas efsanesini akıllarına kazıyıp anılışıyla ürperirken, bu hissi yaratan kişinin her şeye karşı dayanıklı olması gerekirdi. Bu yüzden her istediğini alan, istediğini yaptıran biri olurken öğrendiğim şeyler vardı, bunlardan biri de asla geri adım atmamaktı. Karşımdaki zorluk ne olursa olsun geri çekilip kaçmazdım ama şimdi kaçmak istiyordum ve bu hissi tatmak güzel değildi, berbattı. Attığı her adımda aramızdaki mesafe azalıyordu ve yavaş yavaş bana yaklaşıyordu. Bakışları bende değildi, henüz fark etmemişti ama fark edişi de çok yakındı. Beyaz spor ayakkabıları yere çarptıkça toprakta gücüyle iz bırakıyordu, yerimde donup kalmıştım. Üzerinde sadece kısa, siyah şortu vardı. Uzun boyluydu, geniş omuzları, kaslı göğsü ve ince beliyle vücudu kusursuzdu. Siyah, arasında griliklerin olduğu saçları, yeşil gözleri ve mermer kadar beyaz teniyle kendi Bermuda şeytan üçgenini kurmuştu. Göğsünden başlayarak kasıklarına inen kaslar ağız sulandıracak cinstendi. O kaslara dokunmuş ve tırnaklarımla çizmiştim, kaya gibi sertti. Penisini boğazımın derinliklerine ittiği noktada, karnını içeri çekişiyle karın kaslarının sertleşerek aralarında nasıl çukur oluşturduğunu nefes aldığım sürece hatırlayacaktım. Yunan heykeli gibiydi ama bunu kendi isteğiyle lekelemiş olmasını görmek hoşuma gitmemişti. Onun dış ambalajında gördüğüm tek kusur, kasıklarından başlayarak göğsüne uzanan ve dallarını özgürce açan ağaç dövmesiydi. İnsanları dış görünüşüne göre yargılayan kesimden olmak hoş bir şey değildi ama herkesin içinde yargılayıcı biri vardı, benimki de dövmeli ve yeşil gözlü insanlara karşıydı. İki terim ayrı ayrı ürpertirken karşımdaki adamda ikisi de birleşmişti. Kusursuz bir vücuda sahipken dövmeyle lekelemişti.

Ter, uzun boynundan süzülerek göğsüne akarken gece kadar koyu saçlarının uçları alnına yapışmıştı, üstelik siyahın içinde kendini parıldayarak belli eden gri tutamlar dikkat çekecek kadar çoktu. Yaklaşmasıyla bir ormanı içinde yaşatan gözleri bana döndüğünde buz kestim. Gözleri beni görüşüyle kısılırken adımlarının yavaşlayışını izledim.

Beni gördü, beni tanıdı. Benimle tanışmak için yönünü bana çevirdi ama bunu istemiyordum. Yaklaşmasını umursamadan arkamı dönüp

geldiğim yolda koşarak ilerledim, ondan kaçmadım. Ben birinden kaçmazdım, ben planlar kurar, ona göre ilerlerdim ve tanışmamız böyle gerçekleşmeyecekti.

Eve kısa sürede ulaşarak içeri girdiğimde asansöre yönelecekken ardımdan açılan evin kapısıyla durup o tarafa baktım. Kelebek ayakkabılarını eline almış parmak uçlarında içeri süzüldüğünde kenara yaslanarak bekledim. Ses çıkarmadan içeri süzülüp odasına çıkarak yeni uyanmış taklidi yapacaktı, ki erken dönmesem buna inanırdım ama bu sefer şans ondan yana değildi. Parmak uçlarında hiçbir şey yokmuş gibi ilerlemesi beni sinirlendiriyordu. Öksürerek onu korkutup dikkatini üzerime çektiğimde yerimde doğruldum.

"Nereden geliyorsun?" Korkuyla yere düşürdüğü ayakkabılarını eğilip aldığında, "Telefonunu evde bıraktın değil mi?" diye öfkeyle tıslադım. Bırakmasaydı Ediz'in çoktan haberi olurdu ve bana da bildirirdi.

"Arkadaşımdaydım."

"Hangisinde?"

"Arayıp sor bir de istersen?"

"Tam olarak onu yapmayı planlıyorum," dediğimde suratı asıldı. "Kelebek, evden kaçta çıktığını tahmin bile edemiyorum ve bu saatte geliyorsun, üstelik telefonunu evde bırakmışsın, sen çıldırdın mı?"

"Abartma, Alya. Bir şey olduğu yok, eve döndüm."

"Senin için endişelenmem abartı mı? Biraz büyü!" Homurdanarak yanına ulaşıp karşısına geçtim, gözlerinin içine baktım. Birbirimize zıttık, onun altın sarısı saçları ve deniz mavisi gözleri, benim ise koyu, gür, dalgalı saçlarım ve bal rengi gözlerim vardı. Kelebek parıldayan güneşti, ben ise içine karanlığı doldurmuş gece ve bu zıtlığımız bir tek görünüşümüzle alakalı değildi, huylarımız ve davranışlarımız da tamamen farklıydı. Kelebek'in tatlılığı ve canlılığı, benim ise sivriliğim ve şeytanlığım ön plana çıkıyordu. Üstelik onunla bu kadar zıt olmamızın kan bağlarımıza dokunan kısmı ise benim sırrımdı, onun hiçbir şeyden haberi yoktu. Kelebek'in her zaman bir şeylerden haberi olmazdı. "Büyü Kelebek, bir gün arkanı toparlamadığımda ve düştüğünde, birinin elini uzatmasını beklemeni istemiyorum." Mavi gözleri sessiz duyguların içinde yüzerek yüzümde dolaşırken beni anlamasını istiyordum. "Başına kötü bir şey gelmesini istemiyorum."

"Başıma kötü bir şey gelmeyecek." Hatasını anlayarak utanıp gözlerini kaçırdığında iç çekerek elimi yanağına bastırdım. "Üzgünüm, bir daha yapmam."

"Keşke buna inanabilsem."

"Of, Alya!" Sızlanışıyla kolumu omzuna sararak onu asansöre çekiştirip içeri soktum. "Sen kendini nasıl hissediyorsun?"

"Geçti gitti, gayet iyiyim, bugün derslerin başlıyor değil mi?"

"Maalesef." Surat asmasıyla yanağından makas aldım. "Beraber mi geçeriz?"

Onaylarcasına kafamı salladığımda kata ulaşmamızla odalarımıza dağıldık. Telefon ve kulaklığımı yatağın üzerine attığımda ilk işim banyoya girmek oldu. Suyu açarak küvete dökülmesine izin verdim, üzerimdeki parçaları çıkararak küvetin içine girdim. Sırtımı geriye yasladığımda su, saçlarımı inine çekiyordu, gür saçlarım dalgalanarak etrafa dağıldı. Kocaman bir ağ gibi yavaş yavaş büyürken bedenimi aşağı iterek başımı geriye yatırıp suyun içine gömüldüm. Nefesimi rahatlıkla tutabiliyordum. Lise sona kadar yüzme kursuna gitmiştim, suya karşı sevgi doluydum, dirençliydim. Sırtım soğuk küvetin taşına sürtündü, gözlerimi kapatışımla kendimi kocaman bir okyanusun dibine batarken hayal ettim. Bunu seviyordum. Hayal etmeyi, hissetmeyi seviyordum.

Kocaman okyanusun ortasında parıldayarak batmayı, ışığımın dört bir yana dağılmasını seviyordum.

Parıldayan elmastım.

Parıltım kocaman okyanusu etkisine alabilirdi.

Ben parıldayan bir elmastım. Herkes ışığıma hayrandı. Olmayanlar da en sonunda hayran kalırdı.

Bu hiç değişmemişti.

Suyun yüzeyine çıkışımla saçlarımı geriye itip bir kere daha arkama yaslandım. Kapalı gözlerimin ardına düşen hayal beni ürpertirken karnımın üzerinde duran parmaklarım hareketlendi. Gözlerime sabitlenen bakışların sahibinin dokunuşlarını göğüslerimde hissettiğimde elim göğsüme ulaştı. Avucumun kapatamadığı göğsümün sert ucu avuç içime sürtündü. Diğer elinin parmakları karnımı okşayarak bacaklarımın arasına kaydığını hissettiğimde dokunuşlarını tekrarladım. Göz kapaklarımın ardında her gece yaşattığım hayal bir kere daha en başa sarıldı. O geceyi her noktasına kadar hatırlıyordum. Gözlerimin zevkle kapanışını, dudaklarım aralanırken iniltilerimi dışarı savuruşumu... Uzun, kalın, kemikli parmaklarının dudaklarımdan içeri sızışını hissettim. Dudaklarımı sertçe ezerken dudakları boynumu acımasızca darbelemişti, sanki o noktanın beni ne kadar tahrik ettiğini anlamış gibi saldırmıştı.

Onun olmadığı her an nefesini boynumda hissedip ürpererek, onun için tahrik olarak yaşamıştım.

Parmaklarım ıslaklığıma karışarak kendime dokunurken elbisemi kalçalarımın üzerine sıyırışını, iç çamaşırımı kenara çekişini hissettim. İçime yerleşirken çıkardığı hırıltısını unutamazdım, o ses kulaklarımdan silinemezdi. Acımasızca darbelerini gerçekleştirirken büyük ellerinin sert duygularını hep hatırlayacaktım. Sertti. Hareketleri sert ve hızlı, yakıcı bir şekilde sıcaktı.

O an kendine ait kıldığı noktaya saldırarak sertçe doldurup varlığını hissettirirken dudaklarından dökülen bütün kirli sözleri hatırlıyordum.

Parıltılı mükemmelliğimin içinde onun pis ağzını sevmiştim. Kirli konuşmasını sevmiştim.

Parmaklarımın darbeleri hızlanırken onu düşündüm, onu hissettim.

O dokundu, zirveye taşıdı.

Göğsümde patlayan iniltim dışarı taştığında gözlerimin önüne düşen bir çift yeşil gözle kalbim ters takla atarken uzaklardan ulaşan vücudumu ilk kez saran duygunun nedenini çözememek beni çıldırtıyordu. Biraz önceki arzunun yerini kendime kızgınlığım aldı, suyun içinde daha fazla durmaya katlanamayarak hızlıca durulandım.

Banyodan çıkarak adımlarımı giyinme odama çevirdim. Büyük cam dolaplarımın kapaklarını iki yana açtım ve markalarına göre ayrılmış elbiselerim arasından giyeceğim parçaları, kıyafetlerime uyacak takılarımı özenle seçtim. Saçlarımı kurutarak maşayla üzerinden geçip dalgalarını belirginleştirdikten sonra makyajımı da tamamlayarak hazırlandım. Boy aynamın karşısına geçerek üzerimdekileri incelediğim sırada gözlerim boynuma takıldı ve üzerimdeki eksikliği bir kere daha hissettim. Bana ait olan her şey benim için çok değerliydi. Çok uzun zaman önce benim olan, boynumdan çıkartmadığım kolyem vardı. Altın sapından aşağı sarkan, ucunda parıldayan kırmızı gül şeklinde kolyem benim için değerliydi. Anneannemden kalan hatıraydı, on sekizinci yaşımda bana hediye etmişti, o günden beri üzerimden çıkartmamıştım.

Reşit olduğum gün kolyemi boynuma taktığımda ellerini elime sarmış ve aynadan yansımama bakıp, *"Kadınların dikenleri âşık oluncaya kadar bedenini sarar, sonra o dikenlere rağmen seni sarmak isteyen biri karşına çıkar,"* demişti. *"Senin dikenlerinin ucu öyle sivri ki, insan dokundukça kanar ama batırmaya kıyamayacağın biri karşına çıktığında beni ve bu kolyeyi hatırla,"* diye sözlerine devam etmişti. O günden

beri boynumdan çıkartmamıştım, ta ki parti gününe kadar. O gece kolyemi kaybetmiştim ve eksikliği beni üzüyordu.

Çalışma masamın üzerindeki tabletimi ve okuduğum kitabımı da çantama atarak odadan çıktım. Kelebek de odasından çıktığında beraber aşağı indik. "Meyve suyumu alıp geliyorum." Adımlarımın yönünü mutfağa çevirdiğimde annemle karşılaştım, kendisine kahve yapıyordu. "Günaydın, seni mutfakta görmek şaşırtıcı."

"Bir günlük farklılık." Omuz silkerken dinlendirici gözlüklerinin ardından beni yavaşça süzdü. "Saçların güzel olmuş."

"Teşekkür ederim," diyerek aynı şekilde onu inceledim. "Elbiseyi beğenmene sevindim."

Geçen gün sevdiği markanın yeni özel tasarım elbiselerinden birini hediye olarak almıştım. "Zevkini beğeniyorum," diyerek gülümsedi. "Al bakalım." Taze sıkılmış meyve suyumu uzattığında anneme uzaylı görmüş gibi baktım. "Ne? Ben anneyim, meyve suyu hazırlayamayacak kadar beceriksiz olamam."

"Sadece şaşırdım." Omuz silkerek elinden aldım. "Teşekkür ederim. Biz çıkıyoruz."

"Kerem sana çiçek göndermiş," dediğinde şaşırdım. "Odana bırakacaktım ama unuttum."

"Ne zaman?"

"Sabah, salonda duruyor." Şaşkınlıkla adımlarımı salona çevirdiğimde annem de peşimden geliyordu. "Bir sorun mu var?"

"Hayır." Ânında cevap verirken dişlerim alt dudağımı kemirdi. "Neden olsun ki?"

Ani cevabımdan şüphelenmesini istemiyordum. "Kaç senedir berabersiniz," diyerek yanıma gelirken elimdeki kartı anneme okutma düşüncesinde değildim. "Sana sadece hata yaptığında çiçek yollar."

Sessiz kalarak yutkundum. Haklıydı. "Bir sorun yok," diyerek gülümseyip arka cebimde duran telefonumu anneme uzattım. "Fotoğrafımı çeker misin?"

Annemden biraz uzaklaşıp ismini bile bilmediğim pembe renkteki çiçekleri göğsüme çektim, gür saçlarımı geriye atıp sırtımdan dökülmesine izin verdim. Kameraya bütün dikkatimle bakarken annem telefonumu uzatana kadar birkaç poz verdim.

"Kelebek'i daha fazla bekletme," dediğinde çiçekleri ellerine bıraktım. "Ve üzerine çok gitme."

"Ergenlikten çıkarsa gitmem."

Annemin dudakları gülümsemesiyle kıvrılırken veda ederek evden çıkıp beni bekleyen aracımın içine geçtim. Arabayı çalıştırarak bahçeden yola çıkarttığımda Kelebek, benden önce davranarak müzik açtı. "Son senen," dediğimde bana baktı. "Heyecanlı mısın?"

"Hayır, sen?" Kafamı iki yana sallamamla gülümsedi. İkimizin de son senesiydi, liseden mezun olduğumuzda Kelebek dil öğrenmek için yurt dışına giderken ben Devin'de kalmış, kocaman bir seneyi kendime ait kılmış, modellikle uğraşmıştım. Kelebek geldiğinde şehrin tek özel üniversitesine kaydımız yaptırılmıştı, zaten orada okuyacağımız daha biz liseye başlamadan belliydi, biz doğmadan önce her şeyimiz babamın isteğine göre planlanmıştı.

"Belki sene bitince bir yerlere tatile gideriz?"

Dudak bükerek yanıtsız bıraktım. Benim aksime Kelebek sık sık şehir dışına çıkmıştı ama ben Devin'den dışarı adım atmamıştım, istememiştim. Zihnime buraya ait oluşum kazınırken farklı bir yere adım atmak korkutucu gelmeye başlamıştı.

"Ah!" Kelebek'in aniden verdiği tepkiyle merakla ona baktığımda göz göze geldik.

"Ne oldu?"

"H-Hiçbir şey."

"Sallama." Kırmızı ışıkta durmamla elimi ona uzattım. "Telefonunu ver."

"Gerçekten bir şey yok, sadece saçma bir haber gördüm ve-"

"Kelebek, karşında saf biri yok." Somurtarak telefonunu uzattığında ekrandaki habere baktım. Devin için açılmış magazin haberlerini paylaşan bir hesap ekranı süslüyordu ve paylaşılan haberde Kerem vardı. Deniz kenarında kendini şapkayla saklamaya çalışsa da onun olduğu her şekilde belliydi, üstelik karşısında duran eski sevgilisi sanılan Deniz de bunu açık ediyordu.

"Yine buluşmuşlar."

"Biliyorum," diyerek tekrar arabayı çalıştırdığımda şaşkınlıkla bana bakıyordu. "Kerem bahsetti, o an karşılaşmışlar."

"Ve buna inandın mı?"

"Kerem'le aramızda yalan yok." Aramızda sırlar vardı, yalan olmazdı. "Haberi kaldırtırım."

Kelebek, hiçbir şey söylemeden önüne döndüğünde evime gelen çiçeklerin sebebi anlaşılıyordu. Birbirimizi çocukluktan beri tanısak da kendimi onlara tamamen açmadığımın farkındaydım. Kerem, haberi

gördüğünde gerilip ne yapacağını şaşırmış ve çiçek göndererek her şeyi mahvetmişti. Babam her hatasında anneme çiçek gönderir ya da mücevher alırdı, bir kadına gerçekleştirdiği hatanın böyle aptalca bir yolla halledilebileceğini düşünürdü. Kerem aynı şeyi tekrarlayarak annemin gözüne batmıştı.

Aracı üniversitenin otoparkına park edip çantamı alarak dışarı çıktım. İlk önceliğim Ediz'in yanına ulaşmaktı. Yoldayken benden önce kampüse geçtiğini söylemişti. "Ben direkt dersliğe geçiyorum," diyerek Kelebek yanağımdan öptüğünde karşılık vererek veda ettim. Üniversitenin Siyah isimli, genellikle toplandığımız kafesine ulaştığımda kapıyı iterek içeri girip masaların arasından geçtim. Sürekli oturduğumuz tek bir yer vardı ve Ediz o masadaydı.

"Günaydın," diyerek eğilip yanağından öptüğümde yüzünü buruşturmasına gülümsedim.

"Yine parlatıcı sürmüşken öpüyorsun kızım ya!" Kenardaki peçeteyi alarak büyük ihtimalle yapış yapış olan yanağını sildi. "Günaydın."

"Yine erkencisin."

"Dersten önce çalışmak istedim." Bilgisayarının kapağını yarıya indirdi. Arkama yaslanıp meyve suyu dolu cam termosumu kenara bıraktım. "Nasıl oldun?"

"İyiyim, alt tarafı bayıldım."

"İlk kez bayıldığını gördüm." Endişeli bakışlarını yüzümde dolaştırarak elini omzuma sardı. "Gerçekten iyisin değil mi? Bir sıkıntı varsa anlatabilirsin, biliyorsun."

"Biliyorum, teşekkür ederim. Gerçekten iyiyim. Ne üzerinde çalışıyordun?"

"Babamın aldığı bir dava, o önemli değil de ben istediğin bilgilere ulaştım," dediğinde heyecanla yerimde doğruldum. "Kahve alıp geliyorum."

Ediz kendine kahve almak için masadan ayrıldığında merakla bilgisayarını önüme çektim. Kızmayacağını ya da rahatsız olmayacağını bildiğim için rahatlıkla masaüstünü incelerken sadece T harfiyle açılan dosyanın içine girdiğimde, küçük fotoğraftan bile onun yüzünü tanıdım. Klasörde birkaç fotoğraf ve dosya vardı. Ediz kısa sürede yanıma gelerek yerine oturdu.

"Gerçekten evlat edinilmiş," diyerek bilgisayarı ikimizin göreceği şekilde ayarladı. "Timur Ajax Damien, yirmi altı yaşında. Atina'da doğmuş ve uzun yıllar orada yaşamış, ailesiyle ilgili pek bir bilgi yok

ama Yunanistan'da gastronomi okumuş, birkaç yerde çalışmış ve hepsi bayağı ünlü isimler, İtalya'ya geçip orada da ismini duyurmuş. Devin'e ünlü bir aşçı düştü sanırım."

"Başka?"

"Arkadaşı Ayza Ajar var, o da kendisi gibi Atina'da doğmuş ve yazar şu popüler sitede yazarak ünlü olmuş, Timur'un fotoğraflarını kullanarak onu da ünlü yapmış, kızın iki kitabı çıkmış, imza günleri falan olmuş ama sonra aniden Amerika'ya gitmiş, nedenini bilmiyorum. Timur da bir dönem İstanbul'da çalışmış, kız da İstanbul'da okumuş."

"Kız Yunanistan'ı bırakıp İstanbul'a okumaya mı gelmiş?"

"Babası Türk ve uzun yol kaptanı, o yüzden olabilir, bilmiyorum. Her neyse, merak ettiğin kişi artık burada yaşamaya başlamış, İtalyan Dili ve Edebiyatı bölümünü okuyacakmış."

"İkinci üniversite mi?"

"Zevkine olabilir." Şaşkınlıkla arkama yaslanarak bilgisayar ekranındaki bilgileri bir kere daha inceledim. "Asıl tuhaf olan, Cengiz Han amca, Timur'u on sekiz yaşında evlat edinmiş ama herkes şimdi öğreniyor. Adam buraya hiç adım atmamış, hep yurt dışındaymış."

"Evlat edinip sonra saklamaları tuhaf değil mi?"

"Belki Cengiz Han amcanın gayrimeşru çocuğudur," diyerek bir tahmin yürüttüğünde yüzümü buruşturdum. "Ama böyle bir şeye Ayla teyze izin vermez boşanırlardı."

"Kesinlikle bilmediğimiz başka bir şey var."

Meraklı bakışlarımı Ediz'e çevirdiğimde ellerini havada sallayarak, "Daha fazlasını isteme," dedi. "Babam odasına dinleyici yerleştirdiğimi duysa beni öldürür, ki daha fazla bilgiye ulaşmaya çalışırken yakalanacağım diye ödüm patladı."

"Tamam, bir şey söylemedim."

"Kerem'in haberini gördün mü?" Onaylarcasına kafamı salladığımda yüzünü buruşturarak tepkisini belli etti. "Ne yapacaksın?"

"Uyarmama rağmen yakalandı. Kerem en yakın arkadaşım ama beni tehlikeye atması hoşuma gitmiyor." Telefonumu çantamdan çıkararak galeriye özel koyduğum şifreyi gördüm, *saklanması gerekenler* klasörümden aradığım fotoğrafı buldum. "Küçük bir uyarı yapacağım."

"Buna çok bozulacak."

"Hak etmedi diyebilir misin?"

Sessizliğe gömülmesiyle çok uzun zamandır klasörümde olan fotoğrafı sahte hesabım aracılığıyla magazin sayfasına yolladım.

'Deniz Yener, eski sevgilisinin ortak çalıştığı markadaki yeni modelle bir süre takıldı, biliyor musunuz?'

Aramızda herkese karşı sakladığımız sırlar vardı ve bu sırları açık etmemek üzerine yemin etmişken Kerem'in hata üstüne hata yapması okların, özellikle de babamın ucu zehirli, sivri oklarının benim üzerime dönmesine sebep oluyordu. Hatayı ilkinde affederdim ama Kerem'in kaçıncı hatası hatırlamıyordum. Attığım fotoğraf kısa sürede paylaşıldığında Kerem ve Deniz'in göreceğini biliyordum. İkisinin ayrılıkları ve benimle sevgili olması uzun zaman geçmesine rağmen insanların dilinden düşmezken eskiden Deniz'in inat uğruna Kerem'in çalıştığı markadaki biriyle görüştüğü gerçeği de konuşulacaktı.

"Kerem'in böyle haberlerini görünce kendimi ebeveynlerimi uygunsuz bir durumda yakalamışım gibi hissediyorum."

Ediz'in söylediklerileyle keyifle kahkaha attım. "Kim kimi görmüş?" Yanımızdaki varlığını belli eden Giray ve Akın'la onlara bakıp gülümsedim.

"Pornon internete sızmış tatlım."

"Şaka!" Elini göğsüne yaslayarak şaşkınlıkla bize bakarken boş sandalyeye oturdu. "Hangisi?" dediğinde bir kere daha güldük. "Umarım Akın'la sahilde olan değildir." Söylediklerileyle şaşkınca ona bakarken meyve suyum boğazıma kaçtı. Öksürmeye başladığımda Akın kıkırdayarak peçete uzattı. "Dur kız, kalpten gitme, şaka yaptım," dediğinde ona kötü kötü baktım. "Public sevmiyoruz."

"Of, detay verme!"

Elini geçiştirircesine havada sallarken parmağındaki beyaz altın üzerinde taşların olduğu yüzükleri parıldadı. Gülümseyerek uzanıp elini kavradım, elini kendime çekerek yüzükleri inceledim. "Chanel mi?" dediğimde kocaman gülümsedi. "Çok güzelmiş ama ben tercihimi Bvlgari'den yana kullandım, asistanım alımını ayarlayacaktı."

Akın, "Bvlgari her zaman öndedir ama bunu Giray'a anlatamıyorum," dedi. "Alırken beni dinlemedi."

Giray bize Chanel'in bir efsane olduğundan bahsetmeye başladığında elimle ağzını kapattım. Bunu zaten biliyorduk üçümüzün de marka takıntısı ve zevkleri aynıydı ama takı konusunda hep bir ayrılık yaşıyorduk. Ders saatimize kadar kafede otururken yanımızdan ilk ayrılanlar Giray ve Akın oldu. Radyo ve Televizyon okudukları için kendi fakültelerine gitmişlerdi, ben de yavaşça toparlanıp ayağa kalktım. Hepimizin

son senesiydi ve bu senenin sonunda grubumuz eskisi gibi kalacak mı merak ediyordum.

Yönümü dersin yapılacağı binaya çevirirken ismimi uzaktan duydum. Adımlarımı yavaşlatarak sesin geldiği yöne döndüğümde Kerem'i gördüm. Hızlı adımları onu bana ulaştırdı. "Günaydın güzelim. Çiçeklerimi aldın mı?"

"Benim en sevdiğim çiçek ne?" diyerek ona bakarken alayla sırıtıyordum. Gözlerini kaçırırken, "Suçunu örterken bir daha çiçekle deneme," dedim ve kısa bir an gözlerine bakıp devam ettim. "Sana verdiğim not kağıdını umarım atmadın, göz atma zamanın gelmiş."

"Kızdın mı?"

"Tabii ki kızdım, Kerem. Nasıl böyle bir hata yapabildin?"

"Kontrol etmiştim, gerçekten. Nasıl oldu anlamıyorum."

"Hep bunu söylüyorsun." Yanından geçerek bu sefer duraksamadan ilk dersin yapılacağı sınıfa ulaştım, cam tarafına geçtiğimde dersin hızlı ilerlemesini diliyordum.

Hocanın dersi bitirişiyle pilot kalemimin kapağını ajandama vurmaktan vazgeçerek sıranın üzerine saçtığım eşyalarımı toparlamaya başladım. Çantamı omzuma takarak kalabalığın ardından dışarı çıktığımda telefonuma gelen bildirimleri inceleyerek ilerliyordum. Kerem'in sayısız çağrısını önemsemedim. Ne sanıyordu ki? Uslu duracağımı mı? Saçmalıktı.

Fakülte binasından çıktığımda hafif bir rüzgâr beni karşılayarak saçlarımı dağıttı. Saçlarımla ders boyunca o kadar çok uğraşmıştım ki elektriklenip kabardıklarına emindim. Yönümü otoparka çevirdiğimde, arabamı bıraktığım yere ulaştığımda Kerem'i arabamın önüne yaslanmış beni beklerken buldum. Öfkesi öyle net yüzüne yansımıştı ki, bir başkası olsa korkabilirdi. Benden uzun boyluydu ve spora yatırdığı saatlerinin karşılığını güzel, dikkat çekici, kaslı vücuduyla almıştı. Altın sarısı fönle şekil verilmiş saçları, mavi gözleri ve güzel yüzüyle nasıl dikkat çektiğini bilerek davranıyordu. Çocukken masallarını bildiğimiz Barbie ve Ken çiftindeki Ken'di kendisi, eşi ise kesinlikle ben değildim.

"Neden yaptın bunu?"

"Hak ettin." Kollarımı göğsümde birleştirerek ona bakarken öfkesi şaşkınlığıyla çatladı. "İnkâr edemezsin, seni kaç kere uyardım."

"O zaman cezayı bana kesseydin, Deniz'in suçu ne?"

"Sana kesseydim yine aynı hatayı yapacaktın, cezanı Deniz'e ödettirdim çünkü senin zayıf noktan.

Şaşkınlığı başından kaynar su gibi akarken bir adım geri çekilerek, "Biz arkadaşız sanıyordum," diye mırıldandı.

"Arkadaşız tabii ki, hatta en yakın arkadaşımsın ama bu ilk hatan değildi ve hataların beni babamın karşısında küçük düşürür. Seni normal yoldan kaç kere uyarmama rağmen umursamadın. Üzgünüm, Kerem. Bunu yapmasam beni anlayamazdın."

"Sen delisin." Kızgın bakışlarını yüzümde dolaştırarak ellerini saçlarından geçirdi. "O haberi kaldırt, bir daha aynı şeyi yapmayacağım. Deniz'in üzülmesini istemiyorum."

"O zaman onu üzmemek için daha dikkatli davran." Onu ardımda bırakarak şoför kısmına geçtim. "Haberi kaldırtırım ama bunu sadece bir kere yapacağım, beni tanıyorsun."

Onun bir şey söylemesini beklemeden koltuğa yerleştim. Kerem uzaklaşırken arabayı çalıştırıp üniversitenin otoparkından çıktım. Yolda Rodas Medya'da benim haberlerimle ilgilenen çalışanı arayarak paylaştırdığım haberi kaldırtmasını istedim. Kısa sürede habere hiç kimse ulaşamayacaktı. Devin'in merkezinden geçip küçük ofislerin bulunduğu sokağa girerek arabamı psikoloğumun ofisinin önünde park ettiğimde, arkama yaslanarak derin bir nefes aldım. Kafamın içinden anlatacaklarımın özetini geçerek bir şey atlamamak için ön konuşmamı gerçekleştirirken zihnim konuşma metnimin önüne asıl görüntüyü getirdi. Onu gördüğüm an hafızamda ışıklar içinde kendini belli ediyordu, içime çektiğim nefes sanki yangına dönüştü. Korku göğsümdeki zili çalarak fırtınalar estiriyordu, geri kaçma fikrine sığınmadan arabadan çıktım ve ofise ulaşan merdivenleri hızlıca tırmandım. Bir süre sık sık tekrarlanan seanslarla buraya birçok kez gelsem de uzun süredir seanslarımız azalmıştı, belli bir tarih vermeden ihtiyacım olduğunu hissettikçe adım atmaya başlamıştım, bugün o ihtiyacı hissettiğim günlerden biriydi.

Konuşmak, yalan söylemeden, kendimi kandırmadan göğsümden yolu geçen kelimeleri sıraya dizip dillendirmek benim için zor olmuştu. Dışarıdan bakan insanlar dilimle zehirli bir yılan gibi soktuğumu söyleseler de o yılan bana hiç dokunmamıştı. Belki de kalbime zehrini bulaştırsam bir şifa arayabilirdim. Açılmam, düşündüklerimi ve hissettiklerimi dile getirmem benim için zor olmuştu ama bir şekilde başarmıştım, en azından düşündüklerimi özgürce dile getirirken kaçmadığım ikinci yeri bulmuştum. İlki ise benden artık kilometrelerce uzaktı, bir daha beni bulamazdı.

Son gelişimden sonra olan her şeyi anlatarak düşündüklerimi dile getirip beni rahatlatan bir buçuk saatin ardından oradan ayrıldım, bu sefer yönümü eve çevirdiğimde direkt odama çıkmış, kıyafetlerimi değiştirerek bilgisayarımla yatağıma kurulmuştum. Serin odam çıplak bacaklarımı üşütürken bunu umursamadım, soğuğun derimin altına kadar sızıp beni sarmasını istiyordum. Sevdiğim dizinin kaldığım yerden bölümünü açtığımda Ediz'in akşam Nerissa'da yemek yememizi teklif eden mesajını onaylayarak telefonumu sessize alıp kenara bıraktım. Durmadan gelen bildirimlerin rahatsız etmesini istemiyordum.

Yeni mutfak çalışanımız yemeğimi getirdiğinde nazikçe teşekkür ederek tepsiyi yatağımın üzerine bıraktım. Yemeğimi yiyerek diziyi izlerken evde artan gürültüyle Kelebek'in geldiğini anladım. Şaşırtmadan birkaç dakika sonra odamın kapısı izinsizce açıldığında gözlerimi devirerek kardeşime baktım.

"İzinsiz girdin, yine."

"Kerem'le seni yakalamadım, telaşlanma." Pis pis sırıtışına karşılık bir kere daha gözlerimi devirdim. Yüzüne ifadesizlikle bakarken gülümseyerek hızlıca yatağımın ucuna oturdu. "Neden benimle bu konuları konuşmuyorsun?"

"İğrenç esprilerine konu ettiğin için olabilir mi?"

Elini söylediğimi geçiştirircesine havada salladı. "Deniz'in haberini gördün mü?" dediğinde onaylarcasına mırıldandım. "Öğrensene kim yapmış."

"Beni ilgilendirmiyor."

"Seni mi?" İnanmayan bakışları yüzümde dolaştı. "Sen ayaklı kaossun! Milletin canının yanması sana zevk verir," dediğinde sırıttım. "Şuna bak, gözlerin parıldadı!"

"Herkesin söylediği gibi ben şeytanım, Kelebek. Uzatma."

"Of aman ya, tamam!" Elini yatağa vurarak ayağa kalktı. "Seninle de sohbet edilmiyor."

"Neden acaba?" Tek kaşımı yukarı kaldırarak gözlerimi gözlerine diktiğimde somurttu. "Çıkarken kapıyı kapat."

"Akşam dışarı çıkalım."

"Ben zaten çıkacağım." Ona bakmadan konuştum. "Ediz'le akşam yemeği yiyeceğiz."

"Bizsiz?"

"Evet, uslu duracaksan gel."

Bir kere daha homurdanırken odamdan çıkıp kapıyı sertçe kapattı. Onu umursamadan karnımı doyurdum. Tepsiyi kenara bırakarak yatağıma yayıldığımda yeni bölüme geçmeden önce videoyu dondurdum. Telefonuma gelen bildirimleri kontrol etmeye başladım. Instagram'da önüme düşen fotoğraflara bakarken Ediz'in paylaştığı fotoğrafı gördüm, kendini çektiği güzel bir fotoğraftı. Binlerce yorum ve beğeni gelmişti, fotoğrafının altına yorum olarak alev emojileri bırakıp ekranı kaydırmaya başladım. Birkaç gönderi altında Kelebek'in fotoğrafı görüş açıma girdi. Siyah, büyük motosikletin üzerinde dik duruyor, gülümseyerek ekrana bakıyordu, fotoğrafın açıklamasına sadece Timur'u etiketlemişti. Timur'un ismine dokunduğumda karşıma çıkan hesapla gözlerim şaşkınlıkla kocaman açıldı. Gözlerimi kırpıştırarak yerimde doğrulurken sayfayı yenileyerek tekrar takipçi sayısına baktım. Otuzdan fazla fotoğrafı yoktu ama iki yüz bine ulaşan takipçisi vardı.

Son fotoğrafı Floransa yer bildirimiyle yapılan bir fotoğraftı. Ekrana bakarken istemsizce yutkundum. Ayna karşısında beline sarılan havlu haricinde çıplaktı. Havlu kasıklarının sınırında duruyordu. Öyle sınırda duruyordu ki, sanki ekranı oynatsam havlu yere düşecekti. Beyaz tenini saran kaslar özenle dizilmiş gibiydi. Kendine özen gösterdiği belliydi. Kaslı göğsünü saran büyük ağaç dövmesi de ayrı konuydu. Ağzımın sularını akıtarak vücudunu incelediğimi fark ettiğimde fotoğrafını yanlışlıkla beğenmeden geri çıkıp diğer fotoğraflarını incelemeye başladım. Kendisini, gezdiği müzeleri ya da okuduğu kitapları paylaşırken çoğu yer bildirimi Floransa'dandı. En aşağılarda bir fotoğrafı dikkatimi çektiğinde merakla fotoğrafa dokundum. İtalya'da yaptığı yer bildiriminde kocaman bir mutfağın içinde, ocağın önündeydi. Önünde yanan ateşlerin ardında sıkıca tuttuğu tavanın içinde her ne varsa onu havaya fırlatırken fotoğrafı çekilmişti. Kemikli yüzü sert, ifadesizdi. İşine konsantre olmuş şekildeydi, anlık bir kare olduğu belliydi. Öne çıkanlarında sadece gezdiği müzeleri, okuduğu kitapları ve koşu yaparken çektiği şeyler vardı. Ne okuduğunu ya da nerede gezdiğini kendinden çok paylaşıyordu ve bu tuhaftı. Onun gibi erkekler genellikle kendilerini göstermeye bayılırlardı.

Daha fazla incelememek için profilinden çıkarak telefonumu tekrar kenara bıraktım.

Dışarı çıkmak için hazırlanacağım saate kadar dizi izleyerek zamanı öldürdüm. Hazırlanmak için yatağımdan kalkıp giyinme odama geçtiğimde aklımda birkaç seçenek vardı. Elbiselerimden birini seçerek

çok fazla dağılmayan makyajımı toparladım, yavaş yavaş hazırlandım. Ediz, babasının ofisinden geçeceğini belirttiği için tamamen hazırlandığımda odamdan çıkarak adımlarımı aşağı kata yönlendirdim. Annemin odama gelmeyişiyle evde olmadığını düşünüyordum. Evin garajına geçerek arabama yerleştim ve evin geniş bahçesinden çıktığımda müzik çaları açtım.

Altı kişilik birbirinden ayrılmayan arkadaş grubumuz olsa da ve başka kimseyle ilgilenmesek de Devin'de yaşayan birçok insanı tanıyorduk, onlar da bizi tanıyorlardı. Tibet, Cengiz Han amcanın oğluydu, aileler birleştikçe onu ve nişanlısı Dora'yı sık sık görürdük, bazen birlikte zaman geçirirdik. Dora'nın ailesine dedesinden ve onlardan, Dora'ya kalan Nerissa isimli restoran Devin'in en lüks, şık restoranıydı. Deniz perisi ismine layık bir şekilde deniz kenarında kordon kısmını ihtişamıyla kaplıyordu.

Devin farklılığını göstermiş, gündüz sıcak olan havaya inat şimdi yağmur tanelerini para kokan asfaltlara dökmeye başlamıştı. Yanıma ceket almamıştım, parlatıcı sürdüğüm dudaklarımı büzerken hızımı arttırdım. Ormanlığın sardığı evimizin labirent gibi karışık yolundan çıktım, ana caddeden geçip kısa sürede de sahil kesiminde kalan restorana ulaştım. Anahtarı valeye bırakarak adımlarımı içeri yönlendirdim.

"Hoş geldiniz, Alya Hanım."

"Merhaba." Karşılama hostesine nazikçe gülümseyip kalabalık restoranın inceleyerek adımlarımı içeri yönlendirdim.

Seneleri deviren restoranın her köşesinde, ailesinin eskiye dayanan tasarım izleri vardı. Tavandan sarkan avizelere takılmış ampullerden taşan parıltılar güçlü değildi ve bu sebeple restoranın içi loştu. Her masa insanların birbirini rahatsız etmeyeceği, garsonların rahatlıkla dolaşacağı şekilde ayarlanmıştı. İçeride her insanı büyüleyebilecek klasik müziklerden biri çalıyordu.

"Alya?" Dora gülümseyerek bana doğru gelirken aynı şekilde gülümsedim. "Hoş geldin, canım."

"Hoş bulduk. Bizim masamız boş mu?"

"Bakalım." Elimden tutarak ilerlerken elimi yavaşça koluna sardım. Beraber ilerlerken emir verdiği bir görevli masayı kontrol ettiğinde boş olduğunu söylemesiyle adımlarımızı o tarafa yönlendirdik. "Geleceğini bilmiyordum."

"Ani gelişti." Gülümseyerek rahat koltukların birine yerleştim. "Ediz de gelecek, katılır mısın?"

"Burası biraz rahatladığında olabilir."

Dora yanımdan ayrılırken Ediz kısa sürede geleceğini belirten mesaj atmıştı. Restoranın en kalabalık olduğu günlerden biriydi. Genellikle Devin'in birçok şirket sahibinin iş yemeklerini gerçekleştirdiği yer burası olurdu. Babamın en sevdiği restorandı, bizim de öyleydi. Dora bütün emeğini buraya harcarken farklı farklı aşçıları bulup iyi bir maaşla çalıştırıyordu. Birçok gazetede isminden bahsettiren bir restorandı. Kalabalığı kucaklayan günlerde Dora en yüksek topuklu ayakkabılarını ve en güzel elbisesini giyerek ortalıkta dolaşır, sık sık kendini gösterirdi. Gelen birçok tanınmış kişiyle sohbet eder, onları hoş tutarak restorana hayran bırakırdı. O günlerden biri gerçekleşiyordu. Üzerinde krem, göz kamaştırıcı bir elbise vardı. Uzun saçlarının ince tutamlarını başının arkasında birleştirirken kahverengi saçlarını sırtından aşağı bırakmıştı.

"Selam." Önümde dikilen bedenle irkilerek bakışlarımı karşımda duran Ediz'e çevirdim. "Çok beklettim mi?"

"Yeni geldim." Gülümseyerek yanağımdan öpüp yerine oturdu.

"Umarım açsındır." Garsonu yanımıza çağırarak menü istediğinde dudak büktüm. "Ne, kilo mu almışsın?"

"Hayır canım, ideal kilomdayım ama ne yemek istediğimi bilmiyorum."

Menüler önümüze bırakılırken sayfalarını karıştırmaya başladım. Dora bir kez daha yanımıza gelerek Ediz'e selam verdiğinde ben hâlâ menüyü karıştırıyordum.

"Karar veremedin mi?"

Kafamı iki yana sallarken menüyü kapatarak Dora'ya baktım. "Aşçının tercihine bırakıyorum. Balık yemek istiyorum ama karar veremedim. O seçsin."

Yanımızdan uzaklaşırken Ediz ile göz göze geldik. "Kerem çok öfkeliydi," dediğinde gözlerimi devirdim. "Tartışmışsınız."

"Her zamanki aptallığı." Elimi boş ver dercesine havada salladım. "Kelebek, sabah eve geldi," dediğimde şaşırdı. "Telefonunu evde bırakarak çıkmış, sonunda vücuduna çip taktıracağım o olacak."

"Ona biraz güvenmeyi dene."

"Güvenmek istiyorum ama her seferinde böyle şeyler yaparak beni şüpheye düşürüyor."

Ediz ile başka konulardan sohbet ederken yemeklerimizin gelmesiyle arkama yaslanıp merakla tabağıma baktım. Beyaz, yuvarlak taba-

ğın içinde göz kamaştırıcı bir yemek vardı. "Bu hangi balık?" dediğimde garson nazikçe yanıma yaklaştı.

"Efendim, aşçımızın seçtiği özel yemeklerden biri, şarap soslu ızgara somon, size özel."

"Öyle mi?" Gülümsemem genişledi. "Aşçınıza teşekkürlerimi iletin."

Dilimi keyifle dudaklarımda dolaştırırken Ediz ile sessizliğimizi sürdürerek yemeklerimize başladık. Şimdilik alkole sığınmak istemediğim için su tercih ettim, yemeğimden aldığım her parçada tatla mest oluyordum.

"İniltilerini yakında bütün restoran dinleyecek." Ediz'in konuştuğunda keyifle kahkaha attım. İniltim değil ama kahkaham etrafımızı sararken ikimiz de gülümsüyorduk. Afiyetle yemeğimi bitirerek bir kere daha arkama yaslandım.

"Bazen bütün bu şöhret, zenginlik, absürt gençliğimiz sana da saçma geliyor mu?" Ediz'in dudaklarından dökülenlerle kaşlarımı şaşkınlıkla çatarak ona baktım. "Sanki Gossip Girl dizisinin içine hapsolmuş gibiyiz, bir senarist hepimize rol yazmış, dışına çıkamıyoruz. Düşününce çok saçma geliyor, biz kimiz ki?"

"Devin'in sahipleri." Su dolu kadehimi önüme çekerek sakince birkaç yudum aldım. "Devin'in veliahtları."

"Kime anlatıyorum ki!" Bezgin bakışlarını yüzüme dikti. "Ben zengin veliaht olmak istemiyorum. Üniversite bittiğinde buradan gideceğim."

Dudaklarımdaki gülümsemeyi kaybetmemeye çalıştım.

Buradan kaçış yoktu, neden kimse anlamıyordu?

Sanki denenmemiş gibi davranıyorlardı.

Devin, bir tek benim için mi derinliği insanın kalbini korkuyla durduran kuyuya benziyordu? Sanki doğduğum anda ailem beni içine bırakmıştı ve ben artık o kuyuyu terk edemiyordum, bir kere tırmanarak kurtulmaya çalışmış ama yara içinde tekrar dibine düşmüştüm. Senelerdir de o kuyunun dibinde sırtüstü, kırıklar için yatıyor gibi hissediyordum.

Gülerek, "Devin'den kaçış yok," dediğimde gözlerini devirdi. "Bunu deneyen ve sonuçlarını alan kişiyi unuttun sanırım. Burası bizim parıldayan hapishanemiz."

"Her hapishaneden kaçış vardır. Görürsün, bulacağım."

"Beni karıştırma." Geri çekilişime şaşırmadı, ben buradan gidemezdim, buraya hapistim. "Ama kaçmana yardım ederim."

Nazikçe gülümserken bakışlarım bize doğru gelen kişiye kaydı. Homurdanarak arkama yaslanırken Kelebek yanımıza ulaşarak kolla-

rını Ediz'in etrafına sardı. "Selam!" diyerek arkadaşımızın yanağından öpüp parlak gözlerini bana çevirdi. "Beni çağırmadığın için bugünlük kırılmayacağım." Yanağımı öperek yanıma oturdu.

"Çağırmadı mı?" Ediz, sahte gülümsemesini yüzüne yayarak sordu. "Halbuki ben, Kelebek gelmezse çok sıkılacağımızı söylemiştim."

"Yalan söylüyor, çağırdım, kendini acındırma cadı."

"Her zaman aramızda en zeki olan sendin Ediz. Keşke Alya da bunu fark etse." Edizin iltifatıyla şımarırken tatlı siparişi verdiğimde ona kötü kötü baktım. Tatlıdan uzak durmaya çalıştığımı biliyordu. "Ee, ne konuşuyordunuz?"

"Seni çekiştiriyorduk," dedim ve sırıtarak devam ettim. "Ne zaman uslanacağını merak ediyorduk."

"Beni bir bıraksanız!" İsyan ederek konuşup bana baktı. "O zaman belki birinin güçlü dalları olan ağacına sığınıp kendimi koruyarak uslanırım."

"Uslanmak için birine ihtiyacın yok." Ediz konuşmaya katılarak kardeşime baktı. "Kendini tek başına da koruyabilirsin."

"İstemiyorum." Kelebek bir kere daha şımarıkça omuz silktiğinde gözlerimi devirdim. "Ben hayatımda birini istiyorum. Hepinizin hayatında birileri var ya da sık sık oluyor. Bana gelince hepiniz yasak koyuyorsunuz."

"Acaba neden?!" İstemsizce sesimi yükselttiğimde Kelebek'in yüzü kızarırken Ediz'in uyarıcı bakışlarını gördüm. "Seni korumak istediğimiz için olabilir mi?"

"Hepiniz mi?" Kadehimdeki suyu içerken, "Sen de mi Ediz? O zaman sen benim sevgilim ol," demesiyle öksürüklere boğuldum. Su genzimi yakarak geçerken Ediz şaşkınlıkla peçete uzattı. Islanan dudaklarımı kuruladım, birkaç kere daha öksürerek kendimi toparladım.

"Saçmalama!"

"Ne? Ailemiz bizi yakıştırmaz mı?" Kelebek, masaya yaslanarak açıkça Ediz'i inceledi. "Hem Ediz avukat, babam sever gösterişli meslekleri."

Ediz, ona ters bakışlar atıp ilgisiz görünmeye çalışarak önüne dönmekle sınırlanmıştı. Kelebek'in patavatsız bir çocuk olduğunun farkındaydım ama bazen öyle bombalar bırakıyordu ki, ben bile darbe alıyordum. Ediz'in terslemesi moralimi bozarken bunu yansıtmamaya çalışsa da sık sık titreyen dudaklarını fark etmemek imkânsızdı. Onun üzülmesini istemiyordum, aksine bir an önce büyüyüp kendi ayaklarının üzerinde durmasını istiyordum.

"Saçların çok güzel olmuş," dediğimde Kelebek üzgün bakışlarını bana çevirdi. "Bugün mü kestirdin?"

"Seninle konuştuktan sonra." Kardeşimin de göğüslerine gelen uzun, altın sarısı saçları vardı ama onları omuzlarına kadar kestirmişti. "Yakışmış mı?"

"Sen doğuştan güzelsin." Göz kırptığımda yüz ifadesinin gerçek bir gülümsemeye dönüşmesi güzeldi.

Üçümüz de kısa bir an sessizleşirken Kelebek zorla tabağındaki tatlıyı yedirmeye çalışmıştı ama direnmiştim. Kilo olayına bu kadar takılmam onu rahatsız ediyordu. Ona kalsa her an bana bir şey yedirirdi. Ona göre güzellik algısı insanın kendini nasıl gördüğüydü, benim için ise öyle değildi. Mükemmel olmayı seviyordum, parıldamayı, göz kamaştırmayı seviyordum ve bunun getirdiği her şeye sığınırdım, zayıf ya da her an mükemmel görünmek olsa bile yapardım. Zamanımızın geri kalanını dedikodu yapıp, Ediz'in kafasını şişirip fotoğraf çekilerek geçirdik.

Restorandaki müşteriler yavaş yavaş dağılırken Dora ara sıra yanımıza uğramış, sohbetimize ortak olmuştu. Tibet'in gelişiyle bize veda edip restorandan ayrıldı. Kelebek her zamanki gibi alkolü fazla kaçırdığında yanımızda olduğu için seviniyordum.

"Artık kalkalım mı?"

Ediz'in konuşmasıyla arabamın anahtarlarını ona uzattım. "Sen Kelebek'i eve bırakır mısın? Kerem gelecek, onunla görüşeceğim," dediğimde onaylarcasına kafasını salladı.

Hesabı halledeceğimi söylediğimde onların çıkmasıyla hesabı ödedim. Bar kısmına geçeceğimi söyleyerek restoran bölümünden ayrıldım. Telefonumla uğraşarak adımlarımı sol taraftaki büyük bar kısmına çevirdim, koltukları es geçip bar alanına ilerlediğimde boş taburelerden birine oturdum. Kerem gelmeyecekti, sadece bir şeyler içerek yalnız kalmak istiyordum. Telefonumu kenara bırakıp kafamı kaldırdığımda karşımda Timur'u görmeyi beklemiyordum. Burada çalışmaya başladığını bilmiyordum, Ediz de bilse söylerdi.

Yeşil gözleri gözlerimde dokunup ilgisizce geri çekilerek her ne yapıyorsa ona geri döndü. Şaşkınlığımı üzerimden atarken nazikçe elimi havada sallayarak dikkatini çektim.

"Merhaba, martini alabilir miyim?"

Kısa baş sallayışıyla onaylayarak geri çekildiğinde tekrar telefonumla ilgilenmeye başladım. Bar kısmını güzel, insanı yormayan bir müzik sarmıştı. Etrafım çok kalabalık değildi, herkes evlerine ya da

sığınacakları yere çekildiğinden birkaç insan kalmıştı. Bakışlarımı müziği bastıran sesle omzumun üzerinden arkamda kalan ve restoranı boydan boya saran camlara çevirdiğimde nefesimi tuttum.

Devin'e felâket çökmüş gibi yağmur yağmaya başlamıştı, tanelerini camlara çarpıyordu ve bu görüntü o kadar nefes kesiciydi ki! Telefonumla karşımda kalan camın fotoğrafını çekerken müziği susturmalarını diledim. Şimdi ben burada tek başıma alkolümü tüketirken bütün herkes sussaydı ve sadece yağmuru dinleseydik?

Bir yanım dışarı çıkarak yağmur altında ıslanmayı deli gibi istiyordu. Belki de gök kubbeden dökülen yağmur damlaları, tenimden günahlarımı alıp götürerek toprakla bulaşabilirdi. Alya, bunu yapmak isterdi, bir an için huzura kavuşacağını bildiği her şeyi yapardı. Yasak olan her şeye çekilen zayıf ruhlar gibi huzurun gücüne çekilirdi. Ama herkesin bildiği Alya Lydia Rodas, bunu yapamazdı. Oraya çıkarsam saçım bozulur, makyajım akardı ve eve öyle dönemezdim.

Sol dirseğimi oturduğum taburenin sırt kısmına yaslayarak sessizce yağan yağmuru izlerken önüme bırakılan kadehi fark ettim ve ona teşekkür edercesine gülümsedim. Kadehimdeki alkolden büyük bir yudum alarak sevdiğim tadı damağımda dolaştırıp yuttuğumda da gözlerimi camdan ikinci kadehime geçene kadar çekmedim.

"Orada yağmurdan farklı bir şey mi görüyorsun?"

Duyduğum sesle, kadehimdeki son yudumları mideme gönderirken bakışlarımı karşımda duran Timur'a çevirdim. Kafamı iki yana salladım, arkama yaslanarak kadehimi tekrar önüne bırakıp ona baktım. Gök gürültüsü etrafı sarıp müzik sesini bastırarak ışığını restoranın üzerine düşürdüğünde, ışığın yansıması Timur'un yüzüne çarptı. Kemikli yüzü parıldamış, bir an için beni büyülemişti. Gözümü kırpmadan onu incelerken bu sefer alkolün etkisinde değildim ama yeni yıl akşamı olduğu gibi onu inceledikçe büyülendim. İş kıyafetleri beyaz gömlek ve siyah pantolondu, diğer erkek çalışanların aksine onun üzerinde kumaş değil, kot pantolon vardı. Gömleğinin kollarını dirseklerine kadar katlamıştı ve dövmeleri göz önündeydi.

Onu inceleme arzusu, insanın boğazına sıkıca sarılan elin geri çekilişiyle ciğerlerine doldurdukça başını döndüren nefesti. O nefesi içime çekmiş, sarhoş olmuştum. Gözlerim beyaz gömleğinin sıkıca sardığı gövdesinde dolaştıkça gördüklerim tenimi yakıyordu. Sıradan bir kumaş parçasının üzerinde bu kadar iyi durması ona bahşedilen diğer güzelliklerden biriydi. Siyah saçlarını özenle fön çekerek şekillendirmiş,

üzerine vuran ışıklarla saçlarındaki grilikler belli olmuştu. Kemikli yüzündeki belirgin çenesi kare geliyordu. Sakalsızdı ve beyaz teni mermer gibi pürüzsüz, göz kamaştırıcıydı. Birbirine orantılı dolgun dudakları, Yunan tipi burnu ve bakmaya çekindiğim yeşil gözleri vardı. Gözlerinin etrafını saran kirpikleri gür, kaşları şekilliydi ve içimden bir ses, kaşlarına şekil verdirdiğini söylüyordu. Eskiz defterimde taslak çalışabileceğim kadar dikkatli incelemek, kendimi yaptığı heykele âşık olan Yunan mitolojisindeki Pygmalion gibi hissettirdi. Yutkunarak gözlerimi kaçırıp dikkatimi ondan çekmeye çalıştım. Uzun, zarif parmaklarının sardığı kadehi önüme bıraktığında sessiz kaldım.

Ona bakmamak için dakikalarca telefonumla ilgilenip hesaplarımı kontrol ettim ama elimin kenarına bıraktığı tabakla dikkatimi bir kere daha üzerine çekti.

"Benim tatlı siparişim yoktu."

"Biliyorum." Parmaklarını tabağının iki yanına sardı. "Yemek boyunca gözlerin Kelebek'in tabağına kaydı," dediğinde yanaklarım utançla yandı.

"İstemiyorum, teşekkürler."

"Zehirli değil."

Kirpiklerimin altından ona baktığımda göz göze geldik. "Benim için öyle." Burnuma dolan karamel kokusundan uzaklaşmaya çalışarak sırtımı sertçe tabureye yasladım. "Lütfen onu götür."

"Karamele alerjin mi var?"

Kafamı iki yana sallarken tabağı önümden almadı. Gözlerimin içine baktı, elim kaşığa gitmek için titriyordu. Titreyen elimi kadehime sarıp içkimi büyük yudumlarla bitirdim.

"Bir kaşıktan bir şey olmaz bence." Kendi kendime mırıldanırken telefonumu sessize alarak kenara bıraktım. Eskiden tatlı yemeyi seven bir insan değildim, çikolatalı şeyleri nadir yerdim ama sütlü ve karamelli şeylere hayır demek zorlaşmıştı.

Tezgâha doğru yaklaşırken üzerimdeki bakışların ağırlığını hissediyordum. Önümdeki yuvarlak, her yerinden karamel akan tatlı iştahımı kabartıyor, beni sınıyordu. Sanki karşımda şeytanın bir oyunu vardı ve yanı başımda durarak kulağıma pes etmemi fısıldıyordu. Pes etmemi, ona uymamı, kanmamı...

Ve ben ondan başka kimseye kanmıyordum.

Kaşığı batırıp bir köşesine bastırarak içini doldurdum, hızlıca ağzıma götürdüm. Kusma dürtümü bastırarak tatlıdan yerken her kaşıkta

daha fazlasını istiyordum ve bunun için beni engelleyecek kimse yoktu. Sıcak tat damağımı yakarak boğazımdan aşağı kayarken gözlerim yanıyordu. Kendimi tutuyordum, tabağı silip süpürdüm. Kaşığı kenara bırakıp dudaklarımı sildiğimde arkama yaslandım. Önümdeki görüntüye bakarken midem bulandı.

Önümdeki görüntüye bakmamak için kaçma isteğim kendini belli ettiğinde başımın dönmesini umursamadan hesabı isteyerek kartımı uzattım. Timur ortalıkta yoktu. Bombayı önüme bırakarak patlayıp kimi yaralayacağını umursamadan gitmişti. Homurdanarak toparlanıp adımlarımı çıkışa yönlendirdim. Yağmur hâlâ yağıyordu.

"Alya Hanım, taksi çağırmamızı ister misiniz?"

Kapıdaki görevlilere kaşlarımı çatarak baktım. "Neden? Arabamla geldim." Adamın kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı. "Arabam nerede?"

"Efendim arabanızı Ediz Bey aldı," dediğinde avucumu alnıma çarptım.

"Doğru!" Başım önüme düşerken yüzüme dökülen saçlarımı geriye iterek bakışlarımı etrafta dolaştırdım. "Bana şemsiye bulabilir misiniz?"

"Taksi çağırsaydık?"

"Şemsiye bulun yeter." Kızgınlıkla konuştuğumda adam söylediğimi ikiletmedi.

Şemsiyeyi uzattığında açarak merdivenleri yavaşça inmeye başladım. Ağzımdaki karamel tadı midemi bulandırıyordu, fazla yemiş, kendime yüklenmiştim. Ne zamandır ağır tatlılar yemiyordum. En son ne zaman yemiştim hatırlamıyordum ama biliyordum, uzun zaman olmuştu. Kusma dürtümü çaresizce bastırırken adımlarım Arnavut kaldırımda ilerlemeye başladı. Yağmur taneleri şemsiyenin üzerine çarparak kendini bana duyuruyordu, bir süre böyle ilerlemek istiyordum. Alkol ve tatlı ikilisi kesinlikle sınırlandırdığım midemde ters etki yapmıştı. Midemin dile getirdiği tek bir şey vardı ama kusmaktan korkardım, yolumun o kısımdan geçmemesi için çok takla atmıştım. Zayıf oluşumla beni tanımayan birçok ses kendimi kusturarak böyle kaldığımı dile getirseler de bu delilikti, kendime asla böyle zarar vermezdim. Benim yolum kendimi sınırlandırmak, nefsimi terbiye etmekten geçiyordu.

"Seni eve bırakmamı ister misin?" Aniden yanımda duyduğum sesle irkilerek yerimde sıçradığımda şemsiyeyi biraz geriye çekişimle Timur'u gördüm. "Korkutmak istememiştim."

"Ama korkuttun." Elimi ters taklalar atan göğsüme yaslayarak derin bir nefes aldım. "Teşekkürler, birazdan taksiye bineceğim."

"Saat geç oldu." Gözleri bileğindeki siyah kordonlu saate takıldı. "Sen taksiye binene kadar eşlik etmemi ister misin?"

Yağmur üzerine dökülerek siyah tişörtünü ıslatırken bunu umursuyor gibi görünmüyordu. Gözlerimin içine sakinlikle bakarken derin bir nefes alarak şemsiyeyi ikimizin üzerine tuttum ve bunun için kolumu havaya kaldırmam gerekti. Ben kısa değildim, topuklularım da beş santimdi ama yine de yüzlerimizin arasında birkaç santimlik mesafe vardı. "Alkol çarptı, biraz yürümek istiyorum." Onaylarcasına kafasını sallayıp eliyle yolu gösterdiğinde hareketlenmemle peşime takıldı. Aynı boyda olmadığımız için şemsiyenin içine kafasını eğerek girmişti. Elleri pantolonunun cebinde sessizce yanımda ilerlerken bir an için şemsiyeyi ona vermeyi düşünsem de hareket etmedim. Gözlerim yolda sakinlikle ilerlerken aldığım her nefeste soğuk hava ve yağmur kokusu burnuma doluyor, bulanan zihnimi ayıltmaya çalışıyordu ama faydası yoktu. Alkol ve tatlı birleşerek çarpmıştı, uyumadan kendime gelemeyecektim. Pes ederek adımlarımı yavaşlatıp, "Yoruldum," dediğimde bana baktı. "Taksi çağırırsan sevinirim."

Sessizlik içinde yüzümü incelerken gözleri arkama kaydı. Gözleri kısıldı, elini havaya kaldırdığında arkamdan yağmuru delerek yaklaşan aracın sesini duydum. Karşı yoldaki taksi bizi fark ederek şerit değiştirirken kaldırımdan inmek için adım attım ama adımım boşluğa denk geldi. İrkilişimle dudaklarımdan çığlığım kaçmış, Timur kolumdan hızlıca tutmuştu.

"Sakin!" Büyük elini belime kaydırıp kaldırımdan aşağı indirdiğinde kaşları çatıldı. "Ne kadar zayıfsın, kaç kilosun?"

"Elli beş." Gözleri boyumu incelercesine vücudumda dolaştı, ideal kilomda olmadığımı düşünüyordu, haklıydı, oldukça altındaydım. Kaşları şaşkınlıkla havaya kalkarken başım istemsizce omzuna düştü. Timur taksinin kapısını açıp beni içeri oturttuğunda elini tuttum. "Sen de gel."

"Ne?"

Kaşları şaşkınlıkla havaya kalkarken, "Evimin adresini hatırlamıyorum," dediğimde ikinci şaşkınlığını yaşadı. "Sen de gel."

Sabır dilenircesine kafasını geriye yatırıp derin bir nefes aldı. Taksiye binip kapıyı kapattığında şoför gaza bastı.

"Ben senin evini nereden bilebilirim?"

"Erhanlı ailesiyle komşuyuz."

Kafamı soluma çevirerek dışarıyı izlerken bir süre sonra gözlerim kapandı. Ara ara kendime gelip konuşulanları duysam da pek anlamıyordum.

Timur'un seslenişleri çığ gibi etrafımda büyüdü, birbirine yapışan kirpiklerimi zorlukla ayırarak ona baktım. "Geldik." Ne dediğimi anlayamadan mırıldanarak bedenimi koltukta ileri ittiğimde Timur'un yardımıyla araçtan çıktım. "Kelebek'i arayacağım, seni kapının önünden alsın."

Kafamı geriye yatırmış ona bakarken en net görebildiğim şey gözleriydi. Bir çift değerli taş gibi parıldarken gözlerinin üzerimde yarattığı sıcacık histen kopmak istemiyordum. Kulağıma çarpan günahkâr fısıltıya uyarak yalan söyledim.

"Evde değil, bu gece evde olmayacak."

Kaşları çatılırken cebinden çıkardığı parayı şoföre uzattı. Kolunu belime sardığında bütün ağırlığımı ona verdim. Ayaklarıma odaklanarak adımlar atmaya çalışıyor, çoğunda takılıyordum ve Timur da homurdanıyordu. Şansına o kadar çok küfretmeye başlamıştı ki, artık bu komiğime gidiyordu. Kıkırtılarımı elimi dudaklarıma bastırarak susturdum.

"Ailenden birini çağırmamı ister misin?"

"Daha neler." Gülerek çantamı ona uzattığımda aldı. "Kapıyı açarsan ben odama çıkarım."

Timur çantamdan anahtarı bularak kapıyı açtığında çantamı elinden alıp omzuma astım. Ağzımın içinde bir şeyler mırıldanarak içeri girmek için hareketlendiğimde ayağımı boşluğa atmamla sendeledim. Belime sarılan kol beni düşmekten kurtardı, Timur sırtımı göğsüne yaslayarak beni ilerletip kapıyı kapattı. Bedenimi holdeki koltuğa bırakarak yere eğildiğinde başımı kenara yaslayarak onu izlemeye başladım. "Ayakkabıların çok ses çıkartıyor." Fısıldayarak konuşurken soğuk ellerini ayaklarıma sardığında ürperişimle Timur'un bakışları bana döndü. Havuzun ışıklarının aydınlattığı evimizde yüzüne gölgeler düşmüştü. Gür kirpiklerinin altından bana bakarken sivri topuklu ayakkabılarımı hızlıca çıkarttı. Asansöre geçerek odamın olduğu kata ulaştığımızda onun yardımıyla içeri girebildim.

Midemdeki huzursuzluk kendini belli ettiğinde elimdeki çantayı bir kenara attım, odam etrafımda dönüyordu. "Sanırım kusacağım." Devrilmemeye çalışarak kendimi banyoma attığımda Timur ardımdan geldi. Klozete eğilerek öğürdüğümde hiçbir şey çıkmadı. "Odamın kapısını kilitler misin?"

Timur banyodan çıktığında arkamdaki varlığı kaybolurken ellerimi dizlerime sıkıca bastırmış yere devrilmemeye çalışıyordum. Midemde kocaman yer edinen alkol ve tatlının gitmesini istiyordum. Öksürüklerimle midemdeki her şeyi çıkarırken gözlerimi sıkıca kapattım.

"Şşt, sakinleş." Timur tekrar yanıma ulaşarak önüme dökülen saçlarımı geriye itti. Kollarını etrafıma sardığında büyük sıcak avuçlarını karnıma sarışını hissettim. Dokunuşlarıyla sanki tenim yandı. "Ağlama, yüzünü yıkayalım."

"B-Ben yaparım." Ellerinden kurtularak lavaboya ulaştım. "Ben hallederim."

Sessiz kalırken ilk önce ağzımdaki tadı yok etmek için dişlerimi fırçaladım. Yüzüme yapışan saçlarımı geriye iterek makyajımı silip bakışlarımı aynadan arkamda duran Timur'a çevirdim.

"Daha iyi misin?" Midem hâlâ bulanıyordu. Öyle hissediyordum. Kafamı iki yana salladığımda gözleri titreyen omuzlarıma kaydı. Bir kere daha ona bakmadan yönümü odama çevirerek yorgun bedenimi yatağıma attım. Timur yatağımın ucunda ayakta durmuş bana bakıyordu. "Üzerine rahat bir şeyler geçirmek istemiyor musun?"

İç çekerek, "Halim yok," dedim.

Odamı incelerken elimi yanağımın altına almış uzanarak onu izliyordum. "İzin var mı?" Giyinme odamı gösterdiğinde omuz silktim. Timur o tarafa ilerleyip gözden kayboldu ama kısa sürede elinde büyük boy tişörtlerimden biriyle geldi. "Kalkabilecek misin?"

Baygın gülümseyişimle, "Sen mi giydireceksin?" dediğimde omuz silkti.

"Başka birini mi istersin?"

Ellerimi yatağıma bastırarak yerimde doğruldum. Belimden tutarak yatağın ucuna kolaylıkla çekti, tenimi yakan dokunuşları sırtıma kaydı. Fermuarı bularak aşağı indirdiğinde üzerime eğildiği için burnum boynuna sürtünüyordu. Parfümünün kokusu burnuma dolarken yakınlığı hoşuma gitmişti. Sıcak nefesi saçlarıma çarpıyordu ve dokunuşlarını hissettikçe o geceye çekiliyordum. Elbisemi omuzlarımdan sıyırarak geriye çekilip kumaşın tenimi açığa çıkarmasına izin verdim. Bollaşan kumaş karnıma kaydığında odamı saran soğuk hava çıplak göğüslerime çarptı. Timur çıplaklığımı fark ederek gözlerini göğüslerime indirdiğinde dikleşen uçlarım parmaklarıyla eziyet edebileceği kadar sertti. Dişlerini birbirine bastırarak gözlerime baktığında sırıtarak kendimi sırtüstü yatağıma bıraktım. Karşısında yarı çıplak bir şekilde uzanırken

elbiseyi kalçalarımdan sıyırarak ayaklarımın dibine düşmesini sağladı. Siyah tangama sadece bakışları dokundu ama sıcacık nefesi kadınlığıma çarpmış gibi kasılarak ıslandım. Kolunu belime sararak kendine çekip doğrulmamı sağladığında yüzüm karnına denk geliyordu. Kafamı geriye yatırmış onu izlerken tişörtü sertçe kafamdan geçirdi. Aşağı çekip giydirdiğinde açık saçlarımı kavrayarak dışarı çıkardı.

"Artık gidiyorum," dediğinde hangi ara kapattığımı bilmediğim gözlerimi açarak Timur'a baktım. "Sen de uyu."

Gözlerim sessizce yüzünde dolaşırken homurdandım. "Gitme," dediğimde şaşırdı. "Geç oldu."

"Hallederim."

"Koltukta uyuyabilirsin."

Tek kişilik koltuğumu gösterdiğimde omzunun üzerinden oraya bakarak alayla sırıttı. "Çok incesin, teşekkürler."

"Biliyorum." Yanağımı yastığıma sürterek çıplak bacaklarımı kendime çektim. "Her zaman."

Boğuk gülüşü etrafta yankılanırken ellerini belinin iki yanına yaslayarak cama doğru ilerledi. Erhanlı ailesinin yanında kaldığını sanmıyordum, Tibet'in de kendi evi vardı, belli günler buradaki evde toplanırlardı ve Timur aile evinde kalabilecek biri gibi durmuyordu.

Koltuğa geçip oturmasını, dizlerinin üzerine dirseklerini yaslayarak öne eğilmesini izledim. Oturduğu yerde rahat olmadığı belliydi. Sessizce beni izlerken göz göze geldiğimiz her an yeni yıl gecesine çekiliyordum ve o anla ilgili bir şeyler söylememek zordu. Dudaklarımı araladıkça rüyalarımı anlatmak istiyordum. "İsmini bilmiyorum," dediğinde gülümsedim.

"Beni herkes tanır."

"Ben tanımıyorum."

"Yalancı."

Dudakları kıvrılırken, "İsmini senden duymak istiyorum," dedi. "Tanışmadık."

"Çünkü bayıldım." Kıkırdayışımla o da gülümseyişini serbest bıraktı. "İsmim Alya. Alya Lydia Rodas."

Elinin yüzüme uzanışıyla nefesimi tutarak ona baktım. Yüzümü yastığıma biraz daha gömerken parmak uçlarıyla yüzüme dökülen saçlarımı kulağımın arkasına itti. Dokunuşu tenimi okşarken gözlerim kapandı, uyku yavaşça beni kollarının arasına çekti. "İyi uykular, Bal."

3. Kante

SELENA GOMEZ - BAD LIAR

"O şehirde adaletli iki kişi var
ama kimse sözlerine kulak vermiyor.
Gurur, haset, tutku: Bu üç alev, kalpleri tutuşturmuş."
İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Yüzüme çarpan güneşle sızlanarak gözlerimi açtığımda üzerime eğilmiş yüzü fark etmemle nefesim boğazımda tıkanıp kaldı. Uykulu hâlimden sıyrılarak gözlerimi kocaman açarken Kelebek geri çekilerek, "Sonunda uyandın," dedi. "On dakikadır uyandırmaya çalışıyorum."

"Ne?" Şaşkınlıkla yerimde doğrulduğumda üzerimde iğrenç bir ağırlık vardı. "Ne oldu?"

"Ne zaman eve geldin? Bizden sonra ne kadar süre Nerissa'da kaldın?" Sorusuyla bakışlarımı tavana diktiğimde zihnime düşen gözlerle irkilerek yerimde doğruldum. Tek kişilik koltuk boştu, ona dair hiçbir şey yoktu. "Eve geldiğini duymadım, ölü gibi uyumuşum. Babam geldi." Kelebek kenara fırlattığım çantamı alarak yatağının üzerine bıraktı. "Duş alıp kendine gel, kahvaltıya geç kalma."

Onaylarcasına mırıldanarak yerimden kalktığımda odamdan çıktı. Yüzüme dökülen saçlarımı geriye iterek şaşkın bakışlarımı odamda dolaştırdım. Kendime geldikçe dünü hatırlıyordum ve onu son görüşüm kesinlikle odamın içindeydi. Telefonumu şarja takarak adımlarımın yönünü banyoma çevirdim. Tişörtümü üzerimden sıyırıp kirli sepetine fırlattım ve aynadaki yansımamla baş başa kaldım. Üzerimde sadece külotum vardı ve zayıf bedenim gözler önündeydi. Spor ve sağlıklı bes-

lenmeyle kendimi dengede tutmaya çalışsam da bir yerden sonra kilo alma yetimi kaybetmiş gibiydim, yediğim her şey eskisi gibi tat vermiyordu. Çirkin bir görüntüye sahip değildim, sadece 1.80 olan boyuma göre ideal kilomun altındaydım. İç çamaşırımı bacaklarımdan sıyırarak daha fazla oyalanmadan suyun altına girdim. İsteğim sıcak suyun içinde uzun zaman geçirerek rahatlamak olsa da buna vaktim yoktu. Kahvaltı saatimize kadar hızlıca kurulanıp hazırlandım. Eşyalarımla aşağı indiğimde aile üyelerimin klasik sohbetten oluşan seslerini duyuyordum.

"Günaydın," diyerek hızlıca Kelebek'in yanındaki yerime geçtim. İki haftadır babamı görmüyordum, işleri için şehir dışına çıkmıştı, en azından söylediği yalan buydu. Ne zaman gelmişti bilmiyordum ama o da hepimiz gibi son derece iyi görünüyordu. Sandalyesinde, omuzlarında taşıdığı kibrin peleriniyle otururken çalışanımız onun sevdiği kahvaltılıkları tabağına yerleştiriyordu. Onsuz ev daha iyiydi, en azından ben öyle hissediyordum. Masadan çıt çıkmazken göze batmamak için tabağımdakileri atıştırmaya çalıştım ama bir şey yiyemedim. Dudaklarımı nazikçe silerek, "Ben çıkıyorum," diye mırıldanıp sandalyemi geriye ittim. "Kerem'le buluşacaktık."

Bir şey söylemelerini beklemeden kaçmak istesem de babam, "Nişan tarihini konuştunuz mu?" diye sorduğunda bunu başaramadım.

"Henüz değil." Sıkıntı göğsümü deliyordu. "Kerem bu aralar yoğun."

"Yoğun?" Kaşları alayla kıvrıldı. Kerem'i neden bu kadar çok sevdiğini biliyordum çünkü onda kendini görüyordu. "Aslı ile görüş," diyerek bakışlarını anneme çevirdi, Kerem'in annesiyle konuşmasını istiyordu. Kerem'in ailesi, benim ailem kadar heyecanlı değillerdi, aksine doğru zamanı bekliyorlardı. "Nişan zamanını ortak karar verip herkese duyururuz."

Sıkıntı göğsümü ezerken gülümsememi kaybetmeden eşyalarımı alıp adımlarımı çıkışa yönlendirdim. Kendimi evden dışarı attığımda gözlerimi kapatarak ciğerlerime derin bir nefes doldurdum. Sanki bir an için nefes alamamışım gibi göğsüm sıkışmıştı, kalbim çaresizce can çekişiyordu. "Alya Hanım?" Bakışlarımı ismimi duyduğum tarafa çevirdim. "Sizin için." Simge, bana doğru gelerek elindeki saklama kabını ve meyve suyu dolu cam mataramı uzattığında merakla elindekilere baktım. "Kayla Hanım hazırlamamı istedi."

"Annem mi?" Şaşkınlıkla uzattıklarını anladım. "Teşekkür ederim."

Adımlarımı arabama çevirirken anahtarı Kelebek'ten almadığımın farkındaydım. Arabama ulaşarak elimdekileri kaputa bırakıp Kele-

bek'e, onu beklediğime dair mesaj attım. Dışarıda beklemek, evin içinde beklemekten daha iyiydi. Kelebek gelene kadar sevdiğim markaların ürünlerini incelerken çantalardan en pahalısını seçerek kullanmayacağımı bilsem de aldım, fatura babama ulaşacaktı. Kelebek geldiğinde aracıma geçtik.

"Ciddi ciddi evleneceksin, gerçekten bunu istiyor musun?"

"Uzun zamandır bunun cevabı belli."

Kısa bir an ona baktığımda saçlarını kızgınlıkla geriye iterek mavi gözlerini yüzüme dikti. "Sana gerçekten kızgınım hiçbir şeye ses çıkartmıyorsun. Sen ve Kerem o kadar zıt ikilisiniz ki! Nasıl senelerdir sevgilisiniz anlamıyorum. Onunla evlenmeni istemiyorum, âşık olduğunu bile sanmıyorum." Ses tonunun ciddileşmesiyle ona baktım. "Ciddiyim, Alya. Sırf babam istiyor diye onunla evlenemezsin. Ailenin soyunu, zenginliğini siktir et! Kerem ile mutlu olabilecek misin?"

"Her istediğimi alırsa neden olmasın." İlgisizce omuz silktiğimde onaylamayan bakışlarını umursamadım. "Aşk her şey değildir. Biz mantık evliliği yapacağız."

"Ve hayatını karartacaksın."

Doğru değildi. Kerem ile çocukluktan beri arkadaştık, iyi anlaşıyorduk. Her zaman iyi anlaşırdık, beraber eğlenirdik. Tamam, sık sık kavga ederdik çünkü kalın kafası her şeyi hemen almıyordu ama onunla uzun bir zaman geçirebilirdim, Kerem'e değer veriyordum.

Arabayı üniversitenin otoparkına bırakarak dışarı çıktığımda içinde atıştırmalık olan tabağımı büyük çantamın içine attım. Annemin yoğunluğunun arasında bunu düşünüp hazırlatması şaşırtıcı bir detaydı, bunu beklememiştim.

"Bizimkiler kafedeymiş."

Onaylarcasına kafamı salladığımla beraber kafeye ulaştık. Akın, Giray ve Ediz her zamanki büyük masamızda oturuyorlardı. Ediz kahvesini içerek telefonuyla uğraşırken Akın'ın yanına oturdum. Kelebek, Ediz'in yanına oturup, "Günaydın yakışıklı," dedi. Ediz, ona söylendiğinin farkında değildi ve yanağına değen dudaklarla irkilerek şaşkınlıkla Kelebek'e baktı.

"Neden bizi görmezden geldin?" Giray elini incinmiş gibi göğsüne yasladı. "Bizi görmezden geldi."

Akın'ı dürterek isyan ederken çantamı sandalyeye bırakarak kasaya geçip kendime sadece su aldım.

"Sen niye bizi öpmedin?"

Giray bu sefer oklarını bana çevirdiğinde gözlerimi devirerek ikisinin de yanağından öptüm. "Günaydın sabah şekerleri," diyerek gülümsedim. "Günümü aydınlattınız."

"Biliyoruz tatlım." Akın griye boyattığı saçlarını eliyle dağıtarak geriye itti. "Öyle bir gücüm vardır."

"Gücümüz var." Giray, Akın'a dirsek atarak konuşurken çantamdan saklama kabını çıkararak masanın üzerinde açtım. "Biri yine beslenme kutusuyla gelmiş."

Giray'ın konuşmasıyla ona bakmadım. "Senin dilin yine çok uzamış." Çatalımı afiyetle salataya geçirdim. "Bir ara hatırlat, dilini kesecek delili önüne bırakayım."

"Ov!" Akın kahkaha atarak, "Güzel tehdit," dediğinde sandalyesini bana doğru yaklaştırdı. "Sana bayılıyorum kızım!"

Şımarıkça gülümseyip göz süzerek, "Biliyorum," dedim.

Kafe yavaş yavaş kalabalıklaşıyordu, atıştırmalıklarımı sakince mideme gönderip arkama yaslandım. İşte şimdi kesinlikle doymuştum. Keyifle taze meyve suyumu içerken dün geceyi hatırlamamaya çalışıyordum. Yanıma çekilen sandalyeyle dalgın bakışlarımı soluma çevirdim. "Günaydın güzelim." Kerem yanıma otururak yanağımdan öptüğünde gülümsedim.

"Günaydın."

"Çok güzel olmuşsun." İlgili gözleri yüzümde dolaşarak saçlarıma ulaştı.

"Timur!" Kelebek'in heyecanlı sesiyle bakışlarımı onun baktığı noktaya çevirdim. Bu öyle ani oldu ki kendime şaşırdım, sanki birinin onun ismini anmasını bekliyordum. Bakışlarını bize çevirip ağır hareketlerle hepimizi süzdüğünde gözleri yüzümde ilgisizce dolaşarak önüne döndü. Kelebek yanımıza çağırdığında gözlerimi kardeşimin yüzüne diktim ve o bunu fark ettiyse de umursamadı.

Timur kahvesini alarak Kelebek'in yanına, "Günaydın," diyerek oturdu.

Kerem dudaklarıma parmaklarının arasındaki cevizi uzattığında itiraz etmedim, cevizi dudaklarımın arasına bırakıp geri çekildi. Gözlerim bir kez daha istemsizce Timur'a kaydı. Karşımda rahatça oturmuştu ve güçlü, uzun kolları masanın üzerindeydi. Dövmelerin sardığı parmakları kahve bardağıyla oyalanırken uykusuz yeşil gözleri gözlerimdeydi.

"Dün gece kaçta eve geldiğini söylemedin." Kelebek'in konuşmasıyla ona baktım. "Geldiğini duymadım."

Dilimi ağzımın içinde ısırdım. Timur'un kısa bir an kahve bardağına inen bakışları hızlıca bana çevrildiğinde sertçe yutkundum. "Geç geldim."

"Geç mi ayrıldınız?"

Kelebek'in sorusuyla Kerem'in bakışları bana dönerken göz göze gelişimizle durumu anlayarak kolunu omzuma sarıp, "Baş başa takılmamızı merak mı ediyorsun?" diye sordu. "Detay vermemizi mi bekliyorsun?"

"Iyy! Tabii ki hayır."

Gülerek bakışlarımı önüme düşürürken sessizliği seçsem de çok uzun süre devam etmedi, arkadaşlarımın bana yönelttiği soruları cevaplayıp onlarla sohbet ettim. Kerem ve Ediz sık sık bana sataşırlarken Kerem'e kızgınlığım geçmişti. Açtığı konuya katılarak konuşuyor, saçmaladığında bilerek ona sataşıyor, konuşmasını engelliyordum. Parmaklarımı yanaklarına sararak sıkıştırdığımda dudakları öne kıvrıldı ve konuşması kesildi. Elimi çekerken nefesimi ensesine üflediğimde ürperdi, bundan nefret ediyordu.

"Cilveleşmenizi bölmek istemem ama arkadaşlarımızı çiftleşirken görmek istemiyorum."

Akın'ın sızlanışıyla, "Sen bu sabah kaşınıyorsun," diyerek aksi bakışlarımı üzerlerine çevirdim. "Sabah kahvaltınızda yürek mi vardı canım?"

"Bugün sevgi dolu tarafımdan uyanmadım."

"İnsanlar senin mideni bulandırıyor." Yanağımı Kerem'in omzuna yaslayarak ona baktım. "Sen kimseyi sevmiyorsun."

"Enerjilerini hissediyorum." Akın yüzük dolu parmaklarını havada salladı. "Herkesin enerjisi o kadar kötü ki!" İç çektiğinde gözlerimi devirdim. Akın fallara, tarot ve enerjiye fazla inanırdı, insanların enerjilerini hissettiğini söylerdi. Bazen buna inanırdım. Deniz'in beni sevmemesine rağmen yanımızda olmasının sebebi de buydu. Akın, ondan pozitif enerji almıştı ve gerçekten o kadar sataşmama rağmen bana hiç karşılık vermemişti, gruba bir zararı olmamıştı.

"Timur'dan enerji alıyor musun?"

Kelebek'in sorusuyla Akın'ın gözleri Timur'a döndü ve gözleri kısıldı. "Fazlaca." Mırıldanışıyla Timur çatık kaşlarıyla ona baktı. "Sen Alfasın değil mi?" Merakla onlara bakarken Timur kibirle gülümsedi. "Ama fazla tehlikelisin. Enerjin insanın tenini yakıyor." Akın alnındaki

saçlarıyla oynayarak geriye yatırdı. "Günahkâr bir enerjin var, nefes kesiyor."

Timur kafasını iki yana sallayarak gülümserken Akın'ın bakışları aniden bana döndü ve istemsizce nefesimi tuttum. Gözleri kısılırken donup kalmıştım, gözlerimi kaçıramıyordum. Sanki zihnimden geçenleri okuyabiliyormuş gibi kısa bir an beni süzüp önüne döndüğünde gerilmiştim.

Oynayarak yüzümün önüne döktüğüm saçlarımı geriye savurduğumda *onunla* göz göze geldik.

Ben yeşil gözlü erkekleri sevmezdim. Her zaman tercihlerim maviden yana olmuştu.

Ben dövmeli erkekleri sevmezdim, hoşuma gitmezdi. Üstelik elinde dövmesi olanlar itici gelirdi.

Timur'un bir çift mücevheri andıran yeşil gözleri ruhumu görebiliyormuş, düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi bakarken rahatsızca kıpırdandım. Bakışlarını çekmedi, rahatlamama izin vermedi.

Sandalyemi gürültüyle iterek ayağa kalktığımda bizimkileri korkutarak dikkatini çekmeyi umursamadım. "Dersimin başlamasına az kaldı," diyerek toparlandım. "Sonra görüşürüz."

Dersin yapılacağı sınıfı bularak içeri geçtiğimde sınıf çok dolu değildi. Cam tarafındaki boş yerlerden birine oturdum. Çantamı yanıma bırakırken içinden yarım kalan kitabımı çıkardım. Kulaklıklarımı takarak kitabımı okumaya başladım. Rahatlamak, kendimi oyalamak için kitapçıyı gezerken arka kapak yazısını okuyup merak ettiğim bir kitaptı *Gülün Günahı* ve aldığım günden beri yavaş ilerleyerek okusam da şimdiden çok sevmiştim.

> *'Ulaşabildiğimiz güzellikler benim sayemde artıyor, ki kendi büyüleyici etkimin tabii ki farkındaydım. Ben etkimin, etkilediklerimin farkındaydım. O erkekler benden etkileniyorlardı. Parmaklarımı oynatmam, saçlarımı savurmam ya da gülüşlerimi saçmam onları kapımda köle ediyordu. Ben hepsinin farkındaydım ve bu benim en büyük gücümdü.'*

Hocanın gelişiyle toparlanarak tabletimi önüme bırakıp arkama yaslandım. Maille yolladığı notlar üzerinde ilerlerken ekrana yansıyan yazıları inceliyor, hocanın söylediklerıyle kenardaki boş kısımlara not alıyordum. Programımdaki dersler klasik bir şekilde geçerken son dersin uzatılmasıyla bir an için sıkıntıdan uyuyakalacağımı düşünsem de buna

direndim. Gruba herkes derslerinin bitişiyle evlerine çekildiğini yazdığında dersi en geç biten ben olmuştum. Toparlanarak arabama geçtiğimde eşyalarımı yolcu koltuğuna bırakarak arkama yaslandım. Büyük ihtimalle babam evdeydi, bugünü evde geçirerek çalışma odasından çıkmaz, akşam yemeğinde herkesi görmek isterdi ama buna katlanabileceğimi sanmıyordum. Anneme Kerem'le akşam yemeği yiyeceğimizi belirten bir mesaj atarak, Kerem'e de beni idare etmesini, kendi evime geçtiğimi belirten bir mesaj yolladım.

Her ne kadar ailemle yaşasam da kendime ait bir evim vardı, aynı şekilde Kelebek'in de vardı, sadece o henüz bilmiyordu. Yirminci yaş günümde annemle baş başa gerçekleştirdiğimiz konuşmada evimin anahtarını avucumun içine bırakmış, üzerime iki evin olduğunu söylemişti. Babamın haberi yoktu, olsaydı kendi üzerine almak isterdi ve bu aramızdaki bir sırdı. Bir evi istediğim gibi tasarlattırmıştım, bazen herkesten kaçarak oraya sığınma ihtiyacı hissediyordum.

Eve geçmeden önce Devin'in merkeze yakın, Nerissa'nın bulunduğu kordon sahilini değil de şehrin diğer ucunda kalan kumsalın açıldığı sahile ulaşarak arabamı uygun bir yere park ettim. Buradaki kordon kısmı daha küçüktü, ilk kordona lüks tekneler, yelkenliler demir atarken burada daha çok küçük ve eski yelkenliler vardı. Şık restoran yerine sıra sıra dizilmiş küçük butik yerler vardı. Kulaklıklarımı takarak ayakkabılarımın içine kum dolmasını umursamadan kumsala ulaştığımda biraz tek başıma kalıp hava almak istiyordum. Denize yaklaştıkça rüzgâr üzerime çarparak uzun saçlarımı dağıtıyordu. Ağır adımlarla kumsalın temiz toprağında ayak izlerimi bırakarak ilerlerken etrafta kimse yoktu. Sıcak hava şehri terk ettikçe deniz kenarına insanlar daha az uğruyordu ama ben soğuk havada bile deniz kenarında koşmayı seviyordum. Soğuk havanın düşüncelerimi dondurmasına ihtiyacım oluyordu.

Kordon kısmına geçtiğimde şarkı değişmiş, yabancı bir parça çalmaya başlamıştı. Tempolu müzik kafamın içinde çığlık atan düşüncelerimi baslarının gücüyle sustururken bakışlarım etrafta dolaşıyordu. Sahilin diğer ucunda, ne kadar uzak olduğunu bilmesem de orada adım atmamızın yasak olduğu bir yer vardı.

Okuduğumda beni heyecanlandıran efsaneler gerçekmiş gibi dile getirildiğinde aynı etkiyi yaratmıyordu ve çocukluğumdan beri bildiğim, duyduğum bir efsane vardı.

Devin'de doğan hiçbir tohum Dalyan'a adım atamazdı, yasaktı. Biz doğmadan çok senelerce önce iki şehir arasında koyulan kural seneler-

dir bozulmamıştı. Ne oradan biri buraya gelebilir ne de bizden biri oraya adım atabilirdi, yasaktı. Öyle bir yasaktı ki orada annemin ailesine ait otellerimizin olmasına rağmen annem uzun zamandır adım atmamıştı, gitmemişti. Sebebini ise bilmiyorduk, öğrenmemizi istemiyorlardı.

Kulaklıklarımda yankılanan şarkının ritmine göre ilerlerken gözlerim telefonumun ekranına düşen mesaja takıldı, Kerem de Deniz'le olduğunu belirten bir mesaj atmıştı. İkimiz de ailelerimize yalan söyleyerek çok başka yerlerdeydik.

Bunu ikimiz de istememiştik ama babamın ortaya attığı bir düşünce iki aile arasında makul düzeyde onaylandığında bizden onay cümlelerimizi çekip almışlardı. Kerem'in ailesi hiç olmazsa çocuklarına fikrini sorarken, babam öyle bir şeyi gerçekleştirmemişti. Tehdidini savurarak köşesine çekilmiş, beni mayın tarlasının ortasında bırakmıştı, üstelik o mayınları etrafıma babam dizmişti. Bazen mayınların birine basmayı göze alarak kaçmayı düşünüyordum ama o zaman zarar gören bir tek ben olmayacaktım, bu beni durduruyordu.

Kendi fikirlerimi keşfedip kararlarımı verebildiğim andan itibaren seçeneklerimi benim için en iyi şekilde değerlendirilirken yanımda her zaman annem vardı. Çocukluktan itibaren başlayan yüzme kursum, dil kurslarım, birçok günümü kapsayan aktivitelerim ve daha birçoğu... Hepsi babamın planladığı annemin sözcüsü olarak dile getirdiği şeylerdi ama annem, benim isteyip istemediğimi sormuştu.

İstemiştim.

Ben birçok şey öğrenmek, hep en iyisi olmak istemiştim.

Öyleydim.

Türkçe ve İngilizce artık ana dilim olarak sayılırken Almanca başlangıç seviyesinde kalsa da onun haricinde İtalyanca biliyordum. Zekiydim. İlkokuldan itibaren etrafımı saran hocaların birçoğu bunun farkındaydı. Bunu istediğimde harika bir şekilde kullanabiliyordum. Liseye kadar da kullanmıştım. Lise dönemi benim için sancılı geçmişti. Kendimi hiçbir yere ait hissedememek beni çıkmaza düşürürken bu sefer ben herkesin kendine yer açmak istediği bir krallık kurmak istemiştim.

Krallığımı kuruşumla asıl parıldayışım başlamıştı.

Ama şimdi isteklerim bu yönde değildi.

İnsanlar hâlâ parıldadığımı düşünüyorlardı, ben ise bunu içten içe yavaş yavaş kaybettiğimi düşünüyordum. Bu beni korkutuyor, korktukça da hırçınlaşıyordum.

Ben en çok kendimi kendimden korumaya çalışıyordum, canım yandığında hırçınlaşmak benim en büyük silahımdı ve namlusunu hep kendime çeviriyordum. Hırçınlaştığımda gözüm hiçbir şey görmezdi, geri alamayacak hatalar yapardım. Canım yandıkça karşımdaki kişinin canını yakmak isterdim.

Yüzüme çarpan rüzgârla saçlarım dağılarak görüş açımı kapattığında onları bir araya toplayarak sırtımdan aşağı bıraktım. Görüşümün açılmasıyla karşımda kalan yoldaki hareketliliği fark ettim. Biri sol tarafta kalan teknelerin birinden dışarı çıktığında o kişiyi tanıdım.

Timur elindeki gömleği kollarından geçirerek bana doğru döndüğünde göz göze geldik. Kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı, aramızdaki mesafede ikimiz de durmuş, hareket etmiyorduk. Gömleğinin önünü birleştirerek düğmelerini iliklemeye başladığında çıplak göğsü yavaşça kapanırken göz ucuyla onu süzdüm. Üzerinde uzun bacaklarını saran siyah kot pantolonu ve beyaz gömleği vardı. Saçları rüzgârdan darmadağın olmuştu, oldukça sıradan görünmesi gereken yerde farklıydı ve bu farklılığını tanımlayabilecek kelimeleri bilmiyordum. Yunan mitolojisindeki sirenler gibi insanları kolaylıkla konuşarak kandıran ben, yan yana gelerek cümle oluşturacak kelimeleri seçemiyordum.

Bana doğru adım atmaya başladığında onu izlerken kıpırdamadığımı fark ettim. Utanç seneler sonra kapımı çalarak evime konuk olmuştu, yanaklarımın ısınmaya başladığını hissediyordum. Sakin adımları onu bana getirdiğinde şimdi bir adımlık mesafede, birbirimize yakındık. Saçlarının karışan tutamları alnına dökülmüştü, uçları kirpiklerine dokunurken yeşil gözlerinin parıltısı üzerimdeydi.

"Teşekkür etmeye mi geldin?" İlk konuşmayı o gerçekleştirdiğinde dudaklarından taşanlarla donup kalmış sadece ona bakıyordum. "Dün gece için."

"Ah." Parmaklarım saçlarımın arasına karışırken ağzımın içinde, "Teşekkür ederim," diye mırıldandım. "Sanırım sabah erkenden gittin?"

"Gün doğduğunda."

Onaylarcasına kafamı sallarken göz ucuyla merak ederek çıktığı tekneye baktım. Diğer kordonda durabilecek kadar iyi olmasa da buradakiler onunkinin yanında sönük kalıyordu. Onun muydu? Hiçbir şey söylemeden dikilmek saçmalık geldiğinde geri çekilişimle kıpırdamadı.

"O zaman sonra görüşürüz."

Ne söyleyeceğimi bilmeden konuştuğumda, "Yalan söyledin," demesiyle tamamen geri çekilecekken durdum. "Neden?"

Sessizlik içinde gözlerine bakarken, "Öyle söylemek istedim, bir sebebi yok," dedim. "İstedim ve söyledim."

"İstedin ve söyledin?" Onaylarcasına gözlerimi yumup açtığımda ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Çenesiyle sağımızda kalan restoranı göstererek, "Yemek yemek ister misin?" diye sorduğunda şaşırdım. "Bana eşlik et."

"Sebep?"

"Tek yemek istemiyorum ve burada kimseyi tanımıyorum." Omuzlarını kaldırıp indirerek yüzünü buruşturdu. "Herkes bana üçüncü bir gözüm varmış gibi bakıyor."

Bakışlarım gösterdiği restorana kaydığında, "Çok normal," diyerek sözlerime devam ettim. "Seneler sonra şehre yeni biri geldi, üstelik-"

"Evlatlığım?"

"Erhanlı ailesine katıldın." Onun söylediği şekilde sertçe dile getirmekten kaçındığımda bunu umursamadı. "Daha önce burada yemek yemedim, kötüyse karışmam."

"Bildiğin bir yere gidelim?"

"Merkeze geçmek istesem burada olmazdım."

"O zaman tek seçeneğimiz var, tadıp göreceğiz."

İtiraz etmediğimde beraber restorana ilerlemeye başladık. Dört basamağı çıkarak Timur'un açtığı kapıdan içeri girdiğimde peşime takıldı. Burası merkezdeki restoranlar gibi değildi, daha eski, salaştı. "Hoş geldiniz." Genç bir garson yanımıza geldiğinde gülümsedim.

"Nerede oturmak istersin?"

Timur seçme hakkını bana bıraktığında boş masaları inceledim, balkon kısmını fark ettim. "Sorun olmayacaksa balkon kısmında oturalım."

Onaylamasıyla beraber o tarafa ilerleyip üç masanın sığdığı balkon kısmındaki seçtiğim masaya karşılıklı yerleştik. Garson menüleri bırakarak uzaklaştığında merakla etrafı inceliyordum.

"Kırmızı et kısmı güzel görünüyor."

Burun kıvırarak, "Ben ızgara levrek yiyeceğim," dedim.

"Beyaz etten başka bir şey yiyor musun? Nerissa'ya geldiğinde de beyaz et tercih ettin."

"Kırmızı et sevmiyorum."

"Bu kiloda kalmak için sağlıklı beslenmeye çalışıp sağlıksız besleniyorsun değil mi?"

"Düzenli besleniyorum," diyerek geçiştirip elimi sipariş vermek için havaya kaldırdım. Garson yanımıza geldiğinde istediğimi söyler-

ken Timur et fajita söyledi. "Nerissa'da çalışıp hem de üniversiteyi idare edebilecek misin?"

"Alışkınım." Önündeki kadehine su doldurarak sakince içti. "Daha önce de çalışarak okudum, benim için zor bir şey değil, Nerissa'da her gün olmayacağım."

"İşi Tibet mi ayarladı?"

Onaylarcasına kafasını sallayıp arkasına yaslandı. "Ama zaten birini arıyorlarmış, çalıştığım yerleri söylediğimde Dora başka birini almak istemedi."

"Nerissa, buradaki tek ünlü restoran," dedim. "Birçok iş insanı orada önemli yemeklerini gerçekleştirirler."

"Fark ettim, altından kalkamayacağım bir şey değil."

Lafı çeviren biri olmadığım için, "Buraya seni ne getirdi?" diye sorduğumda telefonuna çevirdiği bakışları tekrar beni buldu.

"Kendim gelmek istedim."

"Burada her şey çabuk yayılır, ailemin medya şirketi olduğunu biliyor musun?" Kafasını iki yana salladığında gülümsedim. "Her haber ilk bize gelir, istemesem de her şeyi bilirim, yani buna inanmadım."

"O zaman gelme sebebimi biliyorsun?"

"Hayır ama sıradan bir nedenle gelmediğin gayet açık, üstelik on sekiz yaşında evlat edinildiğini düşünürsek..."

Kaşları huzursuzluğunu dile getirerek çatılırken garsonlar servislerimizi açarak aperatifleri dizerken onlar uzaklaşana kadar sessiz kalmayı tercih etti. "Buraya ait olmadığım için gelmek istemedim," dedi. "Sonra gelmem gerekti."

"Uzun süre burada mı kalacaksın?"

Yüzünü buruşturarak, "Benim evim Atina'da," dedi. "Yazın oraya geri döneceğim."

Gideceğini açıkça dile getirdiğinde bir şey söylemedim. Rüzgâr yüzüne çarptıkça gri tutamların sardığı gür saçları geriye uçuşuyordu, aynı şekilde üstten birkaç düğmesini açık bıraktığı gömleğinin yakaları da rüzgârla beraber hareket ediyordu. Aniden tanıştığım insanlarla daha önce takılmış, beraber olmuştum. İnsanlara karşı yabani bir kişiliğim yoktu, aksine bana baktıklarında ismimi bilmeyen insanlarla takılmak bir an için hapsolduğum kimliği unutturuyordu. Var olduğum, avucumda taşıdığım parıltı bana aitti, bunu taşıyıp parıltıyı arttırmayı da ben istemiştim ama bazen kaçmak istediğim anlar oluyordu.

Siparişlerimizin gelmesiyle ikimizin tabaklarından sızan koku iştahımı kabarttı. İkimiz de konuşmadan yemeklerimizin tadına bakarken gözlerim onun üzerindeydi. Çocukluğumda dışarıda nasıl davranmam gerektiğine dair ders verilmişti, bu yüzden birçok şeye dikkat ederdim ama karşımdaki adam farklıydı. O sanki doğuştan bunları biliyordu. Çatal ve bıçağını özenle kullanıyordu, absürt hiçbir şeyi yoktu, kusursuz görünüyordu. Merakla hareketlerini incelerken etlere çatalının ucunu batırarak kafasını kaldırdığında onu izlediğimi fark etti.

"Ne oldu?" Kafamı iki yana sallayarak geri çekilecekken kenardan peçete alarak çatalının altına tuttu. "Tadına bakmak ister misin?"

"Hayır, teşekkürler."

"Kötü değil." Yüzümü buruşturmamla, "Aşçılığım ve damak zevkime güvenerek söylüyorum," dedi. Öne uzanarak çatalı dudaklarıma uzattığında bakışları da aralanan dudaklarıma kaydı. Yeşil gözleri kısıldı, dişlerini birbirine bastırdığını fark ettim. "Seni biraz kırmızı etle doyuralım."

Doyurmak.

Benim için iki anlamı vardı, fiziksel doygunluktan çok ruhum açtı, her şeyi kendime ait kılmak istiyordum.

Bacaklarımı birbirine bastırarak, "Doyur beni," diye mırıldandığımda bakışları şaşkınlıkla gözlerime kaydı.

*"Melioú."** Kafasını iki yana sallayarak gülümserken bir çatal daha alıp uzattığında itiraz etmedim.

"Söylediğini anlamadım."

"Dünkü yemeği beğendin mi?"

"Seni övmemi mi istiyorsun?" diye sorduğumda keyifle güldü. "Gerçekten güzeldi, marifetlisin."

"Mutfak konusunda öyleyim."

Sessiz kaldığımda Timur tabağındaki yemeği silip süpürdü. Bol bol su içerken kendine dikkat ettiği çok belliydi. "O tekne senin miydi?" Onaylarcasına kafasını sallayarak bana baktı. "Ama yeni değil?"

"Değil. Aslında benim için yeni, sahip olalı birkaç gün oldu. Bakımını yapıyorum."

Hava kararırken telefonuma gelen bildirimler artmaya başlamıştı. Kelebek'in mesajına cevap vererek merak etmemesini, Kerem'le olduğumu yazarak internetimi kapattım. Timur da telefonuyla uğraşırken ne yaptığını merak etmemek imkânsızdı.

* Yunanca bal demek.

"Benim artık gitmem gerekiyor," dediğinde sessizce ona baktım. "Sen ne yapacaksın?"

"Biraz daha burada kalacağım."

Kaşları çatılırken bakışları kumsalda eğlenen genç insanlara kaydı. "Büyük ihtimalle birazdan burası kapanır," dediğinde omuz silktim. "Araban burada mı?"

"Evet. Beni mi merak ediyorsun?" Kafamı geriye yatırarak gözlerimi uzun bacaklarından yukarı, sert gövdesine ve oradan yüzüne çevirdim.

Gözleri kısılırken dudakları düz bir çizgi hâlini aldı. Sessiz kalıp bakışlarımı sol tarafımda kalan karanlığın çöktüğü denize çevirdim. Ellerimi üşüyen kollarımda dolaştırırken Timur'un geri çekilişini duydum. Bir şey söylemeden gitmişti, ona bakmadım. Birinin gidişini izlemezdim.

Dakikalar sonra eve dönme kararı alarak kalktığımda Timur'un hesabı ödediğini öğrenmiştim, homurdanarak eşyalarımı toplayıp dışarı ulaştığımda kapının karşısındaki ağaca sırtını yaslamış sigara içen Timur'u fark etmemem imkânsızdı. Uzun bedeni büyük ağacın gövdesine yaslanmıştı. Beni görüşüyle yerinde doğrulduğunda merdivenlerden inerek ona ulaştım.

"Neden bekledin?"

"Sarayına dönmek istemiyorsun değil mi?"

"Canım bugün kaçak prensesi oynamak istiyor." Saçlarımı omzumdan geriye iterek ona baktım. "Ama sen beni kurtaracak Mario olamazsın."

"Ben birini kurtarmakla uğraşmam." Dudaklarından sızan gri duman havaya karışırken konuştukça dudaklarını saran sigara kokusunu alıyordum.

"Arabam ileride." Kumsal tarafında kalan yeri işaret ettiğimde onaylarcasına kafasını salladı.

Beraber kumsalda ilerlerken yabancı müzik sesi etrafı sarmıştı. Kumsalda ateş yakılmıştı ve birkaç insan onun çevresinde, eğleniyorlardı. Hepsinin yüzünde gerçek olduğu belli olan gülümsemeler vardı. Konuşup gülümseyerek şakalaşıyorlar, gerçekten mutlu görünüyorlardı. "İstersen yanlarına uğrayabiliriz." Timur'un konuşmasıyla irkilerek ona baktım. "Aralarına katılabiliriz."

"Onları tanımıyorum."

"Tanıman gerekmiyor." Reddedercesine kafamı iki yana salladım. "Grubunuz hariç başka arkadaşın yok mu?"

"Hayır." Arabama yaklaştığımızda anahtarı çantamdan çıkardım. "Çocukluğumdan beri onları tanırım. Lisede tamamen grubumuz birleşse de onlar hep vardı."

"Ben kullanayım," diyerek elini uzattığında ona baktım. "Gideceğimiz yeri ben biliyorum."

"Nereye gideceğiz?"

Elini elime sardığında rüyamda içimi titreterek damarlarımı yakan ateşin sıcaklığını tekrar hissettim. O da hissetti. "Evime gidiyoruz," dediğinde kasıldım. Nefes almayı unutarak ona bakarken dudağının kenarı yavaşça kıvrıldı.

Elimden anahtarımı alırken itiraz edemedim. Yolcu koltuğuna oturduğumda Timur arabayı kolaylıkla çalıştırıp gaza bastı. Olduğumuz yerden çok uzaklaşmadan sokakların arasından geçerek sahile yakın kumsalı, denizi gözler önüne seren tek katlı evin önünde durdu; eski, pek büyük olmayan bahçesi olan evdi. Dışarı çıktığımızda yanıma gelerek elini belime sardı ve yönlendirmesine ben değil ayaklarım uydu. Ben içten içe burada ne yaptığımı sorarken ayaklarım onu evine kadar takip etti.

Cebinden çıkardığı anahtarla kapıyı açtığında içeri girerken havasız kalan eve yayılan onun parfümünü hissettim. "Neden ailenin yanında yaşamıyorsun?" Gözlerim karanlık evde onu göremese de hissediyordum, nefesi enseme çarpacak kadar yakınımdaydı.

"Zorunda değilim." İfadesiz sesi tenime çarparken ellerinin omuzlarımı sarışıyla irkildim. "Karanlıktan korkuyor musun?"

Dudaklarının saçlarıma dokunuşlarını hissettiğimde istemsizce ortaya çıkan ona yaslanma hissi göğsümü kemirdi. Sert göğsüne yaslanmak istedim.

"Korkmam ama sevmem de." Dövmelerinin sardığı parmaklarının üstünü beni ürpertmek istercesine çıplak kolumda boydan boya sürterek aşağı indirdi. "Ben hep aydınlıktaydım."

"Hiç karanlığı seçmek istedin mi?"

Sağ elinin parmakları bir kere daha kolumu yavaşça okşayarak avucumun içine kaydığında ne zaman kapattığımı bilmediğim gözlerimi açtım. Onu görebiliyordum. Dışarıdaki köşede kalan sokak lambası yansımamızı evinin perdeleri açık camlarına vuruyordu.

Karanlığı seçmek istemiş miydim?

Oraya bir dönem hapsolduğumu hatırlıyordum ama isteyip istemediğimi bilmiyordum.

"Bilmiyorum," derken avucuma kayan elini tuttum. Parmakları parmaklarımın arasından geçerken gürültülü nefeslerim dışarı taşıyordu. "Neden sordun?"

Diğer elinin saçlarımı tek bir yere topladığını hissettim. Tenime, saçlarıma dokunuyordu. Kokumu ciğerlerine hapsediyordu. Onunla bu kadar yakın olmak beni şaşırtmıyordu, zaten o geceden sonra ben birçok kez kafamın içinde rüyalarımda ona sığınmış, dokunuşlarını tenime kazımasına izin vermiştim.

"Karanlıkta etrafa saçtığın enerjin o kadar farklı ki!" Göğsü sırtıma sürtündüğünde bedenim kasıldı. Onun gerçekten bana dokunmasını istiyordum, ufacık dokunuşunun bile hissettirdiği şey gayet ortadaydı. "Kırmızı rengi etrafını sarıyor."

"Kırmızı benim rengim değil."

"Karanlıkta ve aydınlıkta renklerimiz farklıdır." Çenesini omzuma yasladığında titreyerek gözlerimi yumarken elini sıkıca tutmuştum. "Senin iki rengin de birbirinden o kadar farklı ki!" Kafamı istemsizce sağıma çevirdiğimde sertçe yutkundum. Elimi kavrayan elinin kasılışını hissettim. Bir adım daha atarsa kendimi tutamayacağımın farkındaydım. Bana rüyamdaki kadar yakınken bir adım ilerisine gitmeye damarlarımdaki akan kan kadar muhtaçtım ama o adımı atamazdım. Atarsam ve onu kendi etrafıma çizerek hapsolduğum dairenin içine çekersem felâket olurdu.

"Işıkları açar mısın?"

Elimi elinden kurtararak cama doğru ilerlerken hareketlendiğini duydum. Kısa bir saniye sonra da evi ışıklara boğuldu. Burası stüdyo daireydi. Banyo ve tuvaleti hariç başka kapı yoktu. Yatağı camın hemen önünde, yerdeydi. Pinterest'te gördüğüm evler gibiydi. Koridorun tam karşısını boydan boya cam sarıyordu ve deniz insanın ayaklarının dibinde gibi görünüyordu, camın önünde de yatağı vardı.

Böyle bir evi sadece internetten görmüştüm. Her köşesi resimlerle, kitaplarla dolu evinin öyle farklı bir havası vardı ki, her adımımda buraya ait olmadığımı hissediyordum. "Burası," derken bir kere daha yanıma yaklaştığını hissettim. "Çok güzelmiş."

"Beğendin mi gerçekten?"

Sesine yerleşen şaşkınlığı anlamamak imkânsızdı ama haklıydı. Beğenmeyeceğimi düşünmesi daha mantıklıydı. "Güzel," diyerek omuz

silktim. "Böyle bir evi sadece fotoğraflardan görmüştüm." Yatağının solundaki duvarı fark ettiğimde merakla o tarafa baktım. Yatağının baş kısmındaki duvarda dünya haritası vardı ve sadece iki noktasında minik ışıklar yanıyordu. İtalya ve Yunanistan...

"Atina'da doğduğuna göre," diyerek ona bakarken orada doğuşunu gözlerini yumarak onayladı. "Türkçe bilmenin sebebi nedir?"

"Annemin söylediğine göre yarı Türk'üm." Omuz silkerek ellerini ceplerine koydu. "Ama babamı hiç tanımadım. Nereli annem de bilmiyor, sadece ben doğmadan önce isimlere bakarken Timur ismini çok sevmiş, annem genelde Ajax diye seslenirdi. Türkçe konuşmayı o öğretti, yazı konusunda çok iyi değilim, kelimelerin bazılarında da hâlâ sıkıntılarım var ve o zaman İngilizceye sığınıyorum."

"Baban, Cengiz Han-"

"Değil," dedi. "Babam buradan biri değil, buna eminim ama sadece kim olduğunu bilmiyorum."

Gözlerim odasını keşfederken adımlarımı kitaplığına çevirdim. "Klişe belki ama bunların hepsini gerçekten okudun mu?"

Kısık kahkahasıyla ona baktım, gülümsemesiyle gözleri kısılmıştı. "Çoğunu okudum, aralarında okuduğun var mı?"

Gözlerim merakla raflara dizilmiş kitaplarda dolaştı. İngilizcenin yanı sıra bir sürü dilde kitaplar vardı. Dante'ye ait birçok kitap vardı. Bazılarının isimleri aynı olsa da kapaklarının renkleri farklıydı. "Sanırım." Utanarak parmaklarımı eski kitapların üzerinde dolaştırdım. "Bazıları sanırım farklı çevirilerden?"

"Öyle, farklı çeviri ve diller." Dövmeli parmakları benim gibi kitapların üzerinde dolaşarak bir kitabın üzerinde durdu. Türkçe seçmişti ve sırt kısmında *İlahi Komedya, Cehennem* yazıyordu.

"Ruhlar var ateşlerin arasında, her biri yakalanmış kendisini yakacak olana."

Tam arkamda dururken dudaklarından taşanlarla ürperdim. Kitabı önümde tutarken sırtı göğsüme sürtünüyordu. Dudaklarından çıkan kelimeler bir yangını başlatabilir miydi? Timur bunu başarmıştı. "Dante, en sevdiğim yazardır." İlahi Komedya'yı bildiğim için kendimi tebrik ederken önümde tuttuğu da onun üç parçalık kitaplarından bir tanesiydi. "Okudun mu?" Kafamı iki yana salladığımda gülümsediğini hissettim.

"Kitap okumayı pek sevmem. Moda dergileri dikkatimi çeker."

"Yalan söylüyorsun." Sesindeki gülümsemeyi hissetmemek imkânsızdı. "Bunu okumalısın." Aynı kitabın başka bir çevirisini uzattığında aldım. "En azından altını çizdiğim yerleri oku, seveceğini düşünüyorum."

Sessiz kalarak merakımı bu sefer kitaplığının yanındaki fotoğraflara çevirdim. Dosya kâğıdı boyutundaki fotoğraflar yıpranmıştı bazılarının köşeleri kopmuştu ama hâlâ hepsi duvardaydı.

Adem'in Yaratılışı, Son Akşam Yemeği ve Venüs'ün Doğuşu tablosu içlerinde bildiğim tek şeydi ve bu cahilliğim gittikçe beni daha çok utandırıyordu. Hepsini merakla incelerken Timur elini nazikçe belime sararak öne doğru bir adım attırdı. "Adem'in Yaratılışı," dediğinde onaylarcasına kafamı salladım. "Venüs'ün Doğuşu ve Henry Holiday'in Dante ve Beatrice eseri." Bakışları yüzümde dolaşırken ona bakmadım. Parmakları tekrar hareket ederek Son Akşam Yemeği adlı eserin üzerinde durdu. "Bunun hikâyesini biliyor musun?"

"Biliyordum ama tamamen hatırlamıyorum."

Omuz silktiğimde çenesini omzuma sürttü. "Hepsinin ortasında duran kişi Hz. İsa ve yüzü çirkin resmedilen," diyerek parmağını İsa'nın yanında duran kişiye dokundurdu. "Yehuda. Bu resimde İsa ve on bir havarisi yemek yerken sohbeti resmedilmiş. Söylenilene göre Hz. İsa orada, *'içinizden biri bana ihanet edecek'* dediği dile getiriliyor. Etrafındaki insanların yüzlerinde de inanç, şüphe ve korkunun ifadeleri var. Kutsal kitapta, *'bana ihanet edenin eli masada benimle'* cümlesi geçiyor, buna göre masanın üzerinde Yehuda'nın eli var."

Boğuk erkeksi sesinden duyduklarımla kalbimin atışları hızlanmış, heyecanlanmıştım. Sanki bir serüvenin içindeymiş gibi dinlerken sesindeki tınının insanı nasıl etkilediğinin farkında mıydı? Gözlerimin önündeki kareyi bir kere daha incelerken bugünü ve bugün öğrendiklerimi asla unutmayacağımı biliyordum.

"Bütün bunları nasıl biliyorsun? Yani merakının dışında-"

"Annemin sayesinde." Gülümseyerek bana baktı. "Evimizi görsen şaşırırdın, çoğu yerde tablolar, çizimler var. Annem eskiden sanat hocası ve ressamdı."

Derin bir nefes alarak omuz silktiğinde bu konuyla ilgili daha fazla konuşmak istemediği belliydi, konuyu değiştirmek için, "Neden Türk sanatçılardan çok az şey var?" dediğimde gülümsedi.

Dudak bükerek beni hafifçe kitaplığının önüne çekti. "Türk Edebiyatına çok uzağım. Sadece Cahit Sıtkı Tarancı'nın Otuz Beş Yaş şiirini çok severim."

"Neden?"

"Yaş otuz beş, yolun yarısı eder. Dante gibi ortasındayız ömrün."

Tekrarladığı satırlarla dikkatimi çeken bir şey vardı. İkimiz de aynı anda, "Dante Aligheiri," dediğimizde güldüm.

Gülüşüm yüzüme yansırken, "Hayatımda gördüğüm en güzel gönderme," diyerek derin bir nefes aldı. "Dante, İlahi Komedya'da Cehennem'in ilk dizesini yazmaya başladığında otuz beş yaşında, hayat yolculuğunun ortasında olduğundan bahsediyor. Cahit Sıtkı Tarancı, Dante gibi ortasındayız ömrün derken de kendisinin o yaşta olduğunu dile getiriyor."

Ciğerlerime istemsizce derin bir nefes doldururken, "Çok güzel," diyerek gülümsedim. Son esere geldiğimizde gözlerimin önündeki resmi tanıyıp, "Beatrice," diye fısıldadığımda gülümseyişini hissettim. Dante ve Beatrice'in bir diğer görseliydi.

"En güzeli." Kafamı Timur'a doğru çevirip ona baktım. Gözleri büyülenmişçesine resimde dolaşıyordu. *"Öyle inanıyorum ki sana, başka sözlerin değeri sönmüş kömür gibi, seninkilerin yanında."* Dudaklarından çıkanlarla mest olurken merakla onu izliyor, dinliyordum. "Dante'nin Beatrice'i ilk görüşünde hissettiklerini anlatan söz."

"Beatrice'e duyduğu aşk onu Dante yapan şey değil mi?"

"Öyle, İlahi Komedya'nın başyapıtı Beatrice." Yeşil mücevherleri gözlerime çevrilirken derin bir nefes aldı. "Seni sıkıyor muyum?" Daldığı rüyadan silkelenircesine uyandı, gözleri öyle parıldıyordu ki! Bütün bu sanatı, edebiyatı konuşmak onu heyecanlandırıyordu. Kafamı sessizce iki yana salladığımda yavaşça geri çekildi. "İçecek bir şey ister misin?"

"Olur." Sıcaklığı ve kokusu yavaşça benden uzaklaştığında onu izliyordum. "Kahve güzel olur."

"Evdekiler seni merak etmez mi?"

"Sanmıyorum."

"Camın önüne geçebilirsin," diyerek yatağını gösterdiğinde itiraz etmedim. Kahvelerimizi hazırlarken ayakkabılarımı çıkararak yatağının cam kenarındaki köşesine yerleştim. Evin özellikle bu köşesi gerçekten güzeldi, eşsiz bir manzarası vardı. Timur karşıma oturarak elindeki bardağı uzattı.

"Teşekkür ederim," diyerek nazikçe gülümserken Ediz sayesinde bilsem de ondan duymak için merakla sözlerime devam ettim. "Kaç dil biliyorsun?"

"İngilizce ve Yunanca ana dilim. Onun haricinde İtalyanca ve Latince biliyorum."

"Latince mi?" Onaylarcasına kafasını salladı. "Meraktan mı öğrendin yoksa ders mi aldın?"

"Gastronomi okurken kursuna gittim, Floransa'yı gezerken isteğim İtalyanca ve Latince'yi çok iyi bilmekti." Omuz silkerek bakışlarını önüne çevirirken üzerindeki gömleğin bir düğmesini daha açtı. Gömlek bollaşarak göğsünü açıkta bıraktı. Kartal dövmesinin olduğu elinin işaret parmağında A harfi vardı. Aynı elinde, yüzük parmağının üzerinde gül dövmesi vardı. Gömleğinin kollarını sıyırdığı sol kolunda da dövmesi vardı. En dikkat çekici göğsündeydi. Göğsündeki ağacın dalları büyüyerek göğsüne yayılıyordu. Dövmesinin özel bir anlamı olduğuna inanıyordum.

"Dövmelerin bu kadar mı?"

Onaylarcasına kafasını sallayıp, "İnceleyebilirsin," dedi. Dudakları kıvrılırken parmaklarını gömleğine sarışıyla nefesimi tuttum. Başı önüne düşmüştü. Düğmeleri yavaş yavaş açarken kafasını kaldırmadan bakışlarını bana çevirdi ve gözlerimin içine bakarak gömleğini çıkardı, göğsü Davud heykeli gibiydi. Kusursuz ve mükemmel. Sol kolunu uzattığında iç kısmına çizilmiş görseli hemen tanıdım, Henry Holiday'in çiziminden dökülen Beatrice ve Dante'nin görseliydi. Elini elime sararak göğsüne yasladığında soğuk parmaklarımın tenine dokunmasıyla ürperişini hissettim. "Ölümcül yedi günahı biliyor musun?" Parmaklarını parmaklarımın arasından geçirirken nefesimi tutmuştum. Dokunuşları farklıydı, en sevdiğim müziğin nakaratını dinlemek gibi bir etkisi vardı. Her seferinde farklı duygular hissettiriyordu. "İlahi Komedya'da geçen yedi günahın bulunduğu katlar. Ona gönderme olarak yedi dal var." Elini avucuma bıraktığında, "Ajax, kartal demek," diyerek sağ elinin üzerindeki dövmeyi gösterdi. "A harfi Ajax'tan geliyor ve gül-" Derin bir nefes alıp bakışlarını bana çevirdi. "Annemin ismi Roseanna, onun için."

"Bu çok özel." Küçük bir tebessüm dudağının kenarını sararken elimi bıraktı. "Teşekkür ederim." Gözlerime soru sorarcasına bakıyordu. "Beni tanımadan bir özelini paylaştın."

Gözlerini kaçırarak önüne çevirirken ikimiz de sessizliğe gömüldüğümüzde sıcak kupayı ellerimin arasına alarak dudaklarımı kahveyle ıslattım. Bakışlarımı soluma çevirerek dışarıyı izlerken dizlerimi kendime çektim ve çenemi dizlerime sardığım koluma yaslayarak etrafı

izlemeye başladım. "Müzik açmamı ister misin?" Aniden konuşmasıyla daldığım noktadan sıyrılarak ona baktım.

"Güzel olur."

Timur telefonuyla kısa bir an uğraşırken kitaplığında duran hoparlörden ışıklar saçarak müzik sesi dökülmeye başladı. Piyano sesi gittikçe artarken araya giren kadın sesiyle şarkının sözlerine dikkat kesildim. Gözlerim dışarıda dolaşırken sözler sanki canlanarak etrafımda dolaşıyordu. Elektronik müzik kadının sesini esir alıp dağıtarak artarken şarkıyı sevmiştim. Sözleri ve şarkının ritmi çok güzeldi.

"Ve nehir teninin altında akıyor,
Vahşi atlar içindeymiş gibi.
Ve hepsi bu akılda boşa gitti,
*Tıpkı ellerinle kırılan elmaslar gibi."**

Gözlerim yavaş yavaş kapanırken kendimi zorlayarak açıyor, gözlerimi ovuşturarak uykulu hâlimden sıyrılmaya çalışıyordum. Saatin gece yarısına geldiğini düşünüyordum. "Sana giyecek bir şeyler vermemi ister misin?" Timur'un konuşmasıyla ona baktım.

"Olur."

Ayağa kalkarak elini uzattığında tereddüt etmeden tuttum. Parmaklarım büyük elini sardı, eli kapan gibi elimi avucunun içine yutarak tuttuğunda odanın karşı tarafında kalan demir büyük raflara dizili kıyafetlerinin karşısına geçtik. Giyinme odası ya da gardırobu yoktu. "İstediğini alabilirsin," diyerek geri çekildiğinde parmak uçlarımda yükselerek raflara bakmaya başladım. Genelini koyu renkler oluştursa da açık renkler de vardı, beyaz tişörtlerinden birini aldım.

"Boxer verebilir misin?" dediğimde bakışları yüzüme düştü. "Tabii sorun olmazsa."

Parmakları şakağında dolaşırken, "Yeni aldıklarım vardı," diyerek en üstteki raftan bir paket alarak uzattı. "Hiç açmadım."

"Teşekkürler."

"Sağdaki kapı banyoya açılıyor."

Onaylarcasına kafamı sallarken çantamı alarak o tarafa ilerledim. Çok büyük olmayan banyosunda normal bir küvet, biraz büyük bir dolap ve çamaşır makinesi vardı. Elimdekileri çamaşır makinesinin üzerine bıraktım. Çantamdan ıslak mendil çıkarıp yüzümdeki makyajı temizledim, yüzümü yıkayarak ıslanan saçlarımı geriye ittim. Üzerim-

* Röyksopp - Running to the Sea

deki kıyafetleri çıkararak Timur'dan aldıklarımı giydim ve tekrar salona geçtiğimde Timur'u çift kişilik koltuğun üzerini toparlarken buldum.

"Yastıkları değiştim," diyerek yatağını gösterdi. "Rahatça uyuyabilirsin."

"Sen?" Başıyla koltuğu gösterdiğinde utandım. "Üzgünüm, yatağını aldım."

"Sorun değil. Her zaman yatakta uyumam." Omuz silkerken bir kere daha yatağına geçip uzandığımda ortada hiçbir şey olmadığı için koltuğa uzanan bedenini görüyordum. Altında sadece siyah pantolonu vardı, gömleğini çıkartmıştı. "Bazen kitap okurken koltukta uyuyakalıyorum."

"Hiç kitap okurken uyuyakalmadım."

"O zaman hiç hayal kurmadın mı?" Tek kolunu başının altına almış bana bakarken gece lambasının kısık ışığının aydınlattığı salonda onun yeşil gözlerini görebiliyordum. "Kitap okumayan birinin hayalleri nasıl güzel olabilir ki?"

Sağ yanağımı yastığa yaslayarak ona doğru dönüp kıvrılırken tişörtünün bacaklarımın yukarısına sıyrılarak açık bırakmasını umursamadım. "Ben hiç hayal kurmadım," dediğimde bakışları yüzümde dondu. "Hayal kurmadan çoğu şeye kavuştum."

Kaşlarını çatışını gölgelerin salonun içinde hareket etmesi gibi fark ederken gözlerindeki ışıklarının sönüşünü de gördüm. Ellerim yanağımın altındaydı, ikimiz de gözümüzü kırpmadan birbirimize bakıyorduk, gözlerimin önüne düşen şekiller bambaşkaydı. Gözlerimin önünde sahneler dönüyordu ve o sahnelerde ben yerimden kalkarak ona ulaşıp Timur'u öpüyordum. Onu öpmek ve dokunmak istiyordum. Bana dokunmasını istiyordum. Bunu öyle derinden istiyordum ki, bacaklarımı birbirine bastırıp kendimi sıkarak tutmasam belki de yanına gider kucağına yerleşirdim. Sadece sürtünerek onu sertleştirip yoldan çıkartabilirdim, üstelik o an ben çoktan sırılsıklam olurdum, onun içimi yararak doldurması için hazır ve istekli.

"Yanıma uzanabilirsin," diye mırıldandığımda sanki yutkunuşunu hissettim. "Benim için sorun olmaz."

Cam tarafına kaydım, gelip gelmeyeceğini bilmiyordum ve hareketsiz dururken gelmeyeceğini anlamıştım. Gözlerimi kapatarak kendimi uykunun kollarına bırakmaya çalıştığım sırada kıpırdanışını duydum. Gözlerim açıldı, Timur ağır hareketlerle ayağa kalktı. Üzerindeki pantolonu çıkarırken gözlerimi kapatmadım ya da arkamı dönmedim.

Sessizce onu izledim. Timur pantolonunu koltuğun üzerine bırakarak yanıma uzandı. Göğsünden taşan sıcaklığı ve teninden sızan kokuyu hissederken yüzü bana dönük şekilde uzandı. İstemsizce sertçe yutkundum, gözlerimi göğsünden çekemiyordum. Yumuşak nefesleri saçlarıma çarpıyordu, dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırdım. "Sana yalan söyledim," diyerek gözlerimi kapatıp bakışlarının ağırlığından kaçtım. "Dün Kelebek'in eve gittiğini biliyordum."

"Neden?"

Kısa bir an sessiz kalırken derin nefesi ciğerlerime doldurup, "Birinin yanımda olmasını istedim," diyerek omuz silktim. "Beni tanımayan birinin."

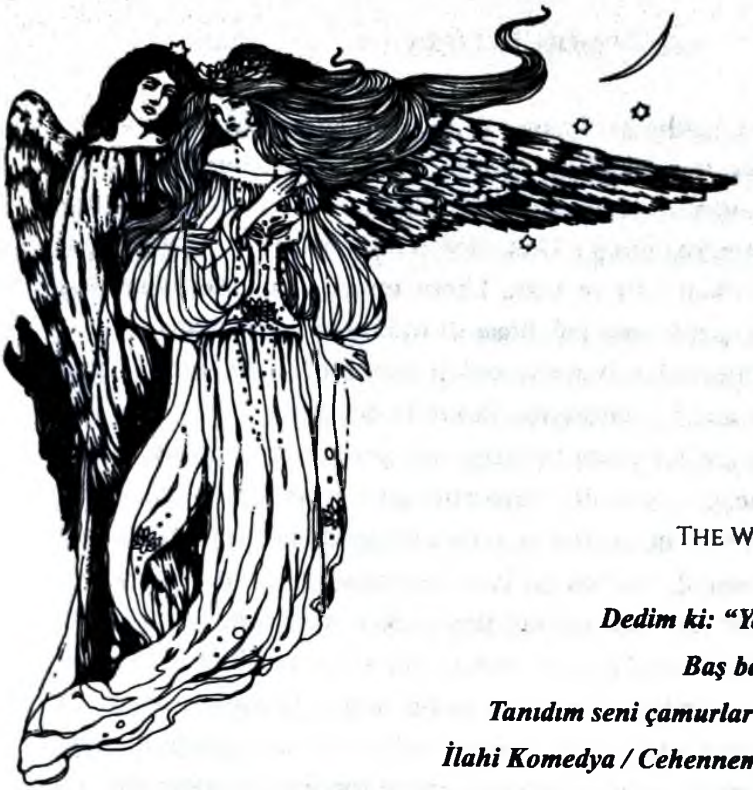
Timur beni tanımıyordu. Kıpırdanışıyla ona baktım, dirseğine yüklenerek üzerime eğilmesini beklemiyordum. Teni tenime değmiyordu, kendini tutuyordu ama onun vücudunun altında ezildiğim geceye geri dönmek isterdim.

O geceden sonra rüyalarımda gördüğüm sahnelerden birinde olduğu gibi yine karanlıktaydık, yine gözleri cam parçaları gibi parıldıyor, sıcacık nefesi dudaklarıma çarpıyordu. Parmaklarının tersini yanağıma sürterek saçlarımı kulağımın altına sıkıştırdığında nefeslerim sıklaşmış, kalbim göğsüme yumruklarını geçirmeye başlamıştı. Üzerime hafifçe eğildiğinde irkilerek ona baktım. Kalbimin gürültüsünü susturabilsem, onun kalbinin seslerini duyabilir miydim?

"Bal-"

"Yapma." Başımı yana eğerek soğuk elimi göğsüne bastırdığımda irkildi. "İstemiyorum."

Başı öne düşerken sert nefesi yanağımı yalayıp geçti. Timur bedenini yerine attığında yanında kıvrılarak küçücük kaldım. Gürültülü nefesleri, kalp atışlarımı susturabildiğimde duyduğum tek şeydi.

4. Kanto

THE WEEKND – SECRETS

Dedim ki: "Yasınla, gözyaşınla
Baş başa kal, ey lanetli,
Tanıdım seni çamurlar içinde olsan da."
İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Gözlerim aynadaki yansımamda dolaşırken kimsenin görmediği siyah kanatlarımdan dökülen tüyler ayaklarımın dibine yığılıyordu. Kanatlarım yok oluyordu ama biliyordum ki yanarak tekrar var olacaklardı.

Günler önce çok uzun bir zamandır gördüğüm rüyanın içine bir kere daha çekilmiş, tutku denizinin içinde nefesimin son damlasına kadar kalmayı kabul etmiştim. Geleceğin bir ön kesitiymiş gibi bana gösterilen yüzün sahibinin yanında uyandığımda kendime hakim olmak, ateş kadar sıcacık kumların üzerinde yürümek kadar zordu. Onu öyle derinden, öyle çok içten istemiştim ki, şehvetimin günahına kapılarak adım atsam biliyordum, bir yangın başlatır, evini yakardım, bizden kopan parçalar denize dökülür de sönmezdi. Korkak biri değildim, korkumu fark ederek birçok kez üzerine gitmiş, ezip yok etmiştim ama onun yanında uyandığımda korku göğsümde filizlenmiş, toprağında büyümeden onu kopartmak istesem de yapamamıştım. Bu yüzden yanından sessizce kaçmıştım, günlerdir de ondan kaçıyordum.

Bunun farkındaydı ve geri çekilip aramıza mesafe koymuştu. Kelebek'in çekiştirmeleri dışında yanımıza gelmiyordu, geldiğinde de arkadaşlarımla sohbet ederek onları tanımaya, buraya alışmaya çalışıyordu. Günler geçip giderken bir parti günü daha duyurulmuştu ve son partide-

ki olayımdan sonra katılıp katılmama konusunda kararsızdım. Onun da gruba dâhil olduğu bir gün kafede otururken liseden beri tanıdığım Ahu masamıza gelmiş, yapılan partinin sahibi olduğunu dile getirerek bir tek Timur'u davet etmiş ve gitmişti. Ona telefon numarasının yazdığı kâğıdı vererek uzaklaşırken Ediz ve Akın, Timur'un üzerine giderek sataşıp eğlenmeye çalışmışlardı ama pek başarılı oldukları söylenemezdi. Timur kâğıdı avucunun içinde buruşturarak masanın ortasına bıraktığında göğsüme nasıl bir darbe geçirdiğinin farkında değildi.

Düşüncelerim birinin ya da herhangi bir şeyin üzerinde uzun süre kalmaz, aklımı meşgul etmezdi. Uzun zamandır gördüğüm rüya, gecelerimi ve uykularımı benden alırken, şimdi rüyamda gördüğüm adamın varlığı zihnimi meşgul ederken bu beni hırçınlaştırıyordu. Her şeyim vardı. İstediğim her şeyi elde edebilirdim ve bu bende daha fazlasını istemeyi tetikliyordu. Bazen düşünüyordum, bir anda elimizdeki her şeyi kaybetseydik ne yapardım? Kendime ait bir banka hesabım, orada da birikmiş param vardı ama bu sırf babamı delirtmek için gözümü kırpmadan üç dört ailenin birkaç aylık maaşlarının toplamı edeceği çantayı aldırmazdı.

Daha dikkatli olurdum.

Artık babamı çıldırtamazdım.

Aslında bazen üzülüyordum.

Bazen böyle bir ailemiz olduğu için üzülüyordum. Annem kendine aşılanan geleneği sürdürüyordu. Annemin ailesinin Ege Bölgesi'nin birçok şehrinde otel zincirleri vardı. Annem Dalyan'daki otellerinin birinde yönetici kadrosunda çalışmıştı. Babamın babası Arif Rodas, annemlerin otelinde davet gerçekleştirirken annemle tanışmış, annemi oğluna layık görüp ailesiyle de tanışarak aralarındaki bağları güçlendirmişlerdi.

Annem ve babamın tanışması kaçınılmaz olurken aynı ben ve Kerem gibi evliliklerine karar verilmişti. Babam yakışıklı, güzel yüzlü bir adamdı ama annemin gözlerini onun dış görünüşünün ya da zenginliğinin kör ettiğini sanmıyordum. Babam zekiydi. Ailesinden gelen bir huydu belki; zeki, çevik ve pratikti. Annemi etkileyen bu olsa da ve annemin ona çekilmesi kaçınılmaz bir gerçek olsa da babamın fazla serbestliği aralarını açmıştı.

Evlendikleri günden sonra aralarındaki çekim bitmişti çünkü onlar ebeveynlerinin yönettiği piyonlardı. Aynı ben ve Kerem gibi yapacakları her şey planlanmıştı. Bu annemin hevesini söndüren ilk şeydi.

Bütün bunları annem bana anlatmamıştı, annemle aşk üzerine konuşmamıştık. Babamı ilk görüşünde neler hissettiğini bilmezdim. Babamın bizi kucağına aldığında neler hissettiğini bilmediğim gibi... Ya da benim onun öz çocuğu olmadığımı öğrendiğinde ne hissettiğini bilmediğim gibi.

Teyzem Kayra Ayas ve annem konuşurlarken onları gizlice dinlemiştim. Lisedeydim, teyzem yurt dışında yaşadığı için çok nadir ülkeye döner ve Devin'e uğrardı. O nadir anların birinde annemin çalışma odasında bir şeyler içerek konuşurlarken onları gizlice dinlemiştim.

Annem teyzeme, *'Timuçin'e ilgim bir haftada söndü. Onu sevmek dünyadaki bütün kötülükleri görmemek gibi bir şey olurdu. Timuçin'i sevmek, için doldurulmuş porselen bebek gibi hissettiriyor,'* demişti.

Annemin babama ilgisinin bir haftada nasıl yok olduğunu hiç anlamamıştım.

Annemin gerçek babamı nasıl terk ederek bir başkasıyla evlendiğini anlamıyordum.

Aşkı tatmadığım bir gerçekti ama tattığımda annemin sevgisi gibi kalbimden yok olacağını da sanmıyordum.

Sevmek tehlikeli işti. İçi tek bir kurşun dolu silahı çiftin ortasına bırakmakla aynı şeydi. İlk kimin kimi vuracağı anlaşılmazdı. Sadece beklenirdi.

Sabah erken saatte uyanmış, koşuya çıkıp kendimi toparlayarak dönmüş ve yatağıma kurularak kaçıncı defa olduğunu bilmeden Uğultulu Tepeler'i okumaya başlamıştım. Timur'a yalan söylemiştim, kitap okumayı severdim, özellikle bu kitap Uğultulu Tepeler'se, ona karşı çok farklı bir hayranlığım vardı.

Uğultulu Tepeler'i ilk okuduğumda kendimi çok tuhaf hissetmiştim. Yaz ayında okumama rağmen kara kışı, çaresizliği ve öfkeyi hissetmiştim ama asıl bir şey vardı ki... Heathcliff, beni korkutmuştu çünkü onda kendimi görmüştüm. Evet, hiç âşık olmamıştım ama çaresizlikten doğan nefreti öyle çok hissetmiştim ki...Belki Cathy'de de kendime benzettiğim bir şeyler olmuştu. Emily Bronte'nin tek kitabıydı ve gencecik yaşında neler hissederek böyle bir eseri ortaya döktüğünü düşünmek, çıkışı olmayan bir labirentti.

Heathcliff'in saplantılı ama insanı derinden etkileyen aşkı beni korkutmuştu. Onun gibi biriyle karşılaşmak belki de en büyük korkumdu ama düşüncelerimin onun gibi olduğunu hissediyorsam ve bir gün âşık olursam ben ilişkimde Heathcliff mi olacaktım?

Bunu çok sık düşünüyordum.

Havalar gittikçe kötüleşiyor, sonbahar bizi içine çekerken kahve rengi tonu da etrafı sarmaya başlıyordu. Sabahın erken saatlerinde evde başlayan curcunanın sesleri hâlâ odama doluyordu. Akşam babamın gelişiyle evimizde bir davet gerçekleşecekti, evin içi hiç olmadığı kadar doluydu. Bir sürü çalışan evin içinde dışında dolaşıp hazırlık yapıyorlardı. Gürültülerini bastırmak için kulaklıklarımı takmış, yüksek sesle müzik dinliyordum. Telefonumu üzerimdeki sabahlığın cebine koyarak odadan çıkıp aşağı kata indim. Hazırlanırken bir şeyler atıştırmak istiyordum, akşam babamın sahte görünüşüne katlanmaya çalışırken ayık olmak en son isteyeceğim şeydi. Mutfağa geçerek çalışanlardan uzakta kendim için meyve tabağı hazırlayıp şampanya şişesini kolumun altına sıkıştırdım. Kadehi diğer elimde tutarken kimseye görünmeden üst kata çıkmak istiyordum. Mutfaktan çıkarak asansöre yönelip kapıyı açarak içeri girdiğimde kapı kapanmadı, aksine biri benimle içeri girdiğinde şaşkınlıkla yanıma geçen Timur'a baktım, onun da bakışları benim üzerimdeydi. Dudaklarını oynatışıyla kaşlarım çatıldı, müzik sesinden duyamıyordum. Elimdeki meyve tabağını ona uzattığımda bekletmeden alırken cebimden telefonumu alıp müziği kapattım.

"Sen?"

Elindeki tabağı inceleyerek kivilerden birini aldı ve "Merhaba," diyerek bana baktı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Kelebek'te kalan kitabımı ve ceketimi almaya geldim. Buradaki evden eşyalarımı diğer tarafa taşıyorum, bir daha git gel yapmak istemedim."

"Anladım." Kat düğmesine benim yerime bastığında tabağı elinden alarak arkama yaslandım. Sessizlik asansörün içine yayılırken bunu dağıtmak isteyen yanım ağır basıyordu. "Akşam davete katılacak mısın?"

"Evet ve sanırım sen eğlenmeye biraz erken başladın?"

Kolumun altındaki şampanya şişesine bakarken gülümsedim. "Akşam olacaklara katlanmak için şimdiden ihtiyacım var." Omuz silkerek asansörün durmasıyla açtığı kapıdan dışarı çıktım. "Kelebek'in odası solda."

Onaylarcasına kafasını sallayarak o tarafa yöneldiğinde ikimiz ayrı noktalara ilerlerken omzumun üzerinden ona bakma dürtüsü kalbimi hızlandırıyordu. Dişlerimi birbirine bastırarak odamın kapısını açıp içe-

ri girdiğimde ayağımın yardımıyla kapıyı iterken göz ucuyla o tarafa baktım, kapı çoktan kapanmıştı.

Elimdekileri banyoya bırakarak sıcak suyu açıp küvetin içine dolmasına izin verdim, uzun zamandır tenimle bütünleşen gül kokusu esansını sıcak suyun içine döktüm. Köpük oluşturarak dağılırken meyve tabağını koyacağım masayı küvetin üzerine yerleştirerek bilgisayarımı da aldım. Üzerimdeki her şeyi çıkararak suyun içine girdiğimde bilgisayardan sevdiğim dizinin izlemediğim bölümü açtım, meyveleri bitirip alkol tüketirken suyun içinden çıkmak istemesem de bunu bugün yapamazdım.

Durulanarak odama geçtiğimde tenime sinen gül kokusunu aldıkça gevşiyordum. Kokular insanlara özeldi. Kendi kokumu tanıyordum ama ilk kez kendi kokum hariç birinin kokusunu daha tanımaya başlamıştım. Onun teninden yayılan ferah kokusunu unutamazdım.

İç çamaşırlarımı ve sabahlığımı üzerime geçirerek makyaj masamın karşısına geçtiğimde kafamın içindeki bütün düşünceler ona yönelikti. Hayatımın çok uzun zamandır belli bir düzeni vardı. Birbirini takip eden günlere, olaylara alışmıştım ve bunu sürdürmek benim için çocuk oyuncağı olmaya başladığında o geceden sonra misafir olduğu rüya hayatımın içine bomba gibi düşmüştü. O rüyayı nasıl ya da neden gördüğümü bilmiyordum. İlk gördüğüm gecenin sabahına ulaştığımda ve kendimi sıcak suyun altına attığımda gözlerimi kapattığım her an dokunuşlarını tenimde hissetmiştim. Parmak uçlarımın dokunduğu her yerde onu hissetmiş, ona açlık çekmiştim. O an rüyanın üzerinde çok durmamaya çalışmıştım, yüzünü bir kez gördüğüm birini bir daha hatırlamayacağımı düşünmüştüm. Rüyam en savunmasız anlarımda zihnime sızmış, beni üst üste fethetmiş ve dikkatimi çekmeyi başarmıştı. Gözleri hafızama, dokunuşları tenime kazınırken tanımadığım birinin varlığı etrafımı sarmıştı. Kimseye anlatamamıştım ama aslında kimseye anlatmak da istememiştim. Bana özel kalsın, bir tek benim hafızamı süslesin istemiştim.

Şimdi o adam tekrar karşımdaydı. İstediğim an görebileceğim, dokunabileceğim kadar yakındı ve biliyordum, ben istersem adım atardı, dokunurdum. Yanımdaki adamı görerek bunu gerçekleştirirdi çünkü ben istemiş olacaktım. Şehvet insanın kalbine tohumlarını ektiğinde ve büyüyerek kökleri vücudunu sarmaya başladığında ondan kaçılması imkânsızdı, ben istediğimde de o kökler Timur'un vücudunu sarardı.

Sadece bunu bir kere daha yapabilir miydim bilmiyordum. Üstelik bu seferki kişi Erhanlı ailesinden bir parçaydı.

Kendime yeni bir kadeh doldurarak arkama yaslanıp gözlerimi kapatarak büyük bir yudum aldığımda, gevşeyen zihnim bileklerime iplerini sararak geriye çekip istediğim görüntünün içine hapsetti.

Onun yüzü güzeldi, çizmek isteyeceğim kadar güzeldi. Bir ilki gerçekleştirir, sembolik tarzımın dışına çıkarak onu çizmek için çalışmak isterdim. Kemikli yüzü, elmacık kemiklerini süsleyen uzun, gür kirpikleri ve kirpiklerinin çevrelediği yeşil gözleri... Ben yeşil gözlü insanları sevmezdim ama Timur'un gözlerini hafızamdan silemiyordum. Kuzguni siyah, aralara dağılan ince gri tutamları saçlarıyla tamamen siyahların insanı olacakken gözleri onu farklı kılıyordu.

Gözlerimi açarak aynadaki yansımamla göz göze geldim. Bal rengi gözlerim yüzümde dolaşırken bir farklılığım yoktu ama hissettiğim çok başkaydı. Boğazımdan yüzüme ulaşan sıcaklığı bir tek ben hissedebiliyordum. Aynadaki bakışlarım yatağımın kenarındaki açık renk komodinde duran kitaba kaydı, onun verdiği kitaptı. Kitapta oldukça ilerlemiştim. Altını çizmek istediğim yerlerin fotoğrafını çekerken Timur'un altını çizdiği, not aldığı yerlere istemsizce daha çok dikkat ediyordum. Öyle satırların altını çiziyordu ki, büyülenip birkaç kere okumamam imkânsızdı. Bazı köşelere Yunanca not alsa da çoğunluğu İngilizce olarak yazılmıştı.

O notların birinde, '*Senin Beatrice'in kim?*' yazıyordu.

Bu soruyu kendine mi sormuştu? Timur kendini Dante olarak mı görüyordu?

Daha fazla oyalanmadan beyaz elbiseme uygun makyajımı yaptım. Uzun, gür saçlarıma fön çekerek dalgalarından kurtardığımda hazırlığımı yavaş yavaş tamamlamıştım. Beyaz, derin göğüs dekolteli, balon kollu ve önde derin yırtmacı olan elbisemin içinde kendimi çok beğenmiştim.

Odamın kapısı tıklatılarak yavaşça açıldığında o tarafa baktım. Annem içeri girdiğinde meraklı bakışları yüzümden elbiseme kaydı, inceleyerek tekrar yüzüme odaklandığında gülümsedi. "Çok güzel olmuşsun."

"Teşekkür ederim."

"Büyüdükçe çok güzel bir kadın oluyorsun."

"Sanırım bu özelliğimi senden almışım."

Gözleri sevgiyle üzerimde dolaşırken belki de ilk kez sevgisini böyle derinden hissediyordum. "Babana benziyorsun," dediğinde şaşırdım. "Bütün güzelliğini ondan almışsın."

"Sanırım kim olduğunu bilsem bir fikrim olurdu."

"Alya." Gözlerini kaçırarak derin bir nefes alırken uzanıp elini tuttum. "Seni üzmek istemiyorum."

"Üzülmüyorum, açıkçası merak da etmiyorum," dediğimde tekrar göz göze geldik. "Sadece nasıl biriydi ki onu bırakıp bu adamı seçtin?" Uyarıcı bakışları yüzümde dolaşsa da bunu umursamadım. O adama baba demek içimden gelmiyordu, buna katlanamıyordum ve bunun farkındaydı. "Her neyse!" Elimi geçiştirircesine havada salladım. "Sadece umurumda değil anne, merak etme üzülmüyorum, alıştım."

"Üzgünüm." Masmavi gözlerine kalbinden taşan hüzün yansırken bunun gerçek duyguları olduğunu biliyordum ama söylenecek bir şey yoktu. Olan olmuştu. Babam kim bilmiyordum ve soyadını taşıdığım adam da onun kızı olmadığımı biliyordu. Onun soyadını taşımaya layık biri olmam için de çocukluğumdan beri beni kalesinden çıkarttırmıyordu. "Sana küçük bir hediyem var." Avucunu göreceğim şekilde bana çevirdiğinde merakla avucunda duran kare kutuya baktım. "Kızlarımla onların istedikleri gibi ilgilenmiyor olabilirim ama ikinizi de çok iyi tanıyorum."

Avucunda duran minik kutunun kapağını açtım. Hediyesi melek kanatları şekillerinin kalbi oluşturduğu bir kolyeydi. Kanatlar iki yana açıldığında altından küçük bir kalp daha çıkıyordu ve onun üzerinde ismim yazıyordu.

"Çok güzelmiş."

"Kanatlarını gizleme," diyerek gülümsedi. "Göğsünde taşı."

"Teşekkür ederim anne."

Sıcacık elini kolumda okşarcasına dolaştırıp gülümseyerek odamdan çıktığında, geriye kalan dakikalarda birkaç tane fotoğrafımı çektim. Fotoğraflarımdan birini çocuklarla olan gruba attığımda iltifatlarıyla şımarırken Kelebek'in odasına geçtim. O da ona yakışan çok güzel bir elbise giymişti.

"Acaba ben aşağı inmesem mi?"

"Neden?"

Meraklı bakışlarımı ona çevirdiğimde keyifle güldü. "Bu güzellikle kesin babam bir iş arkadaşının oğluyla beni evlendirmek ister." Ceva-

bıyla gözlerimi devirdiğimde kahkahası arttı. "İyi ki Kerem'in kardeşi falan yok."

"Saçmalama ya!" Yüzümü buruşturarak cam tarafına ilerledim. "Ama birilerini istiyorsan babamla konuşurum. Sen de mantık evliliği yaparsın."

"Komik değil," dediğinde sessiz kaldım.

Aşağı inme vaktimiz gelene kadar Kelebek'in yanında takılıp onunla da birkaç tane fotoğraf çekildik. Aşağı asansörle inerek kalabalığa karıştığımızda ise bu akşamın hızlıca bitmesini diliyordum. Topuklu ayakkabılarımla salınarak yürürken Kerem'in çoktan geldiğini biliyordum. Saatler önce temizlenen ve hazırlanan bahçemize çıktığımızda yüzüme maskelerimden birini geçirdim. Ânında gülümseyerek ilgiliymiş gibi bakışlarımı etrafta dolaştırıp ilerledim, tanıdığım kişilerle ayaküstü sohbet ederek yavaş yavaş ailemizin olduğu masaya ulaştım.

"Göz kamaştırıyorsun güzelim."

Kerem kolunu belime sararak kendine çekip yanağımdan öptüğünde gülümseyerek, "Teşekkür ederim," dedim. "Sen de çok yakışıklı olmuşsun."

"Yanına yakışmaya çalıştım."

Oyuncu tavrını sürdürürken ailelerimize dönüşümüzle babamın dikkatlice bizi incelediğini fark ettim ve midem ani bir kasılmayla bulandı. Bedenim gerilirken yüzümdeki gülümsememi silmeden babamın gözlerinin içine baktım. Kaşları hafifçe çatıldı, ona herhangi bir tavırla ya da hareketle karşılık vermemden zerre hoşlanamıyordu ve ben bunu her seferinde yapıyordum, bakışlarını ilgisizce önüne düşürdü. Kerem'in ailesinin klasik sorularını cevaplarken iltifatlarını sevecenlikle kabul ettim. Davete gelen birçok ailenin asıl üyeleri yanımıza uğrarlarken ve Kerem ile bana tebriklerini iletirlerken mide bulantım kocaman bir çığ gibi büyüyordu. Parmaklarımı sardığım kadehteki şampanyayı tüketiyor, gözlerim sık sık etrafta dolaşıyordu.

Onu arıyordum.

"Güzelim, tırnakların ceketimin kumaşını delip geçecek." Kerem'in kulağıma fısıldayışıyla ona baktığımda dudaklarını şakağıma bastırdı. "İyi misin?"

"Klasik şeyler, boş ver. Deniz gelmiyor mu?"

"Gelip bizi yan yana görerek üzülmesini istemiyorum. Yanında nefes aldıkça beni öldürmek istiyor," diyerek güldü. "Bugün babam yüzünden onu ekmek zorunda kaldım."

"Ne?" Sesimi istemsizce yükseltirken elini belime bastırarak beni hareket ettirip herkesten uzak bir köşeye çekti. "Neden ektin?"

"Şirketten ayrılamadım. Doğum günü için kahvaltı yapacaktık-"

"Sen öküzün tekisin!" Gözlerini kaçırırken elimi koluna sarıp yavaşça tırnaklarımı ceketinden tenine geçirdim. "Git özür dile! Kimse böyle bir öküzlüğü hak etmez."

"Biliyorum. Yarın özür dileyeceğim."

"Yarın mı? İstersen on gün sonra git! Davetten sonra gidiyorsun."

"Bir anda Deniz'in avukatı mı oldun, neden onu savunuyorsun?"

Şaşkınlıkla bakarken gözlerimi devirdim. "Kadın dayanışması, bebeğim! Düşmanım gibi davranırsa düşmanı olurum ama bana bir zararı dokunmazsa da korurum."

Omuz silktiğimde kadehimdeki alkolü bitirerek kadehi etrafta dolaşan garsonların birinin tepsisine bıraktım. Kerem'e, Deniz'e kendini affettirmesi için taktikler verirken telefonunu elinden kaparak çiçek siparişi verdim. Bunu bana yapsa onu çiçek gönderdiği için pişman ederdim ama Deniz'in mükemmel bir ailesi vardı. Sevgi doluydular ve bu mükemmellikleri bizimkiler tarafından sevilmezdi. Öyle güzel bir aileye sahip Deniz'in çiçeklerle sevineceğini biliyordum, altında bir şey aramazdı. Evine çiçek geldiğinde şüpheyle gerilmezdi, sevinirdi.

Kelebek bunalarak yanımıza geldiğinde etraftaki insanları çekiştirmeye başladık. Kelebek her kadının elbisesine, saçına söyleyecek bir şey bulurken Kerem uzaylı görmüş gibi bize bakıyordu. Şaşkın bakışları ardında, "Siz çok tehlikelisiniz," dediğinde güldüm. "Ciddiyim! Kadının ne güzelliği kaldı ne havası."

"Ne güzelliği?" Kelebek yüzünü buruşturarak Kerem'e baktı. "Sana gittiği estetikçilerin isimlerini saysam kalpten gidersin."

"Göğüsleri güzel."

Kerem içkisini içip salakça sırıtarak gözlerini kadının göğüslerinde dolaştırırken uzanıp koluna vurdum. "Sapık mısın sen?" dediğimde güldü. "Gözlerini dikip bakma istersen."

"Ne? Güzeller!"

"Tabii beğenmen çok normal." Kelebek'in cevabıyla şaşkınca ona baktım. "İkiniz de doldurulmuş oyuncaklarsınız."

Cevabıyla kendimi tutamadım, gür kahkaham patlarken Kerem kıpkırmızı oldu. Kaşları çatıldı hem utandığı hem de kızdığı için yüzü kızarmıştı. Kızarıklık şakaklarına dağılırken kahkahamı zorlukla dur-

durdum. "Kelebek!" Dişlerinin arasından hırlarcasına konuştu. "Seni havuza atarım."

"Atsana! Babam sinirden delirsin."

"Saçmalamayın." İkisine de uyarırcasına baktım. "Bu akşam sakin bitecek."

Kelebek omuz silkerek cevap vermediğinde bakışları bir noktaya takıldı. Kaşları çatılırken baktığı noktadan içeri giren kırmızı elbiseli kadını fark ettim. Orta yaşlarda görünen esmer, salınarak insanların arasından geçerken Kelebek'in üzerinden sızan huzursuzluğu hissetmemek imkânsızdı.

Elimi omzuna sararak, "Ne oldu?" diye sorduğumda sessizliğe gömülerek omuz silkti, üzerindeki neşe buhar olup uçmuştu. Dakikalar geçip giderken Kelebek'in eski neşesi çoktan bizden uzaklaşmıştı ve yüzüne maskesini yerleştirmişti ama bunu taşımakta berbattı.

"Dans edelim mi?" Kerem'in konuşmasıyla onaylarcasına kafamı salladığımda beraber kalabalığın arasına karıştık. Kollarının arasına girdiğimde yanağımı yanağına yaslayarak gözlerimi kapattım. Kerem'in ona ait klasik parfüm kokusu burnuma dolmuştu ama ilgimi çekmiyordu. Kokusu ona özel değildi. Üzerine sinen birçok erkeğin kullandığı parfümdü. Benim aklımı karıştıran o koku gibi değildi.

"Bu aralar tuhafsın," dediğinde sessiz kaldım. "Kendinde değil gibisin, bir sorun mu var?"

"Hayır."

"Bir şey olursa bana söyleyebilirsin."

"Biliyorum."

Gözlerimi açmadan ezbere hareketlerle ilerliyordum. Parmaklarım ensesindeki yumuşak tutamları okşarken zihnimde o tutamlar siyahtı. Derin bir nefes aldım, burnuma onun ferahlatıcı kokusu doldu. Eli belimi sararken uzun, kemikli elin elimi sardığını, sıcaklığın tenimi yaktığını hissettim. Beni kendine yaslarken sert göğsüne yaslandığımı hayal ettim.

Derin bir nefes daha alırken gözlerimi açmam, gerçekliğe dönmem gerektiğini biliyordum. Gözlerimi açarak gelmemesinin farkındalığıyla bakışlarımı etrafta dolaştırırken kalbime batan cam kırıklarının sebebini bilmiyordum, bilmek istemiyordum. O acıyı yok edeceğimi biliyordum. Etraftaki insanları incelerken onu gördüm. Birçok insanın arasında kendini öyle güzel belli ediyordu ki! Upuzun boyu herkesin boyunu aşıyordu. Buradaki çoğu adamdan daha uzundu. Boyu değil bir

tek, dik duruşu da onu ilgi çekici kılıyordu. Kısık bakışları üzerimdeydi; hayır, üzerimizdeydi. İstemsizce Kerem'le yakınlığımdan rahatsız oldum. Elindeki kadehte bulunan içkiyi içerken kimseden çekinmeden bana bakıyordu.

Dansımızın bitişiyle babam ve annem yanımıza gelirken beraber Erhanlı ailesinin yanına ilerlemeye başladık. Dora'nın yanına geçerek yanağına küçük bir öpücük bıraktım. Tibet ile uyumlu renklerde giyinmişlerdi ve çok şıklardı. "Çok güzel olmuşsun." Dora gülümseyerek elimden tutup bir adım geriye atarak beni süzdü. "Beyaz senin rengin."

"Her zaman. Siz de çok şıksınız, yine en uyumlu çiftsiniz."

Tibet gülümseyerek göz kırptığında gülümsedim. Herkes birbirine iltifat yağdırırken masadaki tek sessiz kişi Timur'du. Bakışları kadehinde dolaşırken sıkılmış, ilgisiz görünüyordu.

"Sizi de tebrik ederiz çocuklar," diyerek Cengiz Han amca konuştuğunda sertçe yutkundum. "Çok güzel bir ilişkiniz var."

Kerem ânında kanatlarını kabartarak kolunu ahtapot gibi sardığında yüzümü buruşturmamaya çalıştım. "Teşekkür ederiz," diyerek gülümsedim, gözlerim kirpiklerinin altından bakan bir çift yeşil göze takıldı. Ruhumu çekip alarak kendine hapsedecekmiş gibi bakıyordu.

Babam ve Cengiz Han amca, Tibet ve Dora'dan sonra bizim evleneceğimizden bahsederlerken can sıkıcı mide bulantım tekrar ortaya çıktı. Alkol alarak bastırmak ne kadar doğruydu bilmiyordum ama deniyordum. Kalabalıktan bunalarak adımlarımın yönünü evin içine çevirdim. Giriş kattaki misafir banyosuna kısa süreliğine de olsa saklanmak, gürültüden uzaklaşmak istiyordum. Uzun koridorda ilerleyerek banyonun önüne geldiğimde içeriden taşan öfkeli sesle adımlarım durdu.

"Nasıl buraya gelirsin? Ne kadar yüzsün bir kadınsın!"

"Kelebek-"

"Annem burada! Midemi bulandırıyorsunuz, annemin karşısına nasıl geçebileceğini sanıyorsun, sen kendini ne sanıyorsun?"

Kelebek'in sesi gittikçe yükselerek çığlıklara dönerken bir saniye sonrasını düşünmeden kapıyı açıp içeri girdiğimde kaşlarım şaşkınlıkla havalandı. Kırmızılı esmer kadın bir köşede yüzünün rengi atmış şekilde dururken Kelebek tam karşısında kulaklarından dumanlar çıkartıyordu.

"Burada neler oluyor?" Kelebek, bana doğru döndüğünde yüzündeki ifade bir insanı cinayete itebilirdi, üstelik sebebi sadece onun göz-

lerine yansıyan can acısı olurdu. Kadına bakarak, "Ne yaptın?" diye sorduğumda bir adım geriye gidişini gördüm. "Kelebek?"

"Bu kadın-" derken sesi öyle çok titriyordu ki, ona ilerleyerek kollarımı etrafına sarıp göğsüne çektim. "Babam."

Dudaklarından dökülen tek bir kelime her şeyi açıklıyordu. Öfke damarlarımda fokurdarken, "İsmin ne?" diyerek kadına baktım. "Soyadın?"

Kadının tereddüt dolu bakışları yüzümde dolaştı, tek kaşımı soru sorarcasına havaya kavislendirdiğimde, "Selin Aksu," dedi.

"Bekle." Telefonumdan asistanımın numarasını bularak ismine dokundum ve konuşmayı hoparlöre aldım.

"Alya Hanım?"

"Selin Aksu, bizim şirketimizden biri mi?"

Karşı tarafta birkaç saniyelik duraksama yaşanırken, "Bir dakika," dedi. Bilgisayarıyla uğraşma sesini duyuyordum. "Evet efendim."

"Güzel, çıkışının verilmesini insan kaynaklarına iletirsen sevinirim." Karşı taraftan ses kesildiğinde karşımdaki kadın da şok içinde bana bakıyordu. "Odasının güvenlik kamera görüntülerini de bana gönder." Aramayı sonlandırarak kadına baktım. "Şimdi babama istifa ettiğini, şehir dışına çıkacağına dair mesaj atıyorsun."

"Sen-"

"Buraya gelerek gerçekleştirdiğin özgüven bir başkası için göz yaşartıcı olabilir ama benim için değil ve kardeşimi üzdün." Bakışları göğsüme sığınan kardeşime kaydı. "Bekliyorum."

"Böyle bir şey yapmayacağım, Timuçin-"

"Birazcık zekiysen güvenlik kamerası dediğim anda odandaki hâllerini düşünmüşsündür," dedim. "Ve biliyor musun sen ilk değilsin, o yüzden görüntülerde ne bulacağımı çok iyi biliyorum. Şimdi o mesajı atıp bu şehri sabaha kadar terk etmezsen, görüntülerini sosyal medyada yayarım ve inan bana bunu yaparım." Kadının yüzüne öfkenin emareleri çökse de sesini çıkarmadan telefonuyla uğraşıp ekranı bana çevirdi. "Güzel, şimdi buradan defol git."

Yanımızdan rüzgâr gibi geçip giderken kapının kapanmasıyla geri çekilerek Kelebek'in yüzünü ellerimin arasına aldım. Gözleri dolu dolu bakarken öfke göğsümde volkan gibi patlıyordu. "Babam çok kızacak."

"Umurumda değil, neden en başında bana söylemedin?"

[illegible] gitti yenisi gelecek."

"Yenisini de mahvederim," dedim. "Üzülme, kıyamam bebeğim." İnce gözyaşı yanağından akıp giderken hızlıca temizleyerek yanağından öptüm. "Annemle konuşacağım."

"Ne zaman boşanacaklar?"

"Bilmiyorum." Göğsüme derin bir nefes doldurarak geri çekildim. "Hadi sil gözyaşlarını, odana çık, birazdan gösteriş budalaları da gider."

İtiraz etmeden kendini toparladığında beraber dışarı çıktık, Kelebek odasına yöneldiğinde ben de tekrar dışarı ulaştım. Topuklarımın kırılma ihtimalini umursamadan hızlıca ilerlerken adımlarımı arka bahçeye çevirdim. Gözlerime dolan yaşların düşmemesi için kendimi tutarken iç çekişlerim artıyordu. Attığım her adımda maskelerimin ve içimin parçalandığını hissediyordum. Rüzgâr gibi geçerek kendimi daha karanlık, sessiz yere, gül bahçeme atarken müzik sesi de uzaklaşmıştı, elimin tersiyle yanağıma bulaşan gözyaşımı sildim. Ellerim iki yanımda yumruk olurken camdan kocaman alanı saran gül bahçesine girerek çift kişilik salıncak şeklindeki koltuğa yerleştim. Dudaklarımdan taşan gürültülü nefesim sessizliği bölerken çeneme dökülen gözyaşlarımı sildim. Yerine yenisi akarken ağlamamı nasıl durdurabilirim bilmiyordum.

Göğsümde bir yangın başlamıştı, nasıl söner bilmiyordum.

Kaç kova su acılarımdan tüten dumanı dindirirdi bilmiyordum.

Islak bakışlarım dışarıdaki ışıklandırmaların parıltısının hafifçe çarpıp aydınlattığı, kendi ellerimle diktiğim güllerimde dolaşırken bütün kızıllığın içinde açan beyaz iki gülü fark ettiğimde gözyaşlarım arttı. Onların orada yeri yoktu ama ben üzgündüm ve onlar kendilerini belli etmişlerdi.

Benim hüznüm onların suyu olmuş, toprağın dibinde can bulan tohumlar yeşererek beyaz güller doğmuştu.

*"Yıldızlardan parlaktı gözleri, kendi diliyle konuştu benimle, yumuşacık, alçacık, melek gibi sesiyle."**

Duyduğum sesle irkilerek kapattığım gözlerimi açtığımda Timur'un bana doğru geldiğini fark ettim. Konuşarak ilerleyip omzunu kapının kenara yasladığında sigarasını dudaklarının arasına aldı. "Hıçkırıkların, *müzlerin*** müziklerini anımsatıyor," dediğinde şaşkınlıkla kaşlarımı çattım.

"Ne?"

Burnumu çekerek doğrulup hislerimle çöken duruşumu düzelttim, elindeki sigarayı dudaklarından uzaklaştırarak dumanı dışarı bırakırken

* Dante Alighieri – İlahi Komedya / Cehennem

** Yunan Mitolojisinde birçok şiirde geçen ilham perileri

yanıma ulaştı. "Gözyaşların karanlıkta parıldıyor." Yanıma oturup sigarasını uzattığında kafamı iki yana salladım.

"Hıçkırıkların bütün bahçeyi sarıyor. Böyle yaparsan baban hemen seni bulur." Gözlerim istemsizce bir kere daha doldu. Parmakları akan gözyaşlarımı tutarak dağıtırken makyajımın mahvolduğunu biliyordum.

"Her ışığın sustuğu bir yerdeyim, her yer, fırtınalı havada karşıdan esen rüzgârın dövdüğü deniz gibi uğulduyor."

Ben de İlahi Komedya'dan Cehennem'den alıntı yaptığımda gözleri parıldayarak yüzüme çevrildi. "Okuyorsun," diyerek gülümsedi.

"Beatrice'ni hâlâ bulamadın mı?" Gülümseyerek gözlerini kaçırdı. "Cevap vermeyecek misin?"

"Senin verdiğin kadar." Dudaklarımı birbirine bastırıp somurttuğumda güldü. "İkinci dans fırsatımı kaçırdım mı?"

"Gelmeyeceğini düşünmüştüm."

"Neden?"

Bakışları bir kez daha bana dönerken, "Geç geldin," dediğimde gülümseyişi yanaklarındaki ince çizgileri ortaya çıkardı. "Yani geç-"

"Beni bekledin."

"Hayır tabii ki!"

Ayağa kalkarak elini uzattı. "Şansımı kaçırmak istemiyorum," derken güzel gülümsemesi yüzünü sarmıştı. "Benimle dans eder misin?"

"Burada edemem." Kafamı iki yana salladığımda gülümsemesi silindi. "Biri görebilir."

"Birilerini umursadığını sanmıyorum." Gözlerime sessizlik içinde bakarken bakışlarım bahçenin diğer tarafına kaydı. Kimse bu tarafa geçmiyordu ve gözden uzaktaydık.

Heyecan kalbimi sıkıştırırken parmaklarım aksini düşünmeden eline uzandığında, o da vazgeçeceğimi düşünüyormuş gibi elimi sıkıca tuttu. Elimi avucunun içine hapsederek dudaklarına yakın tutarken bir an için dudaklarının tenime değmesinin düşüncesi kalbimi ateşlerin arasında yaktı. Bu ihtimal ne kadar yakıcısıysa Timur dudaklarını bileğime bastırdığında gerçekleştirmesi o kadar felaketti. Dudaklarının dokunduğu tenim ateş dokunmuş gibi yanmaya başladı. Nabzım dudaklarının arasında çağlayarak atarken nefesimin kesildiğini hissettim. Büyük eli belimi kavradı, yüzlerimizin arasında azıcık bir mesafe vardı. Sıcacık kokusuna karışan sigara kokusu burnuma doluyordu.

İkimiz de sessizlik içinde konuşmadan dans ederken adımlarımız birbirine uyumluydu. Göğüslerim sert göğsüne sürtünüyordu, yakınım-

daydı, çok yakınımdaydı ve bu yakınlık tuhaftı. Sıcak nefesi tenimi okşuyordu ve her seferinde tatlı bir ürperişle daha fazlasını istiyordum. Müzik sesi etrafımızı sararken attığım her adımda bahçeden soyutlanıyorduk. Sanki çok başka yerlere gidiyorduk.

Gül bahçesi bana özeldi. Annem çok sevdiğimi bilerek bahçenin bu kısmını bana ayırmıştı. Bahçenin etrafı beyaza boyanan direkler hariç tamamen cam olan kafes şeklinde tasarlanmıştı ve içinde kocaman gül bahçesi vardı, burada zaman geçirmeyi seviyordum.

Timur dudaklarının arasında bilmediğim yumuşacık bir müziği mırıldanarak dudaklarını bir kere daha bileğime bastırdı. Parmakları elimi terk ederken çekileceği, sıcaklığının uzaklaşacağı düşüncesi beni korkuttu ve ben bunu ilk kez hissettim. İrkilerek ona bakarken Timur kolaylıkla beni etrafımda döndürdü. Kırmızı güller etrafımda dalgalanarak bulanıklaşırken sertçe kendine çekmesiyle yüzüm göğsüne, burnu saçlarıma gömüldü.

"Bal." Mırıldanarak dudaklarını şakağıma bastırdığında gözlerimi açmadım. "Neden bana bakmıyorsun?"

Sessiz kalırken nefesini yanağımda hissedişimle ürpererek ona doğru bir adım attım. "Gözlerimi açtığımda," diyerek derin bir nefes aldım. "Burası karanlığa gömülecek."

Derin nefes alışını, belimdeki elini enseme sararak okşayışını hissettim. "Burası ışığınla parıldıyor," dediğinde gözlerimi açmak istedim. "İstediğin gibi parıldıyorsun."

"Timur-"

"Şşt. Ajax diye seslen, lütfen."

Avuç içlerimi göğsüne yasladım, avucumun altında çırpınan kalbini hissediyordum. "Ajax," diyerek gözlerimi açtığımda parıldayan yeşilleriyle karşılaştım. "Benim parıltım sana gelmesin." Dudaklarımdan taşanlarla kaşları çatılırken, "Parıltım lanetli," diyerek gözlerimi kaçırdım.

Hissettiklerimi dökebileceğim kelimeler yoktu ve Timur hissettiklerimi tek bir dokunuşuyla ikiye katlarken ona çekilmemem gerektiğini biliyordum. Kendimi tanıyordum, hissettiklerimin ne kadar yoğun olabileceğini biliyordum. Beni boğan duyguların nasıl zehirli olduğunu biliyordum.

"Seni buradan götürmemi ister misin?" Dudaklarını şakağıma sürttü, dudaklarını tenimde hissettiğimde her noktam yanmaya başladı. Sanki göğsümün ortasında kocaman bir volkan vardı. Timur'un dokunuşlarıyla lavlar fışkırıyor, tenimi yakıyordu.

"Nereye?"

"Orası sürpriz olsun." Kararsız kalışımla yüzüme doğru eğildiğinde kalbimin ters bir takla attığını hissettim. Şaşırtıcı, tam da bu anlarda kalbimin attığını hissediyordum. "Tatlı yiyebilir misin?"

"Çok fazla alkol tükettim, yiyemem."

"Bir seferlik?"

Güzel gözleri gözlerime tutunmuş büyük bir istekle bakarken hayır cevabını söyleyemeyeceğimi anladım. "Tamam, bir kerelik yiyebilirim." Elimi kavradığında merakla ona bakıyordum. "Kimseye görünmeden çıkamayız."

"Arka çıkışınız yok mu?"

"Var ama tırmanman gerekir."

Timur elimi kavrayarak çekiştirirken o taraftan gideceğimizi anlamamam saçmalıktı. Kapının nerede olduğunu gösterdiğimde beni hasarlı yola açılan, bir sürü kilitle sarılı kapıya çekiştirdi, oraya nasıl tırmanacağımı merak ediyordum.

"Ben tırmanamam. Elbisem kirlenir."

"Yenisini alırım."

"Motorunu satsan bu elbiseyi alamazsın."

"Tekne mi?"

Kapının önünde durduğumuzda bana baktı. "Onu satmanı istemem, çok güzeldi," diyerek gözlerimi kaçırırken gülümseyişini gördüm.

"O zaman tırmanacaksın." Büyük demir kapı aşılmaz duruyordu. Timur ellerini belime sararak beni kendine çekti. "Seni belinden yukarı kaldırdığımda kapıya tutunarak kendini yukarı çek."

"Ön kapıdan çıkmayı deneyebiliriz."

O tarafa ilerleyecekken beni sıkıca tuttu. "Bana güven, bir şey olmayacak."

Endişem yakalanmaktan ya da babamın fark etmesinden değildi. Elbisemi sevmiştim. Ona dudak sarkıtarak baktım. "Elbisem beyaz."

"Yani?"

Anlamaz gözlerle bakarken, "En sevdiğim renk," dememle güldü. "Ayakkabılarım?"

"Çıkart."

Gözlerime anlamsız bir şekilde bakarken yüzümü buruşturarak elbisemle aynı renk topuklularımı çıkarıp ona uzattım. "Sana emanetler, sakın zarar gelmesin."

"Çocukken Külkedisi olduğunu mu sanıyordun?" Ellerini belime sarıp, "Şimdi seni kaldıracağım, sakın çığlık atma," dediğinde söylediklerine uysam da ona laf yetiştirme derdindeydim.

"Benden Külkedisi olmaz ama Malefiz olabilirim."

"Kanatlarının çalındığını mı dile getiriyorsun?"

Gözleri büyük bir dikkatle üzerimdeyken, "Henüz değil," diye mırıldandım. "Henüz kimse çalmadı."

Çünkü henüz kimseye âşık olmadım.

"Şimdi kendini yukarı çek." Söylediğime cevap vermeden başka bir şey dile getirdiğinde ona uyarak kendimi yukarı çektim ve elbisemin pis kapıya sürtünmesiyle acıyla inledim.

"Elbisem!"

"Sakın hareket etme, yukarı çıkmamı bekle." Kolaylıkla yukarı tırmandığında kapının ince kısmına yaslanmak yorucuydu. Timur takımının pislenmesini umursamadı. "Aşağı inerek seni kendime çekeceğim."

"Aşağıdan bana mı bakacaksın sapık!"

Dalga geçişimle kahkahasını zorlukla bastırırken aşağı atladı. Ellerini birbirine vurarak çırpıp önüme geçtiğinde, elbisemi tek elimle düzeltişimle bir kere daha güldü. Ellerini yukarı doğru uzattı. "Kendini yavaşça bırak, tutacağım." Söylediğine uyarak kendimi bırakırken elleri belimden kavradı ve bir kaza atlatmadan ayaklarımın üzerine indim, yere bıraktığı ayakkabılarımı giydim.

"Şimdi?"

"Taksi bulmalıyız." Elimi kavrayarak çekiştirirken bir şey söylemeden peşine takıldım.

"Çok hızlı yürüyorsun." Homurdanmamla bana baktı. "Topuklularla o kadar hızlı adım atmam zor, topuğum kırılırsa kıyameti koparırım."

"Kucağıma almamı mı istiyorsun? Taht görevi görebilirim."

"Ha ha, çok komik!" Somurtarak hızlı yürüyüp ona yetişmeye çalıştım. Bütün sızlanmalarımla sonunda caddeye ulaşıp ilk gelen taksiye bindiğimizde Timur, şoförün merkez kısma ilerlemesini istedi. "Telefonunu verir misin?"

"Neden?"

"Kerem'e haber vermeliyim."

"Tabii." Soğuk alaycı gülüşüyle ceketinin cebinden telefonunu çıkardı. "Sevgilini habersiz bırakma."

Gözlerimi devirerek ezbere bildiğim Kerem'in numarasını tuşladım. Çocukluğumdan beri numarasını ezbere bilirdim. Başım sıkıştıkça

onu ya da Ediz'i arardım. Arama başladığında birkaç saniye sonra ani mamı cevapladı.

"Efendim?"

"Kerem, benim Alya. Yanımda bizimkilerden biri varsa çaktırma."

"Yanımda kimse yok. Neredesin? Seni aradım ama bulamadım. Kelebek de yoktu, ben kutlamadan çıktım."

"Nereye gidiyorsun?"

"Deniz'in yanına gidiyorum."

"Tamam, soran olursa seninle beraberim."

"Bu kimin telefonu?"

"Sonra anlatırım. Telefonum evde kaldı, seni aradıklarında kimseyle konuşmak istemediğimi söyle."

"Tamam, iyisin değil mi?"

"İyiyim, yarın konuşuruz."

Telefonu Timur'a uzattığımda çatık kaşlarının altından bana bakıyordu. Oturduğumuz tarafa sadece ara sokak lambalarının ışıkları vururken yüzündeki gerginliği fark etmemek imkânsızdı. Başını geriye yatırmıştı, çatık kaşları ışığı sönmüş ormanlarını gölgelerken, dişlerini birbirine bastırdığı için çenesi gerilmişti. Ona bir açıklama yapmak zorunda değildim, zaten yapsam da anlayacağını sanmıyordum. Sol eli belimi kavradığında dokunuşunun sıcaklığı tenimi sardı, Timur gözlerini kapatarak beni kendine çekti. Yanağım omzuna, göğsüm göğsüne yaslanırken öyle sıkı tutuyordu ki, tenimde parmaklarının izi çıkabilirdi. Sık, sert nefesleri saçlarıma çarparken elimi dizine yasladım. Burnunu saçlarıma sürterek kokumu içine çektiğini fark ettiğimde elimi yukarı, bacağının üstüne kadar sürttüm. Bacağı elimin altında gerilirken kasığına yakın bir yerde durdum. Tırnaklarım pantolonunun kumaşına sürtündü, Timur dokunuşuma dayanamıyormuş gibi elimi kavrayarak parmaklarını parmaklarıma sarıp sıkıca tuttu.

Taksi gece vakti trafik olmayışıyla rahatça merkeze ulaştığında, Timur'un istediği yerde durdu. Dışarı çıktığımda bir kere daha yanıma geldi ama elimi tutmadı. Yan yana duran ellerimize bakarken hareketlenmesiyle peşine takıldım. Beni cadde üzerindeki, neredeyse bir sene önce açılan kafenin önüne getirmişti. Burası caddenin büyük bir alanını saran kitap kafeydi. Lavinia isimli kafenin kapısını açtığında beraber içeri girdik. Giriş alanının ışıkları yarıya indirilmişti ama kasa tarafı aydınlıktı. Gürültümüzle kasa tarafından minyon tipli bir kız çıktı.

"Timur!" Gözleri parıldarken elindeki bezi kenara bırakıp heyecanla bize doğru gelerek Timur'a sarıldı. "Sonunda gelebildiniz *kýrios*."*

"Kulaklarımı sık sık çınlattığını duydum."

"*Vrisketai!*"** Kim bunları uyduruyor?"

"Kim mi uyduruyor?" Üst kata ulaştığını düşündüğüm siyah demir merdivenlerden inen kişiyi fark ettim. Canlı bakan mavi gözleri bize çevrilmişti. "Hoş geldin, dostum."

"Hoş bulduk."

Timur ve buranın sahibi olduğunu düşündüğüm sarışın genç adam hızlıca tokalaştılar. İsmini bilmediğim adamı buraya daha önce gelişimde görmüştüm.

İkisinin de bakışları bana döndüğünde Timur, "Alya Lydia," diyerek ikisine de tanıttı. "Ayza ve Poyraz."

"Merhaba," diyerek Poyraz elini uzattı. "Lavinia'nın sahibiyim."

"Tahmin etmiştim."

Ayza, "Merhaba," diyerek elini uzattığında onunla da tanıştım, eli benimkilerden daha küçük, soğuktu. Minyon bir tipi vardı. Kahverengi saçları kâküllüydü ve alnını çok güzel örtüyordu. Düz, uzun saçları yuvarlak, beyaz tenli yüzüne yakışmıştı. Ürkek kahverengi gözleri, güzel bir yüzü vardı. Poyraz ise onun tam aksiydi. Uzun boylu, yolda görsem ikinci kere inceleyeceğim biriydi. Sarı, gür saçlarına fönle şekil vermiş gibiydi. Belirgin elmacık kemikleri, dolgun dudakları vardı, masmavi gözleri hiç şüphesiz en dikkat çekici noktasıydı.

"Bugün biraz geç kapatabilir misiniz?" diyerek Timur, Ayza ve Poyraz'a baktı. "Alya'ya sizin meşhur tatlıdan denettireceğim."

"Sonra gelelim." Elini tuttuğumda bana baktı. "Kapatıyorsanız rahatsız etmeyelim."

"Hayır, sorun değil." Poyraz hızlıca cevap verdiğinde Ayza'nın bakışları ona döndü ve yüzündeki hayal kırıklığını gördüm.

"Gerçekten başka zaman gelebiliriz." Timur'u çekmeye çalışırken kıpırdamamasıyla homurdandım.

"Sizi bar kısmına alalım." Ayza gülümsemeye çalışarak ilerlerken Timur'un çekiştirmesiyle peşine takıldım. Çoğu sandalye masaların üzerine bırakılmıştı. Etrafı toparlıyorlarken biz gelmiştik. "Alkol tüketiyor musun?" dedi Poyraz, bana baktığında onaylarcasına kafamı salladım. "Vişne sever misin?"

---

* Yunanca: Beyefendi

** Yunanca: Yalan

"Meyvelerle sorunum yok."

Büyük ahşap tezgâhın arkasında bir şeylerle uğraşırken etrafı incelemeye başladım.

Lavinia; Kocaman bir dünyaydı.

Her yeri kitaplarla doluydu. Duvarlar tamamen kitaplardan oluşuyordu. Çıplak köşelerde de tablolar asılıydı ama kitaplar çoğunluktaydı. Burasının kitap cafe & pub olduğunu biliyordum. Alkol satışı bulunan bir yerdi ama sigara türü şeyler tüketilmiyordu, yasaktı. Kahverenginin hakim olduğu alan ahşap bir dünyanın içindeydi. Tarihi buraya gizlemişlerdi de sadece gelenler keşfedebiliyordu. Girişi uzun bir koridoru andırsa da geniş, büyük ve yüksek tavanı olan alandı. Kapının hemen karşısındaki büyük alan ve sol taraftaki kapıdan geçilen yine büyük alan burayı sarıyordu. Bar tezgâhı girişin hemen karşısında, solda kalıyordu. Bar tezgâhının üzerinden yukarı ulaşan merdivenler ise Poyraz'ın indiği kısımdı.

"Burası çok güzel bir yer," diyerek Poyraz'a baktım. "Satın mı aldınız mı yoksa tamamen size mi ait?"

"Benim. İçini değiştirdim."

"İlk açıldığında çok dikkat çekerdi."

"Hâlâ çekiyor," diyerek yanımıza gelen Ayza gülümsedi. "Bir sürü öğrenci gelip hayran kalıyor." Yüzündeki kocaman gülümseme sanki hep oradaydı, hiç silinmiyordu. Elindeki kadehleri önümüze bırakarak servis açarken özellikle dikkatliydi. "Bugün birinin üzerine şarap döktüm." Timur'a yönelik sır veriyormuş gibi fısıldayarak konuştu. "Patron beni haşladı."

Poyraz, Ayza'ya ters ters bakarken Timur, *"Gkriniáris,"** dediğinde Ayza kuşlar gibi cıvıldayarak güldü.

"Öyle," diyerek bakışlarını Poyraz'a çevirdi.

"Keşke başka dil konuşmasanız."

Surat asmamaya çalışarak homurdanırken, "Kesinlikle!" diyerek Poyraz da beni onayladı. "Sana burada Yunanca konuşmak yasak demiştim."

"Irkçı!"

Ayza kafasını iki yana sallayarak homurdanırken yumuşacık görünen kahverengi saçları dağılarak yüzüne döküldü. "Senin dilin çok uzadı!" Poyraz kızgınlıkla kaşlarını çatıp elindeki havluyu tezgâha çarptığında şaşkınca ona baktım. "Seni kovarım."

* Yunanca: Huysuz

"Öyle bir şey yapamazsın." Timur konuştuğunda ona baktım. "Sözünü unutamazsın."

"Senden nefret ediyorum." Poyraz öne eğilip sıkıntıyla homurdandı. "Onu bilerek buraya getirdin. Eski defterleri açmaya bayılıyorsun."

"Siz nereden tanışıyorsunuz?"

Merakla Timur ve Poyraz'a bakarken Timur'un bakışları bana döndü. "Ayza da Yunan ve ünlü bir yazar," dediğinde Ediz'in söyledikleri kafamın içinde ampulün yanmasıyla aydınlığa kavuştu. Timur'u model olarak kullanan arkadaşıydı. "Bunu söylediğimi söyleme, hâlâ alışamadı, utanıyor. Liseye kadar Ayza ile ikimiz de Yunanistan'da yaşıyorduk. Sonra Ayza da İstanbul'a geldi. Orada da bununla tanışmış." Çenesiyle Poyraz'ı gösterdi. "Bir sene İstanbul'da kaldım. O zaman ben de Poyraz ile tanıştım." Poyraz istiridye kabuklarının içine koyduğu vişne rengindeki minik truffları önümüze tabakla bıraktı. "Poyraz'a Devin'de kafe açmasını ben söyledim. Yeri Tibet ayarladı ve işte burada."

"Umarım beğenirsin," dedi Poyraz. "Trufflar vişne ve rom ile yapıldı."

"Bana ait bir tarif," diyerek bana baktı Timur. "Ona bu tarifi vermem karşılığında Ayza'yı işe aldı."

Anladım dercesine kafamı aşağı yukarı sallarken istiridye kabuklarından birini aldım. Parıldayan kabuğun içinde inci gibi duruyordu. Küçük parçayı ağzıma attım. Sakince çiğnerken ısırışımla hafif acı vişne tadı ağzıma dağılmaya başladı, Timur'un meraklı bakışları üzerimde dolaşıyordu, göz ucuyla ona baktım. Dirseğini masaya, yanağını da yumruk yaptığı eline yaslamıştı, merakla bana bakarken bilerek yüzümü buruşturdum. Kaşları çatılırken önümdeki peçeteyi alarak dudaklarıma bastırdım.

"Kötü olamaz." Ne kadar da kendine güveniyordu! "Asla kötü olamaz."

"Kendinden ne kadar eminsin."

"Biz yukarı çıksak sizin için sorun olmaz sanırım." Timur tam cevap verecekken Poyraz konuşarak yanımıza geldi. "Birileri ayakta uyuyor, yukarıda ona yerini göstereceğim."

"Yukarı?"

Merakla ona bakarken, "Yukarısı benim dairem," dedi.

Teşekkürlerimi iletirken Ayza yukarı çıkıp çıkmama konusunda kararsızdı. Gözleri sık sık çıkış kapısına kaysa da önüne Poyraz geçtiğinde somurtarak vazgeçti. Güz diye birinin endişeleneceğinden bahseder-

"Tatlıyı beğenmemiş olamazsın."

"Neden?"

"Bu konuda iyiyim," dediğinde güldüm. "Ciddiyim. El lezzetim oldukça iyidir. Ödülüm var."

"Egonu okşamayacağım."

Gülerek kafasını iki yana sallarken bir tane daha tatlıyı ağzıma attım. Minik parçalar ağzıma dağılırken memnuniyetle gülümseyerek gözlerimi kapattım. Alkol ve onunla karışan vişne tadını almak güzeldi. Dilim dudaklarımı okşamak için aralanırken dudağımın kenarına değen yumuşaklıkla ürperdim. Gözlerimi yavaşça açtığımda Timur'u bana çok yakın bir şekilde buldum.

Yeşil gözlerini saran ağaç dallarını görebiliyordum. Kokusu üzerime sinecek kadar yakındı. Sıcak nefesi tenimde yer edinecek kadar sık, heyecanlıydı. Kirpikleri yavaşça dans edercesine kıpırdanırken geri çekilmedi. Gözlerimin içine bakarak dudağımın kenarından öptü.

Bir an için elimi boynuna sarmak, dudaklarımı dudaklarına basturarak öpücüğünü derinleştirmek, devam ettirmek istedim ama sanki bunu yapmak istediğimi biliyormuş gibi geri çekildi.

"Dans edelim mi?"

"Hım?" Kaşları çatılırken şaşırmıştı. "Dans mı?"

"Dans etmek istiyorum."

Bar taburesinden inerek elini uzattığında elimi avucuna bıraktım ve kapan gibi sıkıca kavradı. "Gel bakalım, bal," dediğinde gülümsedim.

"Bal?"

"Gözlerin." Kollarının arasına çektiğinde kafamı hafifçe geri yatırarak ona baktım. "Güzeller."

"Teşekkür ederim."

Gülümseyerek kollarının arasına çektiğinde çenem göğsüne sürtündü, ceketini çıkarıp kenara bırakmıştı. Papyonunu açmıştı ve yakasının iki yanından sarkıyordu. Göğsü sıcacıktı ve bu sıcaklık kokusunu yayıyordu. Alnımı göğsüne yasladığımda gözlerimi kapattım. Bilmediğim yavaş ritimli müzik etrafımızı sarıyordu.

"Bal?"

"Hım?"

"Hiç."

Sesindeki gülüşü duyarken gülümseyerek yüzümü göğsüne gömdüm. Dans etmeyi bırakmıştık. Kollarını etrafıma sarmıştı. Tuhaftı ama

şu an huzurluydum. Yatağımda, korunaklı evimde değil, sadece adını ve nerede okuduğunu bildiğim bir adamın kolları arasında huzurluydum.

"Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Ben de senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum." Parmaklarını parmaklarıma sarıp beni nazikçe kendinden uzaklaştırdı. "Bu senin için sorun mu?"

Beni kendi etrafımda döndürüp kollarının arasına çektiğinde, "Eve gitmek istemiyorum," dedim.

"Ne oldu?" Sessiz kalarak göğsüne yaslanırken gözleri merakla gözlerime bakıyordu. "Bal?"

"Efendim?"

İstemsizce ismi kabullenmiştim ve bunu fark edişiyle gülümsedi. "Sabah uyandığında yanında olacağımı söylesem bende kalır mısın?"

Dilimin ucuna gelen birçok soru vardı ama sorduğumda bu büyülü ânın mahvolacağını düşünüyordum. Korkarak, "Senin için sorun değil mi?" diye fısıldadığımda ona bakmıyordum.

Büyük elini yanağıma sarıp okşayarak saçlarımı geriye itti. Yüzümü açığa çıkararak kafasını eğip yüzlerimizin arasındaki mesafeyi azalttı, gözlerimi yummuş sadece onu hissediyordum. "Hissediyor musun?" Sıcacık nefesi dudaklarımı okşarken konuşamadım. "Hissettiğini biliyorum. Bu beni nasıl bir adam yapar zerre umurumda değil ama hissediyorum, Bal."

Göğsümün ortasındaki yangın büyüyerek vücudumu sararken kalbim ateşlerin arasında yanıyordu ve ben bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Diliyle insanları zehirleyen ben, bu sefer konuşamıyordum. İç çekerek dudaklarından taşanı kabul ettiğimde bir şey söylemeden geri çekildi. Timur, tabağı ve kadehleri kaldırdığında el ele oradan çıktık. Yedek anahtar olduğundan bahsederek kapıyı kilitlediğinde saat gece yarısını çoktan geçmişti. Bu saatte birine yakalanır mıydım bilmiyordum ama umursamadan Timur'un elini tutarak taksi durağına ilerlerken bir süreliğine hiçbir şey umurumda değildi. Taksiye bindiğimizde evinin adresini verdi. Sessizce dışarıyı izlerken bacağıma yaslanan elle sağ tarafıma baktım. Büyük eli elbisemin açık bıraktığı dizimi kavramıştı, kartal dövmesinin olduğu eliydi. İşaret ve yüzük parmağında aynı yüzükten vardı. Gümüş yüzüğün üzerinde minik yazılar yazıyordu. Yüzüklerini genellikle sağ elinin işaret ve yüzük parmağına takıyordu. Taksi sahil yolundan ilerleyerek evine ulaştı ve ikinci kere aynı

yoldan ilerlerken beraber evine geçtik. Timur ışıkları açarken perdeleri çekmek gibi bir derdi yoktu. Hiçbir zaman çekmediğini düşünüyordum.

"Sana tişört vereyim."

"Sevinirim."

Dolabına ulaşarak seçtiği tişörtü uzattığında tişörtü alıp adımlarımın yönünü banyosuna çevirdim. İçeri girişimle sırtımı kapıya yaslayarak gözlerimi kapattım. Bu yaptığım sorumsuzluktu, biliyordum. Babamın bana kızgın olduğunu biliyordum ama şimdi bunu umursamak istemiyordum. Kirlenen elbisemi üzerimden çıkardım ve Timur'un tişörtünü giydiğimde yakasını burnuma yaklaştırdım. Sigara içmesine rağmen evi havasız ve sigara kokusuyla sarılmamıştı, aksine ferah ve temiz kokuyordu. Evini saran koku kıyafetlerine de sinmişti. Elbisemi kenara bırakarak bir süre banyosunu inceledim. Klasik düzenle çevrelenmiş banyosunda utanmadan hızlıca kirlenen ayaklarımı temizleyip, kurulandığımda, eşyalarını koyduğu çantalarını karıştırırken pamuk ve yüz temizleme jeli bulmak beni şaşırtmadı, kendine baktığı zaten belliydi. Yüz temizleme jelinin arkasındaki yazıyı okuyup bir seferlik yardımcı olacağını düşünerek yüzümdeki makyajı çıkarttım. İçeriden taşan müzik sesi banyoya dolarken temizliğimi bitirerek kullandığım havluyu kirli sepetine atıp, elbisemi alıp dışarı çıktığımda meraklı bakışlarım etrafta dolaştı, Timur'u cam kenarında buldum. Açık camın kenarına omzuna yaslamış sigara içiyordu. Çıplak ayakları yere basarken, çıplak sırtı dimdik duruyordu. Siyah şortu her an kayıp düşecekmiş gibi belindeydi.

"Bir şeyler içmek ister misin?" Bana bakmadan konuştuğunda elbisemi bir köşeye bıraktım. "Kahve yapabilirim."

"Geç oldu, sadece su yeterli."

"Sadece su?" Tek kaşı havaya kalkarken onaylarcasına kafamı salladım. Timur sigarasını dudaklarının arasına sıkıştırırken mutfağına ilerledi. Ada tezgâhlı açık mutfağında duran sürahiyi alarak bardağa su doldurduğunda teşekkür edercesine gülümsedim. "Yemeklerle derdin ne?"

"Bir derdim yok." Suyu içtikten sonra bardağı lavabonun içine bıraktım. "Sadece fiziğimin bozulmaması için dikkat ediyorum."

Gözleri süzercesine vücudumda dolaştı. "İdeal kilonda mısın?"

"Sağlıklı bir kilodayım."

"Sporla ilgileniyorum, Bal. Boyunu hesaba kattığımızda çok zayıf görünüyorsun."

"Ben halimden memnunum."

"Ailen mi zorluyor?"

Şaşkınlıkla, "Ne?" diye sorduğumda kendimi tutamayarak güldüm. "Hangi gençlik dizisinin içindeyiz sanıyorsun? Ben böyle olmasını istedim."

"Sen delisin." Kafasını iki yana sallarken buzdolabına yöneldi. "Yemek yiyelim."

"Asla yiyemem." Kızgın bakışları tekrar bana döndüğünde omuz silktim. "Yedirirsen kusarım."

Gözlerini devirirken dolaptan yemek yerine meyve çıkartması da bir şeydi. Onu arkamda bırakırken odasını bir kere daha inceleyerek yatağına doğru ilerleyip camdan dışarı baktım. Bakışlarım sahilde dolaşırken aklıma gelen fikirle, "Ajax," diyerek ona doğru döndüm, çoktan yanıma geldiğini fark etmemiştim.

"Bal?"

"Türk tarafın mı baskın yoksa Yunan mı?"

"Burada yaşamadım ki." Sesi kısık çıkarken ânında bunu sorduğum için pişman oldum. "Ben burada çok az bir zaman geçirdim."

"Üzgünüm. Saçma bir soruydu, boş ver."

"Sorun değil." Gülümseyerek yatağına oturup ayaklarını uzattı. "Yunan tarafım daha baskın çünkü ona göre yetiştirildim. Cengiz Han Bey nereye ait olduğumu umursamaz."

"Bey mi?" Şaşkınca bakarken bakışlarını önüne çevirdi. "Aranız kötü mü?"

"Aramız yok." Omuz silkerek soğukça güldü. "Ben onun oğlu değilim, Alya. Sadece ailesine aldı. Beni hiçbir zaman oğlu olarak görmedi. *Çünkü tohumundan belli eder kendini bitki*," dediğinde ifadesizlikle ona bakıyordum. "İlahi Komedya, Araf."

"Ama-"

"Ama öyle gösterdi, biliyorum. Onun tek bir oğlu var, o da Tibet."

"Tibet'i sevmiyorsun."

"Sevebilecek kadar tanımıyorum diyelim." Omuz silkerek elini yanına, yatağına çarptığında itiraz etmeden oturdum. "Ama Ayla Hanım, beni seviyor. Bunu hissediyorum. Bana zehirli bir parçaymışım gibi bakmıyor. Takımımı o almış," diyerek gülümserken utanmıştı. "Bedenime uydu." Dövmeli parmaklarını göğsüne sürttüğünde dudakları güzel gülümsemesiyle kıvrıldı. "Bana annemden başkası takım elbise almamıştı." Çenemi zorla kapalı tutarak daha fazla onu üzecek sorular sormamaya çalışırken merakın içimi kemirdiği de bir gerçekti.

"Her zaman Dante'den alıntı mı yaparsın?"

"Rahatsız edici mi?" Meraklı bakışları yüzümde dolaşırken kafamı iki yana salladığımda gülümseyerek yanağıma dökülen saçlarımı parmak ucuyla kulağımın arkasına sıkıştırdı. *"Erdemle tutuşan bir sevgi, tutuşturur hep başka bir sevgiyi, yeter ki dışarı vursun alevi."* Saçlarımı omuzlarıma bırakırken gözleri ilgiyle parıldıyordu. "Araf."

"Çok değişik birisin," dediğimde sadece gülümsedi.

"Sürekli sen soru soruyorsun, sıra bana gelmeli." Tabaktan meyve alarak ağzıma attığımda merakla ona baktım. "Bu akşam seni ne üzdü?"

Kelimelerden halat oluşturulsaydı, hiç şüphesiz benim boynuma sarılır, urganımı yaratarak nefesimi keserdi. Bakışlarım önüme düşerken kendi kabuğuma çekilişimin bu kadar hızlı gerçekleşmesi benim için bir ilkti. Sanki yanında kaldıkça etrafımda oluşturduğum sahte deriden sıyrılarak çırılçıplak kalıyordum ve bu bana facia gibi geliyordu. Benim için tehlikeliydi.

"Sır tutabilir misin?" Dizlerimi kendime çekip kollarımı etrafına sararak yanağımı yaslayıp ona baktığımda göz göze geldik. Dile getirmeden sadece gözlerini kapatıp açarak evet dediğinde her şeyin gözlerinde bittiğini biliyordum, sırrımı oradaki ormanın toprağının yedi kat altına gömecekti. "Annem ve babam ailelerinin isteğiyle anlaşmalı şekilde evlenmişler, ikisi de birbirine âşık değil ve babam annemi aldatıyor." Kaşları şaşkınlıkla çatılırken derin bir nefes aldım. "Annem boşanma davasını açmaya çalışıyor ama sözleşmelerinin feshedilmesi için babam süre koymuş, üç sene sonra sözleşme geçersizleşiyor."

"Şaka mı bu?"

"Hayır, iş anlaşması gibi düşün. Annemin ailesinin otel zincirleri var ve babamın da medya şirketi, otellerin reklamı yapılıyor, babamın özel müşterileri o otellerde kalıyor, bunun gibi birçok ortak işleri var, annem dışarı magazin haberi vermeden halletmeye çalışıyor ama zor, babam her yeri kuşatmış. Bu akşam o kadınlardan biri gelmişti ve Kelebek fark etti, onun üzülmesine katlanamıyorum." Ne söyleyeceğini bilemez bir şekilde bakarken tepkisine şaşırmadım, Kerem ve Ediz öğrendiğinde de şok geçirmişlerdi.

"Peki Kerem ve sen?"

"Evleneceğiz," dediğimde kaşları gökyüzünde patlayan şimşek gibi aniden çatıldı, öfkesinin gürültüsünü zihnime doldu. "Ailelerimiz öyle

"Bir anlaşmalı evlilik daha mı?" Onaylarcasına kafamı salladığımda öfkeyle gülerek kafasını iki yana salladı. "Bu delilik! Kaçıncı yüzyıldayız? Sen reşitsin."

"Annem ve babamın boşanması benim sayemde olacak, babam kabul edersem sözleşmeyi iptal edeceğini söyledi. Eğer Kerem'le evlenirsem sözleşme üç sene dolmadan iptal olacak."

"Orospu çocuğu." Dudaklarından taşan küfürle şaşkınlıkla yerimde donup kalırken gözlerini kaçırarak, "Üzgünüm," diye mırıldandı. "Öfkelendim."

Kendimi tutamayarak kahkaha attığımda şaşırma sırası ondaydı. "Ben de hep içimden tekrarlıyorum," diyerek gürültülü kahkahamı patlattım. "Sesli küfretmem yasak ama bazen kendimi tutamıyorum."

"Yasak mı?"

"Beni tanıman için çocukluğuma inmemiz gerekiyor ve emin ol bu çok sıkıcı bir şey."

"Dinlemek isterim."

"Sadece filmlerdeki o kraliyet ailesini bizim ailemizin içinde düşün, bütün o kurallar, dersler, hepsini aldım. Çocukluğumdan beri elmas gibi parıldamam için yetiştirildim ve açıkçası bu hoşuma gidiyor. Parıldamak, dikkat çekmek, bütün gözlerin üzerinde olması beni ben yapan şey."

"Rodas soyadına sahip olduğun için bunlara katlanmak zorundasın."

Onaylarcasına kafamı salladım. "Ama bunu istiyorum, parıldamak ve dikkat çekmek hoşuma gidiyor."

"Peki Kelebek? O senden daha özgür gibi?"

"O, Rodas kanı taşıdığı için özgür," dediğimde gözlerinde birçok soru işareti vardı. "Benim gerçek babam Timuçin Rodas değil, kim olduğunu bilmiyorum, annem söylemiyor."

"Alya-"

Ne söyleyeceğini bilemez bir hâlde bakarken onu anlıyordum, böyle durumda ne söylenebilirdi ki? Hangi kelimeler yan yana gelerek yaşanılan durumu toparlayıp hiçbir şey yokmuş gibi hissettirebilirdi? "Aslında merak da etmiyorum, bilmiyorum, sanırım çocukluğumdan beri baba sevgisini hissedemediğim için o yanım köreldi, lisede annem açıkladığında üzüldüm ama bu çok kısa sürdü." Bir şey söylemeden beni koluyla sararak kendine çekip yüzümü göğsüne gömdüğünde bu hareketinden kaçmadım, ona sığındım. "Bu akşamı benim için özel kıldın, teşekkür ederim."

"İstediğin zaman."

İç çekerek, "Bir daha tekrarlanamaz," dediğimde bakışları yüzüme düşse de karşılık vermedim. "Kerem'den başkası hayatımda olamaz."

"Ona karşı bir şey hissetmediğinin farkındayım."

"Ama evleneceğim kişi o," dedim. "Bunu elimizden geldiğince uzatmaya çalışıyoruz ama sonunda onun eşi olacağım."

Göğsüne öfkeli, derin bir nefes doldurarak geri çekildiğinde toparlanarak bir kere daha arkama yaslandım. "Uykun var mı?" Kafamı iki yana sallayışımla yerinde doğruldu. "Film izlemek ister misin?"

"Film zevkim çok kötüdür, şimdiden söylüyorum. Ben dizi insanıyım."

"Bu kalabalığın arasında onu tanımak, ısırgan otlarının arasındaki gül fidanını tanımak kadar kolaydı. Her şey onunla aydınlanıyordu."

"Anna Karenina!" Ezberimde olan sözlerle gülümsedim. "Tam edebiyatçısın."

"Ezberim güçlü." Omuz silkerek kitaplığının bir rafına dizdiği filmleri karıştırarak birini aldı. "İzlemek ister misin?"

"Olur."

Bilgisayarıyla geldiğinde yanıma oturdu. Sırtımızı yastıklara yaslarken Timur filmi başlattı. Bilgisayarı çapraz bir şekilde kucağında tutuyordu. Liseden beri canım istedikçe açıp izlediğim filmi bir kere daha izlerken sıkılmayacağımı biliyordum. Keira Knightley bütün güzelliğiyle rolün üstesinden gelirken onu izlemeyi seviyordum. Ezbere bildiğim şekilde ilerlerken Timur'un bu kitabı ne kadar sevdiğini merak ettim.

"O dönemde yaşamak isterdim," diye mırıldandığımda Timur bana baktı. "Gerçekten o dönemde yaşamak isterdim, Anna Karenina olmak isterdim."

Bakışları yüzümde dolaşırken, "Cevabın şaşırtmadı," dedi.

Sessiz kalırken filmin dans sahnesinde nefesimi tuttum. Timur göz ucuyla bana bakarak gülümserken dansı büyülenerek izlememem imkânsızdı. O kadar güzeldi ki, güzelliğini dökecek kelimeler yoktu, olamazdı. Büyüleyiciydi. Film sonlanırken derin bir nefes alarak oturduğum yerde yayıldım. Timur bilgisayarını kapatıp kenara bırakırken benim gibi yatağına uzandı. Bana doğru döndüğünde ona baktım.

"Ben de sana ait bir şey var." Kaşlarım şaşkınlıkla çatılırken yerinden kalkıp kitaplığına ilerledi ve kısa sürede yanıma geldi. "Önümde bayıldığında parıltısı gözüme çarptı, zincirin ucu koptuğu için yaptırdım." Avucunu açışıyla gül kolyemi gördüğümde mutlulukla yerimde doğruldum. "Kusura bakma, vermeye vaktim olmadı."

"Kaybettim diye çok üzülmüştüm." Dudak bükerken zincirin dolaşan kısımlarını açtı. "Reşit olduğumda annecannem hediye etmişti." Gülün en sevdiğim çiçek oluşunu mırıldanırken saçlarımı toplayışımla kolyemi taktı, mutlulukla gülümsüyordum. "Devin için gül kutsal bir şey." Bakışları yüzümde dolaşırken ona baktım. "Âşık olduğumuzda dalımızdaki dikenler sevdiğimiz adamın kalbine batarmış, biraz acıtarak seviyoruz."

"Dramatik bir sevgi." Alayla dudak bükerken bir kere daha sırtüstü uzandım. Timur yanımda otururken parmakları yüzüklerinde dolaşıyordu. Gülümseyişi dudaklarından silinmezken üzerime eğildi. Göğsü göğsüme yaslanırken bedenim ânında heyecanla tepki verdi. Güzel yüzü nefesimin okşayacağı kadar yakındı, kendime hakim olmak imkânsızdı, ona dokunmak için can çekişiyordum, sadece küçücük bir dokunuş için içim içimi yiyordu. Elimi yanağına sararak teninin sıcaklığını parmak uçlarımda hissettiğimde iç çekerek yavaşça okşadım. "Seni öpeceğim." Gözlerim istemsizce irice açılırken gülümseyişi büyüdü. "Ve sen her iniltinde Ajax diye mırıldanacaksın."

Sanki göğsümde bin tane havai fişek patladı, hepsinin gürültüsü kalp atışlarıma karıştı, ışıltıları göğsümdeki karanlığı aydınlattı. Dudaklarıma kapanan dudaklar kalbimi saklayan kapının yüzüne yumruklarını indirirken o kilidin açılması beni delice korkutuyor olsa da adım attım. Elimi ensesine sararak gür saçlarını kavrayıp kendime çektiğimde açlıkla öpücüğüne karşılık verdim. Gecelerce rüyalarımda beni çıldırtan dudaklarını şimdi istekle öpüyordum, ilk kez birine karşı böyle açlık çekiyordum. Dudaklarımız hırpalarcasına hareket ederken gürültülü nefeslerimizi, hırıltılarını duymak tahrik ediciydi. Dudaklarımı okşayarak arasından sızan dilini hevesle kabul edip ağzımın içine itişiyle emdiğimde, tadı tadıma karıştı. Ensesindeki elimi omzuna kaydırarak sarıp üzerime çektiğimde istediğim vücudunun altında kalarak ezilmek, sıcaklığına karışmaktı.

"Bal." Nefes nefese mırıldanıp geri çekildiğinde gecenin koyuluğunu hapseden gözleri yüzümde dolaştı. "Seni tüketmek istiyorum."

Gürültülü nefeslerim dudaklarımdan sızarak dudaklarına çarparken, "Her saniye isteğini gerçekleştiriyorsun," dediğimde yalan söylemiyordum.

Timur, beni tüketiyordu.

5. Kanto

DOLU KADEHİ TERS TUT - YANGIN

"Gecenin soğuğunda büzülüp
kapanan, gün ışıyınca dirilip,
Doğrulan çiçekler gibi, ben de
sıyrıldım uyuşukluktan,
Yüreğimi öyle bir korkusuzluk kapladı ki,
Konuştum özgür bir insan gibi."

İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Güneş yüzüme çarparak uyanmam için sinyalini yollarken rahatsız oluşuma rağmen gözlerimi açmadım. Yakası geniş tişört omzumdan aşağı düşmüştü. Güneşin sıcaklığı tenimi her yerden kuşatırken yattığım yerde kıvrıldığımda sadece hissetmek istiyordum.

Hâlâ uyuyor olabilir miydi? İçten içe heyecanım nefesimi tıkarken gözlerimi yavaşça araladım. Güzel yüzü gözlerimin önündeydi. Bana dönük uyuyordu, istemsizce gülümserken yan dönerek onu incelemeye başladım. Kolu ortamızda, yastığının altındaydı. Sert, kaslı göğsü ağzımı sulandıran bir güzellikteydi. Boynu evinin sıcaklığından kızarmış, gür saçları karışık bir şekilde alnına, birazı da geriye dökülmüştü.

Dirseğimin üzerine birazcık yükseldim, yüzüm yüzüne yakındı ve bu yakınlıktan rahatsız değildim. Parmak uçlarım çenesine dokundu. Sıcacık tenini saran sert sakalları parmak uçlarımı çizerken okşayarak yanağına ve oradan elmacık kemiklerine kaydırdım. Sert yüz hattını incelerken kıpırdanmaya başlamasıyla yavaşça geri çekilip yerime uzandım. Gözlerini açmayışıyla parmaklarımı bu sefer karnına sürttüm. Sert

karın kaslarının çıkıntılarını parmaklarımı sürterek hareket ettirirken uyanmasını istiyordum. Şımarıkça gülümseyip bu sefer tırnağımı sürterek ilerlettim, teninin dokunuşlarımla kasıldığını, sertleştiğini hissediyordum. Parmaklarım göğsünü saran ağaç dövmesine ulaştı. Gövdesinden başlayıp dallarını dolaşarak ilerlerken parmağım kasığında süzülen köklere kayacakken bileğime sarılan ellerle irkildim.

"Dokunuşlarınla nasıl ateşten bir yol çizdiğini mi merak ediyorsun?" diye sorduğunda gülümsedim. "Parmak uçlarında cehennem var, güzelim. Tenimi yakıyorsun."

Omuz silkerken büyük elini çıplak kalan bacağıma sardı, avucu sıcacıktı ve çok iyi hissettiriyordu. Parmakları tenimi okşayarak yukarı ilerleyip tişörtümün altına girdiğinde nefesimi tuttum. Uykulu bakışları yüzümde dolaşırken dudakları ufacık kıvrıldı. "Güzel hissettiriyor mu?" Dilini kuruyan dudaklarında dolaştırırken kısılan gözlerimin altından ona baktım. "Senin yaptığın böyle hissettiriyordu?"

O zaman üstüme atlamak mı istemişti?

Sırıtarak ona doğru eğildiğimde tek kolunu keyifle başının altına aldı. Göğsü gerilerek şişerken tek bacağımı diğer tarafa atıp kucağına ata biner gibi oturdum. Altımda sertleşen aletini hissediyordum, kalçalarımı sürtüşümle aleti seğirdiğinde kadınlığım kasıldı. "Elini daha derinlere götürsen bir şey hissettirebilirdin." Göz kırparak diğer bacağımı da sola atıp kucağından kalkarken homurdanışını duydum. "Ben hazırlanana kadar bana taksi çağırır mısın?"

"Bir şeyler yemeyecek misin?" Banyoya girecekken durup ona baktım. "Evimde kahvaltı yapmak popülariteni engellemez herhalde?"

Alaycı bakışları yüzümde dolaşırken, "Kelebek'in yanına gitmek istiyorum," dedim. "Dün gece kötüydü, yanında olmak istiyorum."

"Seni bırakmak isterdim ama-"

"Motosiklete binmem," dediğimde gözlerini devirdi.

Banyosuna girerek elbisemi üzerime geçirip kabaran saçlarımı ellerimle ıslatarak toparlamaya çalışırken idare edilebilecek bir duruma gelmiştim. Salona bıraktığım topuklu ayakkabılarımı ayaklarıma geçirirken Timur bir köşede beni izliyordu.

Veda etme konusunda iyi değildim ve bu kapıdan çıktığımda akşam olanları saklayacağımızı biliyordum. "Akşam olanlar," diyerek ona yaklaşırken kelimeleri nasıl toparlamam gerektiğini bilmiyordum.

"Sır."

Onaylarcasına kafamı salladığımda gülümsedi. "Üzgünüm."

"Bir geceden bir şey olmaz," dediğinde geri çekilerek aramıza mesafe koyarken sessizlik içinde gözlerine bakıyordum. "Taksi gelmiştir."

"Teşekkür ederim."

Kafa sallayışıyla kabul ederken başka söyleyebileceğim bir şey yoktu. Tırnaklarım yumruk yaptığım ellerimin avuç içlerine batarken göğsüme de batan dikenler vardı. Timur'a yaklaşarak dudaklarımı dudağının kenarına bastırdığımda iç çekişini duydum. Evini hızlıca terk ederek beni bekleyen taksinin içine kendimi atıp arkama yaslandığımda, sanki ruhum o evin içinde kalmıştı.

Eve kısa sürede ulaşmıştım, içeri girdiğimde kahvaltı masasının henüz yeni hazırlandığını görmek rahatlatmıştı. Görevliler beni görmeden gelirken asansöre geçerek kendimi direkt odama attım. Üzerimdeki elbise ve takıları çıkararak duşa girdiğimde hızlı davranıyordum. Temiz kıyafetlerimi giyerek saçlarımı kurutup saatlerdir bakmadığım telefonumu elime aldım, bir sürü bildirim vardı. İlk önceliğim grupta birikmiş mesajlara bakmak oldu.

Felix Culpa

Akın: Giray'ı hastaneye getirdim kuduz aşısı oluyor

Ediz: Niye ısırdın çocuğu? :D

Kelebek: Veterinere götürseydin ya :D

Akın: Bahçeye giren kediyle TikTok videosu çekerken kedi bayağı kötü tırmaladı

Akın: Videoyu izleteceğim altınıza işersiniz

Akın: Yüz kere izledim hâlâ gülüyorum

Kelebek: Biri bu çocuğun elinden telefonu alsın

Kelebek: Ve o saçma uygulamayı silsin

Akın: Bunun için çok geç kaldık tırtıl

Akın: Ona bağımlı yaşıyor

Alt alta dizilmiş konuşmaları hızlıca okurken Akın, Giray'ın aptal suratlı hâliyle fotoğraf çekilip gruba atmıştı ve çok tatlılardı. Kelebek'in uyanık olmasıyla yerimden kalkarak odamdan çıkıp onun odasına geçtim. Tahmin ettiğim gibi uyanmıştı, yatağında peluş oyuncaklarının arasında uzanıyordu. "Günaydın," diyerek yanına ulaştığımda kenara çekilmesiyle yatağına oturdum ve beklemeden kollarımın arasına girerek kafasını kucağıma yasladı. "İyi misin?"

"Aşağı inmek istemiyorum."

"O zaman inmezsin." Dağınık saçlarını geriye iterek okşarken, "Senin böyle bir zorunluluğun yok, rahat ol," dedim. "Ben gerisini halledeceğim."

"Öğrendiğinde sana kızacak."

"Hiçbir şey yapamaz, korkma."

Sessizliğe gömülerek saçlarıyla oynamama ses çıkartmadığında kollarımın arasında küçük bir çocuk gibi mayışması kalbimi sevgiyle dolduruyordu. Eskiden onu kıskanırdım, herkesin imrendiği ben, kardeşimi kıskanırdım çünkü benden daha özgür, mutluydu. Büyüdükçe bu duygumdan kurtulduğumda ona karşı hissettiğim tarifsiz sevgiyle korumacılığım artmıştı.

"Gece evde değildin."

"Beni dert etmene gerek yok, güzelim. Başımın çaresine bakıyorum."

"Senin beni merak ettiğin gibi seni merak ediyorum, Alya."

Ona doğru eğilerek yanağından öptüğümde gülümsedi. "Uyu ve dinlen. Gece boyunca uyumadığına eminim, başka bir şey düşünme."

Sessiz kalarak dokunuşlarımı eksiltmeyişimle güvenimin parçalarını kabul edip kendini uykunun kollarına bıraktığında, başını nazikçe yastığına bırakarak yatağından kalktım. Benim evde olmadığımı sandıkları için aşağıdaki kahvaltı merasimi başlamıştı. Normalde Kelebek'in inmemesi babam için sorun değildi ama ben inmezsem kıyameti kopartırdı. Sessizlik içinde bir kere daha odama geçip yatağıma kurularak arkama yaslandığımda bir süre dinlenmek istiyordum.

Evdeki sesler çekilene kadar odamdan dışarı adım atmayı reddedip yatağımda uzanırken yağmur yağmaya başlamıştı. Yağmur gökyüzüne lanet edercesine dökülerek kar küresini andıran dünyaya saldırıp üzerimize yağarken, tam olarak kar küresinin içine hapsedildiğimizi düşünüyordum. Kocaman evrendeki minik detaylardık. Hapsedildiğim kürenin içinde benden bir tane daha olmadığını biliyordum ve gücümün, güzelliğimin, zekâmın farkındaydım ama bunlar her şey değildi. Ruhu insanı tamamlardı, benim ruhum ise bedenime hapisti, onu özgür bırakmadığım için içten içe beni tüketiyordu.

Sessizlik içinde geçen zamanda uykunun tesirine yakalanmış ama kâbus görüp sıçrayarak uyanmıştım ve zihnimin bana gösterdiği görüntüler, dün gece attığım adıma, itiraf ettiklerime bir uyarıydı. Aynı hatayı tekrar yapmamam gerekiyordu, bunu anlamamam imkânsızdı. Aynı şeyleri bir daha yaşamak istemiyordum.

Bir kere daha telefonumla uğraşıp çekildiğim fotoğraflardan birinin renklerini düzenleyerek paylaştım. Sabahki dersleri kaçırsam da hem çocuklarla zaman geçirmek hem de son dersime girmek için kalkıp hazırlandım, evden herkesin çekilişiyle çıkıp aracıma geçtim. Müzik açarak sesini yükselttiğimde üniversitenin yolu boyunca birkaç şarkı dinledim. Arabamı otoparka park ederek dikiz aynasını kendime çevirip çantamdan çıkardığım parlatıcıyı dudaklarıma yedirdim. Saçlarımı düzelterek çantamı alıp aracımdan çıkarken elbisemi düzelttim, havanın kötü olması elbise giymekten vazgeçeceğim anlamına gelmezdi. Telefonumu elime aldığım sırada adımlarımı Siyah'a çevirdim. Sakince yürürken etraftaki insanları inceliyordum, çoğunun bakışları üzerimde dolaşırken onları görmezlikten geldim, beni incelemeleri çok normaldi. Bazılarının elbisemin fotoğrafını çekip internette arattıklarına emindim. Kendimi beğenmiş bir şekilde sırıttım.

Sıcak havayı ve kahve kokusunu içine hapseden Siyah'ın içine adım attım, yönümü kasaya çevirip yeşil çay siparişimi verdim. Bir köşeye geçerek siparişimin hazırlanmasını beklerken etraftaki insanları incelemeye başladığımda bakışlarım bir noktada takılı kaldı. Ahu ve Timur kafenin dışında karşılıklı durarak konuşuyorlardı. Ahu bütün çekiciliğini kullanarak Timur'un dikkatini üzerine çekip bir şeyler anlatırken onları duymak istedim. Merak içimi kemiriyordu, Ahu elini Timur'un koluna sararak okşarcasına dolaştırıp göğsüne kaydırdığında boğazımı yakan acı tat beni dehşete düşürdü. Acı, lav gibi boğazımdan akıp nefes borumu parçalıyordu, onlara arkamı dönerek derin bir nefes aldım. Siparişimin hazırlanmasıyla sıcak bardağı avucumun içinde tutarak arkadaşlarımın yerleştiği masaya ulaştığımda bir daha o noktaya bakmadım.

"Erkencisin."

Ediz alayla gülümseyerek bakarken, "Uyuyakalmışım," dedim. "Dün geceden sonra normal."

"Sensiz bunlara katlanamıyorum." Akın uzanarak yanağımdan öptü. "Kelebek yok mu?"

"Hayır, yorgun, gelmemesi daha iyi oldu."

"Bünyesi zayıf, sonra hastalanır." Ediz'in konuşmasıyla göz ucuyla ona baktım, dudaklarından taşanlar masadakilere normal gelse de ilgisini bilen tek insan ben ve Kerem'di. Gülümseyişimi bardağımı dudaklarıma yaslayarak saklamaya çalışsam da fark etmiş ve utanmıştı. "Gelmeyeceğini söylemişti."

"Hangi ara? Ben odasından çıktığımda uyuyordu." Meraklı onu bakarken fark ettiğim detayla elimi havaya kaldırdım. "Bir dakika, siz grup dışı mı konuşuyorsunuz yoksa ben mi yanlış anladım?"

"Kesinlikle doğru anladın," diyerek Giray konuştu. "Biz de duyduk."

"Hainler!"

"Bir dizi hakkında konuşuyorduk." Ediz âniden savunmaya geçtiğinde güldüm. "Ben önermiştim, izlemeye başlamış ve yazdı, konuşuyoruz. Arkadaş değil miyiz, olsun o kadar!"

"Tamam, bir şey demedim!" Keyifle gülerek yanağına dokundum. "Hemen de kızarırmış!"

"Alya!" Kaşlarını çatarak elime vururken kahkaham kafede yankılandı.

Kerem de dersten çıkarak yanımıza geldiğinde solumda kalan boş sandalyeye oturdu. Bensiz ne yaptıklarından bahsederlerken konu sabah yine kafede oturdukları sıra Ediz'den numarasını almaya çalışan kıza geldi. Kerem hevesle dalgasını geçerek anlatıyor, Ediz'in uydurmaya çalıştığı yalanlardan bahsettiğinde gülmekten gözlerimden yaşlar dökülüyordu. "Şimdi gülmekten karnım çatlayacak." Yanaklarımı ıslatan gözyaşlarımı silerek Ediz'e baktım. "Sadece hayır diyebilirdin, neden bu kadar saçma yalanlar uydurdun?"

"Ne söyleyeceğimi bilemedim." Kollarını göğsünde birleştirerek somurturken çok tatlıydı. Kerem sandalyesini biricik dostunun yanına yaklaştırıp kolunu omzuna sardı. "Hem kızı üzmek istemedim."

"Bebeğim, üzmezsen düzülürsün." Kerem'in saçma yorumuyla yüzümü buruşturarak önümdeki peçeteyi buruşturup kafasına attım.

"Düzgün konuş, o nasıl laf?"

"Sen benim pis ağzımı seviyorsun."

"Selam." Masanın kenarında duran bedeni fark etmemle gerildim. Timur bakışlarını üzerimizde dolaştırırken Ediz'in yanındaki sandalyeyi çekmesiyle gülümseyerek o tarafa yönelip oturdu.

"Zevzeksin."

Timur'a bakmadan Kerem'e cevap verdiğimde arsız çocuklar gibi sırnaşmaya başladı. Saçlarımla oynadıkça eline vuruyor, bilerek daha çok oynayıp beni çıldırtıyordu. "Keşke çocuk hâlinle kalsaydın, Kerem. O zaman daha çekilirdin, elini kıracağım şimdi!" diye çemkirdiğimde neşeyle kahkaha attı. "Saçlarımı mahvettin, aptal çocuk."

"Hâlâ senin için çekilebilir bir harikalığım var, yalan mı?" Sandalyesini geriye iterek tişörtünün sardığı kaslı vücudunu gösterdi. "Bu mükemmellik kimde var ki?"

"Bebeğim, vücudun kafandan büyük." Söylediğimle masadakiler kahkahalara boğulurken Kerem kıpkırmızı oldu. "Çocukken daha tatlıydın."

Kızgınlıkla bakarken, "Çok kötüsün," diyerek homurdandığında kıkırdadım. "Ciddiyim."

Kerem'e bu sefer ben sataşarak gönlünü alırken tatlı istememle alıp geldiğinde beraber tatlımı mideme indirdik. "Sen şimdi Ahu'yla takılıyor musun?" Ediz'in sorusuyla tatlı kaşığı ağzımda donup kalırken bakışlarım ondan Timur'a kaydı.

"Ne alaka?"

"Ben denediğimde reddetmişti," dediğinde öksürüklere boğuldum.

"Ne?" Çemkirişimle bana baktı. "Ne zaman? Bize neden söylemedin?"

"Sen iyi misin?" Bu sefer Akın şaşkınlıkla konuşarak ona baktı. "Cidden gidip takılalım mı dedin?"

"Ne? Şansımı denemek istedim."

"Şansını denemek istemişmiş." Giray ağzını eğerek taklidini yaparken uzanıp masanın üzerinden Ediz'in omzuna vurdum. "O teklifi ederken hiç mi utanmadın?"

"Ne utanacağım. Güzel kız!"

"Zevksizsin."

Akın söylediğime kafasını onaylarcasına sallarken, "Yıkıksın!" dedi.

"Bitmişsin oğlum sen!" dedim.

"Ölmüşsün!"

Giray konuşmamı tamamladığında sırıttım. "İçinizden biri," diyerek bakışlarımı Timur hariç bizimkilerde dolaştırdım. "O kıza yaklaşsın, onu keserim." Kollarımı göğsümde birleştirerek kızgın bakışlarımı sürdürdüm. "Bana inat olsun diye size yaklaşıyor, Kerem canını zor kurtarıyordu hatırlatayım," diyerek eski konuyu açıp ona da laf çarptığımda yanaklarına oturan kızıllıkla gülmemeye çalıştım.

Küçük bir şehirde yaşadığında insanlar birbirini tanırdı, aynı yollarda birçok kere karşılaşırdık, aynı restoranda yemek yer, aynı eğitim kurumlarında okurdun. Ahu'yla da bu böyleydi ve lisede Kerem, ona hayrandı, peşinden günlerce koşmuştu.

"Yalnız flörtü bu masada oturuyor."

Timur okların ona dönmesiyle, "Kimseyle flört etmiyorum," dedi. "Dikkatimi çekmiyor."

Gözleri yüzümde dolaşarak önüne düştüğünde ders saatine kadar masada oturup sohbet ettik. Giray ailesinin şehir dışına çıktığını, ormandaki evin boş olduğunu ve barbekü yapabileceğimizi söylediğinde kimse itiraz etmedi.

"Bir işin yoksa sen de gel," diyerek Timur'a baktığımda arkadaşlarının şaşkın bakışları bana döndü.

"Evet, istersen gel, eğleniriz."

Giray da teklif ettiğinde, "Olur," dedi. "İşten sonra gelebilirim."

Çocuklara Nerissa'da çalıştığından, işinin ne zaman biteceğinden bahsederken ders saatimin gelmesiyle veda ederek yanlarından ayrılıp dersin yapılacağı sınıfa geçtim. Telefonumla uğraşmama gerek kalmadan hoca içeri girdi.

Hoca okuduğumuz kitabın incelemesi hakkında düşündüklerini dile getirip yorumlarımızı isterken istemsizce elimi havaya kaldırmıştım. Birkaç kişinin arasından gözleri beni bulduğunda başını sallayarak bana söz hakkı verdi. "Bahsettiğiniz karakterlerin kalp ve mantığıyla beraber ilerlediğinden bahsediyorsunuz ama kalbin bittiği yerde mantık devreye girer. Aslında mantık en sık bizimle olan şey değil mi? Yani kalbin o kadar da önemi yok," dediğimde kaşları şaşkınla havaya kalktı. "Kalp olmadan da ilerleyebiliriz."

"Ama yaşayamazsınız," dediğinde gözlerimi devirmemeye çalıştım. "Mantık sizi ayakta tutar, kalp size nefes verir. Nefes olmadan ayakta durabilir misin?"

"Nefes alıp ayakta duramamak daha kötü."

"İkisi de birbiriyle bağlantılı, biri olmadan diğeri olmaz. Mantığın bittiği yerde kalbiniz çalışmaya başlar ve duygularınızla, hissettiklerinizle ilerlersiniz. Hisleriniz sizi yanılttığında ise mantığınıza uyarsınız. Gülün Günahı bunu içeriyor. Rose, bu ikisine uyarak ilerliyordu."

"Rose, ikisini yürütemiyordu." Söz almadan konuşup sözünü kestiğimde bakışları bir kere daha bana döndü. "Alexander karşısına çıkmadan önce Rose, mantığıyla ilerliyordu. Jonathan ile evlenip zengin olacak, hayal ettiği üne, parıltıya kavuşacaktı. Alexander karşısına çıktığında mantığı devre dışı kaldı. Tamamen tutkusuyla ilerlemeye başladı. İkisi aynı anda ilerlemedi."

"Rose, günahkâr bir kadındı," dediğinde sertçe yutkundum. Hoca gözlüğünü düzelterek masasının kenarına yaslandı. "Jonathan'a tama-

men mantığıyla ilerliyordu, bunu kabul edebiliriz. Çünkü ona karşı hiçbir şey hissetmiyordu. Tamamen hedefine ulaşan yolda bir köprüydü ama Alexander, onun en derin günahıydı. Alexander'a âşık olduğunu fark ettiğinde mantığı devre dışı kalsa da kıskançlığıyla ilerlediği yolda aslında mantığı arka planda çalışıyordu."

Kızgınlıkla kaşlarımı çatarken, "Ama Jonathan ile evlendi!" dediğimde hoca eşyalarını toparlamaya başladı.

"Kitabı bitirdin mi?" diye sorduğunda kafamı iki yana salladım. "Bitirdiğinde tekrar konuşalım, Alya. Bunu tekrar tartışalım." Gülümseyerek bir kere daha gözlüklerini düzeltti. "Ders bitti arkadaşlar, çıkabilirsiniz."

Öfkeli bakışlarım hocanın yüzünde dolaşırken bana bakmadı. Aksine yüzüne yerleşen gülümsemesiyle ilerlerken hızlıca toparlanıp peşine takıldım. "Hocam?" Uzun koridorda yanına ulaştığımda bakışları bana döndü. "Sonunda Jonathan'a âşık mı oluyor?" dediğimde güldü.

"Bir sorun mu var Alya?" Koyu renk gözleri yüzümde dolaşırken düşüncemi sürdürmem onu eğlendiriyor gibiydi. "Kendine bir şeyi mi kanıtlamaya çalışıyorsun?"

"Sadece mantık-"

"Mantık insanı robotlaştırır, Alya. Kalbin olmazsa sen de olmazsın. Hüznün, öfken, sevgin, en önemlisi tutkulu aşkın da olmaz. Kalbinde hiçbir şey hissedemezsen mantığın ne önemi var ki?"

"Ama-"

"Şu an bile öfkeleniyorsun. Kalbin çalışıyor, mantığın bana itiraz ediyor. Bak, ikisi de aynı anda ilerliyor," dediğinde somurttum. "Neyi kanıtlamaya çalışıyorsun bilmiyorum. Mantığınla ilerliyorsun, farkındayım ama bu sefer kalbinle ilerle bakalım ortaya ne çıkacak."

Dersten çıkarak eve döndüğümde annemin eve geldiğini öğrenmemle çalışma odasına çıkmış, kapının önünden geldiğimi göstermek için kendimi belli etmiştim. O online toplantısına girmeden önce kaçak dövüşerek cevaplar vermiş, Kerem'le takıldığımızı söylemiştim. Akşam Giray'a gideceğimizi söyleyerek odama geçtiğimde rahat kıyafetlerimi giymiş, öğlen yemeğimi kendim hazırlayarak bir kere daha odama yerleşmiştim.

Gözlerim odamın tavanında dolaşırken kafamın içinden geçen düşünceler çok başkaydı. Dile getirmesem de içten içe biliyordum ki o gece, ilk kez rüyama sızdığında bir şeyler değişmişti. Üst üste dizilerek geleceğe uzanan taşlar yerinden oynamış, bir şeyler değişmişti. Kal-

bimin içinde hapsettiğim acı çeken ruhum bile gözyaşlarını dökmeyi bırakmış, merakla olanları izlerken o da benim kadar yoldan çıkmak, kuralları yıkıp geçmek istiyordu.

Benim yoldan çıkmaya gönüllü zayıf ruhum Timur'un ruhunun peşinde dolaşmak, ona karışmak, onunla olup can bularak günaha karışmak istiyordu.

Asıl sorun ise buydu, ben buna gönüllüydüm. Yanmaya, yakmaya, kül olmaya gönüllüydüm.

Göğsümü yakan istek, lavların arasından sızarak kasıklarıma ulaşırken kalbim kocaman bir yanardağdı ve alevlerini saçarak beni yakıyordu. İstek göğsümü, kasıklarımı her bir hücremi kemiriyordu. Onu istiyordum ve bu benim en zayıf noktam olmuştu.

Ediz gelip bizi alacaklarına dair mesaj attığında üzerime bir şeyler geçirerek hazırlandım. Hazırlandıktan sonra adımlarımı Kelebek'in odasına çevirdiğimde içeriden gelen müzik sesini duyuyordum. Her ne kadar duymayacağını bilsem de kapıya bir iki kere vurarak içeri girdiğimde onu aynasının karşısında buldum. Aynanın yansımasından beni gördü. Askısından tuttuğu beyaz elbiseyle müziğin ritmine uyarak salınıyordu.

"Baloya mı gidiyoruz?" Gülümseyerek içeri girdim. "Mangal partisine gittiğimizi sanıyordum."

"Sadece eğleniyordum." Omuz silkerek yatağın üzerindekileri gösterdi. "Ediz, havanın soğuk olduğunu söyledi."

"Ediz?" Onaylarcasına kafasını sallarken yatağına oturup bacaklarımı ileri uzattım. Yatağın üzerindeki peluş oyuncağını kucağıma alarak tüyleriyle oynamaya başladım. "Ediz, niye sana havadan bahsediyor? Hava durumu sunucusu mu?"

"Ne?" Yüzünü buruşturarak bana baktı. "Konuşuyorduk söyledi."

"Üşümeni istemiyorsa demek ki." Bakışları yüzümde dolaşırken gözlerini kaçırışıyla kalkıp kafasına vurmak istedim. Aptallığına gözlerime devirirken önümde soyunmayı umursamadan seçtiklerini hızlıca giyindi. Benim ne kadar rahat olursa olsun şık giyinişime rağmen o sportifti. Kot pantolonun üzerine kırmızı sweatshirt giymiş, onun üzerine de pantolonuyla uyumlu kot ceketini seçmişti.

"Beraber gidiyormuşuz."

Onaylarcasına kafamı salladığımda beraber aşağı indik. Dışarı çıktığımızda bahçeye giriş yapan arabayı fark ettim. Lüks, siyah spor araba önümüzde durduğunda bu arabayı ilk kez görüyordum. İstemsizce mat

siyah renginde ve karanlığı aydınlatan tek şeyin beyaz ışıklar saçan farları olan aracı inceledim, bizim tarafımızdaki cam aşağı indiğinde Ediz ile karşılaştım. "Hadi atlayın."

Arka kapıyı açarak Kelebek'i ortaya ittim. Homurdanarak Akın'ı sola iterken araca geçtiğimde şoför koltuğundaki Timur'u fark ettim.

"Araba mı aldın?" Kelebek hevesle öne eğilip Timur'a baktı.

"Ayla Hanım'ın hediyesi, motosiklete binmemden korkuyor."

Kollarımı göğsümde bağlarken dikiz aynasından bakışları bana döndü. Gözleri kısılırken bakışlarına karşılık vermeden hızlıca gözlerimi kaçırıp dışarıya baktım. Yol boyunca ilgilenmediğim konulardan konuştular, daha çok Kelebek ve Akın'ın sesi çıkıyordu.

Giray'ın ailesinin orman evi, hepimizin evine göre daha sessiz bir yerdeydi ve evleri oldukça büyüktü, kocaman bir ormanlık araziyi içine almıştı. Ağaçların sardığı yolda ilerlerken zihnim geriye sürüklenerek günler önce geçtiğim yola ve önüme atlayan ceylana kaydı. O an ki korkum mu bir daha onu düşünmemeye beni itmişti, bilmiyordum ama orman yolundan geçişimizle ceylanın oniks rengi gözleri, gözlerime tutunmuştu.

Timur'un yeni aracı Giray'ın evinin bahçesinde durdu. Hepimiz dışarı çıktığımızda Kerem'in arabasını fark ettim, önceden gelmesine şaşırmamıştım. Bizden önce gelip saatlerdir oyun oynadıklarına adım kadar emindim. Yolda aldığımız içki ve atıştırmalık dolu poşetlerle evlerine ilerledik.

"Hoş geldiniz!" Giray ellerini iki yana açarak coşkuyla bizi selamladığında gülümsedim. "Giray Erkan'ın malikanesine hoş geldiniz dostlarım!"

"Görgüsüz."

Akın ağzının içinde mırıldanarak yanından geçip giderken güldüm. Selam vererek içeri geçip elimdeki poşeti mutfağa bıraktım.

"Geldiler mi?"

"Geldik canım!" Kerem saçlarını karıştırarak merdivenlerden inerken yukarı katta oyun odası olduğunu biliyordum. "Gözlerin kıpkırmızı olmuş."

"Saati fark etmemişim." Yanıma gelip kolunu belime sararak yanağımdan öptü. "Buraya geldiğine göre kırmızı et tüketeceksin değil mi?"

"Yolda tavuk kanadı falan aldık canım." Akın göz devirerek homurdandığında ona dil çıkarttım. Markete girerek bir şeyler alırken kırmızı

et yemem diye diretmiştim ve küçük bir tartışma çıktığında Timur homurdanarak olaya el atıp kendi seçtiklerini almıştı.

"Açım ben, hadi bana hemen bir şeyler hazırlayın!" Kelebek ellerini birbirine çarparken üzerimdeki fazlalıkları kenara bıraktım. Herkes bir işe girişirken biz salatayı yapıyorduk. Kerem bütün sırnaşıklığıyla sataşıp elime domateslerin çok yakıştığını söylerken birini zevkle kafasına fırlattım. Kahkahalarımın mutfakta yankılandığı sırada Timur içeri girdi ve gözleri etrafta dolaşarak üzerimize geldi.

"Küp küp keselim mi şefim?" Kelebek omzunun üzerinden ona baktı. "Tavsiye vermek ister misin?"

Timur ellerini yıkayarak bize yaklaştığında adımları hemen yanımda durdu, üzerine sinen parfüm ve sigara kokusunu alabiliyordum. Elini uzatıp elimdeki bıçağı aldığında dokunduğu anda bıçağı hızlıca bıraktım. Bakışları üzerime düşse de sessizce başka bir domatesi aldı. "Beni iyi izleyin." Kesme tahtasının üzerinde duran domatesi hızlıca, durmadan keserken ağzım açık kaldı, parmaklarına hiçbir zarar vermeden önümüze bıraktı.

"O neydi şefim?" Kelebek keyifle gülerek kenardan bir salatalık aldı. "Bir kere daha yapar mısın?"

"İşinizi Timur'a mı yıkıyorsunuz?" Ediz yanımıza gelmişti. "Sen dışarı gel kardeşim. Etleri sana emanet edeceğiz."

"Biz bu adamı buraya çalıştırmaya mı getirdik?"

"Yolda kendisi gönüllü oldu," diyerek Ediz, Kelebek'e bakıp omuz silkti. "Giray yaparsa yakar. Kerem yemeyle uğraşıyor, Akın duman kokusundan nefret eder. Sen uğraşmazsın bile, eh Alya da tırnağı kırılır falan diye ağlar." Eğlenen bakışlarını üzerime çevirdiğinde ona ters ters baktım.

Erkeklerin gitmesiyle Kelebek ile sessizce salataları hazırladık. Tabakları dolaplardan alırken Akın'ın yardımıyla masaya dizdik, erkekler ise bir köşede mangalla ilgileniyorlardı.

Bütün hazırlıklar tamamlandığında bahçeye kurulan masanın etrafına yerleşmiştik. Ediz ve Timur etleri dağıtırken yanımda duran bedenini hissettim ve Timur'un kemikli eli görüş açıma girdi. Büyük eli maşayla tuttuğu etleri sıra sıra tabağıma koyarken bir an durmayacakmış gibi geldi. "Yeterli," diyerek istemsizce elini tuttum. Ateşin başında durduğu için teni haddinden fazla sıcaktı ve soğuk parmaklarım tenini kavradığında irkildi. "Bu kadar yeter."

"Çok az koydum." Dudaklarını yavaşça kıpırdatarak konuşurken istemsizce dudaklarının hareketini izledim. "Kanat-"

"Yeterli, lütfen."

İtiraz etmeyerek geri çekildiğinde herkes yemeğine başlamıştı. Ortaya atılan sohbet derinleşerek herkesi sararken ucunu kaçırsam da sessizce dinleyerek neyden bahsettiklerini anlamaya çalışıyordum. "Herkes karnını doyurduğuna göre doğruluk mu cesaret mi oynayalım mı?" Kerem onay istercesine bize bakarken omuz silkerek cevabımı verdim. Diğerleri onayladığında masanın ortasını açarak boş bira şişelerinden birini bıraktı. Akın şişeyi hızlıca döndürdüğünde şişe parıltısını saçarak döndü ve ucu Giray'da durdu.

"Doğruluk mu cesaret mi?" diye sordu Ediz.

"Cesaretle başlıyorum canım!"

"Harika!" Ediz avuçlarını birbirine sürterek pis pis sırıttı. "Şu yeni aldığın ok takımını getir de deneyelim."

"Akşam akşam başımıza iş çıkarmayın."

Uyarırcasına konuştuğumda Kerem hevesle, "Kafasına elma koyalım," dedi. "Böylelikle Giray'ı delmemiş oluruz."

"Dikkat et senin bir tarafın delinmesin." Akın kaşlarını çatarak ona baktı. "Elimde kalırsın."

Giray uçarcasına eve gittiğinde akşamı kan dökülmeden bitirmeyi diliyordum. Giray'ın gelmesiyle Timur hariç erkekler masadan uzaklaştılar. Ağaca sırtını yaslayan ve kafasının üzerinde elma olan tabii ki Giray'dı, ok Kerem'in elindeydi ve Ediz videoya alıyordu. Akın bir köşede ellerini dua edercesine yüzüne tutmuş endişeyle sevgilisine bakıyordu. Belki de delinmemesi için gerçekten de dua ediyordu.

"Kendini Clint Barton sanman çok tatlı ama unutma, o Marvel evreninde kahramandı."

Kerem'e yönelik konuştuğumda omzunun üzerinden bana bakıp sırıttı. "Benim her konuda iyi olduğumu unutuyorsun," dediğinde göz devirmek haricinde cevap vermedim.

Kelebek yerinden kalkıp Akın'ın yanına geçerken masada Timur ve ben kalmıştık. Göz ucuyla Timur'a baktığımda beni izlediğini yakalamamla ne yapacağımı bilemedim. İnsanların bana bakmasına, izlemesine alışkındım ama *onun* izlemesine değildim ve bununla ne yapacağımı kesinlikle bilmiyordum. Parmaklarının arasındaki çakmağını masanın üzerinde çeviriyordu. Sandalyesini iterek ayağa kalktığında kimse ona bakmadı. Timur arkamda kalan arka bahçeye bakarak bakışlarını göz-

lerime indirdiğinde istediği şeyi anlamıştım. Yanımdan geçip giderken arkadaşlarıma baktım. Kimsenin dikkati benden tarafta değildi.

Sandalyemi iterek ayağa kalktığımda kollarımı göğsümde birleştirip, "Biraz dolaşacağım," dedim. "Bu katliamı görmek istemiyorum."

Kimse bir cevap vermediğinde onlara arkamı döndüm, Timur'un adımlarını takip edip evin önünden geçerek arabaların arkasında kalan büyük bahçeye ulaştım. Bahçenin ışıklandırmalarının hepsi yanmadığı için tamamen aydınlık sayılmazdı ama Timur'u görebiliyordum. Sırtını bahçedeki ağaçlardan birinin gövdesine yaslamış direkt bana bakarken, yeşil gözlerinin vücudumda dolaşırken çizdiği ateşten yolu hissediyordum.

"Arkadaşların bizi yakaladığında magazin haberi olur muyuz?"

Dalga geçişiyle yüzümü buruşturarak, "Dalga geçmen hoş değil," dedim. "Bizi fark edecek durumda değiller."

"O zaman burada durmak dışında daha tehlikeli şeyler yapabilir miyiz?" Aramızda çok mesafe yoktu, elini uzatıp yanağıma dokunmak istediğinde irkilerek geri çekildim. Kaşlarını çatarak elini kendine çekti. "Korkma, lanetli değilim."

"Partide bahsettiğin şeyi hatırlıyor musun?" diye sorduğumda konuyu değiştirmek istiyordum, onaylarcasına kafasını salladı. "O gerçek mi? Ceylanla ilgili olan?"

"Bilmiyorum, sadece bir söylenti, gerçekten beyaz bir ceylan mı gördün?"

Endişe göğsümü tırmalarken, "Arabamın önüne atladı," dedim. "Boynuzları vardı, gözleri o kadar siyahtı ki sanki geceyi içine hapseden birer kuyuydu, boynuzlarını arabamın önüne çarparak kaputu çizdi, çizdiği an o iç gıcıklayıcı sesi duydum ama dışarı çıktığımda arabamda öyle bir iz yoktu."

"Benim bildiğim eskiden kalma iki rivayet var ama gerçek olmayabilir." Endişemi fark ederek konuşurken ne olursa olsun söyledikleri hafızama kazınmıştı. "Rivayetler dilden dile yayılıp değişmiş, can sıkıcı bir konu, Rima ceylanı genelde ruhu hapsolanın karşısına çıkarmış diye duydum." Merakla bana bakarken dudaklarımı aralayıp göğsümü yakan her şeyi dile getirmek istesem de yapamadım. Timur aramızdaki mesafeyi yok ederek beni kollarının arasına çektiğinde parmaklarını çeneme sararak başımı arkaya yatırıp yüzümü açığa çıkarttı.

"Bir şey söyleyeceğim ama delice mi bilmiyorum." Merakla bana bakarken derin bir nefes aldım. "O ceylan hikâyesinden sonra daha çok dikkatimi çekmeye başladı. Gül benim en sevdiğim çiçek ve ona karşı

büyük bir ilgim var ama bundan daha ötesi, gittiğim her yerde gül görüyorum," dedim. "Ve bu sanki benim ruh hâlime göre değişiyor. Biliyorum delice geliyor, değil mi? Ama gerçekten öyle, üzgün olduğumda beyaz güller görüyorum, üstelik o yoldan geçtiğimde orada olmadığına eminsem ikincisinde mutlaka görüyorum. Bir anda sanki topraktan doğuyorlar. Başka bir duyguda ise kırmızı gülleri."

"Hangi duyguda?"

Dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırarak ıslatıp ona baktığımda göğsüm sıkıştı. Omzunun arkasında, biraz uzakta kalan ağacın kökündeki kırmızı gülü fark edişimle iç çektim. "Tutku." Gözleri sessizce yüzümde dolaşırken ne düşünüyor bilmiyordum ama bu deliceydi, başka açıklaması yoktu. "On dakika dolmuştur, gidelim."

"Yalnız kalalım." Üzerime gelerek beni nasıl bir yangının içine davet ettiğinin farkında değildi. "Hissediyorsun, değil mi?" Merakla gözlerimin içine bakarken hiçbir şey söylemedim. "Farklı bir şeyler var, benim de ilk kez çözmeye çalıştığım bir şey ve bu bir anda oldu, iznimiz olmadan. Sen bana baktın ve dünya ayaklarımın altından kaydı." Parmaklarını beklemediğim anda çeneme sarıp dudaklarıma eğildiğinde nefesim kesildi. "Bal, seni istiyorum."

Beni istiyordu.

Zihnim çığlık atarak iki kelimeyi durmadan tekrarlarken başımdan aşağı kanatlarımın koparılan tüylerinin döküldüğünü hissettim. Beyaz çarşafların arasına dolanmışken siyah tüylerim üzerime dökülüyor, bana günahlarımı hatırlatıyordu.

"Yolumu bana göster," diye fısıldadığında kaşlarım çatıldı. "Bunu hissediyorum."

"Anlamıyorum."

"Sadece evet ya da hayır diyerek bir cevap ver, beni istiyor musun?" Dudaklarını dudaklarıma sertçe sürterek iç çekti. "Baldan tatlı balım." Parmaklarının tersiyle yanağımı okşarken gülümsüyordu. "Ben seni öptüğüm gibi kimseyi öpmedim." Gözleri gülümsemesiyle kısıldı, tırnaklarımı avuçlarıma batırdım. "Ben seni istediğim gibi kimseyi istemedim."

"Timur-"

"Ayrıl ondan," dediğinde göğsümü saran balon bir kere daha patladı. "Benim kollarımın arasında ol. Sadece benim. Seni kimseyle paylaşamam."

Gözyaşları gözlerimi yakarken içimi çekerek, "Yapamam," dediğimde, gözlerindeki minik parıltılar söndü. Bakışları buz gibi his yaratırken yine her şey tepetaklak oluyordu, hissediyordum. "Bunu yapamayacağımı biliyorsun. Kerem'le aramızdaki anlaşma-"

"Tamam, anlaşmayı sürdürün," dediğinde gözlerimi açmadım. Aynı teklifle geliyordu. *Onun* geldiği teklifte aynıydı.

Sonu felâketle biten o teklif.

"Ama biz olalım."

"Ne fark edecek ki?" Ellerimi çekerek geri çekildiğimde bana baktı. "Yine gece sonunda onun kolları arasında olacağım, ne fark edecek?"

İsyanımla yüzündeki yumuşak ifade ânında dağılırken öfkelenişinin bu kadar hızlı ve aniden olması tedirgin ediciydi. "Ne değişecek?" Dilini sertçe dudaklarında dolaştırıp soğuk soğuk güldü. "Belki korkak olmasan bir şeyleri değiştirebilirsin!"

"Ben korkak değilim!" Kızgınlıkla ona bakarken hiç gitmesini istemediğim sıcaklığı beni terk etti. Bir anda sanki ortamızda bomba patlamış, ikimiz de parçalanarak farklı noktalara dağılmıştık. "Senin gelişin her şeyi değiştirdi, bunun farkındayım ama burası Devin! Burada kuralları ailelerimiz koyar, biz değil."

Yeşil gözlerinde yatan hayal kırıklığıyla baktı, gözlerindeki cam kırıklarından bir parçası onun isteğiyle boğazıma saplandı ve nefesimi keserek kanımı akıttı. Beni ardında bırakarak giderken dudaklarımı aralayıp söylemek istediğim tek kelimeyi söylemedim, gitmesi en doğru olandı.

Ben birini daha mahvetmek istemiyordum.

6. Kanto

THE WEEKND – THE HILLS

Soluğu kesilmiş hâlde çıkan biri denizden sahile,
Kurtulduğu tehlikeli sulara bakmak için döner ya geriye,
Benim hâlâ kaçan ruhum da öyle...
İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Suyun sakince akarak dinlettiği huzur verici ses gibi bir ritim etrafımı sarmış kulaklarıma dolarken kapalı göz kapaklarımın ardına, vücuduma sızan, tarif edemeyeceğim kadar özel bir his vardı ve bu beni uykumdan çekip aldı. Gözlerimi açışımla yüzüme vuran güneşin parıltısı görüşümü engelledi, tembel hareketlerle yerimde kıpırdanarak elimi gözlerime siper ettim. Güneşin parıltısı her yeri sarmış, sıcaklığı bütün gücüyle kendini hissettirirken yerimde doğrulup nerede olduğumu fark ettiğimde dudaklarım kıvrıldı. Bakışlarım merak ve heyecanla dolaşırken tanıdık birini görmek istiyordum ama ortalıkta yoktu. Klasik bir şekilde yanımda meyve sepetim, okumayı sevdiğim kitabım vardı, onu bekliyordum. Çıplak ayaklarımı, altımda serili örtüye bastırarak ayağa kalktığımda üzerimi süsleyen yazlık elbisemin toplanan uçları aşağı dökülerek tenime sürtündü.

Göğsümde filizlenen mutluluk uzun zamandır hissetmediğim bir duyguydu ve öyle güçlü bir şekilde göğsümü sarmıştı ki, dudaklarımdan gülümseyişim silinmiyordu. Her bir noktasını ezberlediğim göle yakın yerde uyanmıştım ve burada olmamın tek bir anlamı vardı. Beni uykumdan uyandıran yumuşak ritimli ses bir kere daha kendini duyur-

duğunda, merakla, "Aksel?" diye seslendiğimde sesim etrafa dağıldı, bir cevap alamadım. Çıplak ayağımı çimlere basarak ileri doğru bir adım attığımda yumuşak ses arttı. Merak göğsümdeki mutluluğu dallarıyla sarıyordu, bir adım daha atarak ilerlemeye başladım. Attığım her adımda ses sanki nereden geldiğini anlamam için artıyordu, adımlarım merakıma yenik düşerek hızlanmıştı. Yumuşacık çimler ayaklarımın altında ezilirken sesin geldiği yere ilerliyordum. "Aksel?" İsmi dudaklarımdan daha güçlü bir şekilde taşarken cevap alamayışım tedirgin ediyordu. Burada bir tek onunla görüşürdüm ve onu beklerken uyuyakalmıştım.

Attığım her adım beni sese yaklaştırırken yeşilliğin sarıp yaz sıcağının esir aldığı yerde, ağaçların arasından geçerek göl kısmına ulaştığımda, ses güçlü bir şekilde artmıştı ve bu ses gölden geliyordu. Şaşkınlıkla ileri doğru bir adım attığımda sağımdaki hareketlilikle irkildim. Gölün sağ tarafında, hemen kenarında biri vardı. Görüşümü engelleyen ağacın yanından geçişimle onu gördüm.

Göz göze gelişimizle bütün felâketler gözlerinden dışarı taştı; sıcaklığı, güneşin parıltısını her şeyi içine hapsetti, beni de gece karası gözlerinin içine çekti.

Güneş gökyüzünü terk ederek sıcaklığını ve parıltısını üzerimizden çekerken Rima ceylanı gözlerimin içine bakarak geri çekildi, istemsizce öne doğru bir adım attım. Gölden taşan duayı anımsatan sesler artarken ceylan geri çekildi ve bir adım daha atarsa göle düşerdi. "Gitme," dediğimde kafasını öne eğerek gözlerimin içine daha yakından bakmaya çalıştı. Vücudundaki her kasın gerilişiyle hareket edeceğini anlayarak ona doğru ilerledim. "Gitme." Gece karası gözleri gözlerime tutunmuş, anlamadığım dilde bir şeyler söylüyor gibiydi. Onunla göz temasımızı kesmeden ilerlerken korku göğsümü sararak nefesimi kesiyordu. O kıpırdamadan beni beklerken ona yaklaşmamla ileri doğru bir adım attı. Nefesim boğazımda tıkanıp kalmıştı, bana gelerek kafasını yanımda sarkan elime sürttüğünde dudaklarımı korkuyla çığlık atmak için araladım ama yapamadım.

Parmaklarım derisini saran yumuşak tüylerine sürtündüğünde sertçe yutkundum. Kafasını sürtüşüyle korkuyla buz kesen parmak uçlarım ısınmıştı, avucum benden izinsiz başının üzerinde yerini aldı. Dokunuşumla göğsümü yakan korkunun yerine ona karşı merak ve sevgi alırken bunu hissederek biraz daha yaklaşıp yüzünü bacaklarıma sürttüğünde, dudaklarım gülümseyişimle kıvrıldı. Boynuzları gök kubbeye

ulaşabilecek kudretle gökyüzüne doğru uzanmış parıldıyor, her şeyiyle eşsiz olduğunu belli ediyordu. "Rivayet doğru mu?" diye mırıldandığımda kara gözlerini gözlerime çevirdi. "Gerçekten ruhum hapsoldu mu?" Bir cevap vermesine gerek yoktu aslında, ben hakikati biliyordum ama kandırılmaya ihtiyacım vardı. Gerçekliğin acısı göğsüme sivri tırnaklarını geçirerek canımı yakıp gözyaşlarımı akıtırken yanağımdan süzülen gözyaşları inci taneleri gibi çenemden akarak onun yüzüne döküldü. Gözlerini yumarak geri çekildi, attığı her adımda bir kere daha göle yaklaşamaya başladı. "Gitme," diyerek ileri uzansam da benden uzaklaştı.

Attığı her adım beni göle çekerken neden kaçtığını anlamıyordum. Çıplak ayaklarım gölün kenarına biriken çamura bulandığında bunu umursamadım. İntihara meyilli bir şekilde bedenini suyun içine bıraktığında onunla beraber gölün içine girdim. Elbisem ânında ıslanarak bedenime yapışırken umursamadan hipnotize olmuş bir şekilde ona ilerliyordum. Her yaklaşmamda birçok kez girdiğim gölün su seviyesi artıyor, bizi içine yutmak istiyor gibi davranıyordu. Islak elimi belki de son kez ona dokunmak için uzattığımda suyun elimden akarak yuvasına kavuşmasıyla tenimi saran parıltıyı fark ettim. Sanki tenime göremeyeceğim kadar ufak elmaslar yapışmış, hepsi suyun dokunmasıyla parıldamaya başlamıştı. Elimi havaya kaldırarak parıltıyı şaşkınlıkla incelerken bakışlarım diğer elime kaydı, aynı şekilde parıldıyordum. Şaşkınlık içinde çırpınırken bizi intihara sürükleyen Rima ceylanı yanıma yaklaşarak gözlerini gözlerime diktiğinde, gözlerinde kendi yansımamı gördüm.

Ben elmas gibi parıldıyordum.

"Alya?"

İsmimi duyuşumla beraber şaşkınlıkla arkamı döndüğümde bir an için Aksel'in geldiğini sansam da öyle değildi. Timur, gölün kenarında durmuş bana bakıyordu, burada ne işi vardı bilmiyordum. Sessizce gözlerimin içine bakarken ona ulaşmak istedim. Göğsümde ona ulaşmak için başlayan yangın, suyu buhara dönüştürebilecek kadar kuvvetliydi. Ona ulaşmak, dokunmak, parıltımın tenine sinmesi için hissettiğim istek nefesimi keserken ona doğru ilerlemek için hareket ettim ama yapamadım. Ayak bileklerime sarılan, tenime sürtünerek bacaklarımı sarıp belime dolanan sarmaşık beni suyun dibine çektiğinde çığlık atamadım.

Timur'un seslenişi kulaklarıma dolarken suyun dibine öyle hızlı çekildim ki, çırpınamadım da, sadece dibe batışımı çıplak gözlerle izli-

yordum. Ben aşağı çöktükçe üzerime sinen parıltı, suyun içine karıştı. Ben karanlığa çekildikçe tenimden kopan elmaslar, suya benimle son nefesini vererek batan ceylanı parıldattı.

Benim parıltım lanetliydi, bunun başka bir açıklaması olamazdı.

Ayağımın fark etmediğim bir şeye takılmasıyla öne sendelediğimde koluma sarılan el sayesinde düşmekten kurtuldum. Sağımda kalan annem, "Dikkatli ol," derken meraklı bakışları yüzümde dolaşıyordu. "Bu aralar dalgınsın."

"İyiyim," diyerek hızlıca kendimi toparladım. "Bir şeyim yok."

"Emin misin?" Onaylarcasına kafamı sallayarak hareket etmeye başladığımda yanımda ilerliyordu. "İnanmadım."

"Sadece dersleri düşünüyorum."

Annemin kahkahası açık arazide yankılandığında irkilerek ona baktım. "Dersleri mi düşünüyorsun, daha iyi bir yalan bulamadın mı?" dediğinde içten kendime küfrettim. Dalgınlıkla dudaklarımdan çıkanın farkında değildim ve bu günlerdir sürdürdüğüm oyunu ele veriyordu. Nereden başlayıp anlatmam gerektiğini bilmiyordum. Günler frenleri tutmayan bir aracın hızıyla ilerlerken beni de ardından sürüklüyordu. Giray'ın evinde geçirdiğimiz gece Timur'la çok farklı noktalarda sabahı karşılamış ve evlere dağılmıştık, o günden beri de görüşmüyorduk, bu sadece bir hafta yapıyordu ama sanki aylar geçmiş gibi hissediyordum. Hiçbir şey düşünmeden yaşamak zordu, nitekim düşünmemeye çalıştıkça aslında daha fazla düşünüyorduk. Terapistim Timur'la ilgili gördüğüm rüyayı düşünmemek için çırpındığımı söylediğimde gülümseyerek gözlerimi kapatıp bana kırmızı kazaklı beyaz bir ayı düşünmemi istemişti. Teklifi komik gelmişti ama basitti, daha sonra o kırmızı kazaklı ayıyı düşünmememi istediğinde işler karışmıştı. Bir şeyi gözden ne kadar uzağa itip görmezden gelmeye çalışırsak, o kadar gözümüze batıyordu.

"Bu konuyu birçok kere konuştuk ama sence ben Kerem'le evlenmeden boşanmanızın bir yolu yok mu?" Dudaklarımdan firar eden soruyu daha önce sormamıştım. Her şeyi öğrendiğimde ve önüme teklif sunulduğunda direkt kabul etmiştim. Öyle kolay kabul etmiştim ki annem şaşırmıştı, o zamanlar istediğim tek şey annemin bu adamdan kurtulmasıydı, Kerem'le evliliğim benim için kötü değildi, ki aramızda yaptığımız anlaşmayla ikimiz de hayatımızı yaşayacak ve sonra bir kaçış yolu bulacaktık. Kerem'in ailesinin, babam gibi sözleşmeyle karşıma çıkmayacaklarını en azından biliyordum.

"Kerem bir şey mi yaptı?" Kafamı iki yana salladığımda, "O zaman kararını sana sorgulatacak biri karşına çıktı," dediğinde itiraz etmedim. Bu korkutucuydu. "Kim?"

"Önemli biri değil."

"Alya, kim?"

"Sadece bir soru sordum, anne, bir ihtimal var mı?" Aynı hızda ilerlerken kısa bir süre sessizliğe gömüldüğünde kafasının içinden ne geçiyor bilmiyordum. "Olmak zorunda değil, sadece sordum, belki-"

"Var ama bunun için bana zaman vermelisin." Merakla ona bakarken adımlarını yavaşlatarak durdurup karşıma geçtiğinde elini yanağıma sardı. "Uzun zamandır bir ihtimal var, üzerinde çalışıyorum, elime nasıl bir sonuç geçecek bilmiyorum ama çabalıyorum."

"Dedeme bahsetsek her şey daha kolay olurdu."

"Timuçin'in bu kadar kolay sıyrılmasını istemiyorum, bu olay bittiğinde aramızdan en zararlı onun çıkmasını istiyorum, en azından senin için."

"Sadece hayatımızdan çıksın başka bir şey istemiyorum."

"Sadece hayatımızdan çıkması onu sakinleştirmez, saldırmak için açığımızı arar." Annem her ne planlıyorsa yolunda gitmesini istiyordum. "Kim bu şanslı kişi?"

Merakla aynı soruyu bir kere daha sorduğunda, "Doğru kişi mi bilmiyorum," dedim. "Kafam onun yüzünden çok karışık, sanki bir anda bütün düzenimi altüst etti, senelerdir kurduğum kalemi tek yumrukla yıkabilirmiş gibi hissediyorum ve bu beni çıldırtıyor."

Annem kollarını etrafıma sararak beni kendine çekip göğsüne bastırdığında yüzümü boynuna gömerek her şeyden saklandım. "Bebeğim, aşk böyle bir şey," dediğinde tek bir kelimeyle irkildim. Kıkırdayarak saçlarıma dudaklarını bastırdı. "Hayatına öyle bir anda girer ki, senelerdir kurduğun her şeyi yıkar ama sen izin verirsen bu sefer seninle kaleni tekrar kurar."

"Babam o kaleni kurmana yardım etmedi mi?"

Sorumla iç çekerek, "Baban kendi kalesinden çıkamamıştı," dedi. "O kendi kalesinde bir krallık kurmuştu ve orada bana yer yoktu ama o zaman senden bahsetseydim eminim ki bizi korurdu."

"Neden bahsetmedin?"

"Hayatını engellemek istemedim," diyerek omuz silkti. "Şu an mutlu ve ailesi var."

"Ah." Şaşkınlıkla geri çekilerek anneme baktım. "Bu haksızlık değil mi? Hiç mi peşine düşmedi?"

"Bilmiyorum, belki ama ben ulaşamayacağı kadar uzağa gelmiştim. Zaten o da uzaklığı aşabilecek kadar çabalayacak biri değildi, kendi dünyasından çıkmak onun için imkânsızdı." Elini yanağıma sararak okşadı. "Can sıkıcı, bu konuyu boş verelim, senin kalbini hızlandıran beyden bahsedelim."

"Timur'un da gerçek babası Türk'müş ama hiç tanımamış," dediğimde merakla bana baktı. "Annesi söylemiş, kim olduğundan bahsetmemiş, sadece Türk olduğunu biliyormuş."

"Onun için mi buraya gelmiş?" Kaşlarım anlamadığımı belirtircesine çatıldığında sözlerine, "Babasını bulmak için," diye devam etti. "Annesi bir şey mi söylemiş?"

"Bilmiyorum. Sen bu konuyla ilgili bir şey biliyor musun?"

"Bizi ilgilendiren bir durum değil, güzelim." Annem istediğinde sır küpüne dönüşebiliyordu ve ağzından laf almak zor oluyordu, bu konuda ona çekmiştim. "Bir dakika! İlgilendiğin kişi Timur Ajax mı?" Bu sefer o büyük bir şaşkınlığın içinde bana bakıyordu. "Alya, bu olmaz, beraber olamazsınız."

"Neden?"

"Baban öğrendiğinde işler karışır, Cengiz Han'ın bu olaya dâhil olmasını istemiyorum."

Cengiz Han amcadan tiksinircesine bahsederken, "Ondan neden nefret ettiğini anlamıyorum, eskiden en yakın arkadaşın değil miydi?" diye sorduğumda gözlerini devirdi. "Ne aranızı bozdu?"

"Bazen insanların gerçek yüzünü görmek onlardan uzak durman için en önemli sebeptir, Cengiz Han göründüğü gibi biri değil, midemi bulandırıyor."

Kızgınlığı yüzüne yansırken bu konu üzerinde yorum yapmama izin vermeden başka bir konuya geçip yürümeye başladığında peşine takıldım. Bir an için anneme gördüğüm rüyadan bahsetmek istemiştim ama o kadar delice bir rüyaydı ki nasıl anlatabileceğimi bilmiyordum. Rüyadan uyanarak gözyaşlarına boğulduğumda kalbim ikiye bölünmüş gibi hissetmiştim. Biri Aksel'i görebileceğimin umuduyla acı içinde kıvranmış, bir diğeri Timur'a atmak istediğim adımın bilinciyle korkuyla kasılmış, canımı yakmıştı.

Eve döndüğümüzde sabahın erken saatleriydi, Kelebek henüz uyanmamıştı. "Alya Hanım?" Asansöre ilerlerken ismimi duymamla omzumun üzerinden bana yaklaşan çalışana baktım. "Biraz önce bir arkadaşınız geldi ve paket bıraktı."

"Öyle mi, kim?"

"İsminin Timur olduğunu söyledi," dediğinde şaşırdım. "Paketi odanıza bıraktım."

Onaylarcasına kafamı sallayarak asansöre geçtiğimde annemin bakışları üzerimde dolaşsa da ona bakmadım. Şaşkınlığın yerini merak alırken kendi katıma ulaşmamla dışarı çıktım. Odama ulaşıp kapısını kapatarak yatağıma ilerledim, yatağın ortasındaki siyah paketin üzerinde tek bir gül vardı. Gülün rengi öyle kırmızı, canlıydı ki... Parmaklarım yumuşacık yapraklarını okşarken kokusu her dokunuşumda artarak odama dağılıyordu, bu kokuya karşı yabancılık çekmedim. Siyah paketi sakince açtığımda içindekini çıkarışımla Dante'nin Araf isimli kitabı beni karşıladı. Eski, yıpranmış bir kitaptı, sanki içinde bir şey bulabileceğimi bilirmiş gibi merakla ilk sayfasını açtığımda önüme kare not kâğıdı çıktı. Timur'a ait olduğunu el yazısıyla anlamıştım. Kâğıdın üzerinde, *"Eğer sözlerin gerçeği belirttiyse, sözlerinin, bakışlarının içerdiği sevginin nedenini bana söyle."** Yazıyordu.

Aynı yazıyı birkaç kez okurken kitabı ve gülü başucuma koyarak adımlarımı giyinme odama çevirdim. Kıyafetlerimi değiştirerek gülü yerinden aldım. Kitabı da alarak camın önündeki koltuğuma yerleşirken gülü yavaşça burnuma sürtüp tenime sinen kokuyu içime çekerek Araf'ın ilk sayfasını açıp okumaya başladım.

Kelebek odama girene kadar kitabı okuyarak sevdiğim yerlerin fotoğrafını çekip zihnimin en güzel köşesine kaydettim. Dersim olmadığı için bana kalan zamanı değerlendirirken odamın kapısının tıklatılmasıyla yerimde doğruldum. Gir komutumla çalışanlardan biri içeri girdi. "Alya Hanım, Timuçin Bey sizi çalışma odasında bekliyor."

"Tamam, geliyorum."

Kapıyı kapatarak geri çekildiğinde yatağımdan kalkarak adımlarımı aynamın karşısına çevirdim. Dağılan kıyafetlerimi ve saçlarımı düzeltirken kendimi savaşa gidecekmiş gibi içten içe hazırlıyordum. Odamdan çıkarak çalışma odasına ilerlerken ne konuşacağımızı az çok tahmin ediyordum, hatta bu kadar geç konuşmamız şaşırtmıştı. Çalışma odasının önünde durduğumda derin bir nefes alarak parmaklarımı kapıya çarptım ve girin komutuyla kapıyı araladığımda babamın ona ait kafesinin içine girdim. Odası kahverengi ve siyah tonlarında klasik çalışma odaları gibiydi ve içerisi puro ile viski kokuyordu.

---

* İlahi Komedya - Araf, Dante Alighieri

Eliyle gel işareti yaparak beni süs köpeğiymişim gibi yanına çağırırken dişlerimi birbirine kenetleyerek masasının önündeki tek kişilik deri koltuğa yerleştim. "Selin'i tehdit etmişsin."

"Evet."

Gözlerine nefretle bakarken, "Alya!" diyerek kızgınlıkla sesini yükseltti. "Benim hayatıma karışamazsın! Kendinde varlığını hissettiğin gücümü bana kullanma."

"Hayatına değil baba, ailemize." Hissettiğim öfkeyle konuşurken yerimde doğrulmuştum. "O kadın, annemin olduğu hiçbir yere adım atamaz! Kelebek böyle bir şeyi görüp üzülemez!"

"Alya!"

"Pisliğini gözümüze sokamazsın." Avucunu masasına çarparak işaret parmağını tehdit edercesine havada salladığında ayağa fırladım. "Ben yaptıklarına susmam! Annemi ve Kelebek'i üzmene izin vermeyeceğim ve kim gelirse gelsin hepsini mahvedebilirim! Bu gücü senden almadım, ben kendim kurdum. Ben, Alya Lydia'yım, istediğim insanı mahvederim ve inan bana, kenarda izlemekle yetinirsin."

"Şımarıklığı kes! Sen kendini ne sanıyorsun da benimle böyle konuşuyorsun, haddini bil!"

"Sen kendine gel!" Öfkeyle gürleyişimle gözleri büyürken ayağa fırlamasını umursamadım. "İşlerin benim elimde, yalan mı? Ben Kerem'le evlenmezsem yaptığın bütün planlar çöpe gitmeyecek mi? İsteklerini yerine getirmem başımı ezebileceğin düşüncesini sana vermesin, sen benim hiçbir şeyimsin."

"Nankörsün! Hayatındaki her şey bana ait, sen bana aitsin."

"Ben senin malın değilim. Beni kışkırtma! Zararlı çıkan ben olmam."

"Çık odamdan!" diye gürlediğinde geri çekildim. Göğsüm öfkeli nefeslerimle öyle sert inip kalkıyordu ki kendimi yere yığılacakmış gibi hissediyordum. "Seni rahat bırakmam yanlış düşüncelere kapılmana neden olmuş ama unutma Alya, iplerin benim elimde." Gözlerime aynısını hissettiğim öfkeyle bakarken buz gibi gülüşü dudaklarını sardı. "İkimiz karşı karşıya geldiğimizde sonucu ne oluyordu biliyorsun, izledin."

Göğsüme öyle güçlü bir darbe aldım ki sanki gözlerim kararadı, yer ayaklarımın altından kaydı. Babamın odasından nasıl çıktığımı bilmeden kendi odama geçip kapıyı kapattığımda içimde öyle çok şey yıkıldı ki, dayanamayarak yere çöktüm. Hıçkırıklarım dudaklarımdan taşarak dökülürken omuzlarım sarsılıyor, gözyaşlarım su gibi yanaklarımdan

akıp gidiyordu. Dudaklarımı parçalayan hıçkırıklarım artarak kaybolurken sesimi duyurmamak için müzik açarak sesini yükselttim. Çalan şarkı dakikalarca sürerek benim ağlamamı bastırdı, içimde biriktirdiğim her şeyin döküldüğünün farkındaydım. Sık sık duygularını dışarı yansıtarak ağlayan biri değildim, öyle sert kopuşlarım olurdu ki, o zaman içimde bir şeyler yıkılır, altında kalırdım.

Kendimi toparlayarak ayağa kalkıp banyoya geçtiğimde üzerimdekileri günlerdir bir dakika bile dinlenmeyen insanın yorgunluğuyla çıkartıp küvete girdim. Suyun içine gömülerek arkama yaslandığımda ağlayışımla içimdeki bütün hisler akıp gitmiş gibi hissediyordum. Boş bakışlarım karşımdaki duvarda dolaşırken derin bir nefes alıp kendimi geriye iterek suyun altına girdim. Gözlerimi kapatışımla anılar zihnime dolarken ortada yatan bir gerçeklik vardı ki Timuçin Rodas'la hiçbir kan bağımız olmamasına rağmen düşmanımı tehdit ederek geri adım attırmayı ondan öğrenmiştim. Avına sakince yaklaşan biri olmamıştım, gözüme kestirdiğim anda üzerine atlar, etrafa kan ve et parçaları saçarak onu parçalar, geriye çekilerek temizlenirdim. Bu seferde öyle olmuştu ama parçalanan o değil, bendim. Beni nereden vuracağını çok iyi biliyordu.

Suyun içinde dakikalarımı geçirerek rahatlamaya çalışırken üzerinde durdukça çıkmaza düşeceğimin farkındaydım. Kurulanarak üzerime bir şeyler geçirdiğimde saçlarımı kurutup telefonu geniş örgü hırkamın cebine attım. Odamdan çıkarak aşağı kata inip yönümü mutfağa çevirdiğimde çalışanların ortalıkta görmemek beni rahatlatmıştı. Yüzüme bakan herkesin bir şey olduğunu anlayacağına emindim. Yorgunluğum bende tatlı yeme isteği uyandırıyordu bu yüzden kendime bir şeyler hazırlayacaktım. Telefonumdan şarkı açarak ada tezgâhın üzerine bıraktım, waffle yapmak için gerekli malzemeleri çıkararak tezgâha dizdiğimde ezbere bildiğim adımları tek tek uygulayarak waffle makinesini çalıştırdım. Karışımı makinenin içindeki yere dökerken midem açlıkla düğümlenmişti.

Telefonumda çalan yabancı şarkının sözleri beni içinde bulunduğum durumdan çekip alarak çok başka bir yere götürdüğünde, gözlerimin önüne düşen görüntüyle iç çektim. Timur'la son konuşmamızda yüzündeki hayal kırıklığı ve öfkenin emarelerini unutamıyordum. Onun yüzüne yansıyan duygular, babamın savurduğu tehdit, hepsi tek bir kapıya çıkıyordu.

Omzuma sarılan elle irkilerek geriye çekildiğimde Akın'la göz göze geldim. "Seslendik duymadın." Kollarını etrafıma sararak yanağımdan öptüğünde şaşkındım. "Sesin her yeri sarıyordu."

"Farkında değilim." Şaşkın bakışlarımı onun ardından mutfağa giren Timur ve Kelebek'e çevirdiğimde sertçe yutkundum. "Kendime waffle yapıyordum."

"Sen iyi misin?" Kelebek yüzümü inceleyerek yanıma geldiğinde sıcak ellerini soğuk yanaklarıma sardı. "Hasta mı oldun?"

"Hayır, iyiyim."

"Gözlerin kıpkırmızı ve rengin atmış, emin misin?"

"Şekerim düşmüş olabilir, canım da tatlı çekti." Omuz silkerek dokunuşundan kaçtım. "İster misiniz?"

"Asla hayır demem." Akın kollarını bir kere daha etrafıma sarıp yanağımdan öptü. "Meyveleri hazırlamak benden."

"Ben de yardım ederim," diyerek Kelebek ona katıldı.

İkisi dolaptan çıkardıkları sos ve meyveleri tezgâha bırakarak işe giriştiklerinde Timur bir kenarda bizi izliyordu. Kelebek, ona sorduğunda istemediğini söylemişti. Onun için de kahve hazırlayarak büyük kupalardan birine doldurup önüne bıraktığımda yeşil gözleri merakla yüzümde dolaştı ama göz temasından kaçındım. Tabaklara waffle parçalarını koyarak üzerini istediğimiz gibi süslediğimizde ada tezgâhın etrafındaki boş taburelerden birine oturdum.

"Akşam geliyorsun değil mi?" Kelebek ağzına attığı parçayı keyifle çiğneyerek bana bakarken kenardaki peçeteyi dudaklarına kapatıp bulaşan sosu temizledim.

"Nereye?"

"Grupta bahsetmiştik, unuttun mu?" Bu sefer Akın araya girdiğinde bakışlarımda yatan ifadeyle, "Unutmuşsun," dedi. "Partiden bahsetmiştik. Hatırlamış oldun, hazırlanman için zaman var."

"Bilmiyorum."

İsteksizliğimle Akın, "Gelmezsen kimse gitmez," dediğinde somurttum. "Sensiz eğlenemiyoruz."

"Onun farkındayım canım, bensiz yapamıyorsunuz."

Biz tatlılarımızı yiyerek sohbet ederken içeriden gelen gürültüler artarak bize ulaştı ve annem mutfağa girdi. Üzerinde şık bir elbise vardı, topuklu ayakkabılarının üzerinde dimdik duruyordu. Küpeleri ve kolyesi, topuz yaptığı saçlarıyla yine oldukça güzeldi. "Merhaba çocuk-

lar." Parlak gülümsemesi, çok zayıf olmayan yüzünü sardı ve dudakları iki yana kıvrıldı. "Hoş geldiniz."

"Merhaba, Kayla Hanım."

Akın kocaman gülümsemesiyle selam verirken annemin bakışları ona kaydı. "Ne anlaşmıştık, Akın? Hanım demek yok," diyerek yanımıza ulaştı ve bakışları Timur'a kaydı. "Sen de hoş geldin, Timur."

"Merhaba."

Timur, annemin elini kavrayarak sıktığında annemin bakışları yavaş yavaş yüzünde dolaşmaya başladı. Timur'un üzerinde yeşil sweatshirt vardı ve bu renk, gözlerinin rengini daha çok belli etmişti. "Şirketten geliyorum ve çok yoruldum. Sonra görüşürüz çocuklar."

"Bu akşam evde olmayacağız." Kelebek konuştuğunda annem ona baktı. "Dışarıda olacağız."

"Tamam, yakında teyzeniz Devin'e gelecekmiş."

Gözlerim heyecanla açıldı. "Yaşasın!" derken çığlığım mutfakta yankılandı.

Ellerimi hevesle havaya kaldırıp sevinç çığlığı atarken annem gülümseyerek mutfaktan çıktı. Teyzemi çok uzun zaman önce görmüştüm ve onu gerçekten özlemiştim. "O gün sizde kalabilir miyim?" Akın ellerini çenesinin altında birleştirerek hevesle bize baktı. "Kayra'yı kaçırmak istemiyorum!"

"Soruyor musun?" Üzerimdeki negatif hava ânında dağılırken gülümseyerek kollarımı etrafına sardım. "Beraber uyuruz!"

"Pijama partisi yapalım!"

Kelebek'in hevesli sesiyle onu da onaylarken Timur'a kısaca teyzemizin kim olduğunu anlattı. Tabakları makineye bıraktığımızda, "O zaman ben hazırlanmaya gidiyorum," dedim. "Sonra isterseniz beraber geçeriz?"

Akın ve Timur onayladığında onları mutfakta bırakarak odama çıktım. Giyinme odama geçerek kıyafetlerimi incelerken siyah elbisemi seçtim. Kendimi saçlarımla uğraşacak heveste hissetmediğim için sadece maşayla dalgalarını belirginleştirdim. Makyajımı tamamlamak için makyaj masama geçerken gözlerim bir anlığına kapıma takıldı. Aklımdan geçen düşünceler onun odama gelme ihtimaline tutunurken bunun şu an olmasını istemiyordum. Kapıya ulaşarak kilitlemek için davranırken kapının kolu aşağı indi ve geriye açıldı. Timur'un uzun bedeniyle burun buruna geldiğimde şansın bir kere daha bana gülmemesi beni şaşırtmadı.

Beni gövdesiyle geri çekilmeye zorlayarak kapıyı kapattığında yutkunarak ona baktım. "Ne oldu?" Gözlerine yerleşen endişeyle yüzümü incelerken Kelebek gibi onun da bir şeyler hissettiğinin farkındaydım. "Neden ağladın, Bal?"

"Ağlamadım, bir sorun yok."

"Yalan söyleme." Kaşlarını çatarak bir adım atıp aramızda tutmaya çalıştığım mesafeyi yok ederek büyük ellerini yanaklarıma sardı. "Neden ağladın?"

"Seni ilgilendiren bir durum değil." Sertçe yutkunarak her geçen gün felâketim olan, gittikçe artan bir duyguyu göğsüme eken gözlerine baktım. "Ailevi."

"Babanla mı ilgili?"

"Timur, lütfen çıkar mısın?"

"Günlerdir seni göremiyorum." Geri çekilmeme izin vermeden sıcacık dokunuşlarını tenime hissettirirken ondan kaçmamı zorlaştırıyordu. "Ve ben, seni göremeyişimle özlem kelimesinin nasıl hissettirdiğini tattım. Bal, sen bana ne yaptın?" Yüzüm ellerinin arasında ısınırken gözleri dokunuşları kadar sıcaktı. Sadece bir bakışı yangınları başlatabilirdi, bu sadece ikimiz arasında olurdu.

"Bunu istemedim. Üzgünüm, ben böyle bir şeyi istemiyorum."

Geri çekilmemi umursamadan yüzüme eğilip dudaklarını dudaklarıma tüy dokunuşuyla bastırdığında, küçücük dokunuşu büyük bir yıkım kadar güçlüydü. Yıkılma hissinin korkusuyla ellerimi kollarına sarıp sıkıca tutunduğumda alt ve üst dudağıma küçük birer öpücük bıraktı. "Gece bende kal." Sıcacık nefesi dudaklarımı okşarken gözlerimi açmadım. "Kollarımın arasında uyu."

"Bunu yapamam."

"İstersen yaparsın, biliyorsun."

"İstemiyorsam?"

"Yüzündeki maskeler-" diyerek dudaklarını dudaklarıma yasladı. "Can yakmaktan başka bir şey yapmıyor." Parmaklarının tersini yanağımda dolaştırarak geri çekildi. "Ve bu maskelerin ardındaki gerçek seni, bana göstermeni istiyorum."

Ardımızda kalan kapının açılışıyla Akın içeri süzüldüğünde ellerimi Timur'un göğsüne bastırarak onu hızlıca kendimden uzaklaştırdım ama çok geçti. Akın şaşkınlıkla bana bakarken Timur bir şey söylemeden geri çekilip odadan çıktı. "Ben biraz önce sizi bastım mı?" Gözleri şaş-

kınlıkla üzerimde dolaşırken ağzını kocaman açarak ellerini yüzünün iki yanına yasladı. "Aman tanrım dedim!"

"Bağırma!" Elimi dudaklarına kapatarak yatağıma itip oturmasını sağladım. "Elimi çekeceğim, bağırırsan bir dahaki saç boyamanda saçların kökünden dökülmüş olur."

Gözlerini yumup açtığında elimi çekmemle çığlık karışımı kahkahasını patlattı. "Resmen seni bastım!" Yatağıma devrilerek kahkahalara boğulduğunda ellerim belimin iki yanında ona öfkeyle bakıyordum. "Ne zamandır var bu şey?"

"Bir şey olduğu yok! Kıs sesini yoksa seni boğarım." Akın uyarmamı umursamadan kahkahalarını patlatırken kenarda duran yastığımı alarak kucağına tırmanıp yüzüne kapattığımda altımda çırpınıyordu. "Devam edecek misin?" Elini iki yana sallarken yavaşça geri çekildim. "Yemin ederim Kelebek bu odaya gelirse seni mahvederim."

"Of tamam, dur!" Üzerinden kalkmamla dağılan saçlarını yüzünden çekerek yerinde doğruldu. "Giray'la çocuğumuzu görmeden beni öldürme vicdansız."

"Kaşınma o zaman!"

"Odada basılan sensin azar yiyen benim, ne güzel ya!" Yatağımın ortasına geçerek bağdaş kurduğunda ona kötü kötü bakıyordum. "Hadi, hazırlanırken neler oluyor bana her şeyi anlat."

"Bir de kaostan benim zevk aldığımı söylerler." Homurdanarak üzerimdekini çekiştirerek çıkarttım. Akın'dan utanmadan seçtiğimi giyinirken, "Olay şimdi anlatamayacağım kadar uzun," dedim. "Bugün değil ama söz başka bir gün anlatacağım."

"Sanırım Kerem'in haberi yok?" Kafamı iki yana salladığımda sessiz kalarak bir süre beni inceledi. "O kadar önemli biri mi senin için?"

"Ne?"

"Gizli kalmasını isteyeceğin kadar önemli mi? Bana bile söylemedin."

"Öyle değil." Omuzlarım yer çekimine yenik düşerken yatağın kenarına oturdum. "Ben bile ne olduğunun farkında değilim. Akın, ben çok tuhaf bir şeyin içine düştüm ve açıkçası ne yapacağımı bilmiyorum."

Kayarak yanıma gelip kollarını etrafıma sardığında yanağımı omzuna yasladım. "Tamam, asma güzel yüzünü, bu akşam eğlenip dağıtalım, sonra ilk fırsatta her şeyi anlatacaksın ve bir yolunu bulacağız."

"Teşekkür ederim." Geri çekilerek yanağından öptüm. "İyi ki varsın."

"İyi ki varsın, bebeğim."

Akın yanımda durarak bir şeylerden bahsederken hazırlığımı tamamladım, evden çıkıp Timur'un aracına geçtik. Bakışları dikiz aynasından bana kaydıkça ona bakmamak için direnmek imkânsızdı. Bu aynı düşünmememem gereken bir şeyi sürekli düşünmem gibiydi, sürekli ondan kaçtıkça daha çok çekiliyordum.

"Seninki de partide." Akın konuşarak Timur'a baktığında kaşlarım çatılmıştı. "Bu gönderileri senin görmen için attığına eminim."

"Ahu'yla takipleşiyor musun?"

Kelebek'in çığlık atarcasına sorduğu soruyla Timur'a öyle bir baktım ki, gözlerimden ok fırlatabilseydim üzerine saplanır, onu delik deşik ederdi.

"Hım." Timur mırıldanarak omuz silkti. "Mesaj atınca geri dönüş yaptım."

"Bir de mesaj mı attı?"

"Seni avlamak istiyor değil mi?"

Akın sırıtarak konuşurken ağzından laf almaya çalıştığının farkındaydım. "Biri beni avlayamaz." Kendini beğenmiş ifadesi yüzüne yerleşirken gözlerimi devirdim. "Ben isterim ve alırım."

"O zaman Ahu'yu alman çok basit."

Kendimi tutamayarak konuşmamla dikiz aynasından bakışları bana kaydı. "Olabilir," dediğinde donup kaldım.

Sanki çok uzaklardan bir okçu okunu attı ve göğsüme saplandı. Okunun ucu zehirliydi, zehir ise saplandığı gibi kalbimi saran kıskançlıktı. Göğsümde öyle büyük bir yangınla kendini belli etti ki, bir duyguyu böyle yoğun hissetmek nefesimi kesti. Tırnaklarım avuç içlerime batarken ona dik dik bakmak umurumda değildi, kimse olmasa üzerine atlar, yüzünü parçalardım.

Sağımda kalan camdan dışarıyı izlerken onun bakışlarını üzerimde hissetsem de karşılık vermedim. Partinin yapıldığı eve ulaştığımızda ayaklarım duyduklarımla geri geri gidiyordu. Kelebek yanıma gelerek koluma girdiğinde kendi yarattığım maskelerimden birini özenle yüzüme geçirdim ve düşüncelerimi rafa kaldırıp derin bir nefes aldım.

Kerem, Ediz ve Giray bizden önce ulaştıklarını söylemişlerdi, o yüzden eve girerek onların takıldığı köşeye dans eden insanların arasından geçerek ulaştık.

"Güzelim?" Kerem elimi tuttuğunda kollarının arasına çekmesine itiraz etmedim. "Geleceğini söylemedin?"

"Partiyi unutmuştu, biz hatırlattık." Akın konuşarak sevgilisinin yanına geçip dudaklarına küçük bir öpücük bıraktı. Yine birbirlerine uyumlu giyinmişlerdi.

Kerem, benim için içki alarak yanıma ulaşıp, "Çok güzel olmuşsun," dediğinde gülümsedim. "Biri kıskançlığından çatlayacak."

"O hep kıskançlığından çatlıyor." Bahsettiği kişi tabii ki Ahu'ydu, liseden beri zıtlaştığım tek insandı. Beni alt edebileceğini sanarak sürekli yanılıyordu.

Birbirinden güzel yüksek tempolu müzikler çalarken kısa sürede partinin akımına kapılmıştım ve bu benim için sıkıntı değildi. Son iki haftayı saymazsam günlerimin çoğu partilerde, eğlencelerde geçerdi. Giray'ın getirdiği iki küçük bardağı kafama diktiğimde boğazımı yakan tat enfesti.

"Bir tane daha istiyorum!" Ellerimi şımarıkça birbirine çarparken üçüncüyü de mideme yolladım.

"Dördüncüyü beraber?"

Giray'ın konuşmasıyla onaylarcasına kafamı salladığımda bizimkiler tempo tutmaya başladı, ikimiz de aynı anda bardakları kafamıza diktik. Midemin ve göğsümün alev alev yandığını hissediyordum.

"Parti kızı geri döndü!"

Akın neşeyle bağırırken elimdeki kadehi onun kadehine çarptım. "Parti kraliçemiz aramıza geri döndü!" Giray ellerini çırparak beni tanıtırken keyifle kahkaha attım. "Bak sana ne göstereceğim."

Elimden tutarak Timur'un yaslandığı masaya çekiştirirken göz göze geldik, sessizliğini sürdürerek beni izlerken göz temasımızı kestim. Giray omuzlarımdan tutarak yanına çektiğinde masanın üzerine şaşkınca bakarken kahkahalara boğuldum. Gözlerimden yaşlar gelene kadar gülerken içtiğim içkileri geri çıkaracaktım. Masanın üzerinde Cardi B, Jay Z, Kylie Jenner gibi ünlülerin sahte manken kafalarına geçirilmiş yüzü saran maskeleri vardı, önlerine kırmızı plastik bardaklar koyulmuştu.

"Cardi B var, sen seversin."

Telefonumun ön kamerasını açıp Cardi B ile fotoğraf çekilerek tekrar bizimkilerin yanına döndüm. Herkes yavaş yavaş ortama tamamen ısınıp dans ederken Giray ve Akın'ın ortasında kalmıştım. İkisi de beni dans etmem için çekiştiriyordu, onlara uymamak imkânsızdı. Telefonumu Kerem'e vererek aralarına karıştım. Onlar gibi ellerimi havaya kaldırıp kalçalarımı sallarken hareketlerimiz birbirine uyumluydu *The Weeknd'in Blinding Lights* adlı şarkısı ortamı sardığında çığlık attım.

Çocuklar bu adama bayıldığımı biliyorlardı. Göğsümdeki ağırlık yokmuş gibi çığlık ve kahkaha atarak dans ediyordum. Kelebek telefonunu bize çevirdiğinde şımarıkça gülümseyerek kamerasına öpücük attım. Ediz'in uzattığı bardağı kavradığımda içindekini içerek dansıma devam ettim.

Çok sevdiğim şarkının, *"Işıklar yüzünden kör oldum,"* kısmını gülümseyerek söyledim. Enseme, yanaklarıma yapışan saçlarımı ellerimle havaya kaldırdım, sürekli değişen ışıklarla kamaşan gözlerimi etrafta dolaştırdığım sırada onun yüzünde durdurdum. Sessizce beni izlerken dudaklarımdan, *"Hayır, dokunuşunu hissedene kadar uyuyamıyorum,"* sözleri döküldü.

Işıklar kemikli yüzüne vururken bakışlarının gölgesi üzerime düşmüştü. Kendimi parıltıların altına bırakırken ruhumun asıl sahibi, bedenimin gölgesinde yaşayan ben, uyanıyordu. Tırnaklarını tenime geçirerek bedenimi yırtıp dışarı çıkarken yaptığım her şeyden o sorumluydu. Beni kötü yapan oydu. Beni yoldan çıkartan da oydu. Her insanın içinde yatan bir şeytan vardı. Bunu uyandırıp uyandırmamak bize kalmıştı. Her insan kendine ait gücüyle bunu yapabilirdi.

Ben de yapabilirdim.

Ama sorun şuydu ki ben, benim şeytanımın uyumasını hiç istememiştim.

Ahu bir süre sonra kendini belli ederek aramıza sızdı, Timur'a yaklaşıp bütün ilgisini ona çevirerek kurlarını gerçekleştirirken Kerem'i elinden tutarak yanıma çektim. Kollarının arasına girerek dans etmesi için zorlarken beni kırmayacağını biliyordum, kolaylıkla uyum sağladığında dikkatleri üzerimize çektiğimizin farkındaydık, biz popüler çifttik. Biz sürekli parıldar, bizi hayranlıkla izleyenlere malzeme verirdik. Bizim dedikodumuzu yaparak iç çekmek onların hobisiydi. Sadece konuşup hayal edebilirlerdi. Fazlasına asla ulaşamazlardı.

"Daha fazla içme." Kerem elimdeki bardağı alarak bana baktı. "Çok içtin, kusarsın."

"Çok içtiğimin farkındayım." Gülerek göğsüne yaslandım.

"Seni eve götürmemi ister misin?"

"Saçmalama!" Kaşlarımı çatarak geri çekildim. "Her zamanki benim, eğlence bitmeden gitmem."

Gözlerini devirirken ellerinin tutuşundan kurtuldum. Meraklı bakışlarım etrafta dolaşırken Timur ve Ahu'yu göremedim. "Nereye gittiler?"

"Ne?" Hızlıca etrafı tararken başımın döndüğünü hissediyordum. "Kimden bahsediyorsun?"

"Gözün Kelebek'in üzerinde olsun," diyerek geri çekildim. "Lavaboya gideceğim."

"Miden mi bulanıyor?"

Merakla bana bakarken kafamı iki yana salladım. "Hemen gelirim, bir sorun yok." Kerem'den uzaklaşarak adımlarımı yukarı ulaşan merdivenlere çevirdim. Tırabzanlardan sıkıca tutunarak yukarı çıkarken kenarda öpüşen çifte bakıp yüzümü buruşturdum.

Üst katı herkes ya gizli kaçamak sevişmeleri ya da tuvalet için kullanırdı. Uzun koridorda ilerlerken koridorun ucundaki kapı açıldı ve Ahu dışarı çıktığında durdum. Göğüslerini zorlukla kapatan gömleğinin düğmelerini ilikleyerek ilerlerken kalabalıktan beni fark etmedi, yanımdan geçip giderken donup kalmıştım. Başımdan aşağı buz gibi suyun döküldüğünü hissederken alkolün etkisi uçup gitti. Midemi kavuran içki boğazıma ulaşırken başımın döndüğünü hissettim. Derin nefesler alırken ayaklarım o odaya ulaşmak için adım attı, yapamadım. Elimi duvara yaslayarak derin bir nefes daha aldım.

"Umurumda değil!" Kendi kendime konuşarak geri çekildim. "Umurunda değil, Alya. Aptallık etme!" Kendime içsel tokatlar atarken lavabonun kapısını hızlıca açıp kendimi içeri attım.

"Dikkatli ol."

Duyduğum sesle irkilerek karşılaştığım kişiyle yutkundum. "S-Sen-" derken gözlerim yüzüne takıldı. Timur burada, lavabodaydı. "Ne yaptın?"

"Ne?" Şaşkınlıkla gözleri kısıldı. "Aşağıda bunaldım. Sen?"

"Ahu'yla berabersin."

Gözleri bir cevap vermeden kısılırken, "Gördün mü?" diye sorduğunda dilimi sertçe ısırdım. "Güzel kız."

Ben mi çok sarhoştum yoksa Timur bunu gerçekten söylemiş miydi? Ona şaşkınlıkla bakarken dudaklarım kıpırdanıyor ama tek bir kelime bile dökülmüyordu.

Gitmek için hareketlenip arkamı döndüğümde elini kapıya yaslayarak açmamı engelledi. "Nereye? Konuşuyorduk."

"Kapıyı aç."

"Emir vermeye bayılıyorsun değil mi?" Nefesi saçlarıma çarparken arkamdaki sıcacık varlığını hissediyordum. "Sevgilisi olan sensin." Bir adım daha atarak kalçalarıma yaslanırken beni kapı ve kendi arasın-

da sıkıştırdı. Saçlarımı geriye çekerek yanağıma sürtünen dudaklarıyla nefesim kesildi. Tenini hissedişimle ıslandım, mahvoldum. "Beni kıskandın mı?" Üzerine sinen parfüm ve alkol kokusu burnuma dolarken ondan sızan her şeyin güzel olması haksızlıktı. "Onunla beraber olma düşüncem seni delirtti mi?"

"Hayır."

Gözlerimi yumarak cevap verdiğimde gülümseyişini hissettim. "Ama senin, Kerem'le dans etmen beni delirtti." Dudaklarını sertçe saçlarıma yaslayıp konuştuğunda kıpırdayamıyordum. "İçimdeki hisle savaşmasaydım üzerine atlar, onu döverdim."

"Onunla aramda hiçbir şey yok."

"Benim de Ahu'yla yok, sadece gözlerinde yanan ateşi görmek istemiştim."

"Beni kışkırtmakla eline hiçbir şey geçmez, aksine yangın başlatırım, zararlı sen çıkarsın."

Kalçalarıma tamamen yaslanırken beni kendine çevirerek bacaklarımın arasına girdi. Hafifçe eğilmiş kasıklarını onun için ıslanan kadınlığıma yaslanmıştı. "Seni tanımadan tek bir bakışının zaten nasıl bir yangın başlatacağını hissettim." Yüzüme eğilerek konuşurken nefes nefese ona bakıyordum. "Cennete ulaşmaya çalışırken senin ateşinde yanmak istemek de benim için delilik."

"Timur!" İniltim müzik sesine karışırken yüzünü boynuma gömdü. Başparmağını dudaklarıma bastırarak ezercesine okşayıp rujumu dağıttı. "Şimdi burada birbirimizi tüketsek, kim bizi durdurabilir ki? İstersen suçu alkole atarız." Büyük elini kalçamda dolaştırarak elbisemin altına sızıp çıplak kalçamı kavradığında inlememek için kendimi zor tuttum. Parmakları karnıma sürtünerek iç çamaşırımın içine sızarken kalbimin sesi kulaklarımı uğuldatıyordu. Dokunuşlarının hissettirdiği zevk aklımı bulandırıyordu. Parmakları içime kaydığında, "Ajax!" diye inledim.

Hareketleri durdu. Bedeni kaskatı kesilirken, "Siktir!" diyerek geri çekildi. "Bir daha söyle!"

Yüzüme bakarken hangi ara kapattığımı bilmediğim gözlerimi açarak taş gibi duran yüzüyle karşılaştım. Çekinerek, "Ajax," dediğimde gözleri siyaha bulanır gibi koyulaştı.

Belimi kavrayarak kucağına çekti ve banyonun kapısını kilitledi, klozete ulaşıp kapağını kapatarak üzerine oturdu. "Tadını seviyorum."

Cevap vermeme izin vermeden dudaklarıma kapandı ve beni mahvetti.

Ajax avuçlarımın arasındaki bombanın pimini çekerken bomba aramızda duruyordu ve ikimiz de umursamıyorduk. Patlayışıyla yaralanacağımızı umursamadan açlıkla dudaklarını öpüp tadını ezberlerken hissettiğim şekilde karşılık almak başımı döndürüyordu.

Gözlerimi kapatmış dudaklarını öperken damarlarımdan kan yerine akan duyguları nasıl anlatabilirim bilmiyordum. Ellerimi yüzünün iki yanına sarıp tenini okşarken heyecandan buz kesen parmak uçlarım ısınmaya başlamıştı. Timur'un dudakları dudaklarımla eziliyordu, her hareketimizde etrafımızı saran sarmaşıkları hissediyordum. Göğsüm göğsüne yaslandığında göz kapaklarımın ardındaki karanlık aydınlandı. Kısacık görüntü gözlerimin önünden geçti, kendimi denizi izlerken buldum ve biri kollarını arkadan etrafıma sardı. Saçlarımdan öperken sarılanın Timur olduğunu anladım. Kısacık bir an geri çekilip tekrar dudaklarımı öptüğünde görüntü değişti, Timur teknesinde yalnız başına omuzları sarsıla sarsıla ağlıyordu.

İrkilerek geri çekilmek istesem de Timur sıkıca tutuyordu ve onun sıcacık dokunuşları beni içine çekerken geri adım atamadım. Daha fazlası mümkünmüş gibi onu kendime çekmeye çalışırken büyük elleri askılarımı omuzlarımdan aşağı indirdi ve elbisemin önü bollaştı, umursamadan onu da belime kadar indirdi. Göğüslerim açığa çıkmıştı, ihtiyaç tenimi kemiriyordu, belimi kıvırarak ona isteğimi belli ettiğimde kızaran dudaklarını göğsüme kapattı, zevkle saçlarına tutundum. Aceleci, sert öpücükleri göğsümden boynuma kaydı ve kanatırcasına ısırarak öperken ismini üst üste mırıldandım.

Birinin bizi gelip bulmasını umursamıyordum.

Bizimkilerden biri gelebilirdi ama umurumda değildi.

"Söyle!" Benim için sertleşen erkekliğini kasıklarıma sertçe sürterken gözlerime baktı. "İsmimi söyle."

"Beni mahvediyorsun, Ajax."

Dudaklarından taşan boğuk hırıltı kalbime kaç yumruk indirdi sayamadım. Onu kendime bastırırken öpücüklerini boynuma dizdikçe inliyordum. Elimi kaslı göğsüne sürterken avucumu döven sert kalp atışlarını hissettim. Saçlarımı avucunun içine alarak kavrayıp başımı geriye yatırırken burnunu boynuma sürtüp kokumu içine çekti. Dudakları boğazımda boydan boya dolaştı, elimi pantolonunu geren erkekliğine sarıp kavrayarak okşadığımda, "Güzel bebeğim," diye hırıldadı.

Gözleri parıldayarak yüzümde dolaşırken sessizce yutkunarak bir kere daha dudaklarına kapandım. Birbirimizi aceleci tutkumuzla tüke-

tiyorduk, zihnimi saran, beni sarhoş eden bulut yavaş yavaş dağılıyor, gerçeklik yüzüme çarpıyordu. Olduğum yer, yaptığım şeyin yanlışlığı aniden kalbime kazık saplarken mahvolduğumu hissettim. Timur ismimi mırıldanarak dokunuşlarını tenime kazırken her dokunuşunda biraz daha mahvoldum. İnce bir gözyaşı dudaklarımızın arasına karışırken ikimiz de bunu hissettik. Timur gerilerek çekildiğinde zevkten koyulaşan bakışları yüzümde dolaştı. "Bal?"

"Her şeyi mahvettim." Acı içinde mırıldanırken geri çekilmek istedim ama izin vermedi. "Sen," diyerek hıçkırdım. "Ben bunu sana yapmak istemiyorum."

"Ne? Anlamıyorum."

"Ben aynı şeyi sana yaşatmak istemiyorum." Şaşkınlığından faydalanarak kollarının arasından sıyrılıp geri çekildiğimde olduğu yerde durmuş bana bakıyordu. "Aklımı karıştırıyorsun, ilerlediğim yolda sürekli önüme çıkıyorsun ve bunu istemiyorum. Tekrar istemiyorum."

"Tekrar istemiyorum?" Merakı gözlerine yansırken yerinden kalkarak ondan uzaklaşmamı umursamadan yanıma gelip elini belime sardı, kendine çektiğinde çaresizlikle gözlerine baktım. "Bir başkası mı oldu?"

Acı kalbimden kan gibi sızarak dudaklarıma ulaştığında, hüzünle gülümsedim. "Lanetimin bir tek sana bulaştığını mı sanıyorsun?" Dokunuşundan istemeyerek kurtuldum. "Daha önce de birinin hayatını mahvettim, Timur. Aynı şeyin olmasını istemiyorum."

"Dudaklarından dökülenlerle gözlerinde parıldayan istek o kadar farklı ki! Hangisine inanmamı istiyorsun?"

"Dudaklarımdan dökülenlere."

Dilini tadımın bulaştığı güzel dudaklarında dolaştırarak kısa bir an gözlerini yumup derin bir nefes aldı. "O zaman tekrarla," dedi. "Beni istemediğini duymak istiyorum."

"Ben-"

"Söyle, o iki kelimeyi söyle bitsin."

Dişlerini birbirine bastırmış bana kısık bakışlarının içinde yanan öfkeyle bakarken iki kelimenin her harfi dilime batıyordu. Kelimeler ateş gibi boğazımı yakarken ağlamamak için kendimi tutuyordum. "Seni istemiyorum."

Geçtiğim her yerde, bakışımla ya da gülüşümle, bir hareketimle yangın başlatmaya alışıktım, hoşuma giderdi ama dudaklarımdan dökülen kelimelerin, onun gözlerindeki ormanda başlattığı yangın canımı

acıttı. Yüzündeki beni isteyen tutkuyla parıldayan ifadeyi peçete gibi buruşturup kenara fırlattığında sessizlik içinde buz gibi ifadeye dönüşmesini izledim. "Güzel." Onaylarcasına kafasını sallayarak geri çekildi. "Adi herifin tekiyim, sevgilin olduğu hâlde bunu kabullenerek sana yaklaştım, durumunu bilmeden bile seni istedim. Yanında durmak istiyorum ama reddediliyorum, harika."

"Ajax-"

Öfkeli bakışlarını yüzüme dikerek, "Bir daha öyle seslenme," dediğinde irkilerek geri çekildim. "Artık değil."

Kapıyı kırarcasına açıp sertçe kapattığında gürültüsü müzik sesini bastırırken dizlerimdeki güç çekildi. Lavabonun kenarına tutunarak gözlerimi kapattığımda aldığım her nefeste göğsüme batan kırıklarının tenime bıraktığı acıyı hissediyordum. Göğsümü parçalayarak beni yara içinde bırakırken her şeyi duyuyor, hissediyordum.

Burada kaç dakika geçirdiğimi bilmiyordum ama biraz daha aşağı inmezsem çocukların merak edeceğine emindim. Toparlanarak kapıyı açıp dışarı çıktığımda Giray ve Akın'ı koridor duvarına yaslanmış bir şekilde buldum. Akın kollarını iki yana açtığında gözlerim dolarken ileri atılarak sıkıca sarıldım, Giray da kollarını etrafımıza sardığında ağlamamak için kendimi öyle çok sıkıyordum, vücudum titriyordu.

"Bize gelmek ister misin? Sanırım küçük bir pijama partisi yapmalıyız?"

Giray'ın sorusuyla onaylarcasına kafamı salladığımda beraber aşağı indik. Timur'u göremeyeceğimi içten içe biliyordum. Çocuklara midemin bulandığından, kendimi kötü hissettiğimden bahsederken sarhoş olan Kelebek'i eve bırakma işi Ediz'e kalmıştı. Kerem'in bir an için gözünü üzerinden ayırmasıyla kalabalığa karışmış, masanın üzerine tırmanıp dans ederken Ediz onu omzuna alarak arabasına götürdü. Kerem arabasıyla bizi Akın'ın evine bıraktığında dışarı çıkmamla yanıma geldi.

"Hastaneye gitmek istemediğine emin misin?" Ellerini yanaklarıma sararak gözlerime bakarken kafamı onaylarcasına salladım. "Bir şey olursa ilk bana haber verin." Akın ve Giray'a yönelik konuşarak dudaklarını alnıma bastırdı. "Arada bana mesaj at, aklım sende kalır."

"Atarım." Sarılarak geri çekildim. "Dikkatli sür."

"Beni merak etme."

Yanağımdan makas alarak geri çekildiğinde Akın ve Giray'ın ortasına girerek beraber eve ilerledik. Akın'ın iki annesi vardı; Simge ve

Lisa bu dünyaya gönderilen iki melekti, onlar kadar iyi insan görmemiştim. Aşklarının bir parçası olarak Akın'ı büyütürlerken Giray'ın hayatının aşkı, benim ise en iyi arkadaşlarımdan biri olmuştu. Akın'ın aldığı moda yeteneğinin parçaları annelerinden geliyordu, ikisinin de ortak bir markası vardı ve defileler için sık sık şehir dışına çıkarlardı.

"Melekler yok mu?"

Simge ve Lisa'dan herkes melek olarak bahsederdi ve bu Akın'ın hoşuna gidiyordu. "Bir iki güne gelecekler," dediğinde beraber üst kata, onun odasına ulaştık. Akın'ın büyük odasına girdiğimizde gülümsedim. Evrenin bize verdiği enerjilere, mesajlara pek inanmazdım. Bana göre onları fark edecek kadar duyguları, hisleri açık biri değildim ama Akın öyleydi. Hissettiği enerjiyle hareket etmeyi severdi ve odası onun iç dünyası gibi rengârenkti, birçok yerde renkli ışıklar, mumlar vardı. Tütsülere bayılırdı ve odası her zaman farklı kokardı. Buraya huzur öyle güzel yerleşmişti ki, bunu herkes hissedebilirdi.

"Dışarıdan ne söylememi istersiniz?"

Giray bize bakarken Akın, "Sushi partisi yapalım mı?" dediğinde onları kırmadım. Giray sipariş verdiğinde Akın'ın banyosuna geçerek çekinmeden onun malzemelerini kullanıp yüzümdeki makyajı çıkarttım. Elbisemi üzerimden sıyırarak odaya girdiğimde yatağın üzerine benim için bırakılan siyah, saten, üzerinde beyaz güllerin olduğu kimonoyu üzerime geçirdim. Akın'ın markasında hiç şüphesiz en çok tercih edilen parçalardan biri, mükemmel zevkiyle ortaya çıkarttığı kimonolardı ve çoğu tasarımı erkek kıyafetleri için olsa da benim için de birkaç tane tasarlamıştı.

Siparişlerimizin gelmesiyle Akın'ın yatağının üzerine yerleştik, kedisi Paşa'nın yanımıza gelmesiyle onu yerden alarak kucağıma çektim. "Özledin mi beni yakışıklı?" Koklayarak patilerini göğsüme yaslayıp çenemi yaladığında kıkırdadım. "Özlediğini biliyordum."

"Karşı cinsten herkesi kendine âşık etmek gibi bir özelliğin var." Giray, Paşa'yı severek konuştuğunda kahkaha attım. "Koku filmindeki aranılan parfümsün sen, dünyanın en güzel kokusu, bütün herkesi kendine âşık ediyorsun."

"Ah, biraz daha iltifat istiyorum." Şımararak elimi devam et dercesine sallarken iltifatlarını saymaya başladı. Kıkırdayarak öne eğilip yanağından öptüm. "İyi ki varsınız."

"Seni sorguya çekeceğimiz için böyle söylemiyorsundur umarım."

Akın gözlerini kısarak sorgularcasına bakarken, "Nankör," dedim. "En çok sizi seviyorum, bilmiyor musunuz?"

"Daha sık söylersen seviniriz."

Alkol tüketmeden bir şeyler atıştırırken yemeğimizin fotoğrafını çekerek Kerem'e yollamıştım. Alkol tüketmememi dile getirirken öyle yaptığımı yazarak gönderdim. Paşa'yla fotoğraf çekilerek paylaştığımda arama kısmına dokunarak en son arattığım isme, onun profiline girdim ama hiçbir şey yoktu. "Hadi oradan kepaze!" Akın'ın konuşmasıyla telefonumu kenara bırakıp ona baktım. "Sanırım bunu görmen gerekiyor." Kaşlarım çatılırken telefonunun ekranını bana çevirdiğinde müzik sesi dışarı taştı. Telefonunun ekranında Ahu vardı, gülümseyerek çalan şarkıyla kendini çekiyordu, bunu neden izlettiğini soracakken kamera döndü ve ön camı çekerken kamerayı kısa bir an hareket ettirerek direksiyon kısmını çekti. Direksiyonu tutan dövmeli eli görmemle kim olduğunu anladım.

"Şaşırmadım." Geriye çekilip sırtımı yatağın başlığına yasladım. "Klasik erkek davranışı, kimse benim sikimde değil mesajı verme yöntemleri."

"Timur öyle biri gibi görünmüyordu." Giray şaşkınlıkla videoyu izledi. "Ama siz-"

"Sen bilmiyorsun tabii," diyerek Akın odamda bizi basmasından bahsetti. "Gerisini Alya Hanım anlatacak."

Hiç kimseye bahsetmediğim sırrım, yeni yıla girerken sarhoş olduğum o gece, Nerissa'nın bahçesindeki birbirinden ayrılan kapalı cam alanlı masaların birinde, onun kim olduğunu bilmeden Timur'la beraber olmamdı. O gece ve daha sonra olanları çocuklara anlattım. "O günden beri onu rüyalarımda görüyordum ve şimdi tekrar burada."

Giray, "Ben rüyalarımda genelde Tinker Bell'le uçuyorum," dediğinde şaşkınlıkla ona baktım.

"Ben genelde Ursula'nın bedenine giriyorum."

Akın'ın da konuşmasıyla kendimi tutamayarak kahkaha attığımda Paşa korkarak kucağımdan kalkıp Akın'ın yanına kaçtı. "Siz cidden ruh eşiniz," diyerek bir kere daha güldüm.

"Sen bayağı biz eğlenirken elin adamıyla kuytu köşede beraber oldun ve o adam Erhanlı ailesinden mi?" Giray şaşkınlıkla gülüyordu. "Nasıldı?"

"Ne?"

"Sevişmeniz nasıldı? Timur'dan biz alfa enerjisi alıyoruz, eh senden de aldığımız doğru, iki alfa birleşince ne olur merak ediyorum."

"Videoya alsaydım ilk sana izletirdim, Giray."

"Hayır demezdim."

Akın elinin tersiyle ona vurarak, "Saçmalama istersen," diye kıskançlıkla tısladığında sırıttım. "Burada takıldığın konu bu mu? Kızın senelerdir Kerem diye bir sevgilisi var, hatırlatayım, en yakın arkadaşımız."

"Kerem aldattığını öğrenirse çok kırılır. Tamam, gruptaki en umursamaz kişi gibi görünüyor ama biliyorsun, hepimizden daha takıntılı böyle şeylere."

"Öyle bir şey yapmıyorum." İkisi merakla bana bakarken derin bir nefes alarak, "Asıl olay o değil," dedim. "Biz aslında Kerem'le sevgili değiliz, aile konusuna girerek canınızı sıkmak istemiyorum, sadece aramızda bir anlaşma yaptık, ikimiz sevgili gibi görünerek başkalarıyla takılıyoruz." Giray şaşkınlıkla ağzına atacağı sushiyi tabağa düşürdü. "Ve bunu sadece Ediz biliyordu."

"O çocuk bu grubun içine girip kılık değiştirmiş *Phil Coulson*,* en başından beri söylüyordum." Akın kıskançlıkla yakınarak uzanıp saçımı çektiğinde çığlık attım. "Niye en son biz öğreniyoruz?"

"Kelebek de bilmiyor."

"Hayatım, Kelebek kardeşin, biz senin iki kolunuz, haksızlık yapıyorsun."

"Kardeşimi ezme." Ona kötü kötü bakarak uzattığı parçayı ağzıma attım. "Sadece bilseniz de bir şey değişmeyecekti, sır büyüyecekti ama artık bu durumdan sıkıldım, ne yapacağımı bilmiyorum."

"Sıkıldın mı yoksa Timur gelince mi sıkılmaya başladın?"

Bacaklarımı kendime çekerek toplayıp yüzümü ellerimin arasına aldığımda kafamdan geçen hangi düşünceyi dile getirsem bilmiyordum. "Timur, Kerem'i bildiği hâlde hayatımda olmak istiyor ama ben bu saçma şeyin içine onu da çekmek istemiyorum, babam öğrendiğinde işler karışır ve onun öğrenmemesi imkânsız."

"Buz Kral öğrenecek diye sen hayatını hep gizli saklı mı yaşayacaksın?" Akın kızgınlıkla yükselirken Giray elini omzuna sararak onu kollarının arasına çekti. "Ne zamana kadar?"

"Kerem'le evlenene kadar," dediğimde ikisi de bayılma taklidi yaptılar. "Ciddiyim. Bir sene evli kalıp ayrılacağız."

* Marvel Sinematik Evreni'nde yer alan kurgusal bir karakter. S.H.I.E.L.D.'ın üst düzey bir ajanıdır.

"Bu hangi Brezilya dizisi?" Akın şaşkınlıkla Giray'a baktı. "Çıkaracağım ama-"

"Vahşi Güzel'de böyle bir şey yoktu."

"Rosalinda'da da olduğunu sanmıyorum, Simge ve Lisa'nın Yalan Rüzgârı'nda gördüğünü da sanmam."

"Of, dalga geçmeyin, ben ciddiyim."

"Hayatım biz de ciddiyiz."

"Kerem, Deniz'le görüşüyor," diyerek ikinci şok dalgalarını üzerlerine saldım. "Benim de birkaç kere takıldığım insanlar oldu."

"Ve sanırım Timur tamamen gizli kalmayı kabul etmez?"

"Eh, o zaman gerçekten bir Brezilya ya da Meksika dizisinin içinde oluruz." İkisi bir şekilde hayatımı yaşamamı dile getirerek beni ikna etmeye çalışsalar da her şey o kadar basit değildi. "Artık düşüneceğimiz bir şey yok, zaten Ahu'nun paylaşımını siz de gördünüz."

"Sen Ahu'yu mu kıskanıyorsun?"

Giray merakla bakarken, "Ne alakası var?" diye çemkirdiğimde ikisi de gülmeye başladılar. "Gülmeyin, bu çubuklarla gözlerinizi oyarım."

"Kıskanç ve hırçın."

Çubuklardan birini elime aldığımda Akın, Paşa'yı havaya kaldırarak kedisinin pençelerini gösterirken gözlerimi devirerek arkama yaslandım. İkisi ortamızdaki her şeyi silip süpürdüklerinde çöplerimizi topladık. İkisiyle kaybettiğim neşenin kırgın parçalarını toplayarak sabahın ilk ışıklarına kadar sohbet edip eğlenirken kapanışı sevdiğimiz bir dizinin bölümüyle yaptık. İkisinin ortasında uyurken, beni sararak sevgilerini hissettirmeleri en güzeliydi.

7. Kanto

TAYLOR SWIFT – I DID SOMETHING BAD

"Acı bana," diye bağırdım o an.
"Kim olursan ol,
İster gölge ister gerçek insan!"
İlahi Komedya / Cehennem, Dante Alighieri

Bileklerime sarılan, zamanın parçası olan halatlar, beni peşinden sürükleyerek alıp götürürken günler geçip gitmiş ve ekim ayının sonuna gelmiştik. Günler benim için yoğun geçmişti, öyle geçmesini isteyerek annemin peşine takılmış, onunla birçok davet ve iş toplantılarına katılarak zaman geçirmiştim. Onu görmeyişimle gözlerim tarihlere takıldığında yedi gün geçtiğini fark ediyordum. Her bir güne yedi ölümcül günahın bir tanesi yerleşiyor, içine bizi çekerek o günü yok ediyordu. Günler geçiyordu, ikimiz de birbirimizi görmüyorduk. Sosyal medyasını koşu yaparken paylaştığı şeyler hariç kullanmıyordu, parti gününden sonra o ve Ahu hakkında birçok haber çıkmıştı. Beraber takıldıklarıyla ilgili birçok şey duysam da kimse görmemişti. Duyduklarım can sıkıcıydı ve duymazdan gelmeye çalışmak yorucuydu. Kıskanç bir insan olduğumda, parmak ucumla gösterdiğim her şeyin benim olmaya başlamasıyla bunu körelttiğimi sanırdım ama öyle değildi. Günlerdir saatli bomba gibi dolaşmamın sebebi kıskançlıktı ve bunu nasıl aşabileceğimi bilmiyordum.

Ben kimseyi göğsümü yakan bir istekle istememiştim.

Ben kimseyi göğsüme parçalarını saplayıp acıtan bir kıskançlıkla kıskanmamıştım.

Kimse hayatımın ortasında böyle yer edinmemişti, şimdi rüyalarımdan çıkıp gelen adam hayatımı altüst ediyordu, sesimi çıkaramıyordum.

Canım yandığında hırçınlaşır, can yakardım. Ben tek başıma büyürken bunu öğrenmiştim, daha iyisini bilmiyordum ve onun canını yakma düşüncesi göğsümdeki yangını dindirse de canını yakacağımı bilmek aynı zamanda benim canımı acıtıyordu.

Sabah çığlık atarak uyanmıştım. Kâbusumda tonlarca ağırlıktaymışım gibi denizin dibine batarak boğulmuştum ve o an bunu öyle canlı hissetmiştim ki, uyandığımda kalbim korkudan göğsümü dövüyordu. Kâbusumun üzerimde bıraktığı ağırlıktan kurtulmak için kendimi duşa atmıştım. Sıcak su üzerimden akıp giderken rahatlamaya çalışsam da olmamıştı. Üzerime dökülen su tenime çarptıkça sanki vücudum ağırlaşmıştı, yorgunluk dizlerimi titretirken vücudumdaki gücün beni aniden terk etmesini anlayamamıştım. Duştan sonra biraz temiz hava almak için Kerem'i de çağırmış sahil yoluna inmiştim. Etraftaki birkaç meraklı insan bizi taciz edermiş gibi izleyip fotoğrafımızı çekmişti, şehrin yerel magazinine satacaklarını biliyordum, bilmedikleri tek şey o magazin kanalları da bizim markamıza aitti. Kerem ikimiz için kahve aldığında aynı yolu dönerken bendeki hâli fark ederek ağzımdan laf almaya çalışmıştı, her şeyin farkında olduğunu biliyordum. Bir insanla sır paylaştıkça kendinizden bir parça verirdiniz, Kerem'le birbirimize verdiğimiz sırlar bizden birer parçayı kalbimize tohum diye ekmişti. Geçen günlerde Kelebek, Timur'un konuşma grubumuza alınmasını istediğinde itiraz etmemiştim. Onun gruba alınmasıyla numarasını hepimiz gördüğümüzde Kerem, davet gecesi onu kimden aradığımı anlamıştı. Beraber kahve içişimizle beni eve bıraktığında terim kurumadan tekrar duş almış, kahvaltı zamanına kadar dinlenmek için yatağıma kurulmuştum. Telefonuma üst üste bildirimler gelmeye başladığında merakla gruptan gelen mesajı açtım ve önüme Kerem'le sabahki yürüyüşümüzden fotoğrafım düştü. Kelebek hangi ara görmüştü bilmiyordum ama o uyuduğu için onsuz yürüyüşe çıkmamı yakalamıştı.

Felix Culpa
Kelebek: Yine ekilmişim
Giray: Nereye?
Kerem: Dua okuyalım mı?
Ediz: Ben seni sularım
Alya: Zevzekler
Alya: Yine çok güzel çıkmışım

Kerem: Parıltım sana da yansımış haklısın
Ediz: Ben sizin egonuzu konuşturmanızdan çok sıkıldım

Tam cevap verecekken gruba gönderdiği fotoğrafla durdum. Yeni uyanmış uykulu hâliyle yukarıdan çektiği bir fotoğrafını atmıştı, çıplak, esmer göğsü görünüyordu.

Ediz: Şimdi biraz beni övün
Akın: Tam olarak neyini öveceğiz, ben bir şey göremedim
Ediz: Hayatımda senden daha nankör bir insan görmedim
Ediz: İnşallah Paşa çok sevdiğin bir kıyafetine işer de görürüm seni
Kerem: *@ediz* Kızma hayatımın anlamı en güzelimiz sensin erkek güzelisin
Kerem: Paşa işemezse ben gizlice girer işerim üzülme sen
Kerem: Esmer bombam benim taş gibisin, yerim seni
Alya: Evlendiğimizde ortamızda Ediz uyuyacakmış gibi hissediyorum
Alya: Benim gerçekten kumam var

Art arda birkaç tane sticker attığımda aklıma gelen detayla merakla bir mesajıma dokunup görenlere baktım. Timur son attığım mesajla beraber hepsini görmüştü ama bir cevap yazmasını beklemiyordum. Kelebek'in, Ediz'in fotoğrafıyla dalga geçmemesi dikkatimi çekmişti, normalde fotoğraf atıldığında ikisi birbiriyle dalga geçerdi. Son günlerde çok sık konuşmamıştık, bu yüzden yerimden kalkarak yönümü odasına çevirip izin almadan içeri girdiğimde yüzündeki uyku bandını geriye itti. Yatağına tırmanarak yanına oturduğumda yan dönerek bana baktı. "Tekrar uyumaya mı çalışıyordun?"

"Gözlerimi oymamak için uyumayı seçtim."

"Ne?"

"Hiçbir şey." Omuz silkerek elinde sıkıca tuttuğu telefonu yastığının altına bıraktı.

"Hiçbir şey? Bu aralar çok sık konuşamadık, bir sorun yok değil mi?" Elimi yanağına sarıp okşayarak yumuşak saçlarını geriye ittim. "Canın mı sıkkın?" Mavi gözleri yüzümde dolaştıkça beyaz teninin sardığı yanaklarına utancının kızıllığı yansırken merakla ona bakıyordum. "Bir şey yaptın değil mi? Söyle, kızmayacağım, ne oldu?"

"Bu sefer beni odama hapsedersen asla sesim çıkmaz." İnleyerek yatağında debelenip yastığını yüzüne kapattığında kenara çekilmiş onu izliyordum. "Bunu hak ettim."

"Birine nude falan mı attın?"

"Ay yok daha neler Alya!" Yastığı yüzünden çekerek utangaç bakışlarını gözlerime dikip somurttu. "Alt tarafı Ediz'i öpmüş olabilirim."

"Ne?" Elinden yastığı hızlıca çekip aldım. "Ediz mi dedin ben yanlış mı duydum?"

"Yok, gayet doğru duydun."

"Ne?" Çığlığım odanın içinde patlarken yastığını yüzüne çarptım. "Ne yaptın sen?"

"Sarhoştum!"

"Ediz karşılık verdi mi?"

Duraksamasıyla bir kere daha yastığı yüzüne çarptım. "Of vur, daha sert vur, hak ettim."

"Kelebek, doğru düzgün anlat yoksa kafanda saç bırakmam."

"Parti günü beni odama çıkarmasını rica ettim ve o da odama çıkarttı."

"Sonra üzerine mi atladın?" Dalga geçme kısmına geçerek sırıttığımda elimden yastığını kaparak arkasına saklandı. "Sadece öpüştünüz mü yoksa seks mi yaptınız?"

"Öpüşmenin bir parmak üstü?"

"Elleşme?"

"Of!" Bu sefer o yastığı bana çarptığında kahkaha attım. "Seviştik ama o ileri gitmedi. Sarhoş olduğumun farkındaydı, hatta sarhoş olarak onu istemem incitti sanırım. Giderken çok kırgın baktı."

Ediz'in Kelebek'e karşı ne hissettiğini bildiğim için hâlini tahmin edebiliyordum. "Peki sen sarhoş olduğun için mi böyle bir adım attın?"

Bakışları yüzümde donup kaldı, "O benim çocukluktan beri arkadaşım," derken sözünü elimi havada sallayarak kestim.

"Bu klişeye girmek yerine beni yastığınla boğ daha iyi."

"Onu istemiş olmam saçma değil mi?" Dudaklarından taşanlarla kocaman sırıttım. "O an ilk öpen bendim, üzerime çekerek ileri gitmek isteyen de ama bilmiyorum. O böyle bir şey düşünmediği için sanırım onu incittim, yüzüne nasıl bakacağım bilmiyorum."

"Saçmalama." Kahkaha atarak öne eğilip yanaklarını sulu sulu öptüm. "Şapşal mısın? Ediz senden daha iyisini mi bulacak? Neden bir şey hissetmesin?" Çocuk gibi dudak bükerek omuz silktiğinde kollarının arasına çekerek sıkıca sarıldım. "Şapşalım benim, pembe gözlüklerini çıkarırsan gerçekleri görmen hiç zor değil."

"O ne demek şimdi?"

"Akşam biraz Ediz'e yaklaş, onu sıkıştır demek."

"Herkesin içinde mi?"

"Size özel oda mı tutalım Kelebek?"

"Of!" Yatağından kalkarak dağılan saçlarını geriye itti. "Ağzına laf veren de yanıyor yani! Hadi kahvaltı yapalım, sonra ayarladığımız markanın çalışanları gelir."

Onu takip ederek aşağı indiğimde babamın olmadığı bir sabahın kahvaltısına başlamak güzeldi. Keyifle tabağıma istediğim, sevdiğim şeyleri doldurup annem ve Kelebek'le sohbet ettim. Akşam Cadılar Bayramı için Hush Hush'ta hazırlanan parti vardı. Sınavlardan önce yapılacak son partiydi ve buna katılmamamız imkânsızdı, hiç şüphesiz Devin'de yapılan en güzel partilerden biriydi. Günler öncesinden her sene giydiğim kıyafetler dedikodu sayfalarında paylaşılmış, bu sene için giyeceğim kıyafet teorileri üretilmeye başlanmıştı. Günlerdir ortada olmayışım Ahu'nun kendini göstermesine yaramıştı. Birçok yerde Timur'la dedikoduları yayılırken bunun ününü kullanıyordu, farkındaydım. Bu yüzden insanlar ona ders vermek için Hush Hush'a tahtla gireceğimi düşünmeye başlamışlardı. Yanılmıyorlardı, düşünmüştüm, gözüne sokacağım abartı, ışıltı sadece bana ait olabilirdi ama bununla uğraşacak hevesi kendimde bulamamıştım. Yine de bütün dikkatler bana dönecekti, başka ihtimalin imkânsız olduğunu biliyordum.

"Sen çılgınsın!" Duyduğum sesle irkilerek daldığım yerden sıyrılıp karşımda hayranlıkla beni izleyen Akın'a baktım. "Makyajın efsane oluyor!" Makyöz, Akın'a bakarak gülümsedi. Bakışlarımı elimdeki aynaya indirdim, gerçekten güzel oluyordu. Bir süre önce Akın, ardından ayarladığımız ekip gelmiş, odamda hazırlanmaya başlamıştık.

"Ahu gelecek mi? Biliyor musun?"

"Gelecek tabii ki! Günlerdir sana sataşmıyor, kudurmuştur sinsi yılan."

Makyajımın tamamlanmasıyla giyinme odama geçerek beyaz elbisemi üzerime geçirdim. Sütyensiz giydiğim elbise önden ve arkadan kalın şerit şeklinde dökülerek göğüslerimi kapatıyor kasıklarımdan aşağı doğru yırtmaçlı etek olarak dökülüyordu. Göğüslerimin altındaki altın şerit elbisemi tutan tek şeydi. İki göğsümden karnıma kadar olan açık alan ve kollarım simlerle parıldıyordu. Bileklerimde farklı bileklikler vardı ama en çok kolumdaki yaprak desenli, dönerek kolumun üst kısmını saran takı hoşuma gitmişti. Göğsüm ve karnımdaki gibi aynı şekilde kollarım simli boyalarla gözü yormayacak şekilde süslenmişti. Kendi saçlarım özenle toplanmış, kâkülleri olan siyah, uçları boncuklu peruk takılmıştı. En son ise yılan şeklindeki kolyeyi takmıştım. Kolye-

nin bir ucu boynuma sarılırken yılanın başı olan kısım iki göğsümün ortasına denk geliyordu.

"Siktir!" Akın kocaman açılmış gözleriyle bana bakarken heyecanla elindeki kadehi havaya kaldırdı. "Bebeğim, sen günümüzün Kleopatra'sı olmuşsun!"

Aynaya bakıp keyifle gülümsedim, gerçekten çok güzel olmuştum. Bütün çalışanlara teşekkür ederek onları gönderirken odamın kapısı açıldı ve Kelebek elindeki siyah kuyruğu sallayarak içeri girdi. Parıldayan bakışları Akın'ın üzerinde dolaşarak bana döndüğünde gözleri kocaman açıldı.

"Of, herkes bu tepkiyi verecek!"

Akın ellerini çırpıp kahkahalarla gülerken ona uydum. "Harika olmuşsun!" Kelebek hevesle yanıma gelip beni yakından inceledi. "Herkesin dibi düşecek!"

Kelebek ilk günde söylediği gibi Catwoman olmuştu. Giray ve Akın karakterlere bürünmemişlerdi, aksine parıltılı simlerle kendilerine makyaj yapmışlardı. Akın yanımda hazırlanmıştı ama Giray'ın sadece fotoğraflarını görmüştüm. Ediz de gruba fotoğrafını atmıştı ve o da Batman gibi giyinmişti. Kerem'e Kleopatra olacağımı söylemiştim. Ona da eski dönem Mısır erkekleri gibi giyinmesini önersem de şiddetle karşı çıkmıştı. Hiç olmazsa siyah pantolon giyecekti ve Giray'ın göğsüne simlerle makyaj yapmasına izin vermişti.

Evden çıkarak şoförümüzün kullandığı büyük araca geçtiğimizde yol kısa olduğu için kolaylıkla ulaştık. Kalabalık her yanı sarmıştı ama beni fark eden gözler kenara çekilerek yol verirken gülümseyerek bana açılan yolda ilerleyip üzerimdeki bütün gözlerin oluşturduğu pelerinle arkadaşlarımın yanına geçtim.

"Her sene istisnasız insanların kalp krizi geçirmesine sebep oluyorsun." Kerem elimi kavrayarak kollarının arasına çekip yanağımdan öptü. "Göz kamaştırıcısın güzelim."

"Ahu'nun baygınlık geçirdiğine eminim."

Giray alayla konuşurken bakışlarımı etrafta dolaştırarak onu aradım. Biraz ileride arkadaşlarıyla beraberdi. Abartılı bir kostüm giyinmişti, cesur ama gereksiz abartıydı. Şeytani bakışları üzerimde dolaşırken alayla sırıtarak önüme döndüm. Mesajım açık ve netti, anlamaması imkânsızdı.

Ben Alya Lydia Rodas'tım. Parıldayan o elmastım, her zaman parıldardım.

Ben kraliçeydim, kimse beni tahtımdan indiremezdi.

Ediz yanıma gelerek, "Saçların yakışmış," dedi. Batman kostümü üzerine tam oturmuştu, sadece maske takmamıştı.

"Biliyorum, canım."

"Çok mütevazisin."

Kahkaha atarak, "Her zaman," dediğimde güldü. "Sen de oldukça iyisin."

"Sen gelmeden önce bir sürü kız bakışlarıyla taciz etti."

"Korkma tatlım, seni kurtlara yem etmem."

Bir şey söylemeden elindeki kokteyli içerek pelerinini savurup dans ederken Akın yanıma kıvrılıp koluma girdiğinde meraklı bakışlarımı ona çevirdim. "Seninki geldi," dediğinde bir an için nefes almayı unutmam içler acısıydı.

Merakla bakışlarımı etrafta dolaştırırken onu kolayca bulmaya alışmıştım. Bir sürü kalabalığı oluşturan insanların içinde onu hep kolayca bulabilirdim. Yeşil gözlerini aramızdaki mesafeden seçebiliyordum. Kendine içki alarak ilerlerken beni fark etmeden önce onu baştan ayağa inceledim. Üzerinde beyaz, yuvarlak yaka tişört ve eski tarz pantolon vardı, tişörtünün kollarını katlamıştı. Saçlarını geriye doğru şekillendirmişti ve ona bakarken aklıma gelen tek kişi James Dean'dı. Timur, sade ama dikkat çekici olmuştu. Kafasını kaldırarak etrafı inceleyip bizi bulduğunda gözlerimiz birbirine tutundu. Sarmaşık gibi birbirine dolanırken ikimiz de birbirimizi incelemek için izin verdik. O gözleriyle beni kendine çekti, kollarının arasına alıp sararak ateşli öpücüklerini tenime bıraktı. Hiç şüphesiz benim de aynı şeyleri hissettirdiğimi biliyordum.

Yanımıza gelirken Ahu'nun bakışları buraya kaysa da göz göze gelmediler. "Hanımlar," diyerek kısa bir selam verip gülümsedi. "Göz kamaştırıcısınız."

"Biz?"

Akın hevesle atlayıp kendisi ve Giray'ı gösterdiğinde Timur gözlerine yansıyan güzel gülümsemesiyle karşılık vererek, "Sizin göz kamaştırmadığınız tek bir an yok," dedi. "Yine harika bir çift olmuşsunuz."

"Ve sen de sanırım James Dean olmak istedin?"

"Evet, kostümlerin içine sığınmak benlik bir durum değil."

Giray "Aklıma *Taylor Swift'in Style* şarkısı geldi," dedi. *"Gözlerinde James Dean tarzı bir hayal var."*

Timur, bilmiyorum der gibi omuz silkerken ben tabii ki biliyordum. Üçümüz de Taylor Swift şarkılarına bayılıyorduk. Timur elindeki ka-

dehten alkolünü tüketerek bakışlarını bana çevirdiğinde gözleri bir kere daha açıkça yüzümde, kısa saçlarımda ve kıyafetimde dolaştı. Dudakları kadehine yaslı bir şekilde kıvrıldığında gözlerimi kaçırarak yanımızdan ayrılan Kelebek ve Ediz'e çevirdim. Kalabalığın içine girerek dans etmeye başladıklarında telefonumun kamerasını onlara çevirerek fotoğraflarını ve kısa videolarını çektim. Danslarında Ediz, Kelebek'i ileri itiyor, sonra kuyruğundan tutarak kendine çekiyordu. Kendilerince dans ederlerken çok tatlılardı. Ediz dans etmeyi, şarkı söylemeyi severdi ve sarhoşken bu özelliği daha çok ortaya çıkardı.

Alkol dolu bardağı kafama dikerek bitirirken elime sarılan elle bakışlarımı Kerem'e çevirdim. "Kraliçem, benimle dans etmek ister mi?"

"Seni hiçbir zaman geri çevirmem, biliyorsun." Elini tutarak onunla kalabalığın arasına karıştım. Akın ve Giray da yanımıza geldiğinde eğlenip dans ederken keyfim yerindeydi. Kerem elimden tutup, hızlı dansına uydurarak beni etrafında döndürüp kollarının arasına çekerken ona uymak eğlenceliydi, istediğinde mükemmel dans edebiliyordu. Bir ara elimi bırakarak Ediz'in karşısına geçip onunla yarışırcasına dans etmeye başladıklarında kahkaha atmaktan dans edemiyordum. İkisi kanatlarını kabartmış güç gösterisi yaparlarken o kadar komiklerdi ki, etrafımızdakiler de durup onları izlemeye başlamışlardı. Videoları çekilirken yanlarından geçerek nefes nefese kendimi masaya attım, etrafta dolaşan garsonların taşıdığı tepsiden kokteyl kadehlerinden birini alıp kafama diktim.

Hızlıca bitirerek bir yenisini almak için etrafıma bakarken karşımda duran onunla göz göze geldim. Elindeki telefonu cebine atarak bana baktığında konuşmadı, konuşmadım. Sadece gözlerimin içine bakarken kafasının içinden ne geçiyor merak ediyordum. "Timur?" İsmi ben hariç bir başkasının dudaklarından döküldüğünde üzerimdeki mutluluk sisi dağılarak bana fırtınayı getirdi. Gözlerimden dökülen öfkenin hançer gibi saplanmak istediği tek bir kişi vardı. "Dans edelim mi?"

Ahu yanımızda bütün ilgisiyle Timur'a yaklaştığında bilerek beni görmezden geliyordu. Saçma gösterişini içimde fokurdayan öfkeye rağmen görmezden gelip yanlarından ayrılırken Timur'un bana bakmasını umursamadım, ikisini ardımda bırakıp yönümü bar kısmına çevirdim. Büyük ahşap bar tezgâhının karşısındaki boş taburelerden birine oturdum. Barmene kokteyl hazırlamasını söylediğimde kısa sürede istediğim kokteyli hazırlayıp önüme bıraktı. Bir elimle sıkıca kavrayıp ayağa kalktım ve adımlarımı restoranın asansörüne yönlendirip içeri

girdiğimde teras katın düğmesine bastım. Biraz yalnız kalıp hava almak istiyordum.

Yabancı müzik sesi terasa kadar ulaşıyordu, bütün eğlence aşağıda olduğu için kimse buraya gelmeyi tercih etmemişti. Terasın kapısını ardımdan kapatarak boş koltuklardan birine yerleştim. Bacak bacak üstüne atarak yerimde yayılırken kokteylimden küçük bir yudum aldım. Hush Hush'ın terasından sahil görünüyordu ve burada birkaç kere oturmuştum. Gözlerim sahilde dolaşırken zihnim bir kere daha bana oyununu oynayarak geçmişe götürmüştü, rüzgâr tenime ısırıklarını bırakarak ürpertti.

Timur'u birçok gece rüyamda görürken, onu hayal ederken bu hayallerime birini daha eklemişti. Onda kaldığım gece yaşadığımız anıları unutamıyordum. Kendimi uykuya bırakmadan önce beni hiç kırmayacakmış gibi öpmesini unutamıyordum.

Kaderin bana böyle acımasız bir oyun oynamasına, onu karşıma çıkararak hayatımı altüst etmesine kırgındım. Ona bir adım atamayacak oluşuma, kendime çok kırgındım ve her bir kırgınlığımın sivri ucu kalbime saplanıyor, beni mahvediyordu.

Başka biri olsaydı sadece benim olması için avucuma hapseder, kedinin fareyle oynadığı gibi oynardım, üstelik bunu çok kolay bir şekilde gerçekleştirirdim ama ona bunu yapmak haksızlıktı. Gitmesini isteyen bendim, şimdi kıskançlıkla gel demek ona çok büyük haksızlıktı, geldiğinde onu karanlığıma çekmekten başka yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

"Hava soğuk." Arkamdan gelen sesle irkilerek dalgın bakışlarımı ardıma çevirdiğimde kalbim ters bir takla attı ve yere şaşkınlıkla düşüşünü duydum. Timur kapının kenarına yaslanmış bana bakıyordu.

İçimdeki ateşi söndürecek kadar değildi.

"Hasta mı olmak istiyorsun?"

"Kolay kolay hasta olmam." Yaslandığı yerden doğrularak yanıma gelip oturduğunda göz ucuyla ona baktım. "Yanıma oturmana izin vermedim."

"Benden nefret ediyormuş gibi davranman gerekmiyor."

"Öyle davranmıyorum, nefret edeceğim kadar bir duygu beslemiyorum."

Hırsla konuşurken dudaklarıma yaslanan parmaklarla nefesimi tuttum. "Şşt!" Kaşları kızgınlıkla çatılırken ona baktım. "Bana karşı yalan söyleme." Başparmağını dudaklarıma sürterken iç çekti. "Bu yumuşaklığı özlemişim."

"Timur-"

"Üzgünüm." Dudaklarından çıkan tek kelime etrafımızı sararken alayla güldüm.

"Üzgün olmanı gerektiren bir durum yok."

"Duygularını yansıtmamaya çalışarak umursamaz, buzdan biriymiş gibi davranmak seni güçlü yapmaz." Gözlerim kısılırken parmaklarını çeneme sürterek elini çekti. "Neden uslu durmuyorsun?"

"Bu uslu hâlim."

Dudakları alayla kıvrılırken iç çekmemek için kendimi zor tuttum. "Daha uslu ol." Yeşilleri gözlerimde dolaştı. "Savaşmasan? Uslu dursan?"

"Neden?"

"Kaosunla başa çıkamıyorum." Kaşları çatılırken bir kere daha sessiz kaldım. "Sana ulaşmaya çalışırken çok başka şeyler keşfedip savaşıyorum."

"Bana ulaşma."

"Sana ulaşmak istiyorum."

"Artık öyle bir şansımız yok."

İkimizin de yoktu, ne onun ne de benim vardı, mümkün olduğunca birbirimizden uzağa kaçmalıydık ama eli yanağımı kavrarken dokunuşundan kaçmıyordum, kaçmak istemiyordum. Aramızdaki mesafeyi azalttığında üzerinden ona dair sızan kokuyu içime çektim. "Bin kere de kovsan, adımlarımın yönü bir şekilde sana çıkıyor ve buna katlanamıyorum." Dilini dudaklarında dolaştırıp kafasını geriye yatırarak gökyüzüne baktı. "Bu nasıl bir şey bilmiyorum, gözlerimin içine bakarak beni istemediğini söyledin ama bak, yine buradayım, Bal. Çok uzağa gidemedim."

"Benim gibi o istekle savaşmalısın."

"Sana karşı savaşırsam seni yaralarım." Kucağımda duran elimi kavrayarak kaldırıp dudaklarını parmaklarıma bastırdığında ürperdim. "Seni yaralamak istemiyorum."

"Beni yaralayamazsın."

"Alya!" Nefesini bıkkınla bırakarak kafasını omzuna yatırıp bana baktı. "Neden bana pençelerini geçiriyorsun?" Bir cevap vermeden bakışlarımı karşımdaki sahil manzarasına diktiğimde o benden başka bir noktaya bakmadı ve bunu hissettirerek beni inceledi. "Kıskandığında çok ateşli oluyorsun."

"Kim?" Sahte şaşkınlığımla ona döndüğümde gülümsüyordu. "Seni mi kıskanacağım, ne alaka?"

"Onu gözlerinle öldürdün." Saçlarımı parmaklarının arasına sararak burnuna yaklaştırıp kokladığında geri çekilmek istedim ama yapamadım. "Kokunu özledim, Alya." Gözlerimin içine bakarak konuştuğunda onun için ıslandım. Tanrım! Onun için kalbim hızlı atıyordu. Onun için şehveti göğsümde besliyordum.

"Bana dokunduğunda tenime senin kokun sinecek, peki ya senin tenine? Benim tek bir kokum var, peki ya senin?" Öfkeyle ayağa kalktığımda ok gibi saplanmasını istediğim bakışlarımı yüzüne diktim. "Senin üzerinde kaç koku var?"

"Alya-"

"O şeytanın kokusu kaç kere üzerine sindi?" Öfke bir kere daha aniden göğsüme sızıp sinsice beni ısırırken gürültülü nefeslerim dışarı sızıyordu. "Üzerindeki kokusunu alabiliyorum Allah'ın cezası! Nasıl karşıma geçebiliyorsun?" Titreyen elimi arkamda duran korkuluğa sararak derin bir nefes aldım. Kalbim öyle sert ve hızlı göğsüme çarpıyordu ki sakinleşemiyordum.

"Sakin ol." Kollarının arasına çekmek istediğinde çırpınarak geri çekildim.

"Bilerek yapıyorsun değil mi? Beni kışkırtmaya çalışıyorsun."

"Onunla bir yakınlığım yok." Yüzünü buruşturarak ellerini iki yanımda korkuluğa yaslayıp beni bir kere daha kendine hapsetti. "Onunla beraber olmadım, bunu düşünmedim bile! İstediğim sensin."

"Sana inanmıyorum."

"Sadece seni istiyorum." Burnunu şakağıma dayayarak derin bir nefes aldığında ürperdim. "Sadece senin kokun, tadın... Anlamak bu kadar mı zor?"

"İnandırıcı değilsin, üzgünüm."

"Ne istiyorsun?" Geri çekildiğinde dudaklarımızın arasındaki mesafe o kadar azdı ki! "Kendimi sana karşı tutmaktan yoruldum."

Dişlerimi birbirine bastırarak derin bir nefes aldım. Dudaklarından dökülen her bir kelime kalbimin etrafına sardığım buzdan duvarlara yumruk indirip parçalıyor, kalbime sardığım prangaları çözüyordu. Ondan, bana sızan her şey beni ona çekiyor, hapsediyordu ve buna direnmek kaçmak beni güçsüz düşürüyordu.

"Böyle olmamalıydı." Çaresizlikle fısıldayarak ona baktım. Yeşil gözleri öyle saf bir tutkuyla bakıyordu ki, biliyordum, elinden tutsam yanardık. "Karşıma şimdi çıkmamalıydın."

"Kaderden kaçamayız."

Dudaklarımdan alaycı gülüşüm döküldüğünde, "Kader benimle alay ediyor," dedim. "Canımı yakmak istiyor."

"Canının acımasına izin vermeyeceğim." Soğuk elini yanağıma sararak rüzgârdan dağılan saçlarımı kulağımın arkasına itti. "Bu sefer senin bir adım atman gerekiyor, Bal. O adımı at ve seni sarmama izin ver, görmüyor musun, her seferinde yine soluğu birbirimizin yanında alıyoruz."

"Kendimi tutmak istemiyorum ama bıraktığımda her şeyi mahvetmek de istemiyorum." Dudakları dudaklarıma sürtünürken göğsünden kopan hırıltıyı duydum. "Eğer bir günah gerçekleştireceksen bu benimle olsun istiyorum."

"Alya!" Beni korkulukla arasında sıkıştırırken bilinçsizce göğsüne yaslanmıştım. Hava soğuktu ama Timur'dan sızan sıcaklık beni yakıyordu. "Sana karşı kendimi tutamıyorum."

İçime çektiğim her nefeste nefesi dudaklarımın arasından sızarken ciğerlerime dolan nefesi benim için uyuşturucuydu. Gözlerine gözlerimdeki zehirle bakarken, "Tutma," diye mırıldandım. "Bırak kendini."

Kendimi bırakışıma inanamıyordu ve bocaladığını fark etmemek imkânsızdı. Göğsüne yaslanıp sürtünerek dudaklarımı dudaklarına bastırdım. "Bal!" Dişlerinin arasından tıslarken üşüyen ellerimi boynuna sardım. "Yine kaçacaksın!"

"Kaçacağım." Gözlerini kapatırken derin bir nefes aldım. "Çünkü beni yakalayamıyorsun."

"Bu sefer yakalayacağım." Dudaklarını dudaklarımdan çekerek boynuma bastırdığında inledim. Dudaklarını boynumda şehvetle dolaştırırken ismi iniltilerimle dudaklarımın arasından sızıyordu. Onu şimdi istiyordum. Ellerimi göğsünde dolaştırarak pantolonuna kaydırdığımda elimi tuttu, izin vermeyerek çekerken nefes nefese hangi ara kapattığımı bilmediğim gözlerimi açıp ona baktım. "Sadece ben dokunacağım." Büyük avucu göğsümde dolaşarak aşağı kayıp elbisemin altına sızdığında nefesimi tutmuştum. "Çok güzel olmuşsun." Gözleri gülümseyerek yüzümde dolaştı. "Kleopatra'yı seçmen şaşırtmadı." Sessizliğimi korurken elini ince iç çamaşırımın içine kaydırdığında fark ettiği ıslaklıkla yüzü gerildi. Derin bir nefes alırken dudaklarını yanağıma bastırarak gözlerini kapattı. "Beni de öldürecek misin?"

"Benim ölümcül olduğumu kabullen."

Parmakları tenimi okşayarak kadınlığımdan içeri kaydığında inleyerek kollarımı ensesine doladım. Timur'un gürültülü nefesleri tenime çarpıyordu.

"Yedi ölümcül günahtan cezası en hafif olan hangisi biliyor musun, Bal?" Merakla bana bakarken kafamı iki yana salladığımda gülümsedi. "Şehvet, ona yenilenler Araf'ta mahsur kalırlar."

"O zaman sen, Devin'e geldiğinden beri biz orada cezamızı çekiyoruz." Gözlerini yumarak beni onaylarken gülümsedim. "Bu çektiğim en güzel ceza." Gecenin gölgesini bıraktığı gözleri parıldarken elini enseme sararak başımı geriye yatırıp açlıkla dudaklarıma kapandı. Tadını almak, damardan alınan zehirden farksızdı. Sıcacık nefesi ağzıma dolarken dudakları aralandı, ıslak dilini damağıma sürterek tadımı aldı. Dilimi emerek geri çekilirken dudaklarına, diline bulaşan ıslaklığımı tenimin her bir noktasına dağıttı. Parmakları ensemi sıkıca kavrarken boynumu boydan boya emerek dudaklarını kulağıma getirdi. "Ajax!"

"Seni şu cama yaslayarak içine sertçe kaymak, seni kendimle doldurmak istiyorum. Döllerim bacaklarından aksın istiyorum."

Karnıma belirginleşen sertliğini yasladığında parmaklarının da hareketleri hızlanmıştı. Üçüncü parmağı içimde yerini aldığında kafamı inleyerek geriye yasladım. "Ne duruyorsun?" Gözlerine nefes nefese bakarken parmaklarımı çenesine sararak kendime çektim. "Seni istiyorum."

"Bal!" Parmaklarının hareketleri hızlandığında, "Parmaklarıma ak," diyerek beni sona yaklaştırdı. Sarsılarak eline aktığımda Timur arsız gülümsemesiyle parmaklarına bulaşan tadımı emdiğinde onu nefes nefese izliyordum. "Bal gibi tadın var."

Bir süre sessiz kalırken kalbimin atışları normal düzenine girmişti. "Bana yaklaşman başına daha çok bela açar." Tutkuyla kararan gözleri yüzümde dolaştı. "Seni kimseye söyleyemem. Tehlikede olmanı istemiyorum." Kaşları çatılırken ellerimi göğsüne sürterek beline kaydırdım. Şüpheci bakışları yüzümde dolaşıyor, benden devam etmemi bekliyordu. "James Dean'ı seçmenden hoşlandım." Ona doğru bir adım attığımda yanağımı göğsüne yaslayarak gözlerimi kapatırken kollarını etrafıma sarıp beni göğsüne bastırdı.

"Buradan çıkışta bana gelir misin?"

Sorusuyla geri çekilip ona baktım. Gözlerime merakla bakarken ellerimi bir kere daha ensesine sarıp kendime çekerek dudaklarından öptüm. "Gelemeyeceğimi biliyorsun."

"O zaman ben gelirim."

"Delilik olur."

"Babandan korkmuyorum."

Onu kendime çekerek alnımı göğsüne yasladım. "Evde değil ama bu tehlikeli."

"Geleceğim, Bal. Bekle beni."

Göz kırparak gülümserken içimin çekildiğini, eridiğimi hissettim. Terası terk ederek aşağıdaki kalabalığa karışırken bir kere daha insanların içinden geçerek bizimkilerin yanına ulaştım. Kelebek tanımadığım bir çocukla dans ediyordu. Elinden düşürmediği kuyruğunu çocuğun göğsüne sürterek kur yaparken gözlerimi devirerek bizimkilerin yanına geçtim.

"Neredeydin?"

Kerem merakla bana bakarken, "Hava alıyordum." diyerek omuz silktim. "Bunaldım."

Bakışları yüzümde dolaşarak boynuma kaydığında parmakları çeneme sarıldı. Kaşlarını çatarak başparmağını çenemde dolaştırarak çektiğinde parmağına bulaşan simleri gördüm. Bir şey söylemeden önüne dönerken bize doğru gelen Timur'u gördüm.

"Üzerindeki kostümün mü?" Ediz, Timur'un yanına geçerek onu süzdü. "Şimdi sen ne oldun? Timur mu?"

Dili dolanarak konuşurken uzanıp elindeki kadehi aldım. Ben yokken içkileri üst üste devirdiği belliydi.

"James Dean." Timur, ona alayla bakıp güldü. "Hani sen sarhoş olmazdın?"

"Oluyormuşum." Ediz hıçkırarak güldü. "Senelerdir sarhoşmuşum."

İkisinin aptallığına gözlerimi devirirken Kerem'in omzuma sarılan eliyle ona baktım. Kulağıma eğilip gülümseyerek, "Sanırım havayı tek başına almadın," dediğinde kan yanaklarıma oturdu. Gözlerimi Timur'a çevirdiğimde onun dudaklarındaki, çenesindeki simleri belli belirsiz seçebiliyordum. "Birazcık dikkatli ol tatlım, birazcık." Ona sık sık tekrarladığımı dile getirdiğinde somurtarak dirseğimi karnına çarptım.

"Alya, hadi dans edelim." Ediz elimden tutarak beni kendine çekerken sarsılarak ona doğru ilerledim.

"Sarhoşsun."

"Sarhoş olunca daha iyi dans edebiliyorum." Kadehlerden birine uzanmaya çalıştığında elini tuttum. "Justin Timberlake oluyorum."

Kahkaha atarak ona uyarken elimden o kadar hızlı tutup beni etrafımda döndürerek kendine çekti ki, kollarına tutunurken başımın döndüğünü hissettim. Ediz, alkolün etkisiyle kendini kaybedip beni de kendine uydururken itiraz etmedim. *Michael Jackson'ın Billie Jean* adlı şarkısı çalmaya başladığında Ediz'in gözleri keyifle parıldayarak

kocaman açıldı. En sevdiği şarkının çalmasıyla Ediz neşeyle gülerek dans etmeye başladığında Giray telefonuyla onun dans edişini kaydediyordu. Kollarını başının hizasında yatay şekilde sağa doğru tutarken o tarafa bir iki adım attı. Aynı şekilde kollarını sola çevirdi ve o tarafa da ilerledi. Bacaklarını şarkının nakaratının geldiği anda dizlerinden kırıp sağa doğru giderken göğsünü ve kalçalarını sallıyor, ellerini havaya kaldırarak çırpıyordu. Şarkı boyunca mükemmel dans gösterisini sunarken gecenin en iyi anlarından biriydi.

Parti yavaşça son bulurken Akın ve Giray bir kere daha ortalıktan kaybolmuşlardı. Ediz ve Kelebek birbirlerinden kaçacak nokta arayarak sapıtırlarken onları emanet edebileceğim tek kişi Kerem'di. "Onları bir odaya kapat ve bu saçma mesele artık bitsin," dediğimde keyifle güldü. O da en yakın arkadaşının çocukluktan beri kime âşık olduğunu biliyordu. "Sabah birbirlerini öldürmemişlerse sevgili olurlar."

"Keşke Devin'de taş ev olsaydı, ikisini oraya kapatırdık."

"Taş evimiz olmasa da bir şeyler ayarlayabileceğini biliyorum."

Ben Kelebek'i ve o da Ediz'i dışarı çıkarırken Ediz, kenara geçip yolun kenarına kustuğunda yüzümü buruşturdum. "Bir daha içmene izin vermeyeceğim." Kerem homurdanarak arkadaşının doğrulması için yardımcı oldu. "Ayarsız herif, arabama kusarsan sana yıkattırırım."

"Ağlama." Sızlanışına gülerek karşılık verdim. "Bilmiyor musun, o hepimizden titiz, kafasını camdan çıkartıp kusar."

"Dilini rüzgâra karşı savursun bir de." Kızarak Ediz'i ensesinden tutup arabasının içine attığında kahkahalarım etrafta yankılanıyordu. "Sen ne yapacaksın?"

Göz kırpıp sinsice sırıtarak, "Anlatmam," dediğimde gözleri kısıldı. "Merak etme, eve gideceğim ve güvende olacağım."

"Seni üzerse ahlaksız teklifler ettiğini iddia ederek herkesin içinde onu utandırırım."

"Abartma. Hadi arabayı mahvetmeden onları götür."

"Senin için taksi bulayım." Caddeden geçen taksilerden birini durdurup plakasını telefonuna kaydetti. "Canlı konum at ve eve gittiğinde bana mesaj atmayı unutma."

Onaylarcasına mırıldanıp taksinin içine yerleştim. Evin adresini verdiğimde parti havasını ardımızda bıraktım ve kısa sürede eve ulaştım. Yorgun değildim ve onun gelecek olma düşüncesi beni heyecanlandırıyordu. Üzerimdeki simlerden ve makyajdan kurtulmak için hızlıca duş alıp saçlarımı kuruttum. Siyah taytlarımdan birini ve askılı crop

bluzumu üzerime geçirdiğimde bol gelen uzun örgü hırkalarımdan birini omzuma aldım. Onu burada beklersem sabırsızlıktan çok fazla gürültü çıkartacağımı biliyordum, her şeyden önce gözden uzakta olmamızı istiyordum. Çalışma masamın üzerinde duran tabletimi elimde tutarken telefonumu hırkamın cebine koyarak yönümü onunla dans ettiğim gül bahçeme çevirdim.

Devin'in sembolü, kokusu gülken benim tenime sinen kokunun da gül olması nasıl bir tesadüftü bilmiyordum ama çok seviyordum. Üstelik göğsümde filizlenen sırrı senelerdir saklarken benim için daha anlamlılardı. Kalbimden taşan mutluluğun ışıltısı attığım adımlarla beni takip ederken bahçenin içinde filizlenen kırmızı gülün varlığını hissettim, ben mutlu olduğum, tutkuyu hissettiğim için doğmuştu ve bu eşsizdi. Bir köşede duran masaya ulaşarak elimdekini bırakıp adımlarımın yönünü güllere çevirdim. En görkemli, gözüme çarpan gülü kestikten sonra burnuma yaklaştırarak kokusunu derince içime çektim. Beni bu hayatta sarhoş eden iki koku vardı; ilki Timur'a, ikincisi ise güle aitti.

Tekrar masaya döndüğümde sandalyeye yerleştim, tabletimi açarak masanın üzerinde duran gülü kendi tarzımı katarak çizmek istedim. Telefonumda birbirinden farklı şarkılar çalarken kaç şarkının gelip geçtiğini bilmiyordum. Arada sırada mırıldanırken sadece ekrana odaklanmıştım. Telefonum titreyerek bildirimi belli ederken bakışlarım parlayan ekrana kaydı.

Onu telefonuma *Dante Alighieri* olarak kaydetmiştim.

*"Cenneti ve cehennemi arıyordum, dünyanın ve sonsuzluğun ötesinde... Görkemli bir ses yankılandı göklerde: "Ne arıyorsun? Cennet de sendedir, cehennem de!"**

Ekrandaki mesajı okurken bedenimi saran ürperti sırtıma tırnaklarını geçirirken elimdeki kalemi kenara bıraktım. Bir mesajıyla beni darmadağın edebiliyordu.

Bu korkutucuydu.

'Gül bahçesindeyim.'

Heyecan göğsümü kemirirken onun kaçışımızdaki gibi içeri girerek yanıma ulaşacağını biliyordum ve dakikalar sonra kapıdan içeri girdiğinde gülümseyerek ayağa kalktım, ilk kez bu kadar heyecanlıydım. "Buluşmak için güzel bir yer." Etrafı inceleyerek bana doğru gelip kol-

* İlahi Komedya - Cennet, Dante Alighieri

larını belime sardı. "Beni cennetine kabul ettiğini mi söylüyorsun, güzel bebeğim?"

"Benim cennette olmadığımı biliyorsun."

"Klişe yapmamı ister misin?" Gülümseyerek onaylarcasına kafamı salladığımda kıkırdadı. "Senin olduğun her yer benim için cennet."

"Of!" Alnımı göğsüne yaslayarak sızlandığımda kahkaha attı. "Çok kötüydü."

"Ama etkilendin, kabul et."

"Daha iyilerinden etkilendiğim olmuştu." Kaşlarını çatarak parmaklarını çeneme sarıp kafamı geriye yatırdı, başkasından bahsetmemden hoşlanmıyordu, farkındaydım.

"Beni kışkırtma, o zaman sağlıklı düşünemiyorum, öfkem bütün düşüncelerimi yok ediyor."

Gözlerine bakarak, "Aynı şeyleri hissetmemiz güzel," dediğimde yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Ben bir tek senin tadınla sarhoş oluyorum, Bal. Başkası yok." Gözlerimin içine bakarken eğilip dudaklarımdan öptü. "Benim bedenim senden başkasına açlık duymuyor."

Yeşil gözleri kalbinden geçen duyguların en saf hâliyle bakarken ihtiyaçla göğsüne yaslanarak, "Öp beni," diye fısıldadım. "Bu dünyaya ait değilmişiz, hiçbir şey bizi ayıramazmış gibi öp beni, lütfen."

Timur yalvarışımla inleyerek dudaklarıma kapandı. Kimseyi, hiçbir şeyi umursamadan kana kana tadını içmek için onu öperken ellerini belime sararak beni masaya oturttu. "Alya!"

"Ajax, beni bırakma."

"Asla."

Onu bacaklarımın arasına çektiğimde tek istediğim onu hissetmekti. "Özledim." İnleyerek ellerimi kazağının içine kaydırıp göğsünde dolaştırdım.

"Bal!" Hırıltısı kalbimi sıkıştırırken dili ağzımın içinde dolanıp dilimi kavrayarak tadımı kendine hapsetti. "Başımı döndürüyorsun." Yüzünü boynuma gömerek ateşten dokunuşlarını bırakırken sadece ismini mırıldanıyordum. "Tadın en güzel zehrim."

"Sar beni!" İhtiyaçla göğsüne sokulurken üzerimdeki hırkayı omuzlarımdan geriye ittiğinde hızlıca üzerimden çıkardım. Timur nefes nefese boynumu, askılı bluzumun açık bıraktığı göğüslerimin üst kısmını öperken elleri göğüslerimi kavrayıp sertçe sıktı. "Timur!"

Elimi göğsünden pantolonuna kaydırarak sertliğini kavradığımda inleyerek kendini avucuma bastırdı. "Kavra, bebeğim."

İnleyerek ellerimi pantolonunun kemerine uzatıp hızlıca çözdüğümde yüzünü boynuma gömmüştü. "Seni istiyorum." Nefes nefese soğuk elimi iç çamaşırının içine kaydırıp sertliğini kavradığımda inledi. "Şimdi."

"Bal!" İnleyerek kalçalarını öne itip sertçe elime sürtündü. Küfrederek elime sürtünürken onu kendime çekip dudaklarına kapandım. Timur bluzumun askılarını düşürerek göğüslerimi açığa çıkarırken bir kere daha küfretti. "Aklımı başımdan alıyorsun." Dilini göğsüme sürtüp sıcak nefesini üflediğinde mahvoldum, çığlık atmamak için kendimi tutarken öne eğilerek ağzını göğsüme kapattı. Dişlerini geçirerek, emerek içine çekercesine tadıma bakarken onu sıkıca kavramış okşuyordum.

"Ajax!"

"Güzel bebeğim."

Tüketircesine birbirimizi öperken parmaklarını ince taytın ağ kısmına sardı ve birkaç saniye sonra yırtılma sesini duyduğumda gülerek yüzünü öpücüklere boğdum. Taytımın ağ kısmını sökerek yırtıp açarken iç çamaşırımı kenara itti.

"Bir şey kullanıyor musun?"

Merakla gözlerimin içine bakarken, "Korunuyorum," diyerek onu kendime çektim. "Lütfen içime gir."

"Siktir!" Ter şakaklarında birikirken büyük elini sarıp kendini sızlayarak penisini ıslaklığıma sürttü. "Sıcacıksın."

Hoşnut bakışları yüzümde dolaşırken kollarımı etrafına dolayarak dudaklarımı kulağına yasladım. "Senin için," dediğimde içime yerleşti. "Ah!" Penisi kadınlığımın girişimi zorlayarak kendine yer edinirken başımı geriye yatırarak inlediğimde dudaklarını boğazıma bastırdı. Kendini geriye çekerek kalçalarımı sıkıca kavrayıp bu sefer içime yavaşça yerleştiğinde yüzümü boynuna gömerek iniltimi bastırdım.

"Timur!" Sert ve hızlı ritmini ayarlayarak kendini hızlıca itmeye başladığında üstünde durduğum masanın sallanmasını umursamadım. Elimi aramıza sızdırarak onu düşünerek ezdiğim gibi kadınlığımı ezmeye başladığımda dişlerimi boynuna geçirip çığlığımı bastırdım.

"Üstüme ak, bebeğim!" Göğsünden taşan hırıltılar, gür nefesleri etrafımda çınlarken görüşümü kısa bir anlığına kaybettim. Onunla bir olurken gözlerimi kapattığım kısacık anda sanki karanlığın içinden sonsuz gibi görünen denizin içine battım, suyun uğultusu kulaklarımı

tıkadı, kalbimi ağırlığıyla patlattı. Karanlık beni kendine çektiği gibi bırakırken sadece içime özünü bırakan Timur ve enfes kokusu vardı.

Bacaklarımı ve kollarımı sıkıca ona sararak tamamen kendime çektim. "İçimden çıkma." Timur nefes nefese geri çekilip alnını omzuma yasladığında ellerimi terli saçlarında dolaştırdım. "Hâlâ sertsin."

"Sana doyamam."

"Odama çıkalım." Geri çekilerek bana baktığında gülümseyerek göğsüne yaslandım.

Alnımdan öperek, "Bu gece beni kollarında uyut," dediğinde kalbime nasıl darbelerini geçirdiğini bilmiyordu.

Odama girişimizle kapıyı kilitlediğimde nefes nefese Timur'a baktım. Parlak gözleri yüzümde dolaşırken ellerini iki yanımdan kapıya yaslayarak beni kapıyla bedeni arasında sıkıştırdı. Öpücüğümden ve ısırışlarımdan nasibini alan dudakları aralandığında alkol kokusunu aldım.

"Sarhoşsun."

"Tadınla sarhoş oldum." Dudakları kıvrılırken yüzünü boynuma gömerek ıslak dudaklarını gezdirdi. "Bal."

Boğazından kopan hırıltıyla onun için bir kere daha ıslanırken başımı zevkle geriye yatırdım. Elimi ensesine sararken onu daha çok hissetmek için kendime bastırdım. Diğer elim göğsünde dolaşarak bir kere daha pantolonuna kaydığında hâlâ benim için sert olan erkekliğini kavrayışımla inledi.

"Yaramaz kız."

"Çok yaramazım." Gülümseyişimden öperek geri çekildi. "Seni odama attım."

Boğazıma öpücüklerini dizerken zevkle mırıldanıyordum. Elleri hırkamı omuzlarımdan geriye ittiğinde çıkarıp yere bıraktım. Saçlarımı yumruğunun içinde toplayarak başımı geriye yatırdığında üzerime doğru eğilmişti. Çatık kaşlarının altında parıldayan yeşilleri yüzümde şehvetle dolaşıyordu. "Timur." Sızlanarak bedenine yaslanırken dişleri alt dudağını okşadı. "Lütfen."

"Lütfen ne?" Mırıldanarak gözlerini dudaklarımda dolaşırken öpmesi için araladım. "Hım? Ne yapmamı istersin?"

"Her şeyi."

Ellerimi kazağına sararak çekiştirip çıkarttığımda o da hırkamın yanında yerini aldı. "Seni duymalarını ister misin?" Titreyerek göğsüne yaslandığımda sırıttı. "Çığlıklarını herkes duysun." Kafamı iki yana salladığımda tek elini çeneme sararken başparmağı ezerek dudakları-

mı okşadı, elini bluzuma sarıp sertçe aşağı çekti. Bağları omuzlarıma sürtünerek gerilirken parmakları zevkle kabaran göğüs ucumu kavradı. Dudaklarımı çığlık atmak için araladım ama kendimi tuttum. "Tutku seni yakıp kül ediyor değil mi? Bunu seviyorsun. Yaramaz kız."

Başımı geriye yatırdığımda büyük ellerini göğüslerime sararak sıkıca kavrayıp okşadı. "Seviyorum." İniltim yankılanırken dudaklarını boynuma bastırdı. Dilimi açlıkla dudaklarımda dolaştırdığımda gözlerinin büyüyüşünü ve koyulaşmasını zevkle izledim. "Ağzını parçalamamı istemiyorsan uslu dur, bebeğim."

"Uslu durmak istemiyorum."

Timur'un parlak gülümseyişi bir kere daha yüzüne yansırken parmaklarını taytımın lastiğine takarak aşağı çekti. Taytımı ve iç çamaşırımı çıkardığımda kumaş parçasını bacaklarımın arasına sürterek temizledi.

Göğsüne sürtünerek kollarının arasına sığınırken, "Üzerime binmek mi istiyorsun?" diye sordu. Parmaklarını saçlarıma dolayıp kafamı geriye yatırdı. "O zaman dibine kadar içine alıp beni saracaksın değil mi? İçine gömülürken üzerimde olmak hoşuna gider, sertçe içine çarpmamı seversin. Yuvasına yerleşmek isteyen canavarı sularınla ıslatacaksın."

"Ajax-"

Dudaklarını sertçe dudaklarıma yaslayarak nefesini bırakırken, "Güzel bebeğim," diye hırıltılı sesiyle inledi. "Yuvama yerleşmek, oradan çıkmamak istiyorum."

Nefes nefese ona bakarken parmak uçlarımda yükselip ellerimi yanaklarına sardım. "Durma o zaman."

"Kendini izlemeni istiyorum."

"Ne?" Merakla ona bakarken sırtımı göğsüne yaslayarak beni odamın bir köşesindeki ayaklı aynaya götürdü. "Timur!"

Şaşkınlıkla solurken arkama geçip dizlerinin üzerine eğildiğinde nefesim kesildi. Başını geriye yatırarak bakarken ellerini kalçalarıma sararak kendine çekti. "Çok bağırmamaya çalış." Sesine yansıyan neşeyi hissediyordum. Gözlerimi aynaya çevirdiğimde nefesim boğazımda takılıp kaldı.

Gür saçlarım birbirine girmiş, karışarak başımdan aşağı dökülüyordu. Dudaklarım şişmişti ve göğsümün birçok noktasında kızarıklar vardı. Timur dilini kadınlığıma sürtmesiyle ürpererek ona baktım. Bacaklarımı iki yana açarak kalçalarımı kavradığında beni ağzına bastırdı. "Tanrım!" İnleyerek elimi geriye atarak saçlarına sardığımda dilini bir kere daha dolaştırdı. "Timur!"

"Bebeğim." Mırıldanarak dudaklarını oynatırken gözlerimi açık tutmakta zorlanıyordum. "Kendine dokun. Bal."

Sırtımdan buz gibi bir hava geçip beni titretirken heyecanla ötüyen elimi göğsüme sardım. Sert, şişmiş göğüs uçlarını avucumun ortasında inleyerek kalçalarımı oynatıp kendimi Timur'un ağzına bastırdım.

"Bizi izle."

Dili derinlerime ulaşırken kalçalarımı ayırarak sertçe akışayım eller beni çıldırtıyordu. Dilinin hareketlerine parmakları da karıştığında saçımı kavrayan elimi dudaklarıma kapattım. Başımı geriye yaslayarak inlerken dişlerini geçirdi, ısırdı. Acıyla bir kere daha inlerken kasıldım ve şiddetle boşalmaya başladım. Timur'un saçlarını koparacakmış gibi çekerek kendime bastırırken sertçe ağzına yaslanıp sürtünüyor, onun için akıyordum. Dudaklarını dolaştırarak beni içtikçe daha fazlasını istiyordum, kasılmalarım durana kadar oradan çekilmedi ve çekildiğinde dudaklarındaki, çenesindeki parıltı tenimi ateş değmiş gibi yaktı.

"Bal." Zevkle mırıldanarak beni kollarının arasına çektiğinde elinin tersiyle dudaklarını silip dudaklarıma kapandı. "Tadın kutsanmış, bebeğim."

İnleyerek göğsüne yaslanırken bir kere daha sırtımı göğsüne yasladı ve aynada karşı karşıya geldik. Çenesini omzuma yaslayarak beni sararken ağırlığımı göğsüne bıraktım. Bir eli pantolonunun düğmesine kavradı, pantolonunu bacaklarından sıyırıp çıkarttı.

"Bizi izlerken sana sahip olacağım." Boynumu, boğazımı öperek ellerimi aynanın kenarlarına yasladı. "İçine her girişimde bizi izle, yuvana nasıl yerleştiğimi gör, beni sıkıca saracaksın, bebeğim."

"Senin için açlıkla kasılıyor."

Elini boğazıma sararak okşarken dudaklarını yanağıma bastırdığında gülümseyişini aynadan görüyordum. "İçindeyken bile daha fazlasını istiyorum."

Kalbim ters taklalar atarak çırpınırken onun için sınırsızlarım olduğumdan dolayı içime rahatça kaydı ve beni sonuna kadar doldurdu. "Ah!" Zevkle inlerken tamamen geri çekilip, büyük ellerini kalçalarıma çarparak kavrayıp ayırdığında ağzının içinde dönen küfrü duydum. Parmak izleri kalçalarımda çıkarken sertçe, tek hamlede içime girdiğinde inleyerek öne eğildim ve göğüslerim soğuk aynaya yaslandı. "Timur!"

"Güzel bebeğim."

Mırıldanarak beni sıkıca sararken hareketleri hızlı ve sertti. Bir eli kalçamı kavrarken diğerini enseme sararak beni aynaya bastırdı. Bal ren-

gi gözlerim koyulaşmıştı ama parlaklığından bir şey kaybetmemişti. Sık sık zevkten görüşümü kaybetsem de gözlerimi yansımadan Timur'a diktim. Gür, siyah saçları öne dökülmüştü. Dudakları aralanmış, yanakları kızarmıştı. Kendini her çarpışında terden koyulaşıp gri tutamları yutan saçları dağılarak alnına çarparken aynaya yaslanmaktan vazgeçtim. Sırtımı Timur'un göğsüne yaslayarak elimi ensesine sardım, çenesini omzuma yasladı. Gürültülü nefesleri kulağımın dibinde çınlıyordu. Timur'un kalın erkekliği içimi doldururken zevkle, arsızlıkla kalçalarımı iterek, "Daha sert," diye inledim. Timur isteğimi yerine getirdi ve daha sert hareket ettikçe kalçalarıma çarparken çıkan sesleri duymaya bayılmıştım.

"Hoşuna gitti mi?"

Gergin dudakları kulağıma sürtünürken, "Lütfen," diye zevkten eriyerek inledim. "Çok güzel."

"Böyle mi içini deşme mi istiyorsun?" Kalçalarını oynatarak sertçe içime gömüldüğünde zevkten nefesim kesildi. "Kalın aletimi açlıkla emdin. Arsızsın içinden çıkmamı istemiyorsun, yuvan aletimle dolsun istiyorsun."

"Benim," diye inlediğimde aynadaki yansımamızda dudaklarının kıvrılışını gördüm.

"Senin." Yanağımı öperek, "Ve benimsin," dedi. "İçini dolduran tek erkek benim ve bana sahip olan tek kadın da sensin."

"Timur!"

"Beni mahvettin." Timur'un yeşillerinin içinden bütün güneş ışıkları alınmış gibi kararmıştı. Eli bir kere daha boğazımı kavrarken hareketleri ağırlaştı ve düzensizleşti. Nefes alışları zorlaşırken dudakları titreyerek boynumda dolaştı, elini bir kere daha kadınlığıma kaydırıp dokunuşlarını hissettirdi ve ben mahvoldum. İsmi fısıltılar eşliğinde dudaklarımdan dökülürken içimden çıkışını hissettim. Kollarını etrafıma sararak beni kendine çekip sıkıca sardı, ikimiz de bitmiş durumdaydık. Dudaklarıma sıcacık, yumuşak öpücüğünü bırakırken derinleştirmeye çalıştım ama izin vermeden geri çekildi. "Seni temizleyelim."

Beraber banyoma ilerlerken karşısında çıplak olmaktan utanmıyordum, aksine beğeni dolu bakışlarını üzerimde hissetmek hoşuma gidiyordu. Suyu açarak beraber küvetin içine yerleştiğimizde bacaklarının arasında göğsüne yaslandım. Gülüşünün yansıdığı dudaklarını boynuma bastırdığında gözlerimi kapattım. "Bal." Mırıltısı göğsüme işlenirken dudaklarını boynumda dolaştırarak bugün sayısını unuttuğumca kez dokunuşlarını tenime kazıdı. "Zehirli bal."

Gözlerimi kapatarak derin bir nefes alıp yavaşça ona doğru döndüğümde ellerini okşayarak belimi iki yanından kavradı. "Zehirli miyim?" Gözlerimi açarak yeşilleriyle karşılaştığımda hâlâ karşımda bir çift mücevher vardı. Zümrütü andıran gözleri yüzüme izlerini bırakıyordu.

Mırıldanarak sorumu onaylarken ellerimi teninden uzaklaştırmak istediğimde izin vermedi. Göğsüne yaslanmıştım, kalp atışlarını avuç içimde hissettiğim elimi kavrayıp dudaklarına götürerek bileğimden nazikçe öptü. "Şifanı herkes görebilir." Gözleri ağır ağır gözlerimde dolaştı. "Ben zehrini istiyorum." Dudaklarını avuç içime bastırdı. *"Kan kokusu hâlâ burada; Arabistan'ın tüm parfümleri bu küçük eli arındıramaz."**

"Beni, Lady Macbeth'e mi benzetiyorsun?"

"Zekâsı takdir edilmesi gereken bir kadın." Ellerini omuzlarıma sararak okşarken sessizlik içinde ona bakıyordum. "Zekâsı korkunç derecede iyiydi, ihtirası ve arzusu onu cinayete itti." Küçük elimi bir kere daha kavrayarak avucumdan öptü. "Senin sonun onunla aynı noktaya gelmeyecek, bunu biliyorum ama hırsın ve arzun bana onu hatırlatıyor." Uzun parmakları yanağımı okşarken göğsünde dolaşarak dudaklarına çıkan bakışlarımı kaldırarak gözlerine baktım. Timur'un gözlerinde sonsuza kadar yaşayan, dalları kırılmayan ağaçları barındıran ormanlar vardı. Onun gözleri birer mücevherdi ve parıltısını her bakışımda görmek paha biçilemezdi. Alnına dökülen saçlarını parmak uçlarımla geriye ittiğimde dudaklarının aralanışını fark ettim. Parmaklarımı alt dudağına sürttüğümde dudakları biraz daha aralandı ve beni sessizce izlerken dilini dudaklarında dolaştırınca ıslak dili parmaklarıma dokundu. Islaklığı çenesine sürterek boynuna kaydırdığımda gözlerim göğsünde dolaşarak aşağı kaydı. Uzun bedeni göz kamaştırıcıydı. Kasları belirgin ve düzenliydi, fazla kusursuzdu.

Göğsüne sığınıp yanağımı omzuna yasladım, Timur kafasını arkasına yaslayarak gözlerini kapattığında bir süre kollarının arasında kıpırdamadan durdum. "Ajax?"

Gözlerim kapalı yüzünde dolaşırken gözlerini yavaşça açıp bana baktı. "Bal?" Boynuma yapışan saçlarımı geriye iterek gülümsedi. "Gözlerinin rengi o kadar güzel ki. Parıldıyorlar."

"Benim için bir şeyler söyler misin?" Kaşları hafifçe çatılırken yorgunca gülümsedim. "Yunanca."

Gülümseyişi yüzüne yansırken, "Bir şarkı var, annem eskiden dinlerdi," dedi. "Senin için söylerim, güzel bebeğim." Merakla bekledim,

* William Shakespeare - Macbeth

dudaklarını aralayıp güzel sesiyle benim için Yunanca şarkı söylerken ne söylediğini anlamasam da sesi çok güzeldi. Merakım yüzüme yansırken ıslak saçlarımı okşayarak, *"Dışarı çıktı ve dans etti, büyüledi bütün erkekleri,"* diye mırıldandı. *"Ve Ajax'ın kalbi ilk kez yanacak bir kâğıt parçası gibi."**

"Sesin çok güzel." Ona büyülenmiş bir şekilde bakarken Türkçeye çevirip kendi ismini katarak mırıldandığı sözler hafızama kazınmıştı.

Timur'un kollarının arasında su soğuyana kadar durduk, daha sonra yıkanarak çıktık. Bornozuma sarındığımda Timur'a temiz havlu verdim. Ben giyinme odama geçerek temiz iç çamaşırları giydiğimde saten, dantelli pijama takımımı üzerime geçirdim. Timur sadece havluyla yatağıma uzanmıştı, uzun bedeni yatağımı kaplıyordu ve görüntüsü nefes kesiciydi. Tek kolu başının altındaydı, telefonuyla uğraşırken bakışları bana döndüğünde hızlıca önüme dönüp banyoma geçtim. Saçlarımı kurutup dişlerimi fırçaladım. Aynadaki yansımama baktığımda iç çektim. Yüzümde aptal bir gülümseme vardı ve kaybolmuyordu, aksine kendime baktıkça daha çok gülüyordum. "Delirme!" Kendi kendime konuşup gözlerimi devirdiğimde daha fazla burada durmamak için banyodan çıktım.

"Kendini oraya kilitlediğini sanmıştım."

"Neden öyle bir şey yapayım?" Kıyafetlerini koltuğumun üzerine bıraktığımda yatağa tırmanıp dizlerimin üzerinde emekleyerek yanına ulaştım.

"Üzerime atlamamak için?" Bana kendini beğenmiş gülümsemesiyle bakıyordu. "İtiraz etmem."

"Kendini beğenmişsin."

Kollarını etrafıma sardığında telefonuma gelen bildirimlere bakmaya başladım. Dikkatimi çekecek bir şey yoktu, herkes partiyle ilgili şeyler paylaşmıştı. Yanağımı Timur'un omzuna yasladığımda kolunu belime sararak beni kendine çekti ve telefonunu önümüzde tutarken Instagram hesabına giriş yaptı. Kendi akışında dolaşmasıyla ekrana düşen fotoğrafları incelerken bunu yapışımdan rahatsız değildi. "O, Ayza mıydı?"

Onaylayıcı mırıltısıyla merakla kendi hesabımdan Timur'un takip ettiklerinden Ayza'yı buldum. Fotoğrafları önüme düştüğünde şaşkınlığımı gizleyemedim. Profili çok güzel, özenliydi. Bütün fotoğraflarındaki renk aynı tonlardaydı. Klasik hesaplardaki kahve bardaklarını bile öyle güzel süslemişti ki basit kalmıyordu. Okuduğu kitaplar, anlık gör-

* Lizeta Kalimeri - Salomi

seller vardı. Son attığı fotoğrafta sadece kendisi vardı. Lavinia da bar kısmındaki yüksek taburelerde oturuyordu. Ellerinin arasındaki büyük kahve kupasını iki eliyle kavramış içerken mutlu bakışları ekrandaydı.

"Ayza'nın kitaplarını alacağım," dediğimde Timur'un bakışları bana döndü. "Merak ettim."

"Çok güzel bir dili var, severim."

"Okudun mu?"

"Editörüyüm." Şaşkınca ona bakarken dirseğimin üzerine yaslanarak yerimde doğruldum. "Her yazdığını ilk ben okurum. İngilizce ve İtalyancaya ben çeviriyorum. Türkçeye de başka biri."

"Hım. O zaman senden spoiler alabilir miyim?" Sırıtarak kafasını iki yana salladığında gözlerimi kısarak ona baktım.

"Okumaya başladığında Ayza'ya yaz, zaten her şeyi anlatır. Yazdıklarıyla alakalı konuşmayı çok sever."

"Hım... Peki hangi kitabının karakteri sensin?" İnternetten kitabı aratarak kapağını gösterdiğinde hafızama kazıdım. "Seni hayal ederek okumak keyifli olacak."

"Ayza'nın kalemi fazla romantik olsa da genç yetişkin yazar, beni hayal etmenden hoşlanırım."

Elini pijama takımımın içine kaydırarak parmaklarını çıplak belime sürttü.

"Tatlı biri." Bir kere daha uzanarak kollarının arasına girdim. Ayza'yı takip ederek bir süre daha profilini inceledim.

"Ben geldiğimde ne yapıyordun?" Timur'un konuşmasıyla telefonumdan bulut uygulamasına girip, çizdiğim son dosyayı bulup açtım.

"Bazen böyle şeyler çizmek hoşuma gidiyor."

"Çok güzelmiş." Diğer çizdiklerimi incelemek istediğinde itiraz etmeden dosyamı açtım. Hepsini ilgiyle incelerken bazılarının çıkış noktalarından bahsettim. "Son çizdiğini bana gönderir misin?"

"Neden?"

"Güzel, hoşuma gitti." İstediğini yapıp kollarının arasında uzanırken düzenli nefes alışlarını dinliyordum ve ikimiz de sessizliğe gömülmüştük. Parmakları saçlarımı okşayarak dokunuşlarını hissettiriyordu. "Şimdi ne olacak diye soruyorsun değil mi?"

"İster istemez."

"Şimdi ne olacak peki?" Doğrularak bakışlarını cesurca yüzüme dikti. "Şimdi ne yapacaksın? Mesela Ahu, bana yaklaşırsa ne yapacaksın? Rahatsız edici bir durum, hayır cevabından anlamıyor."

"Parti gecesi onunla olmasaydın cesaret edemezdi."

"Onunla olmadım." Kendini ânında savunarak somurttu. "Evime dönerken yanıma ilişti, alkollüydü, yapacak başka bir şeyim yoktu."

"Alkollü olsa da sarhoş olmadığına adım kadar eminim, görmedin mi hesabında senin ellerini paylaştı? Bir sürü dedikodunuzun çıkmasının sebebi buydu."

"Ne paylaştığına baktığım iki kişi var," diyerek gülümsedi. "Sen ve Ayza. Seni takip etmek hoşuma gidiyor, Ayza'ya da sataşmak eğlenceli." Dudaklarından dökülenlerle gülümsememek için kendimi zor tuttum. "Ahu beraber olmak istediğim kadın değil. Benim istediğim kadın şu an gözlerimin içine bakıyor." Yüzüme yaklaşarak burnunu burnumun ucuna sürtüp gülümsedi. "Beni istiyor."

"Bu bizim felâketimiz olacak."

"Kötü düşünürsen kötüyü çağırırsın bebeğim, biraz mutlu olmayı düşün."

"Buna kimse inanmaz ama eğer bu dünyaya gelmeden önce bana seçme hakkı tanınsaydı, Rodas soyadını almak istemezdim. Devin'de doğmak istemezdim ama benim kaderim burası! Buradan kaçamıyorum. Denemedim mi? Denedim! Biliyor musun, başarıyordum." Yan uzanarak başımı yastığıma yaslayıp Timur'a baktım. "Ben buradan kaçmaya bir kere cesaret ettim. Başarıyordum da, Devin'in çıkışında babamı görene kadar. Babam bu elması yarattı." Kendimi göstererek bir kere daha derin bir nefes aldım. Konuşurken göğsümü saran bütün nefesimi tüketmiştim, konuştukça kalbime bıçaklar batıyordu. "Kerem, bu ilişkiye bayılmıyor. Çocukluk arkadaşım, gerçekten arkadaşım ama ikimiz de birbirimizin kaçış noktasıyız. Bu anlaşmaya evet demeseydik bizi mahvedeceklerdi. Ahu, benim yerimde olmak istiyor. Benimle ilgili çıkan birçok yalan haber onun yüzünden çıktı. Ahu, benim hayatımla ilgili hiçbir şey bilmiyor, istersem onu mahvederim ve Timur, sana yaklaşırsa onu burada barındırmam. Benim olan sadece benimdir, paylaşımcı bir insan değilim."

Benim kelimesinin altını çizercesine konuşurken itiraz edecek hiçbir şey söylemedi. "Savaşarak çözmek zorunda değilsin."

"Hayır, zorundayım."

Ona kızgınlıkla bakarken derin, sesli bir nefes aldı. "Öfkeni kontrol etmeye çalışmalısın. Gözlerin karardığında ne yapacağını kestiremiyor gibisin," dediğinde haklıydı. "Zekisin ama bunu böyle kullanma."

"Bana özel ders mi vereceksin?"

"Sadece her şeyi yönetmeye çalışma." Bana doğru yaklaşıp dirseğini yatağıma bastırırken elini belime sardı. "Bir şeyleri serbest bırak. Her şey mi mahvolacak? Bırak mahvolsun. Toparlaman gereken bir şeyse toparlarsın." Elini yanağıma sardığında gözlerimi kapattım. "Yanında olurum."

"Kelebek'le nasıl tanıştın?"

"Ayza'yı okuyormuş, oradan beni bulması çok basit, takip ettiğinde Devin'e gelişimin biletini paylaşmıştım, orada yaşadığını yazdı. Rodas soyadı zaten dikkat çekiyordu."

İçime düşen sıkıntıyla, "Babamın seni öğrenmesini istemiyorum," dedim.

"İstersen öğrenmez."

"Anlamıyorsun." İç çekerek yüzüme dökülen saçlarımı sol omzumun üzerinde topladım. "Sen ilk değilsin, daha önce bunu denedim, Timur. Buradan kaçmaya çalışırken hayatımda Aksel diye biri vardı, onunla kaçmaya çalıştık."

"Sevgilin miydi?"

"Sayılır." Yüzünden huzursuz bir ifade geçerken buna engel olamazdım, onun da hayatında biri olsaydı aynı tepkiyi verirdim. Dudaklarımdan taşan isimle gözlerimin önüne yüzü düştü, Aksel'i son görüşüm hiç hoş değildi. "O, benim için çok özeldi. Beraber özel anlarımız oldu," diyerek omuz silktim. "O zaman da Kerem'le sevgiliydim ve babam, Aksel'i öğrendi." Aksel'in acı dolu hıçkırıkları kulaklarıma dolarken ürperdim. "Babam onu mahvetti, Timur. Beni ayrılmam için uyardı ama yapmadım. Aksel'i o kadar kötü dövdürdü ki!" Gözyaşları gözlerime dolarken derin bir nefes aldım. "Çok kötüydü." Yanağıma bulaşan ıslaklığı hızlıca koluma silerek gözlerimi kapattım. "Ben Aksel'le gerçekten mutluydum. Eğlenceliydi, beni mutlu ediyordu."

"Babandan şikâyetçi olmadı mı? Ailesi?"

"Ailesi babamın şirketinde çalışıyordu. Onlara başka bir iş ayarlayıp gönderdi. Kimsenin hayatı çocuğunun hayatından önemli değildir."

"Baban bana bir şey yapamaz," dediğinde acıyla gülümsedim. "Cid-diyim. Elim armut toplamaz, Alya."

"Sen Timuçin Rodas'la tanışmamışsın." Dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırarak derin bir nefes aldım. "O gün babam, Aksel'i gözlerimin önünde canını almak istercesine dövdürdüğünde kriz geçirdim," dedim. "Sinir krizi geçirdim ve parçaları hâlâ üzerimde, biri etrafım-

da kavga ettiğinde donup kalıyorum, korkuyorum. Çok uzun zaman kâbuslar görerek uyandım, mahvoldum. Terapi alarak toparladım."

Timur şaşkınlıkla bana bakarken gözlerine düşen hüznün damlaları gözlerini doldurdu. Beni kollarının arasına çekerek sarıldı. "Terapiye devam ediyor musun?" Onaylarcasına kafamı salladığımda yüzünü boynuna gömerek ona sığınırken saçlarımı okşayarak öpücüklerini dizdi. "Devin'in karşı kıyısı neresi biliyor musun? Denizciler istediklerinde çok tehlikeli olabiliyorlar, Alya. Karşıda, Dalyan'da denizci barakası var. Oradakilerin hepsini tanıyorum, emin ol istediklerinde çok tehlikeli insanlar olabilirler. Babamı hiç tanımadım ama annem, bana hep başım sıkışırsa oraya gitmemi ve Roseanna'nın çocuğu olduğumu söylememi isterdi. Beni korurlarmış."

Üzerime sinen hüznü dağıtırken küçük gülümseyişimle ona baktım. "Korkmuyor musun?" Sorumla kafasını iki yana salladı. "Bunalacaksın. Göz önünde olamayız. Gizli kalmamız gerekiyor."

"Bu ilişkimizi daha ateşli yapmaz mı? Bir süre katlanabilirim." Alayla gülümserken cevap vermedim.

"Zarar görmeni istemiyorum."

"Yoksa Alya Lydia Rodas korkuyor mu?"

İkinci ismime baskı uygulayarak söylediğinde gözlerimi devirdim. "Kelebek hariç hepsi bizi biliyor," dedim. "Ediz'e direkt söylemedim ama en zekimiz o, mutlaka anlamıştır."

"Kelebek'e söylemezsen kırılacak."

"Doğru bir anda söylemek istiyorum." Elimi kavrayarak parmaklarını parmaklarımın arasından geçirip okşarken ellerimizi izliyordum. "Gruptan en iyi anlaştığın kişi kim oldu?"

"Ediz."

"Şaşırmadım. Ediz de-"

"Kelebek'e mi âşık?"

Kafamı geriye yatırarak güldüm. "Hangi ara fark ettin?"

"Partide Kelebek başkalarıyla dans ettikçe delirdi ve bence oradaki herkes fark etti."

"Şapşal çocuk." Elimi havaya kaldırarak parmaklarımı çenesine sürttüm. "Siz erkekler çok salaksınız."

"Genelleme yapma." Parmakları dudaklarımı okşayarak saçlarıma kaydı. "Ben daha harikayım."

Kendini övüşünü duymazdan gelerek göğsüne sürtündüm. "Öpsene beni."

Güzel gülümsemesiyle gözleri kısılırken elini enseme sarışıyla ona doğru uzandım. Dudaklarımız ortak noktada buluşurken hafifçe uzanıp göğsüne sığındım. Büyük eli ensemi kavrayarak beni kendine bastırdı, birbirimizi tutkuyla öpmeye başladık. Dudaklarımı sertçe kavrayarak kendine çekip öperken kalbimin sert atışlarını hissediyor mu bilmiyordum. Geri çekilip derin nefes bir aldım, sonra bir kere daha dudaklarıma kapandı. Üzerime tırmanarak bacaklarımın arasına girdiğinde ellerimi ensesine sararak kendime çektim. Dişlerimi alt dudağına geçirerek tadını emerken dudağını bırakışımla dili dudaklarımın arasından içeri sızdı. Sıcacık nefesi dudaklarıma çarparken inledim.

"Bal." Parıldayan gözleri yüzümde dolaşarak sızlayan dudaklarıma kaydı. "Niye tadının bağımlılık yaptığını söylemedin?"

Gülümseyerek parmaklarımın tersini yanağında dolaştırarak boynuna ve oradan omzuna kaydırdım. "Keşfetmen için," diye mırıldandığımda gülümsedi. "Tadımı alıp benim için çıldır diye."

"Çıldırmak?" Dudaklarını dudaklarıma bastırarak sertçe öpüp geri çekildi. "Şu an hissettiğim şey çıldırmaktan daha fazlası."

Sabahın ilk ışıklarına kadar Timur'la sohbet edip birbirimiz hakkında bir şeyler öğrenirken konuşmak, kendimden gerçekten sevdiğim şeylerden bahsetmek hiç bu kadar özel ve güzel hissettirmemişti. Bana dair merak ettiği şeylerin olduğunu bilmek güzeldi. Zevklerimizin bir yerde ortak olduğunu bilmek muazzamdı. Sık sık dokunuşlarımızı hissettirerek temas bağımlısı olduğumuzu belli ederken, kolları arasında göğsüne uzanmışken uyuyakalmak bu dünyada tattığım en güzel şeylerden biriydi. Birkaç saatlik uykudan sonra Timur'dan önce uyandığımda telefonuma gelen bildirimleri bir süre kontrol ettim. Kerem görevinin başarılı gerçekleştiğini ama uyandıklarında olacaklardan korktuğu için ikisini gerçekten odaya kilitlediğinden bahsederken kahkahalara boğulmamak için kendimi tutmuştum. Kahvaltı için ona geleceğimizi söylediğimde onaylamasıyla yerimde doğrularak dirseğimi yastığıma yaslayıp Timur'a yaklaştım. Yan bir şekilde uzanmış uyurken öne uzanarak dudaklarımı sıcak dudaklarına bastırıp küçük bir öpücük çaldım. Kaşları hafifçe çatılırken parmak ucumu alnına dökülen saç tutamlarında dolaştırarak yanağından ve çenesini öptüm.

Dudakları güzel gülümsemesiyle kıvrıldığında, "Günaydın," diyerek geri çekildim. "Artık uyanmalısın."

"Kabul edilmedi." Bana doğru kayarak yüzünü göğüslerime gömdüğünde kıkırdadım. "Biraz daha uyuyalım."

"Ama eğlenceyi kaçırırız." Tek gözünü açarak bakarken geri çekilip dizlerimin üzerinde yükseldim. "Kerem'den, Ediz ve Kelebek'i bir odaya kilitlemesini istemiştim ve gerçekten yapmış, şimdi açmaya kıyamıyor, üstelik bizi kahvaltıya bekliyor."

"Ah kaos ve Alya Lydia Rodas!"

Abartılı iç çekişiyle kıkırdayarak yataktan kalktım. Timur tekrar duş almak için banyoma geçerken giyinme odama ilerleyip birkaç parça seçtim ve üzerim geçirdim. Timur kısa sürede çıktığında dalgalı saçlarımın üzerinden geçerek hazırlandım. Odamdan ses yapmadan kaçarcasına çıkıp kimseye yakalanmadan Timur'un dışarıda bekleyen arabasına geçtiğimizde kendi kendime gülüyordum. Annem yakalasaydı nasıl tepki verirdi merak ediyordum. Kerem'in şirketlerin olduğu tarafta kalan rezidansını tarif ettiğimde yolda sevdiğim kafeden atıştıracak bir şeyler almıştık.

"Sonunda! Bir ara kavga ettiler, şu an sessizler ama inleme seslerini duyarım diye çok korkuyorum." Ellerini yanaklarına yaslamış dudaklarını öne ördek gibi büzmüş korkuyla bize bakarken gülerek saçlarını karıştırıp içeri girdim. "Hoş geldin dostum."

Kerem, Timur'la selamlaşırken misafir odasına ilerleyerek kapının önünde durdum. "Yaşıyor musunuz?" İçeriden gelen patırtı kapıya yaklaştı. "Bizi öldürmeyeceksiniz kapıyı açacağım."

"Açın artık, altıma yapacağım!" Kelebek'in isyanıyla gülerek kapının kilidini açıp hızlıca geri çekildim. "On dakika sonra sizinle görüşeceğim."

Kendini banyoya attığında içeriden çıkan Ediz'e merakla bakıyordum. Sırıtıp bir anda dans ederek yanımıza gelip Kerem'in yüzünü kavrayarak alnından öptü. "Kafan bazen gerçekten çalışıyor sarı papatya," dediğinde kahkaha attım. "Ben şu an rüyada değilim değil mi? Sarhoş da değilim?"

Dağılmış kirpi dikenleri gibi duran saçını kavrayıp çektiğimde inleyerek bana baktı. "İkisi de değil."

Gözleri mutlulukla parıldarken yanıma gelerek kolunu omzuma sarıp, "Artık bana enişte desen daha iyi olur," dediğinde avucumu alnına çarparak geri çekildim.

"Cıvıma! Kelebek'e her şey rüya diye inandırmam iki dakikamı almaz."

"Asla öyle bir şey yapma, şurada kendimi yerden yere atar, kalp krizi geçiririm."

"Bir de bayıl istersen, Ediz."

Kerem abartısına karşılık homurdanarak cevap verirken onları orada bırakarak Timur'un elinden karton çantaları alıp mutfağa geçtim. "Neden kahvaltı hazır değil?" Kerem suçlu çocuklar gibi sekerek yanıma geldiğinde, "Allah aşkına yumurta kırmayı bile bilmiyor musun?" diye yakındığımda omuz silkti.

"Şu eve dair çalıştırmayı bildiği tek şey kahve makinesi ve mikrodalga fırın." Ediz ada tezgâhının kenarında duran tabureye yerleşti. "Onları da ben öğrettim."

"İhtiyacım olmuyor ki? Eve gelen kadın zaten yemek yapıyor ya da istediğim başka bir şeyi dışarıdan söyleyebiliyorum."

"Deniz'in her gün seninle ilişkisini sorguladığına yemin edebilirim ama kanıtlayamam." Ağzını eğerek taklidimi yaparken yanağına vurdum, kapı sesini duymamla mutfaktan çıkıp bize doğru gelen Kelebek'i kollarımın arasına çektim. "Günaydın minik tırtılım."

"Günaydın." Kollarını etrafıma sarıp yanağını omzuma yaslayarak saklanırken kafasını ısırmak istedim. "Bunlar niye burada?"

"Burası benim evim, fazla alkolden kafan mı yandı?" Kerem sırıtarak ona bakarken kenardaki tabureye yerleşti. "O değil de cidden çok acıktım, hadi bir şeyler hazırlayın."

"Şunun tadı güzelmiş." Ediz çoktan çantaların içinden aldıklarımızı çıkartmış, bir paketi açmıştı. Hepimiz ona baktığımızda, "Ne? Çok güç kaybettim, acıkmışım," dedi.

"Ay lütfen detay vermeyin." Yüzümü buruşturarak buzdolabına ilerledim. "Biz Kelebek'le hazırlarız, gözümün önünden çekilin."

"Yardım edebilirim."

Timur'un teklifiyle Kerem, "Sen delirdin mi?" diye sordu. "Niye teklif ediyorsun?"

"Centilmen olduğu için olabilir mi?" Kerem'e kötü kötü baktığımda çöreklerden birini kapıp salona kaçtı. "O zaman omlet sana kalsın." Timur itiraz etmediğinde Kelebek'le ada tezgâhın üzerine kahvaltılıkları çıkarıp hazırlığa başladık, Timur da dolaptan istediklerini alıp sebzeli omlet yaparken Kelebek'in yanına yaklaşarak göz ucuyla ona baktım. Üzerinde benim burada bıraktığım pijama takımı vardı. "Çatal ve bıçağı dizerken bir insan neden kocaman gülümser ki?"

"Ne?" Şaşkın bakışlarını bana çevirdiği anda yanakları kıpkırmızı oldu. "Dalga geçme!"

"Gece neler oldu?"

"Şimdi mi anlatayım?" Arkası bize dönük Timur'a kısa bir bakış attı. "Sevgiliyiz işte."

"Detay istiyorum, nasıl açıldınız?"

"Sen biliyordun, değil mi?" Bahsettiğini anlayarak gülümsediğimde dudak büktü. "Çok şapşalım, keşke daha önce anlasaydım."

"Demek ki doğru zaman dün geceymiş. Kostümleriniz de uygundu, dansınızı videoya aldık, izlemek istersen zevkle izletirim."

"İsterim, her şeyi tamamen hatırlamıyorum."

Masanın hazırlanmasıyla hepimiz bir tabureye yerleştiğimizde Ediz'e baktıkça gülesim geliyordu. "Neden bakıyorsun öyle? Yüzüme bir şey mi bulaşmış? Sevgilim?" Şapşal yüzünü yanına oturttuğu Kelebek'e çevirerek sırnaştığında kendimi tutamayarak kahkaha attım.

"Sarhoş olduğunda gerçekleştirdiğin dans performansı aklıma gelmişti, kardeşime sırnaşma."

"O artık benim sevgilim."

"Oğlum ya!" Kerem yüzünü buruşturarak en yakın arkadaşı, sırdaşına baktı. "Bak zaten senelerdir platonikliğini çekiyordum, biraz rahatlayacağımı düşündüm belki kafamızı şişirmezsin diye ama şimdi sevgilim sevgilim diye ortalıkta dolanacaksan söyle seni önce döveyim de senelerin acısı çıksın."

"Bunlar şimdi ortak Instagram hesabı kullanıp biyografi kısmına da sevgili oldukları tarihi yazarlar."

Ben de Kerem'e destek çıktığımda, "Sizi geçeceğiz diye kıskanmayın," diyerek Kelebek'i kendine çekti. "Görürsünüz, Devin'in en favori çifti biz olacağız."

"23 Nisan'da hatırlat, tahtıma bir günlüğüne sizin oturmanıza izin veririm." Ediz uzanıp saçımı çekmeye çalıştığında tırnaklarımı eline geçirdim. "Seni parçalarım."

"Siz neden benim evimdesiniz?" Kerem başını ellerinin arasına almış bezmiş bir şekilde bize bakıyordu. "Lütfen zıkkımlanıp defolun."

"Timur hepimize uzaylı görmüş gibi bakıyor."

Kelebek konuyu dağıttığında Timur'a kıkırdadım. Gerçekten yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "Dışarıdan ve içeriden çok farklısınız," dedi. "İçeride yaş seviyesi düşüyor."

"İlk lafını da çarptığına göre hoş geldin kardeşim."

Ediz uzanıp Timur'un yanaklarından öptüğünde kahkaha attım. "Öpmene gerçekten gerek var mıydı?" Timur yüzünü buruşturarak yanaklarını silerken hepimiz gülme krizine girmiştik.

"Ediz bence hâlâ sarhoş." Kerem, onu taburesine çekerek oturttu. "Git bir duş al, kendine gel."

Ediz yanımızdan ayrıldığında tabağımdakileri atıştırarak sosyal medyada dolaşıp dün gece hakkında konuştuk. Gece içinde çekildiğim, arkadaşlarımla olan fotoğraflardan beğendiklerimi birlikte paylaştım. Grubumuza atılan fotoğraf ve videoları indirerek Ediz'in dans ettiği videoyu paylaşıp onu etiketledim.

"Online oyun oynar mısın?"

Kerem meraklı bakışlarını Timur'a çevirdiğinde kenarda çayımı içerek onları izliyordum. "Online oynamaya pek zamanım olmuyor ama diğerlerinde iyiyim."

"Oynayalım mı? Ediz fazla mızmız."

Timur omuz silkerek geri çekilip ayağa kalktığında, "Bir dakika!" diye çemkirdim. "Bulaşıklar ve masa niye bize kalıyor?"

Kerem şaşırarak, "Ben bulaşık mı yıkayacağım?" diye sordu. "Daha dün manikür yaptırdım."

"Pardon?" Kaşlarımı çatarak hızlıca ayağa kalktım. "Ben de yeni yaptırdım ama bak kahvaltı hazırladık, ellerinden öper."

Timur'u bu konudan ayırmak istesem de Kerem'in yanında bırakarak Kelebek'le salona kaçtığımızda arkamızdan homurdanıyorlardı. Kelebek'i yanıma oturtarak, "Dökül," dediğimde kahkaha attı.

"Niye dökülüyorum? Sen bana hiçbir şey anlatmıyorsun."

"Ben senin gibi pis espriler yapmıyorum."

Dil çıkartıp kenardaki yastığı kucağına alarak sarıldı. "Eve nasıl geldim hatırlamıyorum, sadece gece uyandığımda Ediz'i bana sarılmış buldum ve geri uyudum." Yastığa Ediz'e sarılıyormuş gibi sarılırken hâli komik ve çok tatlıydı. "Sonra sabah uyandığımda onu beni izlerken buldum, şapşal kendini rüyada sanarak beni öptü ve gerçek olduğunu fark ettiğinde yataktan bir düşüşü vardı, görmeliydin." Kahkahasını duyurmamak için yastığını yüzüne kapattı. "Sonra ben kendime çekip öpmüş olabilirim."

"İlk kim açıldı?"

"Aynı anda saçmalayarak açıldık desem?"

"Tahmin edebiliyorum," diyerek güldüm. "İki şapşal sonunda birbirine kavuştu, daha ne isterim?"

"Devin'den kurtuluş biletini?" Gözlerimi devirişimle, "Cidden hiç düşünmedin mi?" diye sordu. "Üniversite bittikten sonra ne yapacaksın?"

"Senin planın var sanırım?"

"Yani... Bir süre Türkiye'ye dönmek gibi bir planım yok."

"Babam-"

"Kararı kimin umurunda?" Benden daha cesaretli bir şekilde konuşup omuz silkti. "Tamam, parası sayesinde her şeye ulaşıyoruz ama kendi paramı kazanamayacak kadar aciz değilim. Tek başıma da yaşarım."

"Vay canına!" Hayran hayran kardeşime bakarken gerçekten şaşkındım. "Birileri büyümüş."

"Günaydın, tatlım. Sen kabul etmeyebilirsin ama ben büyüdüm."

Çocuklar mutfağı toparlayarak içeri geldiklerinde Ediz de duştan çıkmıştı. Giray gruba Ediz'in tuhaf dans videosunu attığında bir süre videoyu izleyerek kahkahalara boğuldum. Ellerini havaya kaldırmış yerinde zıplayarak dans ederken uzun boylu olduğu için dans edişi komikti. Sanki leylek zıplıyor, dans ediyordu. Gruba Timur'un mesajı düştüğünde göz ucuyla ona baktım, konuşarak söylemek yerine gruba yazmıştı.

Timur: Leylekler zıplayabiliyor muydu?

Timur gruba girdiği günden sonra çok nadir yazmış, bir şeylere cevap vermişti ve bu onlardan biriydi.

Ediz: Vur bir de sen vur kardeşim
Timur: Ne demek her zaman
Ediz: Maşallah beyimizin espri anlayışı da var
Ediz: Hatırlatın şunu denize dökelim
Ediz: Alışıktır ;)
Timur: Diagnosis: Political shake-up*
Akın: Timur, Arap atı gibi açıldı maşallah
Timur: Üzerimden prim kasılıyor
Timur: Grubun yöneticisi kim?

Kıkırtılarımı zorlukla bastırırken parmaklarımı hızlıca klavyede dolaştırdım.

Alya: Benim
Alya: Kimi atmamı istersin?
Akın: Oha satış...
Akın: Ben ve mükemmel kişiliğim bunu hak etmedik
Ediz: Tamam hadi susun çok boş yaptınız
Giray: N'olur sen sus sevimsiz köpek

* Tanı: Siyasi sarsıntı

Ediz, "Akşam Nerissa'da yemek mi yesek?" dediğinde gözlerimi devirerek ayağa kalktım.

"Bir akşam daha sizinle vakit geçirirsem kendimi asarım, dinlenmek istiyorum."

"Ama biz sevgili olduk." Kelebek ve kendisini göstererek, "Bunu kutlamalıyız," dedi.

"Bugün olmasın." Kelebek de bana katılarak dinlenmek istediğini söylediğinde ona içten teşekkürlerimi gönderdim, artık evime dönmek istiyordum. "Bir akşam topluca Nerissa'da yemek yer eğleniriz."

Hepimiz onayladığımızda benim gitmek istememle toparlandık. Ediz sanki on yıldır görüşmüyorlarmış gibi Kelebek'e yapışmıştı, eve de bizimle geldiğinde ikisinin odaya çekilip saatlerce çıkmayacaklarını tahmin etmek zor değildi. İkisi önden ilerlerken emniyet kemerimi çözerek Timur'a baktım. "Sen ne yapacaksın?"

"Eve geçer dinlenirim, akşam Nerissa'da olacağım."

"O zaman kolay gelsin." Dudaklarından öpmek istesem de burada yapamazdım. "Şu an öpemiyorum ama borcumu en yakın zamanda ödeyeceğim."

"Ödememi bekliyor olacağım."

8. Kanto

THE WEEKND - AFTER HOURS

"Haydi söyle, ruhun neyin özlemini çekmekte?"
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Devin'i saran soğuk hava yüzüme çarparak tenime küçük ısırıklarını bırakırken çantamın içinden telefonumu ve arabamın anahtarını alarak cadde üzerinde ilerlemeye başladım. Telefonuma düşen bildirimlere kısa bir bakış atarak rehbere girip onun ismine dokunduğumda dudaklarım gülümseyişimle kıvrılmıştı.

"Kaliméra ómorfos."*

Karşıdan uykulu bir iç çekiş ve homurdanma geldiğinde arabamın koltuğuna yerleştim, konuşmamızı hoparlöre alıp kucağıma bırakarak emniyet kemerimi taktım. "Günaydın, Bal. Görüşmen bitti mi?"

"Evet, yanına geliyorum."

"Marketten birkaç şey almanı isteyeceğim."

Onaylarcasına mırıldandığımda aramayı sonlandırmamla almamı istediklerini mesaj attı. Günler yokuş aşağı yuvarlanan topun hızında ilerliyordu. Timur'un kollarının arasına yerleştiğim günden sonra sanki her bir gün bizim için oluşmuştu. Olabildiğince beraber vakit geçirmeye çalışıyorduk ve bu genelde Timur'un evinde oluyordu. Derslerden sonra evine gidiyordum ya da toplu buluşmamızın sonunda evinde soluğu alıyorduk. Beraber birçok film izlemiştik, izlemediğim filmleri Timur benimle beraber izlerken onunla bir şeyler hakkında sohbet etmek eğ-

* Günaydın yakışıklı.

lenceliydi. Aksanlı diliyle Türkçe konuşması bu dünyadaki en tatlı şeydi ve söyleyemediği kelimeleri tekrarlamasını isteyerek çabalamasını izlemek eğlenceliydi. Çoğunlukla İngilizce konuşarak kolaya kaçmaya çalışsa da Türkçede de kötü değildi. Araf'ı okudukça konuşup ona bir şeyler sormam, fikirlerini önemsemem ona delice zevk veriyordu ve mutlu olması hoşuma gidiyordu. Aynı şekilde ilgisinin sıcacık hissini etrafıma sararak bildiği her şeyi öğretmesini seviyordum. Onun evinde yemek yapma işini günlere bölmüştük, bir sabah kahvaltıyı ben hazırlıyorsam, o akşam yemeğini hazırlıyordu. Akşam yemeği sırası bana geldiğinde kendini tutamıyor, bir şekilde yanıma ilişerek yardım ediyordu. Yemek konusunda bildiklerini öğretmek hoşuna gidiyordu ve ikimizin mutfakta olması eğlenceliydi. Kalabalıktayken ufak göz temasıyla, masanın altından çok kısa bir saniye gerçekleşen temasla ya da baş başa oluşumuzla dokunarak birbirimizi kışkırtırken aramızda bir oyun başlatmıştık, birbirimizi kışkırtarak birinin adım atmasını sağlamaya çalışıyorduk. İlk kim adım atacak ve yangını başlatacak bilmiyordum ama bu konuda ikimiz de inatçıydık. Onunla sevişmek için deli gibi isteğim vardı ama oyun oynamak bunu daha da heyecanlı kılıyordu.

Aramızda başlattığımız bir diğer şey Timur'a, Türklere dair bilmediği şeyleri öğretmekti. Ediz ve Kerem inatla Yunanlara geçen yemeklerimizin bize ait olduğuna dair tezlerini sunup onu da ikna etmeye çalışıyorlardı. Üstelik her kelimenin sonuna 'lakis' ekini ekleyerek kendilerince espri yaparlarken Timur'u sinirlendirmek hoşlarına gidiyordu. Denize dökme esprisi artık sık sık grupta dönerken bundan rahatsız olmadığını biliyorduk. Konu Türk dizilerine geldiğinde Akın ve Giray kesinlikle Muhteşem Yüzyıl ve Aşk-ı Memnu izlemesi için dil dökerlerken kenarda eğlenerek onları izlemiştim, Timur öyle dizileri izleyecek biri değildi. Dikkatini çekebilecek dizi veya film çok azdı, onları da ben izletmiştim. Ediz, Kuzey ve Güney'i izlemesi için uzun süre ikna etmeye çalışmış ama başarılı olamamıştı.

Siyah'ın içinde her zaman yerleştiğimiz masadan sık sık kahkahalarımız duyulurken Timur hâlâ ilgi odağıydı, geçen günlerde gerçekleşen davete ailesiyle katılmıştı ve magazin sayfalarından onu takım elbise içinde görmek enfesti. O takımı ben beğenerek almıştım, evde hazırlandığında bir kenara geçip soyarak seviştiğimize dair içine battığım hayallerden kaçmaya çalışarak izlemiştim. Erhanlı ailesiyle katıldığı her yerde dikkat çekecekti, seneler sonra birini grubumuzun içine al-

dığımız için dikkat çekiyordu ama üzerindeki bakışlara alışmıştı, artık görmezden geliyordu.

Ediz ve Kelebek sevgili olduklarını sosyal medya hesaplarında paylaştıkları fotoğraflarla duyururlarken beraber Nerissa'da yemek yemiş, birlikteliklerini kutlamıştık. İkisi de birbirleri için yaratılmışlardı ve bu her hâllerinden belliydi. Ediz sık sık olanların rüya olmadığına inandırılmak istedikçe Kerem göz devirip ensesine ya da kafasına vuruyordu. Aynı şekilde Kelebek, akşamları yanıma gelip yatağıma devrilerek tavanı izleyip kendi kendine güldüğünde ona sataşan da bendim.

Aracı marketin önünde durdurup torpidodaki siyah spor şapkayı kafama geçirerek güneş gözlüklerini taktım. Bu hâlde olmam Timur'un hoşuna gitmiyordu ama dikkat etmeliydik, herkes bana elmas diyerek parıltıma çekiliyordu. Benim mücevherim de Timur'du ve kimsenin parıltısına çekilmesini istemiyordum.

Her şey güzel ilerlerken üzerimdeki bakışın ağırlığını hissediyordum, babamın sıkıştırmaları artmış ve dikkatini daha çok bana yoğunlaştırmıştı. Gerçekleştirdiğimiz akşam yemeklerinin birine Kerem'in ailesini çağırarak sıkıcı konuları açtığında, Kerem'in babasıyla her ne konuştuysa yeni yıl gecesi nişanlanmamızın güzel olabileceğini dile getirmişti. Yemeğe bırakılan bombadan hasarlı çıkanlar ben ve Kerem'dik, ikimiz de bunu beklemiyorduk. Duygularımı yansıtmamak için yüzüme üst üste maskeler geçirirken Kerem, babasıyla konuşacağını söylemişti ama sırtımdaki gözlerden kurtulamıyordum. Sanki babamın nefesini sürekli ensemde hissediyordum ve bu benim sinirlerimi geriyor, rahatsız ediyordu. Timur o geceden sonra bir şey olduğunu hissetse de üzerini bir şekilde kapatmıştım, onun da gerilmesini istemiyordum.

Marketten istediklerini alarak tekrar arabama geçtiğimde hızımı arttırarak yönümü evine çevirdim. Timur birkaç gün önce Dalyan'a gitmişti ve beraber olmadan önce geçirdiğimiz ayrı zamanların yanında bu gidişi bana daha uzun gelmişti. Dün gece geldiğine dair mesaj attığında sabah soluğu yanında almam normaldi, onu özlemiştim.

Evinin kapısı açıldığında ve duştan çıkmış yarı çıplak Timur'la karşılaştığımda, ağzım kulaklarımda gülümserken ileri atıldım. Güçlü kollarını etrafıma dolayarak sıkıca sarıldığında üzerimdeki bütün gerginlik buhar oldu. Dudaklarına hevesle kapandığımda elimdeki poşeti yere bırakmıştım. Timur kapıyı kapatarak beni kucağına çekip ilerlerken özlediğim tadını bir kere daha ezberliyordum. "Birileri beni çok özle-

miş." Gülümsemesinin ışıltısı güzel gözlerine yansırken dudaklarından ufacık bir öpücük çaldım.

"Sen özlemedin mi?"

"Özledim."

"Ne kadar?"

Eğlenen bakışlarımı yüzünde dolaştırırken gülerek elini enseme sarıp kendine çekerek dakikalarca beni öptü, nefessiz bıraktı. Yüzümü boynuna gömüp temiz kokusunu içime çekerek nefes alışlarımı dizginlemeye çalışıyordum, kucağından inmek gibi bir hareket gerçekleştirmedim. Timur'un midesinin gurultusunu duymamla daldığım sessiz sakin andan sıyrılarak geri çekildiğimde bana baktı.

"Seni beklerken acıktım."

"Senin için ne hazırlamamı istersin?"

"Basite kaçıp krep yapalım."

"Meyveleri kesme işi bende."

"Aman Tanrım, ne kadar da zor bir işi elimden aldın."

Dalga geçerek kalçama vurup mutfağa ilerlediğinde üzerimdekileri çıkartıp kenara bırakarak peşine takıldım. Ada tezgâhın üzerindeki bilgisayarından ikimizin ortak zevkleriyle oluşturduğumuz çalma listesini başlattığımda yanından geçerek buzdolabından ikimizin sevdiği meyveleri aldım. O karışımı hazırlarken meyve ve sos ile reçelleri tezgâhın üzerine bıraktım, bir yandan da şarkı söylüyordum.

"Sesin çok güzel." Timur arkama geçip kalçama yaslanarak kollarını iki yanımdan geçirip ellerini yıkarken dudaklarını başımın üzerine bastırdı. "Ama genellikle mırıldanıyorsun, sesini beğenmiyor musun?"

"Şarkı söylemekten hoşlanmıyorum." Omuz silkerek servis tabaklarını alarak ona arkamı döndüm.

"Hiç kalabalığın içinde söyledin mi?"

Ona yalan söylemek istemiyordum ama konunun gittiği yerde onu rahatsız edecek bir şeyle de karşılaşmasını istemiyordum. "Eskiden söylerdim, sonra bıraktım."

"Özel bir neden mi?"

Üzerime gelmeden etrafıma çember şeklinde çizdiğim sınırın kenarında dolaşırken beni rahatsız etmemeye çalıştığının farkındaydım. "Aksel'le söylemeyi severdim," dediğimde yüzündeki ifade silindi ve taş gibi bir surata dönüştü. "Kalabalığın içinde birkaç kere beraber söylemiştik."

"Size ait bir anı." Onaylarcasına kafasını sallayıp benden uzaklaşarak işine devam ederken şaşkınlıkla dudaklarımı araladım ama bir şey söyleyemedim. Sanki yüzüme kapı çarpmış gibi geriye sendelerken bunu fark etmedi. "Üniversiteye beraber mi geçeriz?"

Sessiz kalarak kafamı iki yana salladığımda bir şey söylemedi. Tezgâhın etrafındaki taburelere karşılıklı oturduğumuzda sessizlik içinde kahvaltımızı yaparken sık sık ona bakıyordum ama göz teması kurmuyordu. Sanki dudaklarımdan çıkanlarla kafasının içine bir sürü soru işareti ekmiştim, onların cevaplarını benden uzakta arıyordu.

Sıkıntı göğsüme yerleşerek parıltımı söndürürken artık buna içten içe alıştığımı biliyordum. Parıltım sönüyordu, kanatlarımdan düşen tüyler ayaklarımın dibindeydi. Onlar bir daha yerine gelmeyecekti ve ben yakında kanatlarımı kaybedecektim. Kanatlarımı saran tüylerin döküldüğünü fark ettiğimde bunun cezam olduğunu anlamıştım. Yaptığım her kötülükte tüyler tek tek kanatlarımı terk ederken bir yerden sonra o tüylerin dökülüşü hızlanmıştı. Şimdi ayaklarımın dibinde kocaman bir tüy yumağı vardı ve hepsi beni terk ediyordu.

Her şey bir anda değişebilirdi ve hiçbir şey eskisi gibi olmayabilirdi.

Alıştığım düzenden sıkılışımı fark edişim artmıştı ve bir şeylerin değişmesini istemeye başlamıştım. Ona her bakışımda daha fazla sırlarıma gömülüyor ve daha fazla her şeyden kaçmak istiyordum. Ona karşı attığım her adımda sanki büründüğüm kişiliği terk ediyordum.

Elmas gibi parıldayan kızlar nasıl olurdu? Kitap yerine moda dergileri takip ederler, partiden partiye koşarlar ve can yakarlardı.

Ben öyleydim, Timur gelene kadar. En azından dışarıdan öyle görünüyordum.

İnsanların kendilerine kimlikler yaratmaları basitti. Okuduğum bir kitabın karakteri bile beni etkileyip düşüncelerimi değiştirirken farklı kimlikler yaratmak basitti.

Benim hayatımda iki Alya vardı. İkincisini sadece iki kişi görebilmişti. Aksel ve Timur.

İlkini ise herkes tanıyordu.

"Dalyan'a neden gittiğinden bahsetmedin, merak ediyorum."

Aramızda oluşan sessizliği dağıtmak isteyerek konuştuğumda dalgın bakışlarını bana çevirmesiyle dalgınlığının yerini hüznün alışını izledim. "Gerçek babamı tanımadığımı söylemiştim." Onaylarcasına kafamı sallarken iç çekerek dirseklerini masaya yasladı. "Annem genç ken günlük tutmayı seviyormuş, atölyesinde o günlüklerinden birini

bulmuştum, merakla okumaya çalışmıştım, yazıların çoğu akmıştı ama Dalyan'a gittiği dönemdeki arkadaşlarından birinin Dalyan'da yaşadığını not düşmüştü. Başına bir şey geldiğinde beni ilk onun yanına göndermeyi düşünmüş, günlüğünü okuduğumda çok sinirlenmişti ve üzülerek yakmıştı. Bir süredir Dalyan'da o kadını arıyorum."

"İsmini biliyor musun?"

Kafasını iki yana sallayarak iç çekti. "Sadece sanırım yerlilerinden biri olmalı, Dalyan küçük bir şehir, orada tatil yapmak haricinde kalanlar genellikle yerlileri oluyor. Biriyle tanışıp biraz sohbet ettim ve annemin Roseanna olduğunu söylediğimde tepkisi değişikti."

"Babanı tanıyorlar mıdır?"

"Öyle düşünüyorum, bilmiyorum. Adamın ağzını aramaya çalıştım ama o kadar üzgündü ki, sadece annemin ne kadar harika biri olduğundan bahsetti."

"Babanı bulmak senin için bu kadar önemli mi?" Kaşları söylemek istediğimi düşünürcesine çatılırken sözlerime devam ettim. "Ben de babamı tanımıyorum ama hiç görmediğim için merak da etmiyorum. Sen merak mı ediyorsun?"

"Eğer yaşıyorsa hesap sormak istiyorum," dedi. "Bizi bok gibi bir hayatın içinde bırakırken hiç mi aklına gelmedik? Karşısına geçerek âşık olduğu kadını kendi elleriyle nasıl mahvettiğini anlatmak istiyorum. Annem bana hiçbir şey belli etmemeye çalışsa da her gece, senelerce o adam için gözyaşı döktü, hüznü onu ölüme sürükledi. Aşkı annemi öldürdü, bunu bilmesini istiyorum."

"Ajax." Kelimeler boğazıma cam gibi batarken konuşmaya devam edemedim ama yanına geçerek kucağına oturup kollarımı etrafına sardım. "Çok üzgünüm." Alnına dökülen saçlarını okşayarak geriye itip alnından öptüğümde kollarını belime sıkıca sardı. "Keşke daha erken tanışsaydık, yanında olsaydım."

"Şimdi varsın, buradasın." Dudaklarını boynuma bastırarak kokumu içine çekti. "Benim güzel Beatrice'im, şimdi buradasın, kollarımın arasındasın."

Beatrice diye seslenmesiyle kıkırdayarak geri çekilip güzel yüzünü ellerimin arasına aldım. "Sen böyle seslendiğinde Dante diye mi seslenmem gerekiyor?" Takılışıma gözlerini devirirken kucağından inmeme izin vermedi. Hem kendisi atıştırıp hem de bana yedirirken hâlimden memnundum.

Masayı toparlama işini üstlendiğimde Timur üzerine bir şeyler giyerek hazırlandı. Evden ayrı ayrı çıksak da Siyah'da tekrar bir araya gelecektik. Arabayı üniversitenin otoparkına park ederek dışarı çıktığımda çantamı omzuma asarak omuzlarımı dikleştirdim. Saçlarım yüzümün iki yanından dalgalanarak dökülüp rüzgârla uçuşurken topuklu botlarımın üzerinde kendimden emin bir hâlde ilerliyordum. Bahçeye dağılan insanların bakışları tek tek bana dönerken buna alışıktım ama her seferinde göğsüm zevkle kabarıyor, özgüvenim parıldayarak büyüyordu.

Attığım her adımda sanki parıltım artıyor, Devin'in kara kışını içine hapsederek gözleri kör ediyordu.

Siyah'ın dış kısmında iki tarafına birkaç masa yerleştirilmişti ve içeride yer bulamayanlar o masalara doluşmuşlardı. İki tarafın ortasından ilerleyerek kafeye yaklaşırken bakışlarım direkt karşımda olsa da yüzümde dolaşan bakışları hissediyordum ve içlerinden birinin kime ait olduğunu daha ilk masayı geçmeden fark etmiştim.

Ahu yılan gibi zehirli gözlerini yüzüme dikmişti, ona sadece göz ucuyla baktım, dudaklarım kibirle kıvrılırken bunun onu gıcık ettiğini biliyordum ve açıkçası bu hoşuma gidiyordu. Onu kışkırtmayı ve sonra ezmeyi seviyordum.

Siyah'a girerek bizimkilerin oturduğu masaya ilerledim. Kelebek'in yanağından öperek, "Günaydın," dedim. Benim için boş bıraktıkları yere oturarak üzerimdeki paltoyu çıkartıp sandalyemin arkasına astım. Timur da içeri girerek karşımdaki yerine oturduğunda kadro tamamlanmıştı.

"Üzerindekini ne zaman aldın?"

"Neden? Yakışmamış mı?"

Bakışları koyu yeşil, boğazlı, Timur'un kazağında dolaşırken, "Sen yeşil rengini sevmezsin ki," dedi.

"Artık seviyorum." Gülümseyerek omuz silkerken göz ucuyla Timur'a baktım. Parmaklarını saçlarında dolaştırarak telefonuna bakarken gülümsüyordu.

Kendime yeşil çay alarak tekrar yerime geçtiğimde Akın, "O değil de ben bir şey buldum. Keşfetime düştü," diyerek telefonunun ekranını bize çevirdi. Ekranda bir kız ve Timur vardı, kısa bir videoydu ve videoda kız kimse öpüşüyorlardı. "Cidden Wattpad sayesinde mi ünlü oldun?" Timur onaylarcasına kafasını sallayıp Ayza'dan ve birkaç işten bahsetti. "Seni burada harcarlar bak, bir ajansa kaydol."

"Benim çalıştığım ajansla görüştürürüm istersen." Benden biraz sonra gelen Kerem oturduğu yerde gerinip kolunu sandalyemin arkasına attığında gözlerimi devirdim. "Gözdeleri benim ama sana da bir şey ayarlarlar."

Ediz sırıtarak, "Lütfettin," dediğinde güldüm. "Gören de ajansın tek mankeni sensin sanacak, senden daha ünlüleri var."

"En iyileri benim, yalanlayabilir misin?" Kerem elini Ediz'in ensesine sararak gözlerinin içine bakarken yine sessizce göz temasıyla anlaşıyorlardı.

"Bazen sizin gözlerinizi oyasım geliyor," diye homurdandım. "Ben ve Akın'dan daha iyi hareketlerle anlaşıyorsunuz!"

"Çünkü güzelim, siz kaos için anlaşıyorsunuz." Kerem, bana bakarak gülümsedi. "Biz bu anlaşmayı paçamızı kurtarmak için geliştirdik, bir tür savaş stratejisi gibi düşün."

"Ediz'in neden böyle bir şeye ihtiyacı olsun ki?"

Kelebek merakla sevgilisine bakarken Ediz ânında, "Benim bir suçum yok, Kerem'i korumak için öğrendim," dedi. "Bir keresinde kadının teki onu taciz ederken gözleriyle öyle yalvardı ki, bilmesem de ne söylemek istediğini anladım."

"Cidden ya!" Kerem yüzünü buruştursa da yanakları kızarmıştı. "Popomu Alya'dan çok herkes elledi."

Patavatsızlığıyla öksürüklere boğulurken yanağına vurarak onu kendimden uzaklaştırsam da göz ucuyla Timur'a baktım, rahatsız olmasını istemiyordum ve yüzündeki ifadesizlikle bir şey çözemiyordum.

"İdare edemeyen bir tek benim sanıyordum," diyerek Timur konuştu. "Her gün bir sürü mesaj geliyor. O şekilde göz önüne çıkarsam daha da katlanılmaz olur."

"Nasıl mesajlar geliyor?" Akın merakla ona bakarken Timur rahatça telefonuyla uğraşıp ona verdi. "Yuh, mesaj isteklerine bak!"

"Ben de bakacağım!"

"Bence bakma." Timur, Kelebek'in isteğini reddederek dirseğini masaya, yanağını da yumruk yaptığı eline yasladı. "Görmek istemeyeceğin şeyler olabilir."

"Iy! Haklı!" Akın yüzünü buruşturarak telefonu kendinden uzaklaştırdığında kaşlarımı çattım. "Allah yardımcın olsun."

"Teşekkürler." Sırıtarak telefonunu tekrar önüne çekerken bakışlarımı yakaladı ve gülümseyişi büyüdü.

"Bir sevgilin olsaydı, o seni korurdu," diyerek Akın konuştuğunda gözlerimi devirdim. "Bizim Ediz'in bir sapığı vardı. Kız gerçekten takıntılıydı, yani Ediz korkmaya başlamıştı. Kızla Alya konuştu ve o konuşmayı asla unutamam."

Kollarımı göğsümde birleştirerek, "Sadece küçük bir uyarı gerçekleştirdim," dedim. "Başka bir şey yapmadım."

"Evet, kızı uzaktan takip ettirtip annesinin en yakın arkadaşıyla gizlice görüşmesini kayıt altına aldın ve kıza izlettirip devam ederse ailesine göndermekle tehdit ettin."

Ediz alkışlayarak bir anda ayağa kalkıp, "Alya Sultanımız çok yaşa!" dediğinde kahkaha attım. "Canımı sen kurtardın."

"Aynen öyle." Tırnaklarımı inceleyerek dudak büktüm. "Sevdiğim insanlara dokunanın canını alırım."

Ders saatimize kadar orada oturup konuşurken Ahu ve arkadaşlarının içeri girmesiyle gerildim. Ahu yılışık gülümsemesiyle Timur'u süzerek karşımdaki masaya oturduğunda dişlerimi birbirine bastırarak kızgınlıkla Timur'a baktım. Ahu'yu kendimizden uzak tutarken resmen onun bir göz kırpışıyla tekrar cesaretlenmişti. Bakışlarımı önüme çevirirken telefonumun titreyişiyle ekrana baktım. Bilinmeyen bir numaradan mesaj geldiğini fark ettiğimde kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. Şifremi girerek mesaja girdiğimde bilinmeyen numaranın açık fotoğrafından kim olduğunu anlamıştım. Gelen mesaj iki fotoğraftan oluşuyordu, partide, terasta Timur ile öpüştüğümüz an çekilen fotoğraflarımızdı ve gönderen kişi Ahu'ydu.

Kanım yüzümden çekilerek bedenimi terk ederken buz kestiğimi hissettim. Titreyerek bakışlarımı Timur'a çevirdiğimde göz göze geldik. Yüzümde nasıl bir ifade vardı bilmiyordum ama bakışları yüzümde dolaştığında kaşları çatıldı. Timur'un endişeyle küçülen gözleri yüzümde dolaşırken sandalyemi sertçe geriye ittim.

"Derse gidiyorum," diyerek yanlarından ayrılıp kafeden çıktığımda nefes alamadığımı hissediyordum.

"Alya?" Timur, bana ulaşarak karşıma geçtiğinde bakışlarımı ona çevirdim. "Ne oldu?"

"Timur, şimdi değil." Korku ve öfke yumruk yumruğa birbirine girerken hızlıca yanından ayrılıp ders yapılan binaya ilerlerken ardımdan geldiğini hissediyordum.

Binaya girişimizle elini koluma sarıp öğrenci olmayan koridorun sonundaki boş bir sınıfa çekti. "Ne olduğunu söyler misin?"

Endişeyle yüzüme bakarken telefonumun şifresini girip fotoğrafı açarak ona gösterdiğimde kaşları çatıldı. "Ahu gönderdi." Ağzının içinde küfrederken yüzüme dökülen saçlarımı hırsla geriye ittim. "Bunun hata olduğunu söylemiştim, yakalanırız demiştim. İşte yakalandık! Onun eline koz verdim, bunu zevkle sonuna kadar kullanacak."

"Sakin ol güzelim."

"Olamam! Timur sakin olamam, bir şey yapmalıyım. Yapmazsam babama gönderecek, adım kadar eminim ve bunu istemiyorum." Korkumun etrafını saran çaresizlikle ona baktım. "Seni de mahvetmesini istemiyorum."

Timur sınıfın kapısını kapatarak karşıma geçip beni kollarının arasına çektiğinde direnSem de bir işe yaramadı, beni sıkıca sarıp göğsüne bastırdı. "Bana hiçbir şey olmayacak, Bal."

"Timur lütfen-"

"Bize bir şey olmayacak ve ben onunla konuşarak bu saçmalığa son vereceğim."

Öfke, korku ve kıskançlık el ele tutuşmuş etrafımda dolaşırlarken kıskançlık, öne doğru bir adım atıp yüzüme tekmesini geçirdi, elimi Timur'un göğsüne yaslayarak onu itip arkasında kalan duvara yasladım ve burnunun dibine girdim. "Onunla tek bir kelime konuşursan kıyameti kopartırım."

"Alya-"

"Onunla göz göze bile gelmeyeceksin, duydun mu beni?" Bana delirmişim gibi bakarken bunu umursamadım. "Onu ben mahvedeceğim ve bunu öyle güzel yapacağım ki, beni tehdit etmek neymiş görmüş olacak."

"Bu işin uzamasını istemiyorum, senin yaptığına karşılık verirse ne olacak?"

"Ortada karşılık verecek bir Ahu kalmayacak ki." Gözlerimi kırpıştırarak şirin şirin gülümsemeye çalışsam da gözlerimin önündeki görüntü başkaydı. Timur, ona baktığı an cilve yapan, biz konuşmazken Timur'a yaklaşıp ona dokunan hâlleri hafızamı süslerken birinin içeri girme ihtimalini düşünmeden sevgilime sertçe yaslandım. Kaşları yukarı doğru kıvrılırken çenesini kavrayarak tırnaklarımı etine batırdım, dudaklarına kapandığımda elini enseme sardı. Hırs ve kıskançlıkla sertçe öperken ona sürtündükçe ıslanıyor, daha fazlasını istiyordum. Geri çekilişimle şaşırarak bana bakarken bakışlarım kızaran dudaklarında dolaştı. "Sen benimsin."

"Siktir." Dişlerini birbirine bastırışıyla çenesi gerilirken güzel gözleri göğsümde yanan tutkunun hissiyle kararmıştı. "Seni şu sıraya yatırıp çığlık attırarak becermemi istemiyorsan benimle böyle konuşma."

Dudaklarım kıvrılırken ona doğru bir adım atıp dudaklarımı dudaklarına sürttüm. "Bu söylediğinle kadınlığımın nasıl ıslandığını bilsen kesinlikle yaslayıp becerirdin ve ben buna hayır demezdim. Şimdi bütün gün beni nasıl sertçe becereceğini hayal edip ıslak gezeceğim." Burnundan derin sert bir nefes alırken geri çekildim. "Söylediğimi unutma, onunla konuşmayacaksın."

Onaylarcasına kafasını sallarken Timur'u orada bırakıp sınıftan çıktım, onun uyanan penisini yerleştirmesi ve sakinleşmesi gerekecekti. Kızgınlığım kaybolurken sırıtarak dersin yapılacağı sınıfa ulaşıp boş yerlerden birine geçtim. Eşyalarımı önüme bıraktığımda gözüm telefonuma kaydı, Ahu'nun bu cesaretini takdir mi etmeliydim bilmiyordum, hem fark etmesi zekice hem de çok büyük bir karşılık vereceğimi bilerek adım atması aptalca geliyordu.

Ders boyunca Ahu'yu alt edebilecek birçok şey düşündüm ve buldum. O kendini akıllı sanıyordu ama ben ondan daha akıllıydım. Ben bu şehrin kaosuydum, istediğimde o kaoslardan birini salar, herkesi bununla boğardım, o bunu unutmuştu. Yine de ilk adımımı sakinlikle atmaya karar vererek bana yazdığı mesaja saat ve konum gönderdim, geleceğini biliyordum. Dersin bitişiyle kimseye haber vermeden üniversiteyi terk edip yönümü Lavinia'ya çevirdim.

Lavinia'nın büyük ahşap kapısını iterek içeri girmemle zil sesi müşterinin geldiğini haber vermişti, günler önce oturup tatlı yediğim yerde oturan Ayza'nın bakışları bana döndü. Beni fark edişiyle kocaman gülümseyerek tabureden aşağı atlayıp yanıma geldi.

"Alya, hoş geldin!"

"Hoş buldum." Utangaç gülümsemesi yüzüne yansımıştı. "Bana boş bir masa gösterebilir misin? Gözden uzak."

Kaşları hafifçe çatılsa da itiraz etmedi. "Bugün biraz kalabalığız." Ellerini birbirine sararken göz ucuyla onu süzdüm. Üzerinde toprak renklerinde elbisesi vardı ve saçlarının yukarıdan bir kısmını beyaz kurdeleyle toplamıştı. "Lütfen bir şey sormak istersen beni çağır."

"Çok naziksin, teşekkürler."

Teşekkür ettiğimde yüzü aydınlandı, sanki bunu çok nadir duyuyormuş gibi bir ifade yüzünü esir alırken şaşırmamak imkânsızdı. Önüme menü bıraktıktan sonra gülümseyerek uzaklaşmasıyla menüyü karıştır-

maya başladım. Ara öğünümü Kelebek ile yiyebilirdim ama şimdi canım sadece bir şeyler içmek istiyordu. Bu sefer Ayza değil de başka bir garsonu görüşümle yanıma çağırdığımda, istediğim şarap siparişini vererek arkama yaslandım. Gözlerden uzak, Timur'la dans ettiğimiz alanın gerisinde bir yerde oturuyordum. Oturduğum yerden de içeri girip çıkanları görebiliyordum ve Lavinia'nın ahşap kapısı açıldığında Ahu içeri girdi. Benden kısa bedeni topuklularının üzerinde salınırken attığı her adımda uzun beline kadar dökülen dalgalı, açık kahverengi saçları salınıyordu. Takma kirpiklerinin süslediği kahverengi gözleri etrafta dolaşırken nazikçe elimi havaya kaldırdım ve beni gördü. Küçük ama dolgun dudakları kibirle kıvrılmıştı, adımlarını bana çevirdi ve attığı her adımda ona nefretim arttı.

"Alya?"

"Ahu?" Sinsice gülümseyerek karşımdaki boş koltuğu gösterdiğimde nazikçe oraya yerleşti. Elindeki telefonu masanın üzerine bırakarak arkasına yaslandığında garson da gelmişti. "Bir kadeh daha getirirseniz sevinirim."

Ahu sessiz kalırken ikinci kadeh geldi ve kadehlerimize şarap servis edildi. Ahu, her saniye merakla beni süzerken rahat davranıyordum. Sakince kadehimi önüme çektiğimde şaraptan küçük bir yudum alarak dudaklarımı ıslattım.

"Gelmene sevindim," dediğimde kaşları alayla havalandı. "Ben kaçacağını düşünürdüm."

"Kaçmak için bir sebebim yok."

"Var olduğunu biliyorsun." Gülümseyerek gözlerinin içine baktım. Benim rahat davranışım onu rahatsız ediyor, geriyordu. "Aslına bakarsan seni tebrik etmem gerekiyor, gerçekten. O fotoğrafları bana göndermen büyük bir cesaret."

"Senden korkmuyorum, Alya."

Gözlerinin içine gülümseyerek bakarken kadehimi yavaşça kadehine çarptım. "Ama korkmalısın," diyerek geri çekildim. Çantamdan babamın verdiği çek defterini çıkararak masanın üzerine bıraktığımda şaşkınlıkla nefesini içine çekişini duydum. "Sana karşı ilk kez anlayışlı ve bonkör olacağım." Başımı gülümseyerek sağ omzuma yatırıp ona baktım. "Ne kadar istiyorsun?"

"Ne?"

"Bir milyon?"

"Alya-"

"İki?"

"Kaldır şunu!"

Öfkeyle dişlerini sıkarken güldüm. Sırıtarak hızlıca çeki doldurup önüne ittim. "İstediğini yaz," dediğimde dudakları şokla aralandı.

Ahu'nun babasının Devin'de oldukça büyük, ünlü şarap mahzeni vardı. Buradaki birçok restoran onun şaraplarından yararlanırdı. Gerek yurt dışından gerekse Ege Bölgesi'ndeki birçok yerden getirttiği şaraplar da burada ünlüydü. Devin'in topraklarının altını parasıyla şarap mahzenine çevirirken tabii ki karadan ya da denizden hiçbir güvenlik kontrolünden geçmeden bu şarapları şehre sokmaya Cengiz Han amca ve babam yardım ediyordu. Ediz sayesinde öğrendiğim küçük bilgilerden biriydi.

"Senin parana ihtiyacım yok."

"Ama olacak." Çek defterini bana doğru ittiğinde omuz silktim. "Yakında bugünü tekrar hatırlayacaksın, Ahu. O gün bu çeki almadığın için pişman olacaksın."

"Senin parana neden ihtiyacım olsun? Devin'in en zengini olman bizi fakir yapmaz! Biz de parmağımızı şaklattığımızda istediğimize kavuşuyoruz."

"Kavuşuyorsun." Onaylarcasına kafamı sallayıp bir kere daha arkama yaslandım. "Böyle giderse kavuşamayacaksın."

"Senden korkmuyorum."

"Korkmaya başla." Şarap kadehimi alarak bir kere daha muhteşem tadı gözlerinin içine bakarak damağımla buluşturdum. "O fotoğrafı paylaşacak mısın? Durma paylaş! Ne olur ki? Babamın bana bir şey yapacağını mı sanıyorsun?"

"Sana yapmaz ama Timur'a yapar." İsmi dudaklarından taştığı anda içim buz kesti. Tırnaklarım avuçlarıma batarken derin bir nefes alarak yüzümdeki maskenin düşmemesi için çabaladım. "Aksel olayının üzerini kapatmış olabilirsin ama ben unutmadım, Alya. Unutmaya da niyetim yok, o çocuğun bir anda gidişi normal bir olay olamaz."

"Seni sürtük!" Dişlerimin arasından hırlayarak elimi masaya çarptığımda sırıttı. "Seni mahvederim, Ahu! Seni öyle büyük rezil ederim ki bir daha Devin'e adım atamazsın."

Ahu'nun bakışları sertleşirken masanın üzerindeki telefon titremeye başladı. Her kim arıyorsa keyifle gülümseyerek ekranı bana çevirdiğinde sertçe yutkundum. "Seni rahat bırakmamı istiyorsan ondan uzak dur. Onu istiyorum Alya ve onu almak için her şeyi yapacağım."

Bir şey söylememe izin vermeden giderken titreyen elim kadehi sardı. Kadehin içindeki şarabı boş mideme göndererek acımadan hızlıca bitirirken damağımı yakan tat canımı acıtmadı. Elimi havada sallayıp garsonu çağırarak şişeyi istediğimde dileğim hızlıca gerçekleşti. Gidebileceğini söyleyerek kadehimi doldurdum. Yüzüme dökülen saçlarımı geriye iterken etrafı acıklı, insanı boğuk havaya hapseden klasik müzik sarmıştı. Koro hâlinde dağılan ses kalp acısından bahsederken alayla güldüm.

Ahu'nun telefonunun ekranında Timur'un ismini gördüğümde kesinlikle o duyguyu hissetmiştim.

Kelebek'e konum atıp yemek için eşlik etmesini istediğimde ikinci kadehimi bitirmek üzereydim. Etraftaki insanlar yavaşça dağılırken hava da kararmaya başlamıştı.

"Tekrar selam." Bakışlarımı Ayza'ya çevirdiğimde gülümsedim. "Yalnızsan sana eşlik edebilir miyim?"

"Lütfen, tabii ki!" Dağılmış oturuşumu düzelttiğimde elbisesinin eteklerini düzelterek karşıma oturdu.

"Arkadaşın gitti sanırım?"

Kafamı iki yana sallayarak, "Ah hayır, arkadaşım değildi," diyerek güldüm. "Düşmanım."

"Anlamadım?"

Boş ver dercesine elimi havada salladığımda gülümsedi. "Molaya mı çıktın?"

"Evet, on beş dakikalık dinlenme molam var." Ellerini kucağında birleştirdiğinde istemsizce bir kere daha onu süzmeye başladım. Ayza'nın dışarıdan da ne kadar ince, masum biri olduğu belli oluyordu. Sık sık kızaran yanakları, ürkek gözleri onu kolayca ele veriyordu. "Yüzümde bir şey mi var?"

"Ne?"

"Yüzüm-" Dişlerini alt dudağına bastırarak parmak uçlarını dudaklarına sürttü. "Yine çikolata mı bulaştırdım?"

"Hayır!" Gülmemek için kendimi zor tuttum. "Hiçbir şey yok."

"Bazen çok çalışmaktan şekerim düşüyor ve çikolata yerken kendimi kaybediyorum," diyerek güldü. Elleri düz saçlarında dolaşırken kaşları çatıldı. "Sanırım saçımda kurdelem yok, değil mi?" Bakışlarımı topladığı saçlarına çevirdim. İlk geldiğim zaman saçlarını süsleyen beyaz kurdeleden bahsediyor olmalıydı. Kafamı iki yana salladığımda somurttu.

"Ayza, nerede oturuyorsunuz? Yani eviniz nerede?"

"Sahile yakın kaptan evindeyiz," diyerek gülümsedi. "İki katlı bir ev ve üst katı benim, balkonum denize bakıyor, çok güzel. Orada babamı bekliyorum." Hevesle hızlı hızlı konuşurken gülümsedim. "Bir gün gelirsen sevinirim. Timur'u, bize yemeğe davet ettim ama henüz gelmedi. Geldiğinde aslında yemek işini ona yıkacağımı biliyor."

"Timur'u çocukluğundan beri tanıyorsun değil mi?" Onaylarcasına kafasını salladığında tekrar gülümsedim. "Nasıl bir çocuktu?"

Merakımla kaşları çatılsa da pek sorgulamadı. "Ah, çok asiydi!" diyerek somurttu. "Beni hep korkutur ya da ağlatırdı. İlk zamanlar ona çok gıcık oluyordum ama başka arkadaşım yoktu." Omuz silkerek gülümsedi. "Mahalledeki çocuklar bana tuhaf derlerdi ama bence asıl tuhaf olan Timur'du." Neşeyle gülerek kollarını göğsünde birleştirdi. "Çok kitap okurdu ve insanlara durmadan kitaplardan alıntılar yapardı. O zaman bizim tek derdimiz koşmak, oyun oynamaktı ve o bir an okuduğu kitaplardan alıntı yaptığında onu anlamazdık. Uzaylı görmüşüz gibi bakardık." Gülümseyişine istemsizce ortak olduğumda kahkahamız etrafta yankılandı. "Sanırım değişmeyen tek özelliği fazla sessiz ve kavgacı olması. Çocukken de çok sık kavga ederdi. Çocuklar ondan korkardı, yaşça büyük olanlar bile. Roseanna, onun kavgacı olmasını hiç sevmezdi."

"Roseanna... Timur'un annesi."

"Evet, sana fotoğrafını gösterdi mi?" dediğinde kafamı iki yana salladım. "Keşke görebilsen, o kadar güzel bir kadındı ki! Yaşadığımız yerin en güzel kadınıydı! Bütün kadınlar onu kıskanırdı. Erkekler onun gülümseyişini görmek için atölyesinin kapısında sıra olurlardı ama Rose kimseyi görmezdi." Hüzünlü gülümsemesi yüzüne yansırken iç çekti.

"Neden?"

"Aşk yüzünden." Bakışlarını bana çevirerek gülümsedi. "Roseanna, Timur'un babasına çok âşıktı."

"Ama-"

"Timur, babasını hiç görmedi, kim bilmiyor," diyerek konuşmamı kesti. "Timur'a bahsetmekten hoşlanmazdı çünkü Timur öfkelenirdi. Babasına karşı öfkeli."

"Babası nerede yaşıyor bilmiyorsun değil mi?"

"Bilmiyorum, tek bilen kişi Roseanna'ydı ve bu sır onu günden güne mahvetti. Timur'a hep söylemek istedi ama babası her kimse ona güvenmiyordu, Timur'un üzüleceğinden korkuyordu."

"Bunu Timur biliyor mu?"

"Bilmiyorum ama buna ondan bahsetme." Ürkekçe elimi tuttuğunda ellerinin ne kadar soğuk olduğunu fark ettim. "Babasının konusunun açılmasından gerçekten hoşlanmıyor, üstelik Roseanna'nın vedasından sonra."

"Veda?"

"Roseanna çok hastaydı ama iyileşmeyi kabul etmedi, intihar etti," dediğinde donup kaldım. "Timur şehir dışındayken sandalla derinliğe açılarak kendini suya bırakmış, öyle dediler."

"Ayza-" Boğazıma kocaman bir yumru otururken konuşamadım. "Bu çok kötü."

"Timur, annesinin bedenini görene kadar inanmadı. Aslına bakarsan ondan sonra da çok uzun bir süre inanamadı, annesinin atölyesinden çıkmadı. Kötü bir hâldeydi."

"Bu ne zaman oldu? Timur kaç yaşındaydı?"

Kaşları düşüncesiyle çatılırken, "On sekiz yaşında olmalı," dedi. "Sonra zaten çok nadir zamanlarda Atina'ya döndü." Soğuk ellerini benim titreyen ellerime sarıp, "Bunları bildiğinden bahsetme," dedi. "Ailesi hakkında sarhoş değilse konuşmaz."

"Bahsetmem."

"Roseanna bir gün onların hikâyesini yazmam için bana küçük anılar anlatırdı. O resim çizerken yanında olurdum. Roseanna aşklarının kötü biteceğini hep rüyalarında görmüş, biliyor musun? Sevdiği adam ona gül güzeli diye hitap edermiş ve yaşadıkları bir anı rüyalarına kâbus olarak sızmış, gerçekleşmiş."

"Nasıl bir anı?"

"Sevdiği adam ona ilk kez beyaz gül hediye ettiğinde diken parmağına batmış, kan güle damlayıp beyazlığı lekelemiş ve bu bir lanete işaret," dediğinde şaşırdım. "Eskilerden kalma bir hikâye, üç günahın hikâyesi olarak anlatılırdı bize, ilk dökülen kandan, ilk kalp kırıklığından doğan günah ve insanın kendi canına kıymasıyla işlediği günah asla affedilmezmiş. Âşık olduğu adamla karşılaşmalarında ilk kan dökülmüş, adam onun kalbini kırmış ve o zaman Timur'a hamileymiş bu yüzden lanetin oğluna geçtiğini düşünüyordu. İntihar ederek sonuncusunu gerçekleştirdi ve intiharın affedilecek bir yanı olmaz."

"Böyle bir şey olabilir mi?"

"Bazı inanışlara göre olabilir. Kalp kırmanın günahı, affedilmeyen günahlar arasında ve bazen cezasını başkaları çeker."

Etrafımızı saran soğuk hava, ensemde soğuk dilini dolaştırıp beni huzursuzlaştırdı. "Hiç babasının fotoğrafını gördün mü?"

"Görmedim ama bir dönem sadece buraya yakın bir yerde yaşamış," dediğinde şaşırdım. "Sanırım Dalyan'da."

"Dalyan mı? Emin misin? Çünkü Timur'un annesi, en yakın arkadaşının orada olduğundan günlüğünde bahsetmiş, hatta Timur'un annesi de oradaymış."

"O konuyu biliyorum, sadece Timur her şeyi bilmiyor. Roseanna ve Timur'un babası orada tanışmışlar. O zaman Roseanna tatil için oradaymış."

"Timur'un bilmediği çok şey var değil mi?"

"Roseanna'nın hayatında çok sır vardı, aşkı ve sırları onu hasta ederek zayıf düşürdü. Aynı şeyin Timur'un başına gelmesinden korkuyordu. Babasının kalbinden bir parça taşımasından korkuyordu."

Ne söyleyeceğimi bilmediğim için sessiz kalırken bakışlarım bir anlık kapı tarafına kaydığında Kelebek'i gördüm. Etrafına merakla bakarken elimi havaya kaldırdığımda beni fark etti. "Ayza, Timur'un babasının ismini biliyor musun?" dediğimde kaşları çatıldı. "Annesi sana söyledi mi?"

"Hayır. Sadece çok önemli güç taşıyan bir ismi olduğundan bahsederdi."

Söylediğinden hiçbir şey anlamamıştım ama daha fazla konuşmayı devam ettiremezdim. "Kelebek," diyerek yerimden kalktığımda yanıma ulaşarak elimden tuttu. "Seni Ayza ile tanıştırayım. Ayza burada çalışıyor, Timur'un da arkadaşı." Bakışlarımı ayağa kalkan Ayza'ya çevirdim. "Kelebek, kardeşim."

Ayza şaşkınca ikimizi süzerken bunu yadırgamadım, kime kardeş olduğumuzu söylesek şaşırırlardı. "Merhaba, ismin çok güzelmiş," diyerek Ayza nazikçe gülümsedi. Kelebek ile tanıştığında tekrar yerine oturmadı. "Benim molam bitti, yerime dönmem gerek."

"Tamam, kolay gelsin."

Yanımızdan uzaklaştığında Kelebek, Ayza'nın bıraktığı menüyü incelemeye başladı. "Buraya daha önce gelmiştik değil mi? Kasadaki yakışıklı adamdan tanıdım." Onaylarcasına kafamı salladığımda bana baktı. "Sen burada ne yapıyorsun?"

"Beraber bir şeyler yeriz diye düşündüm." Gözleri şarap kadehime ve şişeye kaysa da bir şey söylemedi. İkimiz de atıştıracak bir şeyler sipariş ettiğimizde arkama yaslandım.

"Annem bugünlerde biraz tuhaf, fark ettin mi?"

"Nasıl tuhaf?"

"Sık sık telefonla konuşuyor. Önceden yanımda konuşmaktan çekinmezdi ama şimdi telefonu çaldığında çalışma odasına geçiyor."

"Hım." Parmaklarımı çenemde dolaştırarak bir süre sessiz kaldım. "İşleri hakkındadır belki ya da duymaman gereken bir magazin olayı hakkında."

"Bilmiyorum ama tuhafıma gidiyor." Siparişlerimiz geldiğinde ikimiz de kısa bir an sessizliğe büründük. "Çok eminim, annem bizden bir şey saklıyor." Kafamın içinden geçen birçok tahmin vardı ama hiçbirini Kelebek bilmiyordu. "Sen biliyor musun?"

"Hayır, nereden bilebilirim?"

Şüpheci bakışları yüzümde dolaşırken göz devirdim. "Benden bir şey saklamazsın değil mi?" Boğazıma kocaman bir yumru otururken gülümseyerek, "Eskisine göre daha iyi anlaşıyoruz, bana güvendiğini düşünüyorum," dedi.

"Tabii ki öyle, sen benim kardeşimsin."

Havadan öpücük atışıyla gülümsemeye çalışırken yerinde doğruldu. "O değil de 21 Kasım'a çok az kaldı, doğum gününü bu sefer nerede kutlamak istiyorsun?"

"Hush Hush olabilir diye düşündüm ya da orman evi de olabilir." Omuz silkerek kadehimden küçük bir yudum aldım. "Ama bu sene aşırı büyük bir parti istemiyorum."

"O biz istemeden gerçekleşiyor," dediğinde gözlerimi devirdim.

Her sene doğum günlerimizi birbirinden güzel partilerle kutlardık, geçen sene alkolü kaçırarak gecenin sonuna sarhoş bir şekilde kenarda sızarak ulaşmıştım. Doğum günümü kimliğimdeki tarihte kutlamazdım, o günden birkaç gün önce arkadaşlarımla kutlardım, o gün ise aile yemeği yenirdi. Babam, Aksel'i doğum günümde benden koparak gönderdiğinden beri gelenek böyle ilerliyordu. Benim için özel bir günü mahvetmişti. Bu senenin farklı olmasını istiyordum, üstelik bu sene hayatımda bir farklılık vardı. Düşüncelerim ona kaydığında göğsüm kıskançlık ve öfkeyle sıkıştı. Kıskançlık göğsümde yanan öyle bir ateşti ki, küçücük şeyle parlayarak bütün vücudumu yakıp kavuruyordu ve bunu nasıl dindireceğimi bilmiyordum. Korkuyordum, hissettiklerimle her şeyi yakıp kül edebilirdim.

"Çok fazla içmedin mi?" Dakikalar sonra elimdeki kadehimi bitirirken Kelebek'in endişeli bakışları bana döndü. "Şişeyi hiti

"İyiyim." Aslında değildim, kafamı taşıyamıyordum. Başımı yumruk yaptığım sol elime yaslayarak gülümsedim. "Tatlı yemek ister misin?"

"Çok fazla yemedik mi?"

"Bol çikolatalı bir şey." Dilimi dudaklarımda dolaştırdığımda endişeliydi. "Sufle!"

"Tamam, lavaboya giderken ben sipariş veririm." Onaylarcasına mırıldanırken ayağa kalktığında, "Aaa, Timur geldi," dedi. Bakışlarım onun baktığı noktaya çevrildiğinde Timur'un yanına giderek benim olduğum tarafı gösterdi.

Kelebek sipariş vererek lavabo kısmına geçerken ben de dikkatimi üzerlerinden çektim. Timur'un şık botları görüş açıma girdiğinde göz ucuyla hareket edişini izledim. Karşımdaki tek kişilik koltuğa oturduğunda meraklı bakışları yüzümdeydi. "Bal?"

"Benimle konuşma." Kaşları çatılırken dudaklarını araladığı anda, "Sesini duymak istemiyorum," dedim. "Çok öfkeliyim, konuşursan burada üzerine atlar, güzel yüzünü parçalarım."

Gözleri şaşkınlıkla büyüdü. Ayza tatlılarımızı getirerek bizimle sohbet ederken Timur da kahve siparişi verdi. Kelebek aramıza katıldığında sessiz kalma hakkımı kullanarak tatlımın keyfini çıkartmaya çalıştım.

Kelebek, "Acaba bir ara kamp yapmaya mı gitsek?" diye sorduğunda yüzümü buruşturdum.

"Geçen sene nasıl rahatsızlandığımı hatırlamanı istiyorum."

Çadırda kalmak kesinlikle bana göre değildi, temiz olmamak, rahat tuvaletimi yapamamak, etrafta böceklerin olması çileden çıkartmış ve hastalanmıştım. Devin'in çıkışına doğru sahil kısmında kamp alanı vardı ve orada iki gün geçirmeyi planlasak bile Kerem'le kamptan erken dönmek zorunda kalmıştık.

"Kerem'le yıl dönümümüz yaklaşıyor," diyerek gülümsedim. "Bence bu kutlanmaya değer, bunun için bir şey ayarlayalım."

Dudaklarımdan dökülenlerle onun yüzümdeki bakışları şaşkınlıkla donup kalırken arsızca sırıttım. Bu Ahu'yu aradığı içindi. Onun gıcık olacağı şekilde davranıp öfkelenmesini sağlarken bundan zevk alıyordum. "Sanırım kalksak iyi olur," dediğinde ona baktım. "Alya sarhoş olmuş gibi, ayakta uyuyor."

"Gerçekten öyle." Kelebek toparlanarak yanıma geldi. "Timur, bizi eve bırakır mısın?"

"Kerem'i arayalım."

"Kerem aşkın mı depreşti? Sabahtan beri ismi ağzından düşmedi."

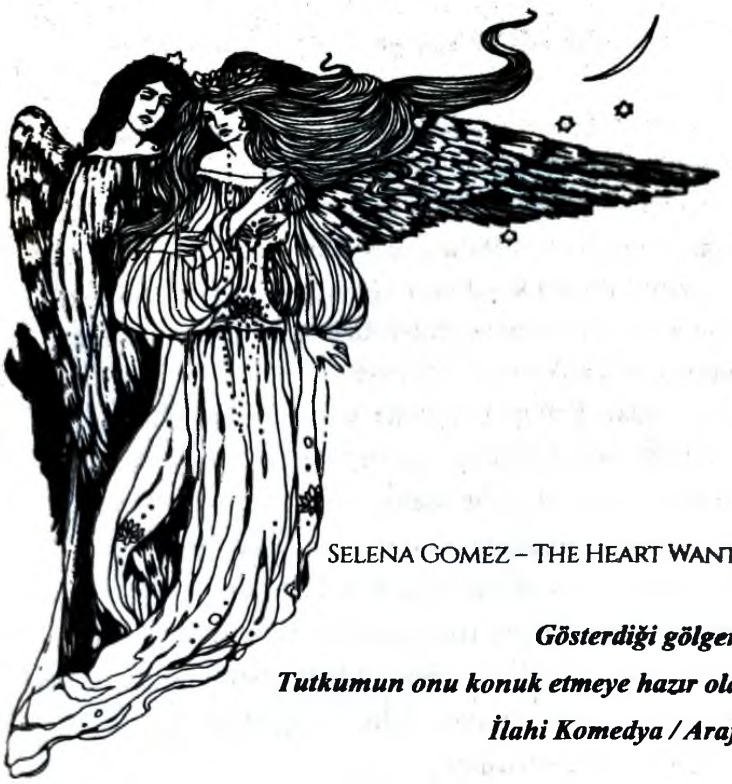
Kelebek şaşkınlıkla bana bakarken omuz silkmekle yetindim. Hesabı ödeyerek oradan ayrılırken Timur yanıma gelmiş, kolunu belime sararak beni ayakta tutmaya çalışıyordu. Timur geri çekilmeye çalışmamı umursamadan beni sertçe göğsüne çektiğinde kendimi tutamadım, göğsüne yaslandım. "Uslu dur."

Onun büyük elleri beni arka koltuğa yerleştirdiğinde şımarıkça gülüyor, kendimden bağımsız şekilde davranıyordum. Ellerimi deri ceketinin yakalarına sararak kendime çektim. "Sen de gelsene," dediğimde Timur'un kızgın bakışları yüzümde dolaştı. "Ahu'dan daha iyi marifetlerim var."

"Tanrım!"

Homurdanarak başımı nazikçe koltuğa bıraktı. "Gördüm," diyerek ellerinin dokunuşlarını ittim. "Onu aradığını gördüm."

Timur'un bakışları yüzümde donarken dikkat çekmemek için geri çekilip şoför koltuğuna geçti. Yerimde doğrularak arkama yaslandığımda üzgün gözlerle etrafı izlemeye başladım. Sık sık dikiz aynasından baksa da umursamadım. Gözlerim kapanırken kendimi zorlamadım ve kısa sürede kendimden geçtim.

9. Kanto

SELENA GOMEZ – THE HEART WANTS WHAT IT WANTS

Gösterdiği gölgenin yanına gittim.
Tutkumun onu konuk etmeye hazır olduğunu söyledim.
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Duyduğum mırıldanmalar beni uykumdan çekip alırken kesinlikle uyanmak istemiyordum. Rüyamda geçmişe sürüklenip Timur'u ilk gördüğüm âna çekilmiştim. O günkü heyecanı, zevki ve tutkuyu öyle yoğun hissetmiştim ki, bir film karesini tekrara almak gibi sürekli aynı rüyayı görebilirdim. Mırıldanmalar kıkırdamaya döndüğünde gözlerimi açışımla bana doğru çevrilmiş kamerayı fark ettim. Şiş gözlerimle kameraya bakarken sağ ve sol tarafıma uzanan iki hain irkilerek yerlerinde doğruldular. "Sizi öldürmemem için tek bir neden söyleyin." Akın ve Kelebek yanımdan uzaklaşırlarken beni uyandırdıkları yetmiyormuş gibi arsızca gülüyorlardı. "Ne var Allah'ın cezaları ne var?"

"Saatin kaç olduğundan haberin yok değil mi?" Kelebek yatağımın kenarına otururken yerimde doğrularak telefonuma bakmak istesem de kafam çatlıyordu, kıpırdayacak hâlim yoktu. "Öğlen dört, güzelim."

"Yok artık." Yerimden zorlukla doğrularak komodinin üzerindeki telefonumu elime aldığımda ekrandaki saat beni şoka uğrattı, cidden öyleydi. "Saatimi ileri aldınız değil mi?"

"Onu Ediz ve Kerem yapar, biz o kadar zevzek miyiz?" Akın alınmış gibi davranırken yanıma oturdu. "Berbat görünüyorsun."

"Teşekkürler."

"Ve berbat kokuyorsun." Akın'a orta parmağımı göstererek yastığımı yüzüme kapattığımda izin vermeden yastığı çekip aldı. "Gidip duş al ve aşağı gel. Nerissa'ya gitmeden önce bir şeyler atıştır."

"Neden Nerissa'ya gidiyoruz? Daha geçen gün oradaydık!"

İsyan ederek yüzüstü dönüp kendimi boğmaya çalışırken elini kalçama geçirdi. "Toplanıp eğleneceğiz, daha fazla konuşup alkol kokan nefesinle karbondioksit salarak bizi zehirleme."

Sürünerek yatağımdan kalkıp banyoma geçmem işkence gibiydi ama sıcak suyun altında olmak çok iyi gelmişti. Kendimi geriye iterek suyun altına gömüldüğümde vücudumdaki ağrının suya karışarak yok olup gitmesini istiyordum. Durulanarak bornozuma sarılıp kurulandıktan sonra temiz kıyafetlerimi üzerime geçirdim. Havlumu sıkıca sararak başımda tutarken odamdan çıktım. Bizimkilerin aşağı indiğini biliyordum, yönümü mutfağa çevirdiğimde onları ada tezgâhın etrafında buldum. Kahve kokusunu almamla midem açlıkla düğümlendi.

"Çok uyumaktan yüzün mahvolmuş."

Akın'ın konuşmasıyla gözlerimi devirerek, "Teşekkürler," dedim.

"Senin için tavuklu salata hazırlatmıştım." Kelebek dolabı işaret ettiğinde gülümseyerek saklama kabını aldım, boş taburelerden birine yerleştim. "Başın ağrıyor mu?"

"İdare edemeyeceğim kadar değil." Bir şeyler yedikten sonra ağrı kesici içersem hiçbir şeyim kalmazdı. "Akşam önemli bir şey mi var?"

Akın kafasını iki yana sallayarak, "Biraz eğlenelim dedik," dedi. "Eskiden her gece çıkmak seni yormazdı, yoksa yaşlanıyor musun?"

"Cilt bakımı randevusu almamı ister misin?"

Kelebek de ona uyarak konuşurken çatalımı sertçe salataya batırıp dik dik onlara baktım. "Ya da ben ikinizin kafasını birbirine çarparak Giray ve Ediz'e mükemmel bir iyilik yapayım?"

"Ediz'e yapar mısın? Pek sanmıyorum." Kelebek dudak bükerek masaya yaslandı. "Yokluğumla kendini Bihter Ziyagil gibi kalbinden vurur."

"Giray ardımdan ağlamaz mı demek istiyorsun sen?" Akın gözlerini kısarak kardeşime baktığında arkama yaslanarak yemeğimi yiyerek, didişmelerini izlemeye başladım. "Bunu soracağım, merak ettim, zaten kaç gecedir aklıma saçma sorular geliyor, çocuk benden kesin ayrılacak."

"Ne gibi sorular?"

"Mesela geçen gün uyumadan önce, ölürsem ne kadar süre ardımdan yas tutar diye sordum." Şaşkınlıkla ona bakarken, "Hâlâ bir cevap vermedi," dedi. "İnşallah ölmem ama ölürsem gözünüz üzerinde olsun."

"Sen ruh hastasısın." Kızgınlıkla, "Düzgün şeyler konuş," dedim. "Delirdin mi?"

"Ne? Sadece aklıma geldi, sen sormuyor musun?"

Akın merakla kardeşime bakarken Kelebek, "Biz uyumuyoruz ki," diyerek pis pis sırıttığında yüzümü buruşturdum.

"Ay lütfen, kardeşim ve en yakın arkadaşımın seks hayatını dinlemek istemiyorum." Çatalın ucundakini ağzıma atarak somurttum. "Şimdi hayal etmemek için saçma şeyler düşüneceğim."

"Iy!" Akın da yüzünü buruşturarak inledi. "Ediz'in kara götünü hayal etmek istemiyorum."

"Kara-"

"Sus!" Akın'la aynı anda çemkirdiğimizde Kelebek kahkaha atarak elini dudaklarına kapattı. Konuyu değiştirerek başka şeylerden konuşurken salatamı silip süpürmüştüm. "Ben dün ne kadar içtim?"

Kelebek, "Bir şişe şarap bitirdin," dedi. "Bünyen alkole dayanıklı ama dün niye öyle dağıttın?"

Akın'ın meraklı bakışları bana döndüğünde gözlerimi kaçırarak, "İhtiyacım varmış," dedim. "Bir sorun yok." İkisi de şüpheci bakışlar atarken yerimden kalkarak, "Hemen buluşmayacağımıza göre film izleyelim mi?" diye sordum.

Teklifimi onayladıklarında Akın, Giray'ı da çağırdı. Beraber sinema odasından seçtiğimiz filmi izlerken ben ve Akın çift kişilik koltukta otururken Giray ve Kelebek'te diğer koltukta oturuyorlardı. Yanımda duran telefonumun titreyişiyle dikkatim dağıldığında ekrana baktım. Timur mesaj atmıştı ve ona dair bildirimler ekranımda birikmişti, saatlerdir hiçbir bildirimi kontrol etmemiştim.

Dante Alighieri: Uyandın mı?
Dante Alighieri: Bal?
Dante Alighieri: Seninle konuşmak istiyorum
Dante Alighieri: Lütfen, bana kızgın olduğunu biliyorum
Dante Alighieri: Yanına gelememek beni çıldırtıyor
Dante Alighieri: Sikeyim böyle işi
Dante Alighieri: Akşam Nerissa'ya gel seni görmem lazım
Dante Alighieri: Lütfen, güzel bebeğim.

Ona kızgınlığımın yangını hâlâ göğsümde varlığını belli ediyordu ve bunun nasıl geçeceğini bilmiyordum. Akşam karşılaştığımızda ne yapacağımı bilmiyordum. Filmin bitmesiyle hazırlanmak için odalarımıza dağıldık. Saçlarımın dalgalarına fön çekerek düzleştirip, ardından makyaj masama yerleştim. Akın'ın aynadan arkamda duran yansıması dikkatimi çektiğinde farımı sürerken göz ucuyla ona baktım.

"Ne oldu?"

"Ne olduğunu sen söyleyeceksin." Arkamdan geçerek masanın kenarına yaslandığında meraklı bakışları üzerimdeydi. "Dün yanımızdan ayrıldın ve o andan sonra seni göremedik, bir geliyorum, sen Alya, sen saat dörde kadar uyumuşsun ve sarhoş bir şekilde. Sen parti gecelerinden sonra bile sabah kalkar koşuya çıkarsın."

"Yorulmuşum demek ki."

"Onu Kelebek'e ya da diğerlerine yedirebilirsin ama biz yemeyiz." Giray da konuşarak sevgilisinin yanına geçtiğinde gözlerimi devirdim. "Dökül bakalım, ne oldu?"

Göz makyajımı bitirerek arkama yaslanıp bacaklarımı kendime çektiğimde arkadaşlarım merakla bana bakıyorlardı. "Cadılar Bayramı parti gecesi Hush Hush'ın terasında Timur'la beraberdim ve Ahu, öpüşürken fotoğrafımızı çekmiş," dedim. "Dün kafedeyken fotoğrafları bana gönderdi, onu Lavinia'ya çağırdım ve para teklif ettim ama kabul etmedi. Açıkça beni tehdit ederken onu Timur'un aradığını gördüm."

"Ne için aramış?"

"Bilmiyorum ama ne için ararsa arasın sonuçta aradı ve onu uyarmıştım. Ahu o aramadan cesaret alabilecek biri ve bunu bilerek yaptı."

"Ahu'nun tehdit ettiğini biliyor mu?" Akın'ın sorusuyla onaylarcasına kafamı salladım. "Belki bunun için aramıştır."

"Aramayacak Akın! Ona Ahu'nun neler yaptığını anlattım, düşmanım olduğunu söyledim, kalkıp o kızı arayamaz!"

"Aman Tanrım!" Giray şaşkınlıkla gözlerini büyüterek geri çekildi. "İçine şeytan girmiş gibi davranıyorsun."

"İçimdeki uyuyan şeytan uyandı." Homurdanarak aynaya dönüp makyajıma devam ettim. "Ahu'yu Devin'den sileceğim, göreceksiniz."

Dudaklarımdan dökülen her şeyi yapan biriydim ve bunu da yapacağımı çok iyi biliyorlardı, sadece doğru zamanı bekliyordum. Doğru anda onu öyle bir zehirleyecektim ki, zehrim kalbine ulaştığında her şey için çok geç kalacaktı.

Düz kırmızı, ince askılı, göğüs ve bacak dekolteli elbisemi üzerime geçirdim. Takılarımı takmış, yüksek topuklu ayakkabılarımı da ayağıma geçirmiştim. Kısa askılı çantamın içine parfümümü ve gerekli birkaç eşyamı koyarak omzuma astığımda, Akın ve Giray şaşkınlıkla bana bakıyorlardı.

Giray, "Sanırım akşam yemeğinden sonra Timur'un helvasını yiyeceğiz," dediğinde gülümsedim. "Adamın kalbine indirmek mi istiyorsun?"

Üzerimdekileri süzerek, "Sadece biraz süslendim," dediğimde alayla gülümsüyordum.

"Çok ateşlisin, yani aranızdaki ilişkiyi saklarken Timur kendini nasıl tutacak merak ediyorum." Akın spor ayakkabılarının parmak uçlarında süzülerek yanıma gelip elimden tuttuğunda beni kendi etrafında çevirdi. "Kesinlikle gece sonunda onun helvasını yiyeceğiz."

"Ne yiyoruz?"

Kelebek içeri girdiğinde merakla bize bakarken Akın, "Helva," dedi. "Sever misin?"

"İrmik severim."

"Gece sonunda Timur karar verir irmik ya da un olmasına," dediğinde gülmemek için kendimi tuttum. "Ona yaptırır, sonra afiyetle yeriz."

Odamdan çıkarak Giray'ın aracına geçtiğimizde arkama yaslanarak telefonumla uğraşmaya başladım. Timur bir daha mesaj atmamıştı, Akın bu akşam Nerissa'da onun çalıştığını, kapanışa kalacağını söylemişti. Aramıza katılması için de orayı seçmişlerdi. Valenin kapımı açmasıyla dışarı çıkıp teşekkür edercesine gülümsedim, Kelebek yanıma geldiğinde kol kola girip içeri geçtik.

Dışarıda bizim için ayarlanan masaya ilerlerken Dora'yı görmemiştim, erken çıkmış ya da gelmemiş olabilirdi. Çocukların beklediği yere ulaştık, dört bir yanını camların sardığı alana girerken derin bir nefes aldım, burası onunla ilk kez beraber olduğum yerdi. Bu alanların birinde ilk kez tadını almış, onu ezberlemiş ve aylarca rüyalarımda onu görmüştüm. İsmini bilmediğim bir yabancı olarak içime sızmış, tenime kokusunu ve izlerini bırakmıştı.

"Güzelim." Kerem yanıma gelerek kolunu belime doladı. "Çok güzel olmuşsun."

"Teşekkür ederim, sen de çok şıksın."

Gülümseyerek benim için yanındaki sandalyeyi çektiğinde kapının karşısında kalan yere yerleştim. Yanağını öperek geri çekildiğimde kolunu sandalyemin başına yasladı.

Timur sonradan aramıza katılacağı için yemek siparişimizi verdiğimizde, arkadaşlarımın sohbetine dâhil olmaya çalışıyordum. Ediz ve Kelebek sarmaş dolaş oturmuş fotoğraf çekilirlerken bir süre keyifle onlara sataştım. Akın ve Giray temas bağımlılarıydı, ilk sevgili olduklarında onlar dilimizden düşmezken şimdi ikisi onları da geçmişlerdi. Saatler geçtikçe hava daha da soğuyordu, garsonların getirdiği şallara sarınmıştık, etraftaki ısıtıcılar da açılmıştı. Müşteriler tek tek giderken onun ne zaman aramıza katılacağını merak ediyordum.

"İyi geceler."

Duyduğum sesle bakışlarımı telefonumdan çekerek ona çevirdiğimde derin bir nefes aldım. İşini bitirmiş ve yanımıza gelmişti. Kapının girişinde, tam karşımda duruyordu, üzerindeki iş kıyafetlerini çıkarmış, kendine ait parçaları giymişti. Ağır adımlarla boş yere, karşımdaki sandalyeye oturduğunda onu inceliyordum. İkimizin de bakışları birbirimizin üzerinde dolaşıyordu, onu inceledikçe iç çekmemek elde değildi. Kaslı bedeni göz dolduran bir güzellikle karşımdaydı. Üzerinde siyah, yuvarlak yaka kazağı ve aynı renk pantolonu vardı. Pantolonuna taktığı siyah kemerin gri tokası ışık yansıdıkça parıldıyordu. Kazağının kollarını hafifçe dirseklerine doğru çekmişti, bileğinde siyah spor saati ve parmaklarında yüzükleri vardı. Aynı şekilde kazağının üzerinde ince zincirli, gri kolyesi vardı. Uzun, gür saçlarının yanlarından biraz kestirmiş, uçlarının alnına dökülmemesi için yukarı doğru düzgün bir şekil vermişti.

Ona baktığımda donup kalmamak elimde değildi ve dikkat çekmemek için zorlukla bakışlarımı kaçırıp önüme çevirirken o da aynı şeyi yaptı.

Akın, "Timur da geldiğine göre shot zamanı!" dediğinde klasik siparişimizi verdi ve isteği kısa sürede masada yerini aldı. Minik shot bardaklarının içinde Amaretto*, İrlanda kreması ve en üzerinde kremşanti vardı. Kerem'in yurt dışında öğrendiği bir oyundu, bardakları elimizle değil dudaklarımızı etrafına sararak kavrayıp kafamızı geriye yatırarak shot atıyorduk. Shot sırası bana geldiğinde kadehlerden birini önüme çekerken göz ucuyla Timur'a baktım. Arkasına yaslanarak dirseğini sandalyenin koluna yaslamış, parmaklarını sert çenesinde dolaştırıyordu. Sinsice gülümseyerek masaya eğilip dudaklarımı kadehin etrafına sardım ve kafamı geriye yatırdım. Alkol boğazımı yakarak akıp

* İtalya'da ortaya çıkmış badem aromalı likör

gitmişti, bardağı masaya bıraktığımda dudaklarımın kenarına bulaşan beyaz kremayı işaret parmağımla temizleyerek emdim.

Timur yutkunarak gözlerini kaçırırken etrafımı saran soğuk rüzgâra rağmen içim yanıyordu.

Ben buzların içinde donmak değil, Timur'un ateşinde yanmak istiyordum.

Herkes sıcağın etkisiyle mayışıp alkolle rahatlarken konudan konuya o kadar hızlı geçiyorduk ki, bir yerden sonra çoğunu kaçırmaya başlamıştım. Giray ve Akın birbirlerine sataşırken en sonunda kedi sesleri çıkararak tırnaklarını göstermelerini yadırgamadım.

Masanın üzerindeki telefonum titreyerek varlığını belli ettiğinde, telefonu kendime çekerek ışığını kısıp gelen mesajı açtım. Timur mesaj atmıştı.

Dante Alighieri: Nefes kesicisin, güzel bebeğim.

Kaşlarımı çatarak gülümseyişimi bastırdım. İltifat edişiyle eriyeceğimi düşündüyse kesinlikle doğru düşünmüştü ama bunu ona yansıtacak değildim. Bir tepki vermeyişimle yüzünün asıldığını göz ucuyla gördüm. Masadaki sohbet gittikçe derinleşirken kimse yerinden kıpırdamıyor ama aç olduklarından yakınıyorlardı. Onların sızlanmasına katlanamayarak ayağa kalkıp elbisemi düzelttim, lavaboya gideceğimi söyleyerek yanlarından ayrılıp içeri geçtim, kadınlar için ayrılan alana geçerek kapıyı kapattım. Normalde restoranın içini klasik müziklerden biri sarmalıydı ama artık kimse olmadığı için müzik sistemi kapatılmıştı. Dora, bize güvendiği için restoranın kapanmasına rağmen kalmamızı dert edecek değildi, hoş dışarıda özel güvenlik görevlileri vardı ama yine de restoran bu gece bize kalmıştı. İhtiyacımı gidererek ellerimi yıkayıp makyajımı tazeledim. Rujumun üzerinden geçerek saçlarımı düzelttikten sonra parfümümü sıkarak dışarı çıktım. Attığım her adımda topuklarım yere çarparak tok sesler çıkartıp etrafa dağılıyordu, mutfak alanının kenarından geçerken o tarafın kapısının açılmasıyla irkildim. Timur, büyük elini koluma sararak beni içeri çekip kenara yasladı.

"Ne yapıyorsun?"

"Asıl sen ne yapıyorsun?" Elini çeneme sararak yüzüne bakmam için kaldırırken yüzüme doğru eğilmiş, çatık kaşlarının altında parıldayan mücevherlerini gözlerime dikmişti. "Neden benden kaçıyorsun?"

"Acaba neden?"

"Bal-" Elimi konuşmasını kesmesi için havaya kaldırdığımda elimi tutarak aşağı indirdi. "Onunla zıtlaşmaman için konuşmak istedim."

"Konuşmanı istemediğim hâlde?" Kaşlarım kızgınlıkla çatılırken aramızdaki mesafeyi azaltmak isteyerek bir adım daha attı. Kaslı göğsü görüş açımı kapatmıştı, karşımda sadece o vardı. "Bu benim olayım, sana karışmamanı söyledim."

"Alya, onunla savaşmanı istemiyorum, bunun bir oyuna dönmesini istemiyorum."

"O, bir savaşta benim karşıma çıkabilecek biri değil!" Hırlayarak cevap verirken tekrar öfkelenmeye başlamıştım. "Bunu bilerek bir hamle yaptı, geri çekilecek değilim, onu ezeceğim."

"Sen delirmişsin." Şaşkınlıkla geri çekilip ellerini belinin iki yanına yasladı. "Onu ezdiğinde eline ne geçecek? Tekrar karşılık verecektir."

"Vermeyecek hâle getiririm."

"Ne yapacaksın?"

"Seni ilgilendirmiyor." Bu sefer ben ona yaklaşarak işaret parmağımı göğsüne bastırdım. "Sen benim sözümü çiğnedin. O tam karşımdayken onu aradın, o an onun gözlerindeki ifadeyi asla unutmayacağım."

"Üzgünüm."

Sessizlik içinde gözlerine bakarken gerçekten dilinden dökülen duyguyu aradım ama yoktu, aksine bunun çocukça olduğunu düşünüyordu. "Üzgün falan değilsin, yalan söyleme."

Kafasını sağ omzuna yatırıp, "Kıskandığında çok ateşli oluyorsun," dediğinde gözlerimi devirdim. "Tahrik edici."

"Bu durum seni eğlendiriyor mu?"

Öfkelenişimi gülücüğüyle geçiştirerek eğilip dudaklarını alnıma bastırdı. "Aksine senin kadar ben de rahatsızım güzelim. Hataları olmayan bir insan değilim," diyerek dudaklarını yanağıma kaydırdı. "Bizi açıkla ve bütün bu saçmalıklar bitsin."

"Gerçekten her şey bu kadar basit mi?"

"Evet. Açıkladığında her şeyle beraber savaşırız."

"O savaşa adım atacağın bir alan olmayacak." Geri çekilip nefes alabilmek için ondan uzaklaştım. "Sana ulaşamadan ikimizi de çok farklı noktalara iterler."

"Bir plan yaparız, buradan gideriz."

"Senin için gitmek bu kadar basit mi?" Sessiz kalırken bir cevap vermeyişi, hayır dememesi berbattı. Saçlarımı omzumdan geriye iterek

sertçe yutkunup ona baktım. "Ahu'yla konuşmanı istemiyorum, son uyarışım. Onunla asla konuşmayacaksın."

Ellerini pantolonunun ceplerine koyarak sessiz kalırken her saniye kıskançlığım da öfkem de artıyordu. "Merak etme, sana kızınca gidip onu becermeyeceğim." Gözlerindeki imayı anlamamam imkânsızdı, Lavinia'da Kerem'den bahsetmeme dokundurma yapıyordu. "Senin aksine."

Dudaklarım şaşkınlıkla açılırken birkaç kez aralanıp kapandı. Kafamın içinden birçok kelime dilime akarken öfkeme yenilerek, "Göt gibi konuşma!" diye patladığımda gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Ben kimseyi becermiyorum!" Hırsla üzerine yürüyerek çenemi havaya dikip gözlerinin içine baktım. "Ama kışkırtırsan yaparım."

Öfke ve kıskançlık göğsümdeki nefesi ateş gibi ısıtırken dudaklarımdan dökülen nefeslerimle göğsüm sertçe hareket ediyordu. Onu kışkırtışımla gözleri kısıldı, parmaklarını çeneme sararak kavradığında öfkesiyle şakaklarındaki damarlar kendini teninin kızarışıyla belli etmişti. "Beni kışkırtma."

"Aynı şey senin için de geçerli." Asla geri adım atmadan gözlerinin içine baktım. "Kışkırtırsan seni yakarım."

"Yanan bir tek ben olmam."

Dudaklarım kibirli gülümseyişimle kıvrıldı. "Yanmaktan korkuyor gibi mi görünüyorum?"

"Bal." Hırıltısı dudaklarından dökülürken öpmek için eğildi ama geri çekildim. "Uslu dur."

Elinden kurtulup gülerek ondan uzaklaştım, dokunarak kendine hapsetmesini istemiyordum. "İşte o benim sözlüğümde yok."

Arkamdan homurdanmasını umursamadan mutfaktan çıktım, öfkem yerini keyifli gülücüklere bırakırken keyfim tamamen onu öfkelendirdiğim içindi. Topuklularımın üzerinde aheste hareketlerle yerime ulaşıp oturduğumda çocuklar acıktığı için Timur'un mutfağa geçtiğini öğrendim, kolay bir şeyler hazırlayacaktı. Çocuklarla fotoğraf çekilip birbirimize sataşarak eğlenirken Ediz, ailesinin uğraştığı bir davadan bahsetti. Medar'da şehir içinde büyük bir arşiv vardı, bu beni ilgilendiren bir konu değildi ama Ediz birkaç kere bahsettiği için hatırlıyordum. Arşivde önemli belgeler mühürlenerek saklanıyordu ve bunun içinde üzeri kapatılan dosyalar da vardı. Ediz'in babasının aldığı davanın dosyaları da o arşivdeydi ve Medar'a gitme işi Ediz'e kalmıştı.

"Medar ve Levan'a daha önce gittiniz mi?" Akın merakla bize baktı. "Levan'a Giray'la beraber gittik, cennet gibi bir yer."

Kerem, "Çekim için Levan'a gitmiştim," dedi. "Medar küçük bir yermiş, dikkatimi çekmedi."

"Levan da öyle ama tatil yeri olduğu için dikkat çekiyor."

"İkisine de gitmedim," dediğimde bana baktılar. "Ben Devin'den dışarıya hiç çıkmadım."

Bu hepimizin bildiği ama unuttuğu bir gerçekti. Bir şehir nasıl kafese dönüşebilirse, Devin de benim için öyle kafese dönüşmüştü, sanki şehrin dışına adım attığımda kanatlarım kırılacak, ben uçamayarak yere çakılıp son nefesimi verecektim.

"Yazın beraber tatil planı yapalım," diyerek Kelebek konuştu. "Eğlenceli olur."

Çocuklar teklifini kabul ederken Timur'un atıştırmalıkları getirmesiyle konumuz değişti. Büyük tabaktaki kızartma tarzı atıştırmalıklardan kendi tabağıma birkaç tane ekleyip arkama yaslandım.

Akın, çıtır peynirlerden birini sosa batırdıktan sonra ucundan ısırıp parıldayan bakışlarını Timur'a çevirdiğinde bir şey yapacağını anladım, arkadaşımı tanıyordum. *"Sen çok alçak bir adamsın, çok alçak!"* Hepsi şaşkınlıkla ona bakarken onun gözleri Timur'un üzerindeydi. Timur şaşkınlıkla irkilerek ona baktı, gözleri kocaman açılmış, ne döndüğünü anlamaya çalışıyordu. *"İnsanlara belden aşağı vuracak kadar. Senin akıl hocalarını da biliyorum. Senin akıl hocaların, kendi karılarının çektiği pornolara baksın!"*

"Ti?"* Timur şaşkınlıkla bana baktığında kahkaha atmaya başladım. "Ne demek istiyor?"

"Seda Sayan taklidi yapıyor."

Timur kafasını iki yana sallayarak gülüşünü bastırdı. "O theós na me evlogeí apó aftón ton treló."**

"Ne? Ne dedi o?"

Akın merakla bana merakla bakarken, "Yunanca bilmiyorum," diyerek gözlerimi devirdim. "Türkçe konuşur musun?"

"Kesin ayıp bir şey dedi!" Akın sırıtarak bana baktı. "Küfür mü etti?"

"Nereden bilebilirim?" diye parladım.

"Sevgilimi ısırma."

Giray araya girdiğinde Kerem kolunu omzuma sararak, "Sevgilimin üzerine gitmeyin," dedi. "Üzerinize salarım, sizi parçalar."

"İstersen bir de tasma tak."

---

* Ne?

** Tanrı, beni bu deliden korusun.

Eline vurarak onu kendimden uzaklaştırırken, "Onu herkesin gözü önünde yapmak istemem," dediğinde masadakiler gülerken normalde ben de güler, dalga geçerdim ama Timur'un yüz ifadesi sertleşirken neşeli olamıyordum.

"Onu yapabilecek kişi benim tatlım, seni kapımda köle ederim."

"Eh, Alya Lydia Rodas'a hangi erkek hayır diyebilir?"

Akın'ın pohpohlamasıyla omzumdan dökülen saçlarımı geriye atarak, "Hiç kimse," dedim.

"Hadi herkes bir şey itiraf etsin." Giray hevesle yerinde doğrularak bize baktı. "Bir sır paylaşalım."

"Ve bundan ne kazanacaksın?"

Gözlerini devirerek bana, "Çıkarcı," dedi. "Sadece eğleniriz, öyle büyük şeyler beklemiyorum, korkmayın."

Omuz silkerek fark etmez dediğimde herkes onayladı. "Açılışı ben yapayım." Akın parmaklarını saçlarında dolaştırıp tutamlarını kıvırırken düşünüyordu. "Geçen gün mağazaya gelen genç bir çift grup teklif etti." Giray arkasına yaslanmış rahatça şarabını içerken duyduğuyla ağzındakini püskürtmemek için kenardaki peçeteyi dudaklarına kapattı. "Ve bunun karşılığında bayağı yüklü miktarda çek vereceklerini söylediler."

"Türk lirası mı dolar mı?"

Kerem'in takıldığı noktayla kahkaha atarken Giray kıpkırmızı kesilmişti. "Bundan neden benim haberim yok! Tahmin ettiğim çift, değil mi?"

"Yani ilk teklif alışım değil ama-"

"Akın!" Giray tıslayarak ona baktı. "Sanırım artık her gün mağazaya geleceğim, harika."

"Kabul etmedin mi?" Kerem hayal kırıklığıyla arkadaşına baktı. "Ne kaçırdığını bilmiyorsun."

"Senin amacın ne?" Kolunu dürttüğümde bana baktı. "Paraya mı ihtiyacın var?"

"Dolar olursa düşünürdüm de ben arkadaşımı düşünüyorum, mükemmel bir teklifi kaçırmış."

"Yaptın değil mi?" Ediz üzülmüş gibi davranarak elini kalbine yasladı. "Denedin?"

Kerem gerinerek, "Tabii ki," dediğinde elimin tersiyle ağzına vurdum. "Ne?"

"Bununla övünemezsin, bazen kas geliştireceğim derken beynini erittiğini düşünüyorum."

"Hayatım." Kerem daha çok gerinip kaslarını göstererek beni sardı. "Bu vücut için kaç teklif geldi biliyor musun?"

"Yani zaten ancak vücudun için gelirler sarı papatya," diyerek güldüm. "Konuştuğunda kafanın içinin boş olduğunu ispatlıyorsun."

Gözlerini devirerek geri çekilip somurturken pis pis sırıtıyordum. Giray'ın itirafıyla sıra Kelebek'e geçtiğinde bir süre düşündü. "Bunu artık sevgili olduğumuz için itiraf edebilirim."

"Beni düşünerek bir şeyler yaptıysan kulağıma söyle."

Ediz pişkinlikle sırıtırken Kelebek şaşkınlıkla, "Ne alaka?" diye cırladı. "Sen bunu mu yaptın?"

Sandalyemde aşağı kayarak, "Kardeşim ve arkadaşımın seks hayatını duymak istemiyorum!" diye inledim. "Asla!"

"Kesinlikle kendimi aldatılmış gibi hissediyorum." Kerem yüzünü buruşturarak ona baktı. "Zaten bu aralar çok sık aldatıyorsun."

"Aradan çekilin de şu ikisi beraber olsun."

Akın eliyle Kerem ve Ediz'i gösterirken, "Benim için sorun değil," dedim.

"Of, konuyu değiştirmeyin!" Kelebek, Ediz'in koluna girerek omuz silkip Kerem'e baktı. "Ve sen, sevgilimden uzak dur canım, o artık benim."

"Evet, onunum."

Ediz ânında onaylarken kahkahalarımı bastıramıyordum. "Mal olduğunu kabul etmen güzel."

Kerem ânında sataşırken mikrofon tekrar Kelebek'e döndü. "Senenin başında Ediz'le ilgilenen kızı hatırlıyor musunuz?"

"Sarışın İrem." Kerem ânında cevap verdiğinde ona baktım ve bakışlarımı fark ederek karşılık verdi. "Ne? Esmer ve kızıl olan versiyonları var, karışmasın diye isimlendirdim."

Gözlerimi devirirken Kelebek, "Evet, o," dedi. "Ediz'den bir anda uzaklaşmasının sebebi benim, kızla kafede karşılaştığımızda gelip benimle konuşarak Ediz için yardım istedi ve ben, Ediz'in Giray ve Akın'la takıldığını söyledim." Kıkırdayarak omuz silkerken keyifli kahkahamı patlattım. Kerem'le yıkılırcasına gülerken Ediz donup kalmıştı. Kelebek, elleriyle onun yanaklarını sarıp, "Özür dilerim sevgilim," dedi. "Amacım seni korumaktı."

"Kız o zaman homofobik miydi? Benden şeytan görmüş gibi kaçıyordu."

"Sanırım."

Kelebek'in söylediğiyle hepimiz yüzümüzü buruşturduk. Sıra Ediz'e geldiğinde sırıtarak, "Senin sınıfındaki Emir'i hatırlıyor musun?" diye sordu. Kelebek onaylarcasına kafasını salladığında Kerem yanımda gülmemek için kendini zor tutuyordu. "Geçen sene Sevgililer Günü'nde seni yemeğe çıkaramamasının sebebi benim," dedi. "Ailesine bir partide ot kullanıp soyunduğu andaki videosunu gönderdim."

"Her boklarını döküyorlar."

Kerem gülmekten gözlerinden gelen yaşları silerken, "Bir dakika!" diyerek aralarına girdim. "Bir sorum var ve bu çok önemli, neden sende öyle bir video vardı?"

"Bir insan neden başkasının soyunma ânını kaydeder?"

Akın da yüzünü buruşturarak konuşurken Ediz ânında, "Kerem'de vardı," dedi. "Benim telefonumda neden olsun?"

"Bu daha mantıklı." Bakışlarımı Kerem'e çevirip, "Beni korkutuyorsun," dedim. "O telefonuna göz atmam gerekiyor mu?"

"Atabilirsin ama bunda bir şey yok." Rahatlıkla telefonunu cebinden çıkarıp önüme bıraktı. "Diğer ikisinden bahsetmiyorum."

"Yok artık!" Şaşkınlıkla kahkaha attım. "Sen nasıl bir sapıksın?"

"Dalga geçiyorum! Elin adamının videosu niye bende olsun? Kızların biri çekmişti, istedim yolladı, işe yaramadı mı yaradı? İkisi de birbirinin ilki."

"Ediz bakir miydi?" Giray kahkaha atarak konuştuğunda gözler Ediz'e çevrilmişti. "Cidden mi?"

"Ne? Ayıp bir şey mi? Kelebek'le olmasını istiyordum."

"Oy minnoşum!" Kerem yerinde doğrularak onun yanağından makas aldı. "Yalnız bu konuda hakkını yiyemem, kaç kere birini ayarlamaya çalıştım ama hiçbirini istemedi. Çocuk sana köpek gibi sadık."

Kelebek de şaşkınlıkla sevgilisine bakarken bir süre sonra erime kıvamına geçip ona sıkıca sarıldı. "Tamam, seks hayatını dökmeyecek biri itiraf yapabilir mi?" Bakışlarımı Kerem ve Timur'da dolaştırdım, ardından Kerem'e baktım. "Sen artık beni korkutuyorsun."

"Senden de bir şey duyacağımızı biliyorsun."

Omuz silkerek, "Bana alışkınsınız," dedim.

Timur yerinde doğrularak alkol kadehini önüne çekip birkaç yudum aldı. "New York'ta çalıştığım restoranda birçok kadın müşteri beraber olmayı teklif ediyordu," dedi. "Skor tahtam vardı, dinlenme odasındaki tahtada teklif edenlerin sayısını çalışanlarla tutuyorduk."

"İğrenç." İlk yorumda bulunan ben olduğumda bakışları bana kaydı. "Midem bulandı."

Kadehimi önümden iterken, "Kabul ettiğin oldu mu?" diyerek Kerem merakla sorduğunda Timur sessiz kaldı, bunun cevabını sesli duymak istemiyordum. "Şimdi oluyor mu? Nerissa'ya gelip mutlaka teklif edenler oluyordur."

Onaylarcasına kafasını salladığında kaşlarım çatıldı. "Oluyor."

"Kimler?"

Kerem'in gözleri merakla parıldarken Timur omuz silkerek, "Çoğu kadın," dedi.

Kıskançlık göğsümde patlayan bombaydı ve parçaları benim kalbime saplanmıştı. Sandalyemi gürültüyle geriye iterek, "Lavaboya gidip geliyorum," dedim. "Sonra gidelim."

Kulaklarım kıskançlıkla alev alev yanarken aynı yere kendimi attım. Öfkeyle buz kesen ellerimi yıkayıp boynumda dolaştırdım, aynadaki yansımam korkutucuydu. O kadınların hepsini mahvedebilecek olan kıskançlık, göğsümde yatıyordu. Benim en tehlikeli silahım öfkem ve kıskançlığımdı, ikisi birleştiğinde sonunu düşünmeden birçok şey yapabiliyordum, işin sonunda ben zararlı çıkacağımı bilsem bile. Gözlerimi kapatarak kafamın içindeki çınlamanın geçmesini beklerken etrafa saldırmamak için sakinleşmem gerektiğini biliyordum. Derin nefesler alarak bir süre bekledim.

"Alya?" Açılan kapıyla Kelebek içeri girdiğinde gözlerimi açtım. "İyi misin? Çocuklar gitmek için toparlanıyorlar."

Merakla yanıma geldiğinde dudaklarıma gülümsememi yerleştirerek, "İyiyim," dedim. Bakışlarımı aynaya çevirerek saçlarımı düzeltim. "Demek Ediz'e hain planlar kurdun?"

Yanakları ânında kızarırken, "Senden bir şeyler kaptım," diyerek güldü.

"Aferin çaylak."

Yanağından makas aldığımda beraber dışarı çıktık. Soğuk havaya karıştığımızda Kelebek, Ediz'le olacağını söyleyerek yanağımdan öpüp gitti, Akın ve Giray da Kerem yanımda olduğu için gitmişlerdi.

"Eee?" Kerem yanıma gelerek bana baktı. "Hangimizle geliyorsun?"

"Timur gitmedi mi?"

"Mutfağı toparlayacağından bahsetmişti."

Kafamın içindeki bütün planı tek bir darbeyle yıkarak, "Onunla eve geçerim," dedim. "İyi geceler." Kerem aracına ilerlerken arkamı dönüp

tekrar restorana girdim, bir karar vermem ve onu yıkmam dakikalarımı almamıştı. Göğsümdeki kıskançlık pençelerini etime geçirip parçalarken mutfak kapısını iterek içeri girdim. Timur dağıttıklarını toparlarken içeri girişimle bakışları bana döndü. Sorgularcasına bakarken, "Demek sana teklifle geliyorlar," diye mırıldandım. Elindekileri bırakıp doğrulurken öfkeli adımlarla burnunun dibine girdim, elimi göğsüne yaslayarak onu geriye ittim. "Kimler? İsim istiyorum."

Kaşları şaşkınlıkla çatılırken bir kere daha itişimle kalçaları arkasındaki tezgâha yaslandı. "Saçmalama."

"İsim. İstiyorum."

Gözlerinin içine bakarken alayla kahkaha attığında göğsüne yasladığım elimin tırnaklarını göğsüne geçirdim. "Sen benimsin." Gözlerine göğsümde yanan ateşle bakarken ona yaklaşarak bacaklarının arasına girip kasığına yaslandım. "Sana bir tek ben dokunabilirim." Elimi göğsünden okşayarak aşağı kaydırıp penisini pantolonunun üzerinde kavradığımda gerildi. "Bir başkasının düşüncesi bile çıldırtıyor, beni sakın buradan vurma. İkimiz de çok büyük zararla çıkarız."

Kendini avucuma sürterek elini boğazıma sarıp kendine çektiğinde canımı yakmıyordu, aksine parmaklarını okşarcasına tenimde dolaştırdı. "Sen peki?"

Sıcak nefesleri dudaklarıma çarparken tereddüt etmeden, "Seninim," dedim.

"Benim?" Onaylarcasına gözlerimi yumup açtığımda kolunu belime sararak sertçe göğsüne yasladı. "Bu söylediğini unutma, Bal. Sakın unutma." Gözlerime nefes nefese bakarken öne eğilerek sertçe dudaklarıma kapandı. Hırıltısı dudaklarıma çarparken hevesle kollarımı etrafına sardım. Dudakları dudaklarımı ezercesine dokunuyordu, onun için yanıyordum. Kolunu kalçama sararak döndürüp yaslandığı tezgâha oturttuğunda, bacaklarımı araladım. Kendini yaslarken dudaklarını aralayışıyla ellerimi yanaklarına sardım, dilimi ağzına soktum, ıslak dilini kendime çekerek emerken tadıyla öfkem geçiyordu. Tırnaklarım yanaklarına battı, saçlarımı avucuna sararak arkaya çektiğinde inledim. Dilimi sürterek emdiğim dudaklarını çenemden boynuma kaydırdığında ellerimle elbisemin eteğine kavrayıp yukarı, kalçama kadar çektim. Bacaklarım daha rahat hareket ederken Timur, elini ayak bileğime sarıp yavaşça omzuna yerleştirdi. "Bacaklarına bayılıyorum." Dudaklarını bileğime bastırarak yavaş yavaş dizime kadar çıktı. "Sikik bir topuklu

ayakkabı nasıl tahrik edebilir?" İtirafıyla kıkırtım mutfakta yankılanırken dişlerini etime geçirip ısırdı.

Dilini ısırdığı noktaya sürterek okşarken, "Tekrar," diye inlediğimde sırıttı. "Daha sert."

"Pantolonuma boşalmamı mı istiyorsun?"

Kafamı iki yana sallayarak, "İçime boşalmanı istiyorum," dedim. "Seni sarmak istiyorum."

Ağzının içinde küfrederek elini enseme sarıp sıkıca tutarken dudaklarıma kapandı. "Seni önce dilimle sikeceğim." Dişlerinin arasında hırlarcasına konuşurken hevesle bacaklarımı aralayarak daha fazlası mümkünmüş gibi kendime çektim.

"Acıktım."

"Bal!" Elini göğsüme bastırıp beni geriye yatırdı. "Çığlığın mutfağımda yankılansın, bebeğim." Elbisemin eteğini karnıma kadar itip iç çamaşırımı bileklerime düşürdüğünde geriye uzanıp dirseklerimin üzerinde yükselmiştim. Gözleri zarif bileğimde asılı duran iç çamaşırıma kaydı. "Bu benim."

"Ben yokken külotuma sürtünüp boşalmayacaksın herhalde?"

Dalga geçişimle, "Neden olmasın?" diye mırıldandı. "Sabah seni düşünerek karnıma boşaldım."

İtirafıyla sertçe yutkundum. Hayatımda kimse tek bir sözüyle beni böyle istekle yakıp, kavurup tahrik etmemişti. "O zaman sıra bende," diyerek arsızca sırıttım. "Rahatlamak istiyorum."

"Zevkle." Külotumu arka cebine koyarak eğilip kasığımdan öptü. Dilini sürterek aşağı kayıp ıslaklığıma ulaştığında sadece nefesini hissetmek bile delice kasılmama neden oluyordu. Timur dile getirdiği gibi ağzıyla beni mahvettiğinde çığlıklarım hıçkırıklarımla beraber dışarı taşmış, öyle tahrik olmuştum ki, kendimi bırakışım kolay olmuştu. Geri çekilerek parmaklarını içime itip kasılışlarımı hissederken bana uzanmasıyla ihtiyaçla onu öptüm.

Timur, benim için ihtiyaçtı ve onu tüketmeyi seviyordum. Onu tüketenin bir tek ben olduğumu bilmek delice zevk veriyordu.

Elimi pantolonunun kemerine sararak hızlıca çözdüm. Siyah iç çamaşırına hapis penisi özgürlüğüne kavuşmak için kabarmıştı ve bu durum beni daha da acıktırıyordu. İç çamaşırının üzerinden penisini sarıp okşadığımda seğirişini hissettim. "Beni sertçe becermeni istiyorum," dediğimde yutkundu. "Ama ondan önce tekrarlaman gereken bir şey var." Gözleri kısılırken elimi iç çamaşırının içine kaydırıp penisinin

ucunda biriken zevk sıvısını parmak uçlarımla aldım. Dudaklarıma sürterek dilimle yaladığımda gözleri hipnotize olmuş gibi dilimin hareketini izliyordu. "Sen kiminsin?"

Dudaklarının kıvrılışıyla elimi penisine sararak sıktım, boynundaki damarlar kendini belli etti. Timur, bana doğru bir adım atıp aceleyle iç çamaşırını aşağı indirerek daha rahat kavramamı sağladı. Yüzüme dökülen saçlarımı kulağımın arkasına alarak yüzüme eğilip dudaklarını yumuşacık baskısıyla yanağıma bastırdı. "Benim evim sensin, güzel bebeğim."

Gülümseyerek Timur'u kendime çekip öptüm, penisini ıslaklığıma sürterek girişimi zorlarken onu açlıkla içime çektim. Timur geri çekilip sertçe kendini ittiğinde zevkle inledim. Ayakkabımın topuğunu çıplak kalçasına yaslayarak kendime çektiğimde yüzünü boynuma gömerek iniltisini bıraktı. Sert ve hızlı vuruşlarını gerçekleşirken her içime yerleştiğinde açlıkla daha fazlasını istiyordum. Onu üzerime çekerek geriye yaslandığımda Timur, güçlü ellerini iki yanıma yaslayarak üzerime eğildi. Dudaklarını boğazımda dolaştırırken elbisemin askılarını omuzlarımdan düşürmemle aşağı çekerek göğüslerimi açığa çıkardı, açlıkla birine ağzını kapattı. Göğüs uçlarımı emip dişlerini geçirdiğinde, çığlık atarak elimi saçlarına sarıp çektim. Timur kalçasını çevirerek sert vuruşunu yaptığında ismi dudaklarımdan taştı. Defalarca kez ritmini kaybetmeden kendini çarparken onun küfürlerine benim ismini inleyişlerim ve bedenlerimizin birleşmesiyle çıkan sesler karışıyordu. Geri çekilerek içimden çıkıp elini penisine sardığında kendini sakinleştirip birkaç kez sıvazladı. Büyük elinin içinde kayan erkekliğini büyülenmişçesine izlerken Timur, beni yere indirerek öne eğilmemi sağladı, kalçam erkekliğine sürtünürken çıplak göğüslerim tezgâha yaslandı.

"Beni yoldan çıkartıyorsun." Islak erkekliğini kalçalarımın arasında dolaştırarak küfretti. "Sanki yeterince yoldan çıkmamışım gibi zorluyorsun, seni parçalamam için benimle oynuyorsun. Arsızsın."

Elimi tezgâha yaslayarak kenarına tutunurken, "Sadece seni istiyorum," dedim.

"Ne istiyorsun?"

Avuç içlerimi soğuk demir tezgâha yaslamıştım. Yanağımı da o tezgâha yaslayarak arkamda duran Timur'a baktığımda göz gözeyken kalçalarımı penisine yasladım. "İçime tamamen yerleşmeni, becermeni istiyorum."

"İçinden çıkmak istemiyorum." Kalçama tokat atarak sertçe ayırıp kadınlığıma dayandı. "İçine boşaldığımda bile hareket etmeye devam edeceğim." İnleyişimle üzerime eğilerek beni tezgâhla arasında sıkıştırırken yavaş yavaş içime yerleşti. "Bunu seviyorsun değil mi? Altımda olmayı, seni ezmemi seviyorsun."

Sertçe yutkunarak, "Sen yokken," diye mırıldandığımda elini elimin üzerine sararak parmaklarını parmaklarıma geçirdi. "Seninle seviştiğimi düşünerek kendimi sertçe ezdim. Senin elinin olduğunu düşündüm, parmaklarım yerine senin içime yerleştiğini düşündüm. Boşalırken sadece sen vardın."

"Sadece benim." Kendini içeri ittiğinde çığlık attım. Timur kalçalarını hareket ettirerek kendini çarpıp istediğim gibi beni sert, kaslı bedeniyle ezerken sıcaklığını hissetmek deli ediyordu. Kalbinin hızlı çarpışlarını sırtımda hissediyordum. Sanki göğsüne her vuruşunda darbesi benim sırtıma iniyor, bir şekilde kendini kalbime hissettiriyordu. Her hareket edişinde biraz daha ilerlerken kalçalarımı büyük elleriyle kavrayıp hareket etmemi engelledi. Beni tezgâha bastırmış, kısıtlayarak acımasızca içimi doldururken kalçalarıma çarptıkça çıkan ses o kadar güçlü bir şekilde dağılmaya başladı ki güvenliklerin bizi duyma ihtimali sırtımdan soğuk ter gibi aktı. Timur kendini kaybederek parçalarcasına içimi doldururken zevkten başım dönüyordu, bayılacak gibiydim. Kalçalarım sızlıyor, kadınlığımdan sızan sıvılar titreyen bacaklarıma akıyordu.

Terleyen avuç içlerim tezgâha tutunmak istedikçe kayarken, "Lütfen," diye bilinçsizce inledim.

"İstediğin gibi içini dolduruyorum." Kalçama tokadını geçirdiğinde zevkle çığlık attım. "Benim olanı dolduruyorum."

"Daha fazlasını istiyorum."

Öyle açtım ki kadınlığım açlıkla kasılıyor, içi zevkten alev alev yanıyordu ve yetmiyordu. Timur'u tüketmek istiyordum. Hareketlerinin hızı yavaşlasa da sertliğinden bir şey kaybetmedi. İçime gömülürken sona yaklaştığını biliyordum. "İçime boşal," diye inlediğimde boğazından kopan hırıltıyı duydum. "İçimi doldur."

İçimde defalarca kez hareket edip sona gelerek akarken elimi kalçasına sarmış, tırnaklarımı geçirmiştim. Sıcacık akışını zevkle hissederken ötesini düşünmüyordum, umurumda değildi. Sadece şu an biz vardık. Kalbi her an atışını hızlandırarak kendi depremini yaratırken Timur, yüzünü enseme gömerek soluklandı.

"Doydun mu güzel bebeğim?"

Yorgunlukla gülümserken, "Evde olsaydık daha fazlasını isterdim," diye fısıldadım.

"Arsız."

Üzerimden çekilerek nazikçe beni kaldırıp tezgâha oturttuğunda kâğıt havlulardan koparak kadınlığımdan akan sıvısını temizledi. Geri vermek istemese de arka cebinden iç çamaşırımı alarak bacaklarımdan geçirip topuklularımın üzerine indim. Timur pantolonunu düzelterek dağıttıklarımızı toparladığında ikimizin hazır olmasıyla oradan çıkıp aracına geçtik.

"Bu aralar motosikletini kullanmıyorsun?"

"Bakımda, yakında alacağım." Suratımı buruşturmamla, "Bir kere deneyip alışmalısın," dedi. "O, benim bebeğim. İkiniz tanışmalısınız."

"Belki sonra." Dudağının kenarıyla gülerken evine ulaştığımızda, "Duş alıp uyumak istiyorum," dedim.

"Sabah beraber alırız." Üzerindekileri çıkartarak yanıma gelip beni yığıldığım koltuktan kaldırdı.

"Temizlenmeliyim."

"Ben sabah seni temizlerim, bebeğim." Sızlanışımla yatağına yatırarak elbisemi üzerimden sıyırdı. "Benim gibi kokmanı seviyorum, biraz daha böyle kal."

"Sen gibi kokmayı seviyorum." Diş izleriyle sızlayan göğüslerim çıplak kaldığında zevkle inledim. "Vücudumun her noktasında izin var, sapıkça bir şekilde hoşuma gidiyor."

Timur iç çamaşırını çıkarıp tamamen çıplak kalırken külotumu da bacaklarımdan çıkarıp kenara fırlattı. Yorganın altında çıplak bedenlerimiz birbirine sürtünürken beni kollarının arasına aldığında sertliği karnıma sürtünüyordu. "İzimi her bir noktana bırakmak istiyorum, tenine tapıyorum."

"Ajax." Zevkle göğsüne sokularak yüzümü boynuna gömdüm. "Kimse, hiç kimse beni böyle etkilemedi. Kalbim kimse için böyle atmadı, sen ilksin."

"Biliyorum, güzel bebeğim. Biliyorum."

10. Kanto

CIGARETTES AFTER SEX - CRUSH

Dedim ki: Ben o kişiyim ki,
Sevda esin verince kaleme sarılırım,
Onun yüreğime yazdıklarını aktarırım.
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Atropos.

Yunan mitolojisinde üç kader tanrıçasından en yaşlı olanıydı. İsminin anlamı geri adım atmaz, bildiğinden şaşmaz ve bükülmezdi.

Ecel ve kader tanrıçasıydı.

Üç kız kardeşin ortak bir işi vardı, ellerinden geçen kaderin ipinde hepsinin bir görevi vardı. Atropos'un görevi sağ elindeki makasla ipi keserek insanın yaşamına son vermekti.

Lachesis, hayat yumağını tutarken, Clotho, kaderleri belirlerdi.

Merak ediyordum, kaderim bu üç tanrıçanın elinde örülürken bana nasıl bir kader biçmişlerdi? Yeni yaşıma çok bir zaman kalmamıştı ve bu zamana kadar yaşadıklarımı düşündüğümde dışarıdan parıltılı bir hayat yaşadığım gözükse de içten öyle görmüyordum. Sanki elime bir senaryo verilmiş ve ben metni ezberleyerek kağıtlarda yazanları yerine getirmeye başlamıştım.

Ya da bir yazar bilgisayarını sevdiği kafenin masasına bırakmış ve sandalyeye kurularak Word sayfasına kaderimi belirleyen o kurguyu yazmaya başlamıştı. Zarif parmakları siyah klavyesinin üzerinde dolaşırken yazdıkça kaderimin yolunu çizip beni de peşinden sürüklemişti.

Beni neyin beklediğini merak ediyordum. Yeni yaşımdan sonra neler yaşayacağımı, göreceğimi ve öğreneceğimi merak ediyor ama

aynı zamanda korkuyordum. Kaderin önüme ne çıkaracağından korkuyordum.

Ayza'nın anlattığı, Timur'un bilmediği hikâye kafamın içinde dönüp dururken bunun gerçek olup olmadığını ya da gerçekleşme ihtimalini bilmiyordum ama unutamıyordum. Gerçekleşme ihtimali varsa eğer, kaderimiz hiç şüphesiz belirlenmişti.

Timur ve ben iki sivri cam parçasıydık, birbirimize batmamak için dikkatli davransak da bir yerde yanlış adım atacağımızı içten içe biliyordum.

İnsan bazen bilirdi, ruhunun üç parçaya bölüneceğini, o üç parçaya da bir kader ekleneceğini bilirdi.

İnsan bazen onun kaderinin yolun ortasında değişeceğini bilirdi.

Bal rengi gözlerim karşımdaki aynada dolaşırken biliyordum ki benim önümde zorlu bir yol vardı, hissediyordum. Senelerimi bu şehirde geçirerek kendimi kafese kapatmıştım ve bu şehrin dışındaki hayat benim devam edeceğim yoldu, içten içe bunu hissediyordum. Ben bu şehirden çıkmayarak bunu erteliyordum.

Elimdeki pamukla uykusuzluğun eserini kapatırken masamın üzerindeki telefonum bir iki kere titredi. Bildirimlerin gruptan geldiğini biliyordum, bir süredir Kelebek'in ortaya atmasıyla kamp planı dönerken buna katılmayacağımı biliyorlardı. Onun yerine bir günlük kamp alanına gitmeyi ayarlamıştık, akşama doğru gidecek, kendi hazırladıklarımızı yiyerek beraber eğlenip sabaha karşı gün doğumundan sonra dönecektik. Hepimiz için en uygun zamanı ayarlamıştık ve yakında bizi almak için geleceklerini biliyordum. Odamın kapısı açıldığında aynadaki yansımadan Kelebek'in içeri süzülüşünü gördüm.

"Üzerindeki son aldıklarımızdan mı?"

Kelebek, üzerindeki gri sweatshirte bakarak onaylarcasına kafasını salladı. "Bir beden büyük almak mantıklıymış ve içi yumuşacık."

Şapkasını kapatıp yatağıma kendini sırtüstü bıraktığında gülümseyerek elimdekileri makyaj masama bıraktım.

"Gruba en son ne yazıldı?"

"İçkiler hakkında konuşuyorlardı."

Adımlarımın yönünü giyinme odama çevirerek bir süre önce, bugün giymek için yaptığımız alışverişte beğenip aldıklarımı askılarından tutarak diğer tarafa geçtim. Kıyafetlerimi yatağımın üzerine bıraktığımda Kelebek seçtiklerime göz ucuyla baktı. Önünde Balenciaga markasının isminin siyah renkli yazıldığı beyaz sweatshirt ve siyah, kalın taytım bu

akşam için idealdi. Omuzlarıma almak için aynı markanın şişme montunu seçmiştim.

"Yorgun görünüyorsun."

Bir kere daha giyinme odama geçip yün berelerimden siyah olanı seçerek ayna karşısına geçtiğimde saçlarımı yüzümün iki yanına alarak şapkayı taktım. "Doğru düzgün uyuyamadım."

"Bir sorun mu var?"

Kelebek merakla bakarken, "Hayır," dedim. "Ama herhangi bir gezegen oynayıp burcumu delirttiyse bilemem."

Gülerek bir kere daha yatağıma uzandığında şık sırt çantama ihtiyacım olabilecek eşyalarımı doldurmaya başladım. Gece birbirinden anlamsız, beni boğan rüyalar görmüştüm. Ne gördüğümü tamamen hatırlayamıyordum, sadece üzerimde kalan ağır hisleri vardı. Ayza'nın söyledikleri aklıma takılmışken gördüğüm rüyaları buna yoruyordum, etkisinde kalmış olmalıydım.

Çocukların gelmesiyle aşağı indiğimizde Timur'un arabası bahçede bizi bekliyordu.

Kelebek arka koltuğa, Akın ve Giray'ın yanına geçti. Öne, Timur'un yanına oturduğumda bakışlarının bana dönmesiyle gülümsedim.

"Selam kızlar!"

Akın'ın konuşmasıyla arkaya dönüp havadan öpücük atarak gülümsedim. Akın'ın üzerinde gökkuşağı tonlarında yatay çizgili kazağı ve beyaz montu vardı. Giray, siyah montunun fermuarını boğazını altına kadar çekmiş, başını sevgilisinin omzuna yaslamıştı.

Ediz ve Kerem, alkol ve atıştırmalık kısmıyla ilgilenirlerken yemek kısmını bize bırakmışlardı ve bu hiç şaşırtmamıştı. Şehrin büyük marketlerinden birinin önünde durduğumuzda Kelebek ile Giray arabada kalırken biz markete geçtik. Timur mangaldan sorumlu olacağı için beraber et reyonuna ilerlediğimizde istediklerini alırken benim yanında oluşumu unutmuş gibiydi. Tabak ve bardakların olduğu reyona ilerlemesiyle gözlerimi devirerek peşine takıldım. Çalışanlar etleri hazırlarken biz de diğer eksikleri tamamlayacaktık.

"Timur?"

"Hım."

Tabakları incelerken gözlerimi devirerek, "Ajax!" dediğimde bakışları bana döndü. Onu arkasında kalan reyona itip göğsüne yaslandım. "Öp beni!" Kaşları şaşkınla havaya kalkarken parmak uçlarımda yükseldim.

"Benden uzak kalamıyorsun."

"Asla."

Gülümseyişime karşılık verip elini enseme sararak dudaklarıma kapandı. Zevkle dilimi soğuk dudaklarından içeri sızdırdım, diline sardım. Parmaklarını saçlarıma geçirerek sıkıca kavrarken ensemi büyük avucunun içine sığdırmıştı.

"Öhm!" Duyduğum öksürük sesiyle irkilerek kendimi geriye attığımda Akın'ı kenara yaslanmış sırıtarak bizi izlerken buldum. "Dil anatomisi ânınızı bölmek istemezdim ama yakalanmak isteyeceğinizi sanmıyorum."

"Kesinlikle." Timur baş parmağını alt dudağında dolaştırıp göz kırparak geri çekildi. "Çözüyorsun bu işi!"

Akın'ın saçlarını karıştırırken gözlerimi devirerek tabakları alıp Akın'ın yanına geçtim. "Eviniz yok mu sizin?" Akın omzunu omzuma çarparak sırıttı. "Otel tutalım mı size?"

"Saçmalama!"

"Bacan tütüyor aşkım, benim suçum ne?"

"Akın!"

"Ne? Reyon köşelerinde sevişince sorun yok, ben yakalayınca mı var? Kendimi annemleri yakalamış gibi hissediyorum." Eğlenen bakışlarını yüzüme çevirirken yanağımdan makas aldı. "Yalnız saçlarını iyi kavrıyor."

Pis pis sırıtarak göz kırptığında Akın'ın koluna girip onu kendime çektim. "Bebeğim, tehlikeliyim diyorum, neyini anlamıyorsun?" Sır verircesine konuşmamla kahkahamız reyonda yankılandı.

Eksikleri alarak araca geçtiğimizde Akın'ın bitmek bilmeyen enerjisi hepimizi sarmıştı. Timur'un arabasının müzik çalarına bağlandığında arabayı saran müzikle kahkaha atmaya başladım. Müzik sesi artarken telefonumun ön kamerasını açıp videoyu başlatarak bize çevirdim.

Arkadaki ekip ve ben aynı anda çalan şarkıyı söylemeye başladığımızda gülmekten pek eşlik edemiyordum.

"Sensizliği yaşarken nerelere gideyim?! Herkes gülüp oynarken ben senin derdindeyim!"

R harflerini vurgulayarak söylerken telefonumun kamerası uzun zaman sonra en komik kaydını gerçekleştiriyordu. Akın, Kelebek'i yanına çektiğinde kameraya bakarak Seda Sayan gibi dans edip şarkıyı söylerken Kelebek de ona eşlik ediyordu. "Ah geceler, sensiz geceler! Kâbus gibi çöker geceler, ayrılıklar vurur beni, sabahları dar geceler."

Telefonumu ön camdaki boş yere yasladığımda alkış tutarak nakaratı söylerken parti havasında gibi davranıyor, eğleniyorduk. Akın ânında şarkıyı değiştirerek başka bir Türkçe pop şarkıyı açtı.

"Timur şok geçiriyor." Kelebek konuştuğunda kahkaha attım.

"Havalı kişiliklerinizin altında yatan gerçeği görmek şaşırttı," diyerek güldü. "Ve çalan şarkıyı ilk kez dinledim."

"İnanmıyorum! Hayatında ne eksikmiş farkında mısın?" Akın şok içinde öne eğilerek ellerini onun koltuğunun kenarına yasladı. "Nasıl bilmezsin?"

Timur, ona bakarak güldü. "Abartma!"

Akın'ın seçtiği şarkılarla yolculuğumuz sahilin son kısmındaki kamp alanında bitti. Sahilin en sonundaydık ve burası kamp yapmak isteyenler için ayrılmıştı. Timur arabayı park ettiğinde eşyalarımızı alarak bizden önce gelen arkadaşlarımızın yanına geçtik. Kumsalda, denize çok yakın olmayan ateş yakabileceğimiz bir yer seçmişlerdi.

Kerem yanıma gelerek kollarını belime sarıp beni etrafında döndürdüğünde hazırlıksız yakalandığım için çığlığı bastım. Akın somurtarak ellerini kulağına bastırırken, "Bu çığlıkları yatak odanızda atın, burada değil!" diyerek somurttu.

Timur'un bakışları kısılarak ona döndüğünde sertçe yutkundum. "Kıskanma canım." Kerem, Akın'a sataşırken omuzlarından iterek geri çekildim.

"Ne oldu?" Kerem'e döndüğümde saçlarımı karıştırarak yanağımdan öptü. "Ne bu mutluluk?"

"Ağlamamı mı isterdin?"

"Niye Alya'dan ayrılmış da bekârlığını kutluyormuşsun gibi mutlusun?" diyerek Giray konuştuğunda, gözlerimi kısarak ona baktım.

"Benimle olması kötü bir şey mi?"

"Aşkım sen Killer Queen unvanına sahipsin, normal değil mi?"

Ona orta parmağımı gösterdiğimde Kerem yanağımdan makas alarak geri çekildi. Hava çok kararmadan mangalı yakma kararı aldıklarında erkekler ateş ve yemekle ilgilendiler. Market poşetlerinin içindeki alkol şişelerini çıkararak bir kenara bıraktım. Bira şişelerinden birinin ağzını açıp büyük yudumlar aldım. Araba bagajındaki ağır olmayan sandalyeleri Kelebek'le taşıyarak kumların üzerine bıraktığımızda birini açarak üzerine yerleştim.

Kelebek, "Çok acıktım," diye sızlandığında mangalın kokusu etrafımızı sarmaya başlamıştı. "Yardım etmemi ister misin?"

Timur'un yanına geçtiğinde, "Sucukları önden yiyecek," diyerek güldüm. "Aman dikkat!"

Timur elindeki maşayla Kelebek'i kovup, "Herkesten önce yiyemezsin," diyerek azarladığında, kenarda gülerek onları izliyordum.

"Ama çok acıktım!"

"Sevgilim, yetiştim!" Ediz sekerek yanımıza gelip elindeki paketi Kelebek'e uzattı. "Senin için aldım, sevdiğin gibi üzümlü."

Elindeki kek paketini verirken Akın yanımdaki sandalyeye oturup ellerini çenesinin altında birleştirerek, "Ah, ne kadar tatlısınız!" diye alaycı bir şekilde konuştu. "Gözlerim yaşardı."

Giray yanımıza gelirken elindeki şişelerden birini Akın'a uzanıp onun dizine oturdu. "Bunlar bir seneye kalmaz evlenirler."

İç çekerek, "Kesinlikle," dedim. "Sonunda kavuştular."

Timur, Ediz ve Kerem yemekle uğraşıyorlardı, Kelebek ayaklarımın dibine oturmuştu ve ben de parmak uçlarımı saçlarında dolaştırıyordum. Beraber Akın ile Giray'ın parmak güreşi yapmasını izliyorduk. Giray daha hızlı hareket edip Akın'ın parmağını sıkıştırırken karşılığında rakibi çığlık atarak öne uzanıp onun elini ısırdığında kahkaha attım.

Yemeklerimiz hazır olduğunda aldığımız tabaklara hepimiz bir şeyler doldurarak sandalyelere kurulduk. Ediz sandalyelerin ortasında açtığı çukura ateş yakmıştı ve çok yakınında durmasak da sıcaklığı üzerimize geliyordu. Hava bugün sert rüzgârlı değildi, o yüzden herkesin keyfi yerindeydi. Tabağımdakileri atıştırırken bakışlarımı karşımda oturana çevirdim. Timur hemen karşımda oturmuş kendi tabağındakileri yiyordu. Üzerinde gri Tommy Hilfiger'ın sweatshirtlerinden biri, altında ise siyah eşofmanı vardı. Kafasındaki gri beresinin altından siyah saçlarının bir kısmı çıkıp alnına dökülmüştü. Sanki onu izlediğimi hissetmiş gibi bana baktığında göz göze gelişimizle dudakları kıvrıldı.

Yeni yıl gecesi restoranın loş ortamında arkadaşlarımla eğlenmiş, alkol tüketmiş ve sarhoş olmuştum. Dışarıdan bakan herkes çok mutlu olduğuma, mükemmel göründüğüme inanırdı ama o akşam değildim. Babamla zehrini bulaştırdığı sinir bozucu bir kavgadan çıkarak odama kapanıp hazırlanmıştım. Bazen beni anlayabileceğini, nefes almama müsaade edebileceğini düşünürdüm, o anda bunu düşünmüş ve yanılmıştım. Babam boynuma sarılan yılan gibiydi, kıvrılarak derimi sarıp beni asıl boğan kişiydi. Maskelerimden birinin ardına sığınarak mutluymuş gibi yapmış, sarhoş olmuştum, o gecenin başka türlü çekilemeyeceğini anlamıştım.

O sarhoşluğun içinde ilerlerken onu görmüştüm, ilk önce gözlerini fark etmiştim. Karanlığın içinde yeşil gözleri mücevhermiş gibi parıldarken restoranın bar kısmında oturuyordu. Ona bakmış, önüme dönmüş ve gözleri zihnimde ânında doğarken tekrar bakmıştım. Beni ilgilendirmeyen insanların yüzlerini hafızamda tutmazken onun yüzünü tanımadan ezberlemiştim. Önündeki kadehi ağır ağır tezgâhın üzerinde çevirirken beni nasıl fark ettiğini ya da ne kadar süredir izlediğini bilmiyordum ama göz göze geldiğimiz andan sonra bütün ilgim ona çekilmişti. Açıkça beni incelerken aynı şekilde karşılık vermiş ama ilgimi çekmemiş gibi yaparak önüme dönsem de başarılı olamamıştım. Kaçamak attığım her bakışta ona yakalanmıştım.

Timur yanacağımızı bilirmiş gibi sadece bir bakışıyla beni günaha davet etmişti. İnsanlar restoranın içinde yeni yıl sarhoşluğundayken ben bahçede, kapalı alanların birinin içinde Timur'la beraber olmuştum. İsmini, kim olduğunu bilmeden bana karışmasına, beni alıp kendine ait kılmasına izin vermiştim. Gece yarısına ulaştığımızda göğsüme yaslı iki kalp vardı ve ikisi de birbiriyle yarışırcasına atmıştı. Timur parmaklarını yüzümde gezdirerek geri çekilip pantolonunu düzelttiğinde sigarasını yakıp bir köşeye geçmiş ve kendime çekidüzen verişimi izlemişti. Ona bakmamıştım, konuşmak istememiştim çünkü biliyordum ki konuşursam kendim hakkında bir şeyler söyler, beni tekrar bulmasını isterdim ve bunu bilmek beni korkutmuştu. Ona bakmamıştım çünkü bakarsam ne kadar etkilendiğimi görürdü ve o an bunu istememiştim. Oysa o her an çekinmeden beni izlemişti. Hiçbir şey söylemeden arkamı dönüp giderken ne durdurmuş ne de bir şey söylemişti, gidişimi izlemişti.

Kaderimde ne vardı bilmiyordum ama o gece bir şeylerin değiştiğine emindim. Benim sıradan ilerleyen yolum, kıvrılarak Timur'un yoluyla kesişmişti ve bunu o gece sağlamıştı.

Herkes karnını doyurduğunda çöplerimizi yanımızda getirdiğimiz büyük çöp poşetlerinden birine doldurduk. Biralarımızı içerek sohbet ederken çocuklarla toplu görüşmeyi ve her an bir kötülük bize el uzatamazmış gibi huzuru hissetmeyi seviyordum.

Yaktığımız ateş harlanarak etrafı ısıtırken, Giray yanında getirdiği taşınabilir, küçük hoparlörden sevdiğimiz şarkılardan birini açtı. Ateşin yanında ufak hareketlerle dans ederek şarkıyı söylerken oturduğum yerden ona eşlik ettim. Şarkı değişti ve Taylor Swift'in All Too Well adlı şarkısı çalmaya başladığında abartıyla iç çekip elimi göğsüme yas-

layarak Giray'a baktım. Sinsice gülümserken yerimden kalkıp yanına geçtim. Akın da benim yanıma geldiğinde telefonumu bizim mikrofonumuzmuş gibi ortamızda tuttum. Şarkıyı üçümüz de ezbere biliyorduk ve en sevdiğimiz şarkılardan biriydi. Kelebek, telefonuyla karşımıza geçtiğinde klip çekiyormuş gibi davranmaya başladık. Şarkının bitmesiyle kameraya bakarak, "Fuck you Jake Gyllenhaal," dediğimde çocuklar kahkahalara boğuldular.

Düetimizin ardından romantik şarkı açıldığında Akın elimden tutup dans etmek için kendine çekti. Ediz de ânında Kelebek'i kaldırdı. Kerem tek kaldığından yakınarak Ediz'e trip attığında, Giray onu elinden tutup kendine çekti. Timur yerinden kıpırdamadan bizi izlerken göz göze gelişimizle gülümsediğinde dudaklarımdaki gülümseme çiçek gibi açarak büyüdü.

"Ediz'in çocukken burnunu sürekli karıştırmasını hatırlıyor musunuz?" Kerem, onunla dans etmediği için dakikalar sonra eski anılardan birini hatırlattığında oturduğum yerde kahkaha attım.

"İftira!" Ediz ânında cevap verirken utanmıştı.

Kelebek, "Çillerini sevmezdi, hep çok çirkinler diye ağlardı," dedi ve sevgilisini kollarının arasına çekerek yanağından öptü. "Ama ben onları çok severdim."

"Öp bakayım çillerimden."

Ediz'in sırnaşmasına öpücükle karşılığını verdi. Ben, "Eskiden dansçı olmak isterdi," dedim.

"O isteğin hâlâ var bence," diyerek güldü Kerem.

"Aramızda rezil anıları en az olan kişi Alya." Ediz konuştuğunda gülümsemeye çalıştım, olmamasının güzel bir nedeni yoktu, çocukluğum onlar gibi özgür değil kafesin içinde geçmişti. "Sanırım en büyüğü doğum günü partinde sürekli ağlayan kızın yüzüne pasta fırlatmandı."

Hepsi bunu hatırlayarak gülerken Timur'a baktım, şaşırmamıştı, böyle bir vukuatımın olmasını bekliyormuş gibiydi ve bu onu eğlendirmişti. Benim de aklımda en kalıcı olan sorun çıkartışım o gündü. Doğum günlerine o zaman değer verirdim ve her ne kadar kalabalık olmasını istemesem de beni dinlememişlerdi. On yaşındaydım ve babamın iş arkadaşlarından birinin kızı doğum günümü şımarıklığıyla mahvederken dayanamamış, keserek dağıtılan pasta dilimlerinden birini elime alarak ona fırlatmıştım. Sonrası ise ebeveynlerin bile pasta parçalarından nasibini aldıkları bir pasta savaşı olmuştu. O akşam babamın evin içinde esip gürlemesini asla unutamazdım.

Çocuklar, Timur hakkında bir şeyler öğrenmek için sorular sorarken ben çoğunu ondan dinlemiştim. İtalya'daki çalışma hayatından, başına gelen tuhaf olaylardan bahsederken çok erken yaşta çalışmaya başladığını anlamamak imkânsızdı. Hayatla çok erken yaşta tanışmış ve tek başına ilerlemek zorunda kalmıştı. Karşımda kocaman bir adam vardı, hayatın karmaşasında savrulmamak için ayaklarının üzerinde dimdik duruyordu ve ben bunları öğrendikçe sevginin güçlü hissiyle ona çekiliyordum.

Gözlerim ateşe dalarken göğsümde hissettiğim duygular nefesimi tıkıyordu ve ne yapacağımı bilmiyordum. Göğsümdeki sık ağaçlıkların sardığı ormana küçük bir ateş düşmüş, o ateş gün geçtikçe büyümeye, ormanı sarmaya başlamıştı. Şimdi o ormanda öyle büyük bir yangın vardı ki! Sıcaklığı tenimi yaksa da canımı acıtmıyordu aslında, sadece beni heyecanlandırıyordu. O ormana yağmur yağmıyor, rüzgâr esmiyordu. Sadece ateşi hissediyordum ve o ateş duygularımla harlanıyordu.

Artık kesinlikle emin olduğum bir şey vardı ve emin oluşumla ormandaki yangın öyle güçlü dalgalara esir oldu ki, bundan sonra kimse o yangını söndüremezdi.

Alkol tüketip, şarkı söyleyip fotoğraf çekilmiştik, eski anılardan bahsederek vakit geçirirken gün dönmüş, güneşin doğacağı zamana yaklaşmaya başlamıştı. Kelebek, Ediz'in kucağında oturmuş başını omzuna yaslayarak uyurken, Ediz de onu sıkıca sararak kafasını arkasına yaslamıştı. Kerem bizden biraz uzakta telefonla konuşurken Deniz'le konuştuğuna emindim. Akın ve Giray hangi ara aldıklarını bilmediğim plastik oyuncak takımıyla kumdan kale yaparlarken Timur da şaşkınlıkla onları izliyordu.

"Yürümek ister misin?" diyerek ona baktığımda bakışlarını bana çevirdi.

"Olur."

"Akın, biz biraz yürüyeceğiz, uykumuz açılmış olur." Oyunlarına o kadar konsantre olmuştu ki bize bakmadan kafasını onaylarcasına sallarken onlara arkamızı dönerek uzaklaşmaya başladık.

Yan yana kumlara batıp çıkarak ilerlerken kafamdaki berenin üzerine rüzgârın artmasıyla sweatshirtümün şapkasını geçirmiştim. Timur da aynı şekilde elleri eşofmanının cebinde yanımda yürüyordu.

"Bizimkilere alışmaya başladın mı?" dediğimde bakışları bana döndü. "Akın ve Giray'ı şaşkınlıkla izliyordun."

"Sadece arabamın bagajına hangi ara oyuncak kova ve kürek koyduklarını bilmiyorum."

"Onlar öyledir, her şeyi yapabilirler, her sırrı öğrenirler. İkisi biraz bela gibiler."

"Grupta hepinizin bir özelliği var, Akın ve Giray'ı bir bütün olarak düşünüyorum. Ediz beyniniz, Kerem aynanız, Kelebek neşeniz, sen ise başlarısın," dedi.

"Asıl kaos benim. Bu seni korkutuyor mu?"

İyice gözden uzaklaşmış, denize doğru yaklaşmıştık, şimdi dalgaların uçları yavaşça toprağa çarparak ıslatırken Timur hareket etmeyi keserek bana doğru döndü. "Korkutmuyor, sadece kaosun, hırsın ve öfken beni geriyor. Ne yapacağı öngörülmez birisin, özellikle de öfkeliyken."

"Doğru, öfkeliyken normalden daha fevri oluyorum."

"Bu senin zararına."

"Bunu bastırıp bir bomba hâline getirmeden ortadan kaldırmayı deniyorum, çabalıyorum."

"Beni kışkırtmanı seviyorum." Kolunu belime sararak göğsüne çektiğinde kollarımı boynuna doladım. Etrafta kimse yoktu ve yakalanma ihtimalimiz de düşüktü. "Ama aynı zamanda bunu yapmana deli gibi öfkeleniyorum."

Bana boyundan dolayı tepeden bakarken kafamı geriye yatırdım. "Aynıları benim için de geçerli."

Timur yüzüme eğilerek alnını alnıma yasladığında gözlerini yumdu. "Seninle ne yapacağım?"

"Biraz daha çıldırtıp üstüne saldırmamı sağlayabilirsin, eminim ikimiz de çok zevk alırız."

Kıkırdayışımla dudakları kıvrılırken o gülümsemeyi kendime hapsetmek için parmak uçlarımda yükselerek dudaklarından öptüm.

"Çocukluğunu merak ediyorum," dediğimde Timur'un etrafıma sarılan kollarının gerilişini hissettim. "Biz eskilerden bahsederken de sessiz kaldın."

Gözlerim yüzünü kitap gibi ezberlerken gözlerine ulaştığında oradaki ifade yutkunmamı engelledi. Gözlerindeki duygularını saklayan perde sis gibi dağılmış, yok olmuştu. Eğer acının bir rengi olsaydı, Timur'un yeşil gözlerinin rengi olurdu. Bana yorgunlukla, hüzünle, yalnızlıkla bakarken dudaklarımı aralayıp konuşamadım. Burnumun direği yanarak sızlamaya başladığında ona bakmamı istemiyormuş gibi elini kafamın arkasına sarıp beni göğsüne bastırdı, yanağımı göğsüne

yasladım ve o da çenesini başımın üzerine bıraktı. Göğsü aldığı nefeslerle hareket ederken iç çekişini duydum.

"Çok fazla hatırladığım güzel anım yok."

"Annenle aranız iyi miydi?"

"Evet, ikimizin de hayatındaki tek güzel şeydik ve buna tutunmak zorundaydık. Yalnız kalmak bazen insanı iyi hissettirse de her zaman o kadar iyi değil, Bal. İnsan yalnız kaldığında zamanla konuşmayı, hissetmeyi ve sonra yaşamayı unutuyor." Elini sırtımda dolaştırarak okşayışının huzurlu hissini bahşederken kollarımı beline dolayarak ona biraz daha sıkı sarıldım. "Annem hiçbir zaman dile getirmese de onun sırtını yasladığı, güç aldığı kaya parçasıydım. Hayatında ben olmasaydım, bana hamile kalmasaydı tek başına yaşayamazdı."

"Hiç evlenmeyi düşünmedi mi?"

"Bir an bile düşünmedi ve bu bazen beni öfkelendirirdi. Aklım bir şeylere erdiğinde ona evlenmesinin benim için sorun olmayacağını söylediğimde gözyaşlarına boğuldu. Bunu dile getirmem bile onu çok üzmüştü."

"Babana gerçekten âşıkmış."

"Ve bu onu gün geçtikçe eritip tüketti. Bazı aşklar seni iyileştirir, mutlu eder. Bazı aşklar ise zehirlidir, sen farkında olmazsın ama seni günden güne tüketir. Kalbin o duygu uğruna yavaş yavaş çürümeye başlar."

Dilime varan kelimelerin yolu Timur'un ayaklarının dibinde bitiyordu ve dudaklarımı aralarsam ortaya dökülecek sorular vardı ama ben susma hakkımı kullanarak o soruları sormadım.

"Çocuk yaşta çalışmaya başladım çünkü annem ne yaparsa yapsın yetmiyordu, ona yardım etmeme üzülse de ihtiyacımız vardı. Yaşım ilerledikçe boyum uzadı, vücudum gelişti," diyerek derin bir nefes alıp sessizliğe sığındığında geri çekilerek Timur'a baktım. Güzel gözleri denizde takılı kalmışken oraya baktıkça yüzüne yerleşen acının çizgilerini görebiliyordum. Annesi denizde intihar etmişti ve Timur oraya baktıkça kalbi nasıl acıyla yanıyor tahmin edebiliyordum.

Elimi yanağına sarıp okşayarak dikkatini çektiğimde kızaran yeşil gözleriyle karşılaştım. Gür kirpiklerinin sardığı gözlerinin etrafı kızarmış, ince damarlar kan toplayarak yeşillerine ulaşmıştı. Bir kere daha parmak uçlarımda yükselip göğsüne yaslanarak onu kendime çektiğimde dudaklarından öptüm. Onu kalbimi saran şefkat ve sevgiyle öperken bütün gücümle sarılmayı ihtimal etmedim. Sesli söyleyemesem de

yanında olduğumu hissettirdim. Geri çekilişimle Timur alnını omzuma yaslayarak sığınırken elimi saçlarına sarıp okşadım.

"Benim birine âşık olmamı istemezdi, birileriyle takılmamı istemezdi. Canı o kadar yanıyordu ki aynı şeyin başıma geleceğinden korkuyordu. Dilinden düşmeyen rivayetlerle canını sıkardı, sürekli bir lanetin içine hapsolduğumuzu söyler, babam gibi olmamamı dilerdi. Defalarca kez beni sessizce izleyişine tanık oldum. Bazen o atölyesinde çalışırken koltukta uyuyakalırdım ve uyandığımda annemi, beni izlerken bulurdum. Dalgınlıkla izlediği için ilk birkaç saniye fark etmez, anladığında ise gözlerini kaçırır, onu yakalamamışım gibi davranırdı." Derin nefesiyle kaslı göğsü şişerken, o nefesi dudaklarından verirken acısı nefesiyle beraber keşke akıp gidebilseydi. "Ben babam gibi olmayacağım. Annem birine âşık olup kalbini kırarsam lanetin bir kere daha gerçekleşeceğinden korkardı ama ben bunu yapmayacağım. Ben, senin kalbini asla kırmayacağım."

"Sen baban gibi değilsin," derken buna inanmasını istiyordum. Laneti düşünerek üzülmesini istemiyordum. "Babana benziyor olabilir misin?"

"Sanırım."

Geri çekilerek bana baktığında dudaklarını konuşmak için aralasa da geri kapattı. Beremin altından dökülen saçlarımın bir kısmını parmaklarıyla kavrayarak okşarken gözleri kendi parmaklarının hareketindeydi.

"Ama bazen de aşk bir kurtuluştur," diyerek bana baktı. "İnsanın bazen de araftan çıkmasını gösteren yol olabilir."

"Arafta kaldığını mı düşünüyorsun?"

"Annemle hayatımız cenneti yaşayabileceğimiz kadar iyi değildi, üstelikte son zamanlar hiç değildi." Ayza'nın bana anlattıklarını bilmediği için kelimelerini daha üstü kapalı seçerken böyle bir şeyin kolayca anlatılmayacağını biliyordum. "En bağışlanmaz günahlardan biri ne biliyor musun, Bal?"

Ayza'nın sözleri bir kere daha beni ele geçirirken yutkunarak, "Bilmiyorum," dedim.

"İntihardır. Yaratıcının sana verdiği canı hiçe sayarak sonunu getirdiğinde en büyük günahlardan birini işlemiş olursun. Annemin çok iyi bir insan olduğunu biliyordum, isteyerek kötülük yapmayacağını da öyle ama en büyük kötülüğü kendine yaptı."

"Timur-"

"Alya, annem kanserdi ve hastalığı ilerlemişti, bunun depresyonundan onu çıkartmak için çok uğraştım, öyle de olduğunu sandım ama sonra intihar etti," dediğinde nefes alamadım. "Ben sadece evden bir süreliğine uzaklaşmıştım, bilseydim gitmezdim ama o son birkaç gündür iyiydi. O kadar iyiydi ki günler sonra atölyeye inip müzik dinleyerek çizim bile yapmaya başlamıştı. Sadece kısa bir süreliğine gitmiştim ama döndüğümde annemi tanıyanlar beni sahile götürdü. Ben gittiğimde bedeni dalgıçlar tarafından bulunmuştu ve karaya çıkartılıyordu."

Yutkunuşuyla onu daha sıkı sararak, "Çok üzgünüm," dediğimde hissettiklerinin nasıl büyük, derin olduğunu anlıyor ama bir şey yapamamakla parçalanıyordum. "Çok üzgünüm, Timur."

"Onun son hâlini görmek istemedim. Annemi üzerindeki elbisesinden tanıdım, ben bir ay önceki doğum gününde almıştım. Bedeni kaldırılırken arkamı döndüm, bakamadım, hafızamda o şekilde kalmasını istemedim."

Yaşların dolduğu yeşil gözleri onu anlayıp anlamadığımı tartmak istercesine bana baktığında hüznün ete kemiğe bürünmüş hâli yüzümü esir almıştı. "Annem en büyük günahlardan birini işleyerek kendini cehenneme itti, beni de arafta bıraktı. Senelerdir oradaydım, sıkışıp kalmıştım. Yaşadığını sanan ölüden farkım yoktu, hayallerimi gerçekleştirirken bile hep bir yanım eksikti ama kader beni buraya getirip seninle tanıştırdı." Sweatshirtümün şapkasını geriye iterek yüzümü ellerinin arasına aldı. "Delilik ya da lanet olsun, istersek dünyanın sonunu getireceğimizi bilelim, yine de tekrar seninle karşılaşmak isterdim. Ne kadar hızlı ilerlediğimiz umurumda değil çünkü o akşam senin gözlerine baktığımda bir şeylerin değişeceğini anladım. Aylarca birbirimizi görmesek bile hep aklımın köşesindeydin, sürekli rüyalarımdaydın."

"Sürekli rüyalarımdaydın," diyerek gülümsemeye çalıştım. "Seni o kadar sık rüyalarımda görüyordum ki bu alışkanlık hâline gelmişti."

"Yalnız olduğum her an zihnime sızdın, sen bilmesen de beni elimden tutup arafın çıkışına sürüklemeye başladın. Artık yalnız değilim."

"Değilsin." Elimi ensesine sarıp bir kere daha kendime çekerek sımsıkı sarıldığımda yüzünü boynuma gömdü. "Söz veriyorum, bir daha yalnız kalmayacaksın. Ben yanında olacağım."

"Teşekkür ederim."

Ona bütün gücümle sarılarak defalarca kez söz verirken bunu bozmayacaktım, Timur'a bu kötülüğü yapmayacaktım.

"Ben seni evsiz bırakmayacağım sevgilim."

11. Kanto

RAPHAEL LAKE - PRISONER

"Gök sizi çağırıp, çevrenizde dönmekte,
Ölümsüz güzelliklerini göstermekte,
Ama yere bakıyor gözleriniz yine de;
İşte bu yüzden, her şeyi gören, ceza veriyor size."

İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Çıplak ayaklarımı soğuk zemine basarak yataktan uzaklaşırken adımlarımı Timur'un kıyafetlerinin olduğu raflara çevirdim. Eşyalarımın olduğu raftan temiz iç çamaşırlarımı alarak banyosuna geçtiğimde, sıcak suyu açarak çıplak bedenimi sıcaklığın altına bıraktım. Islanarak ağırlaşan saçlarımın ucu belime ulaşırken çok fazla uzadıklarının farkındaydım ama kestirmeye kıyamıyordum. Saçlarımı yıkayarak birkaç gün önce Timur'un kokusunu beğenerek almamı istediği duş jeliyle yıkandıktan sonra durulanarak havluya sarındım. Burada çok fazla eşyam yoktu ve Timur'un özel alanını işgal etmemek için dikkatli davranıyordum. Timur kendi eşyalarımı getirebileceğimi söylese de onun evine de yerleşip alanını kısıtlamak istemiyordum, aramızdakiler yeniydi ve bu bana fazla geliyordu.

Günler geçerken ve evinde bazı geceler beraber yaşarken benim etrafta eşyalarımı bırakmamı sevdiğinin farkındaydım ama bir anda etrafını kuşatıp onu boğmak istemiyordum. Böyle bir şeyde ikimiz de korkup kaçacak gibiydik ve ilk kaçanın o olacağını düşünüyordum. İki gün önce yine burada kaldığım gecenin sabahında telefonuma gelen sayısız çağrı ve mesajla uyanmıştım. Kelebek, babamın geldiğinden

bahsederken nasıl toparlanıp eve döndüğümü hatırlamıyordum ama babam evde olmayışımı fark etmişti. Kerem'le olduğumu söyleyerek klasik yalanımı dile getirirken bunu ona soracağını, aynı şekilde Kerem'in beni koruyacağını da biliyordum. Babam bu sefer evde kalışını uzatarak beni cezalandırırken her zamankinden daha dikkatli davranmak zorunda kalmıştım. Babam ve Ahu'nun bakışları beni gerip rahatsız ediyordu. Onların bakışlarını görmezden gelerek günlerimi geçirirken Timur'un, Dalyan'a geçmesiyle zamanımı Kerem'le geçirmeye çalışmıştım. Dün gece Timur gelmiş, soluğu arkadaşlarımın yanından ayrılarak onun evinde almıştım, dört günlüğüne gitmişti ama özlemiştim ve bu hâlâ çok değişik geliyordu. Birini görmediğimde özlemek ve buna alışamamak tuhaftı.

Aksel gittiğinde ve onu bir daha göremeyeceğimi anladığımda, özlediğimi hissettiğim her gece uykuya sığınmıştım ama Timur'da öyle değildi. Onu özlemek ruhumu yakıyordu, uyumakla geçmiyordu, denesem bile gözlerimi açtığımda özlem yine kalbimi sıkıştırıyordu.

Saçlarımı kuruttuktan sonra banyodan çıktım, Timur'un kenara bıraktığı tişörtünü üzerime geçirip makyaj çantamı alarak çalışma masasına geçtim. Benim için aldığı yuvarlak, masa üstünde durabilecek aynayı kendime göre ayarladım, gürültü yapmadan makyaj malzemelerini masanın üzerine bırakarak hazırlanmaya başladım.

Ona kavuştuğum anda sıcaklığına sığınıp sevişerek özlememizi dindirdikten sonra Timur, yanağını karnıma yaslayarak uyumak istemişti. Ben de sabahın ilk ışıklarına kadar kitap okumuş, sonra da uykuya dalmıştım. Uğultulu Tepeler'i baştan okuyordum ve bir kere daha kendimi kaptırmıştım. Güneşin yüzüme vurmasıyla bal rengi gözlerim parıldıyordu, fondöten pamuğunu boynumdaki kızarık ize sürterek kapatırken gözlerim yatakta uyuyan sevgilime kaydı. Yüzünü yastığıma gömmüş yüzüstü uyuyor, güneşin parıltıları onun da sırtına vuruyor, beyaz tenini saran benleri aydınlatıyordu. Yanına ulaşıp kollarının arasına girerek uyuma düşüncesi cazip gelse de kendime hakim olarak düşüncemi gerçekleştirmedim. Kulaklıklarımı takıp müzik açarak makyajıma devam ettim.

Beyaz gömleğimin düğmelerini ilikleyerek uçlarını yüksek bel, pileli siyah eteğimin içine bırakıp fermuarını çektim. Siyah, uzun kurdeleyi gömleğin yakalarının altından geçirerek kolej tarzında fiyonk yaptım, uzun uçlarını göğsümden aşağı bıraktım. Mutfağa geçerek ikimiz için tost hazırlarken dolaptaki yiyeceklerin azaldığının farkındaydım.

Gözüme çarpan eksikleri buzdolabının üzerine tutturulmuş not defterine yazdım. Timur, dışarıdan yemeyi sevmediği ve et ağırlıklı beslendiği için yemekleri genelde evde yiyorduk. Ekmekleri hazırlayarak tost makinesinin içine bıraktıktan sonra bir kere daha çalışma masasına ilerleyip küçük çantamın içindeki parlak, halka küpelerimi aldım, aynanın karşısında hızlıca taktım. Saçlarımı günler sonra toplayıp atkuyruğu yaptım.

Tostları yakmadan tabaklara bırakırken belime sarılan kollarla irkildim. Timur'un kokusu burnuma dolduğunda yüzünü boynuma gömüşüyle kulaklıklarımı çıkararak, "Günaydın canım," dedim.

"Günaydın, bebeğim." Yüzü sıcacıktı ve hoşuma gitmişti. Öpücüklerini tenime bırakarak kokumu içine çekip geri çekildi. "Geç uyandığım ne kadar da belli," dediğinde ona doğru döndüm. "Hemen tost yapmışsın."

"Çünkü geç uyanacağını biliyordum."

"Erken uyansam da tost yapacaktın." Dil çıkarmamak için kendimi tutarken kaşlarım çatılmıştı. "Bir gün bize kahvaltı hazırlamanı istiyorum."

Yüzümü buruşturarak, "Sıkıcı," dediğimde güldü. "Tostlar soğumasın."

"Sayende tost yeme alışkanlığım oldu."

Laf çarpıp alayla gülerek banyoya yöneldiğinde ardında donup kalmıştım. Şaşkınlıkla kocaman açılan ağzımı kapatırken homurdanarak tabakları masaya bıraktım, meyve suyu doldurarak tabureye yerleştim. Sabahları bir şeyler hazırlamak hayattaki en zor şeylerden biriydi, en azından benim için öyleydi. Kolaya kaçmayı seviyordum ve onun evinde kahvaltı işi bana kaldığında hızlı bir şeylerle geçiştiriyordum. Karşıma geçip oturmasıyla, "Sana bugün yemek yapacağım," dediğimde şaşkın bakışları bana döndü. "Lazanya sever misin?"

"Lazanya yapmayı mı biliyorsun?"

"Hayır ama deneyebilirim."

"Patates kızartabilirsin bebeğim ya da makarna yapabilirsin. Ton balıklı makarna severim, kremalı mantarlı da."

"Götlük yapma." Bu sefer onun kahkahası duyulurken ters bakışımla gülüşünü sürdürdü. "Ciddiyim, Timur Ajax."

"Vay canına!" Sırıtarak tostundan büyük bir ısırık alıp, "Gerçekten kızdın," dedi.

"Beceriksiz biri değilim. Sadece uğraşmıyorum."

"Tamam, peki, istediğini yap güzelim. İpucu vermemi ister misin?"

"Hayır." Ters cevabımla yumruğunu dudaklarına bastırarak gülüşünü saklarken somurtarak tostumu mideme indirdim. "Ama akşam burada olmayalım," dediğimde bana baktı. "Giray'dan orman evlerinin anahtarını almıştım."

"İkimiz için mi?"

"Hayır, grup takılalım diye." Dalga geçişimle gözlerini devirirken sırıtıyordum. "İkimiz için ama ben çağırana kadar gelmemelisin."

"Özel bir akşam mı olacak?"

"Olmasını istemez misin?"

Merakla ona bakarken, "İsterim güzelim," dediğinde gülümsedim. "O zaman akşamı sabırsızlıkla bekleyeceğim."

İkimiz de karnımızı doyurduğumuzda dişlerimi fırçalayarak geriye kalan hazırlığımı tamamladım. "Bugün sinema odasında film izleme günü, ona katılacağım," dediğimde Timur'un bakışları bana döndü. "Uğultulu Tepeler izlenecek."

"Kaçıncı izlemen olacak?"

Siyah sweatshirtünü kafasından geçirerek çıplak göğsünü kapattığında iç çekmemeye çalıştım. "Sayısını hatırlamıyorum," dediğimde gülümsedi. Yatağın ucuna oturarak siyah botlarını giyerken ikimiz de hazırlanmıştık. "Gelecek misin?"

Dudak bükerek, "Sanmıyorum," dediğinde üzerine gitmedim.

Timur arkadaş grubumuzda olduğu için artık dışarıda beraber görünmemiz eskisi kadar dikkat çekmiyordu. Birkaç kere beni veya Kelebek'i üniversiteye bırakırken insanlar görmüştü, bu yüzden evden beraber çıktık. Aracıma geçtiğimizde Timur arabayı kullanırken ben de ders programını kontrol ederek ajandama derslerle ilgili birkaç not aldım. Akşam beşe kadar dersimiz vardı ve çoğu sıkıcı derslerdi. Kendimi boğmamaya çalışarak müzik çaları açtığımda en son çalan şarkı devam etmeye başladı, The Fray grubunun şarkısının çıkmasıyla gözlerimi devirerek değiştirdiğimde Timur elime vurarak değiştirdiğim şarkıyı geri açtı. Şarkıyı en son dinleyen de zaten kendisiydi.

"Klişe."

"Ama güzel." Gülümseyerek bana bakarken, "Müzik zevkim harikadır, bebeğim," dediğinde itiraz etmedim.

Timur Ajax Damien ve bitmek bilmeyen egosu...

Otoparkın arka tarafına geçtiğinde veda öpücüğü verip önden ilerleyerek adımlarımı Siyah'a çevirdim. Bizim ders saatimize henüz vardı, Kelebek, Akın ve Giray'ın sabah vakitlerindeydi. Siyah'ın sıcak orta-

mına girerek her zamanki masamıza yerleşen çocukların yanına ulaştım, Akın'ın yanağından öpüp yerime geçtim.

"Akın'ı bizden daha çok seviyorsun," diyerek konuştuğunda Kerem, sırıttım. "Ciddiyim."

"Bebeğim, çok normal." Akın elini Kerem'in omzuna sarıp kirpiklerini kırpıştırarak tatlı gülümsemesini yüzüne yerleştirdi. "Çünkü bahsettiğin kişi benim, bu çok normal, tabii ki en çok beni sevecek."

"Egoist."

Bakışları bana döndüğünde, "Sadece harika biri olduğumu size hatırlatıyorum," diyerek sırıttı. "Bazen unutuyor gibisiniz."

Giray elini Akın'ın dudaklarına bastırarak onu kendine çekip sardığında gülerek ayağa kalktım. Kahve alarak yerime yerleşirken Timur da gelmişti. Elleri, uçları dizlerine ulaşan kahverengi kaşe kabanının ceplerindeydi. Pantolonu ve sweatshirtü, hatta ayakkabıları ve güneş gözlükleri bile siyahken üzerindeki tek renkli şey kabanıydı. Üzerinden sızan sigara kokusu etrafımızı sararken Akın çantasından parfüm çıkararak Timur'a uzattı. "Sigarayla banyo mu yaptın?"

"Yeni içtim." Timur parfümü alarak kapağı burnuna yaklaştırdığında ânında yüzünü buruşturdu, geri masaya bıraktı. "Bu ne? Kötü kokuyor."

"Saçmalama, o Burberry."

Timur'un kaşları çatılırken, "Yani?" diyerek kabanının iç cebinden çıkardığı naneli şekeri ağzına attı.

"Akın ve marka düşkünlüğü, iç çamaşırı bile marka."

"Seninki ne, pazar malı mı? Her üstsüz fotoğrafında iç çamaşırının markası yandan görünüyor," diyerek Akın, Kerem'in sataşmasına karşılık verdi.

Kerem arkasına yaslanıp göğüs kaslarını şişirerek gerinirken parmakları sarı, düzenli şekil verilmiş saçlarına hafifçe dokundu. "Çünkü ben marka yüzüyüm," dediğinde kasıntı cevabıyla hepimiz gözlerimizi devirdik. "Ne? Kaç marka teklifle geldi biliyorsunuz."

Timur öksürerek varlığını belli edip, "Senden önce bana gelmişlerdi," dediğinde sırıttım. Kerem'e bu konuda sataşmayı seviyordu.

"Senin canın denize dökülmek istiyor sanırım?" Artık ezberlediğimiz espriyi tekrarlayan Kerem, yüzünü buruşturarak, "Of, bu espri de baydı, yenisini bulmalıyız," dedi.

"Gerçekten." Timur gözlerini devirerek arkasına yaslandığında gülmemek için kendimi tutuyordum.

Ders saatine kadar çocuklarla zaman geçirmiş, ardından kendime sıcak içecek alarak derse girmiştim. Zaman hızlıca geçerken beklediğim ânın gelmesiyle kendimi sinema odasına attım. İlahi Komedya nasıl Timur'un zaafıysa, Uğultulu Tepeler de benim için öyleydi. Arka koltuklardan birine geçtiğimde salon henüz dolmamıştı, toplasak beş ya da altı kişi vardı, hepimiz birbirimizden uzak köşelere oturup rahatça yayılmıştık. 2009 yılı yapımı filmde Heathcliff'i canlandıran oyuncu Tom Hardy'di ve onu izlemek güzeldi. Ezbere bildiğim akış ilerliyordu, bacak bacak üstüne atarak rahatça kurulurken bir kere daha filme odaklandım. Ezbere bildiğim replikler tekrarlanırken aklımdan geçen tek bir yer vardı.

"Bal?" Kulağımın hemen dibinde duyduğum sesle irkilerek başımı yana çevirirken arkamda duran Timur, öne eğilerek yanağını yanağıma yasladı. "Film izlemekte kararlı mısın?"

"Evet."

"Bence ekranda bizim filmimiz olsa daha güzel olurdu," diye mırıldandığında gülmemeye çalıştım. Hafifçe geri çekilerek dudaklarını şakağıma bastırıp aşağı indirerek kulak mememe sürttü. "Çırılçıplakken."

"Timur!"

Kulak mememi dudaklarının arasına alarak emdiğinde ürperdim. "Sen kucağımdayken." Nefes alışlarım istemsizce hızlanırken dudaklarının tenimin üzerindeki kıvrılışını hissettim. "Ellerim kalçalarına sarılmış sertçe kendime çarparken."

"Ajax, lütfen!"

Sıcak, şeker kokan nefesi tenime çarparken dudaklarını yanağımda dolaştırarak boynuma indirdi. "O son noktada sen iniltilerin arasında kendini dibime çarparken ve ben sertçe seni kasıklarımla buluştururken." Sağ kolunu etrafıma sararak elindeki lolipopu dudaklarıma yasladı. "Ağzını aç."

"Şeker mi?"

"Üzgünüm, şu an beni ağzına alamazsın," dediğinde sırıttım. "Şekerle idare edeceksin."

"Edepsiz." Mırıldanışımla dudaklarımı aralarken çilekli lolipopu dudaklarımın arasına bıraktı.

"İyice em, bebeğim."

"Yanıma otursana, izlersin."

"Yanında otururbut yüzüm bacaklarının arasında olur."

Ona kocaman açılan gözlerimle uyarırcasına bakarken, "Arsız," diye tısladım. "Uslu dur, biri duyacak."

Parlak gülüşü karanlığı aydınlatırken sağ tarafımda duran elini boynuma sararak okşayıp aşağı kaydırdığında, kurdeleyi parmaklarına dolayarak gevşetip elini gömleğimin içine soktu, göğsümü kavradı. "Bebeklerim benim için çiçek gibi açmışlar mı?"

"Ne bu mutluluk?" diyerek kafamı geriye yatırıp ona baktım. "Sana yemek yapacağım diye mi böyle arsızlaştın?"

"Belki." Boynuma ıslak öpücüğünü bırakarak nefesini üfledi. "Belki mutlu olmuşumdur."

"Yemek yapacağım için mi?"

"Hıhım." Mırıldanışıyla bir kere daha ona baktım, gerçekten mutlu olmuştu. "Çok mutlu oldum."

"Ajax!" Erime hâline geçerek mırıldandığımda elini boynuma sararak öne eğilip dudaklarımdan öptü. "Çok tatlısın."

"Bu tatlı Ajax'ı ödüllendirmek ister misin?" Merakla ona bakarken avucunu göğsüme sararak kavradığında nefesim kesildi. "Altında ne var?"

Kafamı geriye yatırarak, "Gelip baksana," dediğimde sırıtarak bir kere daha dudaklarımdan öptü. Elini uzatarak eteğimi ucundan yukarı sıyırdığında parmakları yukarı tırmanarak külotumun danteline sürtündü.

"Siktir! Dantelli şeyler giymene bayılıyorum, pantolonuma boşalasım geldi." Küfredişiyle elimi dudaklarıma kapatıp gülüşümü bastırdım. "Akşam," derken sesi hırıltılı çıkmıştı. "Bunları ben üzerinden çıkaracağım."

"Şimdi de çıkarabilirsin."

"Beni yoldan çıkartma Bal!" Hırıltısıyla kıkırdarken parmaklarımın arasındaki lolipopu tutarak dudaklarıma sürttü. "Benim için ıslandın mı?"

"Timur!"

"Sırılsıklam olduğuna eminim."

Başımı bir kere daha yana çevirip gözlerinin içine bakarken elimi ensesine sarıp kendime çekerek dudaklarımı dudaklarına yasladım. "Sırılsıklamım," dediğimde dişleri sertçe dudaklarımı ezdi. "Ve acıktım. Beni yoldan çıkartıyorsun, böyle yaptığında gün boyu sadece bizi hayal edip sırılsıklam geziyorum. Tek istediğim beni becermen oluyor."

Gözlerinin yeşillerine konan parıltılar ışıltısını arttırdı, gözleri karanlıkta kendilerini belli ederken, "Seni çok sert becereceğim," dedi. "Ama şimdi lolipopu ıslaklığına sürt."

"N-Ne?"

Gözlerimi kocaman açarak ona bakarken elini yanağıma sarıp başparmağıyla alt dudağımı ezerek okşadı. "Lolipopu ıslaklığınla tatlandır." Sıcaklık yüzüme çarparak kulaklarıma kadar uzanırken utançla ama heyecanla ona bakıyordum. Nefes alışlarım hızlandı, dilini dudaklarıma sürttü. "Onu ıslat." Göğsüm heyecanla kasılırken öpücüklerini bir kere daha yanağıma dizerek boynuma kaydırdı. "Derinlerine daldır."

"Çok edepsizsin!"

Tenim üzerindeki sırıtışını hissederken sırtımı geriye yaslayarak bacaklarımı araladım. "Ya yaparsın ya da ben kafamı eteğinin altına sokar ve bütün salona çığlıklarını duyururum."

"Pislik!"

Homurdanışımla kısık sesle kıkırdadı, etrafı inceledim. Etrafta pek kimse yoktu ve önde oturanların bizi fark ettiğini sanmıyordum, hoş sağ tarafta, en köşedeki çiftin de uslu durduğunu sanmıyordum, durmadan hareket ediyorlardı. Sertçe yutkundum, Timur boynumu öpücüklerine boğarak tenimi dudaklarının arasına sıkıştırıp emerken ellerimi eteğimin altına sokarak iç çamaşırımı yana kaydırdım. Çilekli lolipopu kadınlığıma sürttüğümde yapışkan his enseme dişlerini geçirdi, sırtımı sertçe geriye bastırışımla Timur gülümseyerek boynumda dilini dolaştırdı. Dudaklarımdan gürültülü soluklarım çıkarken lolipopu ıslaklığımda dolaştırarak, ıslatıp geri çekildiğimde Timur elini uzatarak şekeri aldı. Dilini lolipopun üzerinde dolaştırarak ağzına götürürken gözlerini kısa bir anlığına kapatmıştı.

"Bal tadını aldım," dediğinde nefesim kesildi. "Akşam için sabırsızlanıyorum, bebeğim."

Nefes nefese ona bakarken son kez öne eğilip dudaklarımı sertçe öptü, geri çekilirken dudaklarına bulaşan tadımı almıştım. Timur edepsizliğinin heyecanlandıran tutkusunu üzerimde bırakarak giderken filme bir daha kendimi vermem zordu, ne kadar denesem de olmadı. Çantamdaki ıslak mendillerle bacak arama bulaşan şekeri temizleyerek toparlanıp yerimden kalktım.

Dışarı çıkarak arabama geçtiğimde akşam için heyecanlıydım. Kaçamak ya da arkadaşlarla görüşmemizin aksine bizim için özel bir an yaratacaktım. Bir süredir aklımdayken Giray'dan rica ederek anahtarı almıştım ve tamamen bize özel bir akşam geçirmemizi istiyordum. Bir hafta sonra Tibet ve Dora'nın düğünü gerçekleşecekti, daha fazla beklemeden küçük bir kutlamayla evlenmek istemişlerdi ve elbise seçme, hazırlanma olaylarının beni yeterince meşgul edeceğini biliyordum.

Olaylar başlamadan önce Timur'la güzel bir akşam geçirmek istiyordum. Onun için yemek hazırlamak, onun için hazırlanmak, özel bir şeyler yapmak istiyordum ve bu benim için ilkti, özeldi.

Alya Lydia Rodas, buz küpüydü ama şimdi Timur Ajax Damien'in ateşiyle eriyor, onun için yanıyordu.

Onun için, ona ait olarak yanıyordu.

Üniversiteden ayrıldığımda yönümü ilk olarak elbiselerini beğendiğim mağazalardan birine çevirdim. Hızlıca inceleyerek güzel bir parça bulabileceğim nadir yerlerden biriydi. Askıdaki kıyafetleri inceleyerek birini seçtim ve ona uygun ayakkabıyla beraber aldım. İkinci ulaştığım yer şehrin büyük marketinin otoparkı oldu. Torpidodan siyah spor şapkayı ve güneş gözlüğünü çıkararak taktım, çantamın içindeki sakız paketini açarak ağzıma bir tane attıktan sonra aracımdan çıkarak yönümü süpermarkete çevirdim. Alışveriş arabalarından birini alırken çok fazla kişinin olmaması rahatlatmıştı. Güneş gözlüklerimi çıkartma hissi omzuma tırnaklarını geçirirken o hissi görmezden gelerek kulaklıklarımı takıp rafların arasında dolaşmaya başladım. Telefonumun notlarına kaydettiğim alınması gerekenlere baktıkça homurdanırken listedekileri teker teker arabaya doldurmaya başladım.

"Atom bombasını tekrardan yaratacak değilsin, Alya. Sakin ol." Listenin ilk sırasındakileri market arabasına bırakırken yanımdaki on üçlerinde görünen erkek çocuğun bakışları bana döndü. "Ne?"

"Ne, ne?"

Gıcık gıcık sırıtarak, "Ne?" dediğimde bana gözlerini devirerek enerji içeceğini alıp uzaklaştı.

Kafamı iki yana sallayarak birkaç tane enerji içeceğini arabaya bıraktım. Aldıklarımın yanına kırmızı elma emojisi bırakırken hepsini tek tek market arabasına doldurdum. İkimiz için şarap alırken listeyi bir kere daha kontrol ettim. Atıştırmalık alarak reyonlar arasında dolaşırken gözüme çarpan yerle sırıtarak adımlarımı o tarafa yönlendirdim. Telefonum titremeye başladığında Timur'un kontrol etmek için aradığını düşünürken ekrana yansıyan yüzüm ve isimle gülümseyerek aramasını cevaplayıp güneş gözlüklerimi çıkarttım. Akın ve Giray görüntülü aramışlardı. "Selam bebeklerim."

"Selam, bebeğim." Akın, beni tekrarlayarak gülümsedi. "Neredesin?"

"Markette, alışveriş yapıyorum."

Giray, "Hangi market, gazetecileri yollayacağım," dediğinde güldüm. "Alya Lydia Rodas, kendi ihtiyacını kendisi alıyor."

"Ha ha, çok komik." Göz devirişimle gülerlerken gözlerim reyondaki paketlerde dolaşıyordu. "Ekstra zevk ve Nirvana arasındaki fark ne sizce?"

"Ne?" Akın'ın gürültülü kahkahasıyla sırıttım. "Bilmem, biri belki uyuşturuyordur."

Göz kırpışıyla prezervatif paketini alarak arkasını çevirip incelemeye başladım. "Nirvana'yı alacağım," diyerek iki paketi market arabasına attım. "Tırtıklıymış."

"Diğeri?"

"Kayganlaştırıcı, ona gerek yok." Pis pis sırıtarak çocuklara bakıp göz kırptım. "İkimizin de ağzı o işi hallediyor."

Akın cıkcıklayarak, "Edepsiz," dediğinde kahkaham reyonda yankılandı. "Neyse! Neden alışverişi sen yapıyorsun?"

"Timur'a yemek yapacağım," dediğimde Akın içtiği kahveyi püskürtürken gülüşümle sakızım boğazıma kaçtı. İkimiz de öksürüklere boğulurken yaşaran gözlerimi silerek gözlüğümü bir kere daha taktım. "Bunda şaşıracak bir şey yok."

"Tabii canım." Alayla gülerek kamerayı bir yere sabitleyip kedisi Paşa'yı kucağına çekti. "Peki ne yapacaksın?"

"Lazanya yapmayı düşünüyorum."

İkisi de şaşırırken Giray, "Kaç senedir arkadaşız, bir kere bizim için yapmadın," dediğinde sırıttım. "Nankör."

"Eğer Timur zehirlenmezse size de yaparım."

Akın, "Aşçı adama ilk kez yemek yapmak, bu ne cesaret yarabbi!" dediğinde kahkaha attım. "Keşke önce bizden biri deneseydi, mesela Kerem? Timur zehirlenmezdi."

"Bana güvenin gözlerimi yaşarttı." Market arabasını kasaya doğru çevirdim. "Ve Kerem'i harcaman gözümden kaçmadı."

"Hayatım, kendimi mi harcasaydım? Kerem'den her yerde var ama benden bir tane daha bulamazsın."

"Haklısın aşkım." Kasa tarafındaki görevlilerden biri yanıma ulaşarak market arabasındakileri kasaya bırakırken, "Kapatmam lazım, sonra konuşuruz," dedim.

"Evde müsait olursan ara, yardım etmeye çalışırım."

"Daha önce lazanya yaptın mı?"

"Hayatım, aramızda mutfağa girmeyen tek insan sensin, istersen sana sushi bile yaparım." Akın'a şaşkınca baktığımda kahkaha atarak,

"Evi yakmamaya çalış, orada sevişmeyi seviyoruz," diyerek veda edip aramayı sonlandırdı.

Kasiyer kızın prezervatif paketlerini kasadan geçirirken göz ucuyla beni süzdüğünü gördüm. "Prezervatif aldığım için şapka ve gözlük takmadım," dediğimde şaşkınlıkla bana baktı. "Gerçekten." Söylediğimi duymazdan gelerek tutan miktarı söylediğinde hızlıca ödedim. Market güvenliğiyle poşetleri bagajıma bıraktığımızda teşekkür ederek direksiyonun başına geçtim.

Orman evine trafikten kurtularak geçtiğimde aldığım her şeyi yerlerine dizerken üzerimdeki fazlalıkları çıkarttım. Aldığım sebzeleri yıkayarak kenara bıraktığımda telefonumdan Ayza'nın kitapları için hazırladığı çalma listelerinden birini açtım. Yıkadığım sebzeleri minik minik doğrarken bıçağı Timur gibi hızlı hareket ettirmeye çalışsam da beceremiyordum. Parmaklarımı doğramadan kesme işlemini tamamladım. Zeytinyağında soğan ve sarımsağı kavururken ezberimde olan tarifi bir kere daha telefonumdan kontrol ettim. Kıymayı ekleyerek kavurma işlemine geçtiğimde telefonumun ekranına yansıyan görüntülü aramayla gözlerimi devirerek Akın'ın aramasını cevapladım. "Evi yakmadım," dediğimde ekrana bakışımla gözlerim kocaman açıldı. "Yuh! Hepiniz mi evi yaktığımı düşünüyorsunuz?"

Ediz, "Bu tarihi âna şahitlik etmeliydik," dedi.

Kerem, "Timur zehirlenmezse bize de yap," dediğinde gözlerimi devirdim.

Deniz yanında göğsüne uzanmış ekrana bakıyordu. "Takıldığın yerde yardım edebilirim," dediğinde ona baktım. "Ben çok severim, bir sürü tarifim var."

"Sanırım tarifimde bir eksik yok," diyerek omuz silktim. "Varsa da dışarıdan yemek söyleriz."

"Su, karabiber ve tuz eklerken biraz da defne yaprağı ekle, güzel oluyor."

"Defne yaprağı?"

Deniz onaylarcasına kafasını salladığında, "Defne yaprağı hangisiydi?" diye sormamla kahkahalara boğuldular. "Gülmeyin adiler!"

Giray kahkahaları arasında, "Timur için tören ayarlayalım," dediğinde ona kötü kötü baktım. "Acaba gömülmek mi ister yakılmak mı?"

"Yakılmak." Cevabımla hepsi sessizliğe gömülerek şaşkınca bana baktılar. "Ne? Kendisi söyledi."

"Ben de yakılmak isterim," diyerek konuştu Akın. "Sonra küllerim denize dökülsün, bence gayet anlamlı."

"Kız sevgilisine yemek hazırlarken konuştuğunuz şeye bakın." Deniz'in konuşmasıyla onaylarcasına kafamı salladım, iç açıcı bir konuşma değildi. "Yanına ne yapacaksın?"

"Aperatif bir şeyler eklemeyi düşünüyorum, fazla bir şey yapmayacağım çünkü bir de tatlı var."

"O zaman bence de ideal."

"İsterseniz biz çıkalım." Kerem yatağına rahatça uzanmış konuşurken ona baktım. "İki dakikada kızlar grubuna çevirdiniz. Eğlenemedik. Alya yok mu yemek şov falan?"

Ona orta parmağımı göstererek, "Bu var," dedim.

"Ne giyeceksin peki?" diyerek Giray kameraya merakla eğildi. "Gösterir misin?"

Arsızca sırıtarak, "Gösterebileceğim pek bir parça yok," dediğimde Ediz üst üste koyup sos sıktığı soğan halkalarını ağzına sokmak isterken donup kaldı. Soğan halkaları parmaklarının arasından kayıp düşerken Deniz, Kerem'in kulaklarını kapatmıştı. Akın ve Giray el çırpıp kahkahalarını atarken Ediz'in donduğunu fark edişimle sırıttım.

"Ediz?"

"Duyduklarımı hafızamdan nasıl silebilirim?"

"Ay sanki ne duydun!" dedi Akın ve gözlerini devirerek ekledi: "Görmedin ya?"

"Allah korusun." Ediz korkuyla ellerini gözlerine kapattığında kahkaha attım.

"Yakında Timur ve Ediz'i shiplemeye başlayacağım," diyerek konuştu Giray. "Durmadan birbirlerinin güzel fotoğraflarını çekiyorlar, yorumlaşıyorlar. Timur'la göbek bağın bir kesildi de haberim mi yok?"

"Üstüme gül koklanıyor." Kerem konuştuğunda kahkaha atmamla, "Sen değil, şu çilli beyefendiden bahsediyorum," dedi.

"Benim artık çillerim yok! Onlar geçti!" Ediz kızgınlıkla homurdandığında gülerek lazanyayı hazırlamaya devam ederken tartışmalarını dinliyordum.

"Onlar geçmedi, Ediz. Hep seninle olacaklar."

Ediz, Kerem'e hareket çekerken gözlerimi devirdim. "Kelebek arıyor!" diyerek Akın kocaman açılan gözleriyle baktı. "Kırmızı alarm! Kimse bu konuşmayı söylemiyor."

Hepsi teker teker konuşmayı sonlandırdıklarında, son işlemlerimi halledip ısınan fırına hazırladığım lazanyayı bıraktığımda hızlıca etrafı toparlayıp kendimi banyoya attım. Sıcak suyun altına girerek yemek kokusundan sıyrıldığımda lazanya olana kadar kendi hazırlanmam vardı. Buharların sardığı banyodan çıktığımda yanımda getirdiğim makyaj çantamın içinden ihtiyacım olanları çıkarırken elbiseme uygun, aşırıya kaçmayan makyajımı yaptım. Saçlarımın dalgalı tutamlarını krem yardımıyla belirginleştirdiğimde yatağın üzerine bıraktığım elbisemi ve siyah, sivri topuklu ayakkabılarımı giyerek banyo aynasının karşısına geçtim.

Beyaz, ince ip askılı, degaje yaka saten elbise çıplak, sütyensiz göğüslerimi sarıp vücuduma öyle güzel oturmuştu ki, aynada kendimi hayranlıkla izlememem imkânsızdı. Kalçalarımı sararak akıp giden elbise yüksek topuklularımla vücudumu daha da güzel göstermişti. Gür, dalgalı saçlarımı tek omzuma alarak küpelerimi ve kolyelerimi taktığımda evde olmamız önemli değildi. Hazırlanmam tamamen Timur içindi, bize dair özel bir gece geçirmemizi istiyordum.

Evi toparlayarak telefonuma gelen bildirimleri kontrol ettiğimde Timur'dan gelen mesajı görmemle gülümsedim. İşim bittiyse eve gelmek için izin istemişti, kıkırdayarak gelmesini yazdıktan sonra marketten aldığım mumları birkaç yere yerleştirdim. Ne kadar süre geçti bilmiyordum ama zilin çalmasıyla kalbim heyecanla sıkıştı. Saçlarımı geriye atarak derin nefesler alıp heyecanlı adımlarımı kapıya çevirdim ve kilidi çevirerek kapıyı açtığımda kocaman gülümsedim.

"Merhaba, Beatrice." Gülümsemem yüzümde büyüyerek çoğalırken Timur, bana doğru bir adım atıp elindeki kırmızı, içinde bir tane beyaz olan gül demetini uzattı. "Senin için."

"Timur!" Şaşkınlıkla fısıldayarak ellerimi gül demetine sararken dudaklarını alnıma bastırdı. "Teşekkür ederim."

"Rica ederim, bebeğim."

Beni şaşkınlığımın içinden sıyırıp aldı, kolunu belime sararak salona götürdüğünde zorlukla kendime geldim. "Kıyafetlerini değiştirmişsin."

"Günlük kıyafetlerle gelemezdim," dediğinde eriyip bayılacağımı sandım. Elindeki karton çantaları kenara bıraktı. "Alışveriş merkezine uğrayıp bir şeyler aldım." Parmaklarını ensesindeki saçlarında dolaştırarak bir iki adım geri çekildi. "Olmuş, değil mi? Biraz endişe duydum."

Kıkırtılarımı bastırarak onu incelemeye başladım. Boğazlı kazağı geniş, kaslı göğsünü sarmıştı ve siyah kazağının üzerindeki zincirin

ucunda haç işareti ve başka bir işaretin olduğu kolyeleri vardı. Uzun bacaklarını kot pantolonu sarmış, şık botları ayaklarını süslemişti. Pantolonunun bel kısmını saran gümüş tokalı kemerinin parlaklığı da göze çarpıyordu. Toprak tonlarındaki ceketini çıkararak kenara bıraktı. "Biraz mı?" dediğimde gözlerini kaçırdı.

"Tamam, kabul ediyorum, bayağı telaşlandım," diyerek güldü. "Böyle şeylerle sorunum yok ama hazırlıksız yakalandım."

Timur düşünceli biriydi, kendi tarzından vazgeçmeden o da benim için hazırlanmıştı.

"Çok tatlısın."

Gül demetini elimden alarak kenara bırakıp beni kollarının arasına çekti. "Sen de çok güzel olmuşsun," diyerek dudaklarıma eğildiğinde kafamı geriye yatırışımla kaşları çatıldı.

"Rujumu bozamazsın."

"Yenisini sürersin?"

Eliyle kalçamı kavrayarak avucunun içine hapsederken, "Olmaz," diyerek gülümsedim. "Biraz dayan."

"Biraz mı?" Üzerime eğilerek dudaklarını çeneme bastırdığında ürperdim. "Bu bir sınav mı?"

"Belki."

Titrek sesimle dudakları tenimin üzerinde kıvrılırken dudaklarını boynuma kaydırarak ıslak, sıcacık öpücüğünü bıraktı. "Dayanabilecek misin?"

Eğlenen sesiyle gözlerim kısılırken ellerimi omuzlarına sararak onu geriye ittiğimde surat astı. "Dayanamayacağım bir şey değil."

"Göreceğiz."

Aldığı gülleri masamıza koymak için vazo bulduğumda gülleri vazonun içine yerleştirirken neden tek bir tane beyaz gül aldığını anlamamıştım. "Beyaz gülün senin için bir anlamı mı var?"

Sorumla yanıma gelerek yardımcı oldu. "Annemin ismini biliyorsun, ona hiç gül almama izin vermezdi, ilk aldığımda çok ağlamıştı, ben de bir daha almadım. Onun senelerce kitabının içinde sakladığı tek bir gülü vardı. Beyaz bir güldü."

Beyaz gülü almak istediğimde yeşil dalını saran diken işaret parmağımın ucuna battı. İrkilerek gülü masaya düşürürken Timur elime uzandı, tenimden akıp giden kan damlası beyaz gülün güzel yapraklarına damladı. Saf beyazlığı lekeleyen damlayla bir an için nefes alamadığımı hissettim. Geçen gün Ayza'nın Lavinia'da bahsettiği rivayetin

parçaları hafızama dolarken korku kalbimi esir aldı. Timur parmağıma peçete sararken bir şeyler söylüyordu ama onu duymuyordum. Hareketleri ve konuşmaları yavaşlamıştı. Şaşkınlık midemde yangın başlatan tuhaf hisse karıştığında geriye sendeleyeceğimi sandım, dizlerim titredi. Anlık gelişen olay bir rüyaymış gibi gözlerimin önünden geçip giderken Timur, yüzümü ellerinin arasına aldı.

"İyi misin, sevgilim?"

Her şey normale dönmüştü, Timur merakla bana bakarken, "İyiyim," diyebildim. "Gül-"

"Sorun değil, başka zaman yine alırım."

"Beyaz alma." Bakışlarımı zorlukla gülü lekeleyen kan damlasından çektim. "Kırmızılar daha güzel."

"Kırmızı alırım." Alnımdan öperek kanı duran parmağımı yıkadığında tekrar kanamaması rahatlatmıştı.

Timur gülü çöpe atarken itiraz etmedim, ona baktıkça sanki zaman bükülüyor, göğsüm eziliyordu, tuhaf bir an yaşıyordum. Eski hâlime dönmek için derin nefesler alarak toparlandım.

"Şarap içer misin?"

"İçerim güzelim, yardım etmemi ister misin?"

"Ben hallederim." Omzumu öperek salonda, şömineye yakın kısımdaki siyah masanın etrafında dizilmiş boş sandalyelerden birine oturduğunda o gelmeden parçalar hâlinde kestiğim lazanyayı tabağına koyarak önüne bıraktım, Timur peçetesini pantolonunun üzerine örterek bakışlarını tabağına çevirdi. "İlk kez yaptığımı unutma, lütfen."

"Güzel olduğuna eminim." Elimi kavrayarak avucumdan öptüğünde gülümsedim. "Sonuçta benimle sevgilisin, güzel olmaması imkânsız."

Kendini beğenmiş gülümsemesi yüzüne yansırken dudaklarım şokla aralandı. "Of!" diye sızlanarak geri çekilip kendi tabağımı hazırlarken gülüşlerini duyuyordum. Timur, şarabı kadehlerimize doldurmaya başladı, çaprazında kalan yerime oturdum. Lazanyasından elindeki bıçakla ustaca, zarif hareketlerle kestiği küçük parçayı ağzına attığında merakla ona bakıyordum. Gözlerini kapatarak lokmasını çiğnerken gözlerimi yüzüne dikmiş merakla bekliyordum.

"Olmamışsa söyleyebilirsin, üzülmem."

Gözlerini açarak orman yeşillerini bana çevirdi. "En yakın hastane neredeydi?" dediğinde gülümseyişimin yüzümden silinmemesi için kendimi tuttum. Peçetesini dudaklarına bastırırken kaşları çatılmıştı.

"Dışarıdan söyleyelim."

Kucağıma örttüğüm peçeteyi kenara bırakarak yerimden kalkarken "Hayır!" diyerek güldü. "İlk deneyimine göre gayet iyi, bebeğim."

"Şakanın sırası değil, Timur. Dışarıdan söyleyelim."

"Lütfen yerine otur." Yerinden kalkarak ellerini omuzlarıma sarıp beni yerime oturttu. "Sadece tadına bak." Çatal ve bıçağımı alarak küçük bir parça kesip çatalı dudaklarıma uzattığında, gözlerinin içine bakarken gülümseyişiyle dudaklarımı aralayıp yaptığım lazanyanın parçasını kabul ettim. "Senin elinden kötü bir şeyin çıkması imkânsız, ciddiyim."

"Zehirlenmeyeceğimizi düşünüyorum."

"İlk denemene göre çok güzel, bebeğim. Bir gün beraber yapalım ama sana bildiğim püf noktaları öğretirim."

"Beğenmene sevindim."

Gülümseyerek göz kırptığında yemeklerimize odaklanmamızla bir süre sessiz kaldık, sadece müzik çalardan açtığım müzikler hafif tonda çalarak sessizliğimizi bölüyordu. Yemeklerimizin bitmesiyle tabakları makineye koyarak yerime geçtim, Timur ikinci kez doldurduğu kadehimi önüme bıraktı. Elimden tutarak beni kucağına çektiğinde itiraz etmeden bacağının üzerine yerleştim. Sıcak elini omzuma sararak okşarken göğsünden kopan sıcaklık sırtıma çarpıp beni gevşetiyordu.

Yüzünü boynuma gömerek, "Sana bir şey göstermek istiyorum," dediğinde merakla ona baktım. Kazağının sağ kolunu dirseğine kadar çektiğinde kumaşın yukarı kaymasıyla beyaz teni açığa çıktı. Bileğinden koluna ulaşan damarlar kabararak kendini belli ederken Timur, kolunun iç kısmını bana çevirdi. Gözlerim beyaz tenini süsleyen mürekkep izlerine takıldığında fark ettiğim detayla bir an için nefes alamadım. Dirseğinin iç kısmında geçen gün benim çizdiğim çizim vardı, dövme yaptırmıştı. Kupa Kızı işaretinin içine hapsolan gül çizimim onun tenine kazınmıştı.

"Bu delilik." Şaşkın bakışlarımı ona çevirdim. Dokunacakken yeni oluşunu fark ederek canını yakmaktan korkup geri çekildim. "Çok acıdı mı?"

"Hayır bebeğim, acımadı. Beğendin mi?"

"Bayıldım ama-"

"Senden bir şey taşımak istiyordum." Omuz silkerken elini kavrayarak parmaklarımı parmaklarına geçirdim, dövmesini merakla inceliyordum.

"Çok tatlısın." Gülümseyişi dudaklarını esir alırken ona yaklaşarak dudaklarından öptüm. "Çok güzel olmuş."

Parmaklarını okşarcasına çıplak omuzlarımda dolaştırıp ellerini belime sardığında bakışları elbisemde dolaştı. "Bu elbiseyi parçalamamalıyım." Yüzünü boynuma gömerek sert öpücüklerini bırakırken, "Çok güzelsin," dedi. "Bu elbise bana özel olabilir mi?"

"Nasıl?"

"Sadece bana özel anlarda giy."

İstekle gözlerimin içine bakarken parmaklarımı kazağının eteklerine sarıp yukarı çekiştirerek pantolonunun içinden çıkarttım. "Sana özel anlarda giyinik olmayı düşünmüyorum." Yeşil gözleri karanlığa gömülerek ormanına geceyi getirdi, büyük ellerini yanaklarıma bastırıp kavrayarak dudaklarıma kapandı, ısırarak öptü. "Yemekten sonra tatlı ikram etmeni bekliyordum."

Şımarıklıkla gülerek, "Tam karşında duruyorum," dedim. "Afiyetle yiyebilirsin."

Beni güçlü göğsüne yaslayarak, "Kesinlikle yiyeceğim," dedi. "Afiyetle."

Timur'u kendime çekerek hevesle öpmeye başladım. Sıcacık avuçları vücudumda dolaşırken elbiselerimin askısını düşürerek elini elbisemin önüne sarıp aşağı indirdi. Kumaş tenimden kayarak karnıma kadar düştüğünde çıplak göğüslerim gözler önündeydi. Elini dolgun göğsüme sararak kavradığında sert ucu avucuna sürtünerek sızladı.

Burnunu iki göğsümün arasına yaslayarak kokumu içine hapsederken, "Bir insanın kokusu nasıl uyuşturucu etkisi yaratır?" diye sordu, öpücüklerini göğsüme dizdi. "Gül kokuyorsun güzel zehrim, bebeğim."

"Timur!" Dişlerini sürterek boynuma kadar çıkıp ısırığını bıraktığında inledim.

Dudaklarından gürültülü nefesi dökülürken parmaklarını boynuma sararak okşadı, kendine çekip dudaklarını dudaklarıma yasladı. "Seni tüketmek istiyorum."

"Ben asla tükenmem." Gözlerinin içine bakarak gülümsedim. "Her seferinde yeniden doğarım."

"Sana tapıyorum." Bir kere daha dudaklarıma kapanarak üst üste öpücüklerini bahşetti. Beni kucağına kolaylıkla aldığında adımlarını yatak odasına çevirdi. Saniyeler sonra yatakta kucağında devrilmiş, kendimden geçercesine onu öpüyordum. Her şeyi unutarak birbirimizi öpüp dokunurken sanki etrafımıza sarılan zincirler çözülmüş, biz de serbest kalmıştık. Pantolonunun ağ kısmına sürtünerek altımda kabaran erkekliğinin üzerinde hareket ederken kolunu belime sarıp kalçasını

kıvırarak beni aletinin üzerine bastırdı, ezercesine sıkıca tuttu. Gürültülü nefesleri dışarı taşıyordu. Timur'un sıcacık dudakları dakikalarca beni kıvrandırarak öperken dilini dudaklarıma sürtmesi, bazen ağzından alarak dokunuşlarını yavaşlatması, bazen ise dişlerini geçirerek sertçe öpmesini seviyordum. Beni sırtüstü yatağa bıraktığında parmak uçlarımı sızlayan dudaklarıma sürtüp sıyırttım. Yüzünü boynuma gömdüğünde kafamı geriye yatırarak onun için yer açtım, dilini boynumdan boğazıma kaydırarak ıslak öpücüklerini bırakıp gerdanıma indi. "Timur Ajax, Alya'nın kokusunu çok seviyor." Kokumu içine çekerek ağzını göğsüme kapattı, dikleşen göğüs ucumda dilini dolaştırarak dudaklarını kapatıp içine çekercesine emdi. Dişlerini geçirerek daha sert emerken canımı yakışı ayrı zevk veriyordu. Diğerine de aynı ilgiyi gösterirken saçlarını çekiştiriyor, o dişlerini geçirip emdikçe inliyordum.

"Timur!" İsmi birçok kez dilimden dökülürken dudaklarını çıplak karnıma bastırarak aşağı indi. Yüzünü bacak arama hizalayarak dudaklarını iç çamaşırıma gömdü. "Koyulaşmış." Dilini iç çamaşırıma sürterek gözlerini kaldırıp bana baktı. "Benim için sırılsıklamsın."

Parmağını iç çamaşırıma geçirerek kumaşı kenara çekerken elimi saçlarına sarmış, onu kendime bastırmaya çalışıyordum. "Sadece senin için." Onu kendime bastırırken kalçalarımı hareket ettirerek ağzına sürtündüm. "Hızlı!"

"Hım?"

"İçimde olmanı istiyorum."

Kafasını geriye yatırarak sırıttı. "Biraz daha yalvar."

"Ajax!"

"Sinirlendiğinde daha seksi oluyorsun." Nefesini kadınlığıma vererek beni tahrik ederken altında kıvranmam onun hoşuna gidiyordu. "Seni önce içeceğim." Tutkudan koyulaşan gözleri kararlı bir ifadeyle yüzümde dolaşırken bozuk ağzından dökülenlerle kadınlığım onu içine çekmek için ağız açtı, onun için daha fazla ıslandı. "Sonra içine gömülüp boşalsam bile hareket etmeye devam edeceğim." Parmaklarını kalçalarıma sararak beni yatağın ucuna çekip bir kere daha ağzını kadınlığıma kapattı. İşkencesine dakikalarca devam ederken adını sayısızca kez mırıldandım, inledim. İsmi dudaklarımdan sayısızca kez döküldü, ıslak dudaklarını yalayarak yerinde doğrulup beni kollarının arasına çektiğinde bulanık bakışlarım saniyeler sonra güzel yüzünü seçti.

"Yoruldun mu, bebeğim?"

"Asla."

Kahkahası kulaklarıma dolarken geri çekilerek, "Çok güzelsin," diye fısıldadığında gülümsedim. "Beyaz çarşafların içindeki kara melek. Parıldıyorsun." Utanarak ellerimi yüzüme kapatıp gülüşlerimi serbest bırakırken yoğun bakışları üzerimdeydi. "Baldan tatlı balım." Bana doğru eğilerek dudaklarımdan öptüğünde hevesle kısa öpücüğüne karşılık verdim. "Tenin çok güzel." Parmaklarını sürterek göğüslerime kadar indirdi. "İzimin kalmasını seviyorum." Zevkle sürtünerek göğsüne yaslandığımda saçlarımı geriye iterek göğsümü avucunun arasına alıp sertçe kavradı. "Canını yakmadan seninle çok özel anlar yaratmak istiyorum."

"Canımı yakmazsın."

"Bal, ellerini bağlamak istiyorum," dediğinde şaşkınlıkla ona baktım. "Canını yakmayacağım, söz veriyorum." Heyecan yumruklarını göğsüme geçirirken canımı yakmayacağını biliyordum, yutkunup onaylarcasına kafamı salladım. Timur yatağın ucunda ayakta dururken ellerini pantolonunun şık kemerine sardığında iç çektim. Kemeri çekerek çıkarttığında tek dizini yatağa yaslayıp ağırlığıyla çökmesine neden oldu, ellerimi kavradı. "Arkanda birleştireceğim." Dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırarak yutkundum. "Sıkı bağlamayacağım."

Heyecandan sesli nefes alıp verme dışında başka bir şey yapamazken Timur, ellerimi arkamda kemeriyle bağladı. Deri, tenime yapışarak ellerimi hareket etmemi engelledi, kalbim sıkışmış gibi hissediyordum. Parmaklarını çeneme sararak kafamı geriye yatırdığında, gözleri çıplak vücudumda dolaştı.

"Göğüslerin kabardı." Hayran bakışlarını göğüslerimde dolaştırırken eğilerek birine ağzını kapattı. Sıcacık dokunuşlarını bırakıp nefesini üfleyerek geri çekildi, ağzını bir kere daha vücudumda dolaştırmaya başladı. Onun için sırılsıklam olduğumu fark edişiyle kendini beğenmiş gülümsemesini yüzüne yerleştirdi, beni dizlerimin üzerinde kaldırdı. "Yanağını yastığa yasla, bebeğim." Başımı yana çevirerek yastığa yaslarken ellerim belimde bağlı bir şekilde duruyordu. "Kalçaların çok güzel." Avucunu kalçalarımda dolaştırarak ayırıp okşarken kendimi ona sürtmek, tenini hissetmek istiyordum. Pantolonunu ve iç çamaşırını üzerinden sıyırarak bir kenara bıraktığında yatağın ucunda ayakta durdu, elini erkekliğine sarışını gördüm. Sıvazlayarak damarları belirginleşen penisini kalçalarımın arasına çarptı, aşağı kaydırarak kendi suyumla kayganlaştırdı.

me yaptırmayı düşünüyor musun?" Sessizliği bölerek konuştuğunda kafamı yana çevirerek ona baktım. "Tenin çok güzel."

"Güzel olduğu için lekelememem gerekmez mi?"

"Hayır, Bal." Gülümseyerek parmaklarını parmaklarıma sardı, avucumun içinden öptü. "Onu sana anlamlı gelen çizimlerle daha da harika yapabilirsin."

"Eskiden dövmeler bana iğrenç gelirdi," dediğimde bir kere daha güldü. "Ama sonra alıştım."

"Nasıl alıştın?"

Sesindeki gülüşü fark etmemek imkânsızdı. "Seninle alıştım." Çenesini omzuma yaslarken gözlerim yüzünde, gülümsemesinde dolaşıyordu. "Ama piercing istiyorum," dediğimde şaşırdı. "Lisedeyken dilimi deldirmek isterdim." Yüzünü memnuniyetsizce buruşturduğunda gülümseyerek ona baktım. "Ne? Hoş olmaz mıydı?"

"Benim dilimde olsa güzel olurdu, bebeğim." Tek kaşımı sorgularcasına kaldırırken, "Sana mastürbasyon yaparken dilimin ucundaki topla balını uyarabilirdim."

Arsız gülümsemesiyle rahatça konuşurken, "Ajax!" diyerek kaşlarımı çattım. "Arsızsın! Aklın fikrin sevişmekte."

"Hayır, aklım fikrim seninle sevişmekte."

"Başkasıyla olamaz zaten." Bunu rahatça söylediğimde neşeyle güldü. "Ama piercingi düşünebilirim."

"Göğüs ucuna yapabilirsin," dediğinde şaşkınca ona baktım. "Göğüs ucu güzel olur."

Gözlerim göğüslerime inerken fikir tuhafıma gitmemişti. "Olabilir," dediğimde her ne düşündüyse kalçalarımın altına sertleşerek yaslanan erkekliğini hissettim. "Ne düşündün?"

"Göğüs ucunu delmeyi." Koyulaşan gözleri göğüslerimde dolaştı. "İstediğin zaman göğsünü ben delmek istiyorum."

"Biliyor musun?"

"Bebeğim, dövme yapmayı da biliyorum," dediğinde yadırgamadım. Sanırım bilmemesi tuhafıma giderdi.

"O zaman yakında deneriz." Gözleri heyecanla parıldarken gülüşümü bastıramadım, çocuk gibi basit şeylere sevinirken içten içe benden önceki hayatını merak ediyordum. "Motosiklet çetesine katılmayı düşündün mü?"

Duş jelini life dökerek köpürtüp omuzlarımda ve sırtımda dolaştırırken, "Hayır," diyerek gülümsedi. "Neden?"

"Merak ettim. Madde kullandın mı?"

"Hayır, güzelim. Ben vücudumu seviyorum. Sen denedin mi?"

"Hayır." Parmaklarını omuzlarıma sararak okşadığında gözlerimi kapattım. "Çok fazla alkol tükettiğim zamanlar oldu. Eve gitmemek için sürekli partilere katılırdım, partiler benden sorulurdu ama sonra bir anda hepsi anlamsız gelmeye başladı. Varlığımı her zaman göstersem de uzun zamandır eskisi gibi dağıtmadım."

"Değişiyorsun." Lifi öne getirerek karnımda dolaştırıp göğsüme çıkardı. "Büyüyorsun ve büyüdükçe düşüncelerin, isteklerin değişiyor. Eskiden seni heyecanlandıran şeyler artık eskisi gibi heyecanlandırmıyor, çok normal."

"Her şeyden sıkılırsam?"

"Kendine yeni bir şey bulursun."

Yeşilleri yüzümde dolaşırken, "Benden sıkılırsan?" dediğimde kaşları çatıldı. "Beni sana çeken o hâllerimdi, ya seni kıracak bir hata yaparsam?"

"Yanılıyorsun." Elini yanağıma sararak yavaşça okşadı. "Sen bunlardan sıkıldığında ben vardım, güzelim. Bana oyunlar oynadın, inkâr ettin ama kapıldın. Bir anlık tutkunun yarattığı bir şey değil bu, biz tamamlandık. Seni belki erken belki çok geç buldum ama sen, bana yolumu gösteren Beatrice'sin. Seni kaybetmek istemiyorum." Gözlerime kalbinden geçen bütün duygularıyla bakarken dudaklarımı aralayıp kalbimden geçen duyguların asıl ismini söylemek istedim. İki kelimelik bir şeydi ama konuşmaya korktum. Sanki söylediğimde büyü bozulacak ve o, gidecekti. Gözlerinin içine bakarak yüzüne doğru eğilip dudaklarına kapandığımda beni anlayacağına inanıyordum.

Timur ikimizi de yıkadığında uzattığı havluya sarınarak kurulanıp, saçlarımı da kuruttum. İç çamaşırlarımı üzerime geçirdiğimde üstüme bir şeyler giymemem için uğraşıp durmuştu. Giyinip şöminenin karşısındaki koltukta, kollarının arasına yerleştiğimde huzurla dolmuştum. Kollarının arasında film izlerken filmin bitmesiyle aklıma gelen detayla, "Bana Rima ceylanının diğer rivayetini anlatmadın," dedim. "Öğrenmek istiyorum."

Timur dağılan saçlarını parmaklarıyla düzeltip gerinirken bir süre sessiz kaldı. "Nasıl öğrendiğimi hatırlamıyorum, mutlaka bir yerde okudum ama aklımda kalmadı, internette hakkında pek bir şey bulamamıştım. Rima, laneti katliamla ortaya çıkan bir hayvan, en azından yerliler öyle düşünüyor. Zamanında, Medar topraklarının henüz şehirleş-

mesinden çok önce, insanlar av için ormana giderek hayvan avlarlarmış ve bu genellikle ceylanlar olurmuş. Beyaz ceylanların eti çok güzelmiş, sarhoş edici bir tadı varmış. Beyaz ceylanlar, Rima ceylanı olurmuş, Rima, dişi ceylan yavrusu demek. Onların etleri, derileri diğer hayvanlarınkinden daha özelmiş. O kadar çok ceylan yavrusu katletmişler ki, Tanrı öfkesinin gazabını üzerlerine salmış ve bir kehanet fısıldamış, kim Rima ceylanıyla göz göze gelirse, erkek çocuğunu lanetten kurtulmak için feda etmeliydi. Dişi ölüsüne karşılık eril ölüsü. Erkek çocuğu ormana bırakılırmış o geceyi tamamlarsa ailesi onu alır tamamlayamazsa unutmak zorunda kalırlarmış. Bu kehanet ve lanetle ormana adım atmayı kesmişler, ormana yakın evdekiler şehrin merkezine taşınmış, senelerce kimse oraya ayak basmamış. Üstelik ceylan gözlü insanları da lanetli sanarak kendilerinden uzaklaştırmışlar." Şok içinde ona bakarken elini rahatlamamı istercesine omuzlarımda dolaştırdı.

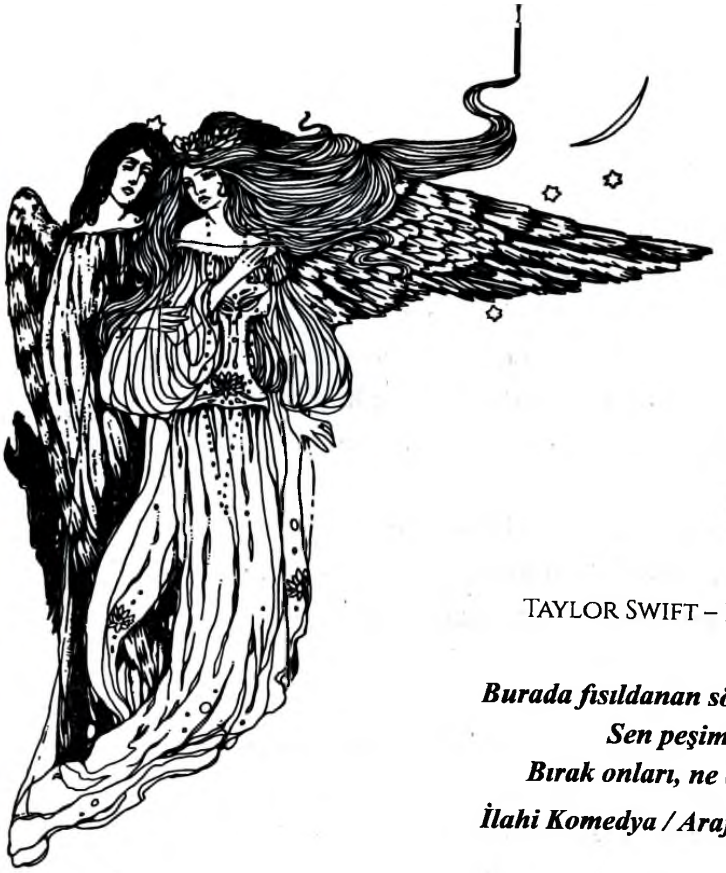
"Korkunç."

Timur onaylarcasına kafasını sallarken beni göğsüne çekti, bir süre önce parmağıma diken batan elimi avucunun içine aldı. Parmağımın ucunu öperek okşarken onun dokunuşuyla dikenin battığı noktanın yandığını fark ettim. Gözlerim kesik izine kaydı, orada kızarmış bir hâlde kendini belli ederken o ize bakmak bile midemi bulandırıyordu. Rima ceylanı aylar sonra Timur'la ilk kez karşılaştığım günün sabahında karşıma çıkmıştı. Onu görmüştüm, benim yüzümü ezberlercesine incelemişti. Onu rüyamda da görmüştüm. Ayza'nın anlattığı rivayetin parçaları sanki tek tek yerine oturuyor gibi gerçekleşiyordu.

Huzursuzluk göğsümü sıkıştırdığında Timur'a sokularak, "Beni sıkıca sarar mısın?" diye sordum.

"Hep saracağım."

Kollarını etrafıma sımsıkı dolayıp saçlarıma öpücüklerini bırakırken güven dolu sözüyle gergin omuzlarım bir nebzede olsa rahatladı.

12. Kanto

TAYLOR SWIFT – DON'T BLAME ME

Burada fısıldanan sözlerden sana ne?
Sen peşimden gelmeye bak,
Bırak onları, ne derlerse desinler!
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Avokado dilimini küçük parçaya bölerek ağzıma atıp sakinlikle çiğnerken Akın, onuncu takım elbisesinin fotoğrafını telefonunun ekranından gösteriyordu. "Hâlâ açık mavi olanda kararlıyım."

Kelebek, kızarmış ekmeğinin üzerine çilek reçeli sürerek, "Krem renginde son kararımı verdim," dediğinde ona gözlerimi devirdim. "Giray'la ortak bir tonda karar verin."

"Bence de krem." Giray kahvesini kenara bırakarak uykusuz bakışlarını bize çevirdi. "Ama inat etti."

"Karar veremiyorum, en iyi çift biz olmalıyız."

"Öyle bir şansınız yok." Pis pis sırıtarak arkadaşıma baktım. "Gelinin bile ışıltısını söndürebileceğimi biliyorsun."

"Of, sus!"

Elini havada sallarken salıncağın üzerinde bacaklarımı ileri uzatıp biraz daha yayıldım. Saat sabahın dokuzuydu ve dördümüz de kış bahçesine kurulmuş, teyzem Kayra'nın gelmesini bekliyorduk. Birazdan burada olacaktı ve gün ile saati öğrendiğimizde Akın ve Giray bizde kalmışlardı, pijama partisi yapmıştık. Orman evinde geçirdiğimiz gecenin üzerinden iki gün geçmişti. En son dün öğlen onun evinde birkaç saatliğine görüşmüştük, düğün için yapılacak davette takım elbise giye-

ceğini biliyordum ve ona uygun yaka iğnesi hediye etmiştim. Timur'u temsil edecek güzel bir tasarımdı.

"Ediz ve Kerem yine sahildelermiş." Akın'ın cümlesiyle ona doğru eğilerek açık ekranındaki fotoğrafa baktım, Kerem paylaşmıştı. Klasik bir görüntüydü, şaşırmamıştım. Ediz'in koşmaktan saçları şakaklarına, alnına yapışmıştı ve Kerem, hava soğuk değilmiş gibi üstü çıplak, kaslarını şişirerek komik bir poz vermişti. Kendini göstermeye meraklı bir deliydi.

"Yalnız Kerem sekizinci baklavaya çalışıyor belli."

Akın dudak bükerek fotoğrafın ekran görüntüsünü alıp yakınlaştırırken kafamı uzatmış onunla kaslarını inceliyordum. Giray öksürerek, "O fotoğrafı sil," dediğinde sırıttım.

"Aşkım, arkadaşımdan tahrik olacak değilim, sadece poster olarak çıkarttırıp odamıza asmayı düşünüyorum, belki bakıp örnek alırsın."

Giray'ı savunarak, "Yalnız en çelimsiz olan sensin," dedim ve Akın'a bakıp ekledim: "Çocuğa sataşma, gayet düzgün bir fiziği var."

"Sen hani en çok beni seviyordun?"

Akın gözlerini kısarak bakarken kendi köşeme çekildim. "İkinizi de seviyorum, bakmayın öyle." İkisinin arasında kalmak felâketti. "Biriniz sağ, biriniz sol meleğimsiniz."

"Hangisi şeytan yani?"

Kelebek gülerek sorusunu yönelttiğinde gözlerimi büyüterek ona baktım. "Ortalığı karıştırma, tırtıl."

Akın sonra görüşeceğiz bakışları atarken onu görmezden gelerek tabağımdakileri bitirdim. Telefonumla uğraşırken ekrana düşen bildirimle gülümsedim. Bu saatte bana mesaj atabilecek tek insan vardı. Uygulamadaki şifremi girdiğimde Timur'un mesajı açıldı ve attığı fotoğraf onay vermemle indi. Yatağında çekip gönderdiği anlık fotoğraftan yeni uyandığını anlıyordum. Siyah, arasına beyaz tellerin yerleştiği saçları düzenli değil karmakarışıktı ve bir kısmı alnına dökülmüştü. Çıplaktı. Boynunu süsleyen benlerini ve göğsünü süsleyen dövmesini inceleyerek derin bir nefes aldım. Ayrı yataklarda uyandığımız anlarda birbirimize fotoğraflarımızı atıyorduk. Bu bir anlık gerçekleşmişti ve sürdürmeye devam ediyorduk. Onunla geçirdiğim son gece Ahu'nun konusunu açmak istese de izin vermemiştim, restorandaki kavgamızdan beri bu konuyu konuşmuyorduk, beni rahatsız ettiğinin farkındaydı ve üzerime gelmiyordu ama dikkati üzerimdeydi. Ahu'ya karşı bir

hamle yapmamı istemiyordu, onu dinlemeyeceğimin de farkındaydı. Dinlemeyecektim.

"Niye ekrana bakıp gülümsüyorsun?"

Kelebek'in sorusuyla ona bakarken karşımda oturduğu için şanslıydım, ekranı göremiyordu. "Kerem çıplak fotoğraf atmıştır," diyen Akın'la gözlerimi devirdim. "Adam yiğidin malı meydanda olur sözünü çok ciddiye almış."

"Biz bu akşam Ediz'le plan yaptık, sizce ne giysem?"

"Nasıl bir planmış o?" Akın meraklı gözlerini kısarak kardeşime çevirdi. "Neredeymiş o plan yeri?"

"Söylemeyeceğim, çatla!"

Kelebek kalkmak için toparlandığında Akın uzanıp kalçasına vurdu. "Söyle kız! Yoksa saçlarını yolarım!"

"Aaa cinli!" Kelebek şaşkınlıkla ona bakarken bakışlarını bana çevirdi. "Tutsana şunu!"

"Neyi tutuyor? Köpek miyim ben, aşk olsun!"

Akın gözlerini kocaman açarak hüzünlü ifadesini takınırken Kelebek'in buna kanması birkaç saniyesini aldı. "Beraber Nerissa'da yemek yiyeceğiz."

"Krem, payetli elbiseni giyebilirsin, düşük yakalı, ince askılı olan." Kelebek şaşkınlıkla bana bakarken, "Sana yakışıyor," dedim.

"Dolabımı hangi ara karıştırdın?"

"Dolabını karıştırmadım canım, aldığın her elbiseyi Instagram hesabında paylaşıyorsun."

"Beni yakından takip ettiğini biliyordum!" Sekerek yanıma gelip kollarını etrafıma sararak yanağımdan öptü.

"Herhalde, üzerine böcek bile yerleştirdim, haberin yok." Gözlerini devirirken bu ihtimalden Ediz'e bahsetse nasıl bir tepki vereceğini merak ediyordum. Gülmemeye çalışırken bahçeye giriş yapan aracı görmemle heyecanla ayağa kalktım.

Kayra'yı getiren araç durduğunda teyzem içinden çıktı. Ona kış bahçesinde beklediğimizi mesajla söylediğim için adımlarını bize çevirdiğinde kocaman gülümsüyordum. Teyzem, annemin tam zıt görünüşüne sahipti, annemden daha kısaydı, minyon bir yüz ifadesi vardı, daha deli dolu, çılgındı. Üç sene önce aniden evlendiğini haber vermek için Devin'e gelmiş, Rus eşini bizimle tanıştırmıştı. Dedem kalp krizi geçirmediği için annem dua ederken bir yıl sonra boşandıklarını duyurmak için gelmişti. Yurt dışında fethetmediği hiçbir yer kalmamıştı,

genellikle önemli haberleri vermek ya da ardında bıraktığı bir erkekten kaçmak için yanımıza gelirdi. Geldiğinde de neşe kaynağımız olurdu.

"Ballı çöreklerim!" Kollarını iki yana açtığında Kelebek'le ona doğru atılarak sıkıca sarıldık. "Çok özledim!" Gülerek yanağından öpüp sıkıca sarıldığımda senelerdir değişmeyen, imzası olan parfüm kokusunu içime çektim. "Tırtılım, sen kilo mu aldın?"

Geri çekildiğimde meraklı bakışlarını Kelebek'te dolaştırdığını gördüm. "Aşk yaradı ona," diyerek takıldım.

"Ah, kesinlikle yaramış!" Kelebek'in yanaklarını sıkarak sulu sulu öptü. "O konuyu daha detaylı konuşacağız, Instagram'ım da sadece sizin fotoğrafınız var! Çocuğa ne büyüsü yaptıysan söyle, kullanmak istiyorum."

Gülüşlerimiz kış bahçesinde yankılanırken çocuklarla da sarıldı. kıyafetlerini değiştirmek için her geldiğinde kaldığı odaya geçti. Kayra'nın gelişiyle annem de çalışma odasından çıktığında kahvaltı masasına yerleştik. Kayra yerine oturarak konuşmaya başladığında, kahvaltı masasında saatlerce sürecek sohbetimiz başladı. Annem de şirkete geçişini erteleyerek bizimle kalırken babamın olmayışını kimse fark etmedi, eksikliği bile hissedilmiyordu. Kayra akşamüzerine doğru dinlenmek için odasına çekildiğinde, Akın ve Giray'ın gidişiyle Kelebek'in hazırlanmasına yardım etmek için odasına geçtim. Kelebek, neşeyle sevdiği bir şarkıyı açıp elbiseleriyle dans ederek şımarırken videosunu çektim, çocukların olduğu gruba attım.

"Senin söylediğin elbiseyi giyeceğim ama saçlarımı dalgalı mı yapsam yoksa toplasam mı bilmiyorum."

"Ediz, saçlarını açık beğeniyor," dediğimde şaşkınca bana baktı. "Bir keresinde Siyah'a gelirken rüzgârdan saçların uçuşuyordu, o zaman iç çekerek saçları ne güzel demişti." Gözlerini kaçırırken yanaklarının kızardığını fark ettim, kahkaha attım. "Nasıl birbirinizi fark etmediniz anlamıyorum."

"Yanlış anlaşılmaktan korkuyorduk."

"Delisiniz! Sen düştüğünde dizin kanardı ve Ediz, yarana üflerken sen ağlıyorsun diye ağlardı." O anları hatırlamamla güldüm. "Çocukken Ediz'in çillerini saymaya çalışırdın."

"Of, utandırma!" İnleyerek bana arkasını dönerken telefonuyla uğraşmaya başladı. "Hi! Ne kötüsün ya! Ben hiç senin videonu attım mı?"

"Kerem'le uyurken fotoğrafımı atmıştın, ödeştik."

"Fil hafızalı."

Homurdanışını takmazken gruba girdiğimde Ediz'in ilk cevap veren olduğunu fark ettim.

Felix Culpa
Ediz: Sevgilim benimle buluşacağın için bu kadar heyecanlanmana gerek yok sevgilim
Ediz: Bundan sonraki bütün günlerimiz beraber olacak sevgilim
Ediz: Sevgilim benim sevgilim
Kerem: Kurşun yedim sol yanımdan
Kerem: Beni aldatıyor musun? Beni beni Kerem'ini?
Kerem: Önce Timur sonra Kelebek
Timur: Benim bir suçum yok
Kerem: Nefes alsan yetiyor :/
Kerem: *@ediz* onlar bir nefeste sönüverecek çiçekler, peki ya ben?
Alya: *@kerem* sen sarhoş musun?
Giray: Hayır, on saattir bilgisayar oyunu oynuyor
Giray: Beyni sıvılaştı
Akın: Yoktu ki?

Kelebek'le kahkahalara boğulurken telefonu kenara bırakıp saçlarına şekil vermek için yardım ettim. Maşa yardımıyla saçlarını dalgalı yaptığımızda üzerinden kalın ağızlı tarakla geçerek dalgalarını dağıttım, o da makyajını tamamlamıştı. Seçtiği elbiseyi ve ayakkabıları giydiğinde çantasını omzuna takarken yatağına oturmuş onu izliyordum.

"Harika oldun!"

"Çok heyecanlandım!" dediğinde gülümseyerek buz kesen ellerini ellerime sardı. "Umarım bir şeyleri mahvetmem."

"Saçmalama! İkiniz de birbirinizi senelerdir tanıyorsunuz, ilk kez yemeğe çıkmayacaksınız."

"Ama hepsi ilkmiş gibi hissettiriyor!"

Ellerimi omuzlarına sararak onu aynaya doğru çevirirken, "Korunmayı unutmayın," dediğimde gözlerini yumarak utançla inledi.

"Of, Alya! Çok kötüsün!"

Kelebek'i heyecandan bayılmadan önce Ediz'e uğurladığımda kendime meyve tabağı hazırlayarak odama çekildim. Bilgisayarımdan sevdiğim diziyi açarak iki bölümü üst üste izlediğimde odamın kapısı ben izin vermeden açıldı, bunu yapabilecek ikinci kişi teyzemdi.

"Uykunuzu alabildiniz mi kraliçem?"

"Çok iyi geldi." Yanıma oturarak çileklerden birini ağzına attı. "Kayra yine şirkete gitmiş, benim gelişimle bile evde kalamadı."

"Klasik annem, şaşırdın mı?"

"Tabii ki hayır," diyerek güldü. "Diğeri nerede?"

"Bilmem, sevgilisiyle tatildedir." Omuz silktiğimde yüzünü buruş turdu. Teyzemin yanıma gelme amacını biliyordum, Kelebek'in yanında konuşamadıklarımızı konuşacaktık. O, aile durumunu ve benim planımı biliyordu. Babamın sevgilisini tehdit ederek kovuşum dâhil birçok şeyi anlattığımda, yolun sonunda Timur vardı ama nasıl anlatacağımı bilmiyordum.

"Sakladığın bir şey var." Parmaklarını çeneme sararak yüzümü ona çevirdi. "Gözlerini kaçırıyorsun, kesinlikle var, ne oldu? Timuçin mi bir şey yaptı?" Gözleri merakla yüzümde dolaşırken göz göze gelişimizle gülümsediğimde dudakları şaşkınlıkla aralandı. "Hayatında biri var! Biri var, değil mi?"

"Bağırma, evet, var!"

"Hemen kim bana gösteriyorsun." Kıkırdayarak Timur'un Instagram hesabına girerek telefonumu uzattığımda bir süre inceledi. Fotoğraflarını yakınlaştırarak yüzünü inceledi ve sanki bir an için tanıyarak donup kaldı. Kaşlarını çatarak bana baktı. "Nasıl tanıştınız?"

"Tanıyor musun?"

"Yok canım, nereden tanıyacağım?" diyerek ilgisizlikle omuz silkti. "Benim için fazla çıtır." Ayza'dan ve Timur'un nasıl popüler olduğundan, oradan görebileceğinden bahsettiğimde bu dikkatini çekmemişti. "Dövmeli ve yeşil gözlü erkek sevmem derken tam olarak öyle birine tutulmuşsun."

"Kaderin oyunu!"

"Timuçin hâlâ seni Kerem'le evlendirmek istiyor mu?"

"Eskisinden daha sıkı bir şekilde kararlı ve beni çıldırtıyor."

"Karşı çıkman gerekiyor, o adamın planını düşündükçe deliriyorum. Acaba alkolüne fare zehri mi katsak?"

"Senaryo kafasından çık lütfen." Babamın kulaklarını çınlatacak şeyler dile getirirken umursamadım. "Kayra, ben buradaki en güzel parıldayan elmasım ve ne istersem isteyeyim ânında kavuşuyorum, hayatımı yaşıyorum ve istediği alt tarafı Kerem'le evlenmemdi. Kerem'le bir anlaşmamız vardı ve o anlaşmaya sadık kalarak ilerlemek basitti. Biliyorum, Aksel ile her şeyi mahvettim ama şimdi çok başka." Elle-

rimi karnımın üzerine yaslarken ilk kez midemin içinde kelebeklerin uçtuğunu hissediyordum. "Bu sefer her şeyi daha fena mahvettim."

"Nasıl yani?"

"Ben sanırım Timur'a âşık oldum." Gözlerimi kapatarak heyecanla mırıldandım. "Ve ne yapacağımı bilmiyorum. Her şey ayaklarıma dolandı. Ahu, bizim gizlice fotoğrafımızı çekmiş ve babama göndermekle tehdit ediyor. Gönderdiğinde ne olacak biliyorsun."

"Bundan mı korkuyorsun?" Alaycı kahkahasını atarak yerinde doğruldu. "Kızım sen Rodas soyadına sahipsin! Ne yapabilir ki? Fotoğrafı yayar, konuşulursun, sonra? Hepsinin ağzını kapatırsın. Neden korkuyorsun?"

Buz kesen ellerimi yüzüme kapatarak sertçe ovuştururken, "Konu ben değilim!" diye inledim. "Konu kesinlikle ben değilim."

"Timur'a zarar gelmesinden mi korkuyorsun?"

"Evet." Gözlerim dolarken hüzünle ona baktım. "Aksel'in başına gelenin onun başına da gelmesini istemiyorum. Timur ilişkimizi açıkça söylememi istiyor ve bu oyundan, parıltıdan her şeyden çok sıkıldım."

"Bebeğim, Timur ve Aksel'i aynı kefeye koyma. O zaman çocuktunuz, gençtiniz. Timur'a gerçekten baktın mı? Gücü, ayaklarının üzerinde duruşu her an belli oluyor, babanın karşısında durabilir."

"Buradan gitmek, kaçmak istiyorum."

"Hoş geldin genç Kayra." Teyzem gülümseyerek beni kollarının arasına çektiğinde yanağımı omzuna yasladım. "Devin'den nasıl kaçtığımı sanıyorsun? Senin gibi isyan ederek. Sen de git, Alya. Burada kalarak ne yapacaksın ki?"

"Kelebek'i nasıl bırakırım? Annemi?"

"Bence Kelebek de buradan gitmek ister ve anneni ise buradan götürmeyi ben istiyorum."

"Nereye?"

"Dalyan'a dönebilir. Orayı seviyordu."

"Oraya girmemiz yasak," dediğimde gülümsedi. Yerimde merakla doğrulara ona baktım. "Şu Dalyan olayı ne? Annem asla doğru şekilde anlatmıyor, bir şey mi saklıyorsunuz?"

"Dalyan olayı..." Kayra derin bir nefes alırken yüzündeki gülümseme silinmiş, hüzünlü bir ifade çökmüştü. "Biz, Dalyan'a bir günah ektik, Alya. O günah büyüdü ve birinin kalbini kırdı. O, şimdi aramızda değil."

"Birini mi öldürdünüz?"

"Ne?" Soğuk gülümsemesini patlatarak kafasını iki yana salladı. "Hiçbir cinayet kalp kırığının günahı kadar büyük olamaz."

"Kim peki? Yani bunun sebebi kim?"

"Boş ver." Üzgün bakışları kısa bir an ellerinde takılı kalırken sanki ellerinde kırdığı kalbin kanlarını, parçalarını görüyordu, sanki o kırıklar avuç içlerini kesiklerle doldurmuştu. "Devin lanetli, bunu buradan kaçtığımda anladım. Buradaki hiç kimse gerçekten mutlu olamaz ve sana bir tavsiye bebeğim, kesinlikle arkana bakmadan kaç. Hiçbir şey senin mutluluğundan önemli değil." Sessiz kalışımla başımı omzuna yasladığımda saçlarımı okşarken gözlerimi kapattım. "Hâlâ babanın kim olduğunu öğrenmek istemiyor musun?"

"Bazen merak ediyorum ama bilmiyorum, öğrendiğimde ne olacak?"

"Öğrenmiş olacaksın," dediğinde gülerek geri çekildim. "Annenin ilk aşkı, hatta son aşkıydı."

"Timuçin yerine onunla olmasını isterdim."

"Annenin gerçekten ilk aşkı olabilecek tek adam. Timuçin'e âşık olduğunu sandığında, aslında sadece Alex'in bıraktığı boşluğa Timuçin'i sığdırdığının farkında değildi, evlendiğinde fark etti ama her şey için çok geçti."

"Neden ayrıldılar?"

"Babam istemedi ve Alex de burayı sevmiyordu. Herkes evinde mutludur, bazıları evlerini kendileri istediği yerde yaratır. O zamanlar ikisi de gençti ve Alex, normal olarak ünlü olmak, hayatını yaşamak istiyordu."

"Nasıl ünlü? Model mi?"

"Hayır, Dublin'de ünlü bir rock grubu var. Çok güzel şarkıları vardır." Kayra omzumu omzuma çarparak, "Çok yakışıklıydı," diyerek güldü.

"Merak ettiriyorsun," diyerek homurdandım. "Grubun ismi ne?"

"Dublin's Demons," dediğinde kahkaha attım. "Eski gruplar isimleri öyle tanınınca değiştirmediler, Instagram sayfaları var."

Merakla uygulamadan hesaplarına girdiğimde aktif kullanılan sayfanın fotoğraflarını incelerken grup fotoğrafını buldum. "Hangisi o?"

"Ortadaki esmer olan."

Fotoğrafa dokunduğumda hesabının çıkmasıyla midem düğüm düğüm oldu, gerildi. İstemsizce heyecanlanırken kafamdaki tahmin ne kadar doğru bilmiyordum. Profili açıldığında belli bir takipçisi olan hesabında bir sürü fotoğraf vardı. Son attığı fotoğrafına girdiğimde sertçe

yutkundum. Karşımdaki adama bakarken istemsizce nefesimi tutmuş, heyecanlanmıştım.

"B-Bu, değil mi?" Kayra bakışlarını ekranıma çevirip onaylarcasına mırıldandı. "Gözleri bal rengiymiş."

Gözlerim esmer yüzünde, bal rengi gözlerinde dolaşırken, "Kayla'nın kalması için zamanında çok uğraşmıştı ama evlenmiş, bir tane kızı var," dediğinde irkilerek teyzeme baktım. "Profilinde var."

"Annem hâlâ onu seviyor."

"Bence de seviyor, bazı aşklar unutulmaz."

Sertçe yutkunup telefonumu kilitleyerek kenara bıraktım. Bir ailesi varsa gerisi beni ilgilendirmiyordu. Konuyu değiştirerek Kayra'ya olan her şeyi anlattım. Bir şeyleri ona anlattıkça rahatladığımı, omuzlarımdaki yüklerin gittiğini hissediyordum. Kelebek gelene kadar dedikodu yapmıştık, onun gelmesiyle hanımefendiyi ortamıza alarak randevusundan konuştuk. Ediz, Kayra geldiği için düşünceli davranarak Kelebek'i eve bırakmış, başka bir akşam baş başa kalabileceklerini dile getirmişti. Sevgili oldukları ânı Kayra'ya anlatarak eğlenirken gece sonunda ikisi de benim yatağımda uyumaya karar vermişlerdi.

"Akşam geç gelmeyeceksin değil mi?"

Kulaklığımı takmış odamda küçük adımlarla dolaşırken karşı taraftan kısa sürede yanıt geldi. "Hayır bebeğim ama sanırım yine dans edemeyeceğiz?"

"Üzgünüm, ailem de orada olacak." Sıkkın nefes verişiyle gülümsemem silinirken konuyu değiştirmeye çalıştım. "Ayza iyi mi?" Timur sabah birkaç saatliğine Ayza'nın yerine çalışmıştı.

"Poyraz, soğuk algınlığı dedi ama bir tek o olduğunu sanmıyorum."

Lavinia'ya geçen günlerde tek başıma gitmiş, Ayza'nın molasında onunla kahve içmiştim. Masumluğu yüzüne yansıyan biriydi ve hissettiğim kadarıyla Poyraz'la arasında patron çalışandan fazlası vardı. Ayza'nın Poyraz'a baktığı her noktaya gözlerindeki kırgınlıklar dökülüyordu.

"Kavga mı ettiler acaba?"

"Bizi ilgilendiren bir şey değil, boş ver. Onların hikâyesi henüz başlamadı." Merak içimi kemirse de özel hayatlarına burnumu sokmak istemiyordum. "Elbisen ne renk? Beyaz mı?"

Keyifle gülerek, "Kırmızı," dedim. "Beyaz rengini özel anlarda giymeyi seviyorum. Neden sordun?"

"Takımımın mendilini ona göre seçeceğim."

"Ajax! Çok tatlısın."

"Hazırlandığında bana fotoğrafını at." İstekli sesiyle keyifle gülerken konuşmasına devam etti. "Herkesten önce görmek istiyorum."

"Büyük ihtimalle ilk Kelebek görecek."

"Kelebek istisna sayılır, fotoğraf atmayı unutma."

"Oraya geldiğimde göreceksin, biraz meraklan."

"Bal!"

Sızlanışıyla gülerek, "Artık kapatmalıyım," dedim.

"Güzel bebeğim. Bana iç çamaşırlarınla da fotoğrafını at."

Boğuk sesi göğsümü sıkıştırırken, "Haylaz," diye mırıldandım. "Kapatıyorum, öptüm."

Telefonumu şarja takarak banyoya geçtiğimde hızlıca duş aldım. Hazırlanmam için ayarladığımız ekibi odama alarak makyaj koltuğuma kurulduğumda benimle ilgilenmelerini aynadaki yansımadan izlemeye başladım. Makyajım ve saçım elbiseme uygun şekilde yapılırken telefonumla uğraşıp anlık komik fotoğraflar çekerek gruba attım.

Hazırlıklarım tamamlandığında çalışanlar gitmiş, çoktan elbisemi üzerime geçirmiş, aynanın karşısında kendimi inceliyordum. Kırmızı, saten elbisemin ince askıları omuzlarımı süslerken v yaka gelerek iç içe geçen kısmından aşağı dökülen parçalar göğüslerimi sarıyordu, belime tam oturmuş, zayıflığımı ve vücudumun göz kamaştıran orantılı ölçülerini gözler önüne sermişti. Yırtmacıyla uzun bacağım adım attıkça ortaya çıkıyordu. Saçlarımı her ne kadar dalgalı bırakmak istesem de Kelebek dâhil herkes toplamamdan yana olduğunda itiraz etmemiştim. Ensemde küçük bir topuz şeklinde toplanmıştı ve hoşuma gitmişti. Aynanın önünde fotoğrafımı çekerek Timur'a gönderdim.

Beatrice: Ayna sana yine bir güzellik sunuyor.

Dante: Nefes kesicisin

Dante: Aynaya baktığın her an beni hatırladığını biliyorum.

Dante: Ve beni düşündükçe ıslandığını da

Dişlerim dudaklarımı zedelediğinde gülümseyerek parmaklarımı ekranda dolaştırırken fotoğrafımın karşılığını istiyordum.

Beatrice: Sıra senin.

Saniyeler sonra fotoğrafı ekrana düştü, çoktan hazırlanmış, çocukların yanına geçmişti. Kendimle ilgili son dokunuşları gerçekleştirerek çocukların geleceği zamana kadar oyalanırken bir süre sosyal medya hesaplarımda takıldım. Akın ve Giray, sık sık ne yaptıklarını paylaştıkları için onları takip etmek basitti. Timur, grubun içinde olduğu bir fotoğraf paylaşmıştı. Kerem'in ise bütün geceyi kaydedeceğini bilerek onun gönderilerine bakmayı yarına bıraktım.

Tabletimden Wattpad uygulamasına girdim, kütüphanemde az sayıda ekli hikâyelerden Ayza'nın yeni paylaşmaya başladığı hikâyenin yeni bölümünü açıp okumaya başladığımda, eklediği görselleri incelerken bölüme başlayışımla içine dalıp gittim. Akın arayarak geldiklerini haber verdiğinde Kelebek'le aşağı indik, evimizin geniş bahçesini parlaklığıyla süsleyen beyaz limuzinin içine yerleştik. Timur ve Kerem'in ortasına oturdum. Kelebek, Ediz'in yanına yerleşirken Deniz'in de Kerem'in diğer tarafına oturduğunu fark ettim. Göz göze geldiğimizde nazik gülümsemesini yüzüne yerleştirdi, aynı şekilde karşılık verdim.

Bacak bacak üstüne atarken gözlerim yanımda oturan Timur'a kaydığında göz göze gelişimizle derin bir nefes aldım. Tamamen siyahların içindeyken kırmızı mendil takmasını istememiştim. Üzerinde görmek istediğim tek renk, hediye ettiğim yaka iğneleri olmalıydı. İsteğimi kırmamıştı ve şimdi bir kere daha doğru karar verdiğimi biliyordum. Bütün siyah rengine sığınışının içinde benden taşıdığı hediye onun üzerine konan tek renkti ve bu hoşuma gitmişti. Gömleğinin yakalarını süsleyen beyaz altından iğneler iki kartal şeklindeydi. İkisinin de içinden geçen zincirler yaka kısmına yarım ay şeklinde dökülüyordu.

Düğün, annemin tarafına ait olan, Devin'in en büyük otelinde yapılacaktı. Özel anlar orada gerçekleşirdi. Çok uzakta olmadığı için limuzin dakikalar sonra bahçesine giriş yaparak yavaşladı. Hepimiz dışarı çıktığımızda magazin ekibinin kameralarının bize dönmesiyle yüzüme sahte gülümseyişimi yerleştirdim. Kerem yanıma gelerek kolunu belime sardığında rollerimizi kostüm gibi üzerimize giyindik ve çocuklardan uzaklaştık. Kameralar direkt bizi esir alırlarken patlayan flaşlar can sıkıcı olsa da katlanmaya alışmıştım. Kerem dudaklarını şakağıma bastırarak pozunu verirken daha samimi gülümsemeye çalıştım. Sordukları evlilik sorularını geçiştirerek el ele içeri girip onları ardımızda bırakmamızla birazcık da olsa rahatladım. Çocuklar çoktan bizim için ayrılan masaya geçmişlerdi. El ele yanlarına ulaştığımızda korkak bakışlarımı Timur'a çevirdim, göz göze geldik. Kaşlarını çatarak bakışlarını önüne

çevirirken bundan rahatsız olduğunu biliyordum ama benim için birkaç saatliğine olsa da dayanmalıydı. Alkol ve yiyecek servisleri yapılıyordu, Dora her şeyi en ince ayrıntısına kadar düşünmüştü. Kadehimdeki alkolü yavaşça tüketirken ailelerimiz de onlar için ayrılan masaya geçmişlerdi. Babam zehirden bakışlarını bana çevirerek Kerem'le yakınlığımı ölçerken bakışlarını fark etmemiş gibi davranıyordum. Kerem, tek kolunu belime sarmış alkolünü tüketerek Ediz'le konuşuyordu.

"Ailelerimiz geldi." Kerem'e bakarak konuşup dikkatini çektim. "Yanlarına uğrayalım."

"Olur, güzelim." Geri çekilerek beni yönlendirirken yan yana masaya ulaştık.

"Çok güzel olmuşsun, kızım."

Anneme gülümseyerek bakarken Kayra, "Harika olmuşsun, bebeğim!" dediğinde sarılışına karşılık verdim.

Zaman yavaşça akıp geçerken Tibet ve Dora aramıza katıldıklarında, gülümseyerek masamızda onları izliyordum. Dora, vücuduna yakışan harika bir gelinlik seçmişti ve küçük dokunuşlarla Tibet'in siyah takımı, gelinliğine uymuştu. İlk danslarını gerçekleştirirlerken Ediz, Kelebek'in elinden tutarak kalabalığın arasına çekti. Tedirgin bakışlarımı göz göze gelmemeye çalıştığım Timur'a çevirdiğimde sertçe yutkundum. Elindeki kadehte bulunan alkolü kafasına dikerken kaşları çatık, yüzü öfkeliydi. Benim için bile bu âna katlanamıyordu. Moralimin bozulmaması için çırpınsam da bu imkânsız geliyordu.

"Dans etmelisiniz," diyerek Deniz konuştuğunda ona baktım. "Baban size bakıyor."

"Deniz-"

"Üzülmüyorum." Gülümseyerek elini koluma sardı. "Aranızdaki arkadaşlığı biliyorum, eskiden üzülürdüm ama artık değil, inan bana. Kerem'in beni ne kadar çok sevdiğini biliyorum."

"Böyle olsun istemezdim."

"Sorun değil, eğlenmene bak."

Gülümsemeye çalışırken Kerem'e baktığımda göz göze geldik, mesajımı aldığında bana doğru gelerek elimi kavradı. Dans edenlerin arasına geçerken alkışların bizim için olduğunu biliyordum. Kerem'in kollarının arasına girerek kollarımı omuzlarına sardım.

"İlk kez gerildim," diye mırıldandığımda gülümsedi. "İlk kez rol yapmak zor geliyor."

"Gülümseyişimi ameliyatla yüzümden kazıyacaklar," dediğinde güldüm. "Çenem ağrıdı."

"Bu gece umarım hemen biter." Onaylarcasına kafasını sallarken birbirimize yakın duruyorduk. "Deniz, tatlı biriymiş."

"Hadi ya!" Alayla kaşlarını kaldırıp güldü. "Günaydın." Gözlerimi devirirken, "Doğum günün yaklaşıyor, heyecanlı mısın?" diye sordu. "Gerçi bir yaş daha yaşlanacaksın ama?"

"Çok bir şey kaybetmiyorum."

"Yeni yaşınla beraber değişmeye başladın," dediğinde ona baktım. "Artık eski Alya değilsin."

"Bu kötü bir şey mi?"

"Hayır, kendi benliğini buldun." Parmak uçlarımdan tutarak beni kendi etrafımda döndürüp bir kere daha kollarının arasına çekti. "Olman gerek kişisin, olmak zorunda olduğun kişi değil."

"Ama hâlâ babama karşı gelemiyorum."

"Her şey bir anda olmak zorunda değil. Belki de her şeyin bir zamanı vardır."

"Zamanın bizim en iyi dostumuz ama bir o kadar da düşmanımız olması ne tuhaf."

Şaşkınlıkla mırıldandığımda Kerem sessiz kalmayı tercih etti, şarkı boyunca dans ettik ve ben, Timur'a bakamadım. Onunla göz göze geldikçe geriliyordum. Şarkının bitmesiyle masaya ulaştığımızda Timur'un üzerinden sızan ona ait parfüm kokusunu aldım, bakışlarımı ona çevirdiğimde sertçe yutkundum. Parmaklarını yakalarında dolaştırırken eklemleri bembeyaz kesilen ellerinin titrediğini fark etmemek imkânsızdı. Öfkesi dakikalar geçtikçe artıyordu ve kendini tutmaya çalıştığının farkındaydım. Bakışlarımı önüme düşürdüm, etrafımızda dolaşan garsonların birinden şampanya kadehini alarak alkolü büyük yudumlarla mideme yolladım. Dakikalar geçtikçe iğne üzerindeymiş gibi hissederken yaptığım her hareket önceden düşünülmüştü, kontrollüydü. İstediğim gibi eğlenemezken birilerinin bir şey anlayacağını düşünmek beni geriyordu. Onunla dikkat çekmeden konuşmak için an kollarken bir an için göz göze gelişimizi umursamadan hareketlendi ve çıkışa ilerledi.

"Lavaboya gidip geleceğim."

Arkadaşlarıma seslendikten sonra minik çantamı alıp adımlarımı büyük salonun dışına çevirdim, tuvaletlerin olduğu tarafa geçmeden dönen kapıdan çıkarak dışarı adım attığımda gecenin ayazı tenime diş-

lerini geçirdi. Sigara içilen alana yönelirken gitmemesini diliyordum. Bahçenin sonuna doğru ilerledikçe onu görmemek öfkemi ortaya çıkararak harlarken ona dair bir şey arıyordum. Sigarasının ucundaki cılız ateşin parıltısını gördüğümde bahçenin etrafına dizilmiş ışıkların uzağında duran onu zor olsa da seçebildim.

Karşısına geçerek gözlerinin içine bakarken sigarasını dudaklarına yaslayarak derin nefes aldı, yeşillerine yansıyan öfkenin ateşi sönmemişti. "Baban gösterinizden hoşlandı mı?"

"Bunu yapma!"

"Ne yapmayayım, Alya?"

İsmim dudaklarından taşarken ilk kez senelerdir duyduğum ismim bana yabancı geldi. Bal, güzel bebeğim değil, Alya...

"Zorunda olduğumu bilerek beni buradan vurma."

"Zorunluluğun ne, Alya?"

İsmime vurgu yaparken beni kırdığının farkında değil miydi? Yumrular boğazıma dizilerek nefesimi keserken gözlerime dolan yaşları geriye iterek omuzlarımı dikleştirdim. "Beni hiçbir zaman anlamayacaksın." Kırgınlığımı öfkemle bastırarak gözlerinin içine baktım. "Bana güvenmiyorsun, değil mi? Küçücük bir şeye bile benim için katlanamıyorsun ve bunu görmek can yakıcı!"

Arkamı dönerek ilerlerken gücümün beni terk etmemesi ve yere devrilmemek için çırpındım, etrafımı saran kollarla ürperdim. Timur'un sıcaklığı değil, bu sefer soğukluğu tenime saldırdı, sırtımı arkamda kalan duvara yaslayarak üzerime kapandığında gürültülü nefesleri dudaklarıma çarpmaya başladı. "Deliriyorum!" diye gürlediğinde yutkunarak ona baktım. "Deli gibi kıskanıyorum seni, farkında değil misin? Kendimi kaybediyorum."

"Kıskanacağın bir şey yok!"

"Var! Siktiğimin anlaşması umurumda değil, herkesin seni onunla mükemmel bir çift gibiymiş görmesini istemiyorum. Gizli kalmak istemiyorum." Şaşkınlıkla ona bakarken alnını alnıma yaslayarak gözlerini gözlerime dikti.

"Timur-"

"Parıltını kimse görmesin, Bal. Sadece benim için parılda, olmaz mı? Dayanamıyorum, bir köşeye çekilip izlemek bana göre değil, kendimi tutamıyorum."

"Bunu yapmak zorunda olduğumu biliyorsun."

"Bizi açıkla." Gözlerimi kaçırışımla elini çeneme sardı. "Çok bahsettiğin güçlü Alya Lydia şimdi de ortaya çıksın ve bizi açıkla. Bizi özgür bırak, Bal."

"Timur, yapamam."

Hüzünle ona bakarken yüzüne yerleşen öfke katlanarak arttı, yumruğunu arkamda kalan duvara çarparak üzerimden geri çekildi. "Korkaksın! Babanın sana sunduğu şeyleri kaybetmekten deli gibi korkuyorsun!" Dudaklarımı konuşmak için aralarken elini yüzümün yanına, duvara yaslayarak yüzüme eğildi. "Ama onları kaybetmemek için çırpınırken yanında olanları kaybedeceksin."

"Beni tehdit etme!" Sesim bahçede yankılandığında güçsüz yumruğumu göğsüne çarptım. "Zaten kaybetmemek için bunlara katlanıyorum!" Çaresizce bağırdığımda yüz ifadesi sertleşerek dondu. Dudaklarım sadece iki kelimenin çıkması için titreyerek kıpırdanırken dudaklarımı birbirine bastırıp söyleyeceğim o iki kelimeyi yuttum. "Sana en başında açıkladım, bu oyunun nedenini bilerek bana böyle saldıramazsın! Ben mutlu muyum sanıyorsun, bencillik yapma! Bana güvenmiyorsan yapabileceğim bir şey yok, ben de yoruluyorum!" Çaresiz bakışlarım yüzünde dolaşırken, "Çok yoruldum, Timur," diye inledim. "Yemin ederim çok yoruldum, dayanamıyorum, yanında dinleniyorum ama sen böyle yaptıkça daha çok mahvoluyorum." Bakışlarını önüne düşürürken gürültülü nefeslerini duyuyordum. Hiçbir şey söylemeden cebinden sigara tabakasını çıkararak içinden bir tane aldı, dudaklarına yerleştirdi. Sigarasının ucuna kalbimde yanan ateşi bulaştırarak yakarken sessiz kalmasından nefret ediyordum. Sessiz kalması kelimelerle yaralayan hâlinden daha yaralayıcıydı.

"Bu konuşmaya şimdi devam etmek istemiyorum," dediğinde öfke bir kere daha kırgınlığımı bastırarak ortaya çıktı.

"Devam etme, Timur." Ona doğru ilerleyerek yumruğumu bir kere daha göğsüne çarptım. "Sen hiçbir şey söyleme!"

"Bana bunun için kızamazsın," dediğinde ona baktım. "Ben sadece özgür olmanı istiyorum."

"Bunu isterken de beni yaralıyorsun, tebrik ederim." Alaycı gülümseyişimi yüzüme yerleştirerek duygularımı bastırırken, "İstediğine kavuştun," dedim. "Aferin."

"Bal-"

"Konuşmak istemiyorum, Timur."

İlk ismini vurgulayarak söylediğimde benim hissettiğimi hissetmesini istiyordum. Gözlerinden geçen acı beni amacıma ulaştırırken bundan hoşlanmamıştım. İlk kez bir şeyden karşılık alırken hoşlanmamıştım. Arkamı dönerek bir kere daha otelin içine geçtiğimde babamın bakışlarını umursamadan arkadaşlarımın olduğu masaya ilerledim. Dakikalar sonra Timur da geldiğinde üzerindeki sigara kokusu hoşuma gitmemişti. Yüzümdeki yapmacık gülümseyişle çocukları dinlemeye çalışıp, oklar bana yöneltildiğinde konuşurken zaman akıp geçiyordu.

"Sen iyi misin?" Gece sonlanırken ailelerimiz yemek yiyerek sohbet etmek için otelin restoranına geçmişlerdi. Kerem, kolunu belime sararak varlığını hissettirirken ona baktım. "Makyajının kapatamayacağı kadar kötü görünüyorsun."

"Çok teşekkürler."

Göz devirişimle, "Ne oldu?" diye sordu. "O da iyi değil, farkındayım. Konuşmak ister misin?"

Bizi getiren limuzin götürmek için beklerken Timur hiçbir şey söylemeden uzaklaşıp taksiye bindiğinde iç çekerek Kerem'in omzuna yaslandım. "Kavga ettik," diye fısıldadım. "Ve ne yapacağımı bilmiyorum."

"Sahile inelim." Limuzine yönlendirdiğinde itiraz etmedim. Yan yana otururken telefonuyla uğraşıyordu, göz ucuyla Deniz'e haber verdiğini okudum. Onun da gelmesini isterken benim için sorun değildi. Çocukları evlerine bırakarak Kerem'in şoföre söylemesiyle onun evinde indik ve aracına geçtik.

"Sıcak bir şeyler içmek ister misiniz?"

Kafamı iki yana salladığımda Kerem, kendisi ve Deniz için kahve aldı, arabayı sahil kenarına park ettiğinde dışarı çıkarak kendimi soğuk havaya attım. Temiz havayı içime çekerek sıkışan göğsüme bir faydasının olmasını diliyordum. Etrafıma sarılan örtüyle kafamı soluma çevirdiğimde Deniz'le karşılaştım. Elindeki kalın şalı omuzlarıma bırakarak geri çekilip kahve bardağıyla arabanın önüne yaslandığında onun da omuzlarında Kerem'in ceketi vardı.

"Aranızın iyi olduğunu sanıyordum?" Kerem karşımda durmuş merakla bana bakıyordu. "Düğünde bir şey oldu."

"Bu durumu açıklayamamamdan rahatsız." İkimizi göstererek Deniz'e baktım. "Sana sürtük gibi davrandığımın farkındayım ama bir şeyi merak ediyorum, nasıl başa çıktın?"

Deniz şaşkınlıkla bana bakarken kahvesini dudaklarına yaslayıp bir süre sessiz kalma hakkını kullandı. "Aslında oldukça zordu." Kerem'le

göz göze gelmemeye çalışarak bana baktı. "İlk zamanları düşünürsek, Kerem'in bana âşık olduğunun farkındaydım ama şüphe insanın en büyük düşmanı, beni de çok fazla alt etti."

"Bebeğim." Kerem yanına yaklaşarak onu sarmak istese de dışarıda bu kadar özgür değildik. "Seni seviyorum."

"Biliyorum ama bazen, aslına bakarsan en çok regl döneminde insan çok kötü şeyler düşünüyor."

"Timur'un regl olmadığına eminim," diyerek gülümsemeye çalıştım. "Sanırım sen en başında ne yaşıyorsan onu yaşıyor ama bizim aramızdaki ilişki daha farklı. O öfkeleniyor, ben öfkeleniyorum ve asla kimse alttan almıyor."

"Alttan almak ve Alya Lydia Rodas?" Kerem dudak büktüğünde somurttum. "Timur hiç mi alttan almıyor?"

"Alıyor tabii," diyerek kafamı sağ omzuma yatırıp alayla gülümsedim. "Kırıp parçaladıktan sonra."

"Peki, ciddi bir şey soracağım." Deniz yerinde doğrularak bize baktığında dikkatimi ona verdim. "Gerçekten bu aranızdaki anlaşma ne zaman bitecek, yani bir zaman, tarih olsa sabretmek onun için daha basit olabilir. Basit bir şey değil, buna alıştım demek bile bana delice geliyor ama tarih olması her şeyi basitleştirebilirdi."

Kerem sessiz kalma hakkını kullanarak bana bakarken, "Keşke bilsem," dedim. "Ama sonsuza kadar sürecek değil, üniversite bittiğinde ikiniz kaçacaksınız, biliyorum ve gerçekten size ayak bağı olmayacağım."

"Öyle söylemek istemedim." Deniz şaşkınlıkla bakarken esen soğuk hava yüzünden yanakları, burnu kızarmıştı. Kerem'in ceketine biraz daha gömülürken tatlı görünüyordu. Kerem'le yan yana gerçekten yakışıyorlardı. "Normal birine bu anlaşmayı anlatsak bize deli diyebilir ya da hangi diziden rol çaldığımızı sorabilir ama ikinizin hayatını düşününce çok da absürt gelmiyor. Timur'un bir yerde eğer sana güveniyorsa buna katlanması gerekiyor."

"Katlanması gerekiyor?" Kerem şaşkınlıkla kaşlarını havaya kaldırıp sevgilisine baktı. "Bebeğim, bu çok sertti."

"Tamam, ilk zamanlardaki ağlayan hâlimden sıyrıldım ve bunda kesinlikle Alya'nın uslu durmasının da yararı var."

Oklar bana döndüğünde gülerek, "Kerem de uslu duruyor," dedim. "Rahatsız edecek bir şey yapmıyor."

"Kesinlikle yapmıyorum," dedi. "Yaparsam Timur güzel yüzümü mahvedebilirmiş gibi geliyor."

"Korkak."

Takılışıma Deniz de karşılık vererek, "Korkak," dediğinde kendimi tutamayarak kahkaha attım. "Seni Timur'un evine bırakalım mı?" Teklifiyle şaşırarak ona baktım. "Bence bu konuyu tekrar konuşmalıyız, üstü kapanmayan konular huzursuzluktan başka bir şey vermiyor."

Kerem kaşla göz arasında Deniz'in alnından öpüp güldü. "Sevgilim diye demiyorum ama çok zeki."

"Günaydın."

Deniz, onun koluna vurarak sataşırken tekrar arabaya geçtiğimizde beni bırakacakları yer belliydi. Timur'un evi çok uzak olmadığı için kısa sürede ulaştığımızda gergindim. Çok gergindim. İnsanlarla kendimden parça verip konuşacağım kadar bir şeyler paylaşmazdım. Onları dinlerdim, aynı yıllardır Ediz'in Kelebek'e olan aşkını dinlemem gibi. Akın'ı da Giray'a açılana kadar geçen dönemde omzumda teselli etmiştim ama asla kendimden bir şey anlatmamıştım. Ailemin içinde olanları, Kerem'le anlaşmamı bile tamamen bilmezlerken şimdi birine kafamın içinden geçen her şeyi tamamen anlatmak imkânsız gibi geliyordu. Dört tarafım duvarlarla çevrilmiş ve ilk kez kapana kısılmış gibi hissederken sorun bir tek ailem, yaşadıklarım ve sırlarım değildi. Sorun aşk ve peşinde sürüklediği düşünce ile duygu karmaşıklığıydı. Ben ikisini de ilk kez tadarken ne bok yiyeceğimi asla bilmiyordum.

Öfke ve karmaşıklık göğsümü sıkıştırırken çocuklara veda ederek dışarı çıkıp topuklularımın üzerinde düşmeden, kendimden emin adımlarla karşımdaki eve ilerledim, dış görünüşümün aksine içeride bir enkaz vardı. Sanki elmasın içine hapsolan ruhum dışarıdan birçok darbe almıştı ve her darbede koruma kalkanımın gücü azalıyordu.

Telefon kabımın içinde duran anahtarı çıkararak kilitsiz kapıyı açtığımda gözlerimi devirdim. Her seferinde uyarmama rağmen kapısını kilitlemeyi unutuyordu. İçeri girişimle kısık müzik sesinin evin içinde yankılandığını duydum, koridordan geçerek salona ulaştığımda onu yatağında otururken buldum. Üzerindeki ceketi, gömleği çıkartmış, sadece kumaş pantolonuyla otururken camlar soğuğa rağmen açıktı. İçerisi alkol ve sigara kokuyordu, yüzümü buruşturmamaya çalıştım. Topuklu ayakkabılarımı çıkararak kenara bıraktığımda elindeki viski şişesini bırakıp bana baktı. Zaman geçtikçe uzayan saçları, dağınık bir şekilde alnına dökülmüştü, yüzünün rengi soğukla beraber çekilmiş, gözleri sigara dumanından ve alkolden kızarmıştı.

"Harika manzara."

Takılışıma dudağının ucuyla gülümseyerek karşılık verdi. Gözleri çıplak bacaklarımı süzerken, "Harika manzara olabilir," diyerek beni taklit etti, "elbisenin eteklerini biraz daha yukarı sıyırırsan." Şişeyi dudaklarına yaslayarak büyük yudumlar alırken sessiz kaldım. "Gelirken iç çamaşırını çıkarttın mı?"

"Pislik yapma."

"Ağzımın pislik yapmasını seviyorsun."

Omuz silkerken sinirlenmemek için derin bir nefes aldım. "Konuşmamız gerekiyor."

"Siktir et, gel buraya sevişelim."

Gözlerim elindeki şişede dolaşırken, "Bok gibi davranma," dediğimde güldü. "Ciddiyim, konuşalım."

"Konuşacak bir şey yok."

Beni görmezden gelerek şişenin ağzını dudaklarına yasladığında öfkeyle ayağımı yere çarparak, "Timur Ajax!" diye parladım. "Göt gibi davranma da benimle konuş."

"Öfkelenince ağzın bozuluyor." Şişenin son yudumlarını bitirip ayağa kalktığında vücudu gözlerimin önünde devleşmişti, iç çektim. Benden uzun olması sorun değildi, hiç olmayacaktı, aksine karşımda kocaman durması beni tahrik ediyordu. "Bunu sevdim."

"Düğünde olanları konuşmalıyız."

Ellerini pantolonunun ceplerine koyarak, "Bizi açıkla ve bu saçmalık bitsin," dediğinde çığlık atmak istedim. "Durumunu anlamaya çalışıyorum ama bu bana göre değil, sana bir şey hissetmemesi ya da sevgilisinin olması sikimde bile değil. Herkesin sizi mükemmel bir parça olarak görmesi hoşuma gitmiyor. Onunla parıldamanı istemiyorum."

Bencildi. Bencillik damarlarında kan diye akıyordu.

"Timur, sana durumumuzu anlattım. Lütfen bunu yapma, her şey yeterince zor."

"Sanırım durumu zorlaştıran benim?" Yıkılırcasına koltuğun başlığına yaslanarak elbisemin eteğini kucağımda topladım. "Geldim ve hayatını mahvettim."

Onaylarcasına kafamı sallarken alaycı gülümseyişi yüzüne yerleştiğinde gerçekten suratının ortasına bir tane patlatmak istiyordum. "Geldin ve ne istediğimi fark ettim," dedim. "Ve yalan söylemeyeceğim, bu anlaşma senden önce benim için çocuk oyuncağıydı, artık öyle değil."

"Çünkü her şeyi bok ettim."

"Kendine hakaret etmeden konuşabilir miyiz?" Kendimi tutamayarak parladığımda suratını buruşturdu. "Beni gerçekten öfkelendiriyorsun!"

"Bak, değişmeye çalışan bir tek sen değilsin, senden önceki hayatımı anlatmamı ister misin? Restoranda gelen teklifleri duyunca bile çıldırdın ve şimdi benim bu durumdan rahatsız olmam mı sorun?"

"Ama bu zorunluluk!" Sesim evinin içinde yükselerek dağılırken gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım. "Neden anlamıyorsun? Beni bir kafese kapattılar, çıkışı bulmaya çalışıyorum, tek yapman gereken yanımda olmak. Berbat bir durumun içinde olduğunun farkındayım ama Deniz bile buna katlanabiliyor."

"Deniz bile?" Kaşları çatılırken, "Alya, eve dön," dedi. "Sonra konuşalım, yoksa kalbini kıracağım."

"Ne?" Ayağa kalkarak karşısına dikildim. "Doğru olan bu! İkisinin senelerdir süren bir ilişkisi varken aralarındaki kara kediydim ve kız bunu idare etti ama senden birkaç ay istemem sorun oluyor!" Sesim her kelimemde biraz daha yükselirken öfkeden yüzü kızarıyor, geriliyordu. "Senden tek bir şey istiyorum, anlamak bu kadar mı zor?"

"Evet, zor!" Kükreyişiyle irkilerek geri çekildiğimde kaşlarım çatıldı, kollarımı savunma içgüdüsüyle göğsümde birleştirdim. "Kapana kısılmış gibi hisseden bir tek sen değilsin!"

Yeşil gözleri öfkesini yansıtarak gözlerimin içine bakarken geri çekildim. "Biliyor musun, bencil götün tekisin." Eteğimi avucumun içinde toplayarak sıktım. "Ben senelerdir bu kafesin içindeyim, seni tamamen içine çekmemek için çırpındım! Sen o kafesin içine girdin ve ilk adımını attığın anda her şeyi yüzüme çarpıyorsun. Sana istemediğimi ve bunu kaldıramayacağını söylemiştim!"

"O yüzden ilk fırsatta kucağıma atladın," dediğinde donup kaldım. "Sen de istiyordun, dile getirmemen sorun değil, gözlerinde görüyordum. Beni istiyordun. Seni sevmem için çırpınıyordun."

"Sanırım-" Kocaman bir yumru boğazıma otururken derin bir nefes almaya çalıştım. "İstemem hataymış." Hiçbir şey söylemeden karşımda dururken konuşmasını da istemiyordum. "Tekrar hatırlattığın için teşekkürler."

"Alya-"

"Konuşmanı istemiyorum çünkü her seferinde beni daha fazla kırıyorsun." Arkamı dönüp kaçma isteğiyle yanıp tutuşurken elini bileğime sarıp tuttuğunda sertçe çektim. "Dokunma! Bana bok gibi davranıp sonra dokunamazsın! Ama aptallık benim." Ayakkabılarımı elime

alarak dolan gözlerime içten küfrederek ona baktım. "Bir kere özgür davranmak istedim ve hata yaptım."

"Hata olduğumun farkındayım."

"Hayır, keşke hata olsaydın." Öfkemi gülüşümle bastırarak ona baktım. "Bencil, aptal ve son derece kalp kıran aptalın tekisin."

Kapıyı ardımdan sertçe kapatarak kendimi soğuğa attığımda çıplak ayaklarım yerle temas ediyordu. Ağzımın içinde homurdanarak adımlarımı bahçesinden uzaklaştırıp telefonumdaki uygulamadan kayıtlı konumu açarak taksi çağırdım. "Göt kafalı göt." Omzumun üzerinden arkama bakmak istesem de yapmadım. Soğuktan titrerken kenara yaslanarak topuklularımı ayaklarıma geçirdim. "İnsan ardımdan gelir, ceket falan verir, bencil piç." Geri dönüp topuklu ayakkabımı kafasına geçirmemek için kendimi tutarken soğuktan buz kesmiştim. Taksi geldiğinde içeri yerleşerek arkama yaslandım, eve dakikalar içinde ulaşsam da yol bana işkence gibi gelmişti. Odama ulaşmamla telefonumu sessiz alıp kendimden uzağa fırlattım. Üzerimdeki elbiseyi ve külotumu çıkararak banyoda yere bıraktığımda sıcak suyun içine sığınmak iyi gelmişti. Çenemin altına kadar suya gömülmemle üşüyen bedenim gevşeyerek rahatlamıştı, üzerime çöken ağırlık suyun içinden çıkmamam için beni dibe çekiyordu. Zorlukla dışarı çıkıp durulanarak bornozuma sarındım. Saçlarımı kurutarak odama geçtim ve temiz iç çamaşırlarımı giyerek sweatshirtlerden birini üzerime geçirdim, yatağıma uzandım. Yorganımın altına sığındığımda gözlerim tek kişilik koltuğun üzerinde duran telefonuma kaydı. Bildirim ışığım yanıp sönse görebilirdim, bir süre gözlerimi dikip bekledim ama hiçbir şey yoktu.

"Şaşırmadım." Yüzümü yastığa gömerek çığlığımı yuttum. "Hiç şaşırmadım."

13. Kanto

TAYLOR SWIFT – GETAWAY CAR

Ateş ne denli çoksa, o denli çok verir kendini.
Böylece ne denli yayılırsa sevgi,
O denli çoğalır sonsuz erdem, üzerinde.
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Etrafım istediğim zaman kalabalıklaşmıştı, bütün o kalabalığın içinde yalnız ve tek başıma büyümüştüm. Tek başıma her şeyi öğrenirken kendi kendime yarattığım kurallar vardı. Kendimden başkası önemli olamazdı, canım yanarsa can yakardım. Bencil biri olmalıydım, değilsem bile öyle davranmalıydım ama en önemlisi etrafıma ördüğüm duvarlardan içeri kimseyi almamalıydım. Hiç kimseyi. Ben kendi kendime koyduğum kuralların hepsini iki ay içinde yıkmıştım.

Her zaman parıldayan, sert çizgileri ve kuralları olan, herkese kök söktüren Alya Lydia Rodas, kendi kurallarını yıkmıştı. Kendi kurallarını gözü kapalı yıkmadan önce ilk kez birinin sert duvarlarına çarpıp dizlerinin üzerine düşmüştü.

Duygularını kolayca dışarı vurmayan insanların içinde kocaman bir mezarlık olurdu, her şeylerini oraya gömerlerdi. Göğsümde kocaman bir mezarlık vardı, kalbimi gömmüştüm ve o toprağın altından tekrar yaşamak için son bir şansla dışarı çıkmıştı.

Odamın kapısı beni uyandırmamaya çalışan biri tarafından yavaşça açıldığında gözlerimi açmadım, yerimden kıpırdamadım. Adım sesleri onu bana getirirken burnuma dolan parfüm kokusuyla kimin olduğunu

anladım. Kayra yatağıma uzanarak, "Uyuma rolü yaptığını biliyorum," dediğinde gözlerimi açtım. Anlamasa şaşırırdım, bu rolle Kelebek'i kandırabilmiştim ama ne yazık ki Kayra'da işe yaramıyordu. Gözlerimi açtığımda onu yan bir şekilde uzanmış, bana bakarken buldum. "Kelebek ve Kayla biraz önce çıktı, o yüzden rol yapmana gerek yok." Yerimde doğrulmak istesem de kendimi yatağıma yapışmış gibi hissediyordum. "Günlerdir yatağından çıkmıyorsun, güçsüz düştün."

"Hiç bu kadar ağır hastalanmamıştım," dedim. "Yakında toparlarım."

"Seni ayağa kaldıracak şeyi biliyorum." Yatağımdan hızlıca kalkıp gülümsedi. "Tatlı ve meyvenin ayağa kaldırmayacağı kadın yoktur. Duş al ve aşağı gel, bebeğim."

"Burada yesek?"

"Yatak ve tatlı fantezimi seninle gerçekleştiremem."

Gözlerimi devirirken itiraz etmeme izin vermeden odamdan çıktı. İlk iş olarak yorganı üzerimden atıp yatağımdan zorlukla kalktım. Günlerimi yatağımda geçirmiştim, sanki bütün hayati fonksiyonlarım yatağımla birleşmiş gibi hissediyordum. Ayaklarımı sürüyerek banyoma geçip günler sonra kendimden beklemediğim hızla duş aldım. Düğün gecesi yatağıma uzanmış ve günlerce kalkamamıştım. Soğuk algınlığıyla baş etmeye çalışırken kalkmak istememiştim de. Doğum günüme iki hafta gibi bir süre kalmıştı, toparlanmam ve sahalara dönmem gerekiyordu ama içimden gelmiyordu. Üzerime rahat kıyafetlerimi geçirerek aynanın karşısına geçtiğimde hâlim içler acısıydı. Yüz ifademden iyi olmadığım anlaşılıyordu, çok fazla bir şey yememiş, sıvı kaybetmiştim ve gözlerimin altı çökmüştü. Telefonumu komodinin üzerinden aldığımda ekrandaki bildirimleri inceledim. Kelebek, gruba rahatsızlandığımı yazdığında çocuklar kendimi toparlamamla yanıma gelmişlerdi. Ediz ve Kerem, kırmızı güllerden çelenk yaptırarak gönderdiklerinde şok geçirmiştim, bunu beklemiyordum ve onlar da işin şakasındalardı.

"Vitamin toplayacağın bütün meyvelerden hazırladım."

Kış bahçesindeki koltuğa otururken ısıtıcılar yandığı için uzattığı şalı kabul etmedim. "Çok bir şey yiyebileceğimi sanmıyorum."

"Vitamine ihtiyacın var, kaç gündür doğru düzgün bir şey yemedin." Omuz silkerek tabağımla arkama yaslandım. "Ve bence benimle konuşmaya da ihtiyacın var." Meyve dilimini ağzıma atarak sessiz kalırken o da benim gibi arkasına yaslandı. "Kaçışın yok, dökül."

"Anlatacağım bir şey yok."

"Bebeğim, üzerinden on tane tır geçmiş gibi bir hâlin var."

"Sadece kavga ettik, bu kadar."

"Sadece kavga edişinizle mi bu hâle geldin?" Meraklı bakışları yüzümde dolaşırken iç çekti. "Dur tahmin ediyorum, günlerdir ne aradı ne de mesaj attı ve büyük ihtimalle hastalandığından haberi var ama umursamadı."

Dudaklarından çıkan her bir kelimeyle sanki parmağını tuza sürterek yarama bastırdı ve canımı yaktı. Doğru noktaya parmak basmıştı, Timur'dan günlerdir haber almıyordum, sadece bir kere aramıştı ama onda da uyuduğum için açamamıştım. Geri dönüş yapmak içimden gelmemiş, o da tekrar aramamıştı, hayalet gibi ortadan kaybolmuştu ve nerede bilmiyordum. Dün akşam Ediz, nasıl olduğumu sormak için aradığında, ben sormadan onun günlerdir Devin'de olmadığını, teknesiyle gittiğini söylemişti. Dalyan'a gittiğini düşünüyordum ve bu içten içe hem üzüyor hem de sinirlendiriyordu. Kayra'nın bakışları altında pes ederek bir gecede gerçekleştirdiğimiz iki kavgayı da anlattığımda mideme gönderdiğim birkaç lokmayı da çıkartacak gibi hissediyordum.

"İlişkine, ona hissettiklerine bir sözüm yok ama bir yerde kalbini kıracağını biliyordun."

"Evet ve buna rağmen kalbimi kırmasına izin verdim."

"Ama hâlâ onu istiyorsun."

"Çünkü kalbimi kırsa bile bir parçası onda, hep onda kalacak ve bundan nefret ediyorum. Kalbime ilk dokunan erkeğin bu kadar acımasız davranarak kırmasından nefret ediyorum, bu beni deli gibi öfkelendiriyor."

"Canın yandığı için can yakmak istiyorsun."

"Evet, mantıklı bir şekilde düşündüğümde ben buyum. Canım yanarsa hırçınlaşır, can yakarım ama onun canını yakma düşüncesi daha çok canımı yakıyor. Bunu öğrense geçip karşıma kendi boktan özgüveniyle, sen benim canımı yakamazsın diyecek, biliyorum."

"Timur'a gıcık olmaya başlıyorum."

Yüzünü buruştururken, "Öfkelendiğimde ben de gıcık oluyorum," diyerek huysuzlandım. "Ama sonra konuştuklarımız aklıma geliyor, bana özel hissettirişi, dokunuşları ya da dudaklarından dökülenler, o zaman öfkem geçiyor ve sadece kalbim acıyor."

"Zıt yönleriniz çok fazla gibi geliyor."

"Onu seviyorum." İç çekerek Kayra'ya baktım. "Negatif düşüncelerinle beni ondan soğutamazsın."

"Bebeğim, Timur senin kara kutun, kabul et."

"Öyle değil." İnatla kafamı iki yana salladım. "Ben kalbimden geçeni, hissettiklerimi biliyorum."

"Hissettiklerine hiçbir lafım yok, aksine Aksel dışında biriyle ilgilendiğini görmek güzel ama ben sadece onun seni üzeceğinden bahsediyorum. Bencil biri belli, sen de öylesin ama sen bunu bastırıp etrafınla ilgilenebiliyorsun." Timur'u savunacakken elini havaya kaldırarak, "O kötü biri demiyorum, senin kalbini kazandıysa değildir ama bazı duygularımız kötü biri olmaktan daha fazla can yakar. Alya bazı adamlar parçalayarak sever bu onların zehridir."

"Ben sandım ki birbirimize iyi gelebiliriz."

"Gelebilirsin." Dudak bükerek omuz silkip sözlerine devam etti. "Evreni şaşırtarak derecede onunla mükemmel bir ilişki de kurabilirsin, ben bana ait düşüncelerimi dile getiriyorum, belki de gerçekten işleri yoluna koyarsınız ama bunun için bir tek senin değil onun da çabalaması lazım. Çabalıyor mu?"

"Bilmiyorum." Bacaklarımı kendime çekerek kollarımı etrafına sardım. "Düşünüyorum, ondan önce biriyle kavga etsem arkamı döner gider, bir daha yüzüne bakmazdım ama o gece konuşmak için evine gittim. Tabii her şey daha kötü oldu, orası ayrı."

"O zaman onun gelmesini bekle," dedi. "Bırak çabalasın ve izle bakalım gerçekten çabalayacak mı diye."

"Gelmezse?"

"Gelmeyeceğini mi düşünüyorsun? Kendi kaybeder, evet, dünyada bir sürü kadın var ama senden bir tane var ve o, seni kaybetmiş olur." Sessizliğe gömülerek çenemi dizlerime yasladığımda söylediklerini düşünürken kafamın içinden o kadar çok düşünce geçiyordu ki, ne yanlış ya da ne doğru anlayamıyordum. "Şu senin kötü ikizinin bu akşam partisi varmış."

"Sen Ahu'yu mu takip ediyorsun?"

"Burada olmamam olaylardan uzak kaldım anlamına gelmiyor, o şeytanı takip etmek eğlenceli, paylaştıkları her ne kadar utanç verici olsa da."

"Partiyi biliyorum."

"Güzel, odana git, hazırlan ve partiye katıl. Sessiz kalıp ortadan kaybolman sadece gereksiz bir dram yaratıyor, sen bu değilsin."

"Canım istemiyor."

"İstiyormuş gibi davran, kendini kandır. Sen rol yapma kraliçesisin, oraya gidip kimse için üzülmediğini göster. Kimse için yıkılamazsın, unutma, ilk sırada her zaman sadece sen varsın."

Beni zorlukla yerimden kaldırıp odama götürdüğünde, o benim için giyeceklerimi seçerken yatağıma uzanarak telefonumla günler sonra ilgilendim. Grupta binden fazla mesaj vardı, okumadan sadece görüldü attım. Instagram hesabımdaki mesaj isteklerine bakarak çoğunu temizledim. Akışıma düşen fotoğrafları incelerken onun profiline baktım. Teknesinden etrafı çektiği birkaç fotoğraf paylaşmıştı. O fotoğrafların biri telefonu her kimdeyse etrafı çekerek ona çeviriyordu, haberi yoktu, teknenin kenarında ayaktaydı. Üzerinde siyah kazağı ve pantolonu vardı ama farklıydı, çenesini ve yanaklarını kirli sakalları süslerken uzayan saçlarını yüzünden uzak tutmak için siyah bandana takmıştı. Çok yakışmıştı. Somurtarak ekran görüntüsü aldım, yakından görmek varken ekrandan görmek iğrençti.

"Ekrana ayran budalası gibi baktığına göre Timur'un profilindesin." Kayra'nın aniden yanıma oturmasıyla irkilirken telefon elimden düşüp yüzüme çarptı. Acıyla inlerken Kayra telefonumu alıp ekrana baktı. "Kendini nasıl pazarlayacağını iyi biliyor. Bu arada yeni attığı fotoğrafı saniyesinde beğenmek zorunda mıydın?"

"Ne?" Çığlık atarak elinden telefonumu aldığımda küfretmek istedim. Ağız dolusu çığlık atıp sonra küfretmek istiyordum. Aptal, fotoğraf paylaşacak zamanı bulmuştu! Yanlışlıkla beğenmiştim ve ilk beğenen bendim. "Senin yüzünden!" Elimin tersiyle koluna vurduğumda kahkaha attı.

"Ama çok iyi çıkmış."

Ekrana bir kere daha baktım, gerçekten çok iyi çıkmıştı. Yanında kim vardı bilmiyordum, paylaştığı fotoğraflarda da görmemiştim ama sanırım yine o çekmişti. Timur teknesinde havanın soğuk olmasını umursamadan, altında sadece pantolonuyla dururken saçlarında yine bandanası vardı. Beyaz tenindeki dövmesi göz kamaştırıyordu. Sigara içerken çekildiği fotoğrafında her nokta güzel olsa da ben gözlerine takılı kalmıştım. Gözleri siyah beyaz fotoğraftan bile güzelliğini belli ediyordu. Akılda kalıcıydı. Hayatıma girmeden önce onu hayal ettiğim her an ilk önce gözleri zihnime düşmüştü, sonra dudaklarındaki küçük alaycı gülümseme ve hepsi yavaşça birleşmişti. Felâketim olarak.

"Hadi senin için seçtiklerime bak ve hazırlanmaya başla."

"Çocuklara-"

"Haber verme, aniden git, herkes şaşırsın."

Makyaj koltuğumun üzerine bıraktığı askıları başlarından tutarak bana çevirdi. Altın rengi kalın zincirle boynumdan destek alan, bikini modelinde göğüslerimi sarıp ince iki şerit şeklinde karnımda biten siyah bir bluzdu. Onun altına siyah, dar kot pantolonumu ve topuklu botlarımı seçmişti.

"Biliyorum, senin rengin beyaz ama bugün kötü kız olmalısın."

Sorun değil dercesine omuz silkerek yerimden kalkıp makyaj koltuğuma geçtim. Kayra, telefonundan müzik açıp saçlarımla ilgilenerek beni neşelendirmek için yurt dışındaki hayatında olan çılgınlıklarından bahsederken koyu tonlardaki makyajımı yaptım. Hazırlığımı bitirerek evden çıkıp beni bekleyen taksiye bindiğimde gruba partiden fotoğraflar atılmıştı ve mesajları görsem de cevap vermemiştim. Akın'ın attığı toplu fotoğrafta onu görememiştim, Dalyan'dan ne zaman geleceğini bilmiyordum, belki de hiç gelmeyecekti ve bir anda çekip gitmesi korkutucuydu.

Gitmeyi kendine alışkanlık edindiği belliydi.

Ahu, daha önce de evinde parti yapmıştı ve inadına katılmıştım, aynı şeyi tekrarlarken taksinin ücretini ödeyerek dışarı çıktım. Havanın kötü olmasını umursamadan üzerime bir şey almamış, çıplak omuzlarımı kapatmamıştım. Topuklularımın üzerinde ilerleyerek kısa mesafeyi kapatıp oldukça büyük bahçeye girdim. Müzik sesi ve insanlar her yeri sarmıştı. Aralarından geçerek eve girdiğimde iki kanada açılan evin sol tarafına döndüm, tanıdık birini görmeye çalışırken oradan çıkarak sağ kanada geçtim. Herkesten uzak bir köşede, koltukların olduğu tarafta bizimkiler kendi hâllerinde eğlenirlerken ilk gördüğüm kişi Kerem olmuştu. Ediz'le karşılıklı dans ederlerken bana doğru dönük olduğu için onlara yaklaşırken beni fark etti.

"Güzelim?" Yanıma gelerek yanağımdan öptü. "Geleceğini bilmiyordum."

"Sürpriz yapmak istedim."

"Kendini iyi hissediyor musun?"

Ediz merakla bakarken, "Şeytan gibiyim," diyerek güldüm. "Gayet iyiyim, o yüzden geldim."

"Sonunda!" diyen Kelebek'in yanına ilerleyerek yanağından makas aldığımda benim için açtıkları boşluğa oturdum. "Sensiz partiler sıkıcı."

"Geleli yarım saat oldu, güzelim."

Ediz konuştuğunda Kelebek, "Yarım saatte çok defa sıkıldım," diyerek gözlerini devirdi. "Üstelik benimle dans etmedin."

Surat asışıyla kıstığım bakışlarımı Ediz'e çevirip, "Kardeşimi mutsuz mu ediyorsun?" dediğimde Ediz dehşet içinde bana baktı.

"Daha neler! Mutsuz mu ediyorum, güzelim?" Şaşkın bakışlarını Kelebek'e çevirdiğinde sırıttım. Kelebek üzmediğinden bahsederek onu kollarının arasına çektiğinde Ediz, elinin tersini alnında dolaştırdı. "Bir an abin varmış ve ona rapor veriyormuşum gibi hissettim."

"Üzülme, Alya abisi olmayabilir ama biz varız," diyerek konuştu Akın. "Ben çok güzel kız tarafı olurum."

"Yanımda olsan hatırım kalır." Ediz, ona ters ters bakarak güldü.

"Beni de kız tarafından sayın," diyerek konuştu Giray. "Akın nerede ben oradayım."

"Var ya beni asla şaşırtmıyorsunuz!" Ediz arkasına yaslanarak onlara kötü kötü baktı. "Tencere yuvarlanmış kapağını bulmuş."

"Üzülme, bebeğim," diyerek Kerem konuştu. "Sen de beni ikinci plana atsan da ben senin yanında olurum."

"İkinci plana mı?" Konuşarak onlara baktım. "İlki kim?"

"Acaba kim?" Kerem kıskanç bakışlarını bana diktiğinde gülmemeye çalıştım. "Elin Yunan keki için ben denize döküldüm."

"Üzülme tatlım." Uzanarak Kerem'in yanağını okşadım. "Seni de biri oltasına alır."

Gözlerini devirerek elimi iterken ciddi ciddi Ediz'e trip atıyordu. "Bu hikâyede yanan yine ben oldum," diyerek söylenirken çok tatlıydı. Gözlerim onu arasa da yoktu. Kerem koltuğun başına oturup kulağıma eğilerek, "Seninki yok," dedi. "Sabah Ediz'le konuşmuşlar, Devin'e dönmüş ama partiye gelmedi."

"Kendi bilir." Omuz silkerek telefonumun ön kamerasını açarak Kerem'i kadrajıma aldım ve fotoğrafımızı çekip Instagram hesabımda paylaştım. Gelecekti, biliyordum.

Ediz'in Kelebek'i dansa kaldırmasıyla Kerem de beni kaldırdı. Bir şeyler düşünmeden ona uyarak dans etmek benim için klasik bir hareketti, bunu o kadar çok yapmıştık ki artık kendi kendime yarattığım maskelerim de rollerim de benim etten kemikten parçalarım olmuştu.

Kerem bütün hünerlerini göstererek dans ederken gülerek ona uyuyor, kolları arasında salınarak eğleniyordum.

"Ahu nerede acaba?" dediğimde bana baktı. "Partide ama ortalıkta değil, saçma değil mi?"

"Belki biriyle takılıyordur. O kızı yanında birini dolaştırırken görmedim, erkeklere süs köpeği muamelesi yapacak bir tip vardı."

Sırıtarak, "Biriyle takılıyor," dedim. "Ama bu onun küçük gizli sırrı."

Kerem şaşkınlıkla, "Sen nereden biliyorsun?" diye sordu.

Geçiştirircesine omuz silktim. "Bence bilmemem tuhaf olurdu, uzun süredir devam ediyor." Çok bilgi vermediğim için Kerem her ne düşündüyse yüzünü buruşturarak konuyu irdelemedi.

Ortalıkta boy göstermesi gerekirken olmaması saçmaydı.

Kerem elimden tutarak beni kendi etrafımda döndürürken bir süre onunla dans ettik. Akın ve Giray da aramıza katıldığında Kerem'den koparak Akın ve Giray'ın arasına geçtim. Beraber çalan şarkıyı söyleyerek dans edip eğleniyorduk. Soluklanmak için hareketlerimi yavaşlatırken etrafı bir kere daha incelediğimde onu gördüm. İnsanların arasından geçerek yanımıza gelirken soğuk bakışları üzerimdeydi. Bütün kalabalığın içinde parıldıyordu ve adımları onu bana getirirken kalbim özlemle sıkıştı. Beyaz, ince kazağının üzerine kahverengi, spor kalın ceketini ve siyah, dizleri yırtık kot pantolonuyla beyaz spor ayakkabılarını giymişti. Boynundan göğsüne uzanan ince zincirli kolyeleri sarkıyordu. Bandanasını görmemek iç çekmeme sebep oldu. Yanımdan geçip giderek çocukların yanına ulaştı, bira bardaklarından birini aldı. Ediz'le tokalaşarak gülümsediğinde bakışlarımı önüme düşürürken bir diğer kişiyi gördüm. Ahu elindeki kadehle dolaşırken yanında liseden beri yakın olan tek arkadaşı ve onun iki senelik sevgilisi vardı.

Bakışları beni bulduğunda gülümsedim. Gözlerini gözlerimden çekmediğinde bunu umursamadım. Ahu ondan korkarak gelmeyeceğimi düşünmüş olmalıydı ki ben eğlendikçe öfkeden kudurmuştu, gözlerinden lazer ışınları çıksa beni parçalardı. Onun bakışları altında keyfim artarken alkolü su gibi tüketmek umurumda değildi. Çocuklar eğlendiğimi fark ederek her partide olduğu gibi beni coşturularken onlara uyarak biraz önce oturduğum koltuğa tırmandım. Çalan şarkıyı söylerken Akın da yanıma tırmanmıştı. Dans ederek eğlenirken şarkı

bittiğinde nefes nefese kalmıştım, kendimi koltuğa bırakarak bir süre dinlendim.

"Dışarı çıkalım," diyerek Kerem yanıma geldi. "Hava alırız."

Onaylarcasına kafamı salladığımda benim için yeni bir kadeh aldı, çocuklarla beraber dışarı çıktığımızda soğuk hava tenime çarptı. Kerem'den ceketini istemek için dudaklarımı araladığımda omuzlarıma konan sıcaklıkla ürpererek arkama baktım. Timur içi kalın olan ceketini omuzlarıma bırakarak Ediz'in yanına geçerken cebinden çıkardığı paketten sigarasını alıp dudaklarının arasına sıkıştırdı. Günlerdir uzak olduğum sıcaklığı ve kokusu etrafımı sararken iç çekip ona baksam da göz göze gelmedik.

Kerem kolunu omzuma sararak yanına çektiğinde, *"Merhaba Barbie,"** demesiyle güldüm. Çalan şarkıyı söylüyordu.

"Merhaba, Ken!"

"Gezintiye çıkmak ister misin?"

Kahkaha atarak, *"Tabii ki Ken!"* dediğimde evi saran şarkının sözlerini söylemeye başladık. Aramızdaki anlaşmayı kurduğumuz zaman Kerem bu şarkıyı hatırlatmış, bize uyduğunu söylemişti ve haklıydı.

"Sizce üç sene sonra nerede olacaksınız?" Akın konuştuğunda ona baktım.

"Neden üç?"

Kerem'in sorusuna, "Allah'ın hakkı üçtür," dediğinde kahkaha attım. "Hadi söyleyin!"

"Ben New York'ta olurum," diyerek ilk Kelebek konuştu. "Kendi markamı yaratmak istiyorum." Ona şaşkınca baktım, böyle bir şey istediğinden haberim yoktu. "Rahat ama şık kıyafetler için."

"Biz çiftlik evinde oluruz," diyerek Akın konuştu. "Ege Bölgesi'nde ama Devin'den uzak bir yerde oluruz. Radyo yayınları yaparız, bol bol yeni şeyler tasarlarım," dediğinde, Giray ona sıkıca sarıldı.

Hepsinin bakışları bana döndüğünde bakışlarımı kaçırırken gerilmiştim. "Ben sanırım burada olmam," dediğimde hepsinin şaşırdığını biliyordum. "Merak ettiğim birçok ülke var. Hâlâ ne yapacağımı bilmiyorum. Okuduğum bölümden ilerlersem de evden çalışabileceğim bir şeylerle uğraşırım. Ben öğretmen olamam," diyerek omuz silktim. "Benim sizinki gibi bir planım yok."

Bu sefer gözler Timur'a döndüğünde bildiğim şeyi söyledi. Atina'ya giderek hayatına devam etmek istiyordu. Konu kapandığında istemsiz-

* Aqua – Barbie Girl

ce onlardan soyutlandım, Kelebek bunu fark etmişti. Beni kollarının arasına çekerek sevgisine boğarken itiraz etmedim. Ahu'nun arkadaşı içeri çağırana kadar kendi aramızda eğlenirken tekrar sıcak yere girdiğimiz için rahatlamıştım. Timur ceketini almak için bir hamle yapmadığında kollarımdan geçirerek tamamen giyindim. İlk geldiğimizde takıldığımız yerin ortasına masa çekilmiş, içki şişelerinden bir tanesi koyulmuştu. Bizim gelişimizle Ahu'nun bakışları bize döndü. "Doğruluk ya da dolapta yedi dakika oynayacağız," dediğinde bakışları bana döndü. "Katılmak ister misiniz? Ama kişi seçmelisin, Alya."

Kelebek elini koluma sardığında göz ucuyla ona baktım. "Ona kanma," dediğinde sessiz kaldım.

"Biraz eğlenelim." Çocukların bakışları bana dönerken aralarından sıyrılarak boş koltuğa geçtim. "Kelebek, sen oynamıyorsun." Kelebek şaşkınlıkla bana baktığında omuz silktim. "Ediz, Akın ve Giray, siz de."

"Alya-"

"Timur ve Kerem gelsin," dediğimde itiraz etmediler. Biri sağıma diğeri soluma oturduğunda, Timur ile aramızda mesafe olsa da sıcaklığını hissetmiştim.

Ahu da yanından ayırmadığı arkadaşını ve onun sevgilisini seçtiğinde Ahu ile karşı karşıya oturuyorduk. Zar atarak şişeyi kimin çevireceğine karar verdiğimizde oyun başlamıştı. Şişe dönerek birimizde dururken ilk turda şişenin denk geldiği kişiler doğruluğa sığındı. Ben de şişeyi birkaç kez çevirdim. Parmaklarımı sabırsızca dudaklarıma, çeneme çarparak sıramı bekliyordum. Şişe bana ve Timur'a denk gelmiş olsa da kimse ter döktürecek şeyler sormamıştı.

Ahu şişeyi çevirdiğinde ucu Kerem'de durdu ve doğruluğu seçti. "Deniz mi Alya mı?" dediğinde ona öfkeyle baktım. "Yalansız."

Bizimkilerin bakışları Kerem'e döndüğünde derin bir nefes aldım. Kerem'in dudaklarından ne çıkarsa çıksın diğerlerine göre en iyi kişi Kerem olduğu için onu seçmiştim. Ahu'nun acımasızca yaklaşacağını biliyordum. "Tabii ki Alya!" diyerek güldü. "O benim evleneceğim kadın, ne saçmalıyorsun? Eskiden beraber olduğum önemsiz birini neden ona tercih edeyim? Deniz sadece bana takıntılı, ben de bunu kullandım."

"Sadece sesli duymam gerekiyordu," diyerek Ahu keyifle güldü. "Çünkü Deniz hâlâ sana âşık, bunu herkes biliyor ama bence artık vazgeçer."

Kerem irkilerek, "Ne saçmalıyorsun?" dediğinde anlamamıştım.

Ahu kenarda duran telefonunu alarak sırıttı. "Cevabını kayıt aldım ve Deniz'e gönderdim," dediğinde öfkeyle soludum.

Kerem donup kalırken şişeyi çevirmedi, geriye yaslandığında şişeyi kavradım. Ahu pis pis sırıtırken şişe dönerek yakın arkadaşında durduğunda kıza bakmadım. Gözlerimi direkt Ahu'nun gözlerine diktim. Doğruluk seçmesiyle, "Ahu'nun bir sırrını bizimle paylaş," dediğimde itiraz etti, zaten bunu bekliyordum. "O zaman sevgilinle dolapta yedi dakika geçirin." Ahu nefretle bana bakarken arkama yaslanarak Kerem'e döndüm. "Sen istersen git," dediğimde itiraz etmedi. Kimseye bir şey söylemeden giderken alkol aldığı için Giray da peşine takılmıştı. "Kartlarımızı açık oynuyorsak hodri meydan!"

Ahu sert bakışlarını çekmezken arkadaşlarının gelmesiyle tur bir kere daha döndü ve şişeyi çevirdi. Şişenin ucu Timur'da durduğunda gerildim. "Timur," diyerek Ahu keyifle güldü. "Cadılar Bayramı partisinde seni terasta biriyle gördüm," dediğinde buz kestim. "O kişinin kim olduğunu söylemeni istiyorum."

"Seni ilgilendirmiyor." Timur hiçbir duygu hissedemediğim ses tonuyla buz gibi cevap verdi.

"O zaman Alya ile dolaba girmeni istiyorum," dediğinde sertçe yutkundum.

Tırnaklarımı oturduğum deri koltuğa saplarken yerimden fırlamamak için kendimi zor tutuyordum. Timur'un bakışları bana değmeden ayağa kalktığında kulaklarımın uğuldadığını hissediyordum.

Ahu'nun bakışları üzerimizdeyken kimseye bakmadan ayağa kalkıp Timur'u takip ederek karşı taraftaki büyük dolabın içine girdik. Dar, karanlık dolap can sıkıcıydı. "Sakinleş."

Timur'un yeşil gözleri mücevher gibi karanlıkta parıldarken gözlerimi yumdum. "Sakinleşemiyorum. Onu öldürmek istiyorum," dediğimde parmaklarını çeneme sarışını hissettim. "Timur-"

"Sadece biraz daha dayan." Bana doğru bir adım atarak mesafemizi sıfıra indirirken şimdi kokusu daha fazla etrafa yayılıyor, özlemle sızlayan her bir hücreme saldırıyordu. "Üzgünüm."

Dudaklarının arasından dökülenle kafamı geriye yatırdığımda bana doğru eğildiği için yüzlerimizin arasındaki mesafe azaldı. Dudakları dudaklarıma sürtünürken, "Hangisi için?" diye fısıldadım. "Hangi biri için?"

Parmaklarını parmaklarıma sararak tutup göğsüne, kalbine gelecek şekilde yasladığında kaşlarını çatışını gördüm. "Benden nefret mi ediyorsun?"

"Ne?"

"Beni böyle cezalandırma." Elimi avucunun içine hapsederek sıkıca tuttu. "Lütfen."

"Günlerdir yoksun!" Kızgınlıkla ona bakarak sertçe elimi geri çektim. "Ne hâlde olduğumu umursamadın bile ve şimdi karşıma geçmiş benimle konuşuyorsun!"

"Ediz'den haberini alıyordum."

"Öyle mi? Ediz'le sevgili olduğunu bilmiyordum."

"Benimle konuşmak istemediğini düşünüyordum."

Kendimi tutamayarak, "Haklısın!" diye hırlarken yumruğumu göğsüne çarpıp onu geriye ittim. "Seninle konuşmak istemiyorum."

Yedi dakikanın dolmasıyla dışarı çıkarak çocukların yanına geçerken Kelebek'in bakışlarıyla karşılaştığımda kaşlarım çatıldı. Şok içinde bana bakarken ne olduğunu anlamamıştım. "Alya? Bu ne demek?" Telefonunun ekranını bana çevirdiğinde kafamdan aşağı buz gibi suyun döküldüğünü hissettim. Ekranda ben ve Timur'un Cadılar Bayramı'nda öpüşürken Ahu'nun çektiği fotoğraf vardı.

"Kelebek..."

"Siz ne yaptınız?"

"Dinlemelisin."

"Neyi dinleyeceğim?" Şaşkınlığını üzerinden atarak gürlediğinde sertçe yutkundum. "Siz ne zamandır birliktesiniz?"

"Öyle değil! Anlatmama izin ver."

"Ne zamandır birlikteler?" diyerek bakışlarını Ahu'ya çevirdiğinde gözlerimi sıkıca yumdum.

"Çok uzun zamandır canım. Sen hariç hepsi biliyor."

"Sana inanamıyorum." Gözlerimi açtığımda Kelebek'in kırgın bakışlarıyla karşılaştım. Bana şaşkın ve bir o kadar kırgınlıkla bakarken geri çekildi. "Bana güvendiğini sanmıştım."

Çıkışa yönelip hızlıca ilerlerken ismini seslenerek peşine takıldım. "Kelebek, dinler misin? Anlatmama izin ver!"

"Dinlemek istemiyorum!" Etraftaki herkesin bizi izlemesini ya da müzik sesi sustuğu için bizi duymalarını umursamadan peşinden ilerlerken ona yetişemiyordum. "Bana yalan söyledin!" Arabaların park edildiği alanda durarak bana baktı. "Bana güvenmen için her şeyi ya-

parken bana yalan söyledin, neden? Neden Alya! Neden bana güvenmiyorsun?"

"Özür dilerim."

"Ben sana ne yaptım ya? Senin beni sevmeni istemekten başka ne yaptım?" Gözyaşları gözlerime dolarken cevap veremedim. "Sana her şeyimi anlattım, böyle bir geri dönüşü nasıl yaparsın?"

"Anlatacaktım! Yemin ederim anlatacaktım."

Çocuklar yanımıza geldiğinde Ediz, Kelebek'i kendine çekti. "Neden sana inanmıyorum?" diyerek üzgün bakışlarını yüzümde dolaştırdı. "Yine yalan söylediğine eminim." Geri çekilip arkasını döndüğünde omuzlarım yenilgiyle çöktü.

"Onu öldüreceğim!"

Öfkeyle kükreyerek partiye dönmek istediğimde Timur, kollarını etrafıma sararak izin vermedi. "Saçmalama! Seni eve götürelim ve Kelebek'le konuş."

"Beni affetmeyecek ki!" Hüzünle ona bakarken arabasına yönlendirdi. "Korktuğum başıma geldi, her şey mahvoldu!" Yüzümü göğsüne gömerek ağlarken beni sıkıca sardı. "Timur, her şeyi mahvettim."

"Hayır, bebeğim. Kelebek, seni dinlediğinde affedecektir."

Gözyaşlarımı silerek beni koltuğa oturttuğunda Akın da arka koltuğa geçmişti. Timur aracı sürerek yönünü evimize çevirdiğinde kafamın içinden geçen düşüncelere tutunamıyordum. Hepsi beni felâket bir sonuca götürürken sadece korktuğumun başıma geldiğini biliyordum.

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır." Timur evin önünde durduğunda gözyaşlarımı silerek hızlıca toparlandım. "Teşekkürler."

Arabadan ona bakmadan inmeye çalıştım ama izin vermedi. "Bal?" Elimi kavrayarak beni durdurdu, sıcaklığını hissetmek istemiyordum. "Bana bakar mısın?"

"Timur, sırası değil."

"Üzgün olduğunu biliyorum, ben-"

"Üzgün mü?" İstemsizce sesimi yükselterek ona döndüm. "Üzgün kelimesi hissettiklerim yanında o kadar uygunsuz ki!" Elimi elinden kurtarışımla kaşları çatıldı. "Bunun hata olduğunu biliyordum. Birine zarar geleceğini biliyordum. Bizim aptallığımız yüzünden kardeşimin kalbi kırıldı!"

"Kelebek, anlattığında eminim ki seni anlayacaktır."

"Ama bu hata yaptığım gerçeğini değiştirmiyor!" Akın araya girmeye çalışsa da elimi havaya kaldırarak onu susturdum, gözlerimi Timur'un gözlerinden çekmedim. "Her şey istediğim gibi gitmiyor işte! Önceliğim Kelebek'le konuşmak. Onunla konuşmadan, bu olanları anlatmadan hiçbir şey iyi olmayacak. O yüzden şimdi gidiyorum." Sessiz kalarak onaylarcasına kafasını salladığında dışarı çıktım.

Korkak adımlarım beni eve götürürken neyle karşılaşacağımı bilmiyordum. Kelebek'in kırgın bakışları gözlerimin önünden gitmezken adımlarımı hızlandırdım ve eve ulaştığımda onun odasına yöneldim. Ağlama seslerini duyuyordum, onu kaybetmemiş olmayı dileyerek odasının kapısını açtım.

"Alya, seninle konuşmak istemiyorum."

"Ama beni dinlemelisin! Dinlemeden nasıl-"

"Bunu ben yapsaydım sen nasıl tepki verirdin?" dediğinde sertçe yutkundum. Gözlerimi kaçırışımla alayla güldü. "Cevap bile veremiyorsun! Çünkü benden daha sert bir tepki verirdin! Ben sadece beni yalnız bırakmanı istiyorum."

"Onu hayatımda istemedim!" Çaresizce konuştuğumda elleri yüzünü ıslatan gözyaşlarını kurularken bakışları üzerimdeydi. "Çünkü hissettim! Düzenimi, bütün kurallarımı yıkarak hayatıma girmeye çalışırken hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordum! Sen susmamın basit olduğunu mu sanıyorsun? Gözlerinin içine bakarken anlatmamak basit miydi?"

"Neden anlatmadın? Anlamıyorum, Alya! Ne yaparak güvenini yerle bir ettim? Ya ben senin kardeşinim, nasıl benden saklarsın?"

"Saklamak istemedim!" Çaresizce bağırdığımda dudaklarımdan izinsizce taşan hıçkırıkla elimi dudaklarıma bastırdım. "Yapamadım! Battığım boku anlatamadım çünkü neresinden tutarsam elimde kalıyor. İçine seni de çekmek istemedim. Kerem ile senelerdir sürdürdüğümüz bir oyun vardı. İkimiz de sevgili gibi görünüp gizlice hayatımıza başkalarını alıyorduk. İkimiz de evlenmek istemiyoruz, beraber olmak istemiyoruz. Kerem hâlâ Deniz'e âşık. Bunu gizli yürütmek en mantıklısıydı çünkü kimsenin zarar görmesini istemedim!"

"Babam öğrendiğinde ne yapacak sanıyorsun? Seni eve mi hapsedecek?"

Acı içinde gülümseyerek, "Keşke o kadarla sınırlı kalsa," dediğimde şaşırdı. "Aksel neden gitti, Kelebek?"

"Üniversite-"

"Hayır." Göğsümü yakan acıyı görmezden gelerek ona baktım. "Babam ailesini tehdit ederek gönderdi. Ailesini zorla buradan göndertti!"

"Alya-"

"Saklı kalması gerekiyordu! Timur gelene kadar bu hiç zor olmamıştı! Onunla sevgili olmak istemedim, onunla beraber olmak istemedim! Yemin ederim ilk başlarda istemedim, korktum!" Sesim her cümlemde artarken odasının kapısı bir kere daha açıldı ve annemle Kayra içeri girdi.

"Neler oluyor burada?"

Annem şaşkınlıkla bize bakarken Kayra, "Kavga mı ediyorsunuz?" dediğinde tükendiğimi hissediyordum.

Cam kenarındaki koltuğa oturup hıçkırarak ağlamaya başladım, üçü de donup kalmıştı. "Özür dilerim!" dediğimde her şeyin mahvolduğunu biliyordum. "Özür dilerim ilk kez yaşadığımı hissettiğim için! Özür dilerim ilk kez gerçekten nefes aldığım, kalbimin biri için çarptığını hissettiğim için! Yaptıklarımdan pişmanım ama yine olsa aynı şeyi yapardım. Çünkü sevdiğim kimseye zarar gelmesin istiyorum. Senden sakladım, suçluyum, biliyorum ama anlatamadım, korktum. Aramız iyileşirken seni kaybetmekten korktum."

"Alya-"

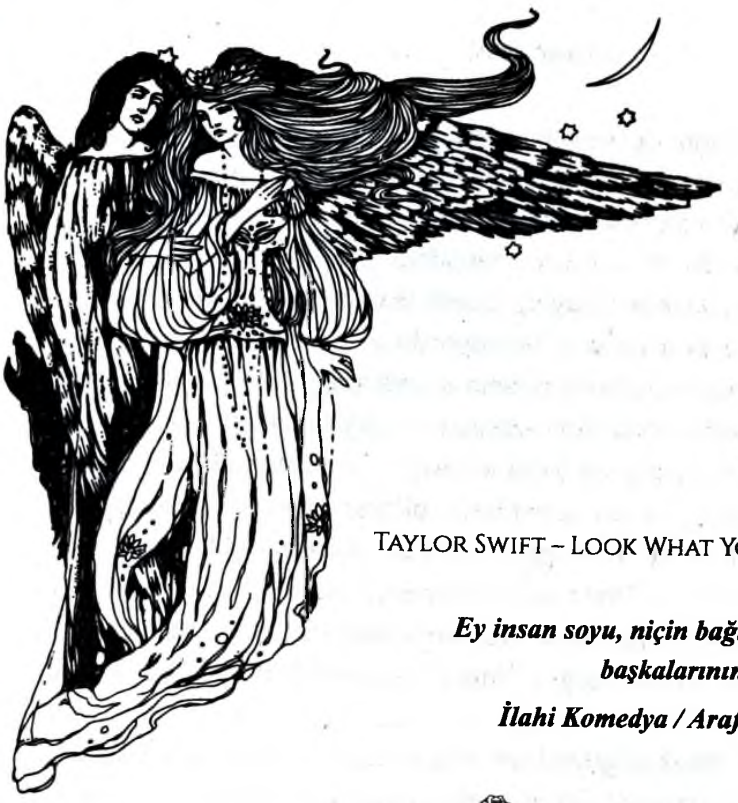
"Ben kasırgadan farksızım, etrafımdaki her şeyi parçalıyorum ama içimde biriktirdiklerimle en çok ben parçalanıyorum ve asla hiçbiriniz fark etmediniz." Titreyen dizlerimi umursamadan ayağa kalktığımda gözyaşlarımı silerek Kelebek'e baktım. "İstediğin zaman her şeyi anlatırım ve söz veriyorum bu sefer hiçbir şey saklamayacağım." Yanına ulaşarak kollarımı etrafına sarıp şakağından öptüm. "Ve sana söz veriyorum, seni üzdüğü için Ahu'yu Devin'in günahkâr topraklarına gömeceğim."

Annem ve Kayra'yı görmezden gelerek odama geçip kapıyı kilitledim. Yorgun bedenimi sıcak suyun altına attığımda içimde o kadar çok biriktirdiğim şey vardı ki, hepsini üst üste koyarak bir dolabın içine tıkmıştım. O dolaba sırtımı yaslamış, açılmaması için çırpınırken bugün başarılı olamamıştım. O kapak sırtıma sertçe çarparak açılmış, biriktirdiğim her şey üzerime yıkılmıştı. Gözyaşlarım öyle sinsice sızıp akıyordu ki durduramıyordum. Güçlü biri olduğumu biliyordum ama kendime o kadar yüklenmiştim ki şimdi toparlanamıyordum. Dakikalarca ağladım, biriktirdiğim her şeyi kustuğumu biliyordum. Sıcak suyun altından ayrıldığımda banyomu buhar basmıştı. Umursamadan

pijamalarımı giyerek saçlarımı kurutup yatağıma geçtim. Yatağımın üzerindeki telefonum üst üste titrerken herkesin beni merak ettiğini biliyordum. Ekranıma düşen birçok bildirimi umursamadan Timur'un attığı mesajı açtım.

Dante: Kelebek, seni affedecektir güzelim. Öfkelisin, biliyorum ve öfkenle hareket etmeni istemiyorum. Sakinleştiğinde konuşalım.

Yerimden kıpırdamadan telefonumu tamamen kapatarak kenara bıraktım, gözyaşları yanaklarımı ıslatırken gece lambamı da açmadan kendimi karanlığa boğdum.

14. Kanto

TAYLOR SWIFT – LOOK WHAT YOU MADE ME DO

Ey insan soyu, niçin bağlıyorsun yüreğini
başkalarının dışlandığı yere?
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Ariana Grande'nin *Dangerous Woman* adlı şarkısı odamı dolduruyordu, sesi sonuna kadar açmıştım. Güçlü ses, odamın bulunduğu katta yankılanırken bağırarak eşlik ediyordum. Bulutlar gökyüzünü esir alarak güneşi hapsetmesiyle odamı karanlığa boğmuştu, etrafı sadece yaktığım mumlar aydınlatıyordu. Odamın kapısının kolu sertçe aşağı indiğinde baygın bakışlarım kapıda dolaştı, gözlerimi devirerek sesimi yükselttim. Yatağımın üzerinde durmaktan vazgeçerek aşağı indiğimde saten sabahlığımın uçları bacaklarıma dolandı, sendelememle elimdeki kadehi düşürmemek için çabaladım. Kadehimdeki şarap sabahlığıma dökülse üzülürdüm.

"Seninle ilgili bazı hisler beni tehlikeli bir kadınmışım gibi hissettiriyor."

Dengesiz adımlarım odamı turlarken elimdeki kadehi havada tutuyor, sabahlığımın eteklerini savurup dans ederek şarkı söylüyordum. Odamın dışında her kim varsa kapıya vurduğunda onu umursamadan bağırarak şarkı söylemeye devam ettim. Şarkı bitene kadar, içimdeki nefesimi kesen duyguları kusana kadar bağırarak söyledim ve yatağımın ucuna kendimi sırtüstü bıraktım. Gözlerim tavanda dolaştıktan sonra cama kaydığında hüzünle kapandı.

Bütün felâketlerin toplanarak bir çığ oluşturup, beni ezip geçişinin üzerinden günler geçmişti. O gün kendimi odaya kapatırken herkesten saklandığımın farkındaydım ve bu ilk kez başıma geliyordu. Senelerdir etrafıma ördüğüm duvarlar, o gece parçalanmıştı, şimdi saklanacak bir yer bulamadıkça çıkmaza düşüyor, insanlardan kaçıyordum. Timur'dan kaçıyordum, beni kırmasından korkuyordum. Ailemden kaçıyordum, dudaklarımdan taşan itiraflar beni hem utandırmıştı hem de Kelebek'le karşılaşmaya yüzüm yoktu. Bir okuyucunun sayfaları çevirme hızı gibi günler geçmişti, doğum günü partime sadece bir hafta kalmıştı. Herkesin doğum günüm için hazırlık yaptığını biliyordum ama buna rağmen saklanıyordum. Kırgındım, kızgındım ve en önemlisi çok öfkeliydim. Ahu ilk tehdit ettiğinde Timur için korkmasam, onu gözlerimi kırpmadan ezer, parçalardım ama onun için korkmuştum. Ben mahvolurken onu da kendimle beraber aşağı çekmek istememiştim ama bu bir şeyi değiştirmemişti.

Olanları düşünmek göğsümü nefretle yakarken sessizde duran telefonumu alarak ekranımı süsleyen sayısız bildirime bakmaya başladım. Timur, bana ulaşmaya çalışmış ama bir süre sonra pes etmişti. Aslında bu kadar çabuk pes edişine üzülmüştüm ve bunu fark etmek beni daha da çıkmaza sürüklemişti, hissettiklerimden kaçamayacağımı biliyordum.

Ben, Timur'un ağına yakalanmıştım. Ondan kaçamazdım.

Partiden sonra uzun bir süre Kelebek'le gerçekleşen kavgamız ve Timur konuşulmuştu, babamın da öğrendiğine emindim ama hâlâ odamı basmıyor oluşu beni şaşırtıyordu. Ahu'nun yaptığını düşündükçe onun canını yakacak en büyük kötülüğü ararken gruba düşen mesajla planı kurmuştum. Bu akşam açık hava sinema gecesinde Ahu'nun fişini çekecektim, bunu hak etmişti.

Güneşin batışıyla film başlayacaktı ve Devin'in günahkâr kulları harika bir şeye tanık olacaklardı.

Yeterince vakit öldürdüğümü bilerek yerimden kalktığımda kafamın içindeki düşünceler, alkolün ağırlığı başımı döndürürken kendimi suyun altına attım. Ilık su beni kendime getiriyordu, gözlerimi kapatarak bir süre sadece tenimdeki günahların akıp gitmesini bekledim.

Giyinme odama geçtiğimde savaş zırhlarımı üzerime geçirdim. Saçlarımı kurutup dalgalı bırakırken makyajımı yaparak kırmızı parlak rujumu dudaklarıma keyifle sürdüm. Göz makyajıma gereğinden fazla özenirken dakikaları öldürüyordum. Telefonumdaki saati kontrol ettiğimde gitme vaktimin geldiğini biliyordum. Gri kaşe kabanımı üzerime

geçirip çantamı alarak dışarı çıktım. Benim dışarı çıkışımla Kelebek'in odasının kapısı açıldığında Kayra ve Kelebek'i gördüm. Müziğin kapanmasıyla odadan çıktığımı duymuş olmalılardı.

"Bir yere mi gidiyorsun?"

Teyzem merakla bana bakarken onaylarcasına kafamı sallayıp bakışlarımı Kelebek'e çevirdim. "Kırgınlığının kolay kolay geçmeyeceğini biliyorum ama kızgınlığın geçti mi?" Sessiz kalırken yüz ifadesinden ne söyleyeceğine henüz karar veremediğini anlıyordum. "Neyse! Sinema gecesine gidiyorum, sakın gelme," dediğimde kaşları çatıldı. "Korku filmi olacak, sen korkarsın. Yarın istersen konuşuruz ama yarından sonra bir daha anlatmam."

Cevap vermesini beklemeden merdivenlerden indiğimde onu zorladığımı biliyordum ama bekledikçe, gerçekleri öğrenmedikçe benden uzaklaştığını düşünmeye katlanamıyordum.

Arabama geçtiğimde Akın'ı arayarak telefonumu kenara bıraktım. Hoparlörden sesi yankılandı. "Sinema alanına geliyorum. Her şey hazır mı?"

"Evet! Ediz hazırladı ama emin misin, Alya? Kendini açık mı edeceksin?"

"Bugün birçok şey olacak."

Akın endişeyle konuşurken kelimeleri ağzına tıkayarak aramayı sonlandırdığımda hızımı arttırdım. Kısa sürede sinema gecesinin yapılacağı terk edilmiş alana geldiğimizde arabamı kolayca çıkabileceğim bir yere çektim. Sahile yakın boş araziye gelen herkesin rahatça görebileceği uzaklığa dev perde ekran yerleştirilmişti. Birçok arabanın sığacağı kadar büyük bir alandı ve sağ tarafını da insanların mısır ya da atıştırmalık bir şeyler alması için stantlar kurulmuştu.

Arabadan çıktığımda etraftaki araçlara bakarken Timur'a dair bir şey görememek canımı sıksa da yüzümdeki ifadesizlik maskesini düşürmedim. Bizimkilerin olduğu yere ilerlerken beni fark ettiler.

"Sen her seferinde böyle ortalıktan kaybolacak mısın?" Kerem kızgınlıkla bana bakarken kolunu belime sararak kendine çekip kemiklerimi kırarcasına sarıldı. "Seni üzeni üzerim."

"Beni kimse üzemez." Yanağından makas alarak geri çekildim. "Sadece beni özleyin, daha fazla ilgi gösterin diye yapıyorum."

"Şuna bakın!" Ediz gülümseyerek kolunu omzuma sarıp kendine çektiğinde avucunu başıma yasladı. "Şımarık seni!"

"Ediz!" Saçlarımı dağıtışıyla çığlık atarken kahkaha atarak geri çekildi. "Manyak!"

"Boyun biraz kısa olsa harika olurdu."

Topuklularımla Ediz'den uzun görünüyordum. Alan iyice kalabalıklaşırken gözlerim sık sık kalabalığı tarıyor ve onu arıyordu. "Timur gelecek mi?" dediğimde bakışlarımı Ediz'e çevirmiştim.

"Ne? Neden bana bakıyorsun?"

"Ayrılmaz ikili olduğunuz için olabilir mi?"

"Beni onunla aldattığın için, beni beni sarı papatyanı." Kerem'in konuşmasıyla kendimi tutamayarak kahkaha attım. "Nerede harbiden? Geleceğini söylemişti."

Alanı gürültülü motosiklet sesi sardı, ürpererek bakışlarımı sesin geldiği yöne çevirdiğimde onu gördüm. "Geldi," derken heyecanlanmıştım. "Kerem, hazır mısın? Birçok kız kırılan kalbini tamir etmek isteyecek."

"Deniz hepsini parçalamak için bekliyor."

Gülümseyerek adımlarımı Timur'a yönlendirdiğimde kalbim göğsümü parçalayarak dışarı taşacak gibiydi. Uzun bacağını yere basarak motosikletinden hızlıca indi, kaskını çıkarttığında gür saçları dağıldı. Sırtı bana dönük duruyordu ve ona doğru ilerlerken yavaşça bana doğru döndü. Gözleri beni bulduğunda derin bir nefes aldım, nefes göğsümü saran ağaçların dallarını kıpırdatırken Timur'un karşısına geçtim.

"Bal?" Gözleri kısılırken bakışları yavaşça yüzümde dolaştı. "Sonunda karşılaştık."

"Ben-"

"Bana canın her yandığında beni kapı dışarı edeceğini söylemeliydin."

Haklıydı, biliyordum ama ben de haklıydım. Ona doğru yaklaşarak göğsüne yaslandığımda kaşları şaşkınlıkla çatıldı. Parmak uçlarımda yükselerek kollarımı etrafına sardım, insanların bize baktıklarını hissediyordum. "Bu kendimi affettirmeme yeter mi?" diyerek dudaklarına kapandığımda şaşkınlığını hissettim. Kolunu belime sararak sıkıca tutarken yavaşça geri çekildim. "Hım?"

Gülümseyişi yüzünü esir alırken, "Ben doyumsuz bir adamım," dediğinde avucu sırtımı okşayarak belime ulaştı. "Bununla yetinmem."

Kocaman gülümseyişine karşılık verirken avucunu enseme sararak üzerime eğildi, beni sertçe öptü. Kollarını etrafıma sardı, onun olduğumu göğsünü kabartarak belli ederken beni doya doya, sonu gelmeyecek bir zevkle öptü ve ben de aynı şekilde karşılık verdim.

"Bal." Nefes nefese mırıldanırken dudaklarımı çenesine sürterek gülümsedim. "Aklımı başımdan aldın."

"Sen benden öyle bir şey aldın ki!" Yanağını okşayarak yavaşça geri çekilip elini tuttum. "Bu gece bittiğinde sana bir şey itiraf edeceğim." Kaşları çatılırken, "Kötü bir şey değil," diyerek gülümsedim. "Bence zamanı geldi."

Dudakları keyifle kıvrılırken parmaklarımı parmaklarına sararak elinden tuttum. Kalabalığın içinden geçerken herkesin bakışları bizdeydi. Bizimkilerin yanına ulaştığımızda Timur rahatça kolunu omzuma sarıp beni göğsüne çekti, kollarımı beline sarıp yanağımı göğsüne yasladım.

"Keşke Deniz de gelseydi," diyerek Kerem surat astı. "Biri canını sıkar diye çağırmadım."

"Alya'nın yakınında dolaşmazsan sıkmazlar."

Timur sırıtarak konuşurken o gülümseyişin yüzünden silinmeyeceğini biliyordum. Kerem, ona bakarak surat astı. "Ediz'i çaldığın yetmedi Alya'yı da çaldın. Sırada kim var? Akın mı? Giray tırnaklarını törpüle!"

Timur keyifle gülerek aksanlı diliyle, "Sarı papatya," dediğinde kıkırdadım. "Alya, bana yeter. Ediz'le işim yok."

"Beni kullanıp atacak mısın?" Ediz elini kalbine yaslayarak ona baktı. "Bizde namus önemlidir tatlım. Üstüme gül koklayamazsın."

"Ben en güzel gülü kokluyorum."

Timur burnunu saçlarıma gömerek mırıldandığında inleyerek göğsüne sığınıp ona sıkıca sarıldım. Filmin başlamasına yakın Ahu'nun arabasını da gördüm. Yanından ayrılmayan kız arkadaşıyla araçtan çıktı ve bir süre sonra bakışları bize döndüğünde sırıtarak gözlerinin içine baktım. Bizi fark edişiyle gözleri şaşkınlıkla büyürken pis pis gülümsedim. Gözlerimin içine son kez rahatça bakıyordu.

Filmin başlamasıyla herkes dağılırken Timur'un elini tutarak onu arabamın önüne çektiğimde kalçalarını aracımın önüne yasladı, bacaklarının arasına girerek göğsüne yaslandım. Ellerini kalçalarıma sararak sıkıca tutarken dudaklarımı çenesine bastırıp gülümsedim. "Birazdan başlayacak filmi kimse unutamayacak," dediğimde geri çekilerek bana baktı. "Kelebek, bana çok kırıldı."

"Ben konuşmaya çalıştım ama izin vermedi. Dün size geldim."

"Bize mi? Yanıma-"

"Kapıyı açmadın. Müzik sesinden duymadın sanırım," dediğinde gözlerimi kaçırdım. "Üzgün olduğunu biliyorum ama kendini herkese kapatarak bunu aşamazsın. Konuşmalıyız."

"Kelebek, benimle konuşmuyor."

"Kızgınlığı geçtiğinde konuşacaktır."

Elleri nazikçe saçlarımı okşarken, "Bizim aramız ilk kez bu kadar iyiydi," diyerek ona baktım. "Onu kaybetmek istemiyorum."

"Bu gerçekleşmeyecek, Bal. Kelebek, seni çok seviyor."

Beni sıkıca sardığında film başladı. Normal bir film açılışı gibi ilerlese de kısa sürede ekran karardı ve sadece sesler duyulmaya başlandı.

Ben tehlikeli bir insandım.

Kerem ile anlaşma yaparak hayatlarımızı gizlice yaşarken kendine hakim olamayıp beni rezil edeceği zaman, ben onu rezil etmiştim. Acımasızca Deniz'in fotoğrafını paylaştığımda güzel bir şey yapmadığımı biliyordum.

Kelebek'in konuştuğu birçok kişiye internet üzerinden Ediz'le tehdit ederek Kelebek'ten uzaklaştırmıştık.

Canımı yakmaya çalışan insanların on kat fazlasıyla canlarını yakmıştım. Babama dair bile elimde görüntüler vardı.

Ben kötü bir kızdım.

"Ah bebeğim!" İnilti sesi kocaman alanı sardığında bakışlarımı arabasının önünde duran Ahu'ya çevirerek sırıttım. "Harikasın!" Ahu'nun iniltilerini herkes duyarken Ahu seslerin kime ait olduğunu fark etti. İnleme ve öpüşme sesleri yankılanırken en yakın arkadaşının sevgilisi Ahu'nun ismini sesli bir şekilde inledi.

Ahu zevkle inleyerek, "Ondan daha iyi olduğumu biliyorsun," dedi. "Tekrarla Serkan."

"Bu ne be!" Ahu'nun arkadaşı sevgilisinin kiminle beraber olduğunu fark ettiğinde şok içinde Ahu'ya baktı. "Bunu da mı yaptın?"

"Ben-"

"İnanmıyorum size!"

Kız artık eski olan sevgilisine tokadı geçirerek kaçarcasına uzaklaşırken Timur'un kollarının arasından çıkarak Ahu'ya ilerleyip tam karşısında durdum. "Gösterim hoşuna gitti mi?" Öfkeyle parıldayan gözleri yüzüme çevrildiğinde üzerime atılacakken geri çekildim. "Yeterince çirkinleştin, seviyeni daha fazla düşürme." Yüzü utanç ve öfkeden kıpkırmızı olmuştu. "Benim canımı istediğin kadar yakabilirsin ama parmağın sevdiklerime uzandığında," diyerek ona doğru bir adım attım.

"Seni Devin'e gömerim. Benimle bu son oynayışındı, Ahu. Görüntülü hâlini sadece ailene gönderdim, çoktan izlemişlerdir. İstersem bunu ekrana yansıtırdım ama yapmadım, ayağını denk al, beni kışkırtma."

Ahu'nun gözyaşları yanaklarını ıslatırken Serkan, onu geriye çekti. Ahu, onu iterek aracına geçip hızlıca uzaklaşırken sırıtarak kapanan ekranla kalabalığa baktım. "Şimdi film izleyebilirsiniz! Reklamlar bitti."

Arabama doğru döndüğümde keyifle gülümserken yanına yaklaşmamla Timur'un bakışlarını gördüm, gülüşüm silindi. "Sen ne yaptın?" diyerek karşımda dimdik durdu. "Biraz önce ne yaptın, Alya?"

İsmimi sertçe söylerken şaşkınlıkla, "O başlattı," dediğimde elimi sıkıca tutarak beni herkesten uzak bir köşeye çekti. "Neden kızdın?"

"Sana yaptığıyla aynı şey miydi?"

"Hak etti!"

"Kimse böyle bir şeyi hak etmez, Alya!" Sesi yükseldiğinde hayretle ona bakıyordum. "Birinin gizli ânını biraz önce ekrana yansıttın! Herkes bunu kaydetti, saniyeler sonra burada olmayan insanlar bile ses kaydını dinleyecek. Bu ne demek biliyor musun?" Sessizce ona bakarken sinirle güldü. "Nasıl böyle aptalca bir şey yapabiliyorsun? Karşındaki kim olursa olsun bunu hak etmez! Hiçbir kadın!"

"Abartma-"

"Sosyal medyanın nasıl bir lanet olduğunu biliyorum!" Öfkeyle işaret parmağını yüzüme doğru salladığında donup kalmıştım. "Şimdi nereye giderse gitsin o ses kaydı onu takip edecek. Ailesinin gözünde küçük düşecek, en nefret ettiğin insan bile bunu hak etmez, Alya. Bu yaptığın bencillikti."

"Beni yeni mi tanıyorsun?" Kollarımı göğsümde birleştirirken kızmaya başlamıştım. "Ben hep böyleydim! Sevdiğim birinin canını yanarsa on misliyle karşılık veririm!"

"Ama o aynısını yapmadı!" Sesini öfkeyle yükselttiğinde patlayacak gibiydim. "O fotoğrafımızı herkesle paylaşmadı! Sadece Kelebek gördü ama sen o kadar düşüncesizsin ki-"

"Kapat çeneni!" Hırsla sesimi yükselttiğimde göğsüm öfkeyle kabardı. "Ben hep böyleydim! Yanlışsa da umurumda değil! Canımı yaktı, karşılığını verdim."

"Beni anlamıyorsun!"

"Evet, anlamıyorum çünkü umurumda değil! Bana böyle bir tepki de vermeni beklemiyordum. Ben hep böyleydim!" Öfkeyle titreyerek

konuşurken saçlarını çekiştirerek dağıttı. "Benim kötü biri olduğumu biliyordun."

"Değilsin! Rol yapmayı bırak artık!"

Çenemi dikleştirerek, "Rol yapamıyorum," dediğimde alayla güldü. "Beni tanımaman senin suçun."

"O zaman bana karşı da mı masken vardı?" Bana doğru bir adım attığında ondan uzaklaşmamla elini çeneme sararak sertçe kavradı. "Gözlerimin içine bakarak kendinden geçerken de sahte miydin?"

"Her seferinde beni buradan vuramazsın!" Ellerimi göğsüne bastırarak onu sertçe ittim. "Her seferinde adım atışımı hatam olarak yüzüme çarpamazsın!" Göğsüm aldığım sert nefeslerle inip kalkarken gözlerim dolmuştu. "Neden yanımda olmuyorsun?"

"Çünkü haksızsın." Bana doğru gelmeye çalışsa da geri çekilerek bu hareketinin önünü tıkadım.

Gözyaşları yanaklarıma akarken kırgınlıkla ona baktım. "Ben hep böyleydim," diyerek elimin tersiyle yanağımı sildim. "Sen kendini yanlış Alya'ya kaptırmışsın. Senin 'bal' diye seslendiğin kadın, hayal ettiğin kişi değil." Kendimi göstererek derin bir nefes aldım. "Ben sana seven tarafımı da gösterememişim." Kaşları şaşkınlıkla çatılırken sertçe yutkundum. "Bizim olmayacağımız en başından beri belliydi. Biz birbirimize iyi gelmiyoruz. Ben senin istediğin kişi de olmayacağım, değişmeyeceğim." Çenemi bir kere daha dikleştirirken, "Keşke sana âşık olmasaydım," dediğimde sarsılışını fark ettim. Bana şaşkınlıkla bakarken, "Sana âşık olmayı hiç istememiştim," diyerek geri çekildim. "Benim sana âşık oluşum felâket. Senin bana âşık oluşun lanet."

"Bal-"

"Söylediğinde haklısın," diyerek omzumun üzerinden ona baktım. "Ben zehirli balım, sana şifa olmam. Artık yanımda değilsin, Timur. Karşımda da olma."

Arabamı evin bahçesine park edişimle fırtına gibi dışarı çıktığımda yüzümün, ellerimin buz kestiğini hissediyordum. Hızlı adımlarım bahçeyi aşarken gözlerim kış bahçesinde oturanlara takıldı. Annem, teyzem ve Kelebek koltuklara yayılmışlardı.

"Alya?"

Kayra'nın bakışları bana döndüğünde, "Sonra," diyerek yönümü eve çevirdim.

"Alya Lydia Rodas!" Annemin seslenmesiyle adım atmayı kestim. Olduğum yerde durarak ona döndüm. "Buraya gel."

"Anne-"

"Sana buraya gel dedim." Omuzlarımı düşürerek onlara doğru ilerlediğimde annem yerinden kalkmamıştı. Arkasına yaslanmış, bacak bacak üstüne atmıştı. Omuzlarında şallarından biri vardı. Elindeki telefonu masadan bana doğru ittiğinde buz gibi bakışları üzerimdeydi. "Bu ses kaydını paylaşanın sen olmadığını söyle."

Çenemi dik tutarak gözlerinin içine bakıp, "Ses kaydını paylaşan ben değilim," dediğimde inanmadı.

"Neden yaptın?"

"Canımı sıktı."

"Canını sıkan her insanı böyle rezil edemezsin!" Sesi kızgınlıkla yükselirken eliyle çaprazında kalan sandalyeyi gösterdiğinde o tarafa ilerleyip oturdum. "Sen böyle bir şey yapmazdın, ne oluyor?"

"Ben senelerdir iyilik meleğiydim de haberim mi yok?" İsyan ederek onlara baktım. "Video hiçbir yere yayılmayacak, şirkettekilerle çoktan konuştum, erişim yasağı getirilecek, bir tek ailesine ulaştı."

"İnsanlar duydu, bu unutulmaz."

"Devin kaos şehri, burada ertesi güne insanlar kaosla uyanıyor, unutmaları birkaç alkol kadehine bakar, üstelik bunu hak etti. Bana yaklaşmayacaktı." Kelimeler diken gibi dudaklarımdan fırlayıp anneme batarken umurumda değildi. "O, beni tehdit etti! Kelebek, ne öğrendiğini onlara söyledin mi?" Kardeşime baktığımda gözlerini kaçırdı. "Ahu, Timur'la öpüşürken fotoğraflarımızı çekmiş, beni tehdit etti ve Timur'dan uzak durmadığım için bunu Kelebek'e yolladı."

"O da bütün Devin'e paylaşabilirdi Alya ama yapmadı."

"Neden herkes bunu söylüyor?"

"Herkes?"

Kayra merakla bana bakarken, "Timur," diyerek homurdandım. "Bu yaptığım hoşuna gitmedi, kavga ettik ve-"

"Şaşırmadım."

Annem konuşmamı keserken, "Ayrıldık," dediğimde üçü de şaşırdı.

"Sana kızdığı için ondan ayrıldın mı?"

Teyzem şaşkınlıkla bana bakarken, "Hayır!" diyerek sandalyemi itip ayağa kalktım. "Ben hep böyleydim. Canımı yakanın canını yaka-

rım, senelerdir böyle ayaktayım." Öfkeli bakışlarımı anneme çevirdim. "Yaptığım doğru ya da yanlış, bilmiyorum. Yanlışsa da şimdi uyarmanız neye yarar? Senelerdir neredeydiniz? Ben Kerem'le rol yaparken neredeydiniz? Barbie bebek olmak için kendimi parçalarken neredeydiniz? İnsanlara Alya ismini söylediğinizde beni düşünerek korkmaya başladıklarında neredeydiniz ya?" Sesim sonlara doğru titreyerek yükselirken gözlerim de dolmuştu. "Ben mükemmel biri değilim, öyle olmaya çalıştım ama hata yapabiliyorum. Yoruldum! Çok yoruldum ama bunu hiçbiriniz anlamadınız," diyerek geri çekildim. "Yaptığım bana göre doğru, size göre yanlış ama ben buyum. Benden memnun değilseniz hayatımda olmayabilirsiniz."

Titreyen ellerimi sıkarak tırnaklarımı avuç içlerime batırırken Timur'a biriktirdiğim her şeyi dökerken çıt çıkarmadan bana bakıyorlardı.

"Zamanı geriye alamam," diyerek annem sakince konuştuğunda ona baktım. "Hatalı olduğumu biliyorum ama bunu düzeltmek istiyorum."

"Çok geç."

"Fazla sivrisin, Alya." Bakışlarımı teyzeme çevirdiğimde şaşkındım. "Kayla'yı sana karşı savunmak istemiyorum ama bu yaptığın yanlıştı ne yaşarsan yaşa. Biraz düşünürsen bunu anlayacaksın."

"Annemin söylediği gibi," diyerek onlara baktım. "Zamanı geriye alamam."

Onlara bir kere daha bakmadan arkamı dönüp yönümü odama çevirdim. İçeri girişimle gözlerim karanlıkta dolaştı. Kalbimin atışları kulaklarımı uğuldatırken avuç içlerimi kapıya yaslayarak gözlerimi kapattım. Derin nefesler alırken kendimi yere düşecek gibi hissediyor ama inadına ayakta duruyordum, sanki bir anda bacaklarımdaki güç tükenmişti. Kendimi hiç olmadığım kadar yorgun hissediyordum. Makyajımı temizleyerek pijamalarımı giydiğimde saatin kaç olduğunu umursamadan kendimi yatağıma attım.

Gözlerim gece lambamın aydınlattığı tavanda dolaşırken gördüğüm şeyler çok farklıydı. Bir süre önce olanları düşünürken, her anı tekrar tekrar kafamın içinde çevirirken Timur'la konuşmamı düşündükçe göğsümü yakan öfke can sıkıcıydı. Konuşmamız, kavgamız o kadar saçmaydı ki, bir o kadar da gerçekleri barındırıyordu. 2019'a gireceğim gün ben kendim olarak onu yoldan çıkartmış, onunla beraber olmuştum. Aylar sonra Devin'e geldiğinde de olduğum şekilde ona adım atmıştım.

Değişmiştim, evet ama bu ona karşı attığım adımlarla olmuştu. Eskisine göre daha sorumsuz davranmış, olacakları düşünmeden adım atmıştım. Belki de ilk kez mantığımı değil kalbimi dinlemiştim, onun için.

Ona âşık olduğumu söyleyişimle yüzüne yerleşen şok ifadesi bir kere daha gözlerimin önünde doğarken utançla inleyerek yüzümü yastığıma gömdüm. Bunu nasıl ağzımdan kaçırdığımı bilmiyordum ama göğsümü yakan aşkımı dile getirirken hiç güzel bir an seçmemiştim. Üstelik ağlayarak söyleyip kendimi rezil etmiştim. Utancımla dudaklarımdan taşan çığlığım kulaklarımı tırmalarken kendimi yastığımla boğmak istiyordum.

Odamın kapısı tıklatılarak yavaşça açıldığında Kelebek'i görmeyi beklemiyordum. "Gelebilir miyim?" Onaylarcasına kafamı sallayarak yerimde doğruldum. "Tatlı getirdim."

"Canım bir şey yemek istemiyor."

"Ama ben yaptım." Kaçak bakışları yüzümde dolaşarak tepkimi ölçerken elindeki tepsiyle içeri girip ayağıyla kapıyı kapattı. "Şimdi konuşalım mı?"

"Dinlemek istiyor musun?"

"Evet." Elimi yatağıma, yanıma çarptığımda yanıma gelerek tepsiyi ortamıza bıraktı, yanıma oturarak bağdaş kurdu. "Her şeyi bilmek istiyorum." Limonlu cheesecake diliminin olduğu tabağı önüme çektim.

"Bana çok kızgın mısın?"

"Bilmiyorum." İç çekerek arkasına yaslanırken kollarını göğsünde birleştirdi. "İlk gün çok kızdım çünkü kırılmıştım. Ben her şeyin iyi gittiğini sanırken benden bir şey sakladığını öğrenmek beni çok üzdü, sanırım bunun için gerçekten sana kızdım."

"Peki ya şimdi?"

"Şimdi de üzgünüm, hata yapmamaya çalışarak aramızdakileri düzeltmeye çalışıyordum ama olmamış sanırım."

"Hayır! Bunun senin yaptıklarınla alakası yok, sadece kimseye anlatmak istemedim, Kelebek. Bilmiyorum, sanırım bu tüm olanlar bana rüya gibi geliyordu, anlatsaydım her şey bitecekti, ben uyanacaktım. Herkes bir şekilde öğrenirken en çok senin öğrenmenden korktum çünkü üzerimde senelerin birikmiş toprağı var ve o toprağı bir anda nasıl üstümden atıp anlatabilirim bilmiyordum."

"Keşke direkt söyleseydin. Ne zaman başladı bütün bu olanlar? Lütfen eksiksiz anlat."

"Kerem ve Deniz, ailelerimiz yüzünden ayrıldığında Kerem ile ilişkimizi denerken o bundan rahatsızdı ama ben değildim. Babamın söylediklerine uydukça istediğim her şey oluyordu ve bilmiyorum, bu o zamanlar gerçekten güzel geliyordu. Ama sonra Kerem'in gerçekten mutsuz olduğunu fark ettiğimde ona ailelerimize, çevremize karşı sevgili olarak görüneceğimizi, gerçek hayatımızda ise başkalarıyla olabileceğimizi söyledim. Deniz'le barışmayı her şeyden çok istiyordu, itiraz etmedi."

"Hiç mi yakalanmadınız?"

"Bir kere yakalandık." Üzgün bakışlarımı dışarı çevirerek derin bir nefes aldım. "Babam, Aksel'i öğrendiğinde ayrılmamı istedi ama onu dinlemedim, gizli gizli görüştük. Yani en azından ben gizli olduğunu sanıyordum. Bir doğum günümde partiye Aksel gelmedi ve o aşırı dakik bir insandır, bu tuhaftı, onu aradığımda ulaşamadım." Kelebek'e yalan söylemek istemiyordum, ona her şeyi anlatmak istiyordum ama gerçekler onun zihnindeki baba figürünü mahvederdi.

O, benim gerçek babam değildi ama Kelebek'in gerçek babasıydı. Kelebek, bütün her şeye üzülse de babamı seviyordu, içten içe bizim mutlu bir aile olmamızı hayal ettiğini biliyordum.

"Saatler sonra evine gittiğimde ailesini toparlanırken buldum." Sadece bilmesi gerektiği kadarını anlatırken eksik anlatmak, bir şeyleri kendime saklamak önemli değildi. Kelebek'in her şeyi kaldırabileceğini sanmıyordum. "Ailesiyle beraber zorla Devin'den sürgün edildiler. Ailesi için tabii ki oğullarının hayatı önemliydi, bu yüzden itiraz etmeden gittiler." Kelebek şok içinde bana bakarken hüzünle gülümsedim. "Aksel'e çok kez ulaşmaya çalıştım, olmadı. Ona tekrar zarar gelmesini istemiyordum, benim için çok önemliydi. Gittikten aylar sonra, doğum gününde onu aradım. Amacım sadece sesini duymaktı çünkü onu çok özlüyordum, benim için gerçekten değerliydi. Aradım ama ağlamaktan konuşamadım, onu üzdüm." Yanaklarıma akan gözyaşlarını hızlıca sildim. "O günden sonra bir daha onu aramadım. Şimdi ne yapıyor ya da nerede bilmiyorum ama benim için hep çok önemli biri olarak kalacak."

"Çok üzgünüm." Küçük elini kucağımda duran elime sararken gözleri dolmuş, üzülmüştü. "Bunları yaşamanı istemezdim."

"Yaşadım ve bitti. Boş ver. Sadece ondan sonra kimseye değer vermek istemedim, zaten gecelik takıldığım kişiler hariç hayatımda biri de olmamıştı."

"Timur ile nasıl oldun? Yani siz o kadar zıtsınız ki, anlamıyorum."

"Geçen sene yeni yıla gireceğimiz gün onu ilk kez görmüştüm. Sarhoştum ve o da sarhoştu. Sadece ona çekildim, bunu nasıl anlatırım bilmiyorum ama göz göze geldiğimizde öyle yoğun duygular hissettim ki, ben ilk kez yandığımı hissetim. O gün restoranın bahçesindeki yerlerin birinde beraber olduk," dediğimde gözleri kocaman açıldı. "Bir daha onu görüp görmeyeceğimi bilmiyordum ama aylarca onu unutamadım ve sonra sen onu aramıza getirdin."

"Onu-"

"Tanımamış gibi davrandım," dediğimde onaylarcasına kafamı salladım. "Bilerek yaptım. Bir bakışıyla beni günahlara sürüklüyordu ve sanırım korktum. Bakışlarıyla öyle yoğun duygular hissettirirken kapılıp sürüklenmekten korktum ama başarılı olamadım. Ona kapıldım, parçalandım, defalarca kez onunla oldum." Kelebek, şaşkınlığını üzerinden atamadı, ondan sakladığım her şeyi anlattım. "Şimdi ayrıyız."

"Ahu'ya yaptığın hoş bir şey değildi," dediğinde sessiz kaldım. "Tamam, sizi bana söyledi ama aynı şey değil."

"Zamanı geriye alamam."

"Bunun için Timur'dan ayrılamazsın."

"Bunun için ayrılmadım!" Kızgınlıkla ona baktım. "Beni değiştirmeye çalışıyor ama ben buyum, Kelebek. Ben kötü kızım. Hata yaparak ilerliyorum, bir şeyler öğreniyorum. Bir anda beni melek yapamaz."

"Timur, bizim gibi seni uzun zamandır tanımıyor. Zamanla gerçekten tanıyarak seni çözecektir ama sen de ben böyleyim diyerek bunun içinden sıyrılamazsın. Evet, seni değiştiremez ama bazen kendimizi törpüleriz."

Sessiz kalma hakkımı kullanarak tatlıma odaklandığımda üzerime gelmedi, içimde hâlâ ona karşı kızgınlık varken mantıklı düşünemezdim. Onunla her kavgamızda bir anda parlayıp birbirimizi kırmamız tehlikeliydi, bu böyle devam edemezdi. Birbirimizde kıracağımız parçalar kalmayana kadar devam ettikten sonra asıl felâketle karşılaşırdık. Ben bizim paramparça olmamızı istemiyordum ve bunun için en doğrusu neyse onu yapardım.

15. Kanto

THE WEEKND – HEARTLESS

"Özgürlüğün değerini,
uğrunda can verenler bilir en iyi..."
İlahi Komedya / Araf, Dante Alighieri

Büyük, plastik tabağın içinde duran, kırmızılığıyla göz kamaştırıp dolgunluğuyla ağzımı sulandıran çileği sapından kavrayarak dudaklarıma yaklaştırdım, küçük bir ısırıkla yarısını ağzıma yollarken soğuk tadı afiyetle kabul ettim. Sıcak havalar gün geçtikçe artarken bundan şikâyetçiydim. Uzun, gür saçlarım terden omuzlarıma, enseme yapışırken her ne kadar şikâyetçi olsam da saçlarımı toplamak ya da kestirmek içimden gelmiyordu. Beyaz rengindeki mini elbisemin açık bıraktığı bacaklarımı dizlerimden kırarak ayaklarımı havada sallandırırken tek dirseğimin üzerine yaslanmış, önümdeki tablette çizim yapıyordum. Yaz rüzgârı etrafımda dolaşarak tenime karışıyordu, tabaktan bir tane daha çilek alarak onu da hızlıca yedim. Rüzgârın esişiyle altında saklandığım ağacın dalları, yaprakları salınarak tatlı bir müziği kulaklarıma doldurdu, gözlerim gökyüzünde takılı kaldı. Berrak renkteki gökyüzüne hayranlıkla bakarken tableti kenara bıraktım. Sırtüstü uzanarak gözlerimi gökyüzüne diktiğimde bacaklarımı ileri uzatmış, kollarımı özgürce iki yana açmıştım.

Üzerime düşen gölgeyle bakışlarımı yanımda duran bedene çevirdiğimde gülümseyişim büyüdü. Gözleri yüzümde dolaştı, elimi ona uzattığımda itiraz etmedi. Yanıma oturup tek dirseğinin üzerine yasland

bana doğru eğildiğinde hevesle kollarımı etrafına sarıp kendime çekerek sıcacık dudaklarına kapandım. Yumuşacık dudakları dudaklarımı kavradığında hevesle öpüştük. Onu öpmek şelalenin altında durmak, bütün yaz sıcağını reddederek ferahlamak kadar güzeldi. Parmakları yüzümü, kollarımı okşarken avucunu belime sürterek aşağı kaydırdı, kalçamı kavradı. Parmakları yavaşça kalçama minik dokunuşlarını bırakırken kalbim sıkışıyor, heyecanla ters taklalar atıyordu. Hafifçe geri çekildiğinde parmaklarımı kirli sakallarının sardığı yanağında dolaştırarak boynuna kaydırdım.

"Özledim."

"Biliyorum." Kendini beğenmiş gülümseyişiyle bakarken kıkırdadım. Gözleri etrafta dolaştı, çilek tabağını gördüğünde gülümseyişi büyüdü. "Çok yediğin için rahatsızlanacaksın." Şımarıkça gülerek omuz silktiğimde bir tane çileği alarak dudaklarıma uzattı, ucundan ısırarak yarısını ağzıma yolladım, diğer yarısını da o yedi.

"Neden geç kaldın?"

"İşlerim vardı." İlgisizce omuz silkerken gözlerini kaçırışını fark etmiştim.

"Bir sorun mu var?"

"Hayır, canım."

Gülümseyerek gözlerimin içine baksa da ben anlamıştım. "Babam karşına çıktı, değil mi?" dediğimde bir kere daha gözlerini kaçırdı, yanıma, piknik örtüsünün üzerine uzanarak beni kollarının arasına çekti. "Ne söyledi?"

"Baban çıkmadı." İtiraz edecekken parmaklarını dudaklarıma bastırdı. "Adamlarıydı. Ufak bir uyarıda bulundular."

"Ne söylediler?"

"Önemsiz, güzelim."

Dudaklarını şakağıma bastırdığında, "Önemli! Babam anlamalı, ben sana-" dediğimde bir kere daha parmaklarını dudaklarıma bastırarak beni susturdu.

"Bana âşık değilsin, güzelim." Dudaklarından taşanlarla şaşkınlıkla kollarının arasından sıyrılıp oturur pozisyona geçtim. "Bana âşık değilsin, sadece seviyorsun."

"İkisi aynı şey değil mi?"

"Sevgiyi birçok kişiye besleyebilirsin, bazen bana hissettiğin gibi daha ağır olur ama aşk öyle değil, güzelim. Âşık olduğunda kalbinin

tutuştuğunu hissedersin. Alev alev yanar ama su dökmek, o ateşi söndürmek istemezsin."

"Ak-"

"Seni sıkıldığın hayattan kurtarıyorum, aklını meşgul ediyorum ama bunlar için bana âşık olamazsın." Gözleri anlayışlı parıltılarla ışıldarken avucunu yere yaslayarak doğrulup elini yanağıma sardı. "Senin âşık olacağın kişiyle tanışmak isterim."

"Neden?"

"Çünkü," diyerek derin bir nefes alırken kaslı göğsü yavaşça şişti. "İlk kez kalbine birini alacaksın. O kişi ne kadar şanslı olduğunu umarım anlar. Kalbin bir kere ateşler içinde yanarsa, umarım o günü görebilirim."

Beni küçük bir çocukmuşum gibi severken konuşmama izin vermedi. Ona hissettiklerimin aşk olduğunu söylememi istemedi.

"O zamana kadar hayatımda olacak mısın?"

"Sen istediğin sürece."

Babamın yüzü gözlerimin önüne gelirken iç çekerek, "Bir gün seni göremezsem bile unutma, Aksel. Seni asla unutmayacağım," dediğimde gülümseyerek dudaklarını şakağıma bastırdı.

Elimdeki pamuğu göz altlarımda dolaştırırken solgun bal rengi gözlerim aynadaki yansımamda dolaşıyordu. Pamuk yardımıyla çöken göz altlarımı kapattığımda hafifçe geri çekilip yüzümü inceledim. Geçen zamanın yorgunluğu yüzüme yansıyordu ve bu yine elimden kayıp giden günleri içeriyordu.

Devin'in insanlarının ortasına bıraktığım bomba kısa sürede unutulmuştu ve buna şaşırmamıştım. Bir iki gün sonra Akın ve Giray'la görüntülü konuşurken Ahu'nun yurt dışına gittiğini öğrenmiştim. Giray'ın annesiyle Ahu'nun annesi arkadaştı ve annesinin söylemesiyle öğrenmişti. Yurt dışına gideceği bir süredir onun gündemindeymiş, üniversitedeki kaydını bile aldırmıştı ve gitmeden önce son oyununu oynamak istemişti, elinde patlamıştı.

Akın, ben yokken olan her şeyden bahsederken insanların hakkımda konuştuğunu biliyordum. Onlar için sessizliğimi bozmuş, tekrar sürtük Alya olmuştum. Umurumda değildi.

Gözleri önünde altı tane iyilik yapıp yedincide hata yaparsam, herkes gözlerini o hataya diker, iyiliklerimi hatırlamazlardı.

Ben her zaman kendimi biliyordum.

Ben, Alya Lydia Rodas'tım.

Elmas olan, parıldayan o mücevher.

Her zaman öyle olacaktım.

Ahu'nun olayının unutulacağını biliyordum ve öyle de olmuştu. O gitti, ben kaldım. Günler geçip giderken Akın'dan rica etmiş, Timur'un teknesine giderek onu görmesini istemiştim. Akın oraya gitmiş, eli boş dönmüştü.

Timur yoktu. Benim gibi yokluğa karışmıştı ve günlerdir kimse onu görmüyordu. Sosyal medyasını kullanmıyordu.

Benim sessizliğimin son günüydü.

Omuzlarımdan aşağı dökülen saçlarımı geriye ittim, bal rengi gözlerim bir kere daha yüzümde dolaştığında ciğerlerime derin bir nefes doldurdum. "Haklıymışsın, Aksel." Parmaklarım gerdanımı süsleyen gül şeklindeki kolyemde dolaştı. "Aşk bir kere olurmuş ve kalbini yakarmış." Buruk tebessümüm dudaklarıma yerleşti. "Benim kalbim ilk defa yanıyor."

Odamın kapısı çalındığında makyaj masamın önündeydim. Annemin elindeki tepsiyle içeri girişini göz ucuyla izledim.

"Simge hizmet etmeyi mi unuttu?"

"Ben getirmek istedim." Şampanya şişesini, kadehleri ve meyve tabağını kenara bıraktı. "Parti bu akşamdı, değil mi?"

"Evet."

"Yemek?"

"Siz ne zaman ayarlarsanız."

"Yemeği bu sene Hush Hush'ta yiyelim."

İlgisizce omuz silktiğimde annem arkama geçerek ellerini çıplak omuzlarıma sardı. Sabahlığımın içinde iç çamaşırlarımla dururken saten kumaş omuzlarımdan aşağı düşmüştü. "Bugün gerçekten eğlenmeni istiyorum," dediğinde aynaya düşen yüzüne baktım. "İçinden geldiği, istediğin gibi."

"Neden?"

"Asıl doğum gününde sana bir hediyem olacak," diyerek kollarını etrafıma sardı. "Çok beğeneceksin."

"Hediye istemiyorum."

"Biliyorum tatlım ama bu senin istediğin bir şeydi." Şakağımdan öperek geri çekildiğinde merakla ona baktım. "Her şeyi düzelteceğim, söz veriyorum."

"İnanmıyorum."

Kelime dudaklarımdan acımasızca çıkarken annemin yüzündeki gülümseme silinmedi. İç çekerek geri çekilip odamdan çıktığında gidişiyle yarattığı boşluğa sessizce baktım, sürprizin ne olduğunu anlamamıştım. Pahalı takılar, yeni araba ya da göz dolduran bir şeyler istemiyordum. Zaten istediğim her şeyi alabilirken birilerinin pahalı hediyelere sığınarak gözümü boyamasını istemiyordum. Onun yerine vakıflara ya da hayvan barınaklarına bağış yapmalarını istiyordum.

Odamın kapısı izinsizce açıldığında gözlerimi devirerek içeri giren Kelebek'e baktım. "Karar veremedim," diyerek elindeki iki elbiseyi gösterirken düşünmeden siyah askılı elbiseyi gösterdim. "Saçım?"

"Atkuyruğu yap."

"Bensiz keyif mi yapıyorsun, aşk olsun!" Elbiselerini yatağımın üzerine bırakarak yanıma ulaşıp annemin bıraktığı kadehe şampanya doldurdu, ardından cam kenarına yaslandı. "Bir şey soracağım ama kızmak yok."

"Öfkelendirecek bir şey soracaksan sorma."

"Öfkelenecek misin bilmiyorum, o yüzden soracağım," diyerek gülümsedi. "Timur gelecek mi?"

İsmi etrafımda dalgalanırken kadehimi kafama dikerek omuz silktim. "Sanırım, Akın davet etmiştir."

"Ettiyse gelir mi?"

"Bilmiyorum, Kelebek. Biz ayrıldık."

"Barışırsınız."

Sessiz kalışımla çileklerden birini alarak dudaklarıma uzattığında itiraz etmedim. Soğuk tadı özümserken bütün düşüncelerim dağılmış, ona kaymıştı. Onu görmediğim gün çok düşünmüştüm, konuşmamız gerektiğini biliyordum. Tutku üzerine ilerleyerek birbirimizi tanırken bir şeyler eksik kalmıştı ve o eksikleri tamamlamamız gerektiğini biliyordum.

Eğer bu akşam gelirse onunla konuşacaktım. Belki de son kez olacaktı, bilmiyordum.

İkinci kadehimi bitirirken Kelebek de eşyalarını odama taşıdı ve müzik açtı, çalan yabancı şarkılara eşlik ederek hazırlandık. Gömleğimin düğmelerini alttan açık bırakarak uçlarını birleştirip göğsümün al-

tında düğüm atarken üstten de büyük düğmesini açıkta bıraktım ve böylece gömlek sadece göğüslerimi kapatırken tek bir düğümle vücuduma yapışmış gibiydi. Düğümün içindeki büyük düğme gömleğin daha fazla açılmasını ya da hareket edişimle göğsümden kaymasını engelliyordu. Dalgalı olan saçlarımı tek omzuma aldım, gece boyunca dans ederken saçlarımın bağımsızlığını ilan edeceğini bildiğim için çok fazla uğraşmak istememiştim.

"Ediz geldi."

Kelebek, kafasını telefonundan kaldırarak konuştuğunda oturduğum yerden kalktım. Ediz, alkol aldığında ne kadar sapıttığını bildiği için bugün alkol içmeyi kendine sınırlandırmak istemişti. Biz hariç herkes parti yerine ulaşmıştı.

"Selam," diyerek arabasının arka koltuğuna yerleştiğimde Ediz, Kelebek'in elini kavrayarak avucunu öptü, gülümseyerek telefonumla uğraşmaya başladım. Giray'ın aile evine ulaşana kadar Instagram hesabıma birkaç anlık fotoğraf yükledim. İnsanlar aktif oluşumla ilgisini bana çevirirken gelen bildirimleri umursamadan onun profiline girmek için hesabının ismini yazdığımda hiçbir şey çıkmadı. Şaşkınlıkla takip ettiklerimi kontrol ettim, sahte hesabımdan ismini arattım ama hiçbir şey yoktu. Hesabını kapatmıştı.

Telefonumu sessize alarak pantolonumun cebine sıkıştırdığımda, Giray'ın evine yaklaştıkça müzik sesi de artarak kendini duyuruyordu. Heyecan göğsümü sararken gülümseyerek araçtan indim. İnsanlar havanın soğuk olmasını umursamadan dışarıda, evin bahçesinde eğlenirlerken omuzlarıma aldığım toprak rengindeki kaşe kabanımı arabanın içinde bırakarak dışarı çıktım.

"Bugün çok eğleneceğiz!"

Kelebek, hevesle yanıma gelerek koluma girdiğinde aynı hevesle gülümsedim. Bugün gerçekten eğlenmek istiyordum.

İçeri girdiğimizde kalabalık beni şaşırtmamıştı. İnsanlar müziğin ritmiyle dans ederlerken kalabalığı aşarak salonun ortasına geçtiğimizde kahkahalara boğuldum. Akın ve Giray salonun ortasında, içkilerin olduğu masaya çıkmış dans ediyorlardı.

"Ben geldim!" diye bağırdığımda bakışları bana döndü. "Partinin kraliçesi geldi!"

Sanki yeni yılı kutluyormuşuz gibi Akın ağzındaki düdüğü öttürerek yere atladığında kollarını iki yana açtı. "İyi ki doğdun, bebeğim!" Coşkuyla beni sararken aynı şekilde karşılık verdim. Giray, uzun kolla-

rıyla Akın ve beni sararken sarılmamıza Kelebek'in ardından Kerem de kedi gibi sırnaşarak katıldığında Ediz'e baktım.

"Gelsene!"

Çağırışımla, "Bir an unutuldum sandım," diyerek yanımıza geldiğinde en son Ediz bizi sardı.

"Böyle çok güzeliz." Akın yanağımdan öptüğünde gülümsedim. "Hep böyle kalalım, hiç ayrılmayalım."

Sevgiyle parıldayan gözleri yüzümde dolaşırken, "Hiç ayrılmayalım," diyerek gülümsedim.

Parti benim gelişimle coşarken içkileri üst üste içerek eskisi gibi dağıtıp eğlenmeye başladım, hiç oturmadan defalarca kez dans ettim. Çocuklarla eğlenirken yorulmak kelimesini aklımdan geçirmedim. Alkol bünyemi sardıkça rahatlıyordum.

Evin içi aşinası olduğum, tanıdığım ya da ilk kez gördüğüm insanların yüzüyle doluyken benim görmek istediğim tek kişi vardı ama o da burada değildi.

"Çağırdım," diyerek Akın konuştuğunda ona baktım. "Onu teknesinde yakaladım ve bu geceyi söyledim."

"Gelecek mi?"

"Sarhoştu," dedi. "Teknesi içki şişesiyle doluydu, ayıldığında umarım unutmamış olur. Aradım da ama telefonu kapalı."

Akın'la göz teması kurmadan çalan şarkıyı fark edişimle bu sefer ben içki masasının üzerine tırmandım. Çoğu şarkısını ezbere bildiğim *The Weeknd'in Heartless* şarkısı çalarken gülümseyerek kadehimi havaya kaldırdım.

"Neden? Çünkü ben kalpsizim.

Ve ben eski yollarıma döndüm çünkü kalpsizim.

Tüm bu paralar ve bu acı beni acımasız yaptı.

Yaşam için sefil bir hayat çünkü kalpsizim."

Ezbere bildiğim şarkıyla dans edip dağıtarak şarkıyı söylerken telefon kameralarının bana dönmesine şaşırmadım. Giray ve Akın da masaya çıktığında beni ortalarına aldılar, onlarla şarkıyı söyleyerek dans ettim.

"Kalpsizim ve aklımı kaybettim."

Şarkıyla beraber bir gerçeği dile getirirken saatleri alkol, dans ve eğlenceyle geçirdim. Arkadaşlarımla anı kalacak kadar komik, güzel videolar ve fotoğraflar çekilirken Kerem ve Ediz'e sataşmak eğlenceliydi. Kerem, Deniz'i alarak kalabalığa karışıp dans ederken Ediz ve

Kelebek de yanlarına gitmişlerdi, yanında sevgilisi olmayan tek kişi bendim.

Pişmanlık, benim nadir hissettiğim duygulardan biriydi ve şu an göğsümü yakan duygunun ismi pişmanlıksa, bir daha hissetmek istemiyordum. Pişman olabilirdim, buna inanabilirdim ama hâlâ kendimi haklı gördüğüm taraflar da vardı. İnatçı ve dikbaşlıydım, bunu kırmak, kabuğumu parçalamak kadar zordu.

Timur, beni değiştirmeye çalışarak başka biri yaratmak isterken sert kayaya toslamıştı ve bunu nasıl aşabileceğimizi bilmiyordum.

Elimdeki kadehte ne olduğunu bilmediğim içkiyi kafama dikerek bitirip kenara bıraktım, benim için kurulan platforma ilerledim. Senelerdir doğum günümde şarkı söylememiştim ve bu sene değişiklik yapmak istediğimde çocuklar benim için bir şeyler hazırlamışlardı.

Müziğin sesini kapatarak, "Selam," dediğimde insanların bakışları bana döndü. "Geldiğiniz için teşekkür etmeyeceğim, zaten hepiniz gelmek istiyordunuz," dediğimde bazıları bana gözlerini devirse de umursamadım. "Umarım bağış kutusuna bol sıfırlı çekler bırakmışsınızdır." Beni dinleyen kalabalığa bakarken derin bir nefes alarak gülümsedim. "Neyse! Bugün şarkı söylemek istiyorum," dediğimde şaşırmaları beni eğlendirdi. Müzik sistemiyle ilgilenen çalışanlardan biri söyleyeceğim şarkının hoparlörden dağılmasını sağladı.

Mikrofonu kendime göre ayarlayarak telefonumdan şarkının sözlerini açtım. Ayakta durarak salınırken müziğin ritmine yavaşça kendimi bıraktım. *"Tam bitti derken gülüşün var ya, kanardım hep, kanardım hep."** Şarkının sözlerini söylemeye başladığım an, sesim dalgalanarak kalabalığı kapanın içine çekerken tek elimi mikrofona sararak gözlerimi kapattım. *"Soğuk sözlerle girip ruhuma, yakardın hep, yakardın hep. Aklımda o son günler, sessizdin hep, ümitsizdin. Ama aklımda hissettiğim, yüzleştiğim, seviştiğim her an."*

Duyduklarım zihnimin içinde bana savaş açıp haince, mantığımla ilerlemeden kalbimin basit tuzağına düştüğümü söyleyerek dalga geçerken kendimi mutsuz ve kırgın hissediyordum. Ruhumu kendine hapsederek kalbimi kafesinin içine kapatan adamın varlığı, tenime kazınmıştı. Onun olduğu yerde nefes alıyor, yeşeriyordum ve o olmadığında üşüyor, soluyordum. Şimdi gözlerim kapalı olmasına rağmen onu hissedişimle ürperirken yorgun gözlerimi açtığımda onu gördüm.

Buradaydı, gelmişti.

* Sufle - Özledim

"Özledim ıslanmayı yağmurunda, sevdikçe öldürdüm her gün."

Sığındığım ormanı barındıran gözleri beni süzerken tenimin bütün sıcaklığını kaybettiğini, o baktıkça buz kestiğimi hissettim. Birbirimizden uzak kaldıkça üşüyordum.

"Tam bitti derken gülüşün var ya, kanardım hep, kanardım hep. Soğuk sözlerle girip ruhuma, yakardın hep, yakardın hep."

Gözlerim bir kere daha kapanırken ve ben bir kere daha mikrofona yaklaşarak söylerken, müziğin susmasıyla etrafta yankılanan alkış sesleri beni kendime getirdi. Ağlama dürtümü bastırarak gözlerimi açtım, herkesin aksine bana biraz daha yakın duran Timur'a bakarken derin bir nefes aldım. Sahneden indiğimde bir şey söylemek istedim ama ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Elimden tutup gitmemi engellemesini istedim ama hareket etmiyordu. İç çekerek yanından geçerken, "Hep arkasını dönen sen olacaksın," dedi. "Hep gideceksin."

"Ben mi gidiyorum?" Duyduklarımla şaşkınlıkla ona döndüm. "Bunu ilk başlatan sensin, unuttun mu?"

"Kincisin."

"Sevdiğim özelliklerimden biri."

Alayla güldüğümde kaşları çatıldı. "Bana maskelerinle yaklaşmandan nefret ediyorum." Aramızda mesafe bırakmayacak kadar yaklaştığında üzerinden sızan alkol kokusunu aldım, çok fazla içmeye başlamıştı. "Ben senin hayatında diğerleri gibi olmak istemiyorum. Bana rol yapma."

"Sana rol yaptığımı mı düşünüyorsun?" Şaşkınlık, su gibi yüzüme çarptı. "Güven problemin var sanırım?"

"İkimizin de sorunları var," diyerek alayla güldü. "Zayıf noktalarımız var."

"Benim zayıf noktam yok."

"Zırhın delik deşik, Alya. Denizin ortasındasın ve içine su doluyor, boğulacaksın haberin yok."

"Bana bir şey olmayacak!"

"Sorun da bu! Parçalansan bile kendini sıyırabileceğini düşünüp yanındaki insanları dibe çekiyorsun. Ben seni değiştirmek istemedim. Bana kendin ol, maskelerinden yanımda sıyrıl, özgür ol istedim, eğer seni değiştirdiğimi düşünüyorsan o zaman benim yanımda asla kendin olmadın mı? Oyunların yoruyor."

"Tamamen bitirmek mi istiyorsun?" dediğimde üzgün yeşil gözleri yüzümde dolaştı, elini yanağıma sararak beni kendine çekip dudağımın kenarından öptü.

"İkimizin de zamana ihtiyacı var," dediğinde sanki kalbim atışını durdurdu. "Belki de yeniden, olması gerektiği gibi tanışmalıyız. Bir yerde hata yaptık, toparlanamıyoruz."

"Şimdi bitecekse bir daha geri dönüşü olmaz."

Bakışları sertleştiğinde yeşillerinin ortasına düşen yangınla nefesim kesildi, ellerinin tutuşu sertleşti. "Bundan nefret ediyorum!" Öfkesi yüzüne yansırken geri çekildim. "Ben seni içimde bitiremezken senin beni böyle parçalamandan nefret ediyorum. Beni sürekli evimden kovmandan nefret ediyorum, evsiz olduğumu bilerek sana sığındım ama şimdi beni acımasızca sokağa atıyorsun! Sana güvenmek istiyorum ama her seferinde beni evsiz bırakıyorsun!"

Göğsümü kemiren duygular kelimelere bürünerek Timur'a ulaşmak için çırpındı, onları bir kafese kapatarak ışığı kapatıp karanlığa gömdüm, susturdum.

"Zamana ihtiyacımız var," dediğimde kabullenmem onu şaşırttı. "Haklısın."

"Tanrım! Sadece bir kere geri adım at ve itiraz et!"

Benden sertçe geri çekildiğinde uzaklaşmasıyla gerçekliğe döndüm, bakışlarım bir an için arkasındaki bedene takıldı ve yer ayaklarımın altından kaydı. Şaşkınlık yüzüme sert tokadını geçirirken dudaklarım şokla aralandı.

"Biraz önceki performansın harikaydı, Bal." Duyduğum sesle görüntü gerçek olduğunu kanıtlarken kalbim ters bir takla attı ve gürültülü zihnimde zelzele yarattı.

"Aksel?"

"Benim."

Kalbim atışlarını hızlandırırken, "Sensin!" diyerek bana doğru gelen bedenine kendimi atıp sıkıca sarıldım. "İnanmıyorum!"

"Gerçeğim!" Kahkahasını duymamla kocaman gülümserken beni kendi etrafımda döndürerek saçlarıma öpücüklerini dizdi.

"Geri mi döndün?" Geri çekilerek ellerimi göğsüne yaslarken şaşkınlıkla ona baktım. "Ama babam-"

"Şşt. Bunu şimdi konuşmayalım."

Ellerimi kavrayarak avuç içlerimden öptüğünde yanımıza gelen çocukları fark ettim. Şaşkınca onlara baktım. "Haberiniz var mıydı?" derken o kadar mutluydum ki! "Hanginizin planı?"

Mutluluk dolu gözyaşlarım gözlerime dolarken Akın somurtarak, "Hiçbirimizin," dedi. "Neden geldin?"

"Akın!"

Homurdanarak gözlerimi kocaman açarken Aksel kahkaha atarak, "Sorun değil Bal, üzerime atlamalarını beklemiyorum," diyerek gülümsedi. "Merhaba çocuklar."

Kelebek hayretle karşılık verirken Akın kötü kötü bakıyordu ve yemin ederim ki kedi gibi saldıracağını belirten sesler çıkartıp pençelerini Aksel'e karşı törpülüyordu.

"Beni nasıl buldun?"

"Doğum gününü unutacağımı düşünmüyorsun herhalde değil mi? Benden sonra bir şeyler değişmiş ama öğrenmem zor olmadı."

Kafamı gülümseyerek iki yana sallarken, "Seni biriyle tanıştıracağım!" diye hevesle konuştum. "Sonunda onu buldum!"

"Kimi?"

Merakla bana bakarken heyecanlı bakışlarımı etrafta dolaştırdım ama Timur'u göremedim. Kalabalığı incelerken onu göremeyişimle keyfim balon gibi söndü. Kalabalığın içinde onu kolayca bulabilirdim ama şimdi yoktu. Sıkıntı göğsümü kemirirken Aksel'in bileğine elimi sardım. "Sürpriz, sanırım dışarı çıktı." Kalabalığın arasından sıyrılarak dışarı çıkıp soğuk havaya karıştığımızda birkaç insanı gerimizde bırakarak ilerlerken gitmemesini umut ediyordum. Evin etrafında dolaşırken onu arabaların olduğu yerde buldum. "Timur," diye seslendiğimde adımları yavaşladı. Arabasının yanında durarak kafasını sol omzunun üzerinden bana hafifçe çevirdi.

"Partine geri dön," dediğinde şaşırdım. Arabasının kenarına yaslanıp bana baktı, yüzündeki soğuk ifade midemi bulandırıyordu. Çenesiyle Aksel'i işaret ederek, "Onunla," dedi.

"Ama-"

"Konuşmamız bitti."

"Böyle davranma! Sizi tanıştırmak istiyorum."

Buz gibi bakışları Aksel'in yüzüne çevrildi. Onu sessizlik içinde süzdü, gözleri tutuşan ellerimize kaydığında elimi hızlıca çektim ama görmüştü. "Umurumda değil."

Öfke yanaklarımı ısırırken, "Lütfen!" diyerek sesimi yükselttim. "Senden bir şey istiyorum."

Yüzünü buruşturarak, "Şımarıklığı kenara bırak," dedi. "Seninle konuşurken arkanı dönüp onun kucağına atlıyorsun, şimdi seni dinlememi mi istiyorsun? Benimle dalga geçme."

Aksel araya girerek, "Sanırım her şeyi yanlış anladın," dediğinde Timur'un gerilişini gördüm. Elleri iki yanında yumruk olurken ona doğru ilerledim.

"Timur, ben sadece-"

Konuşmamı umursamadan Aksel'in üzerine yürüyüp yüzüne yumruğunu geçirdiğinde çığlık attım. "Doğrusu pek umurumda değil!" Timur yumruk attığı elinin tersini pantolonuna silerek bana baktı. "Uzak dur benden."

Aksel geriye doğru birkaç adım atıp toparladığında benim kadar şaşkındı. Elinin tersiyle dudağından akan kanı silerken gözlerim elinin üzerine bulaşan kana takıldığında buz kestim. "Bunu yapmadın."

Timur'un buz gibi bakışları bana dönerken canımı yakmak istiyor gibi davranıyordu. Elini Aksel'in yakasına sarıp kendine çekerek ikinci yumruğu attığında kıpırdayamadım. Aksel, ona vurarak üzerinden ittiğinde sanki Timur bunu bekliyordu, karşısındakini bilerek kışkırtmıştı. Aksel'in üzerine atılarak onu yere düşürdüğünde aldığım nefes göğsümde tıkanıp kaldı. Her yumruğunda kan kırmızısı etrafı sararken, "Lütfen dur," dedim. Kırık sesimi duyuramazken Timur yumruğunu bir kere daha Aksel'in yüzüne indirdi. "Dur! Lütfen dur!" Karşımdaki görüntü sarsılarak geçmişe dönmeme dönememe neden oldu, ileri atılamadım. Kollarımı saran güçlü elleri beni engelledi. Yine sayısızca darbe Aksel'in üzerine inerken çığlık atmaya başladım. Sanki bir kere daha geçmişe, anmaya korktuğum, kâbuslarımın efendisi o güne döndüm. Doğum günümü kutlamayı bıraktığım, Aksel'i son kez gördüğüm o güne. Babam yıkılmaz dağ gibi karşımdaki dikilirken Aksel'i koruyamamıştım. Beni tutarak Aksel'i gözlerimin önünde perişan hâle getirene kadar dövdüler, babam o ânın hatırasının senelerce yakamı bırakmadığını bilmiyordu. Nöbet geçiriyormuş gibi titreyerek bağırmaya başladım. "Lütfen yapma! Lütfen! Lütfen dur!" Ellerimi yüzüme kapatarak ağlarken kan kokusu burnuma doluyordu.

"Alya?" Biri adımı seslenirken ona bakamadım, etrafım kalabalıklaşırken biri beni kollarının arasına çekti. Timur'u, Aksel'in üzerinden

çekerlerken Kerem, Timur'un etrafına kollarını sarıp onu bana döndürdü, beni görmesini sağladı.

Timur'la göz göze geldiğimde donup kaldı, göğsü öfkeli nefesleriyle inip kalkarken, "Alya," diyerek yaklaşmak istese de hızlıca geri çekildim.

"Uzak dur benden, uzak dur!"

"Alya-"

"Gelme!" Çaresizce çığlık atarken donup kaldı. "Sen de onun gibisin!" Gözleri şaşkınlıkla açılırken gözyaşları içinde ona baktım. Elleri, yüzü kan içindeydi. "Değer verdiğim her şeyi gücünüzle mahvediyorsunuz." Ediz, Aksel'i yerden kaldırırken yüzünü görmemle hıçkırıklara boğuldum. "Canımı yakmak için ona saldırdın!"

"Ben miyim bütün suçlu?" Timur, öfkesine yenilerek benim kadar yükse sesle bağırdı. "Sen beni zehirliyorsun ama buna hiçbir zaman karşı çıkmadım!" Yüzüne baktıkça, kan izlerini gördükçe midem bulanırken gözlerimi kaçırışımla bana doğru bir adım attı, korkarak geri çekildim.

"Ajax, lütfen."

"Sanırım biz birbirimize özel anlamlarla seslenmeyi kaybettik."

Dudaklarından taşan kelimeler kalbime saplanırken nefes alamadım. Kalbim intiharını gerçekleştirerek atışını durdurdu.

"Birbirimize zarar veriyoruz," dediğinde haklıydı.

"Birbirimize zarar veriyoruz." Zorlukla derin bir nefes alarak geri çekildim. "Biz iki bozuk parçayız, birbirimizi tamamlayamıyoruz."

Timur'un etrafı kızaran bakışları yüzümde dolaşırken gözyaşının yanağına akışını gördüm.

"Biz bozuk iki parçayız," diyerek acıyla gülümsedi. "İyileşemiyoruz."

Birbirimize kırgınlıkla bakarken içimden bir ses, bahsedilen lanetin şimdi gerçekleştiğini dile getiriyordu.

16. Kanto

TAYLOR SWIFT – ALL YOU HAD TO DO WAS STAY

"...Yalnız kendinde varsın,
yalnız kendi kendini anlıyorsun.
Birbirinizi, sen onu, o da seni
anladığınız için de kendini seviyor,
Ve kendi kendine gülümsüyorsun."
İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

Seneler Önce
Dalyan

Şeytan, avucuna biriken toprağı güçlü nefesini bırakarak dağıtırken o toprak taneleri dünyanın dört bir yanına yayıldı. Yayıldıkça insanların arasına sızarak onların bedenlerini sardı, derilerinin altına girerek kalplerine ulaşmaya başladı. Kalpleri aşk duygusuyla atan her insanın kalbine sızarak lanetini bulaştırmaya çalışırken bazı insanlar buna yenildi ve kalpleri saf kötülükle doldu. Bazılarının kalbi buna karşı çıktı ve direndi, aşkı doyasıya tattı.

Şeytanın güçlü nefesiyle dağılan toprak taneleri, tatlı yaz meltemine kapılarak yönünü şaşırıp senelerce izi silinmeyecek topraklara ulaştı, o gün iki kalbi esir alıp lanetleyeceğini bilerek ilerliyordu. O iki kalbi en insafsız oyununa alet edecek, önce gözlerini aşktan kör edip sonra aşkın ateşinde onları yakarak canlarını acıtacaktı. O iki insan öyle bir yanacaklardı ki, son nefeslerine kadar o acıyı unutamayacaklardı. Öyle yanacaklardı ki, külleri iki şehrin temiz topraklarını günaha boyaya-

caktı. Ve külleri savrularak kendi tohumlarına karışacak, onun talihsiz kaderini de yazmış olacaklardı.

Kırık kalpten doğan günah, bir laneti doğuracak ve tarih defalarca kez tekrarlanacaktı. O günah kendi tohumlarına bulaşarak kaderle bir kere daha oynayacaktı.

Toprak tanesi havada süzülerek avının ensesine dişlerini geçirdiğinde genç adamın dalgın bakışları yeni yeni alışmaya başladığı şehirde dolaşıyordu. Buraya sürgün edilerek gönderilmişti ama itiraz etmemişti. Nedense buranın kurtuluşu olduğuna inanıyordu, bu yüzden babasına karşı çıkmamış, Dalyan'daki otele çalışmaya gelmişti. Gelirken bunun bir ceza olduğunu düşünse de her şeyden uzaklaşmak onun için hediyeydi, üstelik günleri burada, İstanbul'da olduğundan daha sakin ve güzel geçiyordu. Gözleri elindeki ajandanın temiz sayfasına aldığı notlarda dolaştı. Önemli tarihlerle ilgili ufak tefek notlar almıştı. O önemli günlerin birindeydi, Yunanistan'dan turist gemisi gelecek ve her gün ayak izlerini bıraktığı otelde konaklayacaklardı. Yunanistan'dan turist gelmesi halkı heyecanlandırmıştı, birçoğuna maddi açıdan katkı sağlayacağının farkındalardı.

"Efendim." Genç adam bakışlarını yanına gelen asistanına çevirdi. "Misafirlerimizin gemisi kıyıya yanaşmış, yakında burada olurlar."

"Çok güzel." Dudaklarına samimi gülümseyişi yerleşirken ajandayı yerine bırakarak yönünü lobiye çevirdi. Herkes olduğundan daha heyecanlı ve özenliydi. Bekledikleri misafirler otele giriş yaptıklarında genç adam daha önce konuştuğu birkaç önemli kişiyle tokalaşıp tanıştı, hepsine güler yüzlü davranıyordu. Asker gibi dizilen çalışanlar misafirlerle ilgilenirlerken asansörler doluyor, üst kata yöneliyordu. İki grup hâlinde gelen misafirleri bir köşede incelerken her şeyin sorunsuz ilerlemesine sevinmişti. Lobiyi saran kalabalık yavaş yavaş dağılırken en son giren birkaç kişiyi gördü. Küçük bir valizi tek başına ardında sürükleyen kadını gözleri kolayca buldu.

Beyaz elbisesinin içinde salınarak ilerlerken attığı her adımda uzun bacakları, güzel vücudu dikkat çekiyordu. Bembeyaz tenini saran yazlık elbisesi, omuzlarına dökülen, büyük, krem rengi hasır şapkanın altında kalan gür, siyah saçlarıyla dikkat çekiciydi ama asıl dikkat çekici nokta, saçları ve şapkayla yüzünün tam olarak görünmemesiydi. Güneşten korunmaya çalışırken kendini herkesten saklamıştı. Genç adamın bakışları üzerine takıldı ve yerinde doğruldu. Genç kadının yanına kız arkadaşı gelerek heyecanla kendi dillerinde bir şeylerden bahsederlerken adam

dillerini bildiği için kolaylıkla onları anlıyordu. Otelin büyüklüğü ve güzelliğinden, şehrin sıcak oluşundan bahsediyorlardı. Yanındaki kadın onu dinlese de gözleri bir anlığına girişte, misafirlerin genelde dikkatini çektiği noktada takıldı. Otelin ortasında büyük, yuvarlak bir masa vardı, üzerinde her gün birbirinden güzel çiçekler bütün ihtişamıyla yerleştirilirdi. Bugün o anlardan biriydi ve günün çiçeği güldü. Kocaman gül demeti masanın üzerinde kendini belli ederken genç kadının adımları masaya çevrildi. Başındaki şapkayı nazikçe çıkardığında uzun simsiyah saçları küçük yüzünün iki yanına döküldü. Güllere eğilerek nazik parmaklarını okşarcasına dolaştırdı, kokularını içine çekti ve kendi dilinde ne kadar güzel olduklarından bahsetti.

Arkadaşı sabırsızca onu bileğinden tutarak çekiştirirken genç kadının bakışları güllerde kalmıştı. Arkasını dönüşüyle genç adam güllere ilerledi, düşünmeden bir tanesini alıp dikeninden sakınarak dalının yarısını kırdı, adımlarını asansöre ilerleyen çifte çevirdi.

Kapılar kapanmadan önce yetişerek elini uzatıp asansörü durdurduğunda Yunanca, "Merhaba," diyerek meraklı bakışlarını yüzünü görmeye çalıştığı kadına çevirdi. Genç adamın inanışı körelse de karşısındaki kadının yüzünü görüşüyle meleklerin varlığına inandı. Gözleri heyecanla minik ve zayıf beyaz yüzde, yüzü süsleyen, mücevher gibi parıldayan zümrüt yeşili gözlerde, kiraz rengi dudaklarda ve minik burnunda dolaştı. İki kadın şaşkınlıkla ona bakarlarken asansörü daha fazla bekletmeden elindeki gülü genç kadına uzattı. "Hoş geldiniz," diyerek gülümsedi. "Umarım güzel bir tatil geçirirsiniz."

Genç kadın ona uzatılan gülü kavradığında tenine batan dikeni umursamadı. Şaşkınlıkla kapılar kapanana kadar adamın gözlerine baktı, konuşamadı. Kapılar kapandığında arkadaşı adamın ne kadar centilmen ve yakışıklı olduğundan bahsederken bakışları güle döndüğünde acısını hissetti. Kanın ince bir yol çizerek sızdığı parmağını havaya kaldırırken damla parmağından süzülüp bembeyaz gülün ortasına, tomurcuğuna damladı. Beyaz rengini kanı lekeledi, ırkilerek temizlemeye çalışsa da nafileydi. Arkadaşının verdiği peçeteyle parmağının kanını durdururken gülü bırakmadı, atmadı. Saklayacaktı, sonsuza kadar.

Bir laneti başlattıklarını bilmeden.

Lanet onları mahvederek kaderle oynarken seneler sonra zaman başa saracak ve bir kez daha lanetin parçalarını taşıyanların önüne çıkacaktı.

"Onu gördüm ve istedim. Onu hayallerime çağırdım.
Onu yatağıma davet ettim. Ona içimi açtım, içime sızdı.
Ona bir kalp verdim, ev olabilmek için.
Ondaki kalbimi aldım.
Canını yakmak için."

İçine hapsedildiğim film başa sarılmış gibi, her şeyin başladığı o günde geçtiğim yoldan arabamla bir kere daha geçerken bu sefer öylesine birinin yanından dönmüyordum. Arabam Devin'in parıltılı yollarında ilerlerken yağmur taneleri arabamın ön camına çarpıyordu.

Zaman geçtikçe Devin sanki kötü günlere sürükleniyordu. Havalar değişmiş, kasvet şehrin ortasına çökmüştü. Kara kış şehrin içine sızmış, yuvasına yerleşerek gitmemek için direniyordu ve herkes bundan şikâyetçiydi, benim aksime. Gök gürültüsü arabamın içinde çalan şarkıyı bastırırken şarkının sesini yükseltmedim, kısa sürede yağmur damlaları ön cama çarpmaya başladığında arabanın sileceklerini çalıştırdım. Orman yolunda ilerlerken zihnime sızan görüntüyle bakışlarım etrafta dolaştı, ona dair bir şey görebileceğimi düşünüyordum. Rüyalarımdan dışarı adım atarak karşıma çıkabilirdi, nedense bu ihtimal bir an için göğsümü sıkıştırdı. Gözlerim ilerlediğim yolun iki tarafını saran ağaçlarda dolaşırken zarif, beyaz bedeni göremedim. Onun yerine gözlerim sanki dalları canlıymış ve her saniye ağaçların gövdelerini sarıyormuş gibi ilerleyen beyaz güllere takıldı. Güllerin dalları sarmaşık gibi ağaçların dallarını sarmıştı, hepsi benim geçmemi bekliyormuş gibi yapraklarını açmışlardı.

Ben dudaklarımı aralayıp konuşmuyordum ama hepsi benim yerime dile gelerek kalbimden geçen acıyı hatırlatıyorlardı.

Hepsi bir lanetin gerçekleştiğini dile getiriyor gibiydiler, korkutucuydu.

Belki de gerçekti.

Lanet gerçekleşmişti.

Devin'in ezberlediğim kirli yollarında ilerleyerek merkeze ulaştığımda hızımı düşürdüm. Sağ tarafta kalan Lavinia'ya ulaşarak arabamı uygun bir yere park ettim, kapıyı açarak dışarı çıktım. Botlarımın yüksek, sivri topukları yere çarptıkça üzerlerinde salınıyordum, beyaz

panço şeklindeki kabanımın büyük şapkasını kısa bir anlığına kafama kapatıp yağmurdan korundum. Yüzüklerimin sardığı uzun parmaklarımı kapıya yaslayarak ileri itip açılmasını sağlayarak içeri girdim, yağmur taneleri ellerimin üzerini ıslatmış, kendine yer edinmişti. Şapkamı geriye iterek ellerimi kabanımın üzerinde kuruladım. Lavinia'nın ezberlediğim kahve ve şarap kokusu sıcak havaya dağılmış, etrafı sarmıştı. Sabah saatleri olmasından dolayı pek kalabalık değildi. Attığım her adımda topuklarım yere çarparak insanın hoşuna giden sesleri çıkartırken adımlarımın yönünü kasa tarafına çevirdim.

"Günaydın." Ayza kafasını kaldırarak dalgın bakışlarını bana çevirdiğinde kim olduğumu fark edişiyle uykusuz ifadesini kenara itip gülümsedi.

"Günaydın, Alya. Nasılsın?"

"Her zaman olduğu gibi, sen?"

"Uykusuz." Dudak bükerek sağ yanağına dökülen saçlarını kulağının arkasına itti. "Kış mevsimi beni huzursuz hissettiriyor, mutsuz oluyorum."

"Devin'de kış mevsimi güzel geçmez ama bu sene daha kötü," dedim ve yüzümü buruşturarak ekledim: "Orta boy filtre kahve alacaktım, sütsüz."

Ödemeyi alarak yardımcısına isteğimi dile getirdiğinde sessiz kalarak etrafı inceledim, çok sık uğramasam da bazen yoldan geçerken durup kahve alıyordum. Ayza, "Nasıl gidiyor?" dediğinde ona baktım. "Yani bilirsin işte."

"İyi, çok güzel."

"Saçların yakışmış," dediğinde istemsizce elim artık çeneme kadar kestirdiğim saçlarıma ulaştı. "Çok," deyip bir süre sessiz kaldı. Sesinin tonunu azaltarak, "Seksi," dediğinde gülümsedim. "Ciddiyim."

"Teşekkür ederim, alışmaya çalışıyorum, benim için saçlarımı kestirmek yabancı bir durum, uzun hâllerine alışmıştım."

"Bazen değişiklik iyidir."

Kahvem hazırlanana kadar beklerken Ayza arada kaçamak bakışlar atıyor, konuşmak istiyor gibi davranıyordu ama sessiz kalmayı tercih ediyordu. Ne konuşmak istediğini biliyordum ama hazır olmadığımı anlayarak bu konuda sessiz kalıyordu. Ayza'yı tamamen tanımasam da beni anladığını biliyordum, sanki o insanların içini görebiliyor, ruhuna dokunuyordu. Belki de bu yüzden yazdığı kitaplar ilk sayfasında beni

kendine bağlamış, hayran bırakmıştı. Kaleminden dökülen her şey güzeldi, özeldi.

Kahvemi alarak Lavinia'yı terk edip hızlanan yağmurdan kaçarak aracıma ulaştığımda, bu sefer yönümü yeni evimize çevirdim. Zaman biz istemesek de akıp gidiyordu ve onun akımına kapılarak ilerlerken hayatımızda değişiklikler oluyordu, biz her ne kadar olduğumuz yerde kaldığımızı hissetsek bile bu böyleydi. O günden sonra zaman akıp geçmiş, insanlar hareket etmiş, kararlar verilmiş ve değişiklikler yapılmıştı. Bu değişikliklerden biri annemin evimizi değiştirmek istemeseydi. Devin'in diğer ucunda, Giray'ın ailesinin orman evine yakın evlerden birine taşındığımızda içten içe bunun yeni bir başlangıç olduğunu biliyordum.

Evin girişine ulaştığımda korumalar büyük, demir kapıyı açtı. Arabamla büyük bahçeye girerek park ettim. Korumalardan biri kapımı açıp siyah, büyük şemsiyeyi üzerime tuttuğunda beraber ilerlemeye başladık. Teşekkür ederek basamakları tırmanıp Simge'nin açtığı kapıyla içeri girerken ona bakarak gülümsemeye çalıştım.

"Kayla Hanım çalışma odasında sizi bekliyor."

"Tamam, bana öğle aram için bir şeyler hazırlar mısın? Bir kadeh de şarap olsun."

Onaylarcasına kafasını sallarken topuklu çizmelerimin üzerinde güçlü adımlarla ilerledim. Eski evimizin boğucu zenginliğine göre bu ev her ne kadar büyük olsa da daha sıcak bir havası vardı. Belki de evi annemin alması ona sıcacık bir hava katmıştı. Giriş katta mutfak, büyük bir oturma grubunun olduğu alan, küçük bir toplantı odası vardı. Onun aşağı katı kiler için ayrılmıştı. Üst katta annemin çalışma odası ve yatak odasıyla kütüphanesi vardı. Bir üst kat Kelebek için ayrılırken çatı katı benimdi.

Annemin çalışma odasına ulaştığımda kapıyı çalarak içeri girdim. Onu günlerdir gördüğüm şekilde yine masasının üzerindeki kâğıtlara gömülmüştü. "Biraz mola vermelisin," diyerek içeri girdiğimde yorgun bakışları bana döndü. "Kendini çok yoruyorsun."

"Bugünden sonra mola vereceğim."

Masasının karşısındaki koltuklardan birine oturarak önündeki kâğıtları incelemeye başladım. "Babam akşam gelecek mi?"

"Kaçırmaz." Alayla güldüğünde aynı şekilde karşılık verdim. "Bir süredir gövde gösterisi yapmıyordu, Aksel gelecek mi?"

"Evet, sabah onun yanındaydım."

İşlerden bahsederken akşam için seçtiğim elbisemin geldiğini söylemesiyle odadan çıktım. Simge, hazırladığı tabağı odama bıraktığında dolabımdan temiz iç çamaşırı alarak tabağı ve iç çamaşırımı banyoya bıraktım. Sabahlığımı yatağımın üzerine bırakırken bilgisayarımı da alarak banyoya geçip üzerimdekileri hızlıca çıkarttım. Sıcak su küvetimin içine akarken köpük ve güzel kokulu sıvıyı suya döktüm, suyun içine girdim. Saçlarımı tokayla kafamın üzerinde toparlarken küvette, masamın üzerinde duran bilgisayarımdan Giray'ı görüntülü aradım, arkama yaslandım. Arama saniyeler uzadıkça klasik sesi çıkararak ilerlerken açmamasına bu sefer kızmaya başlamıştım. Bir haftadır kaçıncı arayışımdı ama bir türlü saatleri denk getiremiyorduk. Ümitsizliğe düşerek kapatmak için öne uzandığımda aramamın cevaplanmasıyla kocaman gülümsedim.

"Sonunda!" Giray'ın ekranı esir alan yüzü yavaşça uzaklaştığında ikisini de görebildim. "Neredesiniz kaç gündür?"

Giray keyifle, "Sevişiyorduk canım," dediğinde Akın elinin tersiyle omzuna vurdu.

Doğum günü partimden birkaç gün sonra Akın ve Giray, Seul'a gideceklerinden bahsettiklerinde ani fikirleriyle şaşkınlığa uğramıştım. Plansız ortaya çıktığından bahsederlerken sınavların bitişiyle ikisi de gitmişti ve şimdi iki haftadır oradaydılar.

Akın battaniyeyi etrafına sarmış, Giray'ın kolları arasına girmişti. "Zayıflamış gibisiniz."

"Yemeklerine alışamadık," diyerek Akın konuştu. "Oraya geldiğimde ocakbaşına gidelim."

"Aptallaşma, biz zenginiz," dediğimde kahkaha attılar. "Geldiğinizde beraber barbekü partisi yaparız, canım."

"Bizi boş ver, sen neler yapıyorsun?" Akın merakla bakarken omuz silktim. "Aksel gitti mi?"

"Hayır, seni bekliyor."

Yüzünü memnuniyetsizce buruşturduğunda keyifle güldüm. "Sen değer verdiğin için bir şey söylemiyorum ama aranızda ufacık bir yakınlaşma olursa senin meme uçlarını kopartır, kendime küpe yaparım."

"Ay Akın!" Sesim çığlık atarcasına dudaklarımdan taşarak banyomda yankılandı. "Pisleşme."

"Çok ciddiyim! Yunan kekimizi aldatırsan seni parçalarım."

Gülüşüm çatlarken, "Akın," diye mırıldandım. "Yapma."

"Geri dönmedi mi?"

"Dönmedi."

"Evine gitsene," dediğinde elime kayan bakışlarımı ona çevirdim. "Sana evinin anahtarını vermemiş miydi? Gidip kontrol et."

"Gelse haberim olurdu, teknesi yok."

"Ondan da haberi var."

Giray, Akın'ı dürterek konuşurken gözlerimi devirişimle konuyu değiştirdiler. Beni üzmemeye çalıştıklarını biliyordum. Doğum günü yemeğimde olmadıkları için üzüntülerini dile getirdiler, benim için önemli değildi. Babam, benim için bugünü lanetlemişti. Çocuklarla bir süre sohbet ederek Simge'nin hazırladıklarını bitirdim.

Bir süredir her sabah olduğu gibi Aksel'le buluşmuştuk. Geldiği günden beri en çok onunla zaman geçiriyordum. Devin'de geçireceği zaman sınırlıydı ve bize dair güzel anılar yaratmak, kötülerini hafızamdan silmek istiyordum. Aksel benim dairemde kalıyordu. O günü atlattıktan sonra ona nasıl gelebildiğini sormak aklıma gelmişti ve tabii ki tahmin ettiğim gibiydi. Babam onu arayarak Devin'e giriş yasağının kalktığından bahsetmişti. Aksel uzun zamandır basketbolla ilgileniyordu ve bunu profesyonelleştirmişti, şimdi yurt dışındaki bir takıma transfer olmadan önce beni görmek istemişti. Bir süre sonra temelli yerleşmek için New York'a gidecekti. Benden sonraki hayatından bahsederken ona dair her şeyi öğrenmek beni rahatlatmıştı. Benim gibi durumdan etkilenmiş ama toparlanmıştı. Şimdi hayatında öğrenci değişimiyle tanıştığı biri vardı, kız arkadaşı New York'ta onu bekliyordu.

Doğum günü partimin gerçekleştiği gece her şey benim için mahvolurken geceyi gözyaşları içinde bitirmiştim. Ağlamamı ilk kez susturamamıştım ve Aksel sinirlerimin bozulmasından, kriz geçirmemden korkarak beni hastaneye götürdüğünde o gece hastaneye annemin gelmesiyle bitmişti.

Hafızamın derinliklerine itmeye çalıştığım, o geceden beri göğsümün ortasında kocaman yara diye taşıdığım aşkı yaratan adam ortalıkta yoktu. Sadece Ediz'e gideceğini söylemiş ve Devin'den gitmişti. Ediz, onun artık Dalyan'da yaşadığını söylemişti. Gitmesine, kaçmasına şaşırmamıştım.

Bir insana gitmeyi nasıl alıştırabiliyordu? O kadar gitmişti ki, gerçekten gelse buna inanmazdım, hep gideceğini beklerdim, içime bunun şüphesini ekmiş, tohumlarını sulamıştı.

Bu sabah Aksel'le görüştükten sonra psikoloğumun yanına uğradığımda uyuyamadığımdan, Uğultulu Tepeler'i okumamla gördüğüm

kâbusumdan bahsederken konu bir şekilde kitabın içindeki belli konulara gelmiş, fikirlerimi söylemiştim. Buğlem Hanım da okuduğu için yorumda bulunurken kendimi Heathcliff'e benzettiğimi söylediğimde şaşırdı mı bilmiyordum. Kitabın içinde Heathcliff'le bazı duygularımız o kadar benzerdi ki! Kıskançlık, kin, intikam duygusu ve öfkenin içinde ikimiz de yüzmüş, parçalanmıştık. Heathcliff, Catherine'in mezarını açarak mezarcıyla konuştuğu o sahneyi birebir kâbusumda görmüştüm, mezarın içinde yatan Timur'du.

Buğlem Hanım'a o an Timur'u anlatabilmiş, kalbimden geçen duyguları açıkça dile getiremesem de Uğultulu Tepeler'den alıntı yaparak cevap vermiştim.

"Her şey yok olup sadece o kalsa, ben yine var olurdum; her şey yerinde kalıp da o ortadan kaybolsa, evren bana tamamen yabancı olurdu. Ben onun bir parçası olamazdım."

Timur göğsümdeki yaraydı, zehirdi, ben onu göğsümde mücevherim olarak taşımak istemiştim ama elmastan kalbim bir kaya parçasına âşık olmuştu.

Banyodan çıkarak sabahlığımı üzerime aldığımda makyaj masamın karşısına geçerek akşam için hazırlanmaya başladım. Müzik çalarımdan şarkı açıp alışkanlıklarımı yerine getirerek elbiseme uyacak tonlarda bir makyaj yaptım.

Timur'un evine ne olduğunu merak ediyordum. Orası hâlâ duruyor muydu? Yoksa her şeyini alarak mı gitmişti? Orada yeni bir hayat kurmuş muydu? Ne yapıyordu, hayatı nasıl devam ediyordu, merak ediyordum.

Ya da o hiç merak ediyor muydu? Ne yapıyordum, günlerim nasıl geçiyordu, nasıl bir hâldeydim hiç aklından geçiyor muydu, merak ediyordum.

Kafamı iki yana sallayarak düşüncelerden kurtulmaya çalışırken çalan yabancı şarkıya eşlik etmeye başladım. Senelerimi rol yaparak, yüzüme yerleştirdiğim maskeleri kontrol ederek geçirirken kafamın içindeki düşünceleri bastırmakta ustalaşmıştım. Psikoloğuma her şeyi anlatırken, onunla açıkça konuşurken düşüncelerimi bir kere daha kapattığım dolabımın kapıları zorlanmaya başlamıştı. Ellerimi dolabın kapaklarına bastırmış, açılmaması için zorlukla tutarken açılmak için kendilerini zorlayan iki kapağın arasındaki boşluktan düşünceler sızıyordu.

Çalan şarkıyı mırıldanarak aynanın karşısına geçtiğimde kendi kendime güldüm. Akın ve Giray elbisemi gördüklerinde benim gerçekten Beverly Hills adlı çizgi filmdeki sinsilikler kraliçesi Bianca'ya benzediğimi söylemişlerdi, haklılardı. Siyah, kadife kumaşla tasarlanan elbisemin omuzlarımı saran kalın askıları, kalp yaka gelen göğüs dekoltesi ve derin yırtmacı vardı. Saçlarım sanki kısa peruk takmışım gibi küt, düz bir şekilde çeneme kadardı. Kulaklarımı süsleyen inci küpelerim, elbisemle aynı renk sivri topuklu ayakkabılarım ve omuzlarıma alacağım paltomla tamamdım.

Akşam Hush Hush'ta özel bir gün gerçekleşecekti. Müşterilere açık bir şekilde hem doğum günü yemeğim yenilecek hem de ben şarkı söyleyecektim. Akşam söyleyeceğim şarkının anlamı bugüne öyle uygundu ki!

Annem ve Kelebek'in hazırlanmasıyla korumalarla beraber evden çıktık. Kelebek, gerginlikten parmaklarıyla oynarken elimi kucağında duran eline sararak sıkıca tuttum. Durgun bakışları bana döndüğünde gülümsese de onu anlıyordum. Babamla beraber olduğumuz her an gergin, diken üzerindeymişiz gibi geçerdi.

"Ediz geliyor, değil mi?"

Sorumla onaylarcasına kafasını salladığında gülümsedim. Ediz, babasıyla üç günlüğüne şehir dışına çıkmıştı. Aydın amca ofisini İstanbul'a taşımak istiyordu. Ediz'in eğitiminin bitmesine çok az kalmıştı ve Kelebek'le beraber hayatlarına dair plan yapıyorlardı.

Hush Hush'a ulaştığımızda şemsiyeler bizim için açılarak bizi yağmurdan korurken hızlıca içeri geçtik. Üşüyen ellerimi birbirine sürttüm, omuzlarımdaki paltomu çıkararak görevliye verip içeri ilerledim. Sahnenin göründüğü, en güzel köşede ailelerimize yer ayrılmıştı. Kerem ve Ediz'in ailesiyle selamlaştık, herkes yerlerine geçerken babamın katı, soğuk bakışları annemin üzerindeydi. Aralarındaki suçlayıcı hava ikisinin de yakasında parıldıyordu.

"Cengiz Han nerede kaldı acaba?" Ediz'in babası Aydın amca, babama hitaben konuşurken meraklı bakışlarım ikisi arasında dolaşıyordu.

"Cengiz Han dikkatleri üzerine çekmeyi sever."

Annemin konuşmasıyla babamın sorgulayıcı bakışları onun üzerinde dolaştı, bakışlarında yatan soru işaretlerinin cevaplarını bulamadı. Alacağım kaloriyi düşünmeden siparişimi verirken babamın dikkatinin bana dönmesiyle ona, tam gözlerinin içine baktım. Ona bakmak aynaya bakmak gibi değildi. Anneme bakmak da bana öyle bir his ver-

miyordu. İkisi de beni yansıtabilecek aynalar değillerdi ama senelerdir ebeveynlerimdiler. Karşımdaki adamın benim babam olmayışını öğrendiğimde üzülmüştüm ama üzülüşüm onunla aynı kanı taşımadığımız için değildi, üzülüşüm onun kısıtlamalarıyla kendimi kaybedişimeydi. Belki ebeveyn olmak kan bağıyla alakalı değildi ama kalple alakalıydı ve karşımdaki adamın kalbi yoktu. Karşımdaki adamın kalbi bir karış toprağın altına seneler önce gömülmüş gibiydi.

Karşımdaki adamın kalbi o toprağın altında filizlenirse de bu bizim için olmazdı.

"Alyacığım, sen nasılsın?" Kerem'in annesi Aslı Hanım sıcacık gülümsemesiyle bana bakarken aynı gülümsemeyle karşılık verdim. "Senin de son senendi değil mi?"

"Teşekkür ederim, iyiyim. Evet, son senem."

"Senin planların neler?"

"Alya'nın programı ve şirkette yeri hazır, yeni dönemdeki ortak çalıştığımız üç ülkenin hem anlaşma hem de iletişim işlerini Alya yönetecek," diyerek konuştu babam. "Tabii ki işleri öğrenmesi için diğer eğitimleri de tamamlayacak."

Babam önündeki yemekten bir parçayı nazikçe keserek ağzına atarken kendinden öyle emindi ki, kendimi tutamayarak kahkaha attığımda Kelebek irkilerek bana baktı. Gözlerimden yaşlar gelene kadar gülerken birçok insan bana bakıyordu. Hush Hush'ın ambleminin işlendiği mendille nazikçe yaşaran gözlerimi sildim, eğlenen bakışlarımı babama çevirdim. "Çok şakacısın babacığım," dediğimde kaşları çatıldı. Eğlenen bakışlarımı Aslı Hanım'a çevirdim. "Aslında bölümü bitirdikten sonra ne yapacağımı bilmiyorum, bir fikrim yok. Bir süre tatil yapmayı düşünüyorum, gitmek istediğim ülkeler var," diyerek elimi masanın üzerinden babamın eline sararak sahte sevgiyle okşadım. "Babam bunu pek hoş karşılamadı ama düşüncelerime her zaman saygı duyduğu için sadece şaka yapıyor."

Babamın sert bakışları yüzümde dolaşırken sandalyemi geriye iterek nazikçe gülümsedim. İzinlerini isteyerek yerimden kalktığımda tabağıma dokunamamıştım ama umurumda değildi. Hush Hush'a özel tasarlanan sahnede birçok konser gerçekleşmişti, genellikle canlı müzik olurdu ve bu gece bir ricada bulunmuş, sahneyi bana bırakmalarını istemiştim. Tavandan sarkan ampullerin aydınlattığı sahneye çıktığımda masaların etrafındaki ışıklar kısılarak dikkatler üzerime çevrildi, bütün masalardaki mumlar hızlıca yakıldı. Ayarlanan ekip çaldıkları şarkıyı

sonlandırarak günler önce ayarladığımız şarkıya yavaşça giriş yaptıklarında mikrofona yakın tabureye oturarak bacak bacak üstüne attım, elbisemin yırtmacı açılarak bacaklarımı çıplak bıraktı. Kendimden emin bakışlarım etrafta dolaşırken Aksel'in bar taburesine yerleştiğini fark ettim. Elindeki kadehteki alkolü yudumlarken mavi gözleri üzerimdeydi. Siyah kot pantolonun üzerine koyu renk gömlek giymişti, sarı saçları özenle şekil verilmişti ve tıraş olmuştu. Onu en son görüşümün üzerinden seneler geçmişti ve o seneler yüzüne olgunluk izi olarak yansımıştı. Gülümseyerek selam verirken müzik sesiyle yerimde yavaşça kıpırdandım.

Bakışlarımı babama çevirerek gülümsedim. *"Dünyaya gözlerimi açtım, babamın küçük kızı olarak. Babam beni bir askere dönüştürdü."*[*] Babam dirseklerini masaya yaslayarak ellerini çenesinin altında birleştirdi, gözlerindeki merakı yakalamak güzeldi.

Biz karşı karşıya gelen iki savaşçıydık, kılıç seslerimiz etrafta yankılanıyordu. Babama karşı ilk kez böyle dimdik duruyordum. İlk kez ona karşı açıkça bir savaş başlatmıştım ve bu sefer kendimi düşünüyordum.

"Annenle ilgilen" dedi.

"Bir gözün hep kız kardeşinde olsun."

İşte o zaman bana baktı.

Silahıyla, gözleri ufukta.

Müziğin ritmiyle birleşen sesim Hush Hush'ın içinde yankılanırken arka planda duran korumalardan biriyle göz göze geldim. Anlaştığımız şekilde küçük bir onay vermemi bekliyordu. Sol elimi mikrofona sararak gözlerimi kapatırken mikrofona biraz daha yaklaşarak gülümsedim. En sevdiğim yere gelişimizle sağ elimin işaret ve orta parmağımı öne uzatarak silah gibi yaptım, hem korumaya küçük bir onay verdim hem de silahın ucunu babama doğrulttum.

"Ağlama," dedi bana.

"Ateş et," dedi babam.

"Ateş et," dedi babam.

Ayarlanan polisler hızlıca içeri girerek ailemin etrafını sararken annem ve Kelebek yavaşça kenara çekildi. Herkes şok olmuş bir şekilde ne olduğunu anlamaya çalışırlarken müzik ekibi coşkularını arttırarak şarkının melodisini etrafına saçıyordu, polislerin ardından Cengiz Han amca da girdi. Şarkı söylemeyi durdurmamla babamın şaşkın bakışları

[*] Beyoncé - Daddy Lessons

bana dönerken bir kere daha parmaklarımla yaptığım silahın ucunu ona çevirerek gülümsedim.

"Ateş et," dedi babam.

Şarkıyı bitirerek ayağa kalkıp sahneden indim, annemin yanına ilerlediğimde polis, babamın yasal yapmadığı işleri sayarak neleri bildiklerini dile getirdiler.

"Kayla!" Babam öfkeden kıpkırmızı olan yüzünü anneme çevirdi. "Bir şeyler yap."

"Yaptım." Annem kollarını göğsünde birleştirerek dimdik dururken yavaşça gülümsedi. "Senden boşanıyorum."

Babamın yüzünün rengi atarken sürüklenerek götürüldü. Cengiz Han amca kalabalığı yararak bize yaklaştı. "Avukatınız karakola gidiyordur. Sizin gelmenize gerek yok, her şey konuştuğumuz şekilde gerçekleşecek."

"O belgeyi imzalamadan oradan çıkmaması gerekiyor."

"Çıkamayacak."

Cengiz Han amca güven verircesine bakarken annem, "O zaman yemeğe devam edebiliriz," dedi. "Kızımın bugün doğum günü." Mutlulukla parıldayan gözlerini bana çevirip gülümsedi. "Sana harika bir hediye vereceğimi söylemiştim."

Günler önce yeni evimizin çalışma salonunda annemle buluşmuş ve onun anlattıklarını dinlemiştim. Babam sözleşmeleriyle bizi elinde tuttuğunu sanırken annem, onun açığını bulmak için çalışmış ve bulmuştu da. Şirketin ana kaynağındaki adamlar annem için çalışırken babamın yasal olmayan bütün işlerini ortaya çıkartan evraklar Medar'daki gizli arşivden bol sıfırlı çekin karşılığında annemin eline geçmişti. Şimdi hepsi annemin ailesinin çok yakın tanıdıkları olan polisin önündeydi. Karakola gittiğinde ayarlanan avukat, babamın karşısına geçerek sözleşmeyi önüne bırakacaktı. İmzaladığı sözleşmede bütün mal varlığı annemin üzerine geçecek ve hiçbir hak iddia etmeden boşanacaklardı. Bugünden itibaren annem Rodas soyadından kurtulurken, babam da bütün her şeyine elveda diyecek ve Devin'e girişi yasaklanacaktı. Bizim için uzaklaştırma kararı çıkartılacaktı.

Herkes yerine otururken Aksel'in yanına ulaşarak kollarının arasına girip yanağını nazikçe öptüm. "Gösterim nasıldı?"

"Efsane!" Keyifle güldü. "Sahneyi avucunun içine alıyorsun."

"Her konuda harikayım. Bizimle yemek yiyeceksin değil mi?"

"Tuhaf olmaz mı?"

"Kimin umurunda?"

Elinden tutarak çekiştirdim, Aksel için de yanımda servis açıldığında kadehimi önüme çekerek küçük bir yudum aldım. Etraftaki insanların şaşkın bakışlarını umursamadan konuşup sohbet ederek yemeklerimizi yerken sanki biraz önce babam polisler tarafında götürülmemiş gibi davranıyorduk. Bu akşamı günler önceden herkes biliyordu. Annem, Cengiz Han ve Aydın amcayla konuşmuş, her şeyi anlatmıştı. Annemin, Cengiz Han amcayla arası iyi değildi, biliyordum ama babam konusunda yardımcı olmuştu. Babamla çok yakın arkadaş gibi görünse de aralarındaki dostluk ilişkisi bir kere daha ortaya çıkmıştı, babamı kolayca satmıştı.

"Timur'u bir süredir göremiyorum," diyerek Kerem'in babası konuştuğunda duyduğum isimle elimdeki kadeh titredi.

Kadehi düşürmemek için sıkıca tutarken parmak uçlarım cama yapışmıştı ve biraz daha tutuşumu sıkılaştırsam çatlayarak tuzla buz olacaktı. Etrafımdaki konuşma, çatal ve bıçak sesleri yavaş yavaş boğuklaşırken kafamın içinde çınlamaya benzer tek bir isim yankılanıyordu.

Cengiz Han amca homurdanarak, "Devin'den gitmiş," dedi. "Bir haber bile vermedi! Telefonu da kapalı, ulaşamıyoruz."

"Umarım başına kötü bir şey gelmemiştir."

Aylin Hanım hüzünle konuşurken yüzüne endişesinin izleri yerleşmişti. "Sanmıyorum," diyerek Cengiz Han amca konuştu. "Asi, kavgacı bir çocuk ama güçlü," dedi. "Yakında ortaya çıkar."

"Umarım Dalyan'a gitmemiştir."

Tibet sessizliğini bölerek konuştuğunda annemin irkilişini fark ettim. Bakışlarım ona dönerken o da Cengiz Han amcaya bakıyordu.

"Bizim girmemizin yasak olduğu yer değil mi?" Ellerimi çenemin altında birleştirerek anneme baktım. "Neden yasak olduğunu söylemediğiniz olay."

"Yasakların nedenleri önemli değildir." Cengiz Han amca nazikçe dudaklarını sildi. "Oranın insanları yabani, yerli halk hariç kimseyi sevmiyorlar."

"Timur'u kovmadıklarına göre onu sevmişler," diyerek Kelebek konuştu. "Bence yabancıları değil, sadece Devin'in insanlarını sevmiyorlar."

"Neyse ne!" Annem elini geçiştirircesine havada salladı. "Medar'da sokağa çıkma yasakları artmış."

Cengiz Han amca, "Dalyan bizi ilgilendirmiyor," diyerek yüzünü buruştururken oradan hoşlanmadığı yüzünün her bir noktasına yansımıştı. "Medar için ise yapabilecek bir şey yok, belediye başkanı oranın laneti, kendi halkının çözeceği bir durum."

Konuyu değiştirerek sıkıcı konulardan konuşurlarken gençler olarak bar kısmına geçtiğimizde Dora ve Tibet de aramıza katılmışlardı. "Timur'un nerede olduğunu bilmiyorsun değil mi?"

Tibet'in ani sorusuyla irkilerek ona bakarken ellerimi kucağımda birbirine sardım, sertçe yutkundum. "Hayır, bilmem de gerekmiyor."

"Berabermişsiniz-"

"Beraberdik, eskiden. Artık değiliz."

"Ona birinin katlanması zor," dediğinde kaşlarım çatıldı. "Sorunlu bir çocuk."

"Başına gelenleri biliyor musun?" Sesim istemsizce sertleşirken, "Neler yaşadığını biliyor musun da sorunlu diyorsun?" diye parladım. "Herkes senin gibi ağzında altın kaşıkla doğmuyor."

"Alya?" Dora şaşkınlıkla bana baktı. "Zehirli dilini içeri sok."

"Yoksa?" Alayla gülerek gözlerinin içine baktım. "Ayrılmış olmamız bir şeyi değiştirmiyor, o benim sevgilimdi. Hakkında konuşurken dikkatli olun."

Koluma sarılan elle Aksel yavaşça beni geriye çekti. "Sakin ol," diyerek onlardan uzaklaştırırken burnumdan soluyordum. "İkisini de nakavt ettin."

"Hadlerini bilsinler." Öfke göğsümü yakarken Tibet'in yüzüne bir tane patlatmak istiyordum. "Ona kimse ters bir şey söyleyemez."

"Bebeğim, çok yırtıcısın." Keyifli kahkahalar atarken ben gülmüyordum. "Timur bunu görse seni omzuna atıp götürür."

"Komik değil. Onun nefes borusunu ayakkabımın topuğuyla delmek istedim."

"Alya!"

Şaşkınlık dolu kahkahasını patlatırken gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım. O burada değil diye kimse onu ezemez, ardından konuşamazdı. Ben hariç kimsenin onun hakkında konuşmasını istemiyordum. Kimse onu benim kadar iyi tanımıyordu ki! İnsanlar onu tanımadan yargılarlarken beni gerçekten öfkelendiriyorlardı.

"Babama söylediklerinde ciddi miydin?"

Kelebek'in konuşmasıyla ona baktım. "Tabii ki. Bir süredir aklımda böyle planlarım vardı," dedim. Kelebek şaşkınca bana bakarken, "Beni düşünme," diyerek gülümsedim.

Ediz, "Pabucumuz dama atıldı," dediğinde keyifle güldüm. "Yine Aksel bir numaradaki tahta oturdu."

"Saçmalama! Siz benim için çok önemlisiniz."

Kerem de lafa atlayarak, "Kimse Aksel olamaz," dediğinde gözlerimi devirdim. Aksel yanımda gülmekten nefes alamıyordu.

"İkiniz de kıskanınca çocuk gibi oluyorsunuz."

Ediz, "Timur bitti Aksel başladı," dedi. "Hangisi karar ver, kalbim dayanmıyor."

Şakalaşmak isterken pot kırışıyla gülümseyişim dağıldı, Kelebek uyarırcasına onu dürtse de bir kere dudaklarından çıkanı duymuştum.

Sahi, o buraya döndüğünde ne olacaktı? Dönecek miydi?

İkimiz de birbirimizi görmezden gelebilirdik.

İkimiz de aramızda bir şey olmamış gibi rol yapabilirdik.

İkimiz de nefes aldıkça birbirimizin canını yakabilirdik.

Tek bir bakışla, tek bir sözle.

Dile getirilmemiş duygularla.

17. Kanto

SELENA GOMEZ – FETISH

Çünkü beklenen ok, insana daha yavaş saplanır.
İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

Rüyalarımı her zaman çok sık hatırlayan biri olmamıştım. Rüyalarım kaçamadığım düşüncelerimin sıkışıp kalarak beni içine çektiği bir buhran havuzuydu. Ben o havuzda çoğu kez boğulmuştum.

Eskiden bir kalbim olmadığına inanırdım, kalbimin yerine parıldayan bir elmas taşıyordum. Ben bir elmastım, biliyordum ve parıltım insanları bana çekiyordu. Parıltıma çekilmeyen tek biri vardı.

O, benim parıltıma çekilmemişti.

O, benim dışarı yansıttığım günahın tutkusuna çekilmişti.

Bizi birleştiren bir günah olmuştu ve ayıran da birbirimize karşı işlediğimiz günahtı. Kalp kırmanın en büyük günahlardan biri olduğunu öğreneli çok olmamıştı.

Kalp kırmıştım, kalbim kırılmıştı.

Önüme bırakılan büyük fincanla irkilerek bakışlarımı karşımda bana anlayışla bakan kahverengi gözlere çevirdim. Dudakları onda görmeye alışık olduğum sıcak gülümsemesiyle kıvrıldı. "Bence ellerinin arasındaki çoktan soğudu." Dalgın bakışlarım avuçlarımı bastırdığım diğer fincana düştüğünde dudaklarım mahcubiyetle kıvrıldı.

"Teşekkür ederim."

Soğuk fincanı alarak geri çekilirken sıcak olanı ellerimin arasına aldığımda içinden tüten tatlı kokuyla burun kıvırdım. "Böğürtlen çayını

çok severim, kendimi yorgun ya da uykusuz hissettiğimde beni rahatlatıyor."

"Umarım bende de işe yarar, bu aralar uyuduğum söylenemez." Sıcak bardağın içine üfleyerek dudaklarıma yaklaştırıp küçük bir yudum aldım.

"Tadı acı gelirse biraz daha bal ekleyebilirim."

"Tadı çok güzel, teşekkür ederim."

Gülümseyerek teşekkürümü kabul ederken gözlerim önümdeki tezgâhın üzerinde duran telefonuma takıldı. Kilit düğmesine basarak saate baktım. Buraya geleli bir saat olmuştu. Uykusuz bir gece geçirmiş, zorla uyumaya çalışsam da kısa dalışlarım hariç uykunun kollarına kendimi bırakamamıştım. Üzerimdeki yorgunluğu atmayı dileyerek yürüyüşe çıkmak istemiş ama kapının önüne biriken gazetecilerle geri odama girmiştim.

Hush Hush'ta annemin gerçekleştirdiği şovla beraber birçok kişi bizi konuşmaya başlamıştı. Şehrin yerel gazetesinde haberlerimiz çıkarken herkes babamı merak ediyordu. Babam hapiste miydi? Yoksa birileri onu kaçırmış mıydı? Babam kefaletinin ödenmesiyle serbestti, ki bunu bekliyorduk. Annem günler önce beni karşısına alarak planını anlatırken bütün olasılıkları konuşmuştuk. Babam isminin karalanmaması için, özgürlüğüne kavuşmak için her şeyi yapabilecek biriydi. Ünü onun için her şeydi ama dışarı çıkabilmesi için de o ününü anneme vermesi gerekiyordu.

Annem uzun bir zaman sessiz kalarak babamın yaptıklarını görmezden gelmişti, sessizce yürüttüğü planı dinlediğimde şaşırmıştım. Babamın sahip olduğu her şey annemin olmuştu ve son kozu da onu hapisten çıkarabilecek ücreti ödemek karşılığında babamın atacağı tek imzaydı. Babam bundan sonra ona kalanlarla yetinmeyi bilecekti. Tüm olanlara itiraz etmeyi denese de annemin elinde güçlü kanıtlar vardı ve bunlardan biri Simge'ydi. Babamın o kadına yaklaştığını bilerek annemin hâlâ evimizde tutması şaşırtırken bunun sebebini de öğrenmiştim. Simge, annemin ayarladığı kadındı ve babamın ona yaklaştığı her anı kamera kaydına alınmıştı. Simge, babamı reddettiğinde babamın tekliflerini ses kaydından dinlemiştim, mide bulandırıcıydı.

Paranın gücü, insanı her şeye ulaşabileceğine, her şeyi elde edebileceğine inandırıyordu ve ben de buna inanmıştım. Bu özelliğimi ondan aldığımı düşünmek berbattı.

Annem haberlerin çıkmasıyla olan her şeyi dedeme anlattığında, evimizin etrafı korumalarla çevrelenmişti. Babamın herhangi bir saçmalığıyla daha uğraşmak istemiyorlardı. Gazetecilerle beraber magazinciler de evimizin etrafını sarmıştı, günlerdir evden çıkmıyordum. Annem işlerin yoğunluğuyla eve uğrayamazken Kelebek ve Ediz tatil için Uludağ'a gitmişlerdi. Evde tek başıma kalarak sıkıntıdan ölmek yerine Aksel'i bize çağırmıştım ama o da yakında gidecekti. Evden birazcık uzaklaşabilmek için korumalarla konuşup dışarı çıkacağımı söylediğimde gazetecileri uzaklaştırmalarıyla evden kaçmış, Lavinia'ya gelmiştim. Başka bir yere gitmek aklıma gelmemişti.

"Kahvaltı yaptın mı?" Ayza, sessizliği bozarak bir kere daha konuştuğunda ona baktım. "Saat henüz erken ve-"

"Ben bir saattir burada öylece oturuyorum." Utanarak gözlerini kaçırdığında, "Yapmadım," dedim. "Aklıma da gelmedi."

"O zaman beraber yapalım mı? Bugün burası sakin ve bir şeyler atıştırmazsam tansiyonum düşüyor. Poyraz fark etmeden kahvaltı yaparsam güzel olur."

Poyraz henüz ortalıkta görünmüyordu. "Sana eşlik ederim," dediğimde dudaklarındaki gülümseme büyüdü. Menüden ne yiyeceğimi seçtiğimde Ayza kendi siparişini de içeri söyleyip tekrar kasa tarafına geldi. Diğer günlerin aksine bugün üzerinde çiçekli bir şeyler yoktu. Siyah tayt ve üzerine kırmızı sweatshirt giymiş, saçlarını da yukarıdan dağınık bir topuzla toplamıştı. Bir iki müşteriyle ilgilendiğinde siparişlerin hazır olmasıyla boş masalardan birine geçtik, Ayza'nın yerini de başka bir garson aldı. İkimiz de tabaklarımıza kahvaltılık alıp sessizlik içinde yemeye başladık, ara sıra göz göze gelsek de bir yerde konuşmaya başlayacağımızı biliyordum, bu yüzden çok uzatmadan, "Sorabilirsin," dedim. "Sessiz kalmamız çok uzun sürmeyecek."

Dudaklarını birbirine bastırıp gülümseyişini yok etmeye çalışsa da kahverengi gözleri parıldıyordu. "Üzgünüm, çok meraklıyım değil mi?"

"Beni rahatsız edecek bir yanını görmedim."

"Ayrılmanızı beklemiyordum." Lafı dolandırmadan konuştuğunda gözlerim ellerimdeki çatal ve bıçakta kaldı, ona bakamadım.

"Bana anlattığın hikâyeyi hatırlıyor musun? Timur'un annesinin sana bahsettiği laneti?" Onaylarcasına kafasını salladığında ona baktım. "O lanetin gerçekleştiğini düşünüyorum."

Ayza şaşkınlıkla bana bakakaldı. Dudakları kıpırdansa da ne söyleyeceğini bilmiyor gibiydi. "Ama bu bir rivayet, yani sadece Roseanna buna inanıyordu."

"İçimden bir ses sadece rivayet olmadığını söylüyor, nasıl açıklarım bilmiyorum ama biz birbirimizin kalbini kırdık, Ayza ve ben korkuyorum."

Ayza uzanıp soğuk ellerini ellerime sardığında yüzündeki sıcacık ifade ellerinin soğuk hissini eritiyordu. "Korkma, siz Roseanna ve âşık olduğu adam değilsiniz. Onların kaderini yaşamak zorunda değilsiniz."

"Ama biz-"

"Bir hikâyemde," diyerek geri çekildiğinde, surat asmayı bir kenara bırakarak gülümsedim. "Sizin gibi bir çiftim vardı."

"Paylaştıklarının hepsini okudum, öyle bir çift hatırlamıyorum."

"Sen henüz okumadın." Omuz silkerek kıkırdayışını duyururken gözleri gülümseyişiyle kısılmıştı. "Ve spoiler vermemi ister misin? Sonunda barışıyorlardı."

Böyle söyleyeceğini biliyordum. "Bunu söyleyeceğini biliyordum ama klişe." Burun kıvırışımla aynı şekilde karşılık verdi. "Yine de klişeleri severim."

Lavinia'nın kapısı açıldı, içeri müşteri girdiğinde dışarıdaki gök gürültüsü de içeri doldu. Dışarıda berbat bir hava vardı. Günlerdir aralıksız yağmur yağıyordu ve ne zaman duracağını bilmiyorduk. Tanrı, Devin'i günahlarından arındırmak istiyorsa, bu biraz zor olacak gibiydi. Günlerdir kötü hava şehri esir almışken fırtınayla beraber birçok kişi evlerine kapanmıştı.

"Dün Timur'la konuştum," dediğinde öyle sert irkildim ki böyle bir tepki vermeyi beklemediğim için şaşırdım. İsmini duymak bile beni böyle sarsıyorsa, onu tekrar gördüğümde ne olacaktı? Ayza'nın kahverengi gözleri masumlukla yüzümde dolaşırken bununla ilgili daha fazla konuşmak istediğini anlayabiliyordum. "Biraz zorladığım için aradı ama sesini duyduğum için rahatladım."

Fincanımı buz kesen ellerimin arasına alırken ona bakmamaya çalışıyordum. İsmini duyduğum anda heyecanlanmıştım. Kalbim ağzımda atıyordu ve ona bakarsam nasıl heyecanlandığımı görme ihtimali beni utandırıyordu.

Yutkunup sesimin titremeyeceğine inandığım anda, "Nasılmış?" diye sorduğumda sesim mırıltı gibi dökülmüştü.

"İyi olduğunu söylese de öyle olmadığını biliyorum."

Ne söyleyeceğimi bilmediğim için sessiz kalma hakkımı kullandım. Ona bakmaya cesaret ederek, "Sana ikimiz arasında ne olduğunu anlattı mı?" diye sordum.

"Anlattı. O gece buraya geldi. Güz arkadaşıyla olacağı için evde tek başıma kalmak istemedim. Bazen öyle anlarda arka taraftaki masaların birinde gece boyunca kitabım üzerinde çalışıyorum. Önce bana mesaj attı, Lavinia'da olduğumu söylediğinde de geldi."

"Ve sonra ortadan kayboldu."

"Timur hiçbir zaman diğerleri gibi olmadı, o öfkesini kolayca bastırabilen biri de değil. Seni parçaladığını fark ettiğinde kaçtı çünkü bunu öfkelendiği için yaptı."

"Yaptığı," diyerek derin bir nefes aldım. "Ayza, yaptığı çok kötü bir şeydi. Ben her şeyi ona anlatmıştım, buna rağmen Aksel'e saldırdı."

"Onu sana savunmayacağım çünkü bana anlattığında da çok kızdım ama onu tanıyorum ve gerçekten pişman olduğunu biliyorum."

"Bilmiyorum." Söyleyebileceğim tek kelimeyi söyleyerek sessizliğe gömüldüğümde üzerime gelmedi. Kahvaltımızı sessizlik içinde yaptığımızda Poyraz da aramıza katılmıştı. Ayaküstü kahvesini içerek bizimle konuşup müşterinin gelmesiyle kasa tarafına geçti.

"Olanları mı düşünüyorsun?" Ayza bir kere daha dalgınlığımı fark ederek konuştuğunda iç çekerek ona baktım.

"Olanları, geçmişi ve birçok şeyi düşünüyorum. Eskiden bir şeylerden kaçabilirdim ama şimdi hiçbir düşüncemden kaçamıyorum."

"Geçmiş, omuzlardaki yüklerdir, Alya. Hiçbir zaman geçmişi düşünme."

"Geçmiş, bazen beni kedi yavrusuymuşum gibi ensemden tutup ardından sürüklüyor," dedim. "Kurtulamıyorum. Sanırım yaşattığımı yaşamaya başladım. Zamanında kimin canını yaktıysam şimdi acısı benden çıkıyor."

"Ben, senin kötü biri olduğunu ve bilerek birinin canını yakacağını düşünmüyorum. Böyle düşünerek kendini yorup, umutsuzluğa düşürme."

"Kötü biri olmakla, kötü biri gibiymiş gibi görünmek o kadar farklı ki! Öyle görünmek, olmaktan daha yorucu. Elmastan kalbi buz tutan kraliçe rolümle senelerimi geçirsem de yaptığım hataların bedelini ödedim." Gerçeği kabullendiğimde sanki altın renginde işlemeli kenarları olan aynanın karşısında kendimle yüz yüze geldim ve aynadaki yansımama acı içinde gülümsedim. "Kendini kalpsiz sanan Alya Lydia Rodas'ın buzdan kalbi, aşk ateşiyle eridi, bu benim en büyük cezam."

"Aşk, ceza olamaz."

"Benim için ceza."

"Kendine haksızlık ediyorsun. Güçlü olmak istemeni anlıyorum. Kimseye güvenmediğin için hayatına ciddi birini almamışsın ama Timur'a kadar."

"O, artık yok."

Ayza, beni sakinlikle dinlerken dirseklerini nazikçe ahşap masaya yaslayıp birbirine kenetleyerek yumruk yaptığı ellerini çenesinin altına yerleştirdi. Gözleri bir süre sessizce yüzümde dolaşırken ne düşünüyor merak ediyordum.

"İnsan ilişkileri çok ince iplerin üzerine kurulmuştur. Bir insanı bazen hata yapmadan tanıyamazsın. Ben seni tamamen tanımıyorum ama Timur çocukluk arkadaşım ve ikinizi düşündüğümde fark ettiğim tek şey, ikinizin kendinizi birbirinize tamamen açmadığınız. Hep bir yanınız birbirinize karşı güvensizdi, hep bir şekilde rol yaptınız, asıl benliğinizi göstermekten çekindiniz."

Ben kendi kendimi büyütürken ve göğsümün içinde kendime koruma alanı yaratarak etrafıma dikenler ekerken kalbimi göğüs kafesim değil, ektiğim dikenler koruyordu. Bana kara kışı getiren adam, o dikenleri aşmak isterken bana karşı bir savaş başlatmıştı. Kalbime ulaşmanın yolu dikenlerimi aşmaktı ama beni anlamamıştı. Ben o dikenleri kalbime batmasını göze alarak ekmiştim. Kendi kalbimi acıtacağımı bilerek böyle yapmıştım.

Bir tek hatalı olan o değildi, biliyordum. Kendime çizip nefesimi üfleyerek hayat verdiğim benliğime o kadar alışmıştım ki, ondan kopmamak için kendimden taviz vermemeye çalışırken bocalamıştım.

Biz sürekli hata yapan iki aptaldık, birbirimizi bulup âşık olmuştuk.

"Onu özlüyorsun."

Ayza'nın anlayışlı ifadesi yüzüne yerleşirken iç çekerek, "Bu haksızlık," diye inledim. "İlk kez âşık oldum, neden bu kadar zor olmak zorunda?"

"Kim sana aşkın basit bir şey olduğunu söyledi?" Surat asarak çocuk gibi mızmızlanırken, "Uğultulu Tepeler'de basit miydi?" diye sordu. "Timur sevdiğinden bahsetmişti."

Daha çok somurttuğumda keyifli kahkahasını attı. "Özledim," dediğimde ilgisini tekrar bana çevirdi. "Ve bu duygudan nefret ediyorum. Göğsüm öyle çok ağrıyor ki, sanki beni göğsüne çekerek sımsıkı sarılsa bütün acım geçecek gibi ama zaten bu acıyı göğsüme eken kendisi."

Onun açtığı yara yine onunla kavuşarak iyileşmek istiyordu. Üstelik nefesimi kesen istek benim için her şeyi zorlaştırıyordu. Sadece sarıldığımı düşünmek bile göğsümü sıkıştırıp mideme yumruk yemişim gibi hissettiriyordu.

"Karşımda kitap karakterlerim varmış gibi hissediyorum."

Gülerek, "Harika kitap karakterleri olurduk," dedim.

Ayza'yla konuşarak zaman geçirmek istesem de işinin başına dönmesi gerekiyordu. Onun yanımdan ayrılmasıyla toparlanarak yanına ulaştım. "Artık gidiyorum," dediğimde Ayza'nın bakışları bana döndü. "Biraz uyuyup dinlensem iyi olacak."

"Bazen sadece uyumak her şeyden daha iyi bir çözüm oluyor. Bu arada haberin var mı bilmiyorum," dediğinde gözleri gözlerimde bir mesajı iletiyordu. "Timur buradaki evini boşaltmadı."

Lavinia'dan çıkıp arabama geçtiğimde Ayza'nın sözleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Buradaki evini boşaltmadıysa bu geri dönecek demekti ve Ayza'nın da bunu ima ettiğini biliyordum. Evine adım atmayalı çok uzun zaman olmuş gibi hissediyordum ve bir zaman önce oraya koşarak giderdim, evini terk etmek istemezdim. Eve ulaştığımda inceden kendini gösteren baş ağrımı önlemek için ilaç içerek odama çıktım. Kalın güneşlikleri çekerek odamı karanlığa boğup yatağıma girdiğimde dileğim birkaç saat de olsa uyuyabilmekti. Ne kadar zaman geçti bilmiyordum ama telefonumun bitmek tükenmek bilmeyen ısrarcı titreşimi beni uyandırdı. El yordamıyla yatağın içinde bularak yüzüme yaklaştırışımla Kelebek'in görüntülü aramasını gördüm. Aramayı cevapladığımda benim uykulu yüzüm onun ise ekrana yaklaştırdığı yüzü karşı karşıya geldi.

"Özlemimden ekranı mı öpüyorsun?"

Kahkaha atarak, "Sana bir şey göstereceğim," dedi. "Uyandırdım sanırım ama buna değecek."

"Ne? Karda çıplak koşan birini mi gördün?"

Dalga geçişimle gözlerini devirirken kamerayı kendinden uzaklaştırdı ve elini ekrana yaklaştırdı. Kaşlarım merakla çatılırken bakışlarım eline kaydığında gözlerim kocaman açıldı. Zarif parmağında tektaş duruyordu.

"Daha neler!" Şaşkınlıkla yatakta doğrulurken telefonu kendime yaklaştırdım. "İnanmıyorum!"

Gözlerim yaşlarla dolarken, "Ağlayacağını söylemiştim," diyerek konuştu Ediz, Kelebek'e arkasından sıkıca sarıldı. "Kardeşini kaptım."

"Kardeşimi çocukken kapmıştın." Yanağıma akan gözyaşını hızlıca sildim. "Çok mutlu oldum! Tebrik ederim."

"Hamile değilim," diyerek Kelebek konuştuğunda gözyaşları arasında güldüm. "Eve geldiğimde başını çok şişireceğim çünkü hemen evlenmek istiyoruz."

"Kardeşini gerçekten kaptım," diyerek Ediz bir kere daha araya girdiğinde, Kelebek onu kendine çekerek yanağından öptü.

"Hemen dönün, bunu kutlamalıyız!"

Eve döndüklerinde uzun uzun anlatacağından bahsederken aramayı sonlandırdığımızda gözlerim ekrana yansıyan saate takıldı. Çok az uyuduğumu düşünsem de güneş çoktan batmıştı. Banyoya geçip yüzümü yıkadım, yatağımın üzerinden telefonumu alarak odadan çıktığımda ekrana biriken bildirimleri inceliyordum. Annem toplantısı olduğu için geç geleceğinden bahsetmişti. Kocaman evde tek başımaydım. Mutfağa geçerek buzdolabının kapağını açıp karşısına dikildim. En son Ayza'yla bir şeyler yemiştim ve şimdi midemin açlıkla kasıldığını hissediyordum. Kutu kola alarak kapağı kapattığımda canım bir şeylerle uğraşmak istemiyordu, bu yüzden pratik şeylerle öğünümü geçiştirecektim. Sıcak su koyarak ada tezgâhın etrafına dizili taburelerden birine oturdum. Kelebek, çocukları da arayarak haber vermiş, hepimizle konuşurken ekran videosuna almıştı. Çocukların tepkilerini izleyerek yorum yaparken bir kere daha grupta çıldırıp, tebrik ettik. Kerem, Ediz'i kaybettiği için yas ilan etmişti ve ona takılıp üzerine gitmek eğlenceliydi. Suyun kaynamasıyla hazır noodle paketlerinden birini hazırlayarak yerime oturup telefonumdan videolar izleyerek karnımı doyurdum.

Bulaşığımı makineye bırakıp odama çıktığımda cama yaklaşarak dışarı baktım. Dışarıda esen rüzgâr şiddetinden bir şey kaybetmese de yağmur daha yavaş yağıyordu. Omzumu cama yaslayarak kollarımı göğsümde birleştirdim. Bahçedeki büyük ağaçların gövdelerinden doğmuş dallar rüzgârın etkisiyle sallanırken her an kırılacak gibilerdi. Sanki korku filmlerinin birinin çekildiği kasabanın içine hapsolmuş gibiydik. Rüzgârın uğultusu odamın içine dolarken bulunduğum ortamdan soyutlanarak düşüncelerimin içine düştüm.

İnsan kendi kendine düşünmekten de yoruluyordu ve birinin ne düşündüğümü ya da hissettiğimi anlamasını görmek rahatlatıcı bir histi. Bu yüzden Ayza'yla konuşmak bir yandan iyi gelmişti. Diğer yandan ise kafeyi terk ederken söylediğini unutamıyordum. Onun evine ait anahtarı saklıyordum, atamazdım ve oraya gidersem evi bıraktığı gibi

bulabileceğimi bilmek beni hareket etmeye zorluyordu. Onu düşündükçe ev bana küçücük geliyor, özlem göğsümü yakıyordu.

Ondan kaçarken ona sığınmak tamamen delilikti ve ben sağlıklı düşünemediğimin farkındaydım. Hissettiğim özlem mi günler sonra beni böyle dengesizleştirmişti, bilmiyordum ama evden üzerime şişme montumu ve çantamı alarak çıktığımda mantıklı düşünmeyi bir kenara bırakmıştım. Arabama geçerek bahçeyi terk ettiğimde ellerim direksiyona sıkıca yapışmıştı. Sanki ellerimi birazcık gevşetsem fikrimden cayarak eve dönecektim ama öyle olmadı. Hızlanan yağmuru bile umursamadan Timur'un evine geldim. Arabamı uygun bir yere park ederek dışarı çıktığımda, yağmur damlaları insanın bedeninde iz bırakmak istercesine yağıyordu. Damlalar üzerime dökülürken hızlı adımlar atsam da ıslanmamı önleyemezdim.

Bahçeyi aşıp kapının önüne geldiğimde adımlarım duraksadı.

İnsanın yaşadığı yerden farklı bir yerde yuvası olur muydu? Ben senelerdir yaşadığım evi yuva bilememişken uzaklardan biri çıkıp gelmiş, bana bir yuva yaratmıştı.

Şimdi o yuvada tek başıma kalmıştım.

İki kişilik yuvada tek kişi kalmıştım. Tek başıma yuvayı nasıl ısıtabilirdim?

Çantamdan ayırmadığım anahtarı kapının yuvasına yerleştirdiğimde yine ezbere hareketlerle anahtarı çevirerek kilidi açtım. Kapı yavaşça geriye açıldığında kocaman bir karanlık beni beklerken belki de onu burada bulmayacağımın rahatlığıyla adım atıp içeri girdim. Kapı ardımdan kapandı, soğuk, karanlık ve sessiz evle baş başa kaldım.

Düşüncelerim tutarsız, hareketlerim dengesizdi. Ona dair her şey dik bir yokuşun sonundaydı ve ben yaralanacağımı umursamadan kendimi o yokuştan aşağı bırakmış yuvarlanıyordum.

Sanki kimse yaşamadığı için karanlık eve çökmüş ve bütün sıcaklığı alıp götürmüştü. Ürperişimle yerimde kıpırdandım. Sol elimi duvara yaslayarak ilerlerken attığım her adımda spor ayakkabılarım çıplak yere çarpıp ses çıkarıyordu. O, burada olsa hissederdim, biliyordum. Işığı açtığımda karanlığın kaybolmasıyla gözlerimi memnuniyetsizce kısa bir an kapattım. Sanki ışığın yanışıyla eşyaların üzerine kapatılan beyaz örtü kalktı ve her şey gözler önüne döküldü. Bizsiz çırılçıplak, kimsesiz kalan evin ortasına geçerken üzerimdeki paltoyu çıkararak koltuğa bıraktım. Evi saran buz gibi hava tenime acımasızca ısırıklarını bırakırken yağmur tanelerinin izler bıraktığı denizi gösteren camlara

ilerleyip perdeleri çektim. Lambaderi yakarak diğer ışığı kapattığımda evin içi şimdi loş bir ışıkla sarılmıştı.

Doğalgazı açmamla ev ısınmaya başladığında koltuğun sırt kısmına yaslanarak gözlerimi etrafta dolaştırdım, gözlerim tezgâhta duran kahve bardağına takıldı. Yerimde doğrularak ada tezgâhına ilerleyip kupayı kendime çektiğimde yüzümü buruşturdum. İçinde yarısı içilmiş kahve vardı ve kaç gündür buradaysa içi küflenmişti. Kupanın içindekini lavaboya dökerek kenara bıraktım.

Kahvesini yarım bırakarak öylece nasıl gidebilmişti? Benden daha düzenli biriyken evi kimsesiz bırakıp gitmişti. Geri döneceğini düşündüğü için mi böyle yapmıştı?

Üşüyen ellerimi birbirine sürtüp mutfağında dolaşarak kendime kahve hazırladım. Sıcak kupayı ellerimin arasında tutarak kitaplığına ilerlediğimde, birçok kez incelediğim kitaplarına tekrar bakarken burada olmaktan rahatsız değildim. Aksine hiç olmadığım kadar kendimi bir yere ait hissetmiştim, bu üzücüydü.

Kendimi ait hissettiğim ev, beni yaralamıştı.

Parmaklarım birçok kez okuduğu, altlarını çizdiği kitaplarının sırt kısmında dolaşırken Uğultulu Tepeler'in üzerinde durdum, kitabı yavaşça kendime çektim. Kahve kupamı kenara bıraktığımda eski, yıpranmış kitabın sayfalarını çevirirken görmek istediğim bir şey vardı. Sayfalar önümden akıp gittikçe kitabın kokusu burnuma doluyordu, gözlerime çarpan renkle bir sayfada duydum. Siyah kalemiyle çizdiği yerde gözlerimi dolaştırdım.

"Ona olan aşkımı asla sözcüklere dökememiştim ama eğer bakışların da bir dili varsa, dünyanın en aptal insanı bile onun için deli divane olduğumu anlayabilirdi."

İngilizce kitabın içinde çizdiği satırın kenarına Yunanca notlar almıştı ama el yazısı karışıktı, çeviri programının bile çevirebileceğini sanmıyordum. Sayfanın fotoğrafını çekerken okuduğum alıntı kafamın içinde dönüp duruyordu.

Ben nasıl onun için İlahi Komedya'yı okumuşsam, o da benim için Uğultulu Tepeler'i okumuştu.

Kitabı yerine bırakmadan geri çekilerek kahve kupamı da aldım, yatağına geçerek ikisini yere bıraktım. Spor ayakkabılarımı çıkararak çıplak ayaklarımı yere bastığımda parkenin soğukluğuyla ürperirken istemsizce parmak uçlarımda yükseldim. Yerin soğukluğuyla buz kesen

ayaklarım, bu sefer kıyafetlerini dizdiği, duvara monteli raflara ilerledi. Koyu yeşil kazağını alarak üzerimdekileri çıkarıp kazağı giydim, yatağının içine girerek çıplak bacaklarımı soğuk havadan korudum.

Yağmur şiddetini arttırarak damlalarını cama çarparken evin içindeki tek gürültü dışarıdan gelen yağmur sesiydi. Bazen şimşek kükreyerek çakıp beni yerimden sıçratırken Uğultulu Tepeler'i bir kere daha onun yatağının içinde ısındığım sırada okudum.

Gün dönene, güneşin yalancı ilk ışıkları kendini gösterene kadar kitabı bırakmadan okurken son sayfaya geldiğimde kitabın arkasında kalan kare, küçük kâğıt kucağıma düştü.

Beatrice...
İsmi dilimi yakan, kokusu nefesimi kesen güzel Müz'üm.
Kaybolduğum yolda bana yol gösteren ışığım, Beatrice'im.
Bana evinin kapılarını açtığından beri yaşadığımı hissediyorum.
Kalbime aşkın ateşinin tohumlarını ektiğinden beri ismin dilimden düşmüyor.
Beatrice... Benim güzel bebeğim, Müz'üm.
Sana âşığım.

Timur'un kaleminden dökülen ve benim için yazılan sözleri okurken gözyaşları yavaşça gözlerime doldu. Kâğıdı tutan elim titriyordu, gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırırken iri bir damla yanağımdan akarak kâğıdın üzerine çarptığında siyah mürekkep yavaşça dağıldı. Gözyaşımın kağıttaki kelimeleri yok etmeye başlamasıyla elimin tersiyle ıslak yanaklarımı silerek kâğıdı kendimden uzaklaştırdım. Hıçkırıklar kâğıda dökülen kelimeler gibi özgürlüğüne kavuşmak için boğazıma dizildiğinde omuzlarım titriyordu. Derin bir nefes alarak ayağa kalkıp kendimi lavaboya attım. Titreyen ellerimle musluğu açarak soğuk suyu avuçlarımın içine doldurup yüzüme çarptım. Soğuk su gözyaşlarımın bıraktığı sıcak izleri yok ederken birkaç kere yüzümü yıkayarak ağlamamı bastırdım. Yüzümü kurulayarak aynada kendimle göz göze geldiğimde şu an hissettiklerimden kaçışım yoktu, kabullenmeliydim.

Onu özlemiştim. Canım yanıyordu.

Ona o kadar âşıktım ki bu duygu artık kalbime sığmıyor, beni içten içe tüketiyordu. Belki de bizim aşkımız gerçekten zehirliydi, kalplerimizi yavaşça tüketerek bizi sona yaklaştırıyordu.

Belki de birbirimizden uzak durmamız bizim için iyiydi.

Toparlanıp gitmek için kapıyı açıp salona geçtiğimde benim kafamı kaldırışımla bana doğru dönen bedeni gördüm. Timur'un yeşil gözleriyle karşılaştığımda korkuyla geriye sendeleyerek sırtımı kapıya çarptım.

"Benim," dediğinde bunun son derece farkındaydım. En az benim kadar şaşkın bir hâlde bana bakıyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

Yerimden kıpırdamadan sadece ona bakıp sessiz kalırken buna verebilecek cevabım yoktu. Onu görmeyi beklemiyordum. Evinde olması çok normaldi ama şimdi daha dün dönme ihtimalinden bahsetmişken görmeyi beklemiyordum.

Saçlarından yüzüne akan sular beyaz teninde kayıp giderken nereden geliyor bilmiyordum ama sırılsıklamdı. Zorlukla yutkunup, "Hasta olacaksın," diyebildim.

"Burada mı kalıyordun?" Kafamı iki yana salladığımda elini ıslak saçlarından geçirerek dağıttı. "Anahtarın duracağını düşünmemiştim."

Sert bir tepki vermemek için dişlerimi birbirine bastırıp konuşmayı kendime yasakladım. Ona dair eşyaları çöpe atacağımı düşünecek kadar aptaldı. "Gidiyordum."

Sonunda hareket edip yanından geçerek hızlıca ayakkabılarımı giydim. Bana yazdığı notu sweatshirtümün cebine atarak kitabı alıp kitaplığına bıraktım.

"Ne zamandır buradasın?" Bir cevap vermeden montumu üzerime geçirdim. Kaçma isteği ensemi kemirirken hareketlerim hızlıydı. Çantamı omzuma taktığımda Timur'un uzanıp bileğimi tutmasıyla irkilerek ona baktım. "Kaçma."

"Bırak lütfen."

İsteğimi ânında yerine getirerek elini çektiğinde kendimi tutmasam alt dudağım aşağı sarkar, titrerdi. "Buradasın," dediğinde buna inanamıyor gibiydi. "Dışarıda fırtına var, seni bırakmamı ister misin?"

"Hayır, teşekkürler."

Ona bakmadan konuşurken yanından geçip kapıya yöneldiğimde arkamdan geldi. "Alya?" Senelerdir birçok defa duyduğum ismim onun dudaklarından döküldüğünde sanki ilk kez duyuyormuşum gibi hissederek ona baktım. "Gidemiyorsun değil mi?" Özlediğim yeşil gözleri gözlerime tutunmuş bir cevap arıyordu. "İnsan ne kadar kaçsa da kaçmaya çalışsa da sonunda yine evine dönüyor."

"Senin için öyle mi oldu?"

Sorusuna bir cevap vermeden ben bir soru sorup ona baktığımda gördüklerimden hoşlanmadım. Karşımdaki Timur günlerdir uyumamış

gibiydi, uykusuz, yorgun ve bitkin gözükürken parıltısı solmuş yeşil gözlerine çöken hüznü fark ettim. "Benim için öyle oldu. Korktum, kaçtım ama yine evime geri döndüm. Şimdi bana kapının açılmasını beklemekten başka şansım yok."

Timur'un evini ona bir cevap vermeden terk ettim. Arabama geçip kaçarcasına oradan uzaklaşırken söylediklerinin ağırlığı altında kalmamak için kaçtım. O an söylediklerinin ağırlığından kaçsam da kelimelerin ağırlığı insan arkasını dönüp gittiğinde olduğu yerde kalmıyor, onu takip ediyordu. Timur'un söyledikleri de beni takip etti. Evin yakınlarında Kelebek arayıp eve dönmek için yolda olduğundan bahsederken evde onu beklediğimi söyledim. Eve ulaştığımda anneme görünmeden odama geçerek duşa girdim. Sıcak su, gerilen omuzlarımı rahatlatıyordu, kafamın içinde dönen bir sürü soru vardı ve hepsinin ucu ona ulaşıyordu ama şimdi buna vaktim yoktu, şimdi bu eziyeti kendime yapmayacaktım. Suyun altından çıkarak giyinip saçlarımı kurutum, bilgisayarımla yatağıma geçtim. Kelebek gelene kadar bir şeyler izleyebilirdim.

Odamın kapısı saatler sonra aniden açıldığında ve Kelebek içeri girerek, "Ben geldim!" diye bağırdığında ekrandaki bakışlarımı ona çevirdim. "Yorganın içinde küçücük kalmışsın, görünmüyorsun." Sekerek yanıma ulaşıp yanağımdan öptü. "Özledim."

"Alt tarafı birkaç gün ayrı kaldık."

"Bu özlememe engel değil." Bilgisayarın kapağına vurarak kapatıp kenara itti, açtığı boşluğa sığıştı. "Sen beni özlemedin mi?"

"Özledim, başımın tatlı belası." Kollarımın arasına çekmemle şımararak sıkıca sarılırken öpücüklerimi saçlarına dizdim. "Yüzüğünü göster bakalım." Kıkırdayarak yüzük takılı olan elini havaya kaldırdı. "Annem ne söyledi?"

"Haberi yok ki," diyerek güldüğünde şaşkınca ona baktım. "Gönderilerimi gizlemiştim. Bugün öğrenecek."

Elini kavrayarak, "Tuhaf," diye mırıldandım. "Evleneceksin."

"Bana da çok değişik geliyor. Teklifini kabul ettiğimde ağladı," dediğinde güldüm. "Çok tatlıydı."

O ânın videosunu izlerken Ediz'in tepkilerine kahkahalarla güldük. Tebrik edenlerle ilgili dedikodu yaptıktan sonra Akın ve Giray'ı görüntülü arayarak onlarla da konuştuk. İkisi yakın zamanda döneceklerdi ve onları çok özlemiştim.

Yapacak bir şeyimiz olmadığı için dizime beraber devam etmiştik ama uykunun bastırmasıyla daha fazla dayanamadım. Ne kadar süre uyudum bilmiyordum ama gözlerimi araladığımda hava kararmaya başlamıştı. Odamın kapısı açılıp biri ışığı yaktığında yüzümü memnuniyetsizce buruşturarak kapının önünde duran anneme baktım. "Simge yukarıda olduğunuzu söylemişti, uyuduğunuzu bilmiyordum."

Kelebek de yanımda uyuyordu. "Sorun değil." Yerimde doğrulup ona baktım. "Şimdi mi geldin?"

"Evet, yemek yiyeceğim, katılacak mısınız?"

Kelebek de konuşmamıza uyanıp, "Sushi yiyelim," dediğinde itiraz etmedik.

Kelebek bizim için sipariş verirken yüzümü yıkadım ve yatağımı toparlayıp odadan çıkarak aşağı kata indim. Annem salondaki şöminenin önüne şık, kısa ayaklı masa ve etrafına rahat minderler almıştı. Minderlere rahatça yayıldığımızda sabahtan beri bir şey yemediğimi hatırladım.

"Eee, anlat bakalım, neler yaptın tatilde?"

Kelebek'e göz ucuyla bakarken gülmemeye çalıştım. Annem henüz Kelebek'in elindeki yüzüğü fark etmemişti. Neler yaptıklarından bahsederek, "Ediz evlenme teklifi etti," dediğinde annem şaşkınlıkla ona baktı. "Ve kabul ettim."

Annemin bakışları bana döndüğünde, "Bana da evet dedikten sonra haber verdi," dedim. "Plana ben dâhil değildim."

Tebrik ederek Kelebek'i kollarının arasına çekerken bir süre evlilik hakkında konuştuk. Yakın bir zamanda nişan yapmak istiyorlardı, büyük ihtimalle yeni yıla girdiğimiz akşam nişanlanacaklardı ve dönem bittikten sonra düğünleri olacaktı. Geleceğe dair planlarını açıklarken sessizce kardeşimi dinledim. Planları benim planlarımdan daha güçlü, ileriye dönüktü.

Onların sohbetinden sıyrılarak odama kapanıp yatağıma uzandığımda bir şeyleri düşünmemeye çalışmayı bırakmıştım, kafamın içinde bir sürü düşünce vardı ama hangisinin ucundan tutsam günler geçip gidiyor, ben de peşinden sürükleniyordum. Yaşadıklarımı ve hissettiklerimi düşünüp geçen zamanı hesapladığımda her seferinde şaşırıyordum. Birkaç ayda öyle çok şey olmuştu ki, sanki uzun soluklu bir dizinin içine hapsedilmiştim ama öyle değildi, her şeyi yaşamıştım, yaşadığım her şeyi de içimde ağır duygularla hissediyordum. Kendimi hiç bu kadar yorgun hissetmemiştim, üstelik yorgunluğum sadece bedenen değildi.

duygusal olarak da yorulmuştum, bu yüzden hiçbir şey yapmadan günlerin geçip gitmesine, beni de içinde sürüklemesine izin veriyordum.

Eğer lambadan çıkan bir cin bana üç dilek hakkı verse, biri mutlaka kâbus görmemi engellemesi olurdu. Kâbuslarımı benden çekip almasını dilerdim, o zaman benden uzakta olan onu kâbuslarıma konuk etmezdim. Beni yoran bir kısır döngünün içindeydim, onun özlemi göğsümü avucunun içinde oyun hamuru gibi ezerken rüyalarıma davet etmek için uykuya sığınıyor ama yine onun yokluğu ve özlemi yüzünden uyuyamıyordum. Bana ikisini de yaşattıran oydu, üstelik bunun hiçbir ilacı yoktu. Yatağımda dakikalarca dönüp dururken bu sefer yorgun düşüp uykuya dalıyor ve kâbus görüyordum.

18. Kanto

TAYLOR SWIFT – STYLE

Büyük olur küçük kıvılcımın alevi.
İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

"Geri dönerse ne yapacağımı düşünmemiştim," demiştim Buğlem Hanım'a. Soğuk parmaklarımı birbirine kenetleyerek oynarken bakışlarım oturduğum koltuğun sağında kalan camdan dışarıda dolaşmıştı. "Ve o geri döndü."

Buğlem Hanım'ın odası göz yormayacak bir büyüklükteydi ve ferahtı. Dikkat dağıtacak eşyalardan uzak dururken az eşya olmasına rağmen sıcacık bir hissi vardı. Açık renklerin içine sığınan bu yerde sanki bir büyü vardı. Buğlem Hanım'la göz göze geldiğim anda omuzlarımdaki yükü kenara bırakıp her şeyi anlatmak istemiştim.

"Bir şekilde mutlaka tekrar karşılaşacağız ve ben o âna geri dönmekten korkuyorum." O anda gözlerimin önüne düşen görüntüyle ürpermiştim. "Yüzünü öyle kanlar içinde, öfkeden delirmiş bir hâlde görmek istemiyorum."

"Anlattığına göre Timur, sana gerçekten değer veriyor," dediğinde ismini duymak kalbimde fırtınalar estirmişti. Fırtına öyle kuvvetliydi ki, rüzgâr kalbimin çatlaklarından sızıp yaralarımı acıtmıştı. "Ona bir adım atsan aynı şeyleri tekrarlayacağına inanıyor musun?"

"Bilmiyorum."

O gün canımı yakmak için Aksel'e saldırmıştı, bunu unutamıyordum.

Zaman geçip giderken ona dair hiçbir şey bilmiyordum. Neredeydi, ne yapıyordu? Ne hâldeydi?

Ona dair kocaman bir bilinmezliğin içindeyken buna alışmam mı gerekiyor, bilmiyordum. Dilimden olumsuz kelimeler dökülürken kalbimden, dilimden dökülen olumsuz kelimeleri destekleyecek duygular geçmiyordu. Onunla aramdaki bağın koptuğunu bir türlü hissedemiyordum. Hasar almış, belki o bağ incelmişti ama bir türlü kopmamıştı ve kopmadığını bilmek, hissetmek beni çıkmaza sürüklüyordu.

Kelebek ve Ediz'in nişanı iki aileye bomba gibi düşerken günler sonra bir akşam yemeğinde ailelerimizle karar vermiş ve hazırlıklara başlamıştık. Nişanı yeni yıla gireceğimiz gün gerçekleştirmek isterlerken nişanın yapılacağı yer olarak bizim otelimiz seçilmişti. Dün akşam otelde ayarlanan odalara yerleşmiştik. Bir kat sadece Kelebek, ben ve arkadaşlarım için kapatılırken o akşamı benim odamda bir şeyler içip, konuşup sohbet ederek geçirdik. Akın ve Giray'ın dönmesiyle kadromuz tamamlanmıştı, şampanyaları üst üste devirmiş, Ediz ve Kelebek'e sataşarak eğlenip keyifli zamanlar geçirmiştik.

Nişan akşamından konu açıldığında hepsi onun geleceğinden bahsetmişti. Bunu duymak bile beni kâbuslara sürüklemişti. Onunla karşı karşıya geldiğimiz ânı kâbusumda sürekli farklı şekillerde görüyordum ve her seferinde yüzü kanlar içindeydi, Aksel ayaklarının dibine yığılmış, yüzü bembeyazdı. Aynı şeyi birçok kere görmek berbattı ve bilincim bana acımasızca oyun oynuyordu. Üstelik onun evindeki karşılaşmamızdan kimseye bahsetmemiştim.

"Gece uyumadın mı?"

Kelebek rahatça koltuğuna oturmuş, onunla ilgilenen makyözün işini bitirmesini bekliyordu. "Pek değil." Onlar alkolü benden fazla tüketerek mışıl mışıl uyumuşlardı ama ben kâbuslarım yüzünden uyuyamamıştım. "Alışığım, sorun değil."

"Alya'nın yüzüne kat çıkabilirsiniz," dediğinde gülümsemekle yetindim.

Erkekler bir odada hazırlanırken biz kızlar bir odadaydık. Kelebek ve Deniz bir olup bana laf atarak sataşırlarken kıkırtılarımız, kahkahalarımız etrafta yankılanıyordu. Kelebek ve Ediz'in en özel gününe hazırlanırken etrafımızda dolaşan bir kamera da bizi çekiyordu, daha sonra düzenlenerek film hâline gelecekti.

Odanın kapısı tıklatıldığında, "Akın geldi," dememle kapı aralandı ve Akın göründü.

"Yok artık, nereden anladın?"

Kelebek'e bakarak, "Kapıyı çalmasından," dedim. Akın süzülerek içeri girip yanıma geldiğinde kafamı geriye yatırmamla dudaklarını alnıma bastırdı.

Akın, "Alya benim ruh ikizim," derken yüzüklerin sardığı elini tuttuğumda soğukluğuyla kaşlarım çatıldı.

"Üşüyor musun?"

Yüzünü buruşturarak, "Balkondaydık, hava buz gibi," dedi. Dün gece kar yağmaya başlamış, havanın ısısı düşerken her yer beyaza boyanmıştı. "Kerem'in fotoğraf çekilmesi uğruna götüm dondu."

Kenardaki kadehlerden birini alarak kendine şampanya doldurup yanıma geldiğinde kadehimi kadehine çarptım. Makyajım bittiği için rahatlıkla Akın'ın çekildiği fotoğraflara bakarak karar verirken Giray'la olan birini seçtim, o da hemen paylaştı.

"Damat heyecandan yerinde duramıyor," dediğinde, Kelebek erime moduna geçti. "Kerem rahatlasın diye bir şeyler içerip duruyor, inşallah yüzük takılmadan bir yerde sızmaz."

Kelebek, "Onları öldürürüm," dediğinde kahkaha attım. Aceleyle telefonunu alarak Kerem'in ismini bulup aradı. "Kerem, sevgilime tek bir kadeh daha içirirsen seni mahvederim!"

Elbisemi giyerek boy aynasının karşısına çıktığımda üzerimdeki beyaz rengindeki, prenses yaka elbisemi inceledim. Aramızda elbisesi uzun tek kişi Kelebek'ti. Krem rengi elbisesinin eteği yerde sürünerek onu takip edecek kadar uzun, güzeldi ve biz de Deniz'le dizlerimizin üzerinde biten kısa elbiselere sığınmıştık. Saçlarıma sadece fön çekilmesini istemiştim.

Akın'ı elinden tutarak balkona çekiştirdiğimde soğuk olduğundan yakınırken bu fırsatı kaçıramazdım. Her yer bembeyazken ve üzerimde dikkat çekici elbisem varken bu anı ölümsüzleştirecektim. Akın sızlanmayı bırakarak telefonumu aldığında, sırtımı arkamda kalan balkonun demirlerine yaslarken kollarımı da iki yana açarak ellerimi o demirlere sardım. Akın birçok pozumu çekmişti, yanıma geldiğinde beraber de fotoğraf çekildik. Onu kollarımın arasına çekerek sıkıca sarıldığımda yanağında ruj izimi bırakacak şekilde öperken bir süre kendi kendimize eğlendik.

Kelebek de hazır olduğunda Ediz odaya girdi, kardeşime baktıkça içinin gittiğini görmek çok güzeldi. Kelebek'i o kadar çok seviyordu ki, bunu her saniye belli ediyordu. Onlar beraber gelecekleri için biz

ayarlanan odadan çıkarak aşağı kata indik. Davetliler çoktan onlar için ayarlanan kokteyl masalarına geçmişlerdi. Annem ve Ediz'in ailesi arkadaşlarıyla konuşurlarken birçok tanıdık insanı görebiliyordum.

Gözlerim merakla etrafta dolaşırken Aksel'i, Ayza ve Poyraz ile bizim masamızda gördüğümde adımlarımı o tarafa çevirdim. Ben Aksel'i davet ederken Kelebek, arkadaşım oldukları için Ayza ve Poyraz'ı da davet etmek istemişti.

"Selam," diyerek yanlarına ulaştığımda elimi Aksel'in koluna sardım. "Çok beklemedin umarım?"

"Yok, sadece," diye mırıldanarak bileğindeki şık saate baktı. "İki saat olmuştur."

"Abartma."

Dirseğimle karnını dürterken gülerek yanağımdan öptü. "Çok güzel olmuşsun, güzelim."

"Teşekkür ederim." Bakışlarımı karşımda duran Ayza'ya çevirdiğimde gözüme çarpan farklılıkla şaşırdım. Omuzlarında olan saçlarını çenesine kadar kestirmişti. Küt saçları, kâkülleriyle onun çocuksu havasını alıp götürmüş, karşıma seksi bir kadın çıkartmıştı. Üzerindeki göğüs dekolteli, ince askılı, siyah düz elbisesi sade olsa da aslında her şey saçlarında bitiyordu. Yüzüne öyle güzel hava katmıştı ki, karşımdaki genç kadın beni büyülemişti. "Çok güzel olmuşsun," dediğimde hayranlığım sesime yansımıştı. "Ayza, enfessin!"

"Ya!" Parmaklarını dudaklarına kapatarak kıkırdadı. "Utandırma, teşekkür ederim. Saçlarıma henüz alışamadım."

"Çok yakışmış." Şaşkınlıkla bakışlarımı takım elbisenin içindeki Poyraz'a çevirdim. İlgisiz bakışlarını etrafta dolaştırsa da bizi dinlediğini biliyordum. "Değil mi?"

Sorumla bana baktığında kaşları çatıldı. "Boşuna uğraşma," diyerek Ayza konuştu. "Poyraz'ın iltifat etmek gibi yeteneği ben hariç bütün kadınlara var."

Poyraz'ın yüzü kaskatı kesilirken hiçbir şey söylemedi. "İstersen sana burada her dakika iltifat edecek bir sürü erkek bulabilirim," dediğimde Ayza'nın yanında korkuluk gibi duran Poyraz'ın ruhsuz, buz gibi bakışları bana döndüğünde alayla sırıttım. "Ama benim yapmama gerek yok, yakında dans için teklif etmeye gelirler. "

"Çok utanırım."

Karşımda her ne kadar seksi bir kadın dursa da Ayza aynı Ayza'ydı. Çocuksu, tatlı kız. Aksel'le annemin yanına uğramak için yanlarından ayrıldığımızda Aksel'in koluna girmiştim. "İkisi sevgili değiller değil mi?"

"Hayır." Kafamı iki yana sallayarak ona baktım. "Keşke burada yaşasaydın, sana Ayza'yı ayarlardık. Yakışırdınız."

"İstemez canım." Umursamazca omuz silktiğinde merak içinde ona bakıyordum. "Bu konuyu sakın bir daha sesli dile getirme. Yakışıklı yüzümün ikinci kez mahvolmasını istemiyorum."

Poyraz'a laf çarpsa da ucu bir şekilde başka yere dokunuyordu. Annemin yanına ulaştığımızda beğeniyle bizi süzerken onlara eşlik ettik. Arkadaşlarım bizim için ayrılan masaya yerleşirken Erhanlı ailesini henüz görememiştim. Bize ayrılan masaya geçtiğimizde arkadaşlarımın çekildikleri fotoğraf karesine Aksel'i de çekiştirerek soktum.

"Sana gelir demiştik."

Akın'ın konuşmasıyla bakışlarım mıknatısın eşini bulurken çekildiği o çarpıcı güce kavuşmuş, yönünü bulup çekilirken nefes almayı unutmuştum. Birçok dizide, filmde karşılaştığım o sahne gerçekleşirken bunun benim kaderimin bir oyununun olduğunun farkındaydım.

Ben biriyle nasıl karşılaşacağımın hayallerini kurmamıştım. Hayatımın kitaplardaki o romantik sahnelerden bir parçasını içereceğini de sanmamıştım. Yağmurlu bir günde biri bana çarpsa ve kitaplarım düşse, büyük ihtimalle onu orada rezil eder, öfkeden deliridim. Kaderimin yolu, bu yüzden çok yüksek bir dağa giden yol gibi kıvrımlarla doluydu.

Benim hissettiğim duygular yanardağın küllerini saçarak patlaması gibiydi. Ben birine âşık olmuş, lavlarımı saçarak etrafımdaki her şeyi yakmıştım.

Gözlerinde nefes aldığım ormanları barındıran adam, hayali spot ışıkların altında içeri giriş yaparken o hariç başka bir yere bakamıyordum ve bu benim başıma ilk kez geliyordu. Onu uzun zamandır görmemenin benden neler götürdüğünü bunu onu ilk kez görüyormuş gibi incelerken anlıyordum. Şık, pahalı olduğu uzaktan belli olan smokinin içinde nefes kesiciydi. Papyon takmış olduğu gerçeği beni şaşkınlığa uğratırken şaşırtan tek değişim o değildi. Son görüşümde uzayan saçları şimdi kısalmıştı. Eski gürlüğünde olsa da yanlarının hafifçe kısalmasıyla saçlarını süsleyerek onu farklı kılan beyazları, tavandan yansıyan ışıklarla daha belirgindi. Üzerindeki simsiyah takımının ceketi güçlü omuzlarını, kollarını sarmıştı. Kemikli yüzüne yerleştirdiği düz ifade-

siyle etrafını süzerken gözlerim yanındaki koluna girmiş kıza takıldığında kaşlarım çatıldı. Dora'nın kuzeni Dilan, onun yanındaydı.

"Dilan ve Timur ne alaka?"

Akın, benim yerime şaşkınlıkla konuşurken ne söyleyebilirim bilmiyordum. İkisinin birbirlerini tanıması bile saçma geliyordu. Onun katlanabildiği tek şımarık kız bendim, başkası olamazdı.

"Bizi ilgilendirmez."

Bakışlarımı zorlukla çekerek önüme diktiğimde Akın gülerek, "Seni ilgilendirmez," dediğinde ona baktım. "Ya da ilgilendirmiyormuş gibi davranırsın."

"Sataşma."

Huysuzca homurdandığımda göz ucuyla bize doğru geldiklerini gördüm, gerilmiştim. Sanki omurgam yılana dönüşmüş gibi sırtımda hareketlenerek beni rahatsız etti. Omuzlarımı geriye atarak dimdik dururken ifadesizliğimi yüzüme yerleştirsem de elimi istemsizce Aksel'in koluna sarıp sıkıca tuttum. Tırnaklarımı ceketinin kumaşına geçirişimle irkilerek bana baksa da geri çekilmedi.

"Zehirli bakışlarını çekmelisin, kızın kaçmasını istemeyiz, değil mi?"

Dikkatimi dağıtışıyla ona baktım. "Zehirli bakışlarım?"

"Kızı yılan gibi bakışlarınla sokuyordun."

Alayla gülerek, "Sokmama gerek yok," dedim. "Canımı çok sıkarsa kalbini yerinden sökerim."

Aksel kadehini kadehime çarparak, "Fenasın, başa belasın," dediğinde kendimi tutamayarak neşeyle güldüm.

Tibet, Dora, Timur ve Dilan masamıza geldiklerinde ona bakmadım, zaten o da bana bakmıyordu.

Dora'yla birbirimize iltifatlarımızı gönderirken her şey yapmacıktı. "Dilan?" diye seslenerek Akın konuştuğunda onlara bakmasam da dinliyordum. "Sen ne zaman geldin? En son-"

"Yunanistan'daydım," dediğinde derin bir nefes aldım. "Bugün için gelmek istedim. Timur'la geldik," dediğinde elimdeki kadehin bir an yere düşeceğini sandım.

Aksel'in koluna biraz daha sıkı tutunurken şu anın benim kâbusum olduğuna inandım. Kadehimi kafama dikerek büyük yudumlarla bitirirken kesinlikle buna inanıyordum. Çocukluğumdan beri kurallar içinde büyürken nefsimi kontrol edebilmeyi öğrenmiştim. Nefsime sahip çıkamadığım çok nadir anlar olmuştu, o anların birinde Timur'la sevişmiş-

tim. Şimdi dakikalardır ona bir kere bile bakmazken nefsimin en büyük savaşını veriyordum.

Zamanı geldiğinde Kelebek ve Ediz içeri gittiler, yılbaşı [illegible] lırken onlar için kadeh kaldırdık. Seçtikleri şarkıyla dans ederlerken onları hevesle izledim. İçten içe sonsuza kadar çok mutlu olmalarını diledim.

"Centilmen biri olduğum için seni etraftaki yunuslardan kurtararak dansa kaldırmak istiyorum." Aksel masadaki sessizliği bölerek konuşup elini uzattı.

Gülerek, "Her zaman kabul edeceğimi biliyorsun," dediğimde herkes bir kalabalığa karıştık.

Kollarının arasına girerek ellerimi omuzlarına sardığımda Aksel elini belime yaslamıştı. "Seninki mimiklerini aldırmış gibi," dediğimde ona baktım. "Dakikalarca tek bir mimiğini görmedim, hep mi böyleydi?"

"Gülümsediğinde gözleri kısılır." Sorusuyla istemsizce konuştuğumda Aksel sıcacık gülümsemesini sunarken utanarak bakışlarımı kaçırdım. "Gözlerinin kenarları kırışırdı. Bir gün onu unutsam bile gözlerini, gülümseyişini unutamam."

"İlk kez gülümseyişini ezberlediğin biri hayatına giriyor ve sonunda birbiriniz için yanlış kişi olduğunuzu düşünüyorsunuz. Çok tuhafsınız."

"Birbirimizi sürekli yaralıyoruz, bu normal bir şey değil."

"Aşılamayacak bir şey de değil."

Omuz silkerek, "Her küçük şeyde tökezleyince en büyük engelde paramparça olduk," dedim. "Ben Timur'un hayatındaki yara olmak istemiyorum. Ben onu severek kanatmak istemiyorum."

"Ya aslında kanayan yarasını kapatıyorsan? Gidişinle o yara tekrar kanamaya başladıysa?"

"Biz iki aptal âşık." Dudaklarım acı bir gülüşle kıvrıldı. "Birbirimize karıştık ama bir türlü doğru yolu bulamadık."

Aksel'le konuşarak iki şarkı boyunca dans ettik. Masaya dönmemi istemediğimi anlayarak beni oyalarken Akın ve Giray'la da dans ettim.

"Geceye üst katta devam edeceğiz değil mi?"

Kerem, Deniz'i kollarının arasına çekmiş merakla bize bakarken ben, "Fark etmez, her şeye uyarım," dedim.

Yeni yıla beraber girerken üst kattaki terasa açılan, oturma gruplarının olduğu yerde eğlenmek, vakit geçirmek istemiştik.

"Sen bize katılacak mısın?" Akın, Dilan'a soru sorarken bu sefer rahatlıkla ona baktım. Yanında Timur yoktu. Ayza ve Poyraz bize veda ederek giderlerken Timur onlarla dışarı çıkmıştı.

"Sanmıyorum, çok yorgunum. Kusura bakmayın."

Önemli değil desek de hiçbirimiz gelmediği için üzülmemiştik. Dilan'dan nefret etmiyordum, ona karşı duygum yoktu, sadece Dora'nın sevdiği kuzeni olarak tanıyordum. Devin'e geldiğinde bazen bizimle takılırdı, o kadardı. Benimle aynı boyda, sarışın, ela gözleri olan güzel bir kızdı. Bir süre daha bu gürültüye katlandık, Akın bir şekilde konuyu Dilan'a getirip Timur'la nasıl tanıştığını sorduğunda bunu benim için yaptığını biliyordum. Timur'un bir süreliğine Yunanistan'a gittiğini bilmiyordum ama Dilan oradayken geri dönüşlerinin beraber olmasını Tibet istemişti, birbirlerini tanımıyorlardı. Gece ailemiz ve davetliler için aynı yerde devam ederken biz üst kata çıktık, ekip Timur ve Aksel dâhil tamdı.

İçecek ve atıştıracak bir şeyler istediğimizde fotoğraf çekilmek için bir kere daha oldukça büyük, yuvarlak şekilde öne açılan terasa çıktık, üşümeyi umursamadan grupça bir sürü fotoğraf çekildik. İçeri girerek terasın kapılarını kapattığımızda koltuklardan birine oturarak büzüştüm. Soğuktan buz kesen ellerimi birbirine sürterek ısıtırken garsonların getirdiği şallardan birini omuzlarıma aldım. Çocuklarla bir şeyler atıştırıp alkol tüketerek zaman geçirirken alkol sınırımı aştığımın farkındaydım ama bu bugüne özel olacaktı, bir daha tekrarlamayacağımı biliyordum.

Geçen sene yeni yıla sarhoş girmiştim. Yeni yıl gecesi restoranın bahçesinde, kapalı yerde Timur içimdeyken yeni yıla adım atmıştım. Ona sımsıkı sarılmış bir şekilde... Yeni yıla onunla girerken, kader onu bir kere daha karşıma çıkarmış ve âşık olmuştum. Yeni yıla nasıl girdiysem öyle devam etmişti. Şimdi yeni bir yıla yalnız, kalp kırıklığımla girerken yılın böyle devam etmesini istemiyordum. Bu yüzden alkol sınırımı bilerek aştım, bu akşamı hatırlamak istemiyordum.

"Acaba seneye bugün nerede olacağız?"

Kerem merakla sorusunu yöneltirken sevgilisini kollarının arasına çekmiş, sıkıca sarılmıştı.

"Yine beraber olalım." Dirseğimi koltuğun yumuşak koltuğuna, yanağımı da yumruk yaptığım elime yaslamıştım. "Ne olursa olsun seneye bugün yine beraber olalım. Söz mü?"

Arkadaşlarıma bakarken Akın, "Ne olursa olsun yine beraber olacağız," diyerek gülümsedi. "Ve sizi çok seveceğim."

Ona havadan öpücük atarken elimdeki kadehi öne uzattım. "Seneye bugün beraber olacağız, söz mü?"

Kelebek ve Ediz ilk olarak, "Söz," dediklerinde onları Kerem ve Deniz takip etti. Timur sessizce kadehini uzatırken söz vermedi ama kimse üzerine gitmedi. Giray, Akın'ın dudağından öperek kadehini uzattığında Akın da gülümseyerek uzattı ve kadehlerimizi tokuşturduk.

İnanıyordum ki hepimiz sözümüzü tutacaktık. Timur bile.

Birbirimizin komik fotoğraflarını, videolarını çekerek zaman geçirirken bileğime sarılan elle bakışlarımı soluma çevirdim. Aksel elimdeki kadehi alarak, "Çok içtin," dediğinde gözlerimi devirdim. "Ciddiyim."

"Tamam, bu son."

Kadehimi geri alarak şirince gülümsemeye çalışsam da tam olarak hangi Aksel'e bakmam gerektiğini bilmiyordum. Aramızda içmeyen tek kişi Timur'du. Dikkat etmiştim. Geldiğinden beri ağzına tek bir alkol içeren içecek sürmemişti. Sadece soda içmişti.

Etrafta çalan şarkıyı Kelebek ve Akın düet yaparak söylemeye başladıklarında ellerimi kulaklarıma kapattım. "Sesiniz karga gibi."

"O zaman içmeyi bırak ve gelip eşlik et."

Kelebek elini davet edercesine sallarken koltuğun kenarına tutunarak ayağa kalktım, adımlarım pek sağlam değildi. "Alya çoktan sarhoş olmuş." Kerem kenarda alayla gülerken ona dil çıkarttım.

"Bu hâlimi özlemediniz mi?" Akın ve Kelebek'in yanlarına ulaşıp koltuğun kenarına dizlerimin üzerinde oturdum. "Sarhoş, umursamaz, Alya."

"Cidden bayağıdır görmüyorduk." Kelebek konuştuğunda yanağından sulu sulu öptüm. "Görmesek daha iyi."

"Sadece bugünlük."

Şirin gülümsememi ona sunarak minik hoparlöre bağlanan telefonu alıp müzik çalardan istediğim şarkıyı açtım ve sevdiğim şarkının müziği etrafta yankılanmaya başladı.

*"Gece yarısı, farları açmadan gel ve beni al,"** diyerek şarkı sözlerini söylemeye başladığımda arkadaşlarımın telefonlarının kamerası bana döndü, şımararak kameralara gülücüklerimi saçtım. *"Uzun sürüş, alevler içinde ya da cennette son bulabilir."*

* Taylor Swift - Style

"Bir anda ortadan kayboldun.
Senden haber almayalı uzun zaman oldu.
Sana yalnızca gitmeni söylemeliyim.
Bunun nereye gideceğini biliyorum.
Ama ben yine de her seferinde,
Kendi etrafımızda dönüp durmamızı izliyorum."

Kerem sesimi yükseltmemle ıslık çaldı, Aksel gülümseyerek kadeh kaldırdığında aynı şekilde karşılık verdim. Kadehimi dökmeden ayağa kalktığımda topuklularımın üzerinde hâlâ durabilmem mucizeydi. Arkadaşlarıma gülümseyerek bakarken gözlerim mıknatıs gibi ona kaydı ve yeşillerine tutuldum.

"Sende rüya gibi James Dean bakışları var.
Ve bende klasik, sevdiğin kırmızı dudaklar var.
Ve yıkılsak bile her seferinde geri dönüyoruz."

Gecenin sonunda sesim ilk seferki gibi gür çıkmasa da aynı sözleri kendi kendime mırıldanıp durdum. Yeni yıla girmeyi reddederek bir köşede sızarken ne kadar süre geçti bilmiyordum ama bedenimin mayıştığı yerden kaldırıldığını hissettim.

Yüzüme vuran ışıklardan, müziğin gürültüsünden uzaklaşarak karanlığa geçtiğimizde kokumun sindiği yatağıma bırakıldım. Üşüdüğüm için bir şeye sarılma ihtiyacı hissederken ayakkabılarımın ayaklarımdan çıkışını, elbisemin fermuarının açılışını hissettim. Odamın sıcaklığı artarken aldığım her nefeste burnuma dolan kokuyla rahatladığımı hissediyordum.

"Bu koku-" Kendi kendime mırıldanarak yüzümü yastığıma gömdüm. "Özlemi hissettiriyor."

Yüzüme dökülen saçlarım geriye çekildiğinde kokunun yaklaştığını, nefesime dağıldığını hissettim. Tenime değen dudaklarla gözlerimi araladığımda, gecenin karanlığında mücevher gibi parıldayan yeşil gözleri yüzümde dolaşırken, "Beni özledin mi, güzel bebeğim?" diye sorduğunda bir an için gözlerimin kararttığını hissettim. Alnını alnıma bastırırken bütün karanlığa rağmen gülümseyişini gördüm. "Ben çok özledim, Bal."

Havai fişekler patlayarak yeni yıla girişimi belirtirken elimi güçsüzce ensesine sararak kendime çekip dudaklarına kapandım.

19. Kanto

DOLU KADEHI TERS TUT – ISLANSIN

Bana gösterdiğin sevgiyi görüyorum.
Ama ne zaman konuşmam,
Ne zaman susmam gerektiğini
söylemesi gereken, susmakta.
Açıkla, içini yakan isteği.

İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

Kar taneleri aheste tavırlarla gökyüzünü terk ederek intiharlarını gerçekleştiriyordu, soğuktan buz kesen parmaklarım kafamı kapatan panço şeklindeki paltomun şapkasını kavrayarak geriye itti. Şimdi kar taneleri etrafı saran bütün beyazlığını simsiyah saçlarıma döküyordu, kafamı geriye yatırarak soğuk havanın zayıf yanaklarıma ısırıklarını bırakıp bana saldırmasına izin verdim. Kendimi siyah meleğe benzetiyordum ve şimdi bütün beyazlığın içinde zıt bir şekilde dururken kendime yakıştırdığım şeyin hakkını verdiğime inanıyordum.

Günler geçip giderken yeni yılı kutladığımız günü çoktan ardımızda bırakmıştık. O gün olanları hâlâ tam olarak hatırlamasam da hafızamı yoklayan anılar, rüyalarıma konuk olan sesler vardı. O gece beni odama Aksel'in götürdüğünü düşünürken sabah öyle olmadığını ondan duymak şaşırtıcıydı. Kahvaltıda toplandığımızda, beni kimin odaya çıkardığını sorduğumda kimse bir şey söylememişti. Herkes sarhoş olduğu için gecenin sonunu hatırlamazken aralarından kaçarak odaya çıktığımı

düşünmüşlerdi. Kahvaltıda aramızda olmayan tek kişi Timur'du. Kerem çağırmaya gittiğinde odasında bulamamıştı.

Günlük hâlimize geri döndüğümüzde girmem gereken birkaç sınava girmiş, çocuklarla vakit geçirmiştim. Timur'la yüz yüze gelmiş ama ikimiz de konuşmamıştık. O sadece varlığını belli ederken konuşmalara da pek katılmamış, genel olarak dinlemişti. Aksel yarın gideceği için son günümüzü beraber geçirme kararı almıştık. Evden çıkmadan önce aramış, Lavinia'ya gelmesini istemiştim. Hızlı adımlarla kafeye ulaşıp içeri girdiğimde tahmin ettiğim gibi kafenin içerisi sıcacıktı. Kapıyı kapatarak soğuk havayı içeriden uzak tuttuğumda garsonlardan boş olanın bakışları bana döndü. Nazikçe gülümseyerek etrafı inceledim, boş masalardan birini seçerek o tarafa ilerleyip eşyalarımı bıraktım ama Ayza tezgâh kısmında olduğu için o tarafa geçtim.

"Selam," diyerek açtığı kollarının arasına girip yanağından öptüm. "Nasılsın?"

"Selam, iyiyim, sen?"

"Sıradan," diyerek omuz silktim. "Senin izin günün var mı? Ne zaman gelsem buradasın?"

"Var ama o zamanlarda da genellikle burada oluyorum." Omuz silkerek kalabalığı süzdü. "İnsanları incelemek benim için ilham verici oluyor."

"Poyraz'ın da işine geliyordur," dediğimde kaşları çatıldı. "Çalıştırıyordur seni."

"O istemese de çalışıyorum, boş kalmak hoşuma gitmiyor."

Aklıma gelen şeyle, "Bu arada," diyerek geri çekilip hızlıca çantamın içinden Ayza'ya ait kitapları çıkarttım. "Bunları benim için imzalar mısın?"

"Ah!" Ayza şaşkınlıkla kitaplarını alırken yanaklarına yavaşça dağılan kızıllığı fark ettim. "Tamam, hemen imzalayacağım."

Yanımdaki tabureye oturarak kendi kitaplarını ilk kez tutuyormuş gibi özenle kapağını açıp sayfalarını çevirdi. Uzun, zayıf parmaklarının sardığı pilot kalemi hareket ettirerek bir şeyler yazarken Poyraz'dan kahve istediğimde hızlıca hazırlayıp önüme bıraktı.

Ayza, iki kitabımı da imzaladığında merakla önüme çekerek en üstte duranın imzaladığı sayfasını açtım, bıraktığı notla karşılaştım.

Kupa Kızı için...

Kupa kızı zenginlik, güç demekti, bu yüzden ufak bir dokundurma yaptığını düşünüyordum. Gülümseyerek bana baktı, neden bunu seçti-

ğini soracakken arkamda kalan kafenin kapısı açıldı. İçeri öyle güçlü bir uğultu doldu ki, sesten rahatsız olarak irkilip korkuyla bakışlarımı kapıya çevirdim. Kapıya yakın masaların üzerindeki ders notları rüzgârla beraber havaya uçarken herkes bu sesten, rüzgârdan rahatsız olmuştu.

İlk kez gördüğüm, boyu oldukça uzun adam ve onun omzuna gelen kız içeri girdiğinde ikisinin de meraklı bakışları etrafta dolaşıyordu. Uzun boylu adam kızın bileğinden tutarak içeri çekiştirdiğinde kızın ona kayan ters bakışlarını gördüm. Karşımdaki genç adamın yüzü dergilerden fırlamış gibiydi. Bazı dergilerde yılın yakışıklısı seçilirken ne kadar kaslı, yüzü ne kadar güzel değil de, ne kadar dikkat çekici, farklı ona bakılırdı. Tam olarak o dergilerden fırlamış gibiydi. Büyük, gri gözleri öyle parlaktı ki, sanki orada iki maden parçası vardı. Dudakları kan kırmızı renginde, dolgundu. Bakışlarını çekerek kafasını kıza çevirdiğinde sertçe yutkundum. Yüzünün sağ tarafında şakağından başlayarak çenesine kayan ince yara izi vardı.

Yanındaki kıza her ne söylediyse kız kaşlarını çatarak huysuzca bakışlarını kaçırdı, onun da bana doğru dönmesiyle yüzünü seçebildim. Kıskançlık göğsümü yararak kalbime ulaştığında bakışlarımı önüme çevirdim. Çocuk da kız da oyuncak bebek gibilerdi. Kusursuz, olağanüstü. Kızın kahverengi saçları siyah şapkasının altından omuzlarına dökülürken benden zayıf görünüyordu. O kadar zayıftı ki, burada fırtınaya yakalansalar yürümesi için yardım gerekebilirdi. Bacakları hayranlık uyandıracak kadar uzun ve teni kar kadar beyaz, olağanüstüydü.

"Açım diyorum, söylediğimin nesini tam olarak anlamadın?"

"Sandviç alacağım işte, huysuzluk yapma."

Kızın çıkışmasıyla adam homurdanırcasına konuştuğunda yerimde merakla onları dinliyordum.

"Ben sandviçle doymam!"

"Yolda sürekli bir şeyler atıştırdın, nasıl hâlâ aç olabiliyorsun?"

Kız, "Yediklerimi saydığını bilmiyordum, sürekli atıştırmadım zaten doğru düzgün bir şeyler yiyemiyorum," dediğinde gülmek istedim.

Boş masalardan birine geçmeleriyle önlerine menü bırakıldığında önüme döndüm. Ayza yeni yazmaya başladığı hikâyesinden bahsederken hevesi insanı da içine çekiyordu. Bana karakterler için seçtiği modelleri gösterirken bir süre onlar üzerinde konuştuk.

"Şu çifti gördün mü?" Ayza konuşarak çenesiyle bir yeri işaret ettiğinde omzumun üzerinden arkama, o çifte baktım. "Kız bu saatte

kendine hamburger menü söylemiş." Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalkarken bakışlarım kızın yüzünde bir kere daha dolaştı ve sanki onun hakkında konuşmuşuz gibi aniden bakışlarını bize çevirdiğinde irkilerek önüme döndüm.

"Ürkütücü."

Normalde kimseyi rahatsız edici derecede incelemezdim ama kız bir şekilde merakımı üzerine çekiyordu, bu yüzden bir kere daha ona baktım. Kızın önünde hamburger, soğan halkaları, çıtır peynirler ve salata tabağı vardı. Hamburgeri iki katlıydı, içinin doluluğunu olduğum yerden fark edebiliyordum. Ben olsam bıçakla keserek yerdim, dışarıda hamburger tarzı şeyler yememeye dikkat ederdim. Kız hamburgerin içinden bir şeylerin kayıp dökülme ihtimalini umursamadan iki eliyle kavrayarak büyük bir ısırık aldığında hiçbir şey dökülmedi. Dudaklarının yanına bulaşan sosları diliyle temizleyerek gözlerini kapattı.

"Beğendi," diyerek konuştuğunda Ayza, ona baktım.

"Nereden anladın?"

"Dudaklarını okudum. Karşısındaki genç adama enfes olduğundan bahsetti."

"Dudak okuyabiliyor musun?"

Merakla ona bakarken, "Hayır," dedi. "Ama onunkini okuyabildim."

Kaşlarım şaşkınlıkla yukarı kıvrılırken Ayza da buna şaşırmıştı. Onları sessizlikle incelerken ne gördüğünü bilmiyordum. Kafenin kapısı bir kere daha açıldı ve Aksel içeri girdi. Omuzlarına dökülen karları silkeleyerek adımlarını yanımıza çevirdiğinde tabureden aşağı indim. "Beklettim, kusura bakma."

"Önemli değil."

Ayza'yla selamlaştı, daha sonra masaya geçtiğimizde o da kendine kahve siparişi verdi. Son hazırlıklarından bahsederken ona bu kadar erken veda ediyor olmak üzüyordu ama biliyordum ki artık daha rahat görüşebilecektik. Babam, Timur'u öğrenerek bana karşı bir hamle yapmak istemiş, Aksel'in buraya giriş yasağını kaldırmıştı. Canımı yakmak isterken bana bir hediye vermişti. Aksel'i son görüşümde hafızamda kalan hatıralar yavaş yavaş siliniyordu, ona karşı hissettiğim suçluluk hissinin ağırlığı da omuzlarımdan kalkmıştı. Buradan gitmişti, üzülmüştüm ama güzel bir hayatı olmuştu, bu benim için önemliydi. Mutluydu.

Kafenin kapısı bir kere daha açıldığında bakışlarım içeri giren kişiyi bilirmiş gibi o tarafa çekildi ve Timur'u fark ettim. Nasıl oluyordu hâlâ bilmiyordum, alışamamıştım ama o neredeyse onu hissedebiliyordum.

Aynı alanda benden uzaktayken onun yaydığı ağır, sıcacık enerjiyi hissedebiliyordum. Sanki birbirimize bağlanmıştık, nerede olursak olalım yaydığımız gücü, enerjiyi hissediyorduk. Güçlü adımlarıyla içeri girerken omuzlarındaki karları deri eldivenleriyle temizledi. Kaşları çatık dolaşmak onda alışkanlık hâline gelmişti. Koyu renk kaşlarını çatarak yeşillerini etrafta dolaştırırken yüzündeki sert ifade beni delirtiyordu. Mıknatısın mıknatısa çekilmesi gibi gözleri gözlerime tutunduğunda sanki şehirdeki bütün ışıklar söndü ve sadece biz kaldık.

Benim nefes alabildiğim ormanlarını üzerimden çekerek ilerlemeye başladığında iç çektim. Uzun, kaslı bacakları vardı ve attığı adımlar onun vücudundan beklenmeyecek kadar zarifti. Sanki suyun üzerinde yürüyordu. Ayza ve Poyraz'ın yanına geçtiğinde büyük elini Ayza'nın kafasının üzerine yaslayarak saçlarını karıştırdı. Ayza, çocuksu gülümsemesiyle şımararak kollarını onun beline dolayarak sarıldığında karşımdaki sahne güzeldi. Abi kardeş gibiydiler, Timur yumruğunu Poyraz'ın omzuna çarparak gülümsediğinde uzaktan onları izlemek kalbimi eziyordu. Bakışları bana döndüğünde onu görmezden gelmek kalbimi acıtsa da bakışlarımı çekerek önüme döndüm.

Timur'u ben görmezden gelsem de kalbim gelmezdi. Onu isteyen bedenim görmezden gelmezdi.

Ayrıydık ama zihnim ve kalbim ondan ayrılmamıştı. Hâlâ geceleri yatağımı ziyaret ediyordu. Erkeksi parmakları kadınlığıma ulaşıyor, bana dokunuyordu, ağzının ıslaklığı göğüslerimde dolaşıyordu. Gece on ikiye vurduğunda güçlü bedeni yatağıma giriyordu, ben onu istediğimde hayalimde benimle sevişiyor, beni tahrik ediyordu. Ben kendime dokunarak boşaldığımda beni kollarının arasına çekip sıkıca sarılıyor, beni uyutuyordu.

Ondan bedenen ayrılmıştım ama onu vücudumun içinden söküp atamamıştım.

Timur Ajax Damien.

Kalp kıran sevgilim, Dante'm.

Yüzümün önünde şıklatılan parmaklarla irkilerek kendime geldiğimde, Aksel sırıtarak bana bakıyordu. "İstersen çek tuvalete, oturt klozete, bin adamın üzerine."

Kendimi tutamayarak gürültülü bir kahkaha attığımda elimin tersini dudaklarıma yaslayarak kahkahamı bastırdım. "Çok kötüsün!" Sızlanışımla o da gülerken, "Fantezilerimi sana anlatmam yüzüme çarpabileceğin anlamına gelmiyor," dedim.

"Çarpmadım, sen belli ettin. Ona binmek istiyorsun."

"At mı o Aksel? Düzgün konuş ya!"

"Sanki içinden daha edepsizlerini geçirmiyormuşsun gibi," dediğinde pis pis sırıttım. "Geçiriyorsun değil mi?"

"Aklımdan geçenleri bilsen benden korkarsın."

Dudakları şokla aralanırken göz temasımızı kestim, kahve bardağını ellerimin arasında tutarak küçük yudumlar alırken ona bakmamak için uğraşıyordum. O yokken her şey daha basit gibi geliyordu, kafamın içinde onunla ilgili hayaller dönüp duruyordu ama varlığı beni çıkmaza düşüren en büyük şeydi ve sanki bilerek yapıyordu. Onu kafamdan uzaklaştırmaya çalıştığımda ortaya çıkıyor, kendini hatırlatıyordu. Tutmak istediğimde geri çekilerek kayboluyordu, benimle oynuyordu.

Acımasızdı, bana özlemi, acıyı tattırıyordu ve bunun farkındaydı.

Ona her baktığımda nefesim kesiliyordu ve kalbim acınası bir şekilde çırpınıyordu. Bu haksızlıktı. Tanrının bize bahşettiği yaşamımızın değerli parçası elmasımız, kalbimiz biri için veya belli duygular için böyle çaresiz olmamalıydı. Ne tuhaftı! İnsanı ayakta tutan en önemli organlardan biri, duygulara göre dizlerinin üzerine çöküp yenilgiyi kabul ediyordu.

"Tatlı yiyelim mi?"

Telefonumla uğraşarak seçtiğim fotoğrafı paylaşırken Aksel'in konuşmasıyla ona baktım. Sıcak bir şeyler içmiş, yemeğimizi yemiş, telefonlarımızla uğraşmaya başlamıştık. "Hım, olabilir, buranın menüsü oldukça geniş," dediğimde garsonu yanımıza çağırarak menü istedi.

Yaşamım bir yerden sonra değişmişti. Alkolü çok az tüketmeye çalışıyordum, hâlâ bir yoluna oturtamamıştım ama en azından kendimi tutabiliyordum, o her gece sarhoş olan Alya yoktu. Kendime yememek için işkence yapmıyordum. Dilediğimi dikkatli tüketerek spor yaptığımda herhangi bir sorun kalmıyordu.

Tatlı siparişlerimizi verdiğimizde Aksel, antrenörü aradığı için onunla konuşurken bakışlarım etrafta dolaşıyordu. O, bar kısmında duruyor, alkollü siparişleri hazırlarken neden burada, çocuklara yardım ediyor bilmiyordum. Kar yağışının hızlanmasıyla Lavinia da dolmaya başlamıştı. Gözlerim biraz ilerideki çifte takıldı. Sevgililer mi bilmiyordum ama yan yana durduklarında öyle görünüyorlardı. Dikkat çekiciydiler.

Garson frambuazlı suflemi ve taze meyve tabağını önüme bırakırken iki tabak arasındaki kâğıdı gördüm. Kaşlarım çatılırken kâğıdı al-

dığımda üzerindeki yazıyı fark ettim. Gözlerim el yazısında dolaşırken kimin bıraktığını anlamamak imkânsızdı.

'Bütün güzellikler seninle görünür oldu. Beni tekrar cehenneme itme, Bal. Amor che ne la mente mi ragiona.'

Avuçlarımın arasına bir ateş düştü, beni yaktı geçti ama canımı acıtmadı, kalbime ulaşmak için tenimin içindeki damarlardan kendine bir yol çizip kalbime ulaştı. Ruhumun ruhuna çekildiği gibi ona çekildim bir kere daha ve göz göze geldik. Konuşmuyorduk ama her göz göze gelişimizde birbirimizi anlıyorduk, biliyordum. Timur önüne gelen müşteriyle ilgilenirken kâğıtta yazan yazıyı bir kere daha okudum.

Amor che ne la mente mi ragiona. İtalyanca *'aşk seni anıyor ruhumda her an'* demekti. İlahi Komedya'dan alıntı yapmıştı.

Güzel el yazısı hafızama kazınırken tatlıyı onun hazırladığını biliyordum. Boğazıma kocaman bir yumru otururken kâğıdı katlayarak çantamın içine bıraktım.

"Timur'dan mı?"

Aksel'in sorusuyla kafamı aşağı yukarı sallayarak onaylarken tatlı tabağını önüme çektim. Kaşığımın ucunu suflenin ortasına batırırken burnuma dolan çikolata kokusuyla derin bir nefes aldım. Küçük bir parçayı dudaklarımdan içeri yollarken gözlerim meyve tabağında dolaştı, tabakta en sevdiğim meyvelerin olması tesadüf olamazdı.

"Bence onunla konuşmalısın," diyerek Aksel bir kere daha sessizliği böldüğünde ona baktım. "Yavru kedi bakışları atıyor."

"Ona acıdın mı? Hatırlatırım, yüzünü mahvetti."

"Ama o, senin âşık olduğun adam. Bu dünyada bir tane Alya var ve o sensin. Alya Lydia Rodas ilk kez birine âşık oldu. Bunun ne kadar tuhaf ve şaşırtıcı olduğunu bilemezsin."

"Abartma."

"Bal-"

"Bana bal diye seslenme," dediğimde sırıttı, bilerek yapıyordu. "Bu Timur'a özel kalsın istiyorum. Sadece o öyle seslenebilir. Gıcıklık yapma."

Başını geriye yatırarak keyifle güldüğünde ona bakarak dil çıkartmamak için kendimi zor tuttum. "Aşk duygusuyla yanıp tutuşan Alya Lydia Rodas! Bu çok tuhaf."

"Durmadan bunu tekrarlayacak mısın? İstersen üç kere söyle belki bir şey olur." Homurdanmamla tekrar güldüğünde ona ters ters baktım. "Komik değil, Aksel!"

"Tanrım! Tam bir pantersin, pençelerin nerede?"

"Birazdan yüzüne darbe bırakacağım, o zaman görürsün." Bir kere daha güldüğünde dayanamadım. Uzanıp elimin tersiyle vurduğumda gülerek kaçarken sinirden gülüyordum. "Git buradan ya! Ciddiyim, defol git!"

"Tamam, kızma." Ellerini teslim olurcasına havaya kaldırırken somurtarak tatlıma odaklandım. "Ama ciddiyim, eğer konuşmak isterse kaçma, konuş, sen bu konuda fazla inatsın."

"Sağ ol."

Bir kere daha homurdandığımda gülüşünü zorlukla bastırmaya çalışıyordu. "Ayrılma konunuzda hatalı olduğunuzu biliyorsun," dediğinde gözlerimi kaçırdım. "Kavganızda ikiniz de hatalısınız, birbirinizi yaraladınız ve yaranızı yine beraber iyileştirebilirsiniz."

"Bitti, Aksel. Bitirdik. Neden bu konuyu açıyorsun?"

"Çünkü onu ittiğin hâlde sana gelmesini, sarmasını istiyorsun. Canını yaksa bile ona sığınmak istiyorsun," dediğinde somurttum. "İlkinde sen hatalıydın, ikincisinde o, Timur'un yaptığı hatanın ağırlığı terazide daha fazla gelebilir ve evet, güzel yüzümü dağıttı." Yüzünü buruşturdu, bu sefer somurtma sırası ona geçti. "Ama konuşmalısınız."

"Konuşacağımız bir şey yok."

İnatla mırıldanırken ellerini birbirine çarparak, "Aferin," derken kesinlikle tebrik etmiyordu. "Aşk, Alya Lydia Rodas'ı aptallaştırıyormuş."

Kenarda duran kaşığı kavrayarak, "Bir daha tam ismimle seslenirsen bu kaşıkla gözlerini oyarım!" diye hırladığımda tekrar kahkaha attı. "Pislik."

Somurtarak arkama yaslanırken küsen çocuklar gibi kollarımı göğsümde birleştirdim. Bakışlarım etrafta dolaşırken mıknatıs gibi ona çekildiğimde gözlerimi kaçırmam imkânsızlaştı. Kasa tarafında, bilgisayarın önündeydi. İlk gelişimizde o tarafta oturmuştuk. Timur'un hüznünü belirten bakışları yüzümde dolaşırken gözleri bir an için bilgisayara döndü ve etrafı saran müzik değişti. Poyraz'ın bakışları Timur'a dönerken daha önce dinlemediğim şarkı etrafta yankılanmaya başladı. Tanımadığım bir adamın dudaklarından sözler firar ederken bakışları sanki uzaktan bakmaya katlanamıyormuş gibi önüne düştü, ellerini genişçe açmış, tezgâhın iki yanına yaslamıştı.

"Durup durup söyleneceksen, gidip geri gelmeyeceksen,

Gelip beni öpmeyeceksen ne anlamı var, ne anlamı var.'"

Timur duygularını açıkça belli ederken geçmişe çekilmemek imkânsızdı. İlk görüşümden sonra tanımaya çalıştığım Timur, artık karşımda yoktu. Cadılar Bayramı'ndan sonra çok başka bir Timur görmeye başlamıştım ve sanki onun kabuğuydu. Şimdi şarkının sözlerinin belli yerinde gözlerime bakan adam, ilk kez kendini gösteriyordu.

"Sürekli aynı dertler bir türlü aşamadım.
Ne yapsam ne etsem bağlandım kopamadım.
Sana elimi uzatsam şimdi, tutar mısın?
Beni bu düzenden kurtarır mısın?"

Titreyen ellerimi birbirine sararken önümdeki bardakta bulunan suyu büyük yudumlarla kafama dikip bitirdim. Dudaklarımı silerek ayağa kalktığımda Aksel sessizce bana bakıyordu. "Lavaboya gidip geliyorum." Kaçarcasına masadan uzaklaşıp önünden geçerek kadınlara ayrılan alana girdiğimde, şarkının sesi arttı, beni takip etti. Buradan bile duyabiliyordum.

"Dur! Gidemezsin bensiz.
Yok, olamam yine sensiz.
Hiç tadım yok ama elbet,
Kavuşmalıyız sessiz sessiz..."

Şarkı başa döndü, sözler tekrarlandı, sanki söyleyenin sesi değil de bir an için Timur'un sesini duydum. Gözyaşlarıyla dolan gözlerim aynadaki yansımamı incelerken gözlerimi kapatıp derin bir nefes aldım.

"Sen Alya'sın, yenilmezsin." Omuzlarımı geriye atarak titrek, derin bir nefes aldım. "Yanarsın ama seni söndürecek suyu istemezsin. Sen Alya Lydia Rodas'sın, hep parıldarsın."

Göz kenarlarıma bulaşan yaşları temizleyerek ellerimi yıkadım, kendime çekidüzen verdim. Şarkı sesi yavaşça azalırken dışarı çıkarak masaya geçtim. Aksel bir süre sonra eve geçip eşyalarını toplamak için yanımdan ayrıldı. Yarın sabah onunla son kez görüşecek olmak içimde buruk bir his yaratsa da eskisi gibi kötü anılarla boğuşmak zorunda değildik. Ayza molaya çıktığı için onun yanına geçip tabureye oturduğumda Poyraz, Timur'u kasada uzaklaştırmaya çalışsa da başarılı olamıyordu.

---

* Anıl Emre Dal Dal – Ne Anlamı Var

"Bir gün bana gelir misin?" Ayza merakla bana bakarken heyecanı gözlerine yansımıştı. "Lütfen!" Gözlerini kocaman açarak bakarken arkasında duran Poyraz gülmemek için kendini tutuyordu.

"Mangal partisi yapmak istiyor ama arkadaşı yok. Bizi buna mahkûm ediyor."

Ayza omzunun üzerinden ona ters ters bakarak burun kıvırdı. "Sen hariç herkesi davet edeceğim," dediğinde Poyraz bu durumla gayet eğleniyordu.

"Gelirim. Hatta istersen arkadaşlarımı çağırabilirim, eğlenceli insanlardır."

"Çok güzel olur, teşekkür ederim."

Ayza kahve ikram etmek istediğinde onu geri çevirmedim. Poyraz'ın kasanın arkasından uzaklaşmasıyla Timur, Ayza'nın yanına geldiğinde ona bakmamak, ilgilenmiyormuş gibi davranmak zordu. Bir süre önce kafeye giren çiftin kasaya yaklaştığını fark ettiğimde yerimde doğrulurken onlar hemen yanımda durdular.

"Kolay gelsin." Genç adamın konuşmasıyla Timur selam verircesine kafasını salladığında, adam ikisi için kahve siparişi verdi.

"Benimki yumuşatılmış ve sütlü olsun." Kız aksi bir tavırla konuştuğunda şaşkınlıkla ona baktım. "Yine söylemeyi unuttun."

"Sütsüz ve sert içersen uyanır, söylenmeyi bırakırsın diye düşünmüştüm." Timur göz ucuyla ikisine bakarken adam, "En serti hangisiyse o olsun, araba kullanacağım," dedi. Genç adam alnına dökülen saçlarını düzelterek tezgâha yaslandı. "Buranın yerlisi misin?"

"Sayılırım." Timur cevap verirken orta boy bardakları kenara bıraktı. "Merak ettiğin bir şey mi var?"

"*Levan'a* kısa sürede ulaşabileceğimiz bir yol var mı?"

"Levan mı?" Timur'un bir an için kaşları çatıldı. "Kestirme yol olduğunu sanmıyorum, üç şehrin yolu birbirine bağlı." Yanındaki kız homurdandığında adamın bakışları ona döndü. "Ala, sakin ol." Kız, ona açıkça suratını astığında gözlerini devirdi. "Kusura bakmayın, şehir değişikliğinden huysuzlaştı."

Yerimde sessizce onları incelerken kızın bakışları bana döndü. İstemsizce nefesimi tutarken tek bakışıyla beni nasıl böyle gerebiliyor bilmiyordum. Çatık kaşlarının altından beni süzerken Timur hazırladığı kahveleri onların önüne bıraktı.

"Haritadan kontrol etmeniz daha iyi olur, Devin'in çıkışından sonra yollar karmaşıklaşıyor," diyerek ben konuşmalarına katıldım. "Burada doğdum ama hâlâ bazı yolları karıştırırım."

"Burada mı doğdun?" Yanındaki kız merakla bana bakıyordu. "Kaç yaşındasın?"

Kaşlarım şaşkınlıkla çatılırken, "Yirmi üç," dedim. "Neden?"

"Merak ettim."

Kız ilgisizce omuz silkse de yeşil gözleri yanındaki adama dönmüş, kısa bir an bakışmışlardı. Yanında duran uzun boylu adam elini Timur'a uzattı. "Lider Ulu," dediğinde Timur da kendini tanıtarak tokalaştı.

"Alya Lydia Rodas." Bakışlarının bana dönmesiyle istemsizce hızlıca ezberlediğim üç ismi yan yana getirdiğimde adamın kaşları çatılsa da elimi sıktı.

"Ve bu huysuz da Ala Safir," dedi.

"Ben kendimi tanıtabilirdim." Kız öne gelerek elini uzattığında tedirgin olsam da elini kavradım. Soğuk, uzun parmaklarının uçları bileğimdeki damarlara sürtündüğünde bir an için kanımın donduğunu hissettim, bileğime dik bir kesik atılsa kanım akmazdı. "İsmin çok güzelmiş, anlamını taşıyor gibisin."

"Ala, isimlere ve anlamlarına biraz takıntılıdır."

Lider bir kere daha araya girerek konuştu. Kendisi Ala'yı tamamlamak için varmış gibi davranıyordu. "Senin isminin anlamı nedir?"

Merakımın ağır basmasıyla kendime gelerek Ala'ya bakarken gür saçlarını omzundan geriye atıp gülümsedi, gözlerim boynuna takıldı. Boynunda kalp şeklinde doğum lekesi vardı, dikkat çekiciydi. "İsmim Ala. Güzel, yüce ve ulu. Alacalı Ala, yani rengârenk güzellik demek."

Ala ezberlemiş bir şekilde isminin anlamını tekrarlarken Lider gülüşünü bastırarak kolunu onun etrafına sarıp kendine çekti. "Neyse! Yola çıkmamız gerekiyor. Bir gün yolunuz Medar'a düşerse bizi bulun."

Medar'dan geldiklerini fark edişimin şaşkınlığı üzerime yüklenirken bir şey soramadan kahvelerini alıp gittiler. Kışın bastırmasıyla son haberlerde Medar'ın bundan daha fazla etkilendiğini, sokağa çıkma yasaklarının uzatıldığını duymuştum.

Ala, Lider'in arkasından ilerleyerek dışarı çıktığında kafenin kapısını ardından kapatırken bakışları bana döndü. Aramızda ne kadar mesafe olursa olsun bir an için yeşil gözlerindeki hüznü ve korkuyu gördüm. Kaşlarım şaşkınlıkla çatılırken ceylanı andıran gözleri yüzümde dolaştı

ve elini havaya kaldırarak salladı. Veda edişine şaşırıp veremezken arkasını dönerek uzaklaştı ve gözden kayboldu.

Lavinia da bir süre daha kalsam da Timur'la aynı ortamda, aklımı karıştıracağı kadar yakın olmak benim için zordu. Oradan ayrılıp yönümü yeni evimize çevirdiğimde kar yüzünden daha uzun sürede eve ulaşmıştım, arabayı bahçeye bırakarak hızlı adımlarla eve girdim.

"Hoş geldiniz, Alya Hanım."

"Merhaba, Simge. Evde kim var?"

"Kelebek Hanım, biraz önce çıktı, Kayla Hanım da çalışma odasında."

Onaylarcasına kafamı sallayarak adımlarımı merdivenlere çevirdim. Duş alıp yatağıma uzanmak ve dinlenmek, bir şeyler izlemek istiyordum. Temiz kıyafetlerle banyoya ilerledim, kıyafetleri kenara bıraktım, sıcak suyun altına girdim. Sıcak su ile rahatladıktan sonra kurulanıp dışarı çıktığımda saçlarımı da kuruttum. Kısa tutamlar kendi dalgalı hâlini almıştı. Bakım kremlerimi de sürüp pijama takımımı giydikten sonra yatağıma girdim. Bilgisayarımı açarak sevdiğim dizinin kalan bölümünü başlattığımda yatağıma kurulmamla odamın kapısı açıldı ve annem yavaşça içeri girerek yanıma geldi.

"Günün nasıl geçti?"

"Klasik." Omuz silktiğimde yanıma oturarak bilgisayar ekranına baktı. "Sen neler yaptın? Evde olman şaşırttı."

"Toplantım erken bitince eve kaçtım." Uzun bacaklarını yatağıma uzatarak arkasına yaslandı. "Akşam yemeğinde olacaksın sanırım?"

"Olurum, Kelebek peki?"

"Geleceğinden bahsetmişti."

Onaylarcasına kafamı salladığımda yanımda oturacağını anlayarak diziyi başlatıp başımı yastığıma yasladım. Bir bölüm boyunca ikimiz de sessizce ekrandaki oyuncuları izlerken bölümün bitmesiyle yenisini açmadım. Onun yerine masaüstümü açarak fotoğraf klasörümün sonundaki fotoğrafı açtığımda ekrana yansıyan fotoğrafla annemin gerilişini hissettim.

"Sana benzememek hep tuhafıma giderdi," diye mırıldandım. "Babama benziyormuşum."

"Alya-"

"Sorun değil, anne. Biliyor musun, hiç sorun değil, üzülmedim diyemem çünkü beni sevmeyen birine senelerce baba dedim. Onu tanı-

mak isterdim ama tanımadığım için üzülmüyorum. Üzülmem için tanımam gerekirdi. Başka bir ülkede babam var ama benden haberi yok."

"Alya, ben çok üzgünüm." İç çekerek elini saçlarıma sardığında kıpırdamadım. Parmakları kısa saçlarımı okşarken gözlerimi kapattım. "Haberi yok, söyleyemedim. Biz çok farklı yollara ayrılmıştık, birleşemezdik."

"Neden? Beni istemez miydi?"

"Bilmiyorum. Bana bunun güvencesini hiç vermedi, o adımı atamadım. Onunla öyle aniden tanıştım ki, her şey çok aniydi. Birbirimize çekilmemiz, ona tutulmam ve birbirimizi bırakmamız. Bana hiç güven vermedi. Ben seni her şeyden çok istiyordum ama o bizi ister miydi bilmiyordum."

"Bir ailesi, çocuğu var."

"Bakmazsam hatırlamam diye düşünüyordum. Senelerce kendimi buna alıştırdım. Bazen onu unuttuğumu düşünüyorum ama sonra bir şarkısını duyuyorum ya da bir anı geliyor aklıma, dalıp gidiyorum."

"Onunla olsan mutlu olurdun."

"Eğer benim için doğru kişi olsaydı gitmeme izin vermezdi, beni bırakmazdı. İlişkiler tek taraflı yürümez bebeğim, bazen karşı tarafın da tutması gerekir. O tutmadı, ben de yoluma gittim."

Bir an için saçlarımı okşamayı bırakarak bilgisayarımı önüne çekip Youtube sayfasından onun grubunun ismini yazdı. Elektro gitar sesi dağılarak ilerlerken sözlerin duyulmasıyla annem bir kere daha saçlarımı okşamaya başladı. Şarkı tutkudan, tutkuyla büyüyen ateşten bahsederken bir yerde annemin ismi geçti. Nakarat annemin ismiyle devam ederken aksanıyla Türkçe ismi söylemesi değişik ama güzeldi. İsminin odamda yayılışıyla annemin saçlarımdaki elinin titrediğini hissettim. Gözyaşları gözlerime dolarken yerimde doğrularak başımı yastığa değil kucağına yasladım. Bu ev belki de bize uğurlu gelmişti, üzerimizdeki bütün kötülükler silinirken birbirimize yaklaşmaya başlamıştık. Kollarını etrafıma sararak sığınışıma karşılık verirken birlikte babamın şarkılarını dinledik.

"Eğer istersen ona ulaşabilirim."

Dakikalar sonra sessizliği böldüğünde gözlerimi açmadım, kollarının arasında, başım kucağındayken uyumak istiyordum. "Beni tanımayacak ki. Bir ailesi var, ben karşısına çıkarak o ailesinin mutluluğunu bozmak istemiyorum. Baba sevgisine muhtaç olsaydım belki isterdim

ama o duyguyu hiç tatmadım, anne. Tatmadığım bir duygunun yokluğunu hissedemem."

Üzerime eğilerek yanağıma öpücüklerini dizerken dudaklarına bulaşan gözyaşlarının ıslaklığı tenime yayıldı. Kelebek gelene kadar odamda beraber vakit geçirdik, bir süre sonra mutfağa geçtik. Beraber yemek hazırlarken Kelebek eğlenceli bir şarkı açmıştı. Mutfakta zaman geçirirken içten içe bu zamanlarımızın daha da artmasını diliyordum. Battaniyenin altına girip meyve yiyerek seçtiğimiz filmi izledik, gece yarısına doğru bir kere daha odama çekildim.

Odamın etrafına dağıttığım eşyalarımı topladım, boy aynamın karşısına geçtiğimde gözlerim yüzümde dolaşarak zayıf, orantılı vücudumu inceledi. Pembe, saten pijama takımımın kısa altı uzun bacaklarımı açıkta bırakarak kalçalarımı sarmıştı. Üst parçası ince askılıydı ve göbeğimi açıkta bırakıyordu. Gözlerim aynaya takıldıkça hafızama dolan anılar vardı.

Bir süre önce ben aynanın önünde çırılçıplak dururken Timur, dizlerinin üzerine eğilmiş, ağzıyla bana işkence etmişti. Arkama geçerek bizi izlememizi isteyerek benimle sevişmiş, defalarca kez en derinime ulaşmıştı.

O anların hafızama doluşuyla karnımdan kasıklarıma ulaşan sızıyla kasıldım, onun için ıslandım. İç çekerek yatağıma geçtim. Yatağımın yanındaki komodinin üzerinde kokularını sevdiğim mumlar vardı. Çekmeceden çakmağımı alarak hepsini yaktım. Bilgisayarımdan bizim için hazırladığım müzik listesini açtım. Yüksek ses odamın içinde yankılanırken yatağıma uzanarak bakışlarımı tavana çevirdim. Mumların alevleri komodinin üzerindeki eşyaların gölgesini tavana yansıtmıştı, alevin dalgalanışıyla eşyaların gölgeleri de oynarken derin bir nefes alarak gözlerimi kapatıp hayal ettim.

Odamın kapısı gıcırtıyla açıldı, heyecanla derin bir nefes alıp dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırdım. Ağır adımlarıyla bana ulaştı, yatağıma geldi. Bir kere daha yatağıma gelerek üzerime yerleşirken tenine sinen kokusuna karışmış parfüm kokusunu aldım. Sıcak nefesi saçlarıma karışırken göğsünden kopan sıcaklığı hissettim. Kaslı vücudunun ağırlığı üzerime yüklenirken bacaklarım onun için aralandı. Kaslı, sıcacık göğsünün altında uçları sertleşen göğüslerim ezilirken büyük avucuyla göğsümü kavradı, avucunun içine hapsederek sıkıp beni inletirken eli yavaşça karnımdan aşağı, saten pijama altımın içine kaydı. Uzun parmakları saniyeler sonra onun için ıslanan kadınlığıma ulaştı.

Parmak uçları akan sıvıyı dağıtarak yavaşça tenimi ezerken dişlerini alt dudağıma geçirerek iniltimi bastırdım. Bacaklarım onun için daha çok aralandı, ağırlığını üzerimde hissettim ve bu hoşuma gitti. Islak dudaklarını yüzümde dolaştırarak dudaklarıma kaydırdığında hevesle dilini ağzımın içine iterek ıslaklığını, tadını bıraktı. İlk kez tadını alıyormuş gibi hevesle tadını emdim. Parmaklarının hareketi hızlandıkça ıslaklığım artarken nefeslerim hızlanmış, iniltilerim müzik sesine karışmaya başlamıştı. Nefes nefese tadını emdiğimi, dudaklarını nefessiz kalana kadar öptüğümü hayal ederken ıslak dudakları boynumu okşadı, göğüslerime öpücüklerini bıraktı. Avuç içimi çıplak, sert göğsünde dolaştırırken dövmelerini okşadım. Dudaklarımı âdem elmasına bastırarak dişlerimi geçirirken diğer elim belinden aşağı kaymış, pantolonunun kemerini çözmeye başlamıştı. Elimi dar iç çamaşırından içeri sızdırarak benim için sertleşen, sıcacık demir gibi erkekliğine sardım, ince parmaklarım etrafına sarılırken zevkten nefesim kesildi.

Kalbim o kadar hızlı atıyor, nefeslerim o kadar sık dudaklarımdan taşıyordu ki, bütün bunları hissettiğine inanıyordum. Aldığım zevki hissettiğine inanıyordum.

Kalçasını hareket ettirip içime giriyormuş gibi avucuma sürtünürken dudaklarını dudaklarıma yaslayıp sert soluklarını, hırıltılarını ağzımın içine bıraktı. Ben onu okşadıkça avucumun içinde büyüyerek patlayacak noktaya geldi, ikimiz de aynı anda boşaldık. Bacaklarım kasılarak sarsılırken ıslaklığım iç çamaşırıma bulaşıyor, hayalimde o, avucuma akıyordu.

Ben hayalimde dişlerimi boynuna geçirerek kendimi bırakırken o, ismimi tekrarlayarak kendini üzerime bıraktı.

Elimi iç çamaşırımın içinden çıkarırken ter içinde kalmıştım, hâlâ sarsılıyordum, bacaklarım titriyordu.

Farklı yerlerde, farklı yataklardaydık ama yine tenlerimiz birdi.

Onu her gece hayallerime davet ediyordum, gerçekleşmesini dileyerek.

20. Kanto

TEOMAN – OĞUL

"Hiç sanmayın ki, her su insanı yıkayıp temizler."
İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

Timur Ajax Damien'den

Eskiden uyumayı sevmezdim. Uyumak benim için gücün vücudumdan çekildiği zayıf ânımdı. Uyurken tetikte olamazdım, uyurken annemi koruyamazdım. Küçük bedenimin uykuya en ihtiyaç duyduğu dönemlerde uykuya direnmek için ne yapmam gerektiğini öğrenmiştim. Çocukken çelimsizdim, evimizin etrafındaki diğer çocuklardan daha zayıf ama uzun boyluydum. Beyaz tenim güneşin altında sık sık kızarırdı. Burnumun ucu kızardığında ve annem bunu gördüğünde keyifle güler, oraya bir öpücük bırakırdı. Annem gül kokardı, bizim evimizde hiç çiçek yetişmemişti ama annem çiçek gibi kokardı. Saçlarının arasından gül yaprakları dökülmüş de tenine dokunmuş gibi özel kokardı. Ona aldığım ilk hediye, merkeze ulaşan evlerden birinin bahçesinden kopardığım güldü. Beyaz gülün dikenleri öyle sivriydi ki, koparıp kaçarken birkaçı parmağıma batmış, kanayarak beyaz yapraklarına damlamıştı. Bir an için o hâliyle anneme vermek istemesem de bir daha aynı cesaretim olmayabilirdi, son şansım olabilirdi. Yaprakları kan olan gülü annem çalışırken yanına ulaşıp masasına bırakmıştım. Kokusunu taşıdığı gülü titreyen parmaklarıyla dikenleri umursamadan aldığında ağlamıştı. Onu ilk kez ağlarken görmüştüm. Diken battığı için canının acıdığını düşünsem de öyle değildi, babamın da ona beyaz gül verirken

batan diken yüzünden yapraklarını kan yaptığından bahsetmişti. O gülü çok uzun zaman saklamıştı.

Ben liseye geçene kadar yaşadığımız mahalle iyi bir yer değildi, üstelik annem hamileyken çalışmak zorunda kalmıştı ve yetinebildiği yeri tutarken zor bir hayat geçirdiğini biliyordum. Yaşadığımız yerin tekinsizliği benden uykularımı almış, yerine korkusuzluğu ekmişti. Orada camımız her an kırılabilir, her an bir sarhoş kapıya dayanabilirdi. Bunları yaşayarak, annem beni korkmamam için sarmaya çalıştıkça büyümüş, ben onu sarmıştım ve sonunda oradan taşınmıştık. Benim işe girerek çalışmamla daha iyi bir yerde ev tuttuğumuzda altındaki dükkânın boş olması annemi mutlu eden tek şeydi. Orayı kendine ait atölyeye çevirmiş ve resim yapmaya geri dönmüştü. Orada bazen gecelerini geçirirdi, o zamanlar atölyedeki koltuğa uzanarak kitap okurdum, onun koruyucu askeri olurdum. Yanında sabahlarken birçok kitap okumuştum ama huzurlu uykularıma hiç geri dönememiştim. Bazen çalışmaktan bedenim yorgun düşer, koltuğun üzerinde bir şeyler okurken uyuyakalırdım, o gecelerde annemin sessizce ağlayışlarıyla uyanırdım. Ona hiç belli etmemiştim, her ne çiziyorsa onu çizerken hep ağlar, resim bittiğinde parçalayarak çöpe atardı. O zamanlar dinlediği tek bir şarkı vardı.

İlk Türkçe şarkıyı annem sayesinde dinlemiştim. *Leman Sam'ın Gül Güzel'i* şarkısını dinlemek onu üzerdi ve bunu bilerek dinlerdi.

Hastalığını benden çok uzun bir süre gizlemişti ve öğrenmem kendi isteğiyle olmamıştı, işten erken döndüğüm bir anda onu atölyede, masasının üzerindeki kâğıtları inceleyip ağlarken bulmuştum. O gece annem uyuduğunda kâğıtları alarak okuduğumda hastalığının ne kadar ilerlediğini öğrenmiştim. O gün sabaha nasıl ulaştığımı bilmiyordum ama o günden sonra her şey daha da kötüleşmişti. Hastalığını benden saklaması ve bu kadar ilerlemesi beni korkudan ve öfkeden delirtirken daha çok çalışmıştım. Bütün zamanımı çalışıp para kazanarak geçirirken anneme bir şekilde yardım etmek istemiştim ama buna izin vermemişti.

Aşk bir kanserdi ve annem ona yenilmişti.

Açıkça çok kısa bir zaman sonra onu kaybedeceğimden ve artık kiminle yaşayacağımdan bahsettiğinde her şeyin şaka olduğunu sansam da değildi. Annem vedasını gerçekleştirirken ağlayamamıştım, benim şehirden gidişimle kendini intihara sürüklediğinde ağlayamamıştım. İçimde birikenleri dökememek beni içten içe bitiren bir hastalıktı.

İnsanın çocukluğundan beri dinlediği masalın yalan olduğunu öğrendiğinde yaşadığı hayal kırıklığını hiçbir kelime ifade edemezdi.

Çocukken masallarla büyümedim diyemezdim, büyümüştüm. Annemin uyuturken ya da beraber zaman geçirirken anlattığı birkaç masalı hatırlıyordum ama içlerinden bir iki tanesini hiçbir zaman unutamamıştım. Babamla ilgili anlattığı güzel masallar. Büyüdükçe sorgulamaya başladığımda iki kişilik ailemizin içindeki eksikliği fark etmiştim. Yaşadığım yerdeki çocukların hepsinin ailesi iki kişilik değildi, bizim evimizin içinde bir şey eksikti ve o, baba figürüydü. Annem bir yaşıma kadar baban yok diyememişti, baban seni bilmiyor da diyememişti. Gitti demişti. İşi için gitti ve geri dönemedi. O zamanlar işinin ne olduğunu sormak aklıma gelmemiş, kendim bir hikâyeye kanmıştım. Babamı kafamın içinde gemi kaptanı yaparak onu yüceltmiş, birçok hikâyeye uydurmuştum. Arkadaşlarıma babamın kaptan olduğundan, işi için gittiğinden bahsederek, bana mektuplar yolladığını söylemiştim. Her mektupta denizde karşılaştığı maceraları anlatıyordu. Bir yere kadar buna arkadaşlarım inanmış ve büyülenmişlerdi ama bir zaman sonra ben bile buna inanmamaya başlamıştım. Annem arkadaşlarıma uydurduğum hikâyeleri duymuştu. Bir akşam yatağımda yanımda uzanırken bana babam olmasa da bizim çok güzel bir aile olduğumuzdan bahsetmişti. Haklıydı, annem benim tek arkadaşımdı ve onunla geçirdiğim her an güzeldi ama insan eksikliğini hissettiği duyguyu da bir türlü içinden söküp atamıyordu, özellikle de büyüdükçe.

On beş yaşında içimde baş edemediğim öfke, yüzünü bir kez bile görmediğim babama karşıydı. Annemi bıraktığı, onun yanına gelmediği ve annemi bu kadar çok üzdüğü için öfkeliydim. Annem gün geçtikçe karşımda erirken elimden yanında olmak hariç hiçbir şey gelmemişti. Ben büyüdükçe insanların dikkatini çekmem onu korkutmuştu. Bana aşkın nasıl bir lanet olduğundan, birinin kalbini kırarsam çok kötü sonuçlarıyla karşılaşacağımdan bahsederken belki de ona inanmam gerekiyordu.

Annem, babama benzediğimi söylerken belki de haklıydı, bu bir tek dış görünüş olarak değil, karakter olarak da benzemekti. Babam annemin, ben ise Alya'nın kalbini kırmıştık. İkimiz de aşkımızı parçalayarak yaşıyorduk ve annemin korktuğu lanet belki de gerçekleşmişti.

Dudaklarımın arasındaki sigaranın dumanını içime çekerek ciğerlerimi zehirlerken uykusuz gözlerim karşımdaki evde dolaşıyordu. Erhanlı ailesinin evine geleli yarım saat olmuştu. Yarım saattir arabamın

önüne yaslanmış, aylar önce adım attığım evi inceliyordum. Bu evde bir lanet yatıyordu. Kalbi nasır tutmuş adamın sakladığını ailenin diğer üyelerinin bilmediği anlaşılıyordu. Komik olan beni ailesine alan adam bile asıl gerçeği bilmiyordu.

Annem belki de her şeyi anlatarak benden kopup gitseydi, bunu kabullenir, hayatıma devam ederdim. Ama üzülmemem için kendine sakladığı gerçekler onu bitirip tüketirken beni de öfkeli bir adama dönüştürmüştü. Kendimi sakinleştirmek, iyi hissetmek ve bir şeylere tutunmak için çok çabalamıştım. Yemek pişirmek beni kurtaran şeylerden biriydi. Eğer annemi kaybettikten sonra kendimi çalışmaya vermeseydim mahvolacağımı biliyordum. Eğer kendimi yetiştirmeseydim kaybolur gider, hayatımı söndürürdüm ama bunu yapmamıştım. Bir şeylere tutunarak bu zamana kadar gelirken kafamın içinde dönen tek bir şey vardı. Babamı bulmak. Ona soracağım tek bir soru vardı ve bu, neden bizi bıraktığıydı.

Şimdi her şeyi bilirken ve parçalar yerine otururken geçmişe çekildiğim anı nefesimi kesiyordu. Annemi hastalığın değil, hüznün öldürdüğünü biliyordum. Gözlerindeki parıltı hiçbir zaman artmamıştı, aksine geceleri döktüğü gözyaşları onu yakıp tüketmişti.

Çok uzun zamandır yenmeye çalıştığım öfke, göğsümü öyle şiddetli yakıyordu ki, kendimi nasıl tutacağımı bilmiyordum.

Şimdi karşımda cevabımı alacağım biri vardı ve ben öfkeyle hareket etmemek için çabalıyordum. Öfkenin beni ele geçirmemesi için çok çabalamış, bir kere kontrolü bilerek yitirmiş ve sevdiğim kadının kalbini parçalamıştım. Şimdi aynı öfkeyi ortaya çıkartarak kendimi kaybetmek istemiyordum. Bahçeye giriş yapan araçla kafamı sol tarafa çevirdiğimde Aylin Hanım'ın aracını gördüm. Benim arabamın yanına park ederek dışarı çıktığında ilgisi ve merakı üzerimdeydi. Kar taneleri koyu renk, şık kabanının üzerine dökülürken korumalardan biri yanına gelerek şemsiye açtığında ona nazikçe gülümsedi. Bu kadınla ilgili fark ettiğim ilk şey buydu. Nazikti ve bu yapmacık bir naziklik değildi, içinden geldiği gibi davranıyordu, kimseye tepeden bakmıyordu.

"Timur," dediğinde elimdeki sigarayı kar birikintisinin içine atarak ona baktım. "Bu soğukta neden dışarıdasın?"

"Sigara içiyordum." Kahverengi gözleri yüzümde dolaşırken dudakları samimi gülümsemesiyle kıvrıldı. "Birazdan geleceğim."

"Buraya gelmene sevindim," dediğinde gözlerimi kaçırdım. Habersizce çekip gittiğimde beni ilk arayan kişi kendisiydi. Aramasına geri

dönmezken merak ettiğine dair mesaj atmış, sadece ona iyi olduğumu söylemiştim. "Bu arada senin eline su dökemem ama akşam yemeğini ben yapacağım." Hareketlenmesiyle peşine takılarak yanında ilerlemeye başladım. "Kalırsan yorumlarını duymak isterim, hatta belki bana yardım edersin?"

Bir cevap vermeden yanında ilerlerken, "Cengiz Han Bey burada mı?" diye sordum. "Aslında onunla görüşmek istiyordum."

"Akşam yemeğine katılacak."

"Anladım, size yardım etmek isterim."

Evden çıkıp Lavinia'ya gidebilirdim ama Ayza bir kere daha onun yanında Alya'dan bahsedersem beni kafeden kovacağından bahsetmişti. Buradan bir anda korkaklığıma kapılarak gitmiştim ve geri dönmek için cesaretimi toplamam uzun sürmüştü. Alya'nın karşısına çıkmaya korkmuştum, karşı karşıya geldiğimizde bana nasıl bakacağını biliyordum ve o bakışları görmek istememiştim. Onunla evimde karşılaştığım gün gözlerine korkarak bakmış, yerin ayaklarımın altından kayarken nasıl dik durabildiğime şaşırmıştım. Alya'yı kırmıştım, bana arkasını dönüşü beni parçalamıştı ve şimdi nasıl toparlanacağımızı bilmiyordum. Geri dönüp Lavinia'ya uğradığımda Alya'nın oraya sık sık geldiğini öğrenmemle Ayza'nın ağzından laf almaya çalışmıştım ama bu bir yere kadar başarılı olmuştu. Ayza sonunda işleri daha da karmakarışık bir hâle getireceğimden yakınarak beni çocuk gibi azarlamıştı.

"Kuşkonmazlı tavuk yapmayı düşünüyorum." Aylin Hanım'ın konuşmasıyla daldığım noktadan sıyrılarak ona baktım. "Yanına ne yapabilirim henüz karar veremedim."

"Ben ayarlayabilirim."

"Güzel olur. Kıyafetlerimi değiştirip geleceğim."

Montumu çalışanlardan birine vererek mutfağa geçtiğimde kimseyi bulamamak şaşırtmamıştı. Aylin Hanım'ın üniversitede akademisyen olduğunu biliyordum ve bazı günler evde yemek yaptığını duymuştum. O günlerden birinde olmalıydık ki mutfak ona bırakılmıştı. Kazağımın kollarını dirseklerime kadar çekip ellerimi yıkadım. Ana yemeğin yanına eklenebilecek çorba ve hafif mezelerden birini seçtiğimde malzemelerini kontrol etmeye başladım.

"Dora işi bıraktığından bahsetti." Aylin Hanım mutfağa girerek önlüklerden birini alıp kafasından geçirirken bana baktı. "Şimdi ne yapmayı düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum, sanırım Lavinia'da arkadaşlarıma yardım edebilirim."

"İstersen Dora'yla konuşabilirim."

"Burada kalmayı düşünmüyorum," dediğimde bakışları merakla yüzümde dolaştı. "Yunanistan'a geri döneceğim."

"Evini özlüyor olmalısın." Bana bakmadan yemek için çıkardığım malzemeleri kontrol ederken ne düşünüyor merak ediyordum. "Tek başına mı gideceksin?" Tavukları kesme tahtasına koyduğunda bakışları kısa bir an bana döndü ve gülümsedi. "Yoksa Alya'yla mı?"

Alya'nın ismini duymak kalbimi sıkıştırırken başka birinin aşk hayatım hakkında konuşması ve yüzündeki o insanı utandıran gülümsemeyi görmek tuhaftı. Eğer annem hayatta olsaydı Alya'yla tanışmasını isterdim, eminim ki o da Alya'nın güzelliğiyle büyülenirdi ama böyle bir şansım olmamıştı. Eğer annem hayatta olsaydı bu konuşmayı onunla yapıyor olurdum, beni bu konuyla utandıran da kendisi olurdu.

Ama benim böyle bir şansım olmamıştı.

"Bilmiyorum." Kararsızlıkla konuşurken dudaklarımı tırmalayan kelimeler vardı. "Biz ayrıldık."

"Biliyorum." İşiyle ilgilenirken bana yine kaçamak o utandıran bakışı attı. "Ama ikiniz de bu karar için üzgünsünüz, görebiliyorum. Alya'yı geçen gün yemekte gördüm, mutlu olduğunu söyleyemem."

"Biliyorum."

"Sanırım biliyorum kelimesinden başka bir şeyi senden duyamayacağım." İç çekerek ellerini tezgâha yaslayıp bana döndü. "Tibet'le bu konuları konuşma fırsatımız olmadı, o dönem ben daha çok çalışıyordum ve oğlum hayatında tek bir kişiye âşık oldu. Dora'yı eve getirip evleneceğini söylediğinde bunun gerçekleşeceğini anlamamak imkânsızdı. Ben ve Cengizhan'da ise böyle bir şey yoktu. Bizim evlenmemiz biz birbirimizi tanımıyorken kararlaştırılmıştı. Ama sen ve Alya öyle değilsiniz. Alya'yı çocukluğundan beri tanıyorum, her zaman o ailenin parıldayan mücevheriydi ve bunun yükü altında ezildiğini anlamamak imkânsız. Kerem'le de hiçbir zaman yakışmıyorlardı." Kendi söylediğine kahkaha attığında bu tavrı beni güldürmüştü. "Sizi yan yana görme şansım olmadı, Tibet söylemese fark etmeyebilirdim de ama duyduğumda şaşırmadım. Nedense kafamın içinde iki yapboz parçası gibi tamamlandınız."

"Öyleydik, bunu ben de hissettim."

"Ve sorun ne?"

Utancın ısısı enseme dağılırken dikkatim ellerimdeydi. İşimi yaparken kafamı dağıtabileceğimi düşünmüştüm ama Alya'yı düşünmemek

beni daha çok mahvediyordu. "Onu kırdım," dediğimde sesim utançtan kısık çıktı. "Ve o da bana karşı tuttuğu sözü yerine getirmedi. Onu kırdığım için yerine getirmedi ama yine de bir yanım kırgın ve öfkeli."

"Sana seni asla bırakmayacağını mı söyledi?" Aylin Hanım'a bakamadım. Gözlerimi ellerimden çekemezken yüzüm alev alev yanıyordu. "Bıraktığını mı düşünüyorsun?"

"Ayrıldık."

"Ayrıldığınızı anlıyorum ama buna rağmen bırakmadıysa?" Şaşkınlıkla kafamı kaldırıp ona baktığımda gülümsedi. "Alya'nın gerçekten seni bıraktığını mı düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum, ben her şeyi mahvettim."

"Güzel, o zaman düzeltmenin yollarını düşün. Sen cesur bir adamsın, Timur. On sekiz yaşında, ilk kez karşılaştığımızda sana ne söylediğimi hatırlıyor musun?" Geçmiş kitap sayfalarının çevrilişi gibi geriye akarken ilk kez Erhanlı ailesiyle tanıştığım günü hatırladım. Karşımdaki kadın daha gençti, güzel yüzünde yaşının izleri bu kadar belirgin değildi ve o gün bile bana samimiyetle bakmıştı. "Sana o zaman da çok güçlü biri olduğunu söylemiştim çünkü kaybına rağmen karşımızda dimdik duruyor, Cengizhan'a kararlarından bahsediyordun. Bizden hiçbir yardım istemeden kendi çabanla senelerini geçirdin, bu herkesin yapabileceği bir şey değil. Yaşama bu kadar güçlü bir şekilde tutunmuş biri aşkla karşılaştığında onu basit bir şekilde kaybedemez. Hayatında eksik olan şeyi sen benden daha iyi biliyorsun."

"Üzerimde öğrencilerinize kullandığınız dili kullanarak etkilemeye çalıştıysanız başarılı oldunuz," dediğimde kahkahası mutfakta yankılandı. "Çünkü Alya hariç bir başkasına açıkça konuşan biri olmadım ama siz bir şekilde beni her seferinde konuşturuyorsunuz."

Ellerini yıkayıp kurulayarak omzuma sardığında ona baktım. "Anneni erken kaybettin ve asla onun yerine geçmek gibi bir niyetim yok ama kalbimde senin için de bir yerim var. İyi bir çocuksun ve yalnız değilsin, Timur."

"Teşekkür ederim."

Hissettirdiği sevgisi ve şefkatin sıcaklığı yüzümü alev alev akarken geri çekildiğinde kenardaki peçeteleri alıp terleyen alnımı sildim. Ellerimi bir kere daha yıkayarak yemek hazırlamaya devam ettim. Aylin Hanım'la ara sıra konuşarak yemekleri hazırladığımızda Cengiz Han Bey de gelmişti.

"İyi akşamlar," diyerek mutfağa girdiğinde omuzlarım gerildi. Yüzüme ifadesizlik maskemi geçirerek ona döndüğümde yüzündeki şaşkınlığı yakaladım.

"Timur bu akşam yemek için bana yardım etti."

Karşımdaki adamın yeşil gözleri bana döndüğünde ellerim arkamda yumruk oldu. Karşımdaki adama baktıkça midem lav doluymuş gibi yanıyor, parçalanıyordu.

Yemek masası kurulduğunda ve yerlerimize geçtiğimizde ikisi gündelik olaylardan konuşurlarken konuşmalarına katılmadım. Kafamın içinden aile içindeki hâlleri geçip giderken bakışlarım sık sık karşımdaki kadına kayıyordu. Aylin Hanım geçmişte yaşanan olayı biliyor muydu? Bilmiyorsa ve öğrenirse nasıl tepki vereceğini kestiremiyordum.

"Aynı eve mi yerleştin?"

Cengiz Han'ın konuşmasıyla daldığım noktadan çıkarak ona bakıp, "Evet," dedim.

"Tibet, Yunanistan'da olduğundan bahsetmişti."

"Evet, aile evini kontrol etmek istedim. Annemin oradaki evi hâlâ duruyor." Sandalyede arkama yaslanıp gözlerinin içine bakarak konuşurken bir şey görmek istedim. Annemden bahsedişimle yüzündeki mimiklerin değiştiğini görmek istedim ama hiçbir şey yoktu. Yeşil gözlerini önüne düşürüp onaylarcasına kafasını salladı. "Sizinle konuşmak için geldim," dedim. "Çalışma odasında konuşabilir miyiz?"

"Konuşalım."

Sandalyesini iterek ayağa kalktı, aynı şekilde davranıp peşine takıldım. Çalışma odasına ulaştığımızda hiç olmadığım kadar kendimi yorgun ve gergin hissediyordum. Sanki bu odaya ulaşırken attığım her adımda geçmişin yükleri tek tek omuzlarıma yüklenmiş, dizlerimin üzerine çökmem için baskı uyguluyordu. Cengiz Han Bey çalışma masasının arkasındaki koltuğuna kurulduğunda gözlerim siyah masanın bir ucundaki vazoda duran beyaz güllere takıldı. Ne zaman bu odaya adım atsam masasının üzerinde canlı, göz kamaştırıcı beyaz gülleri görürdüm.

Annemin en sevdiği çiçekti.

"Annemle ne zaman tanıştın?" Laf kalabalığı yapmadan doğrudan sorduğumda gözle görülür bir şekilde irkildi. "Onun hayatını ne zaman mahvettin?"

İsmini anmaktan çekinir gibi, "Annen isteseydi bilirdin, sana anlatırdı," dediğinde içimdeki öfkenin kükreyişini duydum.

"Hangisini? Annemin kalbini kırmanı mı yoksa babasız büyümemi mi?"

Dudaklarımdan dökülenlerle ikinci bir şok dalgası yüzüne yansırken koltuğunda buz kesmiş gibiydi. "Neyden bahsediyorsun?" dediğinde masasına yaklaştım.

Ellerimi ahşap masaya yaslayıp öne eğildim ve göz göze geldik. "Bana iyi bak, bir yabancı gibi değil, gerçekten tanımak istermiş gibi bak."

Gözlerinin kısılışıyla kenarlarına yerleşen çizgiler belirginleşirken sadece gözlerimin içine baktı ve ciğerlerine derin bir nefes doldurdu. Tek bir bakış her şeyi açıklıyordu, biz görmemiştik.

"Bu-"

"Doğru," dedim. "Dalyan'a gittiğimde öğrendim."

Gözlerinin etrafı kızarırken koltuğunu geriye iterek ayağa kalktığında ben de doğruldum, aynı boylardaydık, yaşına rağmen dinç duran bedeninde bu sefer omuzları içe doğru çökmüştü. Sanki sırtında bir kamburu vardı, uzun zamandır görmezden gelirken şimdi ağırlığıyla eziliyordu.

"Bilmiyordum, bilseydim-"

"Nasıl öğrendin?"

"Ediz'den yardım istemiştim," dedim. "Annemden bahsettim ve bana bir avukat ayarladı, her şeyin Dalyan'da başladığı çok açıktı ve annemin ismiyle araştırıldığında şehrin arşivinden bilgilere ulaştık. O dönemin gazetesinde bir haber vardı. Yunanistan'dan gelen turist gemisiyle alakalı ve o yolcuların listesinde annem de vardı. Hangi otelde kaldığını öğrendim. Yerli halktan birkaç kişi de beni tanıdı çünkü annemi tanıyorlardı. Annem bir sorun olduğunda Dalyan'daki denizcileri bulmamı ister, beni koruyacaklarını söylerdi."

"O adamın hâlâ yaşadığını biliyorum," dediğinde kimden bahsettiğini anlamıştım. Dalyan'ın yerli halkı orayı terk etmemişti ve beni tanıyan, annemin ne kadar iyi biri olduğundan bahseden, orada senelerdir restoranı olan bir adamdı. Teknemle orada kaldığım günlerin birinde tanışmış, ona annemi sormuştum. Annemin ismini duyması yetmişti, yüzüne yerleşen kederli ifadeyi unutamazdım.

"Annem bir süre onun evinde kalmış."

Onaylarcasına kafasını salladığında o anları hatırlıyormuş gibi yüzündeki maskenin parçaları da tamamen yok oldu ve karşımda savunmasız bir şekilde kaldı. "Ailemin otelinden çıkış yaparak o adamın misafir evinde kaldı. Birkaç kere o adamın restoranına gitmiştik."

"O dönem annemin en yakın arkadaşı kimmiş biliyor musun?" Sessiz kalırken, "Kayla Rodas," dedim. "Alya'nın annesi."

"Biliyorum, Timur."

"Evliyken, Tibet varken annemle görüştün." Acı gerçek dudaklarımdan döküldüğünde irkilişini gördüm. "Bir ailen varken annemi neden parçaladın?"

"Parçalamak istemedim, ben-" Doğru kelimeleri bulamıyormuş gibi yutkunurken eli masasındaki alkol şişesi ve kadehine gitti. Kehribar rengi sıvıyı kadehe doldurduktan sonra büyük bir yudum aldığında şişeyi kapmamak için kendimi tutuyordum. "Bunu nasıl anlatacağımı bilmiyorum, eğer öfken geçecekse bana vurabilirsin."

"Sana elimi bile sürmem." Tiksintiyle yüzümü buruşturdum. "Kim olduğun gerçeği umurumda bile değil, sen benim hiçbir şeyimsin ama annemi ne kadar üzdüğünü senelerce yakından izledim. O, senin yüzünden öldü."

"Biliyorum." Yüzü kül rengine dönüp gözleri kanlanırken sanki o anlara çekilmiş gibi koltuğuna yığılırcasına oturdu. "Dalyan'a kaçış gözüyle bakarak gittim ama annenin kalbine hapsoldum. İster inan ister inanma ama onu ilk gördüğümde, bana gülümsediğinde her şeyi ardımda bırakmak istedim, bırakabileceğime inanarak onu sevdim. Roseanna, benim bu dünyada âşık olduğum tek kadın ama aşkım onun kalbini lanetledi. Hiçbir şey bilmeden beni sevdi, ona gerçekleri söyleyemeyecek kadar korkak ama çok âşıktım."

Âşıkken annemi parçalamıştı.

Âşıkken Alya'yı parçalamıştım.

Bu bizim kanımızın laneti gibiydi.

"İstanbul'da ailemi bırakarak Dalyan'a kaçtığımda bunun her şeyi çözeceğine inanıyordum. Ardımda kalan ailemden, her şeyden bunalmıştım. Dalyan'daki otelin başına geçtiğimde, bu benim için kurtuluştu. Roseanna'nın geldiği gemideki turistler otele yerleşti, her zaman gözümün önündeydi. Güzelliğinin farkında değildi ama beni büyülemişti, şeytan en acımasız oyununu oynayarak ikimizin de kalbine aşkın tohumunu ekti. İstanbul'a döndüğümde tek istediğim Aylin'den boşanmak, aileler arasındaki anlaşmayı bitirmekti."

"Bir oğlun vardı ve bunu bilerek böyle mi düşünüyordun?"

"Boşansak da harika bir hayat yaşayacaktı, onu bir kenara atacak değildim ama olmadı. Kıyameti başlattım, eğer Dalyan'da durmaya devam etseydim Rose'un varlığından haberleri olurdu, yapabileceğim tek

şey ondan ayrılmaktı. Bunun için son kez görüştüğümüzde bana söyleseydi belki her şey çok farklı olabilirdi." Kadehindeki alkolü büyük yudumlarla bitirip yenisini doldurdu. "Aşkım, benim ama benden çok onun lanetiydi. O gün onun kalbini hiçbir insanın yapmadığı şekilde kırdım ve bu bizim lanetimiz oldu. Benim lanetim onu asla unutamamaktı ve günahım onun tenine, kalbine işledi. Ona senelerce gitmek istedim ama yapamadım, mutlu olduğunu görmeye katlanamazdım. Bir hayatı olmasını isterken bile bir yanım bencildi, hâlâ bana ait kalmasını istiyordum. Dalyan'a gelerek görüşmek istediğinde gitmek istemedim, korktum ama başka seçeneğim yoktu. O zaman da bana bir şey anlatmadı. Kayla ve bana hastalığından bahsederek isteğini dile getirirken tek bir iyilik yapmamı istiyordu, kalbimi istese önüne bırakırdım."

"Yapmazdın," dediğimde üzgün bakışlarını gözlerime dikti ve bu beni rahatsız etti. "Gerçekten annemi sevseydin, onu sevginle mahvetmezdin."

"Birini sevdiğin zaman bencilleşirsin ve ben bencil bir adamım, sana yalan söylemiyorum. Roseanna'nın kalbine sahip olmak, içine zehrimi ekmek beni hiçbir zaman rahatsız etmedi çünkü o zehri ben de kalbimde taşıyordum. Olanları yok edemem, zamanı geriye alamam ama ona kaçabileceğimizi söylediğimde istemedi, Dalyan'da yaşamaya devam etmesini söylediğimde istemedi. Dile gelmemiş, içimde yeşeren bir histi, Dalyan'dan gidişi onu mahvedecekti, öyle de oldu. Aşkımızın filizlendiği toprakları terk etmesi ikimizi de öldürdü, benim de yaşayan bir ölüden farkım yok."

"Daha kötüsünü hak ediyorsun." Yerimden öfkeyle kalkarak avucumu masasına çarptım. "Onun yerine sen ölmeyi hak ediyorsun! Neler yaşadığımızı, bizden neler çaldığını bilmiyorsun!"

"Bilseydim gitmesine izin vermezdim."

"O zaman biraz cesaretin olsaydı ve Yunanistan'a gelseydin. Yapabilirdin, yapmadın. Korkak herifin tekisin, midemi bulandırıyorsun."

"Beni sevmeni beklemiyorum."

"Sanki sevgiden anlıyormuşsun gibi." Tükürürcesine konuşurken onu yaralamak umurumda değildi. "Kendimi hiçbir zaman buraya ait hissetmedim, annemin küçük oyunu açığa çıktı ama bu hiçbir şeyi değiştirmez. Sen, benim hiçbir şeyim değilsin."

"Keşke bilseydim." Kafasını kederle iki yana sallayarak iç çekti. "O gittikten sonra öğrenseydim bile her şey çok farklı olurdu, yanınız-

da olurdum. Senin [illegible] Aşk bencilliktir ama bu duyguyu y[illegible] parçalama."

Bunun için çok geçti, onun kanını taşıyordum, onun gibi sevdiğim kadının kalbini parçalamıştım.

Başımı ellerimin arasına alarak odasında volta atarken kafam ağrıdan patlayacak gibi hissediyordum. "Alya'nın annesi beni tanıdıysa da hiçbir şey söylemedi," dedim. "Bilerek sustu."

"O ve Rose çok yakın arkadaşlardı. Eğer Kayla biliyorsa, annenin anısı için susmuştur. Bu olaydan sonra Kayla, benimle dostluğunu sonlandırdı. Senelerce bu sırrı kendine saklamış."

"Ona kızmaya hakkın yok." Sessiz kaldığında cebimden sigara paketimi çıkardım, bir tanesini alıp dudaklarımın arasına sıkıştırarak yaktım. "Aylin Hanım hiçbir şeyi bilmiyor mu?"

"Dalyan'da olanları biliyor ama senden haberi yok, benim de yoktu." Kendine yeni bir kadeh doldurup arkasına yaslandığında gözleri üzerimdeydi ve bu beni daha çok geriyordu. "Şimdi ne yapacaksın?"

"Ne?"

"Bu gerçekle ne yapacaksın? Zamanı geriye alamam, tedavi edebilir miyim bilmiyorum da-"

"Senden bir şey istemiyorum. Ben evime geri döneceğim, bir daha da buraya gelmeyeceğim," dedim. "Alya'yla Yunanistan'a döneceğim."

"Siz ayrı değil misiniz?"

"Öyleyiz." Huysuzlukla homurdandım. "Ama kendimi affettireceğim. Sana benzediğim tek yön bu kalp kırmak, bu bizim lanetimiz."

"İstediğin zaman buraya geri dönebilirsin."

"Böyle bir düşüncem yok." Sigarayı masasındaki küllükte söndürerek arkamı dönüp çıkışa yöneldiğimde zihnimin gerisinde kalan anı yavaşça kendini belli etti. Adımlarımı yavaşlatarak ona doğru dönmemle göz göze geldik. "Rima ceylanı hakkında bir şey biliyor musun?"

"Rima mı?" Onaylarcasına kafamı sallayarak masasına ilerledim. "Rima ailesini tanıyorum. Medar şehrindeki cemiyet üyelerinden bir aileydi ama sonra o cemiyetten kovulduklarını duydum. Ceylan ise o şehrin efsanesi."

"Karşısına çıkan kişinin ruhunu kaybetmesiyle alakalı olan mı?"

Kaşları çatılırken, "Evet," dedi. "Neden sordun?"

"Merak. Rima ailesi var dedin, hâlâ orada mı yaşıyorlar?"

"Tek bir kişinin yaşadığını biliyorum. Cemiyet onların yüzünden dağılınca şehri terk etmişler, kızları orada yaşıyor. Ala Safir Rima." Ye-

rimde bir an için taş keseceğimi sandım. Şaşkınlıkla karşımdaki adama bakarken tepkim onu da şaşırtmıştı. "Tanıyor musun?" Kafamı iki yana sallayarak geri çekildim. Hiçbir şey söylemeden bir kere daha uzaklaştım. "Devin'de mi olacaksın?"

Kapıyı açarak dışarı bir adım attığımda kafamın içinde dönen tek bir isim vardı. "Levan'a gidiyorum," dedim. Arkamdan seslenmesini umursamadan evden çıkıp aracıma geçtim. Telefonumdan Levan'ın konumunu açarak arabayı çalıştırdım.

O çiftle Lavinia'da biten konuşmamız devam etmeliydi.

21. Kanto

THE WEEKND - CALL OUT MY NAME

"Baktıkça ona sevgim özgürleşti,
arındı her türlü başka tutkudan."
İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

Soğuk hava, ter damlalarının biriktiği boynuma çarparak tenime buz gibi hissini bırakırken ürpererek gözlerimi açtım. Derin uykumdan sıyrılışımla kısık bakışlarımı etrafta dolaştırdım, yerimde kıvrılırken çıplak bacaklarımı yatağımın soğuk çarşafına sürterek yüzümü yastığıma gömdüm. Büyük yatağımın ortasında dağınık bir şekilde yatarak çoğu yeri kaplamıştım. Dağınık uyuyan bir insan değildim ama bir süredir yatağın ortasında kendimden geçerek uyanmaya alışmıştım. Fazla uyumaktan ağrıyan gözlerimi bir kere daha açtığımda, gözlerim gece boyunca yanan mumlara takıldı. Bir süredir onları yakıyor, kokuları etrafımı sararken edepsiz hayallerimin içinde rahatlayıp uykuya dalıyordum. Sabah gözlerimi açtığımda gece boyunca yanarak eriyip yok olan, sipariş ettiğim kaçıncı mumlardı bilmiyordum.

Yandıkça erimiş, yanmak için gönüllü bir şekilde çırpınmışlardı.

Geceler boyunca hayaliyle yanmıştım.

Günler önce olduğu gibi yine onu hayal ederek uyumuştum.

Yüzüme dökülen gür saçlarımı geriye iterek yerimde doğrulduğumda boş bakışlarım etrafta dolaştı, yorganımı üzerimden atarak dizlerimin üzerinde doğruldum. Nemli iç çamaşırım tenime sürtünürken yerimde gerinerek yatağımdan indim. Çıplak ayaklarımın yerle temas edişiyle

adımlarımın yönünü dolabıma çevirdim. Temiz iç çamaşırlarımı alarak banyoya geçtiğimde hızlıca sıcak suyun altına girdim. Üzerimdeki ter ve mumlardan sızan koku suya karışarak akıp giderken geceden hafızama sızan hayalleri gün yüzüne çıkartmamak için çırpınıyordum. Sıcak suyun buharı banyomu sararken temizlendikten sonra suyu kapatıp çıktım.

Bugün Ayza'nın evine gidecektik. O gün Lavinia'da rica ettiğinde onu kıramayacağımı biliyordum. Çocuklara söylediğimde kabul etmişlerdi, beraber olduğumuz sürece eğleneceğimizi biliyordum.

Rahat kıyafetlerimi giyerek yatağımın üzerine bıraktıklarımı toplarken odamın kapısı aniden açıldığında irkildim. Kelebek, sekerek yanıma ulaştığında izinsiz odama girdiği için ona sinirle baksam da onun ağzı kulaklarındaydı.

"Sence bu nasıl?" diyerek telefonunun ekranını bana çevirdiğinde telefonunu elime alıp fotoğrafı yakınlaştırarak incelemeye başladım.

Ekranda gelinlik görseli vardı. Günlerdir bir sürü gelinlik görseli gösteriyor, uzaktaysa mesaj olarak yolluyor, link atıp incelememi istiyordu. "Güzel ama ben hâlâ geçen beğendiğimin tarafını tutuyorum. Vücudunu çok güzel sarar, süslemeleri gayet şıktı, senin tarzında."

"Evet ama iki gelinlik istiyorum ve ikincisine hâlâ karar veremedim."

"Henüz vaktin var, aceleye getirme güzelim."

"Öyle yapacağım. Ediz her attığımı beğenip üzerimde hayal ettiğini söylüyor, konu bir yerden sonra başka yere gidiyor."

"Arkadaşım ve kardeşimin seks konuşmasını duymak istemiyorum."

"Çok tuhaf!" Yatağıma oturarak bana baktı. "Yanımda yok ama var gibi hissettim ve-"

"Tek bir kelime daha etme," dediğimde bana baktı. "Çünkü kusarım."

Kelebek kafasını geriye atarak kahkahasını duyururken yumuşacık panduflarımı ayaklarıma geçirerek telefonumu eşofmanımın cebine koydum. Odanın çıkışına yöneldiğimde peşime takılmasıyla beraber aşağı inip mutfağa geçtik. "Annem daha uyanmadı sanırım."

"Yorgunluktandır. Bizim için bir şeyler hazırlayacağım."

Büyük bardağa su doldurarak içine limon sıkıp kenara koydum. Suyumu içerek buzdolabından kahvaltılıkları çıkarırken Kelebek de yardım ediyordu.

"Ayza'nın evine o da gelecek mi?"

Kafamı solumda kalan Kelebek'e çevirdiğimde bir an için anlamayışımla kaşlarım çatıldı. "O, Voldemort değil, ismini anınca bir şey olmayacak."

"Sadece seni üzmek istemiyorum."

"İsmini anman beni üzmez." Ben anmadığım sürece... Masum bakışları yüzümde dolaşırken, "Gelecek mi bilmiyorum," dedim. "Ama benim için sorun değil."

"Ayrıldığınızda bunun size iyi geleceğini düşünmüş olabilirsiniz ama bu ayrılık sana iyi gelmedi, Alya. Sen çok değiştin."

"Sadece uslu duruyorum."

"Sen uslu durmazsın. Tamam, uslu durmanın tuhaf bir güzelliği olsa da bahsettiğim bu değil. Başını belaya sokmamak için uslu durmakla, yaşam enerjisinin çekilmesiyle uslu durmak arasında fark var."

"Böyle olması gerekiyor, lütfen kurcalama, henüz alışamadım ama alıştığımda daha iyi olacağım."

"Psikoloğuna bundan da bahset, duygularını dışarıda bırakarak kendini cam fanusun içine hapsettiğinden bahset."

Gözlerimi devirerek sessiz kaldığımda mutfağa doğru gelen ayak sesleriyle omzumun üzerinden kapıya baktım. Annem sabahlığıyla içeri girdiğinde yüzündeki ifade dinlendiğini gösteriyordu. "Çok acıktım," diyerek sandalyeye oturduğunda, Kelebek, hazırladığı meyve tabağını önüne bıraktı.

"Dün geç geldin." Kelebek'in konuşmasıyla bakışlarım onun ve annemin üzerinde dolaştı. Bir an için kendi üzerime alınmıştım.

Elimdeki tabağı masaya bırakırken annemin omuzlarını geriye atarak gerildiğini fark ettim. "Hımm, birkaç işim vardı," diye mırıldandığında durdum. Annemin beni tanımamasına rağmen ben onu tanıyordum. Kiminle konuşursa konuşsun gözlerinin içine bakarak baskın taraf gelmeyi severdi ama bu sefer öyle değildi. Dudaklarını aralarken Kelebek'le göz göze gelmemek için çabalamıştı.

Kahvaltılıkları masaya bırakarak sandalyeme oturduğumda, "Toplantın mı vardı?" diye sormamla şaşırdı, sormayacağımı biliyordu.

"Evet."

"Bir sıkıntı yoktur umarım?"

"Hayır, her şey gayet iyi."

"Ve toplantı yaptınız? Geç saate kadar?" Bilerek üzerine gitmemle daha çok gerilirken titreyen elinin parmaklarını alnında dolaştırarak

yüzüne dökülen sarı saçlarını kulağının arkasına attı. "Yalan söylüyorsun," dediğimde irkilerek bana baktı. "Toplantıda değildin."

"Ben-"

"Bizden artık bir şey saklamayacağına dair söz vermiştin, anne. Ne oldu?"

"Kötü bir şey yok." Ellerini kahve fincanına sararken ellerinin buz kestiğine emindim. "Sadece nasıl açıklayabilirim bilmiyorum, benim için de alışılmadık bir durum."

"Babamla mı barışacaksın?"

Kelebek'in dudaklarından dökülen korku dolu soruyla annem irkilerek ona baktı. "Asla," dediğinde elimi Kelebek'in omzuna sardım. Bu hatayı bir kere daha yapmayacağını biliyordum. "Sadece biri var." Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. Annemle göz göze gelirken sandalyede arkasına yaslanarak kollarını göğsünde bağladı, kendini korumaya aldı. "Biriyle görüşüyorum," dedi. "Henüz çok yeni, dün akşam beraber yemek yedik."

"Eee ne güzel, bunu niye bize söylemedin?" Rahat tavrımla şaşırırken güldüm. "Anne, siz boşandınız, kaldı ki bir evliliğiniz bile yoktu. Sen en azından boşandıktan sonra görüşecek kadar saygılısın, babam onu bile yapmıyordu."

"Bilmiyorum, bir an için gerildim, her şey çok yeni."

"Seni mutlu ediyorsa bizim için bir sorun yok." Kelebek'in konuşmasıyla onaylarcasına kafamı salladım. "Kim peki? Çocuğu var mı?"

"On yaşında bir kızı var, eşini kaybedeli beş sene olmuş, beraber iş yapıyoruz," dedi.

Annem nasıl tanıştıklarından bahsederek adamın fotoğrafını gösterdi, kim olduğunu anlatırken tuhaf bir şekilde aynı yaşta üç kız arkadaş bir masanın etrafında oturuyor gibi konuşmaya başlamıştık. Adamın Instagram hesabı vardı ama çoğu fotoğrafı kızıyla olan anılarıyla ilgiliydi. Kelebek'le beraber merakla inceleyip yorum yaparken kızına ikimiz de hayran kalmıştık. Adam sarışın, mavi gözlüydü ve kızı onun kopyasıydı.

"Eğer evlenirseniz herkes kardeşim olduğuna inanır," diyerek Kelebek konuştu. "İkimiz de sarışınız, Alya yine dışarıda kalıyor."

Dudaklarından taşanlarla donup kaldım. Annemin gözleri büyürken yutkunarak yüzümdeki ifadeyi silip göğsüme gömdüm. Söylediklerine hazırlıksız yakalanırken hiçbir şey bilmediği için böyle konuştuğunun farkındaydım. Annemin bakışları bana döndüğünde gözlerinde yatan is-

teği biliyordum. Kelebek'e söylememizi istiyordu. Kafamı iki yana sallayarak cevabımı verdim. Üvey olduğumuzu bilmesini istemiyordum.

"Eğer bizimle tanışmak isterse tanışırız," dedim. "Kızıyla tanışmak isterim tatlı birine benziyor."

Annem gülümseyerek onaylarcasına kafasını sallarken sessizliğe gömülerek kahvaltımızı yaptık. Kelebek, anneme de gelinlik örneklerini gösterirken bir süre düğünüyle alakalı konuştuk. Her şeyin böyle hızlı ilerliyor oluşuna alışamıyordum. Önümüzde beraber geçireceğimiz çok az bir zaman kalmıştı, sonra hepimizin hayatı değişecekti.

Hazırlanmak için odama çıktığımda bir süre nemli saçlarımla uğraşarak dalgalarını belirginleştirip doğal hâliyle bıraktım. Kestirdiğimden beri fön çekmek daha çok hoşuma gitse de bugün spor kıyafetler seçeceğim için dalgalı bırakmak istemiştim. Siyah, kalın taytımın üzerine lila renginde sweatshirt seçmiştim. Uygun spor ayakkabılarımı ve takılarımı seçerek hazırlığımı tamamladığımda yatağıma oturarak gruba gelen mesajları okumaya başladım.

Felix Culpa
Kerem: Konum attınız mı? Alıntılasanıza.
Ediz: Sahilde kaç tane kaptan evi var Kerem?
Akın: Mal o anlamaz
Kerem: Yeni uyandım lan
Giray: Tabii biz sabahlara kadar ders çalışalım sen uyu
Kerem: Sınav dönemi çalışsaydın :dd
Akın: Gülüşe bak samimiyetsiz köpek
Akın: Deniz olmasa sen nah geçerdin o sınavlardan
Akın: Durun gruba Deniz'i alıp hakaretlerime öyle devam edeceğim.

Akın, Deniz adlı kişiyi gruba ekledi.

Akın: Bu geri zekâlıya nasıl ders çalıştırdın sarı civciv anlatsana biraz
Deniz: Kafasına vurarak
Deniz: Her anladığı konu için sevdiği bir şeyi yapma hakkımız vardı
Akın: O ne istedi?
Deniz: Oyun oynarken ona meyve yedirmemi :/
Deniz: Allah oyun bağımlısı erkekleri yanına alsın da kurtulalım bıktım.
Kelebek: Ediz'im hiç öyle şeyler yapmaz

Alya: Ediz önünde sırtüstü yatıp sevmeni beklemekten başka ne yapıyor ki kjngjkgn
Ediz: Bu acıttı
Kerem: Acıtan o değildir :dd
Alya: Kerem eskiden bir havan vardı artık o bile yok
Alya: Esprilerin bile yetersiz artık
Alya: Aşk sizi aptallaştırdı.
Akın: Dedi âşık olunca Devin'de ortalığı kaldıran deli
Giray: Aaa şu uçanda neymiş
Giray: Akın'ın kopacak olan kafası

Kahkaha atarak sevdiğim stickerlardan birini yolladım, konuşmadan çıktım. Yerimden kalkarak bel çantamı omzuma taktıktan sonra odamdan çıktım ve Kelebek'in aşağı inmesiyle beraber arabama geçtik.

"Ev hediyesi alsa mıydık?"

Kelebek'in sorusuyla, "Arka koltukta," dedim ve ekledim: "İkimiz adına aldım, merak etme. Özel bir şarap serisinin hoşuna gidebileceğini düşünüyorum."

"Zevkli sürtük."

"Her zaman."

Erkekler gelirken rakı ve birkaç şey alacaklarını söylemişlerdi. Grupta Timur'un gelirse ilk kez rakı içeceği konusu geçmişti ve bununla bir süre dalga geçmişlerdi. Çarpacağı konusunda Kerem ve Ediz iddiaya girmişti. Kerem çarpacağını söylerken Ediz çarpmayacağına inanıyordu.

Ayza'nın evi sahildeki kaptanların ya da marinaya teknelerini çekenlerin kiralayarak kaldıkları evlerin oradaydı. Bahçeli ev, sahile beş dakikalık bir uzaklıktaydı. Üç katlı beyaz evin kenarındaki boş alana küçük, kırmızı arabanın yanına arabamı park ettim. Arabadan indiğimde kırmızı arabanın diğer tarafındaki siyah motosikleti tanıdım. Soğuk ve yağışlı havada motosikletiyle dışarı çıkması delilikti.

Kelebek'le bahçe kapısını açarak içeri ulaştığımızda ilk dikkatimi çeken bahçedeki çok büyük olmayan ahşap evdi. Köpeğinin olduğunu düşünürken kapıya ulaşmamızla zile bastım. İçeriden gelen neşeli gülme seslerini duyuyordum ve kapı açıldığında Ayza bizi gülen yüzüyle karşıladı.

"Hoş geldiniz!"

"Selam," diyerek içeri girdiğimde kollarını etrafıma sarmasıyla gülümseyerek sarıldım. "Nasılsın?"

"Çok iyiyim. Hoş geldin, Kelebek."

Kardeşimle de selamlaşırken içeri girişimizle bizi salonları karşıladı. Girişte ayaklı askı ve uzun, ince bir dolap olsa da kapıları direkt salona açılıyordu. Açık rengin sardığı salonları klasikti, televizyonun karşısına koyulan koltuklar, televizyon ünitesi, büyük bir kitaplık ve süs eşyaları, çiçekler vardı.

"İlk Timur geldi," diyerek Ayza konuştu. "Mutfakta etleri hazırlıyor."

Elimdeki paketi uzattım, "Küçük bir ev hediyesi," dediğimde yanaklarına dağılan kızıllığı gördüm.

"Ne gerek vardı? Çok teşekkür ederim. Gelin mutfağa geçelim, orası bahçeye açılıyor, daha rahat."

Attığım her adımda mutfağa yaklaşırken Timur'un, "Çaylak, buraya gel!" diye keyifli seslenişini duydum. "O huysuz mu geldi?"

Kafasını kaldırışıyla bizi, daha doğrusu Ayza'nın bir adım arkasında olan beni gördüğünde gülümseyişi silindi. "O, gelmeyecek, sana söyledim."

Ayza mutfağa girerek paketi ada tezgâhın üzerine koyup çekmeceden makas alarak hediyenin paketini açmaya başladı. Timur, "Hoş geldiniz," dediğinde bir tepki veremedim.

Kelebek yanımdan geçerek Timur'a yaklaştı, selamlaşırlarken uzak durdum. İstemsizce gerilmiş, ne yapacağımı bilememiştim ve bu benim başıma ilk kez geliyordu.

"Çok incesiniz," diyerek Ayza konuştuğunda ona baktım. "Alkolden pek anlamıyorum ama güzel olduğuna eminim."

"Güz içer, merak etme." Timur elinden alarak şişeyi inceledi. "Yunan markası." Bakışları bana döndüğünde hızlıca gözlerimi kaçırdım. "Sana denettirmiştim aslında."

Ayza, "Ah, hatırladım! Onun tadı çok güzeldi," dedi. Yanıma ulaşarak yanağımdan öptü. "Tekrar teşekkür ederim."

"Rica ederim, çocuklar da birazdan gelir. Yardım edebileceğimiz bir şey var mı?"

Ayza biraz daha bana yaklaşarak, "İzin vermiyor yardım etmeme," dedi. "El lezzetime güvenmiyor."

Gülmemek için kendimi tuttuğumda, "Poyraz gelmiyor mu?" diye sordum.

Ayza'nın yüzündeki gülümseme çatladı. "Hayır, geleceğini sanmıyorum."

Aralarında birkaç günde ne geçtiğini merak etsem de soramadım. Zil bir kere daha çaldığında ekibin geri kalanları içeri girdi, yine tek arabaya doluşarak gelmişlerdi. Akın, "Selam!" diyerek içeri girerken bakışları ilk önce benim üzerimde dolaştı. "Bebeğim?"

"Aşkım?"

Bana öpücük atarak Ayza'nın yanına geçip onunla tanışırken, "En yakın arkadaşın olabilirim," dedi. "Bunlardan sıkılmıştım."

Ayza ani samimiyetiyle şaşırırken grubun hepsiyle tek tek tanıştı. "Kerem ve Deniz sevgili," diyerek onları tanıttım. "Akın'la da Giray."

"Ben de Ayza işte," diyerek utangaç gülümsemesiyle omuz silkti. "Kardeşim Güz var üst katta, oyun oynuyor."

"Ne oyunu?" Başkasının konuşmasıyla bakışlarımı üst kata ulaşan merdivenlere çevirdim. Çok önceden Lavinia'ya uğradığım günlerin birinde tanıştığım Güz, salınarak merdivenlerden indi. "Ben öyle zararlı şeylerle vakit geçirmem, tezim üzerine araştırma yapıyordum."

"Tez?" Ayza'nın dudakları şaşkınlıkla açıldı. "İki senedir sınıfı geçemiyorsun, ne tezi?"

Kahkahamı bastırırken Güz yanıma gelerek elimi kavrayıp üzerinden öptü. "Selam, Alya. Yine çok güzelsin," dediğinde kendimi tutamayarak güldüm. "Bugün senin için evdeyim."

"Güz, sırnaşma!"

Ayza uyarırcasına konuşurken gülerek, "Sorun yok," dedim. "Benim için evde olman sevindirdi."

Güz de arkadaşlarımla tanıştı ve arka bahçeye kurulan masaya geçerek Timur etleri hazırlarken sohbet ettik. Ediz ve Kerem, Timur'a yardım ederken Ayza ve Güz'ü aramıza almış, onlarla sohbet ediyorduk.

"Kitaplarına bizi eklemek istersen çekinme," diyerek konuştu Akın. "Kaos, tutku, dedikodu, kavga her şey var."

Ayza kıkırdayarak, "Benimkiler çok romantik," dedi. "Ama bir karakterimin en yakın arkadaşı olarak seni yazabilirim."

Ayza ve Akın'ın iyi anlaşmasına şaşırmamıştım. Akın'ın herhangi biriyle kötü anlaşması gibi bir şey olamazdı, hiçbir insana negatif yaklaşmıyordu.

"Beni ve Alya'yı da ekle," diyerek Güz konuştu. "Beni ve kalbimin sahibini."

Kahkaham bahçede yankılanırken, "Çok tatlısın," dedim.

"Tatlın mıyım gerçekten?"

Güz sırnaşarak gür kirpiklerinin altından bakarken yavru kediler gibiydi. "Güz, sırnaşma!" Ayza bir kere daha onu uyarırken neşeyle uzanıp kumral, kıvırcık saçlarını karıştırdım.

"Saadetime engel olma! Kalbimi bir kraliçeye kaptırdım."

"Bak onda haklısın." Kerem elindeki malzemelerle dışarı çıktığında konuşmaları duymuştu. "Devin'in tek bir kraliçesi var, o da Alya Lydia Rodas."

Ellerimi çenemin altında birleştirerek, "Öyleyim," dedim. *"I vasílissa tis kardiás mou."**

Timur'un sesini, kendine ait aksanını duyduğumda merakla ona baktım. Ne söylediğini Ayza hariç kimse anlamamıştı. Ayza, "Timur!" diye cıvıldadığında aralarında geçen bakışla merakım arttı.

Güz'e yaklaşarak elimi omzuna sardığımda bakışları bana döndü. "Ne söylediğini anladın mı?"

Sorumla gözleri merakla kısılırken, "Valla kaç senedir beraber yaşıyoruz, hâlâ aralarında hızlı konuştuklarında anlamıyorum," dedi. "Ama istersen sana öğretirim. Öğretmen fantezisi sever misin?" Güz'ün, Ayza'nın üvey kardeşi olduğunu çok sonradan bir araya geldiklerini öğrendiğimde neden Ayza kadar iyi Yunanca konuşamıyor anlamıştım.

"Şapşal."

Kıvırcık saçlarını önüne attı, kafasını iki yana sallayarak şirinlik yaparken gülerek saçlarını karıştırıp onunla uğraştım. Erkekler mangalı yakarak hazırlanan etleri pişirirlerken biz de masayı hazırladık. Genellikle şarap içmek tercihim olsa da bu sefer alınan, alkol seviyesi düşük biralardan birini açarak büyük bir yudum aldım.

"Bu arada ön bahçede kulübe gördüm, köpeğin mi var?"

Ayza sorumla kocaman gülümseyerek, "Daha tatlı bir arkadaşım var," dedi. "Onunla tanışmanızı isterim, şimdi miskinlik yapıyordur."

Ayza'nın gidişiyle Güz, "Geliyor tüy torbası," diye homurdandı. "Şirin bir şey ama korkuyorum, bir gün ayağımın altında kalacak."

"Kedisi mi var?"

Güz kafasını iki yana sallarken Ayza kucağındaki gerçekten de tüy torbası bir şeyle geldi. Beyaz ve kahverengi tüylerin süslediği arkadaşını ellerinin arasında tutarak bana çevirdiğinde dudaklarım şokla aralandı. "Ya!" diye çığlık atarak öne uzandım. Tavşanı vardı. "Ama bu çok tatlı! İsmi ne?"

* Kalbimin kraliçesi

"Karamel," diyerek Ayza konuştuğunda minik tavşanının başına küçük bir öpücük bıraktım. Büyük gözleri, uzun kulakları vardı, kulakları yüzünün iki yanından aşağı sarkarken o kadar tatlıydı ki!

"Ayza ve karamel takıntısı." Güz konuşarak yanıma gelip tavşanın başını sevdi. "Karamelli şeylere büyük bir hayranlığı var."

Karamel'in yumuşak, beyaz tüylerini okşayıp kucağımda sakince durmasını fırsat bilerek telefonumla fotoğraf çekildim. Kalabalıktan rahatsız olmaması için Ayza onu yerine bırakırken gözleri sık sık dış kapıya kayıyordu. Onun mutfağa geçmesiyle peşine takıldım.

"Bir sorun mu var?" Mutfağa geçmiş eksik tabakları alırken Ayza'nın yanında duruyordum. "Poyraz'la bir şey mi oldu?"

Ayza küskün bakışlarını bana çevirdiğinde öyle bir bakıyordu ki, insanın sıkıca sarılıp sarmalayası geliyordu. Sanki tavşanının rolüne girmişti, o kadar masum, tatlıydı. "Yine kavga ettik," dediğinde sesinin titreyişiyle elindekileri alıp kenara bıraktım.

"Peki bu kavgada kim suçlu?"

"Tabii ki Poyraz!" diye homurdandı. "Hep anlamadan patlayıp öfkeleniyor." Sessiz kalarak merakla ona bakarken, "Müşterinin birine sinirlenip bana patladı," dedi.

"Müşteri erkek miydi?" Masum ifadesiyle onaylarcasına kafamı salladığımda elimi soğuk yanağına sararak okşadım. "Poyraz, seni kıskanmış olabilir."

Ayza şaşkınlıkla bana baktı. "İmkânsız," dediğinde dudakları alaycı gülümsemesiyle kıvrıldı. "Eskiden belki ama şimdi sanmıyorum."

"Eskiden?"

"Uzun bir konu, canını sıkmak istemiyorum, tabakları götürelim."

Anlatmak istemediği için üzerine gitmezken beraber bir kere daha bahçeye çıktık. Et kokusu her yeri sarmıştı ve bu koku insanı daha çok acıktırıyordu. Sekerek Ediz'in yanına ulaştığımda pişen sucuklardan birini uzatmasıyla havada kaptım.

"İştahın açılmış bu aralar," dediğinde gülümsedim. "Bir şeyler yediğini görmek güzel."

"Dikkat ediyorum, sorun yok."

"Güzel! Şunu alsana biraz, omzum ağrıdı." Elime dumanı yellediği şeyi tutuşturarak kaçtığında ardından şaşkınlıkla baktım.

"Ediz!"

"Beş dakikaya geliyorum." Kelebek'in yanına kaçarak onun yüzünü öpücüklere boğarken gözlerimi devirdim.

Homurdanarak onun yaptığı gibi yelpazeyi hareket ettirdiğimde yüzüme çarpan dumanla öksürerek geriye giderken birine çarptım. "Pardon!" Omzumun üzerinden arkamda durana bakmamla gerildim. Timur bir adım arkamdaydı.

"Sana mı bırakıp kaçtı?" Onaylarcasına kafamı salladığımda yanımdan geçerek pişen etleri tabaklara koydu. Sucuklardan birini kavrayarak bana uzattığında şaşkınlıkla ona baktım. "Kedi gibi koklayıp duruyorsun."

Parmaklarıyla dudaklarıma sucuğu uzatırken tekrar koklamamak için kendimi zor tuttum. Sertçe yutkunarak dudaklarımı araladığımda Timur, bekletmeden sucuğu dudaklarıma yaslarken kalbim atışlarını hızlandırdı. Parmakları dudaklarıma sürtündü, yeşil gözleri hevesle aralanmış dudaklarımı incelerken ona karşı vücudumun alışkanlığıyla ıslak dilim parmaklarına sürtündü. Timur irkilerek gözlerimin içine bakarken gözlerinin büyüyüşünü, aynı şekilde sertçe yutkunuşunu gördüm. Gürültülü nefesi dudaklarından taşarken konuşmak istediğinin farkındaydım. Kelimeler sevdiğim gözlerinden, dudaklarına akıyordu.

İrkilerek geri çekildiğinde şaşkınlıkla ona bakarken elimden yelpazeyi aldı. "Ben yaparım," dediğinde bakışlarını kaçırırken bir şey söylemeden geri çekildim.

Akın'ın yanına oturmamla, *"Gözlerin, dudakların alev alev çağırıyor yangınlara,"* diyerek bana baktı. Gözlerini süzüyor, bilerek sataşıyordu.

"Öyle bir şey var ki sende çözemediğim, insanı çılgınlıklara sürüklüyor."

Giray, onun Aşk-ı Memnu repliğini tamamlarken sessiz kaldım, karşılık verirsem üzerime geleceklerini biliyordum. Hepimiz masaya oturduğumuzda Ediz isteyenlerin kadehlerine rakı doldururken tabağıma istediğim mezeleri koydum. Ayza solumda otururken Güz sağımda oturuyordu. "Bundan da almalısın," diyerek Güz elindeki meze tabağını bana uzattı. "İçinde ceviz var, çok güzel."

"Teşekkür ederim."

"Bu da çok güzel," diyerek başka bir tabağı uzattı.

"İstersen bir de elinle besle tam olsun."

Ayza'nın sataşmasıyla Güz, "Seve seve," dedi. "Hangisinden yedirmemi istersin prensesim."

"Güz, bence çok sevdiğin saçlarınla vedalaş."

Ayza'nın dudaklarından çıkanlarla Güz irkilirken onun bakışlarını takip etti ve tek kaşı havada bizi izleyen Timur'la karşılaştı. "Ah," diyerek bakışlarını hızlıca kaçırdı. "Kalbime bıçaklar saplandı ama Alya'nın güzelliğinin büyüsünden acımı hissedemiyorum."

Gülümseyerek sessiz kalırken erkekler kendi aralarında konuşup içiyorlardı. Timur rakısından içerek, "Uzaylı görmüş gibi bakmayın, aynısı bizde de var," dedi.

"Onu da bizden aldınız." Ediz ânında göğsünü gererek cevap verdiğinde herkes gülmeye başladı. "Bu orijinal rakı."

Timur bir kere daha içerek, "Bizimkinden daha sert," dedi. "Ama çarpacağını sanmıyorum, diliniz dışarıda beklemeyin."

Kerem ve Ediz bilerek sataşıp kadehini hızlı bitirmesini sağlarlarken dikkatimi onlardan çekip tabağımdakileri bitirdim. Güz ikinci tabağını doldurduğunda şaşkınlıkla onu izliyordum. "İyi akşamlar," diye duyduğum sesle sol tarafıma baktım. "Geç kaldım, kusura bakmayın. Toplantım yeni bitti."

Ayza ayağa kalkarak, "Hoş geldin," dedi.

Güz de bakışlarını sola çevirdiğinde donup kaldı. Ağzını doldurmuş, şiş yanaklarıyla gelen sarışın kıza bakarken çarpılmış gibiydi. Elini ağzına kapatarak aniden ayağa kalktığında sandalyesi geriye devrilirken öksürmeye başlamıştı.

"Çocuk boğuldu."

Kerem şaşkınlıkla ona bakarken gülmekten kendimi alamıyordum. Ayza, "Hazan, benim çok yakın arkadaşım," diyerek bizimle tanıştırdı. "Aynı zamanda menajerim."

Hazan hepimizle tanışırken Güz'le karşı karşıya geldiklerinde Güz'ün heyecanı yüzünden okunuyordu. "Nasılsın Güz? Hâlâ oburluğa devam mı?" Güz'ün dudağının kenarına bulaşmış sosu göstererek güldüğünde onun yerine ben utandım. Güz hiçbir şey söylemeden somurtarak yanıma oturduğunda tabağını kendinden uzaklaştırıp dudaklarını temizledi.

Hazan anlattığına göre yayınevinde çalışıyordu ve Ayza'nın ilk kitabından beri yanındaydı. En yakın arkadaşı Meriç de Ayza'nın editörüydü. Dakikalarca eğlenip sohbet etmiş, iki biradan ötesine gitmemiştim ama bu bile beni çarpmıştı. Timur yeni yıl gecesi bir şey içmese de bugün içiyordu. Arkadaşlarıyla eğlenip konuşuyordu. Kahkahasını duydukça ona bakmamak çok zordu.

"Eee, doğruluk mu cesaret mi oynayalım mı?"

Akın ellerini birbirine sürterek hevesle bakarken itiraz etmedim. Boş tabaklar toplanarak masanın ortasında yer açıldığında Deniz, araba kullanacağı için içmeyi kesmişti, Kerem ve Timur devam ediyordu. Timur'un bünyesi alkole gereğinden fazla dayanıklı olabilirdi ama ilk kez rakı tükettiği için endişeleniyordum.

Kelebek boş bira şişelerinden birini masanın ortasına koyarak, "Ayza, Hazan ve Güz için açıklayacağım," dedi. "Bazen bel altı sorular soruluyor, rahatsız olursanız pas seçeneğiniz var." Şişeyi çevirmesiyle şişenin ucu Kerem'e geldi. "Doğruluk mu cesaret mi?"

"Tabii ki cesaret," dediğinde, Deniz gözlerini devirdi. "Yolla gelsin."

"Rakı kadehini kafanın üzerinde çevir."

Böbürlenerek yapacağından bahsedip hevesle kadehini doldurduğunda eksiksiz yapsa da az kalsın kadehi elinden kaçırıp dökecekti.

Şişe döndükçe hepimiz tek tek doğruluk ya da cesareti seçerken şişenin ucu Güz'e geldi. "Cesaret," demesiyle pis pis sırıttım.

"Bu masadaki ben hariç kızlardan birinin gözlerinin içine bakarak ona iltifat et," dediğimde donup kaldı. Beyaz teni ânında kızarırken bakışlarının tek bir odağı vardı.

"N-Ne söyleyeceğim?"

Şaşkınlıkla bana bakarken, "İçinden ne geçiyorsa," dedim. "İltifat olsun yeter."

Parmağına lüle saçlarını dolayarak karıştırırken çıkmaza düşmüş gibiydi. "Seninle iltifat üzerine biraz çalışmalıyız sanırım," dedi Ayza, o kardeşine sataşırken gülmemek için kendimi tuttum. Güz üzerine gittikçe geriliyordu.

"Eee, şey... Tamam." Saçlarını eliyle dağıtarak masanın etrafındaki kızları süzerken bilerek bunu yapıyordu, çaktırmamaya çalışıyordu. Bakışlarını bizden ilgisiz telefonuyla uğraşan Hazan'a çevirdiğinde elimi dudaklarıma kapattım. Hazan hâlâ bizimle ilgilenmezken Ayza kolundan dürterek dikkatini üzerimize çekti.

"Ah!" Şaşkınlıkla telefonunu kenara bıraktı. "Bana mı?"

"Yani." Güz gerginlikle hareket etti. "Rahatsız olmayacaksan?"

Hazan omuz silkerek, "Ne söyleyeceksin merak ettim," dedi. "Senden böyle şeyler duymak imkânsız, Ayza'nın kitaplarından bir şeyler ezberlesen iyi olur."

Güz daha çok gerilirken her ne söyleyecekse vazgeçti. Sandalyesini geriye iterek, "Benim başka bir işim vardı," diyerek kaçtığında hepimiz şaşırmıştık.

Hazan, "Senin kitaplarını okumuyor demiştim," diyerek bir kere daha dikkatini telefonuna verdi.

Ayza şaşkınlıktan konuşamazken şişeyi bir kere daha çevirdim ve bu sefer cevap kısmı bana, soru kısmı Ayza'ya geldi. Doğruluk dediğimde Ayza basit bir şey sorarken kolaylıkla cevap verdim ve oyun birkaç tur daha devam etti. Ayza ve Hazan'la kitaplar hakkında konuşurken göz ucuyla Timur'un sandalyesini iterek kalkıp içeri geçtiğini fark ettim. Masadaki dağınıklıkları toparlayıp bulaşıkları mutfağa bıraktığımızda, Ayza ve Hazan çay hazırlıyorlardı. "Güz'ü kontrol etmek istiyorum. Odası nerede?" diyerek Ayza'nın yanına geçtim.

Hazan'ın sorgulayıcı ve meraklı bakışları bana dönerken Ayza, "Bir üst katta, sağ taraftaki oda," dedi. "Kesin oyun oynuyordur, aşağı indirirsen sevinirim. Yoksa inat edip gelmez."

"Ben hallederim."

Yanlarından geçerek yukarı çıkan merdivenlere ulaştığımda bir üst kata çıkarak Ayza'nın söylediği gibi sağ taraftaki odanın önüne geldim. Biriyle konuşuyordu ama ardından gelen oyun seslerini de duyuyordum. Kapıyı tıklatarak içeri girdiğimde Güz, beni fark etmemişti.

"Rezil oldum!" diye yakındı. "Kız beni takmadı bile! Gerçi niye taksın, o kadar donanımlı biri, ben de işte sizinle oyun oynuyorum." Öksürüşümle irkilerek bakışlarını bana çevirdiğinde gözleri şaşkınlıkla büyüdü. "Alya odama geldi! Sonra konuşuruz."

Oyunu kapatarak bana döndüğünde gülerek onu izliyordum. "Arkadaşların beni nereden biliyor?"

"Seni Devin'de tanımayan yok ki."

"Haklısın."

Odasının içinde ilerleyerek yatağına oturduğumda tekerlekli koltuğu bana doğru döndürdü. Odası büyük ve biraz karışıktı. Yatağının baş kısmında büyük bir Star Wars posteri vardı. Kapısında da o film serisine ait bir yazı yazıyordu, duvardaki posteri gördüğümde tanımıştım. Yatağının sağ tarafında kitaplık ve büyük bir masa, üzerinde birçok fotoğraf makinesi, tamir aletleri, filmler vardı. Sol tarafta bilgisayar masası, kitaplığı ve giysi dolabı vardı.

"Fotoğraflarla mı ilgileniyorsun?"

"Fotoğrafçılık okuyorum."

"Ne güzel! Bakabilir miyim?" Masasındaki makineleri gösterdiğimde onaylarcasına kafasını salladı. Yatağından kalkarak camın önün-

deki masaya ilerledim. Masanın üzerinde eskisinden yenisine birçok kamera vardı. "Sanırım hepsi senin?"

"Bazıları çalışmıyor ama içlerini incelemeyi seviyorum." Yanıma gelerek analog makinelerden birini aldı. "Analog makine sever misin?"

"Telefonumu elimden düşürmem," diyerek omuz silktim.

Kamerayı bana çevirdiğinde çekinmedim. Kameraya bakarak gülümsememle fotoğrafımı çekti ve o klasik sesi duydum. Dakikalar sonra fotoğrafım dışarı çıktığında Güz, fotoğrafı kontrol ederek bana uzattı. Renkler çok güzel çıkmıştı.

Masanın üzerindekileri incelerken gözlerim bir defterin altındaki fotoğrafa takıldı. Ucu görünüyordu ve o kısmında birinin yüzünün yarısı vardı. Uzanıp fotoğrafı almamla Güz irkilerek uzanmaya çalışsa da ondan önce almıştım.

"Güz! Çok tatlısın."

Eli utançla ensesine giderken, "Kimseye söyleme," dedi. "Onun haberi yok."

"Aslında çok güzel bir fotoğraf, neden vermedin?"

"Sapık sanmasını istemiyorum."

"Bu senin bir yerde mesleğin," diyerek ona baktım. "Hoşuna gidebilirdi."

"Başımı okşayıp dalga geçerdi."

Homurdanarak elimden Hazan'ın yüzü olan fotoğrafı alıp defterin içine koyduğunda gülümseyerek ona bakıyordum. "Yaş farkınız var sanırım ve bu senin için sorun, değil mi?"

"Yaşımdan daha büyük göstersem de onun gözünde çocuğum. Hep Ayza yüzünden! Sürekli benim saçmalayışlarımı çok tatlı bir şeymiş gibi anlatıyor."

Kıkırdayarak, "Çok tatlısın," dediğimde huysuzlukla omuz silkti. "Bence biraz üzerine gitme, yani onu gördüğünde yüzündeki şaşkın ifadeye hakim ol, sonra biraz ulaşılmazı dene, sen bıraktığın zaman karşındaki bunu fark edip gelir."

"İlgimin farkında mı?"

"Sence farkında mı?"

"Büyük ihtimalle farkında ama görmezden geliyor."

"O zaman sen de görmezden gel, kaybedebileceğini göster ona, sonuçta dünyadaki tek kadın o değil."

"Ama-"

"Tamam, senin için öyle, anladım ama bunu hemen ona belli etme." Telefonumdan Instagram hesabıma girip Ayza sayesinde Güz'ü kolayca bulup takip ettim. "Sana biraz yardımcı olacağım," diyerek yanına geçtim. "Sana yazan her kıza cevap ver, birkaçıyla buluş ve onun görmesini sağla." Güz şaşkınlıkla bakarken ön kamerayı açarak ikimizi kadraja aldım. "Gülümse kıvırcık."

Güz, güzel gülümsemesini sunduğunda fotoğrafımızı çektim, İngilizce *boş bir kalbe sahip* yazarak Güz'ü etiketledim.

"Birazdan bildirimler gelmeye başlar."

"Nasıl bu kadar eminsin?"

"Ben bilirim." Keyifle omuz silkerek yerimden kalktım. "Ayza aşağı gelmeni istiyor, gel ve eğlen, onu görmezden gel. Birinin üzerine çok gidersen, verdiğin tüm ilgiyi ister, şımarır, başının üzerine çıkar. Onun seni tamamen hak edip etmediğini anlamadan bunu yapma."

"Tamam, birazdan geleceğim, söz."

"Bu katta lavabo var mı?"

"Evet, karşıda, soldaki kapı."

Odasından çıkarak koridorda ilerleyip soldaki kapıya ulaştım, kapının kolunu indirerek içeri girerken diğer elimle duvardaki düğmeye bastım. Banyo beyaz ışıkla aydınlanırken içeride tek olmadığımı kapıyı kapatışımla fark ettim.

Timur yerde oturmuş, uzun bacaklarını ileri uzatmıştı. Işığı yakmamla kısık bakışlarını bana çevirdi. Gözleri kızarmış, yüzünün rengi atmıştı. "İyi misin?" dediğimde sertçe yutkunsa da konuşmadı. "Hım?"

"İsmimi söylememek için çırpınıyorsun." Dudaklarını aralayışıyla konuşmaya başladığında söylediklerinden çok, aksanının kayışı dikkatimi çekti. Sarhoş olmuştu. "İsmim seni zehirliyor mu?"

"Sarhoşsun."

"Günlerdir ağzıma tek bir damla sürmemiştim." Baygın bakışları yüzümde dolaşırken bir an için yüzünü buruşturarak sertçe yutkundu. "Sonra bugün çarpıldım, sanki sen çarpmamışsın gibi."

"Birine söyleyeyim seni eve bıraksın."

Geri çekilişimle öne atılarak uzanıp bileğimden tuttuğunda irkildim. "Kimseye söyleme." Ona bakarken diğer elini duvara yaslayarak yavaşça ayağa kalktı. "Bir de onların dalgalarıyla uğraşamam."

"Ediz'e-"

"Alya!" diye homurdandığında kıpırdayamadım.

İsmim Alya'ydı. Senelerce bu ismi duymuştum da ondan duymak ismimi ilk kez öğrenmem kadar tuhaf geliyordu.

Bir şey söylemek için dudaklarını araladı ama yapamadı. İki büklüm olarak klozete ulaşıp midesindekileri çıkarırken yüzümü buruşturarak geri çekildim. Timur birkaç kez öğürdükten sonra toparlanıp lavaboya geçerken adımları düz değildi. Lavaboya yaslanarak diş macununu alıp bir parçasını dişlerine sürterek musluğu açtı, avucuna su doldurduğunda kenarda onu izliyordum.

"Bu kadar içmemeliydin."

"İki kadehle çarpıldım." Kendiyle alay edercesine güldü. "Senin yüzünden." Şaşkınlıkla ona bakarken yüzünü bir kere daha yıkayarak bana baktı. "Beni çarptın."

"Aşağıda da böyle konuşma."

Islak ellerini sevdiğim gür saçlarında dolaştırarak alnından çekerken üzerime gelerek beni lavabo tezgâhı ve kendi arasında sıkıştırdı. "Nasıl konuşmamı istersin?" Kafamı geriye yatırarak ona bakarken kalçam lavabo tezgâhına sürtünüyordu, kaçabileceğim bir yer kalmamıştı. Gerçi ben hiçbir zaman kaçan biri olmamıştım ama şu an arkamı dönüp kaçmak istiyordum. Bana doğru eğilerek elini belimin yanından tezgâha yasladığında kollarının arasında kalmıştım. "Edepsiz konuşmamı ister misin?"

"Saçmalama!"

Kızgınlıkla konuşurken bu onu etkilemedi. Baygın gülüşüyle biraz daha üzerime eğildi. "Kalbinin atışları, duyduğum en güzel müzik."

"Böyle konuşma!"

"O gün dudaklarımızdan ayrılık kelimeleri dökülse de hiçbir şeyin bitmediğini biliyorsun," dediğinde sessiz kaldım. "Buraya senin için döndüğümü de biliyorsun."

"Bu beni ilgilendirmiyor."

"İlgilendiriyor. Benden istediğin kadar kaç, aramızdakiler bitti diye yüzüme bağır, ben savaştığım şeyden vazgeçmem ve ben bir tek senin için savaştım."

"Sarhoş olduğun için saçmalıyorsun."

"Eğer sarhoş oluşumun ardına sığınmamı istiyorsan, Alya, söylemek istediğim birkaç şey var." Yüzüme yaklaştığında sıcak nefesleri tenime çarpmaya başladı. Biraz daha geriye çekilmeye çalışsam da gidecek yerim yoktu. Aksine kaçmak istediğimi fark ederek bundan zevk alıp üzerime geliyordu. Üzerime yaslanarak, "Yüzünü aynaya yaslaya-

rak içine girmek istiyorum," dediğinde konuşamadım. Kalbim atmadı, nefes alamadım. "Yüzümü bacaklarının arasına gömüp seni içmek istiyorum." Sıkılı dişlerinin arasından hırlarcasına konuşurken üzerime yaslandıkça sertleşen erkekliğini hissediyordum. "Senden uzak durmaya çalışıyorum ama ismini hatırlamak bile beni sertleştiriyor." Kuruyan dudaklarım şaşkınlıkla aralanırken konuşamadım. "Seninle o kadar edepsiz konuşmak istiyorum ki! Özledim, çok özledim."

Ellerimi arkama, soğuk lavabonun mermerine yaslamış sıkıca tutunurken sanki biraz daha sıksam mermer çatlardı, parmaklarım kaskatı kesilmişti. Derin bir nefes alarak anason kokusunun sindiği ona özel kokuyu içime çektim, ellerimi serbest bıraktım ve göğsüne yasladım.

Eğer ateş bir insanın teninden yaratılacak olsaydı, hiç şüphesiz o ateşin kıvılcımları Timur'un göğsünden ortaya çıkardı.

"Yapma," diyerek onu geriye itmeye çalıştım ama kıpırdamadı. "Bunu yapman haksızlık, bir daha olmaz."

Sessizce gözlerimin içine baktı, bir elini çekerek uzun parmaklarıyla yüzüme düşen saç tutamını kavradı, kulağımın arkasına itti. Titreyerek ona bakarken iç çekti. "İkimiz de zıt kutuplarız. Birbirimizden başkasına çekilmeyiz. Şimdi hayal et," diyerek dudaklarını kulağımın hemen altına bastırdığında dudaklarımdan taşan iniltiye engel olamadım. "Burada içinde olduğumu, beni alev alev yanan ıslaklığınla sıkıca sardığını ve dışarı çıktığında, ikimizden akan sıvılar bacaklarına bulaşmışken öylece dolaştığını hayal et." Yanağıma tüy kadar hafif bir öpücük bırakarak geri çekildi. "Ben senden ayrı kaldığım her an, bu hayalleri kurup kendime dokundum. Senin de kendine dokunduğunu biliyorum." Dudaklarımı aralayıp tek bir kelime edemezken dudakları yavaşça kıpırdandı ve sarhoş ifadesine baygın gülümseyişi yerleşti. "Parmakların sanki benim parmaklarımmış gibi kadınlığının etlerini ezdiğine eminim."

Nefes nefese ona bakarken sertçe yutkundum. Biz onunla birbirimizi tanımadan yeni yıl gecesi bir günah işlemiş, içime tohumlarını ekmişti. O gün onunla beraber olmuş, tenim tenini tanımış, tadını içmiştim. Tadını o günden beri unutamamıştım, aksine her tadışımda daha çok sevmiş, istemiştim.

Benim için şeytana uymak çok basitti.

Kulağıma fısıldadığı her şey beni yoldan çıkarıyordu.

Yoldan çıkışlarım hep Timur içindi, o hariç bir başkası için böyle olamazdım.

Titreyen ellerimi göğsünde dolaştırarak parmaklarımı kazağına sardığımda gözlerimin içine bakıyordu. Onu aniden kendime çekerek dudaklarına kapandım, bunun büyük bir hata olduğunu bilsem de vazgeçemedim. Bu kalbimi kıracaktı, bu benim için atılmaması gereken bir adımdı ama o adımı attım.

Dudaklarımızın buluşmasıyla ikimiz de ilk öpücüğümüzü gerçekleştiriyormuş gibi şaşırırken kendine ilk gelen Timur oldu. İnleyerek büyük elini enseme sarıp beni daha sert öperken buna hayır diyemezdim. Onunla birbirimize gerçekleştirdiğimiz dokunuşlarımız sert bir tutkudan oluşuyordu. Bu ikimizi de tahrik ediyordu. Dudaklarımı ısırırcasına, kana kana içerek öperken aynı şekilde karşılık veriyor, sürekli ona dokunuyordum. Boynunu okşayarak ellerimi omuzlarından beline kaydırdığımda, ellerim ihtiyaçla kazağının altına kaydı, çıplak tenine dokundum. Karın kasları ellerimin altında gerilirken küçücük dokunuşumla nasıl etkilendiğini hissettim. Timur dokunuşumla inleyerek ellerini belime sarıp beni lavabonun tezgâhına oturttu. Bacaklarımın arasına girişiyle bacaklarımı etrafına sarıp kendime çektim ve sertliğinin kasıklarıma yaslanmasını sağladım.

"Siktir!" İnleyerek saçlarımı geriye itip avucunun içinde topladı. Gözlerime nefes nefese bakarken bir şey söyleyemezdim. Ellerimi yanaklarına sararak okşayıp bir kere daha kendime çektiğimde bu sefer ilk öpen o oldu. Diğer eli göğsümü kavrayıp sertçe sıkarken bize kalan kaç dakika var bilmiyordum ama her bir saniyesini doya doya kullanmak istiyordum.

Daha çok dokunsun, daha çok tadını alayım istiyordum.

Ellerim tenini okşarken Timur, kendi dilinde homurdanarak elini sweatshirtümün içine soktu, karnımı okşayarak sütyenime kaydırdığında sertçe aşağı çekerek çıplak göğsümü kavradı. Dudaklarımı öperek homurdanırken gülümsememe engel olamadım.

"Benim için ıslandın mı?"

Hafifçe geri çekilip bana bakarken, "Kendin bak," dediğimde kasığıma yaslanan erkekliğinin kasılarak büyüdüğünü hissettim.

Dilimi kuruyan dudaklarımda dolaştırırken elimi kemerine sardığımda karnını içeri çekti. "Uyuyan canavarı uyandırdın."

"Uyuduğunu hiç sanmıyorum."

"Doğru, uyuyamıyor. Senin için hep kaskatı."

Dişlerimi dudaklarıma geçirerek gülümsememi bastırırken fermuarını indirdim, buz kesen elimi iç çamaşırının içine sızdırıp sıcak demir

gibi olan sertliğine dokundum. O kadar sertti ki, penisinin üzerini saran damarları avucuma sürtünüyordu.

"Tek bir dokunuşunla boşalacak gibi oldum. Çıldırttın beni!"

Kalbim göğüs kafesimi sertçe döverken avucuma sürtünen sert metalle kaşlarım çatıldı. "Bu ne?" diye sorduğumda sırıttı.

"Kendin bak."

Kaşlarım çatılırken iç çamaşırını aşağı çekerek penisini ortaya çıkarttığımda dudaklarım şokla aralandı. "Siktir!" dediğimde alayla gülüyordu. "B-Bu-"

"Apadravya," dedi. Penisine piercing yaptırmıştı! "Bunu içine sürterek girdiğimi düşünüp kaç gece sarsılarak karnıma boşaldım bilemezsin."

"Sen delisin!"

Şaşkınlıkla ona bakarken elini bir kere daha enseme sararak kendine çekip şaşkınlıkla aralanan dudaklarımı öptü. "Buradan ikimiz de boşalmadan çıkamayız, dibini dolduruyormuşum gibi boşalacağım."

"Alkol seni iyice edepsiz ve terbiyesiz yaptı!"

Gülerek onaylarcasına kafasını sallarken uzanıp bir kere daha dudaklarıma kapandı. Tepki vermemi beklemeden beni öperken avucumda kasılan erkekliği beni delirtiyordu. Timur, bunu hissederek elini taytımdan içeri sızdırdığında bacaklarımı aralamamla eli kolaylıkla ıslak kadınlığıma ulaştı. "Harika!" diye inlediğinde baygın bakışlarımı ona çevirdim. "Islaklığın kalçalarına kadar bulaşmış." Hiçbir şey söyleyemezken elini çekerek ıslak avucunu avucuma sürttü. "Beni bu ıslaklıkla okşa," dedi. "Delireceğim şimdi!"

Kuruyan dudaklarımı aralarken Timur öne eğilerek kendi diliyle dudaklarımı nemlendirdi. Aramızda doyumsuz, aç bir tutku vardı, biliyordum ama böyle anlarda delice şekilde ortaya çıkması her seferinde beni şoka uğratıyordu. Arkadaşının banyosunda birbirimize dokunuyor, ne kadar aç olduğumuzu dile getiriyorduk. Timur dudaklarımı öperken uzun parmaklarını, onun için kasılan kadınlığımdan içeri itmesiyle mahvoldum. Göğsüne inleyerek yaslanırken erkekliği avucumun içinde seğirdi. Islak avucumu kabaran damarlarına sürterek onu okşarken ikimiz de çıldırmıştık ve bu an bittiğinde pişman olacağımı biliyordum.

Köküne kadar okşayarak onu sona yaklaştırırken hırıltılarını duymak ıslaklığımı daha da arttırıyor ve beni okşayan parmakları ıslanıyordu. "Duşta sürekli bunu hayal ettim," diye hırladı. "Islak avucunla beni kavradığını."

Gözlerimi kapatıp yüzümü boynuna gömdüm. "Parmaklarımı hep senin parmaklarınmış gibi hayal ederek kendime dokundum. Senin parmaklarına aktım."

İnleyerek boynuma öpücüklerini dizdi. "Öyle çıldırtıyorsun ki! Seni şuraya yaslayıp sertçe sikmek istiyorum. Alya, mahvolduk." İniltisi kulaklarıma dolarken o kadar haklıydı ki! "Hızlan güzelim, biri bizi basarsa onu öldürürüm."

Hareketlerimizi hızlandırırken isteğim dizlerimin üzerine çökerek onu ağzıma almak olsa da yapmadım. Sıcaklığını, dilimi damarların üzerinde dolaştırmayı özlemiştim. Birbirimizi sona getirdiğimizde Timur, avucuma akarken iniltilerini yüzünü boynuma gömerek, iniltimi ise elini dudaklarıma kapatarak bastırdı. O kadar şiddetli boşaldım ki, dizlerimin bağı çözülmüş gibi göğsüne yaslanıp kaldım. Nefes seslerimiz birbirine karışırken Timur, şakağımdan öperek geri çekilip parmaklarını dudaklarına götürdü. Gözlerimi kaçırarak kenara kayarken ellerimi yıkadım ve boynumdaki terleri sildim. Kıyafetlerimi düzeltirken aynada göz göze gelişimizle sertçe yutkundum. Ağır hareketlerle parmaklarını erkekliğine sardı. Hâlâ sertti ve devamını istiyordu, biliyordum. Beni bedeniyle sıkıştırarak sertçe içime girmek istediğinin farkındaydım ve ben o anda arsızca daha fazlasını istediğimi belli etmek için kalçalarımı ona itecek kadar azgındım. İç çamaşırının içine sığdırarak pantolonunun fermuarını çekerken yutkunarak önüme baktım.

"Söylediğim oldu," diyerek elini kalçama sarıp okşadı. "Islaklığınla aşağı ineceksin, bu sefer sadece benim döllerim sana karışmamış oldu."

Ellerimi lavabonun kenarına sararak, "Git artık," dediğimde sesimin titreyişiyle sırıttı. Kasıldığımı hissetmişti.

"Şu an benim için sırılsıklamsın. Gece bunu düşünerek kendime dokunacağım, bunu da unutma."

Beni orada bırakarak dengesiz adımlarıyla dışarı çıktığında donup kalmıştım. Sanki çok uzun zamandır nefesimi tutuyormuş gibi derin nefesler almaya başladığımda göğsüm sertçe inip kalkıyordu. Titreyerek aynaya doğru döndüğümde sertçe yutkundum. Yüzüm kızarmamıştı ama alev alev yandığını hissediyordum. Göz bebeklerim büyümüştü, parıldıyorlardı. Musluğu açarak titreyen ellerimi yıkayıp ıslak ellerimi sıcacık boynumda, ensemde dolaştırdım.

Günler geçmişti, günler gecelere döndükçe onu görmemiş, kokusunu almamış, sıcaklığından uzak kalmıştım. Günler geçmiş, geceler

gökyüzünü esir almış, sonra küserek veda etmişti de onu bir türlü unutamamıştım.

Timur, haklıydı, ismini sesli anamıyordum.

Timur, haklıydı, dudaklarından çıkan her şeyi istiyordum, bir adım daha atsa izin verirdim.

Timur, haklıydı, onu her gece hayal etmiştim.

Ve onun da beni hayal ettiğini bilmek beni daha çok tahrik etmişti.

Sakinleştiğimde banyodan çıkarak aşağı indim. Arkadaşlarımın kahkaha seslerini duyarken bahçeye girişimle bakışlar bana döndü. "Prensesim." Güz ayağa kalkarak sandalyemi geriye çekti. "Gözlerim yollarda kaldı."

Yanına ulaşarak, "Çok tatlısın," dedim. Yerime oturarak ona baktım. "Bir gelişme var mı?"

"Biriyle konuşuyorum," dediğinde sırıttım.

Telefonuyla uğraşarak ekranı bana çevirdiğinde elinden alarak açtığı hesaba baktım. Bizim bölümden bir kızdı. "Pek tanımıyorum ama aynı bölümdeyiz," diyerek paylaştığı fotoğrafları inceledim. "İlk kural, birkaç fotoğrafını beğen, kendini belli et, onun profilini incelediğini düşünür."

"Başka?"

"Sakın herhangi bir anlık gönderisine alev atma, onun haricinde karşı tarafa kötü bir imaj çizeceğini sanmıyorum."

"Siz ne yapıyorsunuz?"

Ayza merakla bize bakarken Güz irkilerek telefonunu elimden alsa da bu fırsatı kaçıramazdı. "Bir arkadaşım Güz'le ilgileniyor," dediğimde dikkatleri üzerimize çekmiştik, Hazan'ın da. "Aralarını yapıyorum."

"Ya! Güz'ün dikkatini çeken biri mi var?" Ayza şaşkınlıkla bize baktı. "Kafanı oyundan kaldırıp etrafına bakabildin mi sonunda şaşkın ördeğim?"

"Ayza!"

Güz utançla homurdanırken gülerek bakışlarımı Hazan'a çevirdim. Güz hakkında ne düşünüyor bilmiyordum ama merakını gözlerinden okuyabiliyordum. Göz göze gelişimizle gülümsediğimde yüzünde mimik oynamadı.

Sıcak bir şeyler içerek sohbet ederken Timur'un hiçbir şey içmemesi gözümden kaçmamıştı. Çok konuşmadan yerinde otururken yüzünün rengi de yerine gelmemişti. Toparlanma vaktimiz geldiğinde, Ayza yine gelmemizi isterken onu kıramazdık.

"Oğlum sen ayakta duramıyorsun," diyerek Ediz konuştu, Timur'a bakıyordu.

"Saçmalama, gayet iyiyim." Timur bir adım attı ama arkası gelmedi. Sendeleyerek yere devrilecekken Kerem yanına geçerek onu sıkıca tuttu. "Bırak! İyiyim ben."

"Sen bu kafayla motosikletine de binersin."

"Binerim, ne var?"

Ediz, "Ben seni eve bırakırım," dediğinde, Kerem alkollü olduğu için araç kullanamayacağını söyledi. Yağış başlamıştı ve alkollü araba kullanmak akıllıca bir şey değildi.

Timur sallanarak yanıma gelip kolunu bir anda omzuma attığında irkilerek ona baktım. "Beni Alya bırakır," dediğinde donup kaldım.

"Daha neler!" Kolunun ağırlığından kurtulmaya çalışırken sinsi sinsi gülen Kerem'e bakarak, "Alsanıza şunu!" diye çemkirdim.

"Haklı, sen bırakırsın. Kelebek arkaya sığar, sıkışırlar biraz."

"Saçmalamayın!" Timur'u almaları için gözlerinin içine bakarken kimsenin yanaşmamasıyla öfkeyle derin bir nefes aldım. "Şu ânı sakın unutmayın, bunu size çok pis ödeteceğim! Bunu burnunuzdan getireceğim."

"Hadi canım hadi, üşüdüm, evime gitmek istiyorum." Akın sızlanarak yanımdan geçip göz ucuyla bana baktı. "Siz de evinize, ah pardon, eve gidin."

Küfretmemek için kendimi tutarken Ediz yanıma gelip Timur'un kolunun altına girdi. Arabama geçtiğimizde onu arka koltuğa bırakmamızla şoför kısmına geçtim. Emniyet kemerimi takarken homurdanıp duruyordum.

"Görüşmeyeli güzel ağzın bozulmuş."

Alaycı sesiyle gözlerimi devirirken ona bir cevap vermedim. Yağmur damlaları ön cama çarparken yağmur öyle hızlı yağıyordu ki, artık buna şaşırmamam gerektiğinin farkında olsam da kendimi şaşırmaktan alamıyordum.

Sessizlik içinde eve varacağımızı düşünsem de Timur, "Sana söylediğim şarkıyı hatırlıyor musun?" diye konuştu ve sözlerine devam etti. "Ajax'ın kalbi yanacak bir kâğıt parçası gibi, demiştim."

Ajax.

Ajax ve Bal.

Ajax ve güzel bebeği.

Ajax'ın baldan tatlı balı, güzel bebeği Alya Lydia Rodas.

İsmini andıkça sonuna benimle ilgili bir şey yerleşiyordu hafızamın ağlarının üzerine ve her biri onun sesiyle yankılanıyordu.

Sessiz kaldığımda üzerime gelmemesine sevinmiştim. Evine ulaşmamızla aracı park ederek dışarı çıktım. İri yağmur taneleri üzerime çarparak ânında avını parçalamaya başladı. Timur da dışarı çıkarken sendeleyişiyle yanına geçip kolunun altına girdim. Sırıtarak ağırlığını bana verdiğinde ters ters ona baktım.

"Sinirlenince çok ateşli oluyorsun."

Kaşlarım çatılırken gözlerimi kaçırıp önüme döndüm. Gülmemek için kendimi tutuyordum. Bahçesine ağır adımlarla girdiğimizde asla yardımcı olmak gibi bir düşüncesi yoktu ve onun yavaşlığıyla daha çok ıslanıyorduk. Kapısına ulaştığımızda sırtını duvara yaslayarak bana baktı.

"Kapı kendi kendine açılmayacak, anahtar?"

"Cebimde sanırım." Dudak bükerek omuz silktiğinde ver dercesine gözlerinin içine bakıyordum. "Sen al."

İsmini öfkeyle bağırmamak için kendimi tutarken istediğini ona vermedim. Çantamın içinde taşımayı alışkanlık hâline getirdiğim anahtarı çıkarıp kapıyı açarak Timur'a baktım.

"Ben gerçekten sarhoşum." Yerinde doğrularak parıldayan gözlerini bana çevirdi. "Evimin anahtarı hâlâ sende, buna çok sevindim. Evde karşılaşmamızdan sonra yakalandığın için sinirden atarsın diye düşünmüştüm."

"Sarhoşsun ve yanlış görüyorsun." Timur ıslık çalıp gülerek içeri girerken etrafa çarpıp duruyordu. İçerinin karanlık olmasıyla ardından ilerleyip ezbere hareketlerle düğmeye bastım ve lambalar yandı.

Ayağındaki spor ayakkabıları çıkarıp kenara fırlattı, ilerlemeye başladığında attığı adımlarla yüzünün şekli değişiyordu. Elini dudaklarına kapattı, tuvalete ilerlerken ondan önce koşup kapıyı açtım. Klozete eğilerek bir kere daha kusmaya başladığında geride duruyordum. Midesindeki bütün her şeyi çıkartarak yere yığıldığında uzanıp sifona bastım ve klozetin kapağını kapattım. Timur kafasını öne eğerek inlerken karşısında dizlerimin üzerine çöküp yüzünü ellerimin arasına aldım.

"Burada oturamazsın." Parmaklarım buz kesen teninde dolaşırken elini elime sararak yanağını avucuma yaslayıp gözlerini kapattı. "Sana kahve yapayım."

"Duş almam gerekiyor, çok kötü kokuyorum."

Haklıydı, leş gibi alkol ve kusmuk kokuyordu. Yüzünü buruşturarak bana bakarken ellerimi koltuk altlarına sarıp kalkması için yardımcı

oldum. Klozet kapağının üzerine oturup kafasını öne eğerek karnıma yasladığında irkilerek geri çekilmeye çalışsam da izin vermedi.

"Ediz'i arayacağım, gelip yanında kalsın."

"Hayır." Homurdanarak kollarını belime sardı. "Sen kal, lütfen gitme."

Dudaklarından taşanlarla donup kalırken gözlerimi sıkıca yumdum. Gidebileceğimi de sanmıyordum ama bıraksa kaçmak için kendime binbir türlü bahane uydururdum.

"O zaman sen duş al, ben kahve yapayım."

Kafasını geriye yatırarak bakarken çenesi karnıma sürtünüyordu. Yeşil gözleri öyle saf bir masumlukla bakıyordu ki, ona kıymak imkânsızdı. Kollarını havaya kaldırarak, "Kazağımı çıkarır mısın?" dediğinde gözlerimi devirdim. "Lütfen."

"Çocuk gibisin."

"Sen kustuğunda ben sana yardımcı olmuştum."

Odamda ilk kaldığı geceden bahsederken sessiz kalarak elimi kazağının eteklerine sardım ve kazağı çıkararak kirli sepetine attım. "Pantolonunu çıkarmamı bekleme."

Timur sırıtarak ayağa kalkıp pantolonunun düğmesini açarak pantolonu ve iç çamaşırını aniden aynı anda aşağı çektiğinde sertçe yutkundum. Penisi özgürlüğüne kavuşarak karnına yaslanırken benim için sert olması beni çıldırtıyordu.

"Dokunmandan hoşlanırdım." Gözlerimin içine gülümseyerek bakarken homurdanışımla sırıttı. "Hem seni bekleyen bir sürprize belki yakından bakmak istersin."

"Of Timur!" Omzuna vurarak geri çekildiğimde gözleri kocaman açıldı ve tepkisinin nedenini anlayamadım.

"Bir daha söylesene."

"Ne? Ne söyledim ki?"

Şaşkınlıkla ona bakarken gülümseyerek, "İsmimi söyledin," dediğinde utanarak gözlerimi kaçırdım. "Lütfen."

Dudaklarımı birbirine bastırarak sertçe yutkunurken geri çekilişimle Timur'un gözlerindeki parıltı söndü. Kafasını önüne düşürürken arkamı dönüp banyosundan çıktım. Dakikalar sonra su sesi duyulduğunda sesli bir nefes bırakarak ezbere bildiğim salonunu incelemeye başladım. Son gelişimdeki eksiklikler tamamlanmış, Timur'un adım atmasıyla evi ısınmıştı. Islak saçlarımı geriye iterken evinin sıcak olmasına sevinmiştim, üzerimdeki sweatshirt ve tayt ıslanmıştı. Yüzümü buruşturarak mutfağına geçtiğimde onun için sade Türk kahvesi hazırladım.

Su sesi kesildikten dakikalar sonra kapı açıldı ve Timur, belindeki havluyla içeri girdi. Yerimde donup kalırken tepkilerimi artık kontrol altında tutamamak sinir bozucuydu.

"Kıyafetlerin ıslanmış, istersen değiştir."

"Gerek yok, eve geçeceğim."

Eve gitmek benim için en iyisiydi, burada kaldıkça konuşuyorduk ve bizim için iyi değildi. "Evindesin, nereye gidebilirsin ki?"

Haklıydı. Onunla geçirdiğim her an burayı evim bilmiş, sonra arkamı dönerek kaçmıştım.

Timur kahvesini alarak cam kenarına geçerken gidemedim. Bunu içimde hangi kelimelerle açıklayacağımı bile bilmiyordum ama tek yapabildiğim gitmemekti. Kendime eşofmanlarından birini ve kazağını aldığımda banyoya geçerek kıyafetlerimi değiştirdim. Mutfağa geçerek kendim içinde kahve yaptığımda Timur, beni izliyordu.

"Tabağındaki her şeyi yedin," dediğinde ona baktım. "Eskisi gibi dikkat etmiyor musun?"

"Ediyorum ama kendimi eskisi gibi sınırlandırmıyorum." Ellerimi sıcak bardağın etrafına sarıp küçük bir yudum aldım. "Peki sen? Alkol tüketmiyor musun?"

"O günden beri tüketmiyordum." Fincanı lavaboya bırakarak gelip yanıma oturduğunda teninden sızan temiz kokusuyla istemsizce iç çektim. "Nadir anlar hariç içmeyeceğim de. Ben değişmeye çalışıyorum."

Ben de değişmeye çalışıyordum.

Sessizce ona bakarken yeşil gözlerinin etrafının kızarışını gördüm. Gözleri dolarken ne düşünüyor bilmiyordum ama ona baktıkça benim de gözlerim doluyordu. Elini uzatarak parmaklarını kısa saçlarımda dolaştırıp kulağımın arkasına bırakarak iç çekti. "Ben bozuk bir parça olmak istemiyorum." Mırıltısı tenimi okşarken gözünden akan tek bir damla, yanağına akıp çenesine kaydı. "Bal."

Ağlamamak için kendimi tutarken hareketlerim benden bağımsız gibi elimi uzatıp yanağındaki gözyaşını sildim. "Bunun için üzülme." Parmaklarımı çenesine kaydırışımla elimi kavrayarak yanağını avucuma yasladı. "Her insan birbirinin aynısı olsaydı hayat sıkıcı olurdu, böyleyiz, kendimizi törpüleriz."

"Ben senin için iyileşmek istiyorum."

"Benim için değil, kendin için iyileşmesin, Timur, biz-"

"Olamaz mıyız?" Kafamı iki yana sallayışımla iç çekerek öne eğilip alnını omzuma yasladı.

"İçindeki bize dair hevesi öldürdüğüm için kendimden nefret ediyorum." Sessiz kalışımla biraz daha yaklaşıp yüzünü boynuma gömdü. "Bu gece burada kal, Beatrice. Gidişinle arafta mahsur kaldım. Bu gecelik bana cenneti hissettir."

Avuçlarımın arasındaki kahve bardağını sıkıca tutarken derin bir nefes aldım, devamı gelmedi. Boğazımda kocaman bir yumru vardı, yutkunamıyordum, nefes alamıyordum.

Onsuz yapamıyordum ama onunla da bir kere daha her şeyi mahvetmekten korkuyordum.

Kahve fincanını kenara bıraktım, sırtımı koltuğa yaslarken dakikalarca kıpırdamadan durduk. Timur, her kıpırdanışımda yüzünü biraz daha boynuma gömerken gidemeyeceğimin farkındaydım. "Üstüne bir şeyler al, hasta olacaksın."

"Dövmeye daha fazla bakıp hayran kalmamak için beni giydirmeye çalışıyorsun." Kafasını kaldırarak uykulu bakışlarını yüzümde dolaştırırken sırıttı. "Hadi uyuyalım."

"Ev-"

"Gitmek istemediğini biliyorum."

Doğru, istemiyordum ama gitmemin doğru olacağını da biliyordum.

İkimizden biri hep giden oluyordu.

Timur elimden tutarak ayağa kaldırdığında iki mıknatıs birbirine tutunmuş ilerliyordu. Günler önce uyandığım yatağa bu sefer Timur'la girdim. Uzaklaşmama izin vermeden kollarını etrafıma sarıp beni kendine çekti, yüzüm boynuna gömüldü.

"Baldan tatlı balım." Dudaklarını saçlarıma bastırarak derin bir nefes aldı. "Biz iki bozuk parçayız, birbirimizden başkasına gidemeyiz."

Biz iki bozuk parçaydık.

Bundan sonra ne tenimiz ne de kalbimiz bir başkasını kabul ederdi.

"Sabah gözlerimi açtığımda gitmiş olacaksın değil mi?"

Yüzümü boynuna saklayarak sessiz kaldım. "Neden böyle oldu?" Acı içinde dudaklarımdan dökülenlerle elinin saçlarımın üzerinde titreyişini hissettim. İç çekerek dudaklarını alnımda dolaştırırken dokunuşlarını öyle çok özlemiştim ki! "Timur, canımı çok yaktın." Gözyaşları gözlerime dolarken ağlamamak için kendimi tutuyordum. "Ayza'nın bir kitabında, bizi düşünerek altını çizdiğim satırlar var. Karakteri *'Kalbimi öyle güzel kırdın ki, sana kızamadım bile,'* diyordu ve *'Beni öyle güzel hayallere davet edip kandırdın ki, gittiğini fark edemedim bile'* diye devam ediyordu. Timur, kalbimi öyle güzel kırdın ki, sana çok kızdım."

Dudakları tenimin üzerinde gerilirken, "Biliyorum," dedi. "Bencil herifin tekiyim, buna rağmen kollarımın arasında olmanı istiyorum." Ben de bunu istiyordum. Onu görmemek uzak durmama yarasa da karşımda olduğu her an ona çekiliyordum, bundan kurtuluşum yoktu. "Ama sen de benim canımı yaktın," dediğinde şaşkınlıkla geri çekilip ona baktım. "Hatalı olduğumu biliyorum. O günü unutman için elimden gelenin fazlasını yaparım ama Alya, sen bana söz vermiştin," dedi. "Beni evimden dışarı atmayacağına, beni evsiz bırakmayacağına dair söz verip dışarıda bıraktın. Ben o soğukta evsiz kaldım, dondum, öldüm."

Timur gözlerinde yatan kimsesizliğinin acısıyla bakarken konuşamadım. Kalbim göğüs kafesime öyle sert çarpıyordu ki onun uğultusundan başka bir şey duyamıyordum. Buz kesen ellerimi göğsüne yaslarken hüznümü hissederek elimi kendine çekip avucuma dudaklarını bastırdı.

Devin'deki bütün insanlara parıldayan bir elmas olduğumu kanıtlamıştım. Parıltım insanların gözlerini kör ederdi ama bu parıltım Timur'un tek bir sözüyle sönebiliyordu da. Sanki o benim peşimdeki avcıydı, kalbim onundu, parıltım onundu, ben onundum. Kalplerimiz birdi, çektiği acıyı ben de çekebiliyordum.

Bencil biriydim. Kendi mutluluğum için savaşıp karşımdakileri ezmeyi öğrenmiş, bunu yapmıştım da ama bunu değer verdiğim insanlara yapmamak için çok uğraşmıştım.

Timur'un kimsesi yoktu. Kâğıt üzerinde ailesi var gibi görünse de o tek başına büyüyen bir çocuktu ve kollarımı etrafına sarıp ona göğsümü ev diye açarken birbirimizden ayrıldığımızda o evinden dışarıda kalmıştı, söz verdiğim hâlde. Haklıydı ve haklı olduğunu bilmek berbattı.

Evinden dışarıda günler geçirmiş, donarak ölmüştü, buna rağmen yanımda durmak, kendini affettirmek istiyordu.

Ben bir katildim, göğsümdeki evden dışarı attığım sevgilimin elleri buz keserken ona sırtımı dönmüştüm.

"Bir şansı daha hak etmiyor muyuz? Olması gerektiği gibi istersen tekrar tanışarak, yavaştan alarak. Sen nasıl istersen."

Timur sıcacık dokunuşlarını tenimden eksik etmeden fısıldayarak konuşurken aklımdan geçen düşüncelerden birine tutunmuştu. Bunu ben de çok fazla düşünmüştüm, belki de normal bir şekilde birbirimize adım atıp tanışarak ilerleseydik böyle olmazdı. Belki de bir başka kapıdan geçerek mayın tarlasının içine adım atmazdık.

Birini ikinci kez affetmek, şakağa yaslanan silahtan başka bir şey değildi. Diliyordum ki Timur o silahın patlamasına sebep olmasındı.

İç çekerek hafifçe geri çekilip onunla göz göze geldim. Yedi ölümcül günahın her birini taşıdığımızı düşünüyordum. Gözlerinde bencillik ve şehvet vardı. Gözlerimde açgözlülük, kıskançlık ve birçoğu vardı. İkimiz de şehvete sık sık kapılıyorduk, ikimiz de bencildik ve birbirimizden başka birine gidemiyorduk, parçalansak bile.

Arafta mahsur kalmıştık, annesinin korktuğu lanet gerçekleşmişti.

Göğsüne yaslanarak dudaklarımızın arasındaki mesafeyi azaltırken onu öpmedim, sadece yakın olmak istedim. Yeşil gözleri merakla yüzümde dolaşırken ufacık gülümsememi dudaklarıma yansıttım. "Merhaba, Dante."

Kaşları şaşkınlıkla çatılırken gözleri birkaç saniye dudaklarıma takılı kaldı, ne söylediğimi anladığında sertçe yutkundu. Beni kollarının arasına hapsedip sıkıca sarılarak, "Merhaba, Beatrice," dediğinde kalbim göğsüne çarparak parçasını bulmanın sevinciyle onun kalp atışlarına karışıyordu.

22. Kanto

FİNAL

TAYLOR SWIFT – THE LAKES

Güneşin hafiften tutulmasını
bekleyerek ona bakmaya kalkışan,
Göreyim derken artık hiçbir şey göremeyen kimse gibi,
Ben de bu son ateşin karşısında o hâle geldim.

İlahi Komedya / Cennet, Dante Alighieri

Dudaklarımın arasından dökülen mırıltılar en sevdiğim şarkının sözlerine karışırken, ayak bileklerime dolanan beyaz elbisemin eteklerini tek elimle toplayıp yukarı kaldırdım. Bir yere takılıp sökülmesi en son isteyeceğim şeydi. Aldığım her nefeste gül kokuları burnumdan vücudumun her bir noktasına karışarak bana yaşam enerjisi veriyordu, burada olmaktan mutluydum. Bana ait gül bahçesindeydim, boş vaktimde buraya gelmiş, kitap okumuş, güzel bir zaman geçirmiştim. Evimmiş gibi hissettiğim gül bahçemde zaman geçirmeye ihtiyacım varmış gibi hissettiğimde soluğu burada almıştım. Sanki kalbim toprağından koparılmış bir güldü, solmaya başlamış, ben de kendimi evime bırakmış, iyileşmeye başlamıştım.

Tenime taze kokularının sindiği güllerin arasında dolaşırken kendim için bir tanesini istiyordum. Parmaklarımı sardığım sivri uçlu makas, mahkûmun boynuna sürtünerek kan akıtmak için açlıkla beklerken bunun günah, cinayet olduğunun farkındaydım ama istiyordum. Göğsümdeki istekten kurtulamıyordum. Bütün kırmızı güllerin içinde

onu almam için kendini belli eden beyaz gülü fark ettiğimde hepsinin içinde zıtlığı şaşırtsa da güzelliği büyülüyordu. Gözüme kestirdiğim, yapraklarını özgürce açmış, tomurcukları parıldayarak insanın ağzını sulandıran beyaz gülün üzerine eğilerek ışığını karanlık gölgemle böldüm. Parmak uçlarım yumuşacık yapraklarına dokundu. Makasın sivri uçlarını yeşil dalına sürterek acımadan kestim. Yerimde doğrularak masaya ulaştığımda üzerinde duran kitabı kendime çekerek son kaldığım sayfayı açtım. İlahi Komedya'nın üçüncü, son kitabına geçmiştim, Dante artık cennetteydi. Altını çizdiğim son satırlara gözüm ilişti̇ğinde bir kere daha okudum.

Daha sonra yaratılan ruhum muydu,
Işığına göklere yükselttiğin,
Ey gökleri yöneten sevgi, ancak sen bilirsin bunu.

En sevdiğim rengi taşıyan beyaz gülü kitabın arasına bıraktığımda derime batan acıyı hissettim. Dalını süsleyen dikenler derime batarak deldiğinde acının küçücük bir şey olması gerekiyordu ama öyle olmadı, aksine battığı nokta alev alev yandı. Kan delikten sızarak tenimden taşarken şaşkınlık üzerime örtülmüştü. Kan tenime izini bırakarak en saf ve en masum olanı lekelemek için beyaz gülün yapraklarına düştüğünde nefesim kesildi. Kan damlayarak saf rengi kirletirken bu görüntüye katlanamadım. Kitabın kapağını hızlıca kapatarak gülü öylece saklarken bakmak, kırmızı rengi görmek kalbimi ağrıtmıştı. Kanın uğursuz kokusu burnumun direğini sızlatırken parmağımı avucumun arasına alarak sıktım. Etrafımda silebilecek hiçbir şey yoktu ve elbisemi de mahvetmesini istemiyordum. Eve ulaşmak için yönümü çıkışa çevirdiğimde adımlarım beni dış kapıya yönlendirdi. Demir kapıyı açarak dışarı adım attığımda adımlarımın buluştuğu yerle irkildim. Uzun boyu ayak bileklerimi geçen otların sardığı ormanlık alan tam karşımdaydı. Gözlerim tanıdık bir şey arama ihtiyacıyla etrafta dolaşırken Devin'de olmadığımın farkındaydım. Burası farklı bir yerdi, havası, gökyüzünü saran renk, her şeyiyle daha farklıydı. Bacaklarıma sürtünen dallar kuru, çelimsizdi. Hava gri bulutlarla sarılmıştı, rüzgâr estikçe huzursuz hissettiren boğucu koku etrafımı sarıyordu.

Bir adım daha atarak yuvamı terk ettiğimde nasıl ya da neden burada olduğumu bilmiyordum. Rüzgâr esişini sertleştirerek sırtıma görünmez baskısını uyguladığında ayaklarım benden komut almadan ilerlemeye başladı. Ulaşmak istediği noktayı bilirmişim gibi ilerlerken

geri çekilemedim, gücüm benden alınmıştı. Sanki el ve ayak bileklerime yerin altında hakimiyetini kuran ağaç kökleri sarılmış ve beni inine çekmeye başlamıştı.

Ben ilerledikçe hava daha da kötüleşti, gökyüzü griye boyandı, şimşekler patlayarak yolumu aydınlattı. Ben ilerledikçe rüzgâr bana soğuk havanın keskin kokusunu getirdi, ben ilerledikçe kayalara çarpan dalgaların sesini duydum. Neden burada olduğumu bilmiyordum ama merak ediyordum. Dalları gökyüzüne uzanan büyük, güçlü ağaçlar sanki bana yolumu gösteriyormuş gibi iki yana dizilmişlerdi. İlerlediğim yolu bilmiyordum ama yaklaştığımı hissediyordum.

Adım attım, yaklaştım. Adımlarımı saydıkça ulaşmam gereken yere yaklaştım.

Akıntının gürültüsü kulaklarımı uğuldatırken kayalıklara yaklaşmamla tenim dondu. Hava nehrin sert akıntısına kapılarak sıcaklığını yavaş yavaş düşürüyordu. Buraya yabancıydım, her şeyi bana yabancıydı. Kıyıya çarpan sert dalganın parçaları elbisemin eteklerini ıslattığında soğuk hava tenimde kırbaç gibi şakladı. Ağaçların arasından gelen çıtırtı beni kayalıkların üzerine çıkma dürtümden uzaklaştırırken kafamı sağıma çevirdiğimde onu gördüm. Çok uzun zaman önce gibi gelen bir günde arabamın önüne atlayan, rüyama sızan ceylan, ağaçların arasından bana bakıyordu. Kapkara gözleri ruhuma tırnaklarını geçirerek kendine çektiğinde ona ilerledim. İçimde ona yaklaşmam için bir istek doğmuştu, beni bekliyordu.

Bembeyaz tüyleri ilk gördüğümdeki gibi gür, parıldıyordu. Kırmızı benekleri beyaz tüylerinin bazı noktalarını süslerken geceyi içine hapseden gözleri dikkatle beni izliyordu. Her adımımda rüzgâr şiddetini arttırdı, dalgalar kayaları aşarak toprağa ulaştı. Dalga parçaları ona kadar ulaşırken benim titreyişimin aksine o kıpırdamıyordu. "Yine karşılaştık," dediğimde bunun gerçekten bir karşılaşma olduğunu sanmıyordum.

Bir şeyler oluyordu, zaman tükeniyor, gün dönüyordu ve her şey değişiyordu.

Aramızda mesafemizin kalmamasıyla elimi ürkekçe ona uzattığımda bir adım attı ve parmaklarım tüylerine sürtündü. Parmak uçlarımdan damarlarıma sızan sıcaklık ondan geliyordu, sanki ne kadar üşüdüğümü hissederek beni sıkıca sarmış, göğsüne hapsetmişti. Avucuma sürtünerek yanımdan geçtiğinde parmaklarıma bulaşan kanın onun tüylerini lekelediğini fark ettim. Kan benim tenimde, onun tüylerinde kururken

bunu umursamadı. Zarif hareketlerle ilerlerken peşine takılmış onu takip ediyordum. Kötü hava, göğü yaracakmış gibi parlayan şimşekler, hiçbir şey onu korkutmadı.

Onun hızına uymaya çalışırken attığım her adım hafızama kazınıyordu.

Ağaçların arasından geçerek nehirden uzaklaştığımızda gözlerim karşımıza çıkan eve tutundu. Gri bulutların üzerinde dans ettiği evi görüşümle göğsüme saplanan duygu nefesimi kesti. Kimsesizlik evin her yanını öyle derinden sarmıştı ki, gözyaşları gözlerime dolduğunda bunu garipsemedim. Sanki buraya adım atan herkes içeride her kim yaşıyorsa onun için gözyaşı döküyordu. Ceylan adımlarını kapının önünde durdurduğunda benim ilerlemem gerektiğini gözlerinden okuyordum. Basamakları çıkarak kapıya ulaştığımda derin bir nefes aldım. Gökyüzünü saran şimşekler Tanrı'nın feryadını simgelemek istermiş gibi kükrediğinde o şimşeklerden biri sanki göğsüme çarptı. Yumruk yaptığım elimi kapıya çarparak içeri girme, bu kâbustan kurtulma hissiyle yanıp tutuşurken o kapının kilidinin dönüşünü hissettim. Kilitler tek tek açılırken göğsümdeki acı arttı, sanki göğsüme derin bir yarık açıldı, kalbime ulaşarak parçaladı. Kapının açılışıyla öne sendeledim. Omuzlarıma sarılan el, beni ayakta tutmaya çalışsa da olmadı. Nefesim boğazımda tıkanıp kalırken dizlerim yere çarptı. Eller beni sırtüstü yere yatırırken gözlerim yüzüme eğilen yüze, rengârenk güzelliğini saklayan yeşil gözlere saplandı. Ala Safir'e.

Son nefesim dudaklarımdan sızarken elini göğsüme bastırışını, dudaklarının hareket edişini gördüm. Benim gibi şok geçirirken parmakları kan içinde kalmıştı.

"Alya Lydia," dediğinde ismim kulaklarımı tırmaladı. "Artık özgürsün."

Artık özgürdüm.

Çığlık çığlığa yattığım yerden doğrulduğumda etrafıma sarılan kolları hissettim. Gözyaşlarım gözlerimden akarken hemen yanımda olan Timur beni göğsüne çekerek sımsıkı sarıldı. "Geçti güzelim." Korkuyla göğsüne sığınarak yüzümü boynuna gömdüm. "Geçti güzel bebeğim."

"Timur." İsmi dudaklarımdan titreyerek döküldü. "Çok kötüydü."

"Sadece kâbustu, geçti." Saçlarımı okşayarak yatıştırmaya çalışırken ona sıkıca sarılmıştım. "Yanındayım."

Timur'a sığınarak rahatlayıp, titreyişlerimin durmasıyla sakinleşirken saat kaç bilmiyordum ama kendimi uykusuz ve yorgun hissedi-

yordum. Timur'un evindeydik, dışarıdaki hava kâbusumdaki gibi berbatı ve camdan dışarıya bakmak beni geriyordu. Yüzümü boynundan çıkarmadan gözlerimi kapatıp dinlenirken tek istediğim burada uzun bir zaman geçirmekti.

"Anlatmak ister misin?"

Zihnimdeki kâbusumun izleri kendini hatırlattığında, "Burada değildim," dedim. "Yani Devin değil başka bir yerdeydim." Ellerinin saçlarımdaki hareketi bir an için duraksadığında geri çekilerek ona baktım. "Timur, kâbusumda Rima ceylanını gördüm," dediğimde bakışları yüzüme düştü. "Ve geçen gün kafede karşılaştığımız kızı, Ala Safir'i."

"Güzel bebeğim." Beni sıkıca göğsüne bastırdığında buradan ayrılmak istemiyordum.

"Bahsettiğin efsane gerçekse? Yani benim ruhum başka bir şeyin içine hapsolmuşsa?"

"Eğer öyleyse onu özgür bırakmak ister miydin?"

Parmakları yüzümde dolaşırken dokunuşlarının beni rahatlattığını hissetmek güzeldi. "Senelerdir içten içe tutsak olduğumu hissediyordum. Her şeye ulaşabilirken bile bir şeyler hep eksikti. Eğer böyle bir şey gerçekten varsa özgür kalmasını isterdim, ben bunu daha fazla yaşamak istemiyorum."

Yeşil gözleri yüzümde dolaşırken bir cevap vermeden dudaklarıma kapandığında sıcacık öpücüğüne karşılık verdim. Timur, beni yatağa yatırarak üzerime eğilip yumuşacık öpücüğünü dakikalarca sürdürdü. Yüzüme dudaklarını bastırarak öpmediği nokta bırakmadı, ona dair her şey beni iyileştiriyordu.

"Alya Lydia," dediğinde gözlerimi açarak ona baktım. Elimi yanağına sararak güzel yüzünü ilk kez görmüşüm gibi inceledim. Beyaz teni, siyah arasına gri tutamların tutunduğu saçları, yeşil gözleri ve diğer özenle yerleştirilmiş parçalar... Her şeyiyle kusursuzdu.

"Çok güzelsin."

Konuşmasına izin vermeden konuştuğumda gülümseyerek bir kere daha dudaklarımdan öptü. "Çünkü sana bakıyorum."

"Ah kalbim!" Takılışımla gülümseyişi büyürken dirseğini yatağa bastırıp güç alarak alnını alnıma yasladı. "Çok romantiksin, Timur Ajax."

İlişkimize ikinci şansı verdiğimiz günden beri aramızdaki her şey daha güzeldi. Dile gelen sözler, dokunuşlar ve bakışlar. Timur ilk kez bana hiç olmadığı kadar açıktı ama aynı zamanda bunu bir tek sözleriyle değil hareketleriyle de yansıtıyordu. Gözleri sürekli üzerimde

beni izleyerek ilgisini belli ederken bazen bu kadar dikkatli izlemesi utandırıyordu. Gözlerini kapatsa yok olacakmışım gibi hissettiriyordu.

"Saat henüz çok erken, biraz daha uyumalısın."

"Sen?"

Tekrar kâbus görecek olmak korkusu beni gererken Timur saçlarımı okşayarak yatağın duvar kısmına yastığını koyarak sırtını yasladı. "Gel buraya bebeğim." Elini bacağının üzerine çarptığında kıvrılarak yorganın altında yanağımı bacağına yasladım. "Burada olacağım, sen biraz daha uyu." Timur'un sıcaklığına sığınarak gözlerimi kapatsam da uyku bir kere daha beni yakamdan tutup kendine çekmedi. Timur saçlarımı okşayarak rahatlamamı sağlarken ikimizden de çıt çıkmıyordu. İç çekişimle bakışlarının ağırlığının yüzüme düştüğünü hissettim. "Seninle ayrıyken bir şey öğrendim," dediğinde ona bakmadım ama elimi saçlarımda duran eline sarıp kendime çekerek avucunun içinden öptüm. "Ailemle ilgili." Şaşkınlıkla yerimde doğrulmak istesem de Timur bir kere daha saçlarımı okşadığında hareket etmedim. Kendini nasıl rahat hissediyorsa öyleyken anlatmasını istiyordum. "Babamın kim olduğunu öğrendim."

"Ajax-"

"Sadece anlatmama izin ver güzelim. Sana karşı kapalı bir kutu olmak istemiyorum ama bunu ne zaman anlatabilirim bilmiyordum."

"Zorunda değilsin, biliyorsun."

"Biliyorum." Üzerime eğilerek saçlarımdan öpüp geri çekildi. "Ayrıldığımızda Dalyan'a gittim ve bir süre orada kaldım. Oranın yerli halkından bir adamla tanıştım, restoranı vardı ve kim olduğumu söylediğimde beni tanıdı. Yüzündeki ifadeden anladım, annemi tanıyordu. Eskiden Yunanistan'dan bir turist gemisi Dalyan'a gelmiş, o zamanın gazetesinde haber de olmuş, şehir için önemli bir olaymış. O gemideki yolcuların listesinde annemin ismi vardı, Alya. Ediz'e babamı bulmak istediğimi söylediğimde benim için avukat ayarladı, bu bilgilere o avukat sayesinde ulaştım. Dalyan'ın gazete arşivine ulaştığında gazetede fotoğraflar vardı, yolcuların arasında annemin de olduğu bir fotoğraf vardı. Yolcular şehirdeki en büyük otellerden birinde kalmışlar, Erhanlı otelinde."

"Ne?" Şaşkınlıkla yerimde doğrulduğumda şok içinde Timur'a baktım. "Bu nasıl olur?"

"Annenin ailesinin ve Erhanlı ailesinin otelleri varmış, yolcular Erhanlı oteline yerleşmiş ve annemle o adam tanışmışlar."

"Baban-"

"Cengiz Han Erhanlı." Gerçek öyle şok ediciydi ki, ne söyleyeceğimi bilmiyordum. "Onunda haberi yokmuş, annem ondan da saklamış. O adam, annemle tanıştığında zaten evliymiş, Tibet varmış." Mide bulantısı boğazımı düğümlediğinde konuşamadım. "Annemle buna rağmen beraber olmuş ama sonra ayrılmaları gerekmiş ve annemin kalbini parçalamış."

Ayza'nın anlattığı hikâye kafamın içinde dönüp dururken ağlamak istiyordum.

"Annem bir süre Dalyan'da restoranı olan adamın misafir evinde yaşamış ve daha sonra Yunanistan'a geri dönmüş, hamile bir şekilde."

"Bundan başka birine bahsettin mi?"

"Cengiz Han'a mı?" diye sorduğunda onaylarcasına kafamı salladım. "Evet, perişan bir hâldeydi ama hiçbir şey o zamanda olanları geri alamaz, annemi de geri getiremez, bu yüzden ne hâlde olduğu umurumda değil."

"Annen neden kimseye söylememiş, böyle olmak zorunda değildi, biri bilseydi belki de böyle olmazdı."

"O dönemde annemin en yakın arkadaşı annenmiş," dediğinde şaşkınlıktan konuşamadım. "Çok yakın arkadaşlarmış, bilen bir tek Kayla Hanım."

"Ama annem seni gördü, tanımazlıktan mı geldi?"

"Annemin ne planladığını bilmiyorum ama aralarındaki sırrı kimseye söylememişler. Restoranın sahibi her şeye tanık olduğu için bilirken o bile kimseye söylememiş. Kimse Cengiz Han'a ulaşmamış, herkes annemi bundan kurtarmak istemiş."

"Annemle konuşmak ister misin? Başka bir şeyler biliyorsa anlatmalı."

"İstemiyorum," dediğinde bunu beklemiyordum. "Annemin verdiği karar, senelerce benden birçok şeyi saklaması... Ben artık bununla boğulmak istemiyorum. Senelerce bir bilinmezliğin içinde tek başıma yaşadım, şimdi de hiçbir şey öğrenmemiş gibi yaşamak istiyorum." Gözlerim yaşlarla dolduğunda ona yaklaşarak kollarımın arasına çekip sıkıca sarıldım.

"Ben buradayım, her zaman yanında olacağım."

"Biliyorum bebeğim." Kucağına oturtsa da bu sefer sığınan Timur'du. Sımsıkı sarılarak yüzünü boynuma gömüp sığınırken onu asla bırakmayacağımı biliyordum, bir daha birbirimizden ayrılmayacaktık. Geri çekilip bana bakarak, "Buradan gitmek ister misin?" diye sordu-

ğunda bunu beklemiyordum. "Sadece ikimiz buradan gidelim, her şeyi ardımızda bırakıp gidelim."

"Nereye?"

"Sen seç, nereye istersen gideriz. Seni buradan götürmeme izin ver."

Gitmeyi eskiden de aramızda konuşmuştuk ama öyle aniydi ki bir anda ortaya çıkmasını beklemediğim için şaşkındım. "Bilmiyorum, olabilir. Bence buna ihtiyacımız var."

Parmaklarının tersini yanağımda dolaştırarak, "İhtiyacımız var," dediğinde sesine yüklenen duygular boğazımı acıttı. "O zaman tekneyle açılırız." Timur nerelere gideceğimizden bahsedip bir zaman belirlerken benim de istediğim buradan uzaklaşmaktı. Sadece bu kadar hızlı gerçekleşmesini beklemiyordum. "Sanırım bu saatten sonra ikimiz de uyumayız, kahvaltı hazırlamamı ister misin?"

"Olur, yardım etmek istiyorum."

Gözleri ânında muzip parıltılarla parladı. "Görelim marifetini," dediğinde gözlerimi devirerek onu itip ayağa kalktım. Timur yatağı toparlarken adımlarımın yönünü banyosuna çevirdim.

Günler geçip giderken Timur'a karşı attığım adımla o da bir adım atmıştı ve şimdi ilgimiz bir kere daha birbirimizken her şey en başa dönmüştü. Biz ilk kez deniyormuş gibi davranıyorduk, en azından ben öyle hissediyordum. Tutku ve aşk, ikimizin de kalbini yakıp kül ediyordu ama bunun öncesinde farklılıklar vardı, artık ben daha özgürdüm, onu saklamak gibi bir derdim yoktu. Timur ise daha bilinçli adımlar atıyordu. Eve gönderilen çiçekler, akşam çıkılan yemekler ve baş başa geçirilen zaman bizi bir kere daha yakınlaştırırken hiç şüphesiz en sevdiğim nokta beraber çıktığımız akşam yemekleriydi. Nerissa'ya ilk kez gidecekmişiz gibi hazırlanmamı istediğinde onun için en güzel elbisemi giymiş, hazırlanmıştım. Timur arabasıyla beni evin önünden aldığında benim kadar şıktı, beraber Nerissa'ya gitmiş, ilk kez yemeğe çıkıyor gibi role girmiştik. Birbirimizle alakalı sıradan sorular sorarken eğlenmiş, ilk kez tanışıyormuş gibi davranmıştık. Restoran kapanana kadar sohbet edip küçük dokunuşlarla birbirimizi ödüllendirirken gece sonunda içten içe ona gitmek istesem de beni eve bırakmış, dudaklarıma sıcacık öpücüğünü kondurarak gitmişti. İkimiz için tuhaf ama güzeldi.

O akşamdan sonra her şey daha güzel ilerliyorken bu sabah öğrendiğim gerçeğin sarsıntısını üzerimizden nasıl atabiliriz, Timur bu gerçekle nasıl devam edebilir bilmiyordum. Babasına karşı içinde büyüttüğü bir öfke vardı ve o adam onu evlat edinen adamdı. Ellerimi lavabo tez-

gâhına yaslayarak öne eğilip gözlerimi kapattım. Kader bize nasıl bir oyun oynuyor bilmiyordum ama ilerlediğimiz yollarda bu kadar çok zorluk olması adaletsizce geliyordu. Mutluluğa bir adım atmışken bu öğrendiğimizin Timur'un mutluluğunu çalmasını istemiyordum, onun mutlu olmasını istiyordum. Musluğu açarak ellerime soğuk suyu çarpıp yüzümü yıkarken aynı zamanda içimi sıkan düşüncelerden kurtulmaya çalıştım.

Şubat ayına ulaşarak Sevgililer Günü'ne adım adım yaklaşmıştık. Hiçbirimiz bugünü göz kamaştıran bir abartıyla kutlamazdık ama bu sene bir farklılık gerçekleşecekti. Giray, Akın'a evlenme teklifi edeceğini günler önceden söylediğinde, Kelebek'le çığlıklara boğularak gözyaşlarımızı akıtırken çocuklar delirmişiz gibi bakmıştı. Hemen bugüne özel plan yapmaya başlamıştık, biz baş başa güzel bir yemekle gecenin ilerlemesini istesek de Giray, heyecandan bayılabileceğini söylemişti. Arkadaş grubuyla yenilen yemek Akın'ın dikkatini çekmezdi, yemekten önce Giray teklif edecek ve kutlama yemeğine geçecektik. Bu onlar için daha güzel ve özel olacaktı. Akın, minik tatillerinden dönen ailesinin yanından akşam Giray'ın orman evine gelecekti ve hepimiz orada toplanacaktık.

İçeri geçtiğimde Timur'u mutfakta görmemle gülümsedim. Onu mutfaktayken izlemeyi seviyordum. Yanına ulaşıp parmak uçlarımda yükselerek boynundan öptüğümde gülümsedi. "Şehirden gideceğimizi çocuklara bu akşam söyleyelim," dediğimde itiraz etmedi. Buzdolabından aldığım kahvaltılıkları ada tezgâha bırakırken kafamın içinde bir plan yapmaya çalışıyordum. "Hepsi buna çok şaşıracak ilk kez şehirden çıkacağım." Timur'un sırtı bir an için kaskatı kesilirken hareket etmedi. Onu şaşkınla izlerken bana omzunun üzerinden baktığında yüzündeki gülümsenin zoraki olduğunu anlayabiliyordum. "Bir sorun mu var?"

"Sadece şehirden hiç çıkmadığını unutmuştum."

"Bazen bana da tuhaf geliyor ama hiç istememiştim," dedim. "Bilmiyorum, aslında bu şehri terk etmek nedense beni korkutuyor, düşüncesi bile kendimi kötü hissettiriyor."

"Çünkü senelerdir buraya hapistin." Bana arkası dönüp bir şekilde konuşurken sesindeki öfkeyi hissettim. "Şimdi ben yanında olacağım. Seni buradan götüreceğim."

"Bir başkası olsaydı bu kadar çabuk kabul etmezdim ama seninle gitmeyi istiyorum." Yanına ulaşıp kollarımı beline dolayarak yanağımı sırtına yasladım. "Bu ikimiz için de iyi olacak."

Timur eksikleri tamamladığında karşılıklı oturduk, bir süre sessiz kalıp tabağımızdakilerle ilgilensek de bu sessizlik Timur'un konuşmasıyla bölündü.

"Hiç Sevgililer Günü'nde özel bir şey istemedin mi? Güller ve balonlar?"

Yüzümü buruşturarak, "Çok klişe," dedim. "Baş başa akşam yemeği ya da beraber geçirilen sıradan bir zaman daha anlamlı, abartıyı herkes sevdiğimi sansa da böyle durumlarda sevmiyorum, çocukça geliyor."

"O zaman iyi ki Kerem'i dinlememişim," dediğinde kahkaha attım. Kerem tam olarak bunları yapıyordu. "Balonları görsen sanırım kalpten giderdin."

"Kahkahalara boğulurdum." Düşüncesi gülmemi sağladığında Timur da gülümsüyordu. "Ama yemek yapma olayına hayır demem."

"Yaptığım hiçbir yemeğe hayır demiyorsun," diyerek göğsünü kibirle şişirirken gözlerimi devirdim.

"Tamam, bu konuda en harika sensin, itiraz etmeyeceğim."

"Öyleyim."

"Sus."

"Ama öyleyim. Yakışıklıyım da."

"Şimdi ne alaka?"

"Çünkü yakışıklıyım."

Kaşlarımı çatışımla bir kere daha güldüğünde karşılık vermedim. Evet, bu konuda kimse eline su dökemezdi, özellikle de ben asla dökemezdim. Onda kaldığım başka bir gecenin sabahı sevdiği için mantarlı omlet yapmaya çalışmıştım, yaptığımı sanmıştım ama öyle olmamıştı. Timur'un zorlukla yutmaya çalıştığını fark ettiğimde pes etmiştim, mantarlar çiğ kalmıştı.

Yanımda tezgâhın üzerinde duran telefonumun ekranı açıldığında gruptan gelen bildirimle etiketlendiğim konuşmayı açtım. Çocuklar akşam hakkında konuşurlarken cevap vermediğim için beni de etiketlemişlerdi. Kaç gibi geleceğimizi yazarak konuşmadan çıktım. Instagram hesabıma girdiğimde akışıma düşen fotoğraflara bakarken birkaç dakika önce paylaşılan fotoğrafı fark ettim. İki gün önce takip ettiğim dövme tasarımcısının paylaştığı işiydi.

"Bir süredir dövme yaptırmayı düşünüyorum," dediğimde Timur şaşkınlıkla bana baktı. "Birkaç tane."

"Dövme istiyorsun, hem de birkaç tane?"

"Evet, hatta ne olacaklarına karar verdim." Çizip telefonuma kaydettiğim görselleri açarak ekranı Timur'a çevirdim.

"Dört tane?" Onaylarcasına kafamı salladığımda şaşkınlığı komikti. "Üç tanesi küçük, o yüzden çabuk bitecektir ama dördüncüsünde emin misin?"

"Evet, senin dövmenin benzerini istiyordum." Bu sefer telefonumdan şehirde bulunan dövme stüdyosunun Instagram hesabını açıp telefonumu Timur'a uzattım. "Biraz araştırdım, burada zaten çok seçenek yok ve en iyisi de bu hesap, bir süre önce konuşmuştum, gelmeden önce arayıp müsait zamanlarını öğrenmem gerekiyor."

"Ne zaman yaptıracaksın?"

Omuz silkerek, "Bilmiyorum," dedim. "Bugün olabilir, akşama kadar vaktim var."

"Beraber gidelim."

Dövme stüdyosunu arayarak randevu ayarladığımızda bugün müsait olmaları sevindirmişti. Timur duşa girdiğinde kahvaltı masasını toplayarak hazırlanmaya başladım. Evden beraber çıktığımızda dışarıdaki kötü havanın dinmesi rahatlatmıştı. Kışın bu kadar sert geçmesi insanı huzursuz hissettiriyordu. Şehrin merkezinde bulunan yere ulaştığımızda Timur'un arabayı park edişiyle dışarı çıktık. Stüdyo, apartman dairesinin en üst katındaydı. Telefonda konuştuğumuz dövme sanatçısıyla tanışarak içeri yöneldik. Dairenin içi stüdyoya çevrilmişti, üç odalı görünen dairenin iki kapısı kapalıydı ve oradan gelen müzikle konuşma seslerini duyuyordum. Biz diğer boş odaya geçtiğimizde çantamı çift kişilik koltuğun üzerine bıraktım.

Zaman bana büyük konuşmalarımın hepsini tek tek yutturmuştu.

Dövmeli, yeşil gözlü erkeklerden hoşlanmam demiştim, kader bana şimdi kahkaha atıyor olmalıydı.

Ve şimdi onun için dövme yaptırmıştım. Onda olduğu gibi artık bende de birkaç tane dövme vardı. İlki sağ elimin işaret parmağının üzerindeki A harfiydi. Alya ve Ajax'ı temsil ediyordu. İkincisi kaburgamın sağ tarafındaki yazıydı. El yazısıyla *'luceo non uro'* yazıyordu ve anlamı *'parlarım ama yanmam'* demekti. Üçüncüsü, benim için en önemlisi ise Timur'la yine ortaktı. O, benden habersiz çizimimi koluna dövme yaptırmıştı, ben de bu sefer o dövmesine eş, sinek valesinin içinde gül olan bir tasarım çizmiştim. Timur'un dövmesiyle aynı yerdeydi. Dördüncüsü sağ bileğimin iç kısmında, sol tarafa doğru küçük bir kırmızı gül çizimi vardı, içi doldurulmamıştı, sadece çizgi şeklindeydi. Çocuk-

lar gördüklerinde kalpten gideceklerdi ama en çok Timur'un tepkisini izlemek güzeldi. Gözleri sık sık büyülenircesine yüzümde dolaşmıştı.

Stüdyodan çıktığımızda hava kararmaya başlamıştı ve çok zamanımız yoktu. Beraber bizim eve geçtiğimizde evde kimseyi bulamamıştık. Kelebek çoktan Ediz'le buluşmuş olmalıydı, annem ise belki erkek arkadaşıyla belki de şirketteydi. Giyinme odamda hızlıca kıyafetlerimi değiştirip makyaj yaparak Giray'ın ailesinin orman evine ulaşmak için evden çıktığımızda çocukların planına geç kalmak istemiyordum.

Ucu ucuna eve ulaştığımızda Akın'dan önce gelmemiz rahatlatmıştı. Üzerimde askılı elbisem vardı ve koyu renk kabanımı çıkarışımla herkes dövmelerimi gördüğünde şok geçirmelerini görmek eğlenceliydi.

"Aşk insana neler yaptırıyor." Kerem keyifle dövmelerimi inceleyip sırıttı. "Sen şimdi aşkından Timur'a evlenme teklifi de edersin."

"İstersem ederim, sana ne?"

Çıkışmamla daha çok keyiflenirken sataşacak noktayı bulmuştu. Giray, Akın'ın birazdan geleceğini söylerken parmak uçlarımda sekerek yanına ulaşıp yüzünü ellerimin arasına aldım. Beyaz tenini saran yanakları heyecandan kızarmış, güzel gözleri korkuyla irileşmişti. "Her şey harika olacak." Yanaklarını okşayarak ellerimi gömleğinin yakalarına getirip düzelttim. "Evet diyecek."

"Biliyorum ama yine de kalbim duracak gibi, çıkma teklifi ederken bu kadar heyecanlanmamıştım."

Tatlılığıyla eriyerek sımsıkı sarıldığımda zil sesiyle ikimiz de irkildik. Giray'ın yüzü kül rengine dönerken heyecandan bayılmaması için dua ediyordum. Kelebek, koşar adımlarla gidip kapıyı açtığında hepimiz normal davranmaya çalışıyorduk. Akın, soğuk havaya söylenerek içeri girdiğinde ben araya girip, konuşarak sohbet başlatıp Giray'ı da içine çektim. Yemekten önce beraber oturup zaman geçirerek sohbet ederken her zaman olduğumuz gibiydik.

"Eee, yazın nereye tatile gidiyoruz?"

Yaz mevsiminin gelmesini şimdiden dört gözle bekleyen Kerem konuştuğunda herkes bir yer önerirken sırtımı Timur'un göğsüne yaslamamla kolunu belime sardı. "Sizi bilmem ama biz Timur'la yakında şehirden ayrılıyoruz. Beraber tatil yapacağız." Konuşmam bomba gibi salonun ortasına düştüğünde hepsi şaşkınlıkla bana bakarken bu tepkileri eğlendirmişti.

"İşte şimdi dünyanın sonunun geldiğine inanabilirim." Kerem şapşalca ellerini yanaklarına koymuş bana bakıyordu. "Ben Deniz'le evlenmeden gelmesin ama biraz erteleyebilir misin?"

Deniz gülerek ona sokulurken, "Tabii senin için tarihi ileri sarabilirim," diye dalga geçtim. "Hepinizin bir planı var, ben de söyledim, bir süre buradan uzaklaşmak ikimize de iyi gelecek."

"Sonunda hanımefendinin ayağı başka toprağa dokunacak." Kelebek, keyifle konuşarak arkasına yaslandı. "Mutluluk gözyaşları dökeceğim."

Kararlaştırdığımız tarih bir hafta sonrasını içeriyordu. İkimizin planından, nerelere gideceğimizden bahsederken çocuklarla konuştukça fikrin heyecanına kapılmıştım. Timur'la baş başa seneler geçirebilirdim.

"Günün anlam ve önemi için kim konuşma yapacak?"

Ediz planlanan adımı attığında Akın gözlerini devirerek ellerini iki yana sallarken herkes konuştuğumuz gibi bu görevden bahanelerle kaçtı, okların ucu Giray'a çevrildiğinde yay gibi gergindi, biraz daha konuşmaya başlamazsa ve bu durum sürerse Akın kesin anlardı.

"Video kayıtları başlasın." Giray laf atıp gülerek ayağa kalktığında elleri pantolonunun ceplerinde gergin bir şekilde şömineye yaklaştı ve bizi karşısına aldı. "Siz aşkı nasıl tanımlarsınız bilmiyorum ama benim için direniş ve nefes almak demek. Klasik, insanı artık zehirleyen toksik düşüncelerden bahsetmeyeceğim, sadece kendimi fark edip tanıyarak dünyaya ikinci kez gözlerimi açtığımda gördüğüm tek kişi Akın'dı. O, benim hayatımın aşkı, her insanın okuduğu, denk geldiği kitaplardaki o masalsı duyguları tattıran kalbim." Yanağıma akan gözyaşını silerken Akın dolu dolu gözleriyle ayağa kalkıp sevgilisine ilerledi. "Tanrı'nın varlığına bütün kalbimle inanıyorum ve senin dramatik diye dile getirdiğin şekilde her gün yanımda olduğun için ona şükrediyorum." Akın, onu sarmak istediğinde gülümseyerek bir adım geri çekilip elini pantolonunun cebine atarak günler önce beraber seçtiğimiz yüzükleri taşıyan kutuyu çıkarttı. "Seni bilmeden bambaşka bir hayata gözlerimi açsam, biliyorum ki kalbim yine doğru yolundan şaşmadan seni bulur. Sen, bu adaletsiz dünyada bana nefes aldıran ve adaletsizliğe direnmemi sağlayan en güzel şeysin. Kalbim senin ve biliyorum, kalbin benim." Kutuyu açarak içindeki yüzükleri göz önüne çıkarttığında Akın gözyaşları içinde ona bakıyordu. "Bir aile kurmak için belki erken ama romantik bir adım atmak için hiç geç değil."

"Çok şapşalsın." Akın, gözyaşlarını silerek gülümsedi. "Bugün için kırk takla atarken seni izlemek o kadar eğlenceliydi ki!"

"Fark ettin mi?"

"Tabii ki! Sen benim kalbimin diğer yarısısın, nasıl anlamam? Telaşını izlemek çok tatlıydı." Elini sevgilisinin yanağına sarıp okşarken nefesimi tutmuş onları izliyordum. "Evet cevabından başka bir şey söyleyemem, bu bir başka hayatta da tekrarlansa cevabım yine evet olur."

Alkış seslerimiz duyulurken Giray şık evlilik yüzüğünü taktığında belime sarılan kollarla bakışlarım Timur'a döndü. Dudaklarını nazikçe yanağımı ıslatan gözyaşıma bastırarak onu dağıttı. Mutlulukla akan gözyaşım dudaklarını ıslattı, gülümsediğimde bu sefer şakağımdan öperek sıkıca sarıldı.

Birçok fotoğraf çekilip yemek masasına geçtiğimizde düğünlerinden konuşmaya başladık. Ediz onlardan önce evlenirlerse savaş çıkaracağından bahsederken Akın'la zıtlaşmalarını izlemek keyifliydi. İlkbaharla birlikte Devin'de, kendi aramızda küçük bir kutlama yapacaktık ama Akın ve Giray yurt dışında evleneceklerdi. Şimdiden gelecekleri için çok güzel plan yaparlarken bir köşede dinleyiciydim, arkadaşlarımın hepsinin çok mutlu olacağını biliyordum.

Önümdeki kadehte bulunan şarabı içerek arkadaşlarımla sohbet ederken sol elimi saran sıcaklıkla bakışlarım Timur'a döndü. Kerem'le Ediz'in sağdıcı olma konusunda tartışıyorlardı, Timur'un bilerek Kerem'e sataştığını biliyordum, onun için sorun değildi ama eğleniyordu. Elimi alışkanlıkla avucunun içine almış, parmaklarıyla okşarken parmaklarının avuç içlerimdeki çizgileri okşamasını izledim. Yolunu çiziyormuş gibi küçük dokunuşlar bırakırken teninden tenime geçen sıcaklık olağanüstüydü. Kimsenin böyle yoğun, koşulsuz bir duyguya esir olacağını sanmıyordum, ona karşı her şey fazla ve nefes kesiciydi.

Bir ara Timur sigara içmek için dışarı çıkıp dakikalar geçmesine rağmen dönmediğinde çocukların yanından ayrıldım. Koltukların birinde duran şallardan birini etrafıma sararak dışarı çıkıp sevgilimin yanına ulaştım. Kollarının arasına girip sarılarak şalı ikimize doladığımda yanağımı göğsüne yasladım.

"Benden beş dakika ayrı kalamıyorsun."

"Sen sanki farklısın," dediğimde gülümsedi. "Arkadaşlarımın hepsi tek tek evleniyor ve bu duruma sanırım alışamayacağım, çok tuhaf."

"Senin böyle bir düşüncen var mı?" Geri çekilerek ona baktım. "Evlenmek istiyor muydun?"

"Bilmiyorum, sanırım iyi bir aday çıkarsa neden olmasın."

Şımarıkça omuz silktiğimde elini saçlarıma sarıp okşayarak boynuma kaydırdı, gözleri de elini takip ediyordu. "Benimle bir aile kurmak ister miydin?" Böyle bir soruyu beklemediğim için donup kaldığımda tepkim onu eğlendirdi. "Evlenme teklifi etmiyorum, sadece soruyorum."

Gözlerim sinirle kısılırken, "Hayır," dediğimde bozulmasını görmek eğlenceliydi. "Neden seninle evleneceğim?"

"Yalancı." Parmaklarını çeneme sarıp yüzüme eğildiğinde geri çekilmek istesem de izin vermedi. "Benimle evlenmek isterdin."

"Bununla böbürlenirsen seni mahvederim."

"Utandın mı?" Eline vurup kendimden uzaklaştırmak istesem de geri çekilmedi. "Çok güzelsin."

"Keşke senin için de aynı şeyi söyleyebilsem, gıcık."

Öpmek için yüzüme eğilmesiyle ondan kurtulmaya çalıştım, kahkaha atmaya başladığında beni daha çok utandırıp sinirlendiriyordu. Yumruklarımı göğsüne çarparak zorlukla ondan kurtulduğumda kahkahaları bahçede yankılanıyordu.

"Sen!" diye çemkirdiğimde sesim sinirden titriyordu. "Beni delirtiyorsun, Timur Ajax!"

"Gel buraya bebeğim." Geri çekilmek istesem de kolunu belime sararak başımın üzerinden öptü. "Sana bayılıyorum."

"Biliyorum." Göğsüne sığınarak homurdandığımda bir kere daha kahkaha attı. "İçeri geçelim, üşüdüm."

"Ya da kaçıyorsundur."

Onu göğsünden iterek kaçarcasına içeri geçtiğimde beni takip etti. Çocukların arasına karışıp şömineye yakın bir yere oturdum. Konu dönüp dolaşıp benim dövmelerime ve tatil planımıza geldiğinde onlar kadar ben de şaşkındım, birkaç ay içinde o kadar çok şey olmuştu ki zaman belki de hiç bu kadar hızlı akmamış, hayatımız değişmemişti. Devin'i terk etme düşüncesi dile geldikçe içimdeki heyecanın yanına korku da ekleniyordu. Timur'a belli etmek istemiyordum ama bir yanım heyecanımın yanında huzursuzdu. İlk kez şehri terk edecektim ve düşüncesi bile zaman zaman beni korkuturken şimdi bunu gerçekleştirecektim.

Toplu fotoğraf çekilme fikriyle Akın kamerayı herkesi alabileceği noktaya yerleştirerek ayarladı. Uzun, çift kişilik koltuğa geçtik. Akın ve Giray yanıma oturmak için Kelebek'i uzaklaştırmaya çalışırlarken kavgaya tutuşmalarıyla yerimden kalktım. Akın ve Giray'ı yan yana oturtarak kucaklarına yerleşip kollarımı ikisinin omuzlarına sardım.

Erkekler arkamızda dururken birkaç saniye sonra deklanşör sesini duydum. Birbirinden komik pozlar verirken içlerinden bir tanesini istemiştim. Çalışma masamda hiç fotoğraf yoktu ve çerçeveyle koyabilirdim.

Orman evinden ayrılıp eve geçtiğimizde saat gece yarısını geçmişti. Eve ulaştığımızda beraber yatağa girip birbirimize sarılırken dışarıda kopan fırtınayı umursamadım, görebileceğim kötü kâbusları düşünmedim. Sadece Timur'un göğsüne başımı yaslayıp bizi düşündüm, geleceğimizi hayal ederek uykuya daldım.

Tanrı insanoğluna mutlu olması için güzel giden günler, iyi sebepler verirken kıskançlıkla yanıp tutuşan şeytan, kötülüğü o mutlulukların önüne geçirmeye çalışıyordu. Günler mutluluk ve heyecanla geçiyorken diliyordum ki bu mutluluğumuz bozulmasındı. Annemi çalışma odasında yakaladığım bir an Timur'un babasıyla ilgili gerçeği bildiğimizi söylediğimde şaşırmış, üzülmüştü. Ona bunu sakladığı için çok kızmıştım, günler sonra evde sesimiz yükselmiş, kavga etmiştik. Ne olursa olsun böyle bir şeyi saklamaması gerektiğini düşünüyordum, annem ise arkadaşına verdiği sözü tutmuş ve kendince Timur'u korumuştu. Cengiz Han'ın babası olduğunu öğrenmesini ne Roseanna ne de annem istemişti. İkisi de bu gerçeğin Timur'u mahvedeceğini biliyorlardı. Haklıydılar da.

Timur'la belki de aramızda artık sır olmadığı için onu açık bir kitap gibi okuyabiliyordum. İyi olduğunu söylese de değildi, bir şeyler onu üzüyor, endişelendiriyordu. Bu yüzden bir haftanın çok hızlı geçmesini ve buradan uzaklaşmamızı dilemiştim. Anneme tatilimizden bahsettiğimde itiraz etmeyeceğini biliyordum, o da uzaklaşmamı istemişti. Günler alışveriş yapıp, hazırlanarak ve sık sık uzun süre görüşemeyeceğimiz için arkadaşlarımla zaman geçirmemizle geçip gitmişti.

Akşam çocuklarla son kez buluşmuş, beraber Nerissa'da yemek yiyerek vakit geçirmiştik. Sabaha karşı yanlarından ayrıldığımızda Timur'un evinden bavullarımızı almıştık. Birazdan Devin'den tekneyle ayrılarak Levan'a geçecek, bir süre orada kalacaktık.

İkimizin de ruh hâli kötüydü ama iyi olacağımıza inanıyordum. Mutsuz değildim, sadece huzursuz ve endişeliydim. Bu şehirden çıktığım anda başıma bir sürü kötülük gelecekmiş gibi hissediyordum ve bu beni korkutuyordu.

Tekne hareket ettikten dakikalar sonra belime sarılan kollarla sırtımı arkamda duran Timur'un göğsüne yasladım. Teknesi denizi aşarak ilerlerken hız kazandıkça rüzgâr artıyor, saçlarımı dağıtıyordu. Kollarını etrafıma sıkıca sarmış, beni göğsüne hapsetmişken hiçbir şey sorun değil sanırdım. Üşüyen ellerimi belimde duran ellerine sardığımda parmaklarım parmaklarının arasından geçti, birbirine düğümlendi.

"Güzel bebeğim." Timur, beni kolları arasında döndürerek kendine çektiğinde bakışları yüzümdeydi. "Endişelenme."

"Sadece kendimi huzursuz hissediyorum."

"Yanındayım." Dağılan saçlarımı geriye iterek avucunu yanağıma sardı. "Hep yanında olacağım."

"Biliyorum." Yanağımı okşayan eline tutunarak gülümseye çalıştım.

Timur yüzünü boynuma gömerek kokumu içine çekti. "Kokunu ilk aldığımda bunun benim için bir şaka olduğunu düşünmüştüm," dedi. "Annem de gül kokardı ve onun kokusuna alışmıştım, sonra seninle tanıştım." Rüzgârla dağılan saçlarımı nazikçe bir araya toplarken gözleri okşarcasına yüzümde dolaşıyordu. "Annem beni terk etti ama Tanrı, beni seninle karşılaştırdı."

Ona duyduğum aşk, göğsüme artık sığmıyordu. "Bu delilik," diye fısıldadım. "Seni bu kadar çok sevmem delilik, artık aşkım göğsüme sığmıyor." Gözleri gülümseyişiyle kısılırken elimi ensesine sarıp kendime çektim. "Biz deliyiz."

"Bir sene önce seninle göz göze geldiğimde bir şeyler hissettim, bunu nasıl kelimelere dökebilirim bilmiyorum ama hissettim, Bal. Senin cehennem, araf ve cenneti gezerek aradığım o kadın olduğunu anladım." Soğuk elini yanağıma sararak okşadı. "Kolay bir hayatım olmadı, ben yeraltından çıkıp gelerek sana kavuştuysam, bugünden sonra sadece sana ait olmak istiyorum."

Dudaklarım sözlerinin ağırlığıyla titrerken, "Timur," diye fısıldadım. "Kalbin benim, kalbim senin, biliyorsun."

"Benim bir ailem yok, eksikliğini her zaman hissetmiyordum," dediğinde boğazıma kocaman bir yumru oturdu. "Ama senin eksikliğin her an göğsümü yaktı. Sana âşık olduğumu kabul ettiğimde, peşinde sürüklenen ruh olmak beni incitmedi." Timur alnını alnıma yaslarken heyecanlı, sert nefesleri dudaklarından taşıyordu. *"Çünkü ben, gül ağacı bütün kış kurumuş ve yabanileşmiş görünürken sonradan tepesinde gül bittiğini gördüm. Geminin, denizde başlangıçta dosdoğru ve hızla*

*yol aldıktan sonra tam limana gireceği sırada battığını da gördüm.'"** Gözlerimin içine bakarak sıcacık sesinden akan alıntıyı duyururken üzerindeki kalın ceketinin cebinden kare, küçük bir kutu çıkararak tek dizinin üzerine eğildiğinde donup kaldım. "Ben senelerce yeraltında ruhunu, benliğini arayan Dante'ydim, beni esaretimden kurtaran sen oldun. Seni buldum, Beatrice. İzin verirsen ruhumu ruhunla mühürlemek istiyorum."

Gözlerim parmaklarının arasındaki ucu kırmızı gül şeklinde olan yüzüğe kayarken şaşkınlığımı üzerimden atamıyordum. "Ajax, bu-"

"Çok mu ileri gittim bilmiyorum ama niyetim, ciddi olduğumu göstermek. Benimle evlenmek istemezsen anlarım. Ben ruhumu ruhuna sözlemek istiyorum, güzelim. Sana bağlılığımı göstermek istiyorum."

Dudaklarından çıkanlar ters taklalar atan kalbimi sararken gözlerim dolu dolu gülümsedim. Timur hevesle, umutla gözlerimin içine bakarken, "Ruhum ruhuna mühürlensin, Dante," diyerek gülümsedim. "Evet, kabul ediyorum."

Yüzüne kocaman gülümsemesi yansırken doğrularak elimi kavrayıp yüzüğü nazikçe parmağıma taktı. Cebinden çıkardığı diğer zarif, üzerinde gül deseni çizilmiş alyansı uzattığında parmağına takışımla gülümsedi. "Ruhum ruhuna mühürlendi, Beatrice. Artık ruhun sadece bana hapis."

Parmak uçlarımda yükselerek dudaklarına kapandığımda etrafıma sarılan kollar beni öyle sıkıca sardı ki, sert göğsüne yaslanarak onunla bir bütün olurken sanki birinin beni ondan koparmasından korkuyordu. Nefes alabilmem için geri çekildiğinde yeşil gözlerindeki duyguların yoğunluğu kalbimi sıkıştırdı.

Hava yağışlı olmadığı için teknenin ön tarafındaki oturma alanına geçerek yumuşak koltuğun üzerine yerleştiğimizde Timur, beni bacaklarının arasına oturtarak kalın battaniyeyi etrafımıza sardı. Göğsüne yaslanarak kıvrılıp yanağımı omzuna yasladım. İkimizin arasındaki oluşan sessizlik benim için gerginliktendi ve Timur bunu hissederek beni daha sıkı sarıp saçlarımı okşarken, kollarının arasından bir saniye ayrılmak istemiyordum. Kafamı geriye yatırarak ona baktığımda dalgın bakışlarının denizde dolaştığını fark ettim.

"Bilmediğim bir sorun yok değil mi?"

---

* İlahi Komedya - Cennet, Dante Alighieri

Bakışları yüzüme düştüğünde yeşil gözleri gözlerime tutundu. "Kendini yorgun hissediyor musun?" diye sordu. "Üşüdüysen içeri geçebiliriz."

Göğsüne biraz daha sokularak, "Böyle çok rahatım," dedim. "Sen?"

"Sen kollarımın arasındayken her şey daha güzel." Yüzüme eğilerek alnımdan öptüğünde gözlerimi yumdum. "Bazen o gün yeni yıl partisine katılmasaydım ne olurdu diye düşünüyorum. Devin'e gelmeseydim, tanışmasaydık..."

"Kerem'le evlenirdim," dediğimde etrafımı saran kolları gerildi. "Planımızı bozmazdım çünkü sen olmasaydın ben kendimi bulamazdım, kayıp yaşardım. Sen?"

İç çekerek elini saçlarımda dolaştırmaya başladı. "Kaybolmuş bir şekilde devam ederdim." Timur bir kere daha bakışlarını denize çevirse de ben gözlerimi yüzünden çekmedim. "Eksik bir şekilde hayatıma devam ederdim. Eğer Devin'e gelmeseydim, tamamlanmanın ne olduğunu bilemezdim. Devin'e adım attığımda uzun süreli kalmayı bile düşünmüyordum ama sen güzel bebeğim, sen beni kendine öyle bir çektin ki kaçmak dışında gitmeyi hiç düşünemedim. Kaçtığımda bile dönüp dolaşıp yine sana geldim, hep sana geldim. Sen, benim yuvam oldun."

"Ajax." İsmini iç çekerek mırıldanırken yerimde doğrularak çenesinden öptüm. "Seni seviyorum."

Gözleri bana döndüğünde yeşillerini saran sevgi parıltısını görmek kalbimi sıkıştırıyordu. Elini yanağıma sarıp okşayarak yüzüme eğildiğinde dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Sana âşığım, Beatrice. Sadece sana ve ömrümün sonuna kadar. Söz veriyorum."

"Söz veriyorum."

Alnını alnıma bastırarak gözlerini yumarken onu sıkıca sardım. Sessizliğin içinde bir süre daha yolculuk yaptığımızda ne zaman Levan'a ulaşacağımızı bilmiyordum. Timur'un kolları arasında denizin üzerinde ilerlerken yorgunluk yavaş yavaş vücuduma sızıp beni güçsüz düşürdü, gözlerimi her ne kadar açık tutmaya çalışsam da başarılı olamayacağımın farkındaydım ama uykuya yenik düşerek bir başka kâbus görme düşüncesi de beni korkutuyordu.

"Çok küçükken kimsesizliğin sadece babamın olmamasıyla hissettiğimi sanırdım. Çok uzun bir süre böyle düşündüm. Onun eksikliğinin hissi hiçbir zaman yakamı bırakmayacak sanıyordum. Timur Ajax'ın güzeller güzeli annesi, sevgilisinin ise gül güzeli Roseanna yarım, onun biricik güzel oğlu da babasız kalmıştı. Doğduğum anda bir kanadım

kırık büyümüştüm ama en kötüsü annemi kaybettiğim zamandı. Annem, bana veda etmeden kendini denizin derinliklerine bırakırken diğer kanadımı kırmıştı. Beni sanki çok büyükmüşüm, her zorlukla başa çıkabilirmişim gibi yalnız bırakıp gitmişti ama iki kanadım da kırılmışken ne yapabilirdim? Kafamın içinden geçen ihtimaller o kadar azdı ki, bir süre kendimi kaybettiğimi bile fark etmemiştim. İnsanlar benim için endişeleniyordu ama ben kendim için endişelenemiyordum. Sadece nefes alıp veriyordum ve böyle bir yere gitmeyeceğini de içten içe biliyordum."

"Yanında olmak isterdim, keşke o zaman seni tanıyabilseydim."

Saçlarımı okşayan elinin hareketi titreyerek yavaşlarken elini tutup avuç içinden öptüm. Üzerime sinen ağırlık Timur konuştukça dağılıyor, ona tutunabiliyordum. "Çok uzun bir süre hiçbir şey düşünmeden çalıştım, acımı görmezden geldim. Bir insan kendine acısını yaşamaya izin vermeden oyalandığında kendini meşgul ettiğini, hiçbir şey hissetmediğini sanıyor ama bazen öyle küçük bir boşlukta dağılıyorsun ki parçaların çok zor toparlanıyor. Ben kendi parçalarımı toplayarak tekrar ayağa kalkarken Devin'e geldim. O gece başka biri de olabilirdi ama sen Beatrice, benim kaderimde yazılı olan tek isimdin. Senin benden alacağın bir kalp, öğreteceğin bir kader ve yaşatacağın güzel günler vardı. Hepsi için minnettarım."

"Çok daha güzelleri olacak."

"Çok daha güzelleri olmalıydı," dediğinde gözlerimi açıp ona bakmak istedim ama sanki gücüm vücudumdan çekiliyordu. "Böyle olmamalıydı. Sen Alya, çok daha güzel bir hayat yaşamalıydın. Bu bizim lanetimiz ve bunu hak etmiyoruz."

"Ajax."

İsmi fısıltı gibi dudaklarımdan döküldüğünde Timur dudaklarımdan öperek ismini dudaklarıma mühürledi. "Seni bu kadar geç bulup, çok erken kaybediyorum. Seni Beatice, bir anda buldum ve bir ömür yanımda isterken kaybediyorum."

Sözleri kalbimi acıtıyordu. Konuşabilseydim, buradayım, bir yere gitmiyorum demek istiyordum ama uyku öyle derinden sarmıştı ki yapamıyordum.

Göz kapaklarımın kapanışıyla karanlığa gömülürken o karanlığın içinde hareket eden görüntülerin sesleri ilk önce zihnime sızdı. Sesler arttıkça görüntüler netleşirken sanki bir film şeridi hafızamın içinden geçip gidiyordu. Günler geriye sardı ve ben Rima ceylanını ilk kez

gördüğüm âna çekildim. Oniks rengi gözleri sessizce bana bakarken ilk karşılaşmamıza rağmen bu sefer arabadan çıktım, ona ulaştım. Beni götürdüğü yere onu takip ederek ulaştım. Ormana adım attığımız anda sesler netleşti, görüntü değişti. Lavinia'ya dönerek Ala Safir'le ilk tanıştığım âna gittim. Elimi sıkarak gözlerimin içine bakarken yeşil gözleri beni içine çekti, kendi ormanına hapsetti. Bir girdabın içinde çırpınırken bu sefer hafızama sızan görüntü bana ait değildi, ben uzaktan izliyordum. Ala Safir, o ceylanın önünde dizlerinin üzerine çökmüş, gözyaşları döküyordu. Şaşkınlık bıçağını nefes boruma yaslarken görüntü bir kere daha değişti, bu sefer bana ormanları anımsatan gözler Timur'a aitti. Elindeki beyaz gülü uzatırken parmağımdan sızan kan yaprağa damlamış, beyazı lanetlemişti. Görüntüler sık sık değişirken ismimi kısa süre önce sesini hafızama kazıdığım kişiden duyuyordum.

"Hiçbir şeyden haberi yok," dedi. "Kim olduğunu bilmiyor."

"Buna karışamazsın, Ala. Senin yapabileceğin bir şey yok."

"Ama bu onun sonu."

"Hayır." Karşıdaki ses öyle netti ki, cevabın kesinlikle hayır olduğuna inandım. "Bu onun başlangıcı."

"Biraz daha benimle kal bebeğim." Timur'un sesi beni kendime getirirken gözlerim bir an için açılıp sevgilimin etrafı kızaran gözleriyle buluştu. "Ben kendi ruhumu kaybetmiş bir şekilde sana ulaşırken senin eksik olduğunu çok geç fark ettim. Ben, seni bularak tamamlandım ama senin bir parçan hep eksik kalacaktı."

"Timur-"

Parmak uçlarını dudaklarıma sürterek sustururken gözünden akan yaş yanağından yavaşça çenesine kaydı. "Sana sonsuz bir hayat verebilseydim yapardım ama bu benim elimde değil. Sonsuza kadar seni tutsak bırakamazdım." Kızaran gözleri yüzümde dolaşırken boğazımda kocaman bir yumru vardı, gözlerim yanıyordu. Gözyaşlarım özgürlüğüne kavuşarak şakaklarımdan akıp giderken Timur yavaşça onları temizledi. "Sen bir kafesin içinde senelerini geçirdin, sonra ben Devin'e gelerek sana özgürlüğü tattırmak istedim. Seni özgür bırakmak benim elimdeymiş."

Timur, beni göğsüne bastırarak acıyla inlediğinde göz kapaklarımın ardındaki karanlık bir kere daha beni içine çekti. Zihnime dolan görüntü bu sefer başkaydı. Hiç bilmediğim bir yerdeydim, görüşüm kısıtlıydı. Yine anlatıcı gibi olanları uzaktan izliyordum. Sanki zihnime sızan görüntüler suyun içine damlatılan bir boyayla dalgalanarak ortaya çıkı-

yordu ve ben sadece izliyordum. Cengiz Han amca elindeki beyaz gülü Roseanna'ya uzattığında gülün yapraklarına bulaşan kanı fark ettim. Ayza'nın anlattığını hatırladım.

Sanki suyun içine, o yapraktan akan kan damlatıldı ve görüntü bir kere daha değişti. Timur'la geçirdiğim her güzel anı film gibi zihnimin derinliklerinde oynarken güzel anılarımız yavaşça son buldu ve ayrıldığımız gecede durdu. Birbirimizi sözlerimizle kırarken ilk kez kalbimizde de derin yaralar açmıştık.

İlk dökülen kan, ilk kırılan kalp... Ayza'nın anlattığında bunlar geçiyordu.

Cengiz Han'ın, Roseanna'ya hediye ettiği gülden damlayan kan kırgınlıklarımızın kalbimize izini bıraktığı geceye damlamış ve sanki iki anı birbirine karışmıştı.

Zihnimi saran fısıltılar artarken o suya bir damla daha karıştı ve görüntü değişti. Timur ilk kez gördüğüm bir kızın karşısındaydı. Güneşin parıltısı üzerlerine vururken sahil kenarındaydılar. Timur yüzünden okunan perişanlıkla karşısındaki kıza bakarken konuşmuyordu ama yüzünden her şey okunuyordu. O kadar mahvolmuş, parçalanmış bir hâldeydi ki gözyaşlarım hızlanarak akıp yüzümü ıslatmaya başladı.

"Başka bir seçeneği yok mu?"

"Bu sizin kaderiniz Timur Ajax. Baban ve annenin gerçekleştirdiği lanet senin, Alya'nın ruhunun hapsoluşu onun laneti ve ne yazık ki başka seçeneğin yok."

"Bu haksızlık! O bunu hak etmiyor. Yapabileceğim bir şey olmalı."

"Bu sizin hikâyenizin sınavı. Her şeyi ona anlatıp ömrünün sonuna kadar Devin'den çıkmasını engelleyebilirsin ya da anlatmaz ve onun ruhunu özgürlüğe kavuşturursun."

Timur ellerinden her şeyi alınmış gibi karşısındaki kıza bakarken acısını kalbimde hissediyordum.

"Canın mı yanıyor bebeğim?" Timur'un fısıltısı beni kendine çektiğinde gözlerimi son gücümle açarak ona baktım. "Canının acımayacağını söylemişti."

"Acımıyor."

Gözyaşı yanağından akarak kaybolurken titreyen dudaklarını birbirine bastırdı. Yutkunup gözlerini kaçırırken ağlamamak için kendini o kadar sıkıyordu ki etrafımı saran kolları titriyordu. "Özür dilerim." Titreyen dudaklarından dökülen iki kelimeyle ağlaması hızlandı. "Özür dilerim, sevgilim."

"Neden?"

"Elimden bundan başka bir şey gelmiyor çünkü biliyorum, seni tanıyorum, öğrenseydin kendini Devin'e hapsederdin ve bu kendin için değil sevdiğin insanlar için olurdu." Gözlerine bilinmezlikle bakarken ne olduğunu anlamıyordum ve yorgunluk beni içine çekip boğarken doğru düzgün düşünüp tepki veremiyordum. "Sana bir hikâye anlatmıştım. Rima ceylanıyla alakalı."

Kuruyup birbirine yapışan dudaklarımı yutkunup zorlukla ayırarak, "Doğru mu?" diye sorduğumda kafasını geriye yatırarak derin bir nefes aldı. "Timur?"

"Gerçek. Gerçek Alya, anlattığım her şey gerçek ve yapabileceğimiz başka bir şey yok."

"Benim," diye fısıldasam da devamını getiremedim, konuşmak istemedim.

Gerçek zihnime akarak her şeyi aydınlatırken konuşmak istemedim. Timur, çaresizlikle gözlerimin içine bakarken gerçek hiç bu kadar acımasız, can yakıcı olmamıştı.

"Annemi, benden deniz aldı," dediğinde sesi o kadar çok titriyordu ki konuşabilmek için derin nefes alıp kendini sıkıyordu. "Sana denizin üzerinde veda etmek zorundayım."

"Bir yere gitmiyorum."

Bunu içten bir şekilde söylesem de sesim zayıf çıkmıştı. Dudakları titreyerek kıvrılsa da gözlerinden akan yaşlar o kıvrımları yok etti. "Asla bir yere gitmiyorsun. Sen, benim ruhumu tamamlayan en güzel parçasın Beatrice. Sensiz yapamam, sen her zaman benim yanımda olacaksın. Sana âşığım Alya Lydia Rodas ve bu nefes aldığım tek bir an bile değişmeyecek. Sen söylemiştin, biz iki bozuk parçayız." Dudaklarıma eğilerek ıslak dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Bir araya gelerek tamamlandık. Benim ruhum seni bularak tamamlandı. Şimdi senin ruhunun eksikliği seni benden alıp götürürken tamamlanmış bir şekilde ardından geleceğim."

Konuşmak istesem de yapamadım, Timur da beni öperek susmamı sessizce dile getirdi.

Haklıydı. Biz kesinlikle iki bozuk parçaydık ve bir araya gelerek tamamlanmıştık, birbirimize mühürlenmiştik.

Devin'den ayrıldığımızda üzerime çöken yorgunluk sanki beni denizin dibine çekerek boğdu ve denizin dibine ulaştıkça göğüs kafesim

ezilmeye başladı. Nefesimi keserek bütün gücümü bedenimden çeken his bana sadece Devin'den uzaklaştığımızı hissettiriyordu.

Kulaklarıma dolan ses beni içine battığım kâbusun kollarından almak istese de ben, kâbusumdan kaçacak kadar güçlü değildim. Levan'a yaklaştıkça vücudumdaki güç tükeniyordu. Timur bana seslendikçe, dokunuşlarını tenimde hissettirdikçe ona kavuşmak istesem de yapamadım, aksine başka bir anının içine çekildim.

"Gerçeği biliyorsun."

"Biliyorum." Titreyen eller kendinde teselli ararcasına birbirine sarılırken yaşlarla dolan gözlerini gri gözlere çevirdi. "Yine de korkuyorum, ya doğru kararı veremezse?"

"Bu onların kaderi, eğer Timur Ajax bencillikle hareket ederse sevdiği kadını sonsuza kadar kaybedecek."

"Alya bunu hak etmiyor, hiçbir şeyden haberi yok. Bilseydi-"

"Bilseydi de kendi kaderini yaşayacaktı, Ala."

"Keşke o rüyayı görmeseydim." Titreyen elleri dağınık saçlarının arasına karıştı ve çaresizlikle çekiştirdi. "Ayaklarımın önüne düştüğünde mahvoldum, kanı ellerimdeydi." Bakışları bir kere daha titreyen ellerine düştü. "Kalbi parıldıyordu, bu nasıl olabilir?"

"Ruhunun hapsolduğu yer nereyse kalbi de onun gerçekliğini yansıtır."

Titreyen elleri buz gibiydi, çok değil, günler önce gördüğü rüya onu kocaman bir kalp ağrısıyla savaştırırken yolları Devin'e düşmüş, son nefesini vereceğini bildiği kızı son kez görmek istemişti. O genç kızın kanı ellerine bulaşmış, son nefesini verişini hissetmişti.

"Engelleyebilirdik."

"Kadere engel olamazsın, Ala." Açelya karşısındaki üzgün genç kıza bakarken onun bunu anlamaktan başka çaresi yoktu. "Timur'un babası ve annesi bencillikleriyle kalplerini parçaladılar. Aynı lanet Timur'un kanında da vardı ve o da bencilliğiyle Alya'nın kalbini kırdı. Fedakârlığı kırık kalbi iyileştirir ama bunu kendisi bilmeli ve seçmeli."

"Eğer seçerse kızın ruhu özgürlüğüne kavuşacak mı?"

Açelya sahil kenarında gelmesini ümit ettiği teknenin yolunu gözlerken iç çekerek kollarını göğsünde birleştirdi. "Eğer Levan'a gelirlerse," diyerek Ala'ya baktı. "Gerçekleri konuşacağız ama şimdi tek yapmamız gereken o teknenin Levan'a gelmesini umut etmek."